

PAPA IOAN PAUL II KAROL WOJTYŁA

În mâinile Domnului

Însemnări personale · 1962–2003

Karol Józef Wojtyła, devenit, în 1978, Papa Ioan Paul II, s-a născut la 18 mai 1920 la Wadowice (în apropiere de Cracovia). A fost cel mai mic dintre copiii lui Karol Wojtyła și ai Emiliei Kaczorowska. După absolvirea liceului Marcin Wadowita, în 1934, s-a înscris la Universitatea Jagiellonă din Cracovia și la o școală de teatru. În 1939, când naziștii au închis universitatea, și-a întrerupt studiile și, pentru a nu fi deportat în Germania, a început să lucreze, întâi într-o carieră de piatră, iar apoi la fabrica de produse chimice Solvay. În 1942, a frecventat clandestin seminarul din Cracovia. După cel de-al Doilea Război Mondial și-a continuat studiile la Facultatea de Teologie a Universității Jagiellone. A fost hirotonit preot în Cracovia, la 1 noiembrie 1946, și a slujit în mai multe parohii din oraș. A obținut doctoratul în teologie în 1948, cu o teză despre lucrările Sf. Ioan al Crucii. Apoi a devenit profesor de teologie morală și de etică socială la seminarul major din Cracovia și la Facultatea de Teologie din Lublin. La 4 iulie 1958 Papa Pius XII l-a numit episcop titular de Ombi și auxiliar de Cracovia. Pe 13 ianuarie 1964 a fost numit arhiepiscop de Cracovia de către Papa Paul VI, care l-a creat cardinal pe 26 iunie 1967. A avut o importantă contribuție la Conciliul Vatican II (1962–1965). A fost ales papă în Conclavul din 16 octombrie 1978 – al 263-lea succesor al Sfântului Petru și primul papă de altă origine decât cea italiană de la Papa Adrian VI (1522). Cifrele legate de pontificatul Papei Ioan Paul II (de aproape 27 de ani, unul dintre cele mai lungi din istoria Bisericii) sunt impresionante: vizite la aproape toate parahiile Romei și sute de vizite pastorale în Italia și în întreaga lume, întâlniri cu zeci de milioane de pelerini, sute de audiențe și întâlniri cu șefi de stat și de guvern în timpul vizitelor oficiale. A inițiat mai multe proiecte: Zilele Mondiale ale Tineretului, Întâlnirile Mondiale ale Familiilor, întâlniri de rugăciune pentru pace cu reprezentanții altor religii, Marele Jubileu al Anului 2000 (la care au participat peste 8 milioane de pelerini), Anul Răscumpărării, Anul Marian și Anul Euharistic. A acordat o mare importanță canonizărilor și beatificărilor, pentru ca exemplele sfinților și fericiților să le fie de folos contemporanilor săi. A emis numeroase documente apostolice (enciclice, exortații, constituții și scrisori), a promulgat Catehismul Bisericii Catolice, a modificat Codurile de Drept Canonic răsăritean și apusean și a reorganizat Curia Romană. A publicat cinci cărți: *Trecând pragul speranței* (1994), *Dar și mister, la a 50-a aniversare a hirotonirii mele* (1996), *Tripticul roman* (2003, meditații poetice), *Ridicați-vă, să mergem* (2004) și *Memorie și identitate* (2005). A supraviețuit unui atentat grav (13 mai 1981, Roma) și altor câteva încercări de atentat. A avut un rol important în căderea regimului comunist (nu numai în Polonia, ci în întreaga Europă) și o deosebită contribuție spirituală în promovarea valorilor creștine, a toleranței religioase, a dăruirii misionare și a păcii. S-a stins din viață pe 2 aprilie 2005, în Duminica Milostivirii Divine. A fost beatificat de Papa Benedict XVI pe 1 mai 2011, iar pe 27 aprilie 2014 a fost trecut în rândul sfinților de Papa Francisc.

Jan Paweł II

PAPA IOAN PAUL II
KAROL WOJTYŁA

În mâinile Domnului

ÎNSEMNĂRI PERSONALE

1962–2003

Traducere din polonă de
Constantin Geambașu

Traducerea fragmentelor din latină și italiană de
Mariana Băluță-Skultéty

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

Editura mulțumește părintelui profesor Wilhelm Dancă, decanul Facultății de Teologie Romano-Catolică a Universității din București, care, prin sfaturile sale avizate, a sprijinit editarea acestei cărți.

Redactor: Marieva Ionescu

Tehnoredactor: Manuela Măxineanu

Corector: Cecilia Laslo

DTP: Radu Dobreci, Dan Dulgheru

Karol Wojtyła – Ioan Paul II

Jestem bardzo w rękach Bożych. Notatki osobiste 1962–2003

Copyright © by Archidiecezja Krakowska

This translation is published by arrangement with

Spółeczny Instytut Wydawniczy ZNAK Sp. Z o.o., Kraków, Poland.

All rights reserved.

Credite foto:

p. 15: Laski Collection /EAST NEWS

p. 68: Fot. PAP

p. 528: Jan Skarzynski/ REPORTER

p. 556: L'Osservatore Romano

© HUMANITAS, 2015, pentru prezenta ediție românească

ISBN 978-973-50-4986-7 (pdf)

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0372.743.382; 0723.684.194

*Cuvântul introductiv
al cardinalului Stanisław Dziwisz,
mitropolitul Cracoviei*

„Nu las în urma mea nici o proprietate care să fie administrată. Obiectele de uz cotidian vă rog să le distribuiți după cum credeți. Însemnările personale să fie arse. Rog ca aceste chestiuni să fie supravegheate de părintele Stanisław, căruia îi mulțumesc pentru colaborarea și ajutorul lui de-a lungul atâtor ani. Toate celelalte mulțumiri le port în inimă în fața lui Dumnezeu, fiindcă e greu să le exprim aici“ (Ioan Paul II, *Testament*, 6 III 1979).

Acestea au fost dispozițiile pe care Sfântul Părinte Ioan Paul II le-a lăsat în testamentul său. Am îndeplinit întocmai voința Sfântului Părinte după moartea sa, în anul 2005, distribuind toate lucrurile pe care le avea, îndeosebi obiectele personale. Totuși nu am avut curajul de a arde hârtiile și caietele cu însemnări pe care le-a lăsat, deoarece ele conțin informații importante despre viața sa. Le vedeam mereu pe biroul Sfântului Părinte, dar nu m-am uitat nici odată în ele. Când am citit testamentul, m-a emoționat faptul că Ioan Paul II, căruia i-am fost alături aproape patruzeci de ani, mi-a încredințat toate lucrurile lui.

Nu am ars însemnările lui Ioan Paul II, deoarece constituie o cheie pentru a înțelege spiritualitatea lui, adică tot ce este mai profund într-un om: relația sa cu Dumnezeu, cu semenii și cu sine. Ele dezvăluie într-un fel o altă latură a persoanei pe care am cunoscut-o ca episcop al Cracoviei și al Romei, succesor al lui Petru, Păstor al Bisericii universale. De asemenea, ne arată cum era viața lui cu mult înainte, în anii în care a fost consacrat și a intrat în slujba episcopiei Cracoviei. Sunt, în același timp, o mărturie despre relația lui intimă cu Dumnezeu Creatorul, Stăpânul și Învățătorul. Și, mai ales, dezvăluie izvoarele spiritualității sale, ale forței sale interioare și ale voinței neclintite de a-l sluji pe Cristos până la ultima suflare.

Când mă întorc la însemnările lui Ioan Paul II, am în fața mea figura Sfântului Părinte, pe care îl văd în capela de pe strada Franciszkańska, adâncit în rugăciune în fața lui Dumnezeu și a Prea-sfântului Sacrament, sau îi aud oftatul din capela mică a Palatului Apostolic de la Vatican. Chipul lui luminos nu-i trăda niciodată trăirile. Privea întotdeauna plin de curaj crucea și icoana Maicii Domnului din Częstochowa. De la Ea a învățat dăruirea totală față de Dumnezeu, repetând cuvintele lui Ludovic-Maria Grignion de Montfort: *Totus Tuus ego sum, o Maria, et omnia mea Tua sunt* – „Sunt în întregime al Tău, o, Maria, și toate ale mele Îți aparțin“. Dăruirea totală în fața lui Dumnezeu după modelul Fecioarei Maria și îndeplinirea voinței divine până la sfârșit au fost trăsăturile caracteristice ale acestui Om al rugăciunii, care în relația cu Dumnezeu a descoperit o comoară, o întreagă lume a spiritului.

Fie ca lectura însemnărilor personale ale lui Ioan Paul II să ne ajute pe toți să descoperim profunzimea spirituală a omului secolului XXI și să ne ducă la o și mai mare iubire pentru Dumnezeu și pentru semenii.

Przez Pana Jezusa, Marię, Michała

La Sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului,
Patroana parohiei din Wadowice

Cracovia, 21 XI 2013

Taina însemnărilor spirituale
ale părintelui Karol Wojtyła – Ioan Paul II
(de pr. Jan Machniak)

Însemnările personale ale părintelui Karol Wojtyła – Ioan Paul II au stârnit un imens interes chiar de la moartea sa. În testamentul său, papa cerea ca părintele Stanisław Dziwisz, secretarul și colaboratorul lui cel mai apropiat, care l-a însoțit aproape patruzeci de ani în serviciul episcopal din Cracovia și în cel apostolic de la Roma, să le ardă. Din respect față de autor, mitropolitul de astăzi al Cracoviei nu le-a distrus, ci le-a prezentat Congregației pentru Cauzele Sfinților, care se ocupa de viața Suveranului Pontif în vederea procesului de beatificare. Încă de la prima examinare, fugitivă, a însemnărilor, s-a confirmat că autorul lor dusese o bogată viață spirituală, cuprinzând toate dimensiunile activității sale.

Însemnările spirituale ne arată profunzimea vieții în Dumnezeu a lui Karol Wojtyła – episcop, apoi arhiepiscop al Cracoviei, cardinal și papă –, pe parcursul câtorva decenii (1962–2003). Ele dezvăluie taina inimii unui Petru al timpurilor noastre, care în perioada grea a comunismului a fost episcop al Cracoviei, iar apoi, timp de aproape douăzeci și șapte de ani, a condus Arca lui Petru pe valurile învolburate ale secolului XX și ale începutului de secol XXI. Însemnările personale cuprind reflecții asupra trăirilor interioare, decizii, rugăciuni, cugetări și considerații cu privire la propriul progres spiritual. În primul rând, ele exprimă relația personală a autorului cu Dumnezeu, centrul vieții sale interioare.

1. Două caiete

Însemnările spirituale sunt cuprinse în două caiete: în „Agenda 1962” și „Agenda 1985”. Ambele au fost editate în Italia de Arhidieceza din Milano.

În primul caiet, autorul a numerotat el însuși paginile de la 1 la 220. Ordinea însemnărilor nu este însă cronologică: primele

informații se referă la zilele de reculegere la care arhiepiscopul Karol Wojtyła a participat între 1 și 4 septembrie 1971 laolaltă cu Episcopatul Poloniei, la Jasna Góra. În paginile următoare apar însemnări cu privire la anii anteriori – începând cu anul 1962 –, care se împletesc cu reflecții despre zile de reculegere desfășurate ulterior. Autorul și-a ordonat însemnările potrivit unei cronologii proprii, corespunzătoare trăirilor sale spirituale din diverse momente.

Însemnările din acest caiet privesc în primul rând perioada în care părintele Karol Wojtyła a ocupat scaunul de episcop auxiliar și apoi de mitropolit al Cracoviei. Ele cuprind reflecții din zilele de reculegere personală desfășurate la Kalwaria Zebrzydowska, la mănăstirea benedictină din Tyniec, la Zakopane pe Jaszczurówka, la Surorile Ursuline ale Inimii lui Isus în Agonie, la paulinii din Bachledówka, la Cracovia – Prądnik, la Surorile Albertine, în așa-zisa „colibă” (clădirea situată în grădina de lângă Casa Generală a Surorilor Albertine de pe strada Woronicz, nr. 10), precum și la albertinele din Rzaška și, de asemenea, din zilele de reculegere anuale desfășurate laolaltă cu Episcopatul Poloniei la Jasna Góra și la Gniezno. Primul caiet conține și însemnări din primii șase ani de pontificat și se încheie cu considerații referitoare la zilele de reculegere de la Vatican, din perioada 11–17 martie 1984, conduse de cardinalul Alexandru do Nascimento.

Cel de-al doilea caiet a aparținut inițial secretarului papal, monseniorul Emery Kabongo, dovadă fiind adnotația ștearsă de pe prima pagină, alături de urma uscată a ștampilei. În centrul ștampilei se află abrevierea „E K”, înconjurată de cuvintele „Library of Emery Kabongo” [„Biblioteca lui Emery Kabongo”]. Aceste însemnări se referă la anii 1985–2003. Ele încep pe pagina cu data de 5 ianuarie și continuă pe următoarele 315 pagini. Unele pagini nu cuprind însemnări.

Însemnările cardinalului Wojtyła – Papa Ioan Paul II pot fi așadar ordonate astfel:

Primul caiet cuprinde însemnările din anii 1962–1984, cu privire la următoarele evenimente:

– zilele de reculegere dinainte de plecarea la Roma (8 iulie 1962), în cartea de față la p. 17

– zilele de reculegere de după sosirea la Roma la prima sesiune a Conciliului Vatican II (9 și 14 octombrie 1962), p. 18

– zilele de reculegere cu ocazia aniversării hirotonirii, la Roma, la Surorile Feliciene (31 octombrie–4 noiembrie 1962), p. 21

- zilele de reculegere de la Tyniec (19–23 august 1963), p. 30
- zilele de reculegere dinainte de intrarea solemnă în Catedrala Wawel (5–7 martie 1964), p. 39
- zilele de reculegere de la Jasna Góra, conduse de episcopul Kazimierz Józef Kowalski (31 august–3 septembrie 1964), p. 42
- zilele de reculegere de la Tyniec (18–20 august 1965), p. 51
- zilele de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska (31 octombrie–1 noiembrie 1966), p. 60
- zilele de reculegere la Surorile Albertine (19–21 decembrie 1966), p. 61
- zilele de reculegere de la Tyniec (12–14 septembrie 1968), p. 69
- zilele de reculegere de la Bachledówka (10–12 august 1969), p. 77
- zilele de reculegere de la Tyniec (4–7 noiembrie 1970), p. 87
- zilele de reculegere de la Jasna Góra, conduse de episcopul Lech Kaczmarek (1–4 septembrie 1971), p. 95
- zilele de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska (5–6 iulie 1973), p. 104
- zilele de reculegere de la Bachledówka (9–12 august 1973), p. 106
- zilele de reculegere de la Gniezno, conduse de episcopul Jerzy Ablewicz (3–6 septembrie 1974), p. 119
- zilele de reculegere de la Bachledówka (4–8 iulie 1975), p. 133
- zilele de reculegere de la Jaszczurówka (21–25 septembrie 1976), p. 143
- zilele de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska (5–9 iulie 1977), p. 155
- zilele de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska (26–29 iunie 1978), p. 166
- zilele de reculegere din timpul serviciului pontifical în Scaunul Sfântului Petru, conduse, în anii următori, de:
 - fratele Faustino Ossana OFM (4–10 martie 1979), p. 180
 - arhiepiscopul Moreira Neves OP (24 februarie–1 martie 1981), p. 194
 - episcopul Jerzy Ablewicz (8–14 martie 1981), p. 216
 - fratele Stanislas Lyonnet SJ (28 februarie–6 martie 1982), p. 240
 - cardinalul Joseph Ratzinger (20–26 februarie 1983), p. 259
 - cardinalul Alexandru do Nascimento (11–17 martie 1984), p. 278.

Al doilea caiet cuprinde însemnări din anii 1985–2003 și evocă zilele de reculegere conduse de:

- arhiepiscopul Achille Glorieux (24 februarie–2 martie 1985), p. 294
- părintele Egidio Vigano SDB (16–22 februarie 1986), p. 309
- fratele Peter-Hans Kolvenbach SJ (8–14 martie 1987), p. 329
- arhiepiscopul James A. Hickey (21–27 februarie 1988), p. 351
- cardinalul Giacomo Biffi (12–18 februarie 1989), p. 369
- fratele Georges Cottier OP (4–10 martie 1990), p. 389
- arhiepiscopul Ersilio Tonini (17–23 februarie 1991), p. 407
- cardinalul Ugo Poletti (8–14 martie 1992), p. 423
- episcopul Jorge Arturo Medina Estévez (28 februarie–6 martie 1993), p. 443
- cardinalul Giovanni Saldarini (20–26 februarie 1994), p. 462
- fratele Tomáš Špidlík SJ (5–11 martie 1995), p. 482
- arhiepiscopul Christoph Schönborn (25 februarie–2 martie 1996), p. 490
- cardinalul Roger Etchegaray (16–22 februarie 1997), p. 512
- cardinalul Ján Chryzostom Korec SJ (1–7 martie 1998), p. 529
- episcopul André-Joseph (Mutien) Léonard (21–27 februarie 1999), p. 547
- arhiepiscopul François Xavier Nguyễn Văn Thuận (12–18 martie 2000), p. 557
- cardinalul Francis Eugene George OMI (4–10 martie 2001), p. 573
- cardinalul Cláudio Hummes OFM (17–23 februarie 2002), p. 583
- episcopul Angelo Comastri (9–15 martie 2003), p. 589

Însemnările privitoare la zilele de reculegere, atât din primul, cât și din cel de-al doilea caiet, sunt în limba polonă. Deseori însă autorul folosea expresii în limba latină sau în limba italiană, îndeosebi în timpul zilelor de reculegere de la Vatican. Predicile acestor zile de reculegere la Vatican pentru Sfântul Părinte și Curia Romană erau rostite întotdeauna în limba italiană.

2. Structura zilei de reculegere

Planul activităților deținea un rol important în cadrul zilelor de reculegere. Aceste perioade cuprindeau, pentru Karol Wojtyła, arhiepiscop al Cracoviei: trei conferințe, *Lectio spiritualis* – Lectura spirituală, *Corona Rosarii* – Rozariul, *Via crucis* – Calea crucii, *Adoratio* – Adorația, *Matutinum*, *Lectio* – Lectura, *Sacrum* sau *Offi-*

cium Eucharisticum – Liturghia sau Jertfa euharistică, *Vesperae* – Rugăciunile de seară (Vespele), *Adoratio Sanctissimi Sacramenti* – Adorația Preasfântului Sacrament, *Completorium* – Completoriul.

Părintele arhiepiscop Karol Wojtyła își organiza zilele de reculegere după metoda Sfântului Ignațiu, învățată la seminarul teologic sub supravegherea atentă a duhovnicului său, părintele Stanisław Smoleński, care a devenit mai târziu episcop auxiliar al Arhidiecezei de Cracovia. Această metodă impunea întotdeauna alegerea unei anumite teme pentru reflecții și pentru lecturile spirituale. În perioada serviciului episcopal din Cracovia, părintele arhiepiscop Karol Wojtyła conducea el însuși zilele de reculegere și de învățătură, consultându-se în chestiunile duhovnicești cu episcopul Stanisław Smoleński sau cu părintele Tadeusz Fedorowicz, care, în anii '60 ai veacului trecut, a fost părintele spiritual al Seminarului Teologic din Kalwaria Zebrzydowska, iar apoi tutore spiritual în Łaski lângă Varșovia. Mai târziu, părintele Fedorowicz mergea și la Roma pentru a-l ajuta cu sfaturi pe Sfântul Părinte.

Metoda ignațiană i-a permis părintelui Karol Wojtyła să organizeze întreaga zi de reculegere sau de învățătură după un plan bine stabilit. Ritmul zilei era dat de breviar, rostit mai întâi după metoda dinaintea conciliului, cu *Matutinum*, *Laudes*, terță, sextă și nonă. Aproape fiecare zi cuprindea:

- *Laudes* – Laudele
- *Meditatio ante Sacrum* – Meditația dinaintea de Liturghie
- *Sacrum* – Sfânta Liturghie
- *Gratiarum actio* – Rugăciunea de mulțumire
- *Lectio S. Scripturae* – Lectura Sfintei Scripturi
- *Meditatio* – Meditația
- *Via crucis* – Calea crucii
- *Vesperae* – Rugăciunile de seară (Vespele)
- *Adoratio* – Adorația
- *Rosarium* – Rozariul
- *Lectio spiritualis* – Lectura spirituală
- *Meditatio* – Meditația
- *Matutinum anticipatum* – Matutinum anticipat
- *Lectio S. Scripturae* – Lectura Sfintei Scripturi
- *Rosarium* – Rozariul
- *Completa* – Completoriul

- *Hora Sancta (Sacra)* – Ora Sfântă (Sacră)
- *Lectio* – Lectura.

Episcopul Karol Wojtyła a rămas credincios acestei structuri a zilelor de reculegere și de învățătură toată viața, dovadă fiind însemnările ulterioare, îndeosebi cele de după ce a devenit papă.

3. Conținutul însemnărilor

Însemnările din timpul zilelor de reculegere reflectă starea de spirit a episcopului Karol Wojtyła, a Papei Ioan Paul II, precum și preocuparea lui pentru problemele Bisericii din Polonia și ale Bisericii universale. Autorul lor se străduia să pregătească singur temele zilelor de reculegere individuale. Iar pe parcursul zilelor de reculegere desfășurate împreună cu Episcopatul Poloniei recurgea la ideile celor care predicau învățăturile pentru a-și dezvolta apoi propria reflecție asupra relației sale cu Dumnezeu și a modului în care împlinea îndatoririle de episcop, esența vieții sale.

Însemnările ne dezvăluie o persoană foarte ordonată și organizată, care se concentrează mai ales asupra problemelor spirituale. Autorul lor nu se risipește în descrierea stărilor emoționale ori a detaliilor referitoare la întâmplările cotidiene și la persoanele care iau parte la ele. Își concentrează întreaga atenție asupra gradului în care viața lui reflectă viața lui Cristos – Preotul Suprem. Papa încheie deseori însemnările cu abrevierea: *AMDGI/UIOGD – Ad maiorem Dei gloriam / Ut in omnibus glorificetur Deus* (Spre mai marea slavă a lui Dumnezeu / Pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate).

O trăsătură caracteristică a însemnărilor este Cristocentrismul. Preotul Karol Wojtyła și-a raportat toate trăirile la Cristos, Preotul Suprem. Cu El s-a străduit să stabilească o legătură personală prin rugăciune sistematică, prin meditație asupra Cuvântului lui Dumnezeu și prin slujirea pastorală. Spre Cristos și-a îndreptat întreaga viață, cu toate problemele care l-au preocupat ca episcop, cardinal și papă.

În centrul fiecărei zile se afla Sfânta Liturghie. Autorul însemnărilor se pregătea în acest scop prin meditația matinală, prin rugăciunea de mulțumire de după Sfânta Liturghie și pe parcursul întregii zile, apoi prin Ora Sacră seara, în fața Preasfântului Sacrament. Euha-

ristia era pentru Karol Wojtyła o modalitate de a trăi Jertfa lui Cristos și totodată de a-I dăruii lui Dumnezeu viața sa prin acest sacrificiu. Era un stil de viață care consta în uitarea de sine, la fel cum Cristos s-a jertfit pe Sine pe cruce. Prin Euharistia zilnică, se unea cu sacrificiul unic al lui Cristos, intrând astfel într-o relație personală cu Dumnezeu în Sfânta Treime: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.

O altă trăsătură importantă a însemnărilor este spiritul marial, având ca sursă de inspirație teologia Sf. Ludovic-Maria Grignon de Montfort (*Despre adevărata evlavie față de Preasfânta Fecioară Maria*). În aceste rugăciuni și meditații, Maria este Cea care a acceptat și a împlinit perfect voința lui Dumnezeu. Autorul însemnărilor subliniază măreția Mariei, care a devenit, prin harul lui Dumnezeu, Mamă a Cuvântului Întrupat. Maria era totodată pentru Sfântul Părinte o persoană foarte matură în credință, care, luând hotărârea *fiat* („fie”) – fie mie după cuvântul Tău –, a participat la planul mântuitor al lui Dumnezeu.

4. Fidelitate până la sfârșit

În ultimii ani, însemnările din zilele de reculegere sunt din ce în ce mai puțin consistente. Sfântul Părinte nota doar tema și programul zilei. Observațiile proprii sunt tot mai rare. Se vede că scrisul, tot mai neregulat, îi crea dificultăți din ce în ce mai mari.

În anul 2005, zilele de reculegere de la Vatican au fost conduse de episcopul Renato Corti din Novara: în perioada 13–19 februarie, acesta a rostit învățăturile, potrivit obiceiului, în capela „*Redemptoris Mater*“. Tema a fost: „Biserica în slujba noii și veșnicei alianțe“ („*La Chiesa a servizio della nuova i eterna alleanza*“). Sfântul Părinte Ioan Paul II a participat la ele pe calea comunicării prin radio. A ascultat toate conferințele și a făcut exercițiile spirituale în particular. Pentru acestea era însoțit de secretarul său personal, arhiepiscopul Stanisław Dziwisz, și de ceilalți ai casei. Sfântul Părinte nu a notat în caiet decât programul zilelor de reculegere, din broșura pe care o ținea în mână în timp ce asculta învățăturile episcopului Corti. Ioan Paul II a rămas astfel fidel tradiției zilelor de reculegere desfășurate în fiecare an. Pe ultimele le-a completat cu suferința sa, devenită un semn aparte în jurnalul său spiritual.

Nota ediției polone

Punem la dispoziția cititorilor, în această carte, transcrierea conținutului celor două agende în care Karol Wojtyła, întâi episcop, apoi Papa Ioan Paul II, și-a strâns însemnările personale și reflecțiile referitoare la zilele de reculegere la care a participat între anii 1962 și 2003.

Textul este reprodus în întregime și ne-am străduit totodată să păstrăm structura paginilor din agende, precum și alte elemente: sublinierile, chenarele etc.; adnotările marginale sunt reproduse, de asemenea, exact ca în original.

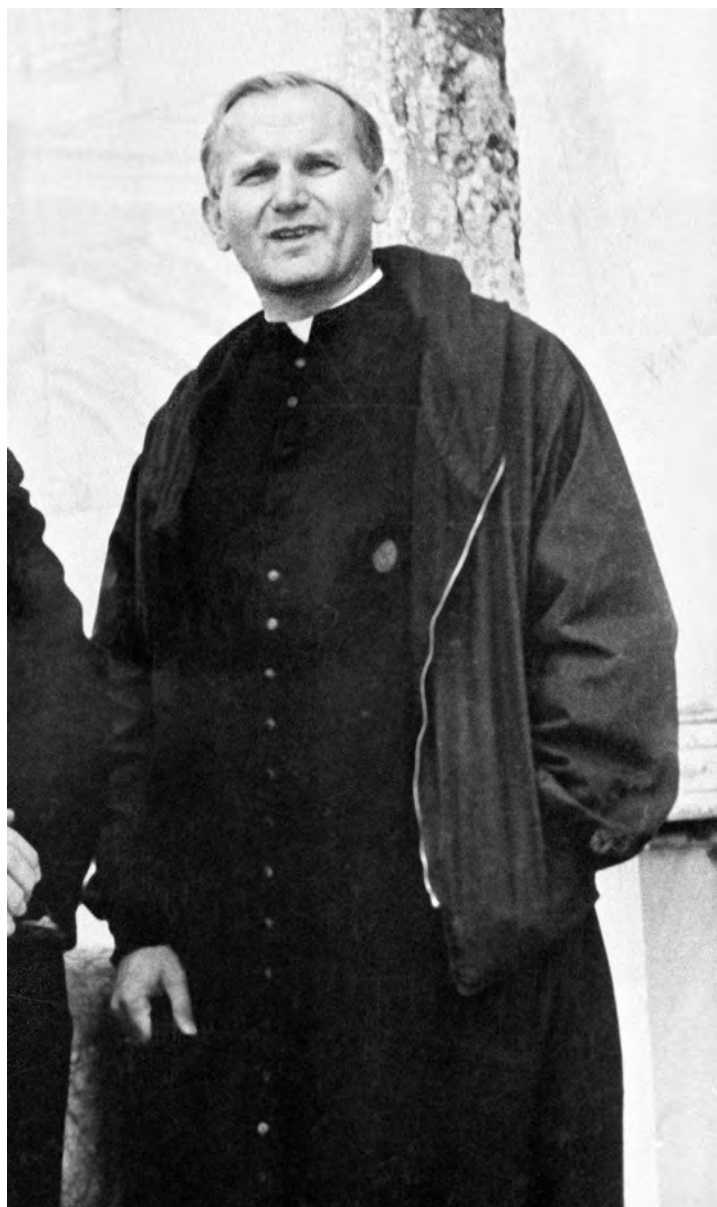
Cuvintele pe care nu am reușit să le deslușim au fost marcate prin: [ilizibil].

Intervențiile redacției au constat în:

- ordonarea cronologică a însemnărilor din primul caiet;
- adăugarea traducerii expresiilor și propozițiilor notate în limbi străine (îndeosebi în latină și italiană); traducerea numelor rugăciunilor, adăugată la început, la prima ocurență;
- corectarea greșelilor de literă și de punctuație;
- deslușirea abrevierilor folosite în textul reflecțiilor, pentru înlesnirea lecturii; abrevierile greu de descifrat au fost reproduse în forma originală.

Toate elementele pe care le-am adăugat au fost marcate prin paranteze pătrate.

La sfârșitul cărții (p. 597) se află lista abrevierilor folosite de autor, întregirea și lămurirea lor.

Recoll. (rinn.)Pracystanda.

1962.

8. IX. zastawim sobie kumaj wron., krowe tej roztaj
omocionu z ojcem : 1) ruszci

2) wstada

3) Trumno

4) only

2. IX. puzgornicze gbat kumator i nowum (jably
wydobycie opalnego miarownika wznosze do
wiatren i puzgornic) : potem baidro
w rekach Bozich - rowartori awes "Totus
Tunus" otwarda n, uszajko w naszym mwy-
sen. Gdy jakakolwiek prawa mwy "mwy"
staje n, w ten sposob wlamowes, Marys, mi-
na n, jej podjmiowes, chotaj nawet za-
mowata n wole mwyko. (Chodzi mi o to
stwierdzi : go laska ty. I omg aweska mu-
siona takze by mtywce opawowana. O
pewnego ptaakie mwycka tuha opawowai
wachuby laska i jehoi chotaj Boz
wymiany kaidy trudyj opawy. Zany.
sowye n) tutaj dionet imukowce praw

40 re mwyawu 20

APPUNTAMENTI

Wynik to takze omocionu z ojcem

18. IX

Recollectio (inter.) [Reculegere (lăuntrică)]

1962

Praenotanda [Introducere]

8 VII

Au fost formulate principalele teme ale reculegerii lăuntrice, discutate cu părintele:

- 1) moartea
- 2) puterea
- 3) creația
- 4) persoanele

2 IX

Trecutul acestor teme și *novum* [noutatea] (necesitatea de a găsi un numitor comun pentru toate experiențele și reflecțiile): mă simt întru totul în mâinile Domnului – conținutul aceluia „*totus Tuus*“ [„al Tău în întregime“] și-a găsit parcă un nou loc. Când orice problemă „a mea“ o încredințez Mariei, o pot rezolva, ce-i drept, nu fără riscuri (nu trebuie pentru asta să bravezi, ci să-ți păstrezi omenia, să te pregătești cum se cuvine). Totuși la un moment dat trebuie să renunți la calculele omenești și să conștientizezi într-un fel sau altul dimensiunile divine ale oricărei probleme dificile. Se conturează aici o bizară *iunctio* [legătură] între problemele 4° și 2°.

Am vorbit despre toate acestea cu părintele.

18 IX

Dies recollectionis (sequ.)
[În urma zilelor de reculegere]
1962
după sosirea la Roma
la prima sesiune Vat. II [Conciliul Vatican II]

[9 x]

1. *Sacrum, Laudes, Prima* [Liturgia, Laudele, Prima]
2. Am participat în „*capella papalis*“ la o celebrare solemnă pontificală pentru cea de-a patra comemorare a morții lui Pius XII, căruia îi datorez episcopatul. Idei: A) trecând de la viziunile exterioare la cele interioare, mi-am dat seama că pe toți cei de față îi unește un singur spirit, spiritul lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Am trăit această unitate în diversitate cu o uriașă claritate, ținând seama totodată de gradul diferit de participare. Nu adunarea mai multor indivizi separați, ci unitatea Conținutului. A unui Conținut în gândire, doctrinar – asupra lui veghează papa și Conciliul. Dar și a unui Conținut de viață, moral, pe care îl realizăm în cadrul unei singure Biserici mai ales prin *mysterium* (sacrament): atitudinea sacrificială a unirii cu Cristos, pecetluită de Comuniune. B) o idee secundară a fost adevărul despre preoție și episcopat, care într-un anumit fel au fost puse deoparte și pentru mine din Cristos Preotul, prin Înlocuitorul Lui pe pământ (*Vicarius Christi* [Vicarul lui Cristos]).
2. [sic] Adorația. Cristos este întreg în Biserică și Biserica este întreagă în Cristos. Nb. Trebuie să veghez permanent asupra unui lucru: să doresc un bun păstor pentru capitala Sf. Stanisław [Cracovia] și, înainte de toate și în mod categoric, să nu aleg pe nimeni dintre „*mea*“ [„ai mei“].

3. Lectura schemei „*de castitate, matrimonio, familia, virginitate*“ [„despre castitate, căsătorie, familie, feciorie“].
4. Reflecție (*meditatio*):
 - 1) *quoad theoriam*
[în ceea ce privește teoria]
 - 2) *quoad practicam*
[în ceea ce privește practica]
 (Problema unui anumit demers în acest domeniu este doar schițată, „în perspectivă“.)

[14 x]

Meditație. 1962

Este vorba de întâlnirea, cea mai fericită, dintre spiritul uman și spiritul lui Dumnezeu. Domnul Cristos a creat pentru fiecare om baza acestei întâlniri, precum și a acțiunii Spiritului lui Dumnezeu în spiritul omului.

(Virtuți teologale: forme de adaptare a spiritului uman la cel al lui Dumnezeu; darurile Sfântului Duh: într-un fel forme de adaptare a Spiritului lui Dumnezeu la „dimensiunile“ spiritului uman). Este necesar să ne orientăm spre deschiderea și supunerea spiritului uman Spiritului lui Dumnezeu, mai ales în timpul conciliului. Nu poate fi vorba doar despre exprimarea sinelui și a spiritului uman, ci trebuie în primul rând să exprimăm ceea ce se revarsă din Spiritul lui Dumnezeu pe calea virtuților și a darurilor. O abordare fundamentală în această lumină: 1. necesitatea permanentă de a subordona adevărului creația, 2. *experimentum divinum, non humanum* [trăirea divină, nu umană], 3. smerenia.

[3I X–4 XI] 1962 Roma, la Surorile Feliciene
Tema: Misterul Răscumpărării

*Deus, Redemisti nos Domine
in sanguine Tuo ex omni
tribu et populo et natione
et fecisti nos Deo nostro regnum*
[Dumnezeule, ne-ai răscumpărat, Doamne,
prin sângele Tău – pe noi – din fiecare
trib și popor și neam
și ne-ai făcut împărăție pentru Dumnezeuul nostru.
(Cânt gregorian)]

3I X

H. 19 incipiunt Recoll. [La ora 19 încep zilele de reculegere]
Ador. [Adorația]
Mat. [Matutinum]
Meditatio introductivă: a 16-a aniversare a hirotonirii – *recapitulatio*,
ut ita dicam, historica [recapitulare, ca să spun așa, istorică]
Lectura: Rahner K., *XX siècle – siècle de grâce? / opus Creationis –*
opus Redemptionis [Secolul XX – secol de har? / opera Creației – opera
Răscumpărării]
(*La Rédemption au Cœur de Marie* [Răscumpărarea în inima Mariei]).
Completoriul

I XI

Ros. (imprec.) [Rozariul (invocare)]
Laudes

Meditatio: amintiri de la ceremonia hirotonirii „*ut quidquid benedixerint, benedicatur, et quidquid consecraverint, consecretur et sanctificetur*“ [„pentru ca tot ce vor fi binecuvântat să fie binecuvântat și tot ce vor fi consacrat să fie consacrat și sfințit“].

– despre mâinile preotului. – Totuși nu a fost totul „cum trebuie“ până când am simțit o mare smerenie în fața lucrării de Răscumpărare a lui Cristos – în această stare de spirit *Sacrum cum grat. act. Prima* [Liturgia, cu mulțumiri, Prima].

Meditatio ulterius [meditație în continuare]: Cristos ne răscumpără pe toți și totul în fața Tatălui, adică aduce o jertfă (*propitiatorium*), în care se regăsesc întreaga Lui dăruire și unire cu Tatăl. De aici Sfântul Duh ca Suflu al Celor Doi. Noi – oamenii – suntem înălțați prin gestul de răscumpărare al lui Cristos. E drept, ne situăm în afara a ceea ce „se petrece“ între Persoanele Preasfintei Treimi, dar purtăm în noi consecințele acestei extraordinare Fertilități Spirituale și ale acestei Iubiri rodnice. În impulsul de răscumpărare al Domnului Isus preoția constituie culmea atitudinii sacrificiale, care nu este străină omului ca ființă creată. Răscumpărarea (*Redemptio*) duce și la o revalorizare a tot ce este creat, mai ales a ceea ce este omenesc – sacerdoțiul ar trebui să fie impregnat în mod fertil de această atitudine.

Via Crucis [Calea crucii]

Lectio spir. (*S. Paul et l'apostolat d'aujourd'hui*) [Lectura spirituală (*Sfântul Pavel și apostolatul de astăzi*)] *et alia* [și altele]

Ros. (2) [Rozariul, Misterele de durere]

Vesp. [Vespelele]

Meditatio (practica) [Meditația (asupra aspectelor practice)]. Probleme a) Atenția acordată mai degrabă problemelor

„personale“, deși trebuie lucrat asupra unei sfere mai ample, în mai multe domenii b) anumite bilanțuri cu privire la proporția „preoți–laici“ și alte sarcini a) căutarea de formule concise și abstracte *versus* realitatea umană și preoțească („toți“ și „cei diferiți“), îndeosebi cei mai nevoiași.

Adorația: în Euharistie Domnul Cristos ne îngăduie să fim cel mai aproape de El – mai ales prin preoție: cel mai aproape de Cel Care este El, [ilizibil] și de ceea Ce împlinește.

Mat. (def.) [pentru cei morți] *Lit. Sanct.* [Litania tuturor Sfinților]

Ora sacră: un moment personal pentru Cristos, o dorință personală – își așteaptă răspunsul. *Propitiatio pro peccatis meis* [Jertfa pentru ispășirea păcatelor mele].

2 XI

Ros. Imprecat.

Laudes

Meditatio a) fiind foarte angajat în sarcinile vremelnice, în creația artistică, să fii în același timp mereu pregătit: să nu pierzi perspectivele. „Revalorizarea“ constituie doar unul dintre aspectele Mântuirii și, într-un anumit sens, aspectul suprem (când este vorba despre valori „conforme“) b) și cu acest sentiment să înțelegi și cuvintele liturghiei: „*quia in inferno nulla est redemptio*“ [„pentru că în infern nu există răscumpărare (mântuire)“].

Sacrum 3-plex [Liturghia de trei ori]

Grat. actio [Rugăciunea de mulțumire]

Lectio (*L'Église dans le monde qui vient* [Biserica în lumea ce vine])

Via Crucis

Meditatio „*copiosa apud Eum Redemptio*“ [„la El/se găsește/ din abundență Mântuirea“]: izvorul este sfințenia. În Cristos

sfințenia absolută a lui Dumnezeu este unită ipostatic cu sfințenia Omului. Sfințenia lui Dumnezeu (ca iubire a binelui și ură a răului), dar înainte de orice ca iubire a binelui în toate, chiar și în ceea ce este rău (*per accidens* [accidental])). Orice bine (totalitatea valorilor) exterior lui Dumnezeu își are modelul în Dumnezeu. Dumnezeu iubește pe unul în celălalt – în aceasta constă sfințenia Sa. Această sfințenie constituie baza Răscumpărării – înțeleasă și ca „revalorizare” a tuturor lucrurilor: valorile tuturor lucrurilor Dumnezeu le readuce în Omul care este unit cu El în mod personal. Acesta este Cristos – *Redemptor* [Mântuitorul]: sfințenia Omului constă în întreprinderea Binelui pe care îl iubește Dumnezeu – în felul acesta, Cristos reprezintă un model de sfințenie. În El sfințenia se identifică într-o cântă cu Mântuirea (*Redemptio*). În noi, ea trebuie să conștientizeze 1° în convertirea la Dumnezeu, și 2° în revalorizarea tuturor lucrurilor, potrivit valorii pe care o dețin ele în Dumnezeu și pe care ne-a arătat-o Domnul Cristos.

Ros.

Ador.

Vesp.

Meditatio super experimentum [Meditație pe tema trăirii] (elementul riscului). Totul trebuie să fie mereu în mâinile Domnului și să se sprijine pe ajutorul Domnului. De aici, nu psihologizarea, ci orientarea morală și, înainte de toate, religioasă (adică în mâinile Mariei).

Convorbire cu M.W. a) elementul misionar-apostolic
b) Dumnezeu se folosește de diferiți oameni.

Psalmi poenit. [Psalmii penitențiali]

Meditatio. Convertirea *in actu quolibet* [în fiecare acțiune] trebuie să conștientizeze în găsirea rolului lui Cristos Domnul.

Nu există altă metodă pentru a te opune diverselor impulsuri ale vanității umane/problema puterii, a criticismului, a zavistiei, chiar și în cazul unei temelii a smereniei „transcendente” în raport cu Domnul Dumnezeu.

Mat. (u BMW [în cinstea Preasfintei Fecioare Maria])

3 XI

Ros. imprecat. Laudes

Medit. [Meditație] Răscumpărarea a început cu „*Totus Tuus*”: *præparatio ad Sacrum* [Pregătirea pentru Liturghie]

Sacrum

Grat. Actio

Lectio spir. (*L'individu dans l'Église* [Individul în Biserică])

Meditatio

Mântuirea a început cu „*Totus Tuus*” [„Al Tău în întregime”]: singura ființă umană, omul nou, căruia Dumnezeu i s-a încredințat pe Sine, pentru totdeauna. Dumnezeu-Fiul avea nevoie de Ea pentru realizarea lucrării Sale. Dumnezeu-Fiul putea să I Se încredințeze pe Sine pe calea acestei lucrări, deoarece mai întâi a realizat-o în Ea și a pregătit-O pentru acel *Totus Tuus*. Maria a acceptat această dăruire a lui Dumnezeu în toată forța ei mântuitoare, în toată dinamica ei. A extras și încă mai extrage din ea ceea ce conține pentru fiecare om: 1° convertirea, 2° revalorizarea. Și în oricine I se încredințează înfăptuiește și una, și alta, în măsura potrivită. // Aici problema mea își găsește rezolvarea: în ultima vreme m-am simțit în întregime în mâinile Mariei și aproape de Domnul Dumnezeu prin două situații curente. Dar oare ordinea nu a fost răsturnată? Oare nu „mă folosesc” de acest sentiment pentru a săvârși ceva ce este „numai al meu”? Îmi păstrez de aceea toată smerenia. Iată rezolvarea: în mâinile Mariei, lucrarea Mântuirii trebuie să

se realizeze și în mine, pe principiul „*Totus Tuus*“, păstrând proporția cuvenită între 1° și 2°.

Via Crucis (cum Maria [împreună cu Maria])

Litt. past. [Scrisoare pastorală]

Vesp.

Ros.

Meditatio. Cea mai elocventă consecință a Mântuirii în om sunt faptele sale – fapte înrădăcinate în Cristos, prin Maria, prin faptul că Îi aparținem (*Tuus*), și totodată în concordanță cu legea lui Cristos, cu Evanghelia Lui, concordante la maximum. Și aici, printre altele, problema pr. W. (trei posibilități: doar să mă smeresc și să valorific ceea ce este adevărat, chiar și în mod indirect – să bagatelizez: se va corecta, pentru că e încă tânăr – „să veghez“ la formarea lui din punct de vedere intelectual, precum și „moral“. Înainte de toate, trebuie să mă rog pentru el și pentru a proceda cum se cuvine).

Ador.

Medit. finalis recapitulatio [Meditația finală, recapitulare]

(Problema geloziei)

Matut. (com. S. Caroli [comemorarea Sf. Carol])

Ros.

4 XI

Sacrum ad reliquias cordis S. Caroli durante capella papali [Liturghia la moaștele inimii Sf. Carol în timpul unei celebrări în capela papală]

Medit. ad instar S. Caroli afferre se ipsum ad bonum commune Ecclesiae et in domicilio et in Dioecesi, participans hoc modo in opere Redemptionis [Meditația după modelul Sf. Carol, să contribui la bunul comun al Bisericii, și în casă, și în Dieceză, participând în acest fel la opera Mântuirii].

Ador.

[I XII 1962]

Missa ad intentionem satisfaciendi S. Cordi BMV

[Liturghia în cinstea Sfintei Inimi
a Fericitei Fecioare Maria]

[2 XII 1962]

Prima duminică a Adventului

Există într-un fel două planuri: un plan Divin: iubirea Fiului-Cuvânt pentru Tatăl, și un plan omenesc: setea oamenilor după Dumnezeu cel adevărat, după revelația lui Dumnezeu în Cuvântul-Fiu. Aceste două planuri se apropie și se întâlnesc – spiritul Adventului.

Adventul meu (amintire de anul trecut): dorința fierbinte ca Dumnezeu-Cristos să fie prezent în toate acțiunile de zi cu zi. În acest context și semnificația trăirii: mereu *in fieri* [în procesul devenirii] în mine, în ceilalți, în mod obiectiv și pentru totdeauna.

Kalwaria – Sanctuarul Mariei
6/7 iulie 196? [probabil 1963]

- Scopuri:
1. să mă rog pentru pacea și binele Bisericii din Cracovia, eficiența acțiunilor, a vocației
 2. să pregătesc terenul pentru ziua de reculegere
 3. să încep unele lucrări

în general: mai degrabă caracterul unei zile de reculegere (= reculegere îmbinată cu alte sarcini de lucru).

Confess. [Spovada] *Sacrum, Medit. Via Crucis*, Căările

- a) mai multe linii directoare ideatice și „existențiale“. Toate trebuie aduse aici și adunate în mâinile Maicii Domnului, potrivit principiului „*Totus Tuus*“ [„Al Tău în întregime“].
- b) se cristalizează tema principală a zilei de reculegere „între trecut și prezent“.

1963

Zilele de reculegere de la Tyniec (19) 20, 21, 22, (23)
[august]

Tema: Îndreptățirea – Harul

19.8

Complet. [Completoriul] *Ador. Medit.*

20.8.

Laudes, Prima

Meditatio ante sacrum [Meditația dinaintea Liturghiei]

1. Liturghia conferă vieții noastre ritmul lui Cristos, ritmul Fiului lui Dumnezeu.
2. (rolul de integrare a conștiinței
– dezintegrarea senzorialului)

Sacrum

Grat. actio

Lectio S. Script. [Lectura Sfintei Scripturi]

schematis Conc. [schema Conciliului]

Medit.

Via Crucis [Calea Crucii]

În legătură cu zilele de reculegere anterioare, de la Roma, din 31 X–3 XI 62. Misterul îndreptățirii (*justificatio*) constituie o temă dogmatică actuală, care își așteaptă aprofundarea în cadrul zilelor de reculegere. Omul nu poate fi „drept” în raport cu Dumnezeu, ci față de El poate fi doar „îndreptățit”. Prima aserțiune se bazează pe faptul că omul nu este egalul lui Dumnezeu, Creatorul său, iar cea de-a doua, pe Cristos și pe întreaga ordine a Harului.

Nici o faptură nu poate fi în raport cu Creatorul său în poziție de dreptate. Omul este, într-un fel, sinteza creaturilor.

De aceea, el este în general absolut dependent de Creatorul său, în existența și în natura sa, și, din această rațiune, incontestabil subordonat. Ca ființă înzestrată cu viață senzorială, el este supus legii vieții și morții (*generatio et corruptio* [generație și dispariție]), după chipul celorlalte creaturi. Ca ființă spirituală – persoană, dispune de o asemănare mai specială cu Creatorul, care îl obligă să mențină ordinea dreptății, adică să dea fiecăruia ce i se cuvine în mod just (inclusiv lui Dumnezeu venerația religioasă). Personalitatea omului nu-i anulează latura senzorială și *animalitas* [animalitatea], de aceea față de Creatorul său el este „praf și țărână”. Ca persoană, el poate să intre într-o legătură personală cu Creatorul său, dar această legătură trebuie să fie inițiată de Creator, iar odată stabilită, ea se manifestă ca act de milos-tivire (la fel ca actul creației), căci omul este o ființă dependentă și subordonată. El are nevoie în special de îndreptățirea din cauza păcatului său, care, ca ofensă adusă lui Dumnezeu, lovește chiar în esența legăturii personale, înțeleasă așa cum o înțelege și o dorește Creatorul – și tocmai El trebuie să definească esența legăturii cu creatura sa rațională.

Îndreptățirea se realizează prin Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care stabilește această legătură esențială și îi conferă oarecum trăsăturile proprii legături cu Tatăl. Așadar, îndreptățirea se exprimă în noi ca un nou *esse* [a fi] – „*esse ad Patrem*” [„a fi la Tatăl”] (adică Harul de sfințire), continuarea acestei legături personale fiind credința, speranța, iubirea.

Vesp.

Ador. Domnul Isus s-a adăpostit în pântecul Mamei Sale, din care a ieșit în lume ca om – și în sânul Mamei-Biserici, pentru ca din ea să se nască fiii lui Dumnezeu.

Ros.

Lectio spir. (G. Vann)

Meditatio. Notez concis: pe de o parte, puterea și vocația episcopului necesită generozitate și curaj, iar pe de alta, el trebuie să fie în slujba tuturor, să dovedească iubire universală și mai ales iubire față de preoți. Față de toate aceste puncte: rezerve. „*Episcopatum desiderare*“ [„A dori episcopatul“] – dar acesta nu poate fi „*propter se*“ [„pentru sine“]. Multe lucruri trebuie să se „coacă“ și să se maturizeze. Providența este blândă. Reflecții foarte utile și de aici o oarecare liniștire.

Matut. anticip. [Matutinum anticipat]

Și încă un lucru: valoarea deosebită a suferinței pentru cauză, ea face pentru această cauză mai mult decât toate eforturile. /pr. Pr./

Lectio

Ros.

Compl.

Lectio

21.8.

Laudes, Prima

Ros.

Reflecție

Sacrum. Meditatio

Astăzi mi-a revenit misiunea de a celebra Liturghia pentru îmbrăcarea veșmintelor duhovnicești și depunerea voturilor la Fiicele Iubirii lui Dumnezeu. Acest lucru mi-a permis în mare măsură să apropiez tema de ieri – misterul îndreptățirii – de misterul Bisericii. Biserica – Trupul Mistic al lui Cristos – constituie un fel de „*esse ad Patrem*“ [„a fi la Tatăl“] din punct de vedere social. Surorile care prin jurămintele îl aleg pe Cristos drept Mire pătrund într-un mod

deosebit în acest „*esse ad Patrem*“ nu doar personal, ci punând oarecum amprenta acestui „*esse*“ [„a fi“] asupra întregii vieți sociale. De aceea sunt atât de necesare Bisericii și în Biserică, formând într-o câtva coloană ei vertebrală. În același timp, trebuie să afirmăm că vocația lor deosebită și angajarea decurg din misterul îndreptățirii și rămân în cadrul lui, fiind totodată rodul și realizarea îndreptățirii.

Via Crucis

Meditatio

Deși ieri s-a spus că omul-creatură nu poate fi *stricto sensu* drept față de Dumnezeu, ci trebuie să fie îndreptățit de El, totuși această îndreptățire tinde să creeze relația de dreptate dintre om și Dumnezeu, în orice caz să pună bazele elementelor și condițiilor ei. Dumnezeu vrea ca omul să fie în raport cu El „drept“ intrinsec, și nu doar „îndreptățit“ (în exterior – extrinsec). Arată acest lucru prin contrast realitatea păcatului, care este „o ofensă adusă lui Dumnezeu“. Dacă Creatorul ar plasa ființa sa rațională, omul, absolut în afara granițelor relației de dreptate, păcatul ar fi imposibil: căci păcatul este într-o anumită măsură violarea dreptății față de o persoană (și a iubirii). Creatorul i-a dat omului prin Har dreptatea originară, iar după păcat nu i-a luat posibilitatea acestei relații. Această posibilitate trimite la ordinea supranaturală, ordinea Harului, dar se bazează pe ordinea naturii: pe faptul că omul este persoană.

Domnul Cristos a săvârșit îndreptățirea omului, adică l-a ajutat și îl ajută pe om să fie drept în raport cu Dumnezeu. Omul este drept față de Dumnezeu prin „*esse ad Patrem*“, adică prin Har. Biserica, Cristos Mistic, îl ajută pe om în continuare în aceeași direcție, sarcina Ei fiind să-l prelungească pe Cristos și opera Lui. Făcând acest lucru, Cristos și Biserica contribuie în același timp la împlinirea personalității

umane. Căci atunci când este „îndreptățit“, adică drept față de Dumnezeu, omul este pe deplin persoană. Altfel – se poate spune – personalitatea lui rămâne incompletă, neîmplinită.

Omul a fost îndreptățit, deoarece a putut fi (poate fi) și a fost (este) nedrept în raport cu Dumnezeu. Iar Dumnezeu vrea – și vrea acest lucru prin Cristos – ca omul să fie drept față de El și, indirect, să fie „egalul“ lui Dumnezeu, desigur prin Har. Se pare că aceasta este latura etică cel mai personal revelată (revelată în mod esențial) și totodată latura cel mai personal etică (etică în mod esențial) a întregii Revelații (teologia!).

Vesp.

Cristos ascuns la sânul Bisericii

Ador.

pentru a se revela omenirii

Ros.

Harul maturizării

Meditatio

casus [cazul] „W“ (T, I) *separatim* [separat]

lectio: De statibus perf. [lectura: *Despre gradele perfecțiunii*]

S. Script. [Sfânta Scriptură]

G. Vann

Mat.

(II) *Mat. S. Cordis BMV* [Matutinium în cinstea Sfintei Inimi a Fericitei Fecioare Maria]

Complet.

în plus: idei despre moarte!

22 VIII

(*Cordis BMV*)

Laudes, Prima

Medit.

Sacrum

Grat. Actio

Ros.

Coll. cum s. Aug. [Convorbire cu s. Aug.]

Lectio S. Script.

schema De clericis [schema decretului *De clericis*]

Meditatio

1. Misterul îndreptățirii dă naștere unei conștiințe a nedreptății omului-creatură față de Dumnezeu-Creatorul. Această conștiință se amplifică și, împreună cu ea, nevoia de recompensă: a-I mulțumi lui Cristos – Celui care îndreaptă totul în locul nostru și „ne îndreptățește” pe toți.
2. Mai departe: dreptatea ce decurge din îndreptățire, adică prioritatea Harului, ne pune în poziția de dreptate față de Dumnezeu: aceasta este dreptatea pe care Domnul Dumnezeu o vrea de la noi și pe care o vrea în noi.
3. Prioritatea Harului în existență – și ca urmare prioritatea Harului în acțiune. În ultimul an, acest lucru mi s-a conturat foarte clar pe terenul cunoscut. Adică, încrederea totală în Dumnezeu. Exemplu: Sfântul Petru pe lac – când privesc în direcția omului, mă cuprinde pesimismul, când privesc în direcția lui Cristos, îmi revine credința. Totuși credința și încrederea nu pot fi trufașe. Chiar și aici trebuie păstrată o anumită măsură a dreptății.
4. Dreptatea în legătură cu funcția pe care o dețin. Episcopul are o deosebită responsabilitate față de Biserică – și această responsabilitate face parte din îndreptățirea lui și din dreptatea în raport cu Unicul și Supremul Păstor al sufletelor. Pentru aceasta sunt necesare mărinimie și smerenie totodată, într-un cuvânt bărbăție supranaturală, și nu doar „instinctul importanței”.

Via Crucis

Ad S. 12. Curajos este cel care e pregătit pentru cruce!

Vesp.

Ador.: La Cina cea de Taină Domnul Cristos i-a adunat lângă el pe Apostoli și a pus bazele Euharistiei. A luat cu sine oameni absolut obișnuiți.

Ros.

Medit.

Problema „*successio*“ [„succesiunii“] – *separatim* [separat]
harul umilirii

alte chestiuni: preoții
familia (W și alții)
cei de dinainte

Mat.

Coll. cum fr. Michele [Convorbire cu fratele Michele] – foarte folo-
sitoare

Compl.

Ora sacră. Îndreptățirea noastră a rezultat oarecum din însăși
nedreptatea noastră, fiindcă Domnul Isus a săvârșit-o prin
moartea Sa, pe care a suportat-o în modul cel mai nedrept.
Au decis în acest caz chiar actul intrinsec al Mântuitorului,
actul iubirii și al dăruirii ca reparație și totodată ca îndrep-
tățire.

23 VIII

Via Crucis

Laudes

Sacrum cum homilia [Liturghia cu omilie]

Grat. act. (Ros.)

Prima

Meditatio

Toate gândurile zilelor de reculegere sunt cuprinse într-un
fel în rugăciunea din această săptămână (II *Post. Pent.* [a
II-a /duminică/ după Coborârea Duhului Sfânt]).

Omnipotens sempiterne Deus,
qui abundantia pietatis Tuae
et merita supplicum excedis et vota –
effunde super nos misericordiam Tuam,
ut dimittas quae conscientia metuit

*et adicias quod oratio non praesumit
Per Dominum...*

[Dumnezeule atotputernic și veșnic,
Care prin generozitatea iubirii Tale
depășești și meritele, și rugămințile
celor ce te imploră –
revarsă asupra noastră mila Ta,
ca să îndepărtezi cele de care se teme conștiința
și să dai ceea ce rugăciunea /nici/ nu îndrăznește
/să ceară/.
Prin Domnul /nostru/...]

[5-8] III 1964
Înainte de intrarea [în biserică]

5 III
joi

a) Funeraliile răposatului pr. Decan J. Śliwa la Wieliczka

meditație despre moarte, din moarte se desprinde în mod deosebit realitatea preoției lui Cristos: în fața Tatălui stă El ca preot veșnic, iar noi, cu ceea ce avem în noi din preoția Lui

b) convorbire cu Surorile Ordinului Vizitațiunii

c) încheiere la abația Tyniec

6 III
vineri

a) ora sfântă

b) *Laudes, Sacrum, Prima*

c) meditație despre legătura „preot-păstor“ în Cristos Domnul și în fiecare dintre noi

d) Lecturi

„*Der Bischof Priester und Hirt seiner Diözese*“

Danielou: *Temple* [ilizibil]

Estreicher: [ilizibil]

[Zarewicz]: *Episcopatul din Cracovia*

e) meditație: „despre rădăcinile“ faptelor mele în tainele Domnului (*praepar. ad confess.* [pregătirea pentru spovadă])

f) *Via crucis*

- g) *adoratio*
- h) *officium*

7 III
sâmbătă

- a) *Sacrum*
- b) *meditatio* „*Domine Deus, in simplicitate cordis mei laetus obtuli universa; et populum tuum, qui repertus est, vidi cum ingenti gaudio: Deus Israel, custodi hanc voluntatem*“
[Doamne Dumnezeu, în sinceritatea inimii mele bucuros Ți le-am oferit pe toate; am văzut cu uriașă bucurie /că Ți se oferă/ și poporul Tău, care a fost regăsit: Dumnezeuul /lui/ Israel, păstrează/-i/ această dorință!/]
- c) *via crucis*
- d) *meditatio*: Preotul și păstorul
- e) *confessio* [spovada]
- f) *vesp.*
- g) *peregrin. ad sepulchr. B. Vincentii Kadłubek, epi. cracov.* [pelerinaj la mormântul preafericitului Vincențiu Kadłubek, episcop al Cracoviei].

8 III
duminică

intrarea [în biserică]

Zile de reculegere 31 VIII–3 IX 1964
EPISCOPUL K[AZIMIERZ] J[ÓZEF] KOWALSKI

31 VIII

1. Conferință: zilele de reculegere sunt orientate spre tema Preasfintei Naturi umane a lui Cristos (*ergo: Mater Eius* [așadar: Mama Acestuia]) = *sileant doctores... unus est magister: Chrystus... recedant creaturae... Tu mihi loquere solus* [să tacă învățații... unul este învățătorul: Cristos... să se îndepărteze creaturile... Tu singur vorbește-mi /numai/ mie]: tocmai, doresc și implor cu căldură să capăt de aici răspuns în diferite chestiuni. = în sfârșit: despre „*kénosis*“, adică distrugerea iubirii de sine – condiție a ascultării (întru câțva a dialogului) în timpul zilelor de reculegere.

I IX

Mat. Laud. Prima

Sacrum participatum [Participare la Liturgia]

2. *cum Meditatione* [cu Meditație]
pe tema „*humilis Tuae Crucis Sequela*“ [„urmarea smerită a Crucii Tale“] (ep. Bronisław)
3. Conferință
Misiunea și adorația sau mai degrabă misiunea adorației lui Dumnezeu. Temelia acestei adorații în ordinea creației (creație *ex nihilo* [din nimic] și creație *ad Deum* [întru Dumnezeu]): Tu ești cea care nu este, și mai

departe: temelia în ordinea Harului care este absolut și exclusiv *ex benevolentia et misericordia Divina* [din bunăvoința și milostivirea Divină]. = De aici omul și mai mult preotul/episcopul este „*doulos*“, robul lui Dumnezeu.

Analiza atitudinii față de ateism: exprimarea semnificativă a card. Mercier despre Kant: „*le plus grand malfaitteur du monde contemporain*“ [„cel mai mare răufăcător al lumii contemporane“] (de vreme ce susține că *fenomena* și *noumena* nu spun nimic despre Dumnezeu). Atitudine bazată pe enciclicele papei Paul VI „*Ecclesiam suam*“ (dialog cu ateismul) = ateismul și aspectele sale colaterale: statolatria, materialismul și cultul propriului „eu“ (idoli).

4. Conferință

Predicatorul consideră că unul dintre cele mai fericite momente ale spiritului uman a fost momentul în care Platon a formulat noțiunea de „*participatio*“ (participare). Cu ajutorul acestei noțiuni, gândirea umană, luminată de Revelație, a putut să găsească realitatea lui Dumnezeu și misterul lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu este Cel care se dăruiește (antiteză a „pumnului strâns“). Predicatorul vorbește minunat despre participarea la existență a creaturilor, a căror bogăție devine tot mai vădită pentru om – ființele: vegetativitatea, viața senzorial-afectivă, viața spirituală – trepte sau mai curând sfere incomparabile. Și mai presus de toate, viața supranaturală: Harul.

Acum să trecem la participarea pe care noi, preoții, o avem de la Cristos în ceea ce are El mai personal: în preoția Lui. Și mai deplin în episcopie: oferim toate lucrurile naturale și supranaturale creștinilor noștri din diocază. Deosebit de frumos vorbește conferențiarul despre

felul în care în episcopii ar trebui să aibă loc îmbinarea paternității și a maternității: participarea Inimii Divine a lui Isus și a Inimii Mariei. Acest lucru transpare în grija față de cei care au nevoi ale sufletului și ale trupului.

Lectio spirit. (enciclica *Ecclesiam suam*)

5. *Via Crucis*

Rosarium } *communis* [în comun]
Vesperae

6. Conferință

Episcopul participă la puterea lui Cristos. Este vorba despre felul în care folosești această putere. Există o utilizare pe care Învățătorul Însuși o definește ca fiind proprie „regilor acestei lumi”: ei domnesc în așa fel încât cei supuși să le simtă puterea, ba chiar să fie nevoiți să-i considere binefăcători. „Dar voi nu procedați așa” – spune Cristos. Stilul de putere propriu Bisericii trebuie să fie cel de păstorie a sufletelor, ceea ce a subliniat pregnant Ioan XXIII. „*Caritatem facientes in veritate*” [„Cei ce oferă iubire în adevăr”]. Între adevăr și iubire trebuie să existe o strânsă legătură, așa cum între Persoanele Preasfinte Treimi *veritas praecedet* [adevărul precedă].

Despre tema importanței adevărului în viața și activitatea episcopului.

Adevărul cuvântului rostit, adevărul judecății enunțate despre ceilalți: *audiatur et altera pars* [să fie ascultată și cealaltă parte]. Problema consilierilor.

Despre tema iubirii: ea trebuie să fie universală, nu poate fi particulară și nu poate crea departajări. Mai departe: trebuie să fie dispusă să slujească, disponibilitatea de a sluji exprimă cel mai bine iubirea. În sfârșit: trebuie să fie iertătoare. – Toate acestea trebuie să le înveți la Inima lui Isus prin Inima Mariei.

O frază foarte
interesantă:
ateismul
naște sateliți.
Iubirea lui
Dumnezeu
caută frăție.

7. *Mat. anticip.* (S. Steph. [pomenirea Sf. Ștefan])*Adoratio**Sacrum* (*vespert.*) h. 19 [Liturghia (de seară), ora 19]*Lit. SS-rum* [Litania Sfinților]*Benedictio.* [Binecuvântarea]*Complet.* [Completoriul]

2 IX

8. *Ros. Medit.**Sacrum* (*mat. h.* 7.30) [Liturghia de dimineață (matutinum ora 7.30)]*Laudes Prima*

9. Conferință

Despre sfințenie și iubire pe firul vocației și vieții Sfântului Ioan Evanghelistul. Exegeza unor locuri din Evanghelia Lui, mai ales asigurarea din partea Mântuitorului (iubirea se deschide, iar prin această deschidere îi aprinde pe ceilalți). Tocmai despre acest foc, despre acest impuls apostolic este vorba. Oare eu am aprins pe cineva?

Multe lucruri pe tema atitudinii față de Euharistie: să O păzim cu cea mai mare grijă (și în *bened.* de ieri a fost vorba despre acest lucru), dar să O facem cât mai accesibilă posibil.

Iubirea se aprinde lângă Inima Domnului Isus și spre El se îndreaptă îndreptându-i pe ceilalți.

(Horae minores [Orele minore])10. Acum pe firul Sfântului Petru, care nu era nicidecum perfect și nici nu se considera ca atare, „fiindcă sunt un om păcătos“. = Fiecare dintre noi este un om păcătos, dar și episcopii, o colectivitate (vremurile arianismului, revoluția franceză, d'Herbigny) // Să scapi de „*acceptatio personae propriae*“ [„acceptarea propriei persoane“] și

astfel să te prezinți în fața lui Cristos Domnul. // Pentru că suntem chemați la o mai mare iubire, și păcatul este pentru noi o povară mai mare, în primul rând el poate produce „prăbușirea” întregii Biserici, mai ales a propriei dieceze. De aceea este necesară *odium peccati* [ura păcatului]. Există, de asemenea, focul: trebuie să numim binele bine, iar răul rău. // În ceea ce privește lupta cu păcatul propriu și al celorlalți, nu este de ajuns doar să mustri și să nimicești, ci trebuie să oferi totdeauna un exemplu pozitiv // Întrebare: ce beneficiu obținem din propria noastră spovadă? Alegerea duhovnicului cores-punzător, nu neapărat a unui singur, care este Domnul nostru Cristos iertătorul. Mai mult, să-i prețuim pe cei care ne mustră. Afară cu lingușitorii! Și să nu dăm înapoi în fața persecuțiilor: fiindcă atunci se strecoară păcatul. – Să evităm ocazia ce duce spre păcat. // Să nu abordăm probleme „satanice” (ispita Domnului Cristos: *apage satanas* [piei, satana]). Discuția cu satana este posibilă atunci când suntem foarte uniți cu Cristos și „adânciți în Maica Domnului”. // Iar fiecare izbândă asupra sata-nei ar trebui să fie un impuls pentru o și mai mare sme-renie și vigilență.

Atitudinea episcopului față de păcătos: inima des-chisă, să accepte umilirea chiar din gura păcătoșilor, iar când va veni vremea – *fortiter agere* [să acționeze ferm]. În sfârșit, să creadă în izbânda Harului asupra păcatului (*ubi abundavit delictum, superabundavit gratia* [unde a fost din plin păcatul, acolo s-a revărsat într-o și mai mare măsură dumnezeiescul har]). Sarcina noastră este: să aducem Harul. Să nu capitulăm în fața nici unui pă-cat (*delictum*). *Misericordia = summa christianitatis* [mi-lostvivirea = esența creștinătății].

II. *Via crucis* [ilizibil]

Rosarium (comm.) [Rozariul recitat în comun]
Vesp.

12. Conferință

Mergem pe urmele Sfântului Pavel „*douloi Jesu Christi*”: sclavii lui Isus Cristos – să nu slăbim aceasta! = Conferențiarul vorbește despre ritmul vieții interioare: între perioadele cenușii, în care trebuie să ținem veșnic aprinsă lumina credinței și a iubirii, și perioadele de creștere. Este vorba de supunerea permanentă în fața lui Isus și a Mariei. Aceasta ar trebui să urmeze într-un ritm uniform accelerat. = Progresul în înțelepciune și în iubire, ceea ce rămâne în legătură cu crucea (*stultitia crucis* [prostia crucii]). = Să nu ne dezgustăm de cruci. Crucea este o zestre – înainte de toate a fost zestrea Mariei. = Domnul Isus de trei ori a trecut prin Chin: sacramental, spiritual și sângeros (prima oră sfântă a Maicii Domnului Cristos în timpul agoniei și în Grădina Raiului), iar apoi prezența Ei lângă Cruce. Când celebrăm Sfânta Liturghie, suntem „*en Christo*” [în Cristos] – și în același timp o răpim de la Cristos pe Mama Sa „iat-o pe Mama Ta” Influența spiritului matern al Mariei prin Sfânta Liturghie. Celebrând Liturghia, putem să fim „în Cristos”, să intrăm în El laolaltă cu Mama Sa Preasfântă ca sclavi ai Lui. Fericirea ce decurge din celebrarea Liturghiei: suntem aici la izvoarele harului preoteșc. Isus nu refuză niciodată Bisericii harul preoteșc în suficientă măsură. Dacă această măsură e mică, în noi trebuie să fie cauza, nu în Cristos. Moartea noastră înseamnă încheierea jertfei noastre „*en Christo*”. = Participarea la învierea Domnului Isus pe tot drumul vieții noastre interioare. În mâinile Preasfintei Fecioare urmează să ne schimbăm într-atât, încât nivelul Bisericii din Polonia să se ridice veacuri de-a rândul.

O urmă pe
 Maica
 Domnului
 Cristos.
 misterele de
 bucurie

misterele
 de durere

misterele
 de slavă

13. *Ador.*
Matut.
Bened. [ilizibil]
Psalmi poenit.
Compl.

3 IX

14. *Laudes* (Sf. Pius X)
Ros.
Via Crucis
Prima
Sacrum
Meditatio „*instaurare omnia in Christo*“ [„a reînnoi toate în Cristos“]
 „*Terrena non metuit*“ [„Nu s-a temut de cele pământești“] (S. Pius)

15. Conferință

Credința. Domnul Isus cere credință în El, în persoana Sa (*in Me veritas* [în Mine /se află/ adevărul], cere credință puternică (rezistentă și victorioasă), fără rețineri (*modicae fidei* [/proprii/ puținei credințe]). Credința vine de la Tatăl (*Pater revelavit* [Tatăl a dezvăluit]), este lumină Divină și adevăr Divin, inoculat în mintea noastră. = Un exemplu de credință: vestirea lui Zaharia în comparație cu vestirea Preasfintei Fecioare Maria (o analiză foarte frumoasă). Cât „trup și sânge“ mai există încă în virtutea noastră teologică a credinței? Exemplul de credință al Preasfintei Fecioare. Sf. Grignon de Montfort spune: credința Preasfintei Fecioare este depusă în Sfânta Biserică. Participarea într-o credință a Mariei este singura cale în fața primejdiei și a amenințării credinței. // Credința beneficiază și ar trebui să beneficieze de serviciile rațiunii, „să analizeze și să păstreze adevărul Divin în inima sa“. Aceasta este funcția de profunzime: „*ancilla*“

[„slujitoare“]. Splendoarea credinței Mariei pe parcursul întregii Sale vieți [30 de ani, Golgota, coborârea Duhului Sfânt]. Apostolii s-au hrănit cu această credință a Mariei. Așadar și noi, pentru a-i hrăni la rândul nostru pe ceilalți. În acest scop trebuie să fim „*douloi*“ [„sclavi“]. – Oare tot ce există în mine „trăiește din credință“? Trebuie să crezi cu puterea episcopului. Exemplul Sfântului Părinte Paul VI: pe ce ton vorbește despre Preasfânta Sa Mamă! Construirea Bisericii prin credință universală și totodată prin aportul nostru autohton.

16. Conferință (*ult.* [ultima])

Sfântul Pavel ca model al speranței creștine, dar el a fost cetățean roman. Altfel, „*Ancilla*“ (*Virgo Marya* [Fecioara Maria], nici un fel de conexiuni umane, nici un fel de puncte de sprijin umane. Și de aceea speranța Ei este minunată. În toate etapele vieții Sale. Sub cruce, dar mai ales ulterior: prin speranța Ei a susținut Biserica începuturilor. Și această speranță a Ei este depusă în Biserica Sfântă. În ce măsură participăm la speranța Mariei? Biserica din Polonia se află în situația de „*ancilla*“, adică de sclavă. Domnul Dumnezeu permite acest lucru pentru a întări speranța noastră. *Stabat Mater – stabat episcopus sub Cruce Christi* [Stătea Maica – stătea episcopul sub Crucea lui Cristos]. Oare trăim cu speranță? Oare ne bizuim în esență și exclusiv pe harul lui Dumnezeu? În ce stare se întorc oamenii după ce intră în contact cu noi? Dacă ei stau în picioare, molipsiți de optimismul episcopului, înseamnă că ne-am îndeplinit slujba speranței. – „Dă-mi, Maică, speranța Ta, fi bună și lasă să pătrundă în inima mea speranța Ta“ (*nostra conversatio in coelis est* [locuința noastră este în ceruri]). Nimic nu poate fi amenințător pentru noi, nici satana,

nici lumea, nici păcatul, dacă în noi există puterea lui Cristos în ipostaza marială.

– Iar iubirea Divină potrivit modelului Mariei a revărsat-o Însuși Sfântul Duh în inimile noastre în timpul acestor învățături.

I, 2, 3 XI [PROBABIL 1964]

vizitarea sanctualelor

Montevergine – S. Giovanni Rotondo – S. Michele in Gargano – Lanciano (!)

4 XI

(Sf. Carol)

La Surorile Feliciene – *quaedam reasumptio* [o oarecare recapitulare].

18. 19. 20. [VIII] 1965 Tyniec

Tema: Îndreptățirea
Virtuțile teologale

17 VIII

Missa lect. ad s. Hyacinthum (OP) [Liturgia pentru Sf. Hyacint (OP)]
post adventum in Tyniec [după sosirea la Tyniec]: *Vesp. Ador. Compl.*

18 VIII

Preces matut. [ilizibil] (*Ros.*)

– *Laudes. Sacrum. Grat. actio. Matut.*

Prima. Actus oblationis MBV [oferirea de sine Sfintei Fecioare Maria]

Meditatio. Revenind la zilele de reculegere din anul 1963, doresc să dezvolt tema „îndreptățirii”, o temă atrăgătoare pentru mine din punct de vedere științific (teologic) și totodată deosebit de importantă launtric, în viața mea. Această temă se extinde în analiza virtuților teologale, adică Divine.

Credința. Definiția catehetică: „recunoașterea drept adevăr a ceea ce Dumnezeu a revelat și a ceea ce Biserica oferă spre credință” poate fi diferit interpretată, chiar diferit trăită. Interpretarea intelectualistă (filozofică) este altceva decât interpretarea personalistă (caritologică). Nu este vorba doar de ansamblul de adevăruri (afirmații) pe care intelectul le acceptă datorită autorității lui „Dumnezeu Revelatorul” – mai direct: a lui Cristos, a Bisericii (*cf. motiva credibilitatis* [motivele credibilității]). Este vorba de raportarea specifică, supranaturală, a omului-persoană la Dumnezeu Personal

(*Trinitas SS* [Sfânta Treime]. Raportare a cărei bază mai apropiată este intelectul (rațiunea). Așadar, acea facultate din om al cărei obiect propriu este adevărul. Credința este disponibilitatea, actul rațiunii pregătite să accepte adevărul Divin ca pe un adevăr al său. *Communicatio in veritate cum Deo* [împărtășirea într-un adevăr cu Dumnezeu]. Este acesta probabil un act suprem – unul dintre actele superioare – al relației persoanei față de Persoană. Disponibilitatea pentru împărtășirea într-un adevăr se concretizează într-un mod special datorită Revelației și în general cu ajutorul ei (– în prelungire se află aici teologia). Credința constă în acceptarea Revelației, dar acest lucru este posibil datorită disponibilității intelectului, pe care [Revelația] o preconizează și în același timp o realizează pe deplin.

Via Crucis: principalul motiv „*viator-comprehensor*“ [„pelerin-omniscient“]

Horae min. / Lectio schem. [Lectura suportului schematic]

Vesp. f. IV

Ador.: îmi sugerează oarecum teme pentru *Medit. postmeridianae* [Meditația de după-amiază]

Medit. de rebus practicis [Meditația despre lucrurile practice]: dialogul, Biserica dialogului, *cetera separ.* [celelalte în mod separat]

Matut.

Lectio spir.

Compl.

19 VIII

Laudes, prima in choro [prima parte în cor]

– *Sacrum cum precationibus ante et post. Scribuntur quaedam pastoralia* [Liturgia cu rugăciuni înainte și după. Se scriu câteva scrisori pastorale].

Meditatio. Continuând tema de ieri, mai întâi se cuvine să afirm că problema credinței ar impune o analiză mai amplă,

la fel problema ateismului (a necredinței) și a atitudinii față de acesta. (Biserica dialogului este, de fapt, obiectul virtuții speranței.) Speranța în sine constituie o virtute foarte bogată și complexă. În momentul de față nu este posibil să faci o analiză multilaterală, ci doar a unor momente. Speranța conține în sine ceva din credință și ceva din iubire. În esență ea înseamnă să dorești ceea ce ne propune Dumnezeu în Revelație și ceea ce intelectual acceptăm prin credință. Așadar, ea este dorința, alegerea lui Dumnezeu și a întregii lumi de bunuri supranaturale. În acest lucru există un moment personalist, speranța ne îndreaptă spre Dumnezeu ca spre un țel, speranța fiind dorința după „munții cei veșnici“. Dar tocmai aici se dezvăluie un alt moment al acesteia, care ar putea fi numit „momentul forței“. Oare voi face față? O oarecare evaluare a forțelor proprii în funcție de țel. Iar în urma acestei estimări, încredințarea: Dumnezeu Singur îmi va da forță pentru așa ceva. „*Deus adiuvabit*“ [Dumnezeu va ajuta]. Ca urmare, raportarea persoanei la Persoană are în speranță două momente: în primul rând, disponibilitatea de a dori ceea ce dorește Dumnezeu (prin acest moment speranța ne eliberează de lipsa de ideologie și de sens al vieții), în al doilea rând, încredințarea (prin acest moment speranța ne eliberează de deznadejde). Primul moment se produce datorită celui de al doilea și viceversa. Prin întreaga virtute a speranței în cele două momente semnificative ale ei se realizează un element esențial și indispensabil al îndreptării omului în fața lui Dumnezeu. Speranța este o asemenea atitudine a omului în raport cu Dumnezeu (a persoanei față de Persoană), în care el este „drept“, adică așezat corect în raport cu ceea ce este Dumnezeu. Această atitudine decurge din Har și totodată predispune spre el. (Nb. Morala personalistă și totodată revelată într-un anumit fel se reduce la analiza unor asemenea atitudini.)

Și aici „*timor*“
[teama]

Virtutea speranței este îndreptată spre veșnicie și totodată spre vremelnicie. Este vorba de faptul că Dumnezeu, ajutându-ne să atingem veșnicia în vremelnicie, ne ajută în același timp să realizăm în vremelnicie planul său îndreptat spre veșnicie. Este vorba doar ca acest plan al Lui să devină planul nostru. Speranța nu acceptă ficțiuni, nici „interpu-neri“. Ea pătrunde în diferite sarcini ale noastre vremelnice, pe care le întreprindem prin voința Domnului. Fără speranță – fără a ne încredința Lui și fără încrederea că El ne va ajuta, acest lucru ar fi categoric imposibil.

Via Crucis. Principalul motiv: mântuirea se leagă de trudă, speranța ia în considerare și acest lucru.

Horae min.

Lectio schem. XIII

Vesp. f. V

Ros. in continuo

Adoratio SS-mi, ubi Xristus tamquam fons et stabilis mensura vitae humanae praesens adest [Adorația Preasfântului Sacrament, unde Cristos este prezent ca izvor și măsură constantă a vieții omenești]

Medit. postmeridiana de practicis, de quibus separatim [Meditația de după-amiază despre subiecte practice, despre fiecare separat]

Matutinum anticipatum

Lectio (despre preoția celor credincioși părintele Przybylski)

Complet.

Ora sacră – ca principală temă preoția – despre preoți și pentru preoți

20 VIII

S. Bernardi [Sf. Bernard]

Laudes, Prima

Ros. prec. (preparatio ad Sacrum)

Sacrum. Grat. actio

Scribuntur quaedam iuncta cum 5 IX et sequentibus [Se scriu câteva texte în legătură cu 5 septembrie și cu următoarele]

SETTEMBRE

ty, domagge nam myai' vromos' a dactemot',
 pmoza nam romos' vromos' realerom' a dactemot'.
 myi' plan nastam' a vromos'. Clebi' flla
 o to, ab ty fpa plan ston' a vromos'. Nasolj
 nie puyimye fpa' a vromos'. Nasolj
 ona natomiat a vromos' nane vadacia do-
 ceme, jahie podijimimye a vromos'. Nasolj
 diti - her vromos' fpa' a vromos', a vromos'
 pmoze - by fpa to stamom' a vromos'.
 via Cruz', a vromos' match: vromos' vromos'.
 talerit' a vromos' fpa' a vromos' - a vromos'.
 ja vromos' talerit' a to.

Hoae m.

Lectio schua. xii.

Rep. f. E.

Ros. m. continuo

Adoratio H-mi, ubi Xristus fangam fous
 et stabili mensura vtae humanae praesens
 adest

Medit. potumidione de praetors, de
 gatus separatu

Matur. m. PUNTAMENT. p. vromos'

Lectio (o kapantia vromos' a vromos')

Complet.

Gabana rosa - jahie grom' kum' kapantia
 vromos' a vromos', a vromos'.

Lo. vromos'.
 s. vromos'.

Laude, prima

Ros. p. m. (praeparatio ad laudem)

Meditatio. Iubirea, virtutea iubirii, constituie o temă și mai amplă decât cea anterioară. Mai întâi faptul în sine că Dumnezeu este iubire o așază înaintea a toate și o face centrul spre care se îndreaptă întreaga participare. Iubirea este „împlinirea îndreptățirii”. Este mai mult chiar decât „*plenitudo legis*” [împlinirea legii]. Prin ea se stabilește cel mai deplin și mai matur contact al persoanei cu Persoana – acela pe care credința și speranța l-au reliefat. Se pare că ambele virtuți au în sine ceva din dragoste, predispun la ea și te îndreaptă spre ea. Nu ne mirăm că iubirea fără ele nu poate exista (deși ele fără ea – da). În același timp iubirea, prin esența sa, trece dincolo de ceea ce sunt credința și speranța. În ea există mai mult și prin acest „mai mult” rămâne ireductibilă la celelalte. Este greu să exprimi acest „mai mult”. Se pare că iubirea decide totdeauna unirea cu persoana în bine și unirea cu binele în persoană. Natura ei este parcă bipolară, fiind în același timp „personalistă” și „axiologică”. În raport cu Dumnezeu, care este plenitudinea binelui, trebuie să fie o iubire „mai presus de toate”, în raport cu creaturile, mai precis cu oamenii, după măsura binelui pe care ei îl reprezintă. Iubirea nu este într-atât legată de persoană, încât să nu poată trece dincolo de ea (acolo unde acest lucru este posibil) în direcția binelui. În același timp propria ei relație față de bine îi permite totdeauna să se îndrepte în direcția persoanelor, nu doar a uneia anume, ci în general a persoanelor. Iubirea posedă acele atribute despre care scrie Sf. Pavel (Cor. 13). Esența ei este dincolo de atribute, fiind o participare în Dumnezeu, care umple veșnicia.

Via Crucis: cu continuarea acestor gânduri, de exemplu st. II „*ubi amatur, iam non laboratur, et si laboratur, etiam labor amatur*” [unde există iubire, nu mai este suferință, și dacă se suferă, chiar suferința este iubită]. St. VIII forța iubirii rezidă, de asemenea, în a spune unei stări care nu este iubire, deși pare, ce anume este.

Horae min.

Ador. (Verba DNJC in Cruce) [Adorația (Cuvintele Domnului nostru Isus Cristos pe Cruce)]

Ros.

Vesp.

Medit. postmeridiana de practicis (separatim).

Continuatio [Continuare]: 26 IX, 28 IX [probabil 1965]

7/8 XI

Dies recol. [Zi de reculegere]

Idei principale: a) *participatio in sacerdotio Christi – in summo sacerdotio* [participarea la sacerdoțiul lui Cristos – la cel mai important sacerdoțiu], b) în mod semnificativ în viața mea se adună laolaltă preoția și zilele morții (1... 2 XI), c) revin atunci gândurile „*de redemptione*” [„despre răscumpărare”] (*redemptio* – răscumpărarea = reatribuirea valorii depline omului și creaturilor în general), d) completarea considerațiilor cu privire la virtuțile teologale: iubirea este participarea la persoana în sine, deosebindu-se de credință și de speranță prin faptul că oferă participare la persoana însăși, adică unire, e) la fel ca în timpul exercițiilor spirituale, și aici se face simțită mobilizarea spre sarcini (pe care în această etapă le-am ordonat cumva).

7/8 XI

A fost un fel de anticipare a zilei de reculegere (împletită cu alte preocupări). Principalele idei ale zilei 1° realitatea Preasfintei Treimi (prefață) 2° problema „sens–misiune/slujire“.

2 XII

Matut. Sacrum, Laudes, Prima

Meditatio 1: Biserica – mijloc spre Țelul care este Dumnezeu: unirea cu El a persoanelor – sufletelor. În același timp, aceeași Biserică – *Sponsa* [Mireasă]: ordinea Divină este ordinea Iubirii.

Meditatio 2: Dumnezeu conferă „sens“ omului și activității sale. În același timp, în om există impulsul spre „sens“. Acest impuls devine misiune atunci când omul acceptă sensul pe care i-l conferă Dumnezeu. „Sensul“ este totdeauna mai mare decât omul. Îl depășește.

Vesp. Via Crucis (asocieri cu *Gen.* [Cartea Genezei])

Meditatio 3: Actuală pe tema „pastor–auctor“ [„păstor–creator“]

Concluzii: a ordona/organiza potrivit sensului pe care Domnul Dumnezeu îl conferă și totuși problema revine

Meditatio 4: Lit. Sanct. Modus procedendi [Modul de a procedea] în cazul I

Adoratio

[conferință pentru Surorile Feliciene]

Lectio spir. (F. Wulf SJ), *La vie spirituelle dans le monde d'aujourd'hui*

[Viața spirituală în lumea de astăzi]

Matut. Ros.

Psalmi poenit.

Complet.

31 X–I XI 1966
(20 de ani de preoție)

- a) Kalwaria. Căările. Ciudată îmbinare teologică între calea crucii lui Cristos și calea Mamei Sale. // Sacerdotiul lui Cristos a fost inoculat, semănat, depus în Poporul lui Dumnezeu ca o moștenire trainică. Din această moștenire a Poporului lui Dumnezeu s-a născut și propria mea preoție.
- b) *Sacrum ad altare BMV* [Liturghia la altarul Preasfintei Fecioare Maria]
- c) *colloquium de quibusdam actualibus* [convorbire despre unele probleme de actualitate]
- d) (1 XI) Liturghia de hirotonire a subdiaconilor în catedrală
- e) *Via Crucis*
- f) *suffragia defunct.* [rugăciune pentru cei morți]
- g) *medit. I* } *de curriculo sacerdotii mei* [despre cursul
- h) *medit. II* } misiunii mele sacerdotale]

Zile de reculegere la Surorile Albertine

19, 20, 21 XII 1966

tema: *iustificatio*–*restitutio*–(*vocatio*)

[îndreptăţire–restituire–(vocaţie)]

19 XII

Praepar. ad Sacrum „Ordine–graţie“ (*Meditatio 1*)

Sacrum, grat. act

Laudes, Prima

Meditatio 2. Vocaţie şi escatologie. Urmând să reflectez asupra unor probleme mai concrete, legate de vocaţia mea, caut un context mai amplu. Vocaţia omului este escatologică, îndreptată spre Dumnezeu prin participare la viaţa şi veşnicia Lui. Această vocaţie escatologică mi s-a asociat de curând cu noţiunea de „*restitutio*”: restituirea creaţiei Creatorului. Restituirea este într-un fel principală funcţie a Fiului-Cuvânt: a lui Cristos. În acest punct, Adventul pe pământ îşi depăşeşte graniţele istorice. Totul în Cristos tinde spre „*restitutio*” [„restituirea stării originare“], către Tatăl. Omul participă la aceasta în mod conştient prin credinţă. Participarea conştientă la această „*restitutio*” a lui Cristos converge cu îndreptăţirea lui (*iustificatio*) ca motiv principal al existenţei întru Har.

Al doilea element escatologic – judecata. Şi sub acest aspect îl aşteptăm pe Cristos: mai întâi, istoric, în rolul de Cuvânt Întrupat, Cuvânt, adică adevăr: adevăr – normă exprimată în Evanghelie. Pe de altă parte, în rolul de Cuvânt-Judecată („Tatăl nu judecă pe nimeni, întreaga judecată lăsând-o Fiului“). Ca urmare a Întrupării şi Răscumpărării, judecata prin Cuvânt va deveni oarecum o „autojudecată“

specială a omului și a umanității: judecata în lumina Cuvântului.

Așadar, escatologia se conturează ca o asociere deosebită a celor două elemente: „*restitutio*” și „*Verbum-Iudicium*” [„Cuvânt-Judecată”]. Moartea este doar o graniță dinspre partea omului.

Via Crucis (text de E. Krajewska, din închisoarea Pawiak)

Horae min.

Lectio spir. (pr. Granat, *dogm.*: problemele finale ale omului și ale lumii)

Steinmann: *Pavel din Tars*

Burke: despre Sf. Pavel de pe Cruce (Vânătorul de suflete)

3. *Coronae Rosarii BMV* [Rozariul Preasfintei Fecioare Maria]

Meditatio 3. De quibusdam particularibus in vocatione mea [Despre câteva probleme particulare în vocația mea]: în continuare despre tema „sensul pe care Dumnezeu îl conferă omului” – în aceste limite este cuprins harul stării, să colaborezi cu el, să-i fii credincios.

Medit. 4 De apostolatu laicorum [Despre apostolatul laicilor]

Vesp. Ador. SS-mi [Rugăciunile de seară. Adorația Preasfântului Sacrament]

Matut. diei sequen. Lit. Sanct. [Matutinium al zilei următoare. Litania sfinților]

Compl.

20 XII

Praep. ad sacrum, Medit. I brevis: recapitulatio [Pregătirea pentru Liturghie, Meditația I scurtă: recapitulare]; rugămintea de a dezvolta ceea ce s-a conturat în prima zi.

Laudes Sacrum. Grat. act. Prima

Lectio spir.

Meditatio 2. Vocația noastră (a tuturor oamenilor întru Cristos). Cristos este mai întâi o mare Chemare care pătrunde

vremelnicia, dar arată spre veșnicie. Pătrunde vremelnicia și se străduiește să o organizeze prin „*restitutio*“, adică prin restituirea către Tatăl. De acest lucru se leagă semnificația dublă a Crucii și dubla „*elevatio*“ [înălțare] în Liturghie. Crucea ca jertfă – distrugere recompensatoare. Și crucea ca trudă a căutării permanente a adevăratelor valori (a punerii în valoare), a valorilor pe care le-a conceput și întemeiat Creatorul – Tatăl. Isus este îndrumătorul pe calea acestei căutări, iar Crucea Lui este semnul legat de această trudă. (Reflecție despre Sf. Ioan al Crucii și despre constituția „*Gaudium et spes*“ [Bucurie și speranță].)

Vocația este o consecință a chemării, a glasului lui Dumnezeu prin Cristos. Este o consecință în toți oamenii, dar în fiecare alta, deosebită. O privire asupra vocației mele. Ea are (ca fiecare alta) o semnificație socială și carismatică.

Calea crucii, de Episcopul Wł. Bandurski

Horae minores

Lectio spirit.

Meditatio 3. de particularibus [despre probleme particulare]: în întreaga raportare la Biserică trebuie să-mi urmez propria vocație, pe cea pe care mi-a dat-o Domnul Dumnezeu. Să nu o depășesc, deoarece de ea este strâns legat harul stării. Respectând propria vocație, sensul ei potrivit și limitele ei, îți regăsești forța necesară pentru a respinge „reacțiile interioare“. Colaborarea cu harul stării va constitui baza îndeplinirii acestei vocații cu toată dragostea și credința.

Vesp. Ador. SS-mi

Matut. feri. s. Thomae Ap. [Sf. Toma Apostolul]

Medit. 4 de apostolatu laicorum

(*in scriptis praeterea* [mai mult, în scris])

2 coronae Rosarii BMV

Lectio S. Script. (ad Rom.) [Lectura Sfintei Scripturi (Epistola către Romani)]

Meditatio 5. ubi quaedam alia particularia assumuntur [unde sunt asumate alte câteva probleme particulare]:

„linia paternității“ – dialog – TP – conciliul – *ad ulteriorem considerationem* [pentru o cercetare ulterioară]

Psalmi poenit. Compl.

2I XII

S. Thomae Ap [Sf. Toma Apostolul]

Praeparatio ad Sacrum. Meditatio 1: ieri acumulare de probleme – azi judecarea lor. Mă rog pentru harul judecății

Laudes, Sacrum, Grat. act. Prima

Lectio spirit.

Meditatio I. Reflecție cu privire la vocația mea. Elementele ei (Const. *Lumen gentium* – [Lumina neamurilor]): Tatăl – păstorul, învățătorul – „consfințitorul“ merită un studiu aparte cu caracter contemplativ. În noțiunea „tatăl“ se află începutul, conceperea vieții și grija permanentă de a-și menține în viață propriii copii. Este vorba de viață în sens material și spiritual. La acesta din urmă se referă paternitatea spirituală. „Păstorul“ este și el tatăl, căci se îngrijește de menținerea vieții (în sens strict), și în același timp „îndrumătorul turmei“, cel care conduce și guvernează. Învățătura și consacrarea sunt incluse de asemenea în funcția de tată și de păstor.

Revine mereu rugăciunea pentru înrădăcinarea treptată și tot mai temeinică în propriul Popor (*crescere in plebem suam* [a crește în poporul său]). Aceasta înseamnă totodată pătrunderea tot mai deplină în elementele vocației despre care am vorbit. Verificarea acestora. Vocația indică, de asemenea, o anumită ipostază interioară și exterioară a vieții.

Horae min.

Via Crucis potrivit coment. pr. W. Smereki

Lectio spir.

Meditatio 3. Gânduri despre persoane: „W” – caracter mai presus de orice aspect religios. Acesta este specificul lui. Apartenența organizează însăși atitudinea față de Dumnezeu: în prima etapă a eliminat principalul impediment în această direcție, în etapele ulterioare va susține și va sprijini această atitudine (concluzia: probabil nu pot fi eliminate și nici schimbate, în esență, formele acestei apartenențe). „T” și „M”: apartenența are înainte de toate sens moral, servește organizării sinelui în ordinea moralității – oarecum în doi poli diferiți ai vieții. „T”: este mai degrabă atașament decât apartenență; se desfășoară un anumit gen de luptă pentru apartenență, mai ales pentru consecințele ei morale.
Vesp. Ador. SS-mi
Matut. d. s.

Meditatio 4. De apostolatu laicorum

Apoi: lectura a trei texte legate de încredințarea de sine în mâinile Sfintei Fecioare Maria.
 Vizitarea expoziției Br. Albert.

Meditatio 5. Cele trei motive se integrează într-unul singur. Motivul „dialogului” și motivul „TP” cu oferirea de sine Maicii Domnului. În anul curent în mod deosebit „reînnoiesc și confirm în prezența Ei făgăduințele Botezului Sfânt”. În aceste făgăduințe sunt cuprinse vocația mea de astăzi și misiunea. Este o misiune dificilă, deoarece prin ea trebuie să consolidez protecția și dialogul. Cu atât mai mult, ca urmare a Botezului meu Sfânt, trebuie să o încredințez Mariei în spiritul robiei sfinte. Pe linia acestei încredințări, realizarea dificilei misiuni care omenește e greu de realizat devine obiect al speranței.

3. coronae Rosarii BMV

Compl.

Lectio S. Script.

29 II 1968
(*in via* [pe drum])

Zi de reculegere

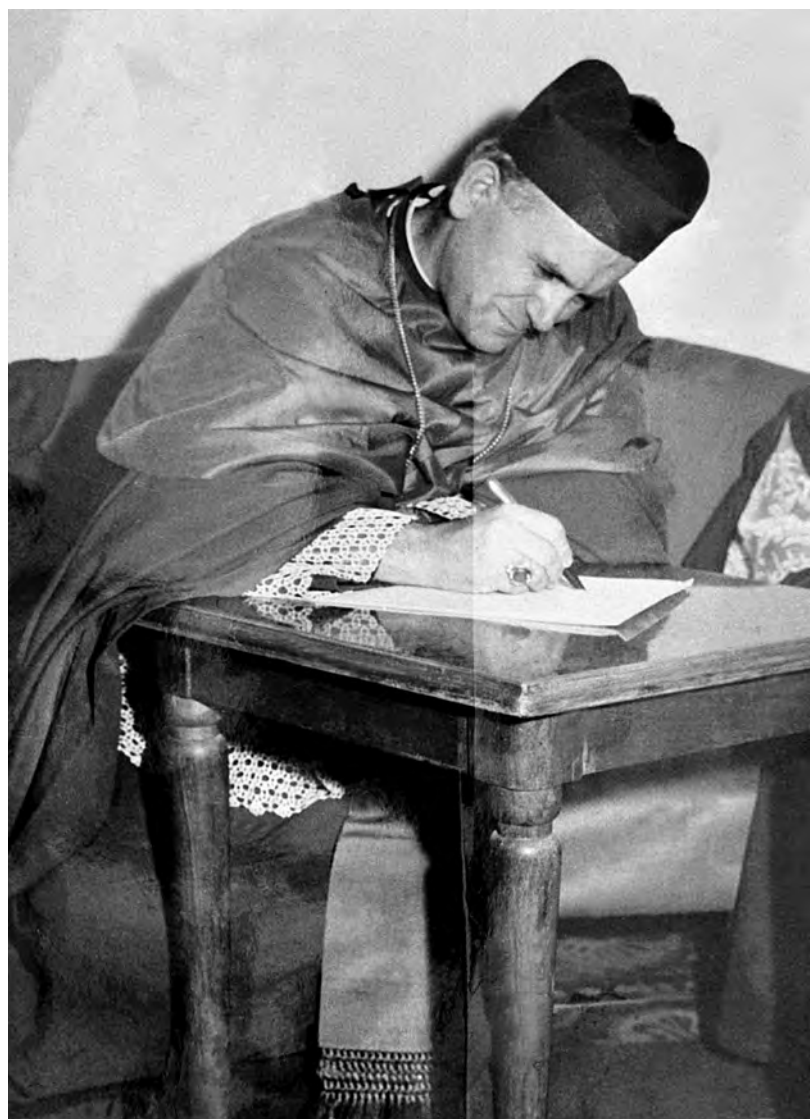
Meditația I pe tema: a) „*dinumerare nos doce dies nostros, ut perveniamus ad sapientiam cordis*“ [„învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune“] (Ps 89) b) *nos confitentes poscimus Te, iuste Iudex cordium* [mărturisindu-ne Te implorăm pe Tine, Judecător drept al inimilor].

Meditația a II-a pe tema ansamblului problemelor „romane“.

Psalmi poen. / Lit. SS.

Ora Sacră

(*die hesterna: Via Crucis* [ieri: Calea Crucii])

Zilele de reculegere de la Tyniec. 12, 13, 14 IX 1968

Tema: Unirea și respingerea

Pregătire în continuare:

Kalwaria Zebrzydowska 9 și 10 VII

a) (problema realizării Conciliului în Polonia)

b) Cărările, rugăciunea pentru binecuvântarea Domnului, pentru a „nu strica”.

II IX

Încheierea pelerinajului Maicii Domnului în decanatul Myślenicki (Głogoczów) și începutul pelerinajului în decanatul Bolechowicki (Zielonki): prezența, Cuvântul lui Dumnezeu.

Studierea notițelor din zilele de reculegere anterioare – conturarea tematicii.

12 IX

(Preasfântul nume al Mariei)

Laudes, Prima

Missă priv. Grat. act. [Liturgia particulară cu rugăciunea de mulțumire]

„*in me omnis spes vitae et virtutis*” [„în mine /se află/ întreaga speranță a vieții și a virtuții] – un fel de deviză marială a zilelor de reculegere.

Meditație I. 10 ani de la consacrare și de la zilele de reculegere dinainte de consacrare, de la Tyniec. Timpul mă îndepărtează foarte repede de acest fapt central din viața mea.

Fapt care va avea o importanță decisivă pentru moartea și veșnicia mea.

Timpul și veșnicia, nu în sens abstract, ci ca participare a uneia și aceleiași persoane. Perspectiva de participare în veșnicie, adică în Dumnezeu. Un reazem pentru ea este realitatea Persoanei – „de partea“ lui Dumnezeu și de partea omului.

Realitatea persoanei umane ca unitate înzestrată cu transcendență specifică și nemurirea sufletului (această chestiune are nevoie de o gândire mai profundă): experiența îmi relevă nu doar unitatea existenței, ci și complexitatea ei. Transcendent = spiritual; baza transcendenței este spiritul. Conștiința indestructibilității esențiale a ceea ce este spiritual și transcendent în persoană (= din esență decurge și faptul că nu poate fi distrusă), de exemplu valoarea morală sau intelectuală. De aici concluzia 1° despre existența unei cauze imanente în om, care, la fel, este indestructibilă. În același timp, evidența destructibilității trupului: propriul „eu“ ca trup – destructibil, ca spirit – indestructibil.

Horae min.

Colloquium cum fr. Aug. [Convorbire cu fr. Aug.] despre problemele guvernării în Biserică.

Vesp.

Adorația. Conceptul de *transsignificatio* [schimbarea sensului] și cel de *transfinalisatio* [schimbarea scopului] în mod categoric nu ajung în sine – *trans-substantiatio* [transsubstanțierea] reflectă profunzimea misterului. „Dincolo“ de realitatea Euharistiei există realitatea lui Dumnezeu-Omul, care ne este „dat în întregime“.

Rosarium (3)

Meditație 2.

Despre probleme care ocupă un loc considerabil în conștiința mea morală. Mai întâi caracterizarea lor „*in se*” [„în sine”]: diferențierea, binele – oare fără un adaos de subiectivism? – pe de altă parte „*per accidens*” [„accidental”]: confesionalul – asemănător și totuși diferit – „o nouă etapă”. O rugămintă fierbinte de a duce toate acestea la bun sfârșit cu ajutorul Domnului.

Matut.

Ora sacră. Cristos față în față cu Tatăl: Voia Ta – chemare la veghe (*Humanae vitae*) – trădarea sau slăbiciunea? (preoților).

Compl.

13 IX
(vineri)

Laudes (in choro)

Missa concelebrata [Liturghia concelebrată]

Grat. actio. Prima (priv.)

Meditatio I. (potius Consideratio [mai degrabă Cercetare]) despre funcția Episcopului, despre „complementaritate” – ce anume este important acum în legătură cu pregătirea problemei și a planului de realizare a Conciliului în Polonia. Și aici în timpul zilelor de reculegere adun și ordonez ideile în această direcție și încep să scriu.

Ros. (1) Rugăciuni pentru darurile Sfântului Duh.

Ros. (2).

Meditatio 2. Continuare a reflecțiilor legate de problemele ultime. Omul este chemat la unirea cu Dumnezeu. Această unire finală este o taină a credinței: cerul la fel ca iadul și purgatoriul. *Excedit intelligentiam* [Depășește puterea de înțelegere]. Dacă dintr-o anumită ordine putem extrage

aici o analogie, aceasta este relația dintre persoane. În această lumină unirea 1° este „personală” – adică este o unire în adevăr și iubire, bazată pe cunoaștere (vedere) și voință – și 2° unirea persoanelor: unirea persoanei umane cu Persoanele Preasfinte Treimi: cu Tatăl prin Fiul în Sfântul Duh.

Respingerea, adică ne-unirea din lipsa temeiurilor „personale” în adevăr și iubire – ceea ce are drept urmare respingerea persoanei.

În sfârșit: maturitatea pentru unire în raport cu lipsa de maturitate.

Via Crucis: reflecțiile din timpul opririlor s-au îndreptat parțial spre motivul anterior. Crucea este, pe de o parte, drama respingerii lui Dumnezeu de către poporul ales, iar în același timp, dincolo de drama respingerii, aceeași Cruce crește prin puterea jertfei de răscumpărare, de recompensare și de ridicare // cf. Întreita cădere și ridicare din eroare și slăbiciune – din greșeală și viciu – din minciună și ură. Participă la acest lucru Maria, care totodată ne ajută să depășim ceea ce este căderea noastră.

Horae min.

Colloquium cum f. Michaële (quasi [ilizibil] conferentia asc.) [Convorbire cu fratele Michaële (*quasi* [...] conferință asc.)] pe tema: apostolatul consolidat prin rugăciune și jertfă.

Vesp.

Ador. SS-mi sub semnul înviorării credinței în Prezența aceluiași Cristos care a agonizat pe Cruce: „transformarea” – începutul prezenței și temeiul ei permanent. Este prezent pentru a se oferi omului. Aici iarăși ajută mult înțelegerea ordinii „personale”.

Meditatio (consideratio [cercetare]). Continuare a problemelor de dimineață. În plus, problema iubirii vrăjmașilor.

OTTOBRE

ngolke meina tuty cawepur analogo - to
2 relays orob. Zjednoczenie tu tym rólce yed-
noczenie 10 pr., osobowe - to many
pat zjednoczenie w prawle i wroze opar-
tym na panowie (w. Renu) i woli - one
20 zjednoczenie orob: zjednoczenie stroj
ludziej i osobami. Mojig liniaz: i 2 ojcem
pues hura o dachu li.

Odnucenie ygi nie - zjednoczenie zba-
kie granice postawu „osobowch” w prawle i
wroze - w stad za tym dopiero moze idz
odnucenie osoby

Wroze: blokowanie do zjednoczenia co-
bec braku dogmatu

Via Crucis: rozważanie przy okazji
tych wydarzeń i refleksji egzystencjalnych. Koniecznie
i jedyne, strong dramaturgia zjednoczenia odnucenia.
Przy tym leci ogólnie, a zjednoczenie ponat
dramat ten odnucenia ~~to~~ ~~my~~ ~~ten~~ ~~sam~~
kierp ograsta niech ofiarę obywatelskiej:
rador - egzystencja i organizacja / p. potroiny
upadek i postawie z pryncypal, obywateli -
i bledu i wady - i dramatu i wroze
Wroze i tym liniaz, która zaraduje
ponowu nam przewidywania to, tego co jest
nawet upadek

Flora in APPUNTAMENTI

Colloquium cum F. Schaeffe (quasi in
conferentia an.) na temat: a post obito
granitowe pabudowane wroze i ofiarę

Vesp:

Ador. St. us: post zrealizację odnucenia
wroze i obywateli tym samym cyprian, który
koiat na krzyżu: i przewidywanie „przewidywania”

Este necesară mărturia într-un adevăr arătată cu curaj și consecvență. Apărarea necesară a Bisericii și a justetei. Rămâne atitudinea față de oameni: cu atât mai mult să ne rugăm.

*Message du S.
Père aux
prêtres
[Scrisoarea
Sfântului
Părinte către
preoți] (la
încheierea
anului
credinței)*

Celelalte manifestări ale „atitudinii negative”: când doresc cu fervoare binele, de exemplu, pentru cei din jur, trebuie să fiu atent ca această „fervoare” să nu se preschimbe într-un fel de ostilitate față de ceilalți.

Ros. (3.)

Ps. poen. Lit. SS. Offic. deprec.

Compl.

14 IX

(Exaltatio s. Crucis)

[Înălțarea Sfintei Cruci]

Laudes

Participatio in Missa concelebr. et simul [Participare la Liturghia concelebrată și în același timp:]

Meditatio I. (Consideratio): continuare a reflecțiilor de ieri, pe seară. Trebuie să veghem, pentru că și aici am auzit despre unele frământări. Trebuie să existe o dorință ferventă a binelui, apărarea curajoasă a Bisericii, a dreptății și a adevărului, dar trebuie să fim atenți ca acestea să nu treacă într-o „înverșunare” firească. Maicii Domnului (sâmbătă!) trebuie să-I încredințăm îndeosebi acest punct dificil în munca asupra noastră.

Prima

Participatio in Missa lecta et simul [Participare la Liturghia citită și în același timp:]

Ros. (1)

Ros. (2)

Meditatio 2. Oarecum continuarea celei de ieri, înainte de prânz, pe tema unirii cu Dumnezeu. Astăzi cercetez

„structura respingerii“. Damnarea este o taină a credinței, la fel ca mântuirea, unirea cu Dumnezeu. Dar dacă putem recurge *per analogiam* [prin analogie] la structuri personale, apar totuși diferite trepte. Una este lipsa de întâlnire întru adevăr și iubire, generată de vreo slăbiciune sau eroare, și altceva respingerea lui Dumnezeu, fiindcă este piedică, de exemplu, în calea propriei vanități.

De fapt, cunoaștem doar ipostaza îngerului damnat („... care este pregătit diavolului și îngerilor săi“).

Iar Cristos spune: „cine nu va crede va fi condamnat“ și „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, căci... ceea ce nu ați făcut unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut“...

– trebuie să cercetez în continuare aceste taine:

Structura respingerii se leagă strâns de structura conștiinței (*quod non est ex fide, peccatum est* [ceea ce nu este /făcut/ din credință păcat este]): problema bune și rele credințe (*bonae et malae fidei*). Îngerul respins este cu siguranță de rea-credință, îl urăște pe Dumnezeu, deși știe că El este plinitudinea binelui, și nu vrea să-L slujească, deși știe că ar trebui să-L slujească.

Problema „convingerii“: conștiință sigură – conștiință îndoielnică (nu avem voie să acționăm cu o asemenea conștiință). Probleme „*ad cautelam*“ [pentru precauție].

Calea Crucii (în unire cu Maica Domnului)

Horae min.

Colloquium cum f. Ludov. (et Marian.) – de vocatione [Convorbire cu fratele Ludovic (și Marian) – despre vocație].

Vesp.

Ador. SS-mi: mulțumire pentru întreaga realitate minunată a Euharistiei, la care particip de atâția ani ca preot, iar de 10 ani ca episcop!

Consideratio super sacerdotio et de sacerdotibus [cugetări despre sacerdoțiu și despre sacerdoți]: în timpul zilelor de reculegere am citit o dare de seamă în urma discuțiilor dintre preoții Arhidiecezei de Cracovia la conferințele decanale și interdecanale consacrate acestei problematice. În legătură cu nevoia convocării Consiliului preoților și clerului.

La sfârșitul zilelor de reculegere am participat la încheierea pelerinajului Maicii Domnului din Giebułtow și la începutul pelerinajului din Modlnica. În mod special, Mai-cii Domnului îi adresez și îi încredințez neîncetat cei 10 ani de episcopat și de slujire în continuare, cât timp Providența Divină îmi va permite. În mod deosebit Ei Îi adresez și încredințez întreaga înnoire a *presbyterium* [preoților]. Liturghia de seară *ad int. Monicae et Hyacinthi* [pentru Monica și Hyciant] la 10 ani de căsătorie.

UIOGD

[*Ut In Omnibus Glorificetur Deus* – Pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate]

Zilele de reculegere de la Bachledówka

10. 11. 12 VIII 1969

„Binele în izvorul său Divin și în verificarea umană“

9 VIII

După-amiază: pregătirea pentru zilele de reculegere

- a) *Sacrum. Poenit.* b) lectura notițelor din zilele de reculegere anterioare c) căutarea temei (*Myst. SS Trinit., myst. Ecclesiae: sacerdot. Populi regal., mysterium iniquitatis: triplex concupisc.* [Misterul Preasfintei Treimi, misterul Bisericii: sacerdoțiul poporului împărătesc, misterul nedreptății: întreita poftă]) d) În afară de aceasta – o privire asupra Bisericii pe care mi-a încredințat-o Sfântul Duh.

10 VIII

Dominica XI post. Pent.

[Duminica a XI-a după Rusalii]

Intentio, praeparatio ad Sacrum

Laudes

Sacrum

Grat. actio et preces imprecat. [Rugăciunea de mulțumire și rugăciunile de implorare]

Dona Spiritus S. Imprecantur [Sunt solicitate darurile Sfântului Duh]

Meditatio I

Vaticanum II, și mai ales Constituția cu privire la Biserică, acceptă ca punct de plecare iubirea veșnică a lui Dumnezeu pentru om („*filantropia divina*“). În perspectiva

acestei iubiri se justifică Misterul Preasfintei Treimi (*missiones Div. Person.* [Misiunile Persoanelor Divine]). Trebuie aprofundat acest punct de pornire, în care se manifestă înainte de toate imanența lui Dumnezeu („Dumnezeu pentru om, Dumnezeu pentru creație“), către transcendența lui Dumnezeu. Iubirea veșnică a lui Dumnezeu „pentru om“ se bazează și se explică prin faptul că „Dumnezeu este dragoste“.

(Contemplarea Misterului Divinității.) Gândindu-ne la creaturi, ne gândim la Dumnezeu. Deși îi atribuim infinitele perfecțiuni pe care le constatăm în lumea creată (*per viam eminentiae* [pe calea eminenței]), totuși Divinitatea, Natura Divină, a Tatălui, Cuvântului și Sfântului Duh nu constituie doar o însumare a perfecțiunilor extrase din lume. Divinitatea în sine este transcendentă în raport cu tot ce este creat. Prin asemănare și „*per viam eminentiae*“, Dumnezeu este „complet Altul“ decât lumea.

Un aspect deosebit al contemplării Divinității – a lui „Dumnezeu în Sine“ – este misterul binelui. Se pare că în lume binele este legat întotdeauna de o anumită nevoie, corespunde unei anumite necesități și prin aceasta se dezvăluie și poate fi verificat. Gândirea umană și sensibilitatea umană fac mari eforturi să se îndrepte spre „*bonum in se*“ [binele în sine]. Contemplarea binelui dincolo de orice nevoie, aspirații și dorințe este totuși cea mai profundă nevoie și dorință a sufletului uman, în care se reflectă acea trăsătură a asemănării cu divinitatea, care îi este proprie.

Dumnezeu, ca și Binele, se află – dacă ne putem exprima astfel – dincolo de orice nevoie. Este Absolutul, adică Plenitudinea binelui și laolaltă cu aceasta plenitudinea slavei. Nu are nevoie de nici una dintre creaturi, nu are nevoie nici de om în acest scop, pentru a adăuga ceva la perfecțiunea Lui Divină, la fericirea și Slava Sa. Și de aceea „filantro-

pie“ Divină, iubirea omului și în general a ființelor – situată dincolo de orice nevoie sau utilitate – ne introduce în ordinea propriu-zisă a binelui. Și ea singură constituie și garantează această ordine.

Lăsat în seama lumii, unde binele se explică în măsură covârșitoare prin nevoie, folos sau utilitate – de altfel această interpretare este o trăsătură principală a axiologiei materialiste –, omul ar fi condamnat la deznădejde în aspirația lui spre „*bonum in se*“. Prin aceasta ar fi condamnat la înăbușirea celei mai profunde dorințe care trăiește în sufletul său, a dorinței binelui dezinteresat și a dorinței dezinteresate a binelui.

Dumnezeu, care condiționează și totodată eliberează această dorință – creează astfel și temeiul iubirii în lumea umană. „Am venit să aduc focul în lume.“ Căci iubirea preconizează binele ca atare, „*bonum in se*“.

Adorația. Izvorând din nevoia inimii, adorația lui Dumnezeu, a binelui care întrece orice și care s-a apropiat de om – prin Sacramentul Prezenței sale: Euharistia –, rămâne mereu în noi. Sacramental și de asemenea personal.

Lectura pr. Jaworski „Despre cunoașterea filozofică și prefilozofică a lui Dumnezeu“

prandium
[prânzul]

Lectura pr. Macharski „Considerații cu privire la organizarea comisiei pastorale a episcopiei“ – și reflecții asupra sarcinilor în dieceză. Zilele de reculegere trebuie să slujească totodată aprofundării iubirii față de Biserica pe care Mirele cel Veșnic mi-a încredințat-o. Pe marginea acestor considerații apar notițe cu titlul Realizarea Conciliului și structura diecezelor.

Corona ss. Ros.
Vesp.

Meditatio II. „...întreaga Biserică se prezintă ca un „popor unit prin unitatea dintre Tată, Fiu și Sfântul Duh...” (LG 4)

OTTOBRE

Per cose i u udm udmela si budelosa, la
 boska jekusa, kora u koride i pue korid
 stanasi o jekusanu kude. jek to
 napred jekusanu wewustne wawu-
 ka per grande i udm, a kolesi rasu
 wpolnast pownary kudi.

Korid caty puyjume z portamie-
 tu osob buph to jekusa - i katta
 jek upi. Tajumica korid po-
 nuchey i korid poidkulaney.

Portamiebo kore wye q) u korid
 na woyng pout udm kudi.

Intant. Dei seg.

Via Crucis

Corona D. R.

Exau. cor.

11. VIII. Int. mat.

Laudes prima

Sacrum

grat. air. (u cor. m.)

Lektura / kareh.

(Cory. pue clerico)

APPUNTAMENTI

Implorantur bona spiritus.

Med. III.

... jek to wewustne mat, udm udm
 u udm udm kudi. Alleanu wewu-
 to, to post na wewu. poidkulaney
 ta, poidkulaney udm i pucha wewu udm
 poidkulaney udm, ale udm. A pue

Continuarea primei meditații despre misterul lui Dumnezeu, orientată spre realitatea Bisericii (*Myst. Ecclesiae* [Misterul Bisericii]), în consens cu intenția zilelor de reculegere (: „*flantropia*“) Tatăl, Fiul și Sfântul Duh în unitatea Divinității și în taina nerostită a unirii personale a Treimii dăinuiesc concomitent în acea admirabilă misiune care modelează realitatea Divină a Bisericii. Biserica se naște și trăiește pe baza acestei misiuni, oarecum pe temeiul ei. Prin ea și în ea omenirii i se împărtășește unitatea Divină, care în Biserică și prin Biserică determină comuniunea oamenilor. Mai întâi comuniunea interioară a omului prin adevăr și iubire, iar apoi principiul comunității dintre oameni.

Biserica întreagă – cu fiecare parte a ei – primește această unitate prin misiunea Persoanelor Divine. Taina Bisericii universale și a Bisericii particulare.

Misiunea lui Dumnezeu devine în Biserică, în diverse feluri, comuniune a oamenilor.

Matut. Diei sequ.

Via Crucis

Corona SS Ros.

Compl. Exam. cons.

II VIII

Int. mat. [Intenția pentru Matutinum]

Laudes, Prima

Sacrum

Grat. act. (et Cor. ros.)

Lectura (cateh).

(Congr. pro Clericis [Congregația pentru Cler])

Implorantur dona Spiritus S. [Sunt implorate darurile Sfântului Duh]

Meditatio III

„Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el. Tot ce este în lume, adică pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume. Și lumea

trece, și pofta ei; dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac“ I Ioan 2, 15–17.

De la Tatăl, de la Dumnezeu sunt și omenescul „eu“ – demnitatea persoanei, și trupul omenesc, și orice trup – orice bunuri materiale. De la Dumnezeu este și întreaga ordine a țărilor și nevoilor cărora aceste bunuri le corespund. În schimb, cele trei pofte sunt din lume. Dumnezeu-Tatăl garantează (cum s-a spus ieri) binele, valoarea oricărei ființe (*bonum in se* [binele în sine]). Organizată în jurul unor nevoi adecvate, creația nu-și pierde valoarea propriu-zisă. Poftele – fiecare în alt fel – pierd din vedere această valoare (de exemplu, valoarea „eului“ uman, a trupului sau a altor creaturi vizibile). Se pierde totodată organizarea în raport cu nevoile adevărate, se pierde ordinea țărilor. Drama poftelor (inclusiv trufia vieții) rezidă în faptul că – pierzând această ordine – ele diminuează totodată valoarea creaturilor, spre care tinde oarecum „orbește“.

Favorizante în această direcție sunt energiile senzualității umane (neorganizate), precum și perspectiva limitată a gândirii care are ceva din „spiritul decăzut“ în trufia vieții. Totuși și ea (trufia) este „din lume“. În ansamblu: lipsește capacitatea de a vedea creaturile și pe sine, trupul, bunurile materiale din perspectiva lui Dumnezeu. Vederea din această perspectivă le mărește valoarea și înobilează însăși aspirația spre ele, echilibrează și dă profunzime nevoii și dorinței de bunuri create.

Analiza arată că „întreita poftă“ constituie o categorie strict teologică, proprie Revelației. Ea nu poate fi redusă la categorii psihologice sau similare, de exemplu nu putem identifica „pofta trupului“ cu „sex-appealul“ sau trufia vieții cu instinctul importanței.

Adorația. Adorația Celui care este „*Primogenitus omnis creaturae... in Quo omnia constant...*“ [„Mai întâi născut

decât toată făptura (Col. 1. 15) ... în Acesta au fost făcute toate (Col. 1. 16)"] Privirea ațintită spre El transformă întreaga atitudine față de creaturi și ne ajută să ieșim din perspectiva limitativă a întreitii pofte și să pătrundem în perspectiva lui Dumnezeu.

Lectură Gilson, *Noțiunea de Dumnezeu în filozofia Sf. Toma*
 „Realizarea Conciliului și structura diecezelor“ continuare
Via Crucis (iuxta psalmos) [Calea Crucii (potrivit cu psalmii)]
Corona ros.

prandium
 [prânzul]

Meditatio IV

În lumina reflecțiilor cu privire la întreita poftă – autorefecție și judecată lăuntrică.

- a) „o asemenea importanță pe care Domnul Dumnezeu mi-o conferă“ – încredințare, dorință de a sluji, dar și... impulsuri
- b) încă o dată, analiza trăirii (*experimentum*) *in se et quoad alios* [față de sine și față de ceilalți]
- c) realizarea „Bisericii celor sărmani“, ce se poate face în această direcție?

[în acest context, evaluarea propriului caracter: capacitatea de reflecție, complementaritatea, problema „personalității“ etc.]

Matutinum diei sequi. (S. Clarae) [Matutinium al zilei următoare (Sf. Clara)]

Corona ros. (de die [în legătură cu ziua respectivă])

Psalmi poen.

Imploratur sinceritas conscientiae et rectum de omnibus iudicium [Se imploră onestitatea conștiinței și judecata dreaptă cu privire la toate] (*de Dom. XI:...ut dimittas, quae conscientia metuit, et adicias, quod oratio non praesumit* [Cu privire la Duminica a XI-a: ...ca să îndepărtezi cele de care se teme conștiința și să dai ceea ce rugăciunea /nici/ nu îndrăznește /să ceară/]).

Veni S. Spiritus [Vino, Duhule Sfinte]

Complet.

12 VIII

(S. *Clarae*) [Sf. Clara]*Int. mat.**Laudes, Prima**Sacrum**Grat. actio (cor. ros.)**Lectura (S. Congr. pro Clericis respons. [Răspunsul Sfintei Congregații pentru Cler])**Meditatio V*

Dumnezeu–lumea. De la Dumnezeu este iubirea, din lume, pofta. Iubirea semnifică relația față de „*bonum in se*”, care situează fiecare lucru în ordinea adevărată a țelurilor și nevoilor. Pofta transformă această ordine în ordinea purrei „utilități” (plăceri), diminuând astfel „*bonum in se*” [„binele în sine”] (valoarea) omului și a fiecărui lucru creat. În acest context se explică opera Mântuirii ca lucrare a lui Dumnezeu întreprinsă de Biserică. Mântuirea constă în introducerea iubirii în „lume”. Căci dacă în lume, în creație, ar rămâne pofta în sine, atunci lumea, iar în ea omul, ar fi condamnată la un fel de „autodistrugere” a valorilor, inclusiv a valorii proprii, a valorii creaturilor.

Această tensiune pe de o parte și opera Mântuirii pe de alta constituie cel mai profund principiu al legăturii Biserică–lume.

Mântuirea este lucrarea lui Dumnezeu, înfăptuită de Om, Fiul lui Dumnezeu prin Cristos. Faptul că Cristos a fost Proroc, Preot și Rege nu este doar o cumulare istorică de atribute și de funcții, ci indică aspecte și proprietăți esențiale ale operei Mântuirii. Și de aceea, în Biserică – Popor al lui Dumnezeu – aceste proprietăți trebuie să dăinuie mai departe, de vreme ce ea este și semnul, și sacramentul mântuirii „lumii” (înainte de toate mântuirea omenirii).

Prorocirea înseamnă exprimarea adevărului lui Dumnezeu. Adevărul despre Dumnezeu și adevărul despre fapte. Adevărul „axiologic” care definește valorile. Opera Mântuirii se bazează pe acest adevăr, datorită lui poate să introducă iubirea și să învingă pofa în lume.

Preoția înseamnă puterea de a jertfi Creatorului tot ceea ce este creat. Ea are o funcție dublă: „profeția” – arată relația de valori între Dumnezeu și creatură și transformă orice valoare trecătoare spre una perenă, creația – și mai ales îl conduce pe om spre Dumnezeu. Preoția are sens escatologic.

Împărăția înseamnă o ordine rezultată din slujirea lui Dumnezeu, atât în om – stăpânirea de sine –, cât și, prin intermediul omului, în toate lucrurile.

Aceste trei proprietăți ale operei mântuirii sunt totodată – în omul concret – proprietăți ale credinței vii.

(profeția = cunoaștere, sacerdoțiul = jertfire întru Dumnezeu, împărăția = fapte ce decurg de aici)

Opera mântuirii are un sens și o direcție „escatologice”: constă în unirea ultimă cu Dumnezeu, dar are și un sens și o direcție „cosmologică”, fiind totuși „mântuirea lumii”. În plus, primul sens și prima direcție se realizează prin cel de-al doilea.

Adorația. Toate acestea conduc la o și mai ferventă adorație a Mântuitorului euharistic, adorație îmbinată cu rugămintea de a participa cât mai rodnic la opera Lui.

Lectura: pr. Kamiński: *Probleme metodologice legate de filozofia lui Dumnezeu*

continuare „Realizarea Conciliului și structurile diecezelor”
Corona ros.

Meditatio VI (reconsiderarea tuturor acestor zile de reculegere, în legătură cu cele din trecut).

Văd sarcina mea ca participare la lucrarea Mântuirii, conștând în transpunerea proprietăților acestei lucrări în viața

mea și a celorlalți. În ceilalți – în alt fel decât altădată, când puteam să fac lucrul acesta într-un mod mai direct (prin preoția nemijlocită). Astăzi trebuie să fac același lucru în mod indirect (cu anumite excepții), dar în același timp pe o rază mai întinsă. Aici raportarea la anumite elemente concrete („mediul“). Trebuie să tind și să învăț să acționez eficient pentru a merge în direcția potrivită, pentru a colabora cu cei care acționează în cel mai bun mod.

Și aici gândul se îndreaptă către Maria. Opera Răscumărării a început cu „*Totus Tuus*“ – în timpul zilelor de reculegere din 1962. În această etapă a participării la opera mântuirii, în aceste condiții și pentru acești oameni, trebuie să repet același lucru. Pornind de la principiul „*totus Tuus*“, să găsesc calea, rezolvarea, răbdarea, perseverența, curajul, unitatea.

Domnul Isus a ascuns-O pe Mama Sa în propria lucrare, dar a ascuns-O în așa fel încât să O găsească acolo toți cei care doresc să participe autentic la această lucrare.

Via Crucis (oratio cordis [rugăciunea inimii])

Matut. diei sequ.

Corona ros.

Lit. Sanct.

Complet.

} multe probleme care constituie permanent tema rugăciunilor mele și acum, și în continuare: zilele de reculegere orientate spre Biserică, pe care Domnul mi-a încredințat-o.

13 VIII

Sacrum. Grat. actio

1970
Zile de reculegere – Tyniec 4, 5, 6, 7 XI
„Semnificația triplă a episcopatului“

Pregătire în continuare 18 V (a 50-a aniversare a nașterii), 2 VII
Kalwaria Zebrzydowska – meditație în incinta sanctuarului.

4 XI

Horis vespertinis [În orele de seară]

*Horae minor.
Vesperae.*

Meditatio I: Conturarea temei: episcopatul: înrădăcinarea
(*episkopeîn* [a privi, a cerceta]) = privire cuprinzătoare – des-
fășurare. (*Corona SS Ros.*)

Meditatio II: conturarea temei – continuarea „problemei“
Matut. / Ador. SS-mi / Complet.
Lectio: pr. Stefan Schudy, *Sacerdoțiul lui Isus Cristos (Coll. Theol.)*

5 XI

Laudes (Prima)

Sacrum – concelebratio (Colloquium cum P. Augustino) [Liturghia –
concelebrare (convorbire cu pr. Augustino)]

Grat. actio

Mysteria gaudiosa SS. Ros. [Misterele de bucurie ale Preasfântului
Rozariu]

Lectio: pr. H. De Lubac – *La foi chrétienne. Essai sur la structure du
Symbole des Apôtres* [Credința creștină. Eșeu despre structura Simbolu-
lui Apostolilor]

Via Crucis: asociere la Evanghelia din Cana Galileii

Meditatio: despre Înfrăținare. Realitatea de bază a Revelației și a credinței este „înfrăținarea” Fiului lui Dumnezeu în natura umană, în umanitate, în familia umană, în fiecare om. Este înfrăținarea prin Biserica-Mireasă și „Soția Mielului”. Prin această legătură de iubire Biserica „permite” Mirelui său să se înfrățineze mereu în umanitate, de-a lungul generațiilor, iar prin aceasta „naște” mereu noi oameni pentru Dumnezeu potrivit asemănării supranaturale cu Cristos. Procesul elementar al înfrăținării lui Cristos în oameni prin Biserică se realizează prin puterea Duhului, care acționează în sufletele umane în felul său propriu. Slujesc acestui scop Sacramentele, care semnifică și realizează totodată înfrăținarea lui Cristos în om. În Sacramente Cristos ne acceptă: prin Euharistie, când noi Îl acceptăm pe El, prin Botez, când Cristos ne acceptă pe noi prima dată. „Înfrăținarea” lui Cristos în om constituie baza îndreptăririi și unirii. Cristos este totodată „*Consubstantialis*” [„Consubstanțial”] și „*Missus*” [„Trimisul”]: rămânând potrivit Divinității sale consubstanțial Tatălui, potrivit Divinității sale ca Fiul strâns unit cu Tatăl, este în același timp Trimis: Tatăl L-a „dat”. Misiunea Lui dăinuie: se continuă, înfrăținându-se în omenire și în fiecare om. Această înfrăținare constituie în sine baza „ontologică” a îndreptăririi față de Dumnezeu și a unirii fiecărui om cu Dumnezeu. Ea este, de asemenea, realitatea primă; ori de câte ori ne gândim la înfrăținarea noastră în Cristos. Căci aceasta din urmă este doar secundară și derivată. Ne înfrăținăm în Cristos după principiul „înfrăținării” Lui în natura umană, în umanitate, în familia umană și în fiecare om.

Înfrăținarea noastră în El se produce *ex opere operato* [prin opera realizată] (adică prin puterea acțiunii Lui, în Biserică și dincolo de Biserică prin Biserică). În același timp se deschide un câmp larg pentru „*opus operantis*” [opera

celui care acționează]. Trebuie oarecum să-ți „înfăptuiești“ temeinic înrădăcinarea în Cristos prin întreaga conștiință și atitudine. Înrădăcinarea prin Botez, prin Sacerdoțiu și Episcopat. Ea este totodată implicare în Misiunea lui Cristos, căci Cristos este „*Consubstantiabilis*“ și „*Missus*“.

Horae min.

„Problemele“

Vesperae

Meditatio. Lumen gentium ne învață în mod foarte semnificativ că, adorat în cer, Cristos este prezent totodată în episcopii Bisericii sale și acționează prin ei pentru a-i îndrepta pe oameni spre Adevăr și Izbăvire. „Înrădăcinarea“ în Cristos trebuie înțeleasă prin toate formele și treptele implicării în comuniunea Bisericii, mai ales în comunitatea episcopală: „*communio Ecclesiarum – communio episcoporum*“ [„comuniunea Bisericilor–comuniunea episcopilor“], cum a amintit Conciliul de anul trecut. Acționând în această direcție, adoptând o atitudine adecvată, angajându-ne și acceptând angajarea, trebuie să fim atenți la:

1. Intenția cu care întreprindem orice sarcină (*Cons. de Laicis, Congr. pro clero, Congr. pro Eccles. Orient., Congr. Pro Cultu Div. – Synod* [Consiliul Pontifical pentru Laici, Congregația pentru Cler, Congregația pentru Biserica Orientală, Congregația pentru Cultul Divin – Conciliul]).
2. Episcopatul, Provincia: complementaritatea dezvoltată cu hărnicie și temeinicie – Conciliul: pregătirea problemelor, atitudinea față de D.K. (HB). Comisia Episcopiei
3. Capitolul: K.E.
4. Dieceza: acțiunile sunt probabil juste și necesare: temeinicie și gradare.

Ador. SS-mi: „fără Mine nu puteți face nimic“. Euharistia = „Cu Mine“

„Problemele“

Conferința pr. Augustino despre „adâncirea în moartea lui Cristos“ potrivit Sf. Pavel

Corona Ros.

Matut.

Ora Sacră – „oră sacerdotală“

Complet.

Lectio Pr. H. de Lubac, continuare

6 XI

Laudes (Prima)

Sacrum – concelebratio

Grat. actio

„Problemele“ – *Lectio* Pr. de Lubac (continuare)

Meditatio „privirea–*episkopeîn*“.

Tema este credința în esența ei supranaturală: participarea la cunoașterea cu care Dumnezeu Singur cunoaște. Trebuie să ne rugăm pentru o asemenea participare, pentru că ea este darul Persoanei pentru persoană.

Trebuie să ne rugăm pentru ea și în același timp să o aprofundăm (problema îmbogățirii credinței) în două direcții concomitente: 1° în direcția împlinirii escatologice (evenimentele actuale ne împing într-acolo). Credința este principala consecință a înrădăcinării lui Cristos în noi și expresia înrădăcinării noastre în El. De aici relația: înrădăcinare–vedere, 2° trebuie să ne rugăm pentru o viziune, prin credință, asupra Bisericii universale și a problemelor sale, precum și asupra Bisericii „locale“. Acesta este sensul deosebit al lui „*episkopeîn*“, o viziune întru credință a Bisericii universale–locale ca parte a Poporului lui Dumnezeu, pe

care Cristos, prin Episcop, îl conduce spre Tatăl. Pe de altă parte, trebuie să-i privim pe oameni, pe fiecare în parte, din această perspectivă.

Via Crucis: raportare la conferința de ieri: participarea la Moartea și Învierea lui Cristos: „doar Învierea lui Cristos are semnificație escatologică – odată ridicat dintre cei morți, încetează a mai muri /moartea urmașului Adam, nașterea întru Cristos/“.

Horae minores

Ros.

(În timpul Liturghiei de dimineață m-a înviorat încrederea în acțiunea lui Dumnezeu în timpul zilelor de reculegere, în pofda lipsurilor și predicilor dinspre latura omenească)

Vesp.

Ador. SS-mi (iuxta consuetudinem feriae VI [conform obiceiului de vineri])

Meditatio (pract.)

- a) „experiența“ are un sens comun: există în om o forță care îi dirijează trăirile într-un anumit domeniu. Trebuie ca omul să dirijeze aceste trăiri și această forță. Este totodată „o încercare a Harului“, căci doar cu ajutorul lui omul poate să facă acest lucru. În același timp, este vorba de o reconsiderare a valorilor: latura obiectivă a „experienței“. O marjă de eroare sau de vină? De imperfecțiune? *Peccatum leve* [păcat ușor]?
 - b) întrebarea dacă necazurile oamenilor dragi care s-au petrecut în ultimul timp pot fi considerate pedeapsă. Semn? Ce indică oare?
 - c) muncă îndreptată în direcții diferite, îndeosebi activitatea creatoare: intensă, problema necesității.
- Numeroase idei pe tema Harului, a semnificației lui propriu-zise și a interpretării.

În privința punctelor a b c) este necesară prezența Harului
1° Harul în sens obiectiv = binele dorit de Dumnezeu

2° Harul ca ajutor

Lectio pr. de Lubac (continuare)

Lit. SS. Psalmi poen.

Consideratio a) *occasione anniv.* [ilizibil] [Cercetare a) cu
prilejul aniversării]

= *Episcopus debet esse „homo videns“*? [Episcopul trebuie
să fie „omul care vede“?]

b) *videns in multis* [cel ce vede în multe „situații“]

c) este nevoie de o sporită conștiință escatologică – pe mă-
sura trecerii anilor – laolaltă cu angajarea tot mai pro-
fundă în treburile Bisericii.

Ros.

Matut. anticip.

Compl.

7 XI

(*De BMV in sabbato: Sacrum horis postmeridianis* [În cinstea Prea-
sfintei Fecioare Maria în ziua de Sâmbătă: Liturghia de după-amiază])

Laudes

Ador. SS-mi

Meditatio: în timpul Sfintei Liturghii concelebrate, la care
am participat. Tema: Născătoarea de Dumnezeu: *quem to-
tus non capit orbis, in Tua se clausit viscera, factus homo –
lumen aeternum mundo effudit* [/Cel/ pe care nu îl cuprinde
întregul glob pământesc a fost închis în pânțele Tău, fă-
cut om – a dat lumii lumina veșnică].

Sfânta Liturghie mi s-a revelat ca Sacramentum Messiae
[Sacramentul lui Cristos], ca act al Răscumpărării, în care
este El Însuși cu Tatăl și în fața Tatălui. În același timp,

Născătoarea de Dumnezeu a făcut posibil acest Act – creează așadar, întru câtva, cadrul în care acest Act se realizează. Ea participă cel mai profund la el de la primul „*fiat*“ [„fie“]. Îl „completează“ și „îl folosește“ din plin. *Totus Tuus* [Al Tău în întregime]. Maria ne poate ajuta în modul cel mai simplu și mai profund să participăm la Actul de Răscumpărare, *Sacramentum Messiae*.

Totus Tuus.

Ros.

Preces implor. [Rugăciunile de implorare]

Coll. cum P. Priore [Convorbire cu Pr. Prior]

2. Scrisori – 2 probleme

a) *ad W.* [către W.]

b) pentru sărbătoarea Regelui Cristos ca sărbătoare a iubirii pentru toți

Ros.

Meditatio 3) îndrumare. Episcopul trebuie să fie îndrumătorul Bisericii sale. Aceasta este o sarcină specială, care nu poate fi înțeleasă separat de „în rădăcinare“ și „privire“. Îndeplinirea acestei sarcini capătă o dimensiune care-l are ca bază, început și țel pe Cristos – Bunul Păstor. În meditația de față, această problemă esențială este doar marcată și schițată. Va trebui să mă întorc la ea. Îndrumarea Bisericii de către Episcop trebuie să se încadreze în buna „păstorie“ a lui Cristos.

Este o sarcină dificilă. Se bazează pe funcția și pe carisma episcopatului. Va trebui să mai reflectez la această chestiune. Se conturează următoarele probleme: îndrumarea prin gândire/îndrumarea prin exemplu – un model, o ascendență a inimii și rezolvarea smerită a tuturor treburilor prin rugăciune.

Horae min.

Via Crucis: În jurul motivelor mariale și al textului *Magnificat*

Ros. // usque ad Vesp [până la Vespere]

completare 19 XII [probabil 1970]

horis matutinis [în orele de dimineață]

Mat. Laud. Prima

Meditatio: reflecție asupra întregii tematici a înrădăcinării–privirii – îndrumării: îndeosebi a acesteia din urmă. Îndrumarea oamenilor în toate problemele prin gândire, exemplu, poruncă și mai ales prin conduită, prin rugăciune. Reflecții despre probleme „de graniță”.

Ros.

Via Crucis (advent.)

Lectio

Adorația

În decursul ultimelor luni, care au fost pline de încercări* omenști, s-a accentuat nevoia unei și mai depline expresii a dăruirii de sine în fața Domnului Dumnezeu.

Devotamentul s-a manifestat prin consacrarea întru Preasfânta Inimă a Domnului Isus și prin actul „robiei sfinte”: „...trupul și sufletul meu, toate bunurile interioare și exterioare, chiar și valoarea faptelor mele bune... lăsându-Ți Ție (Maria) dreptul total și deplin de a dispune de mine și de tot ce îmi aparține întru preamărirea lui Dumnezeu în viața aceasta și de-a pururi...”

În cadrul acestui esențial act de consacrare doresc 1° să fiu în totalitate la dispoziția Domnului Isus, în privința serviciului și a modului de a sluji Poporul lui Dumnezeu în Biserică 2° să accept toate încercările pe care, după gândul și voința Lui, mi le scoate în cale 3° să nu cer decât Harul de a rezista mereu: de a accepta, de a înfăptui, de a sluji.

*răspuns
[T. ad b)]
mai curând
pentru a
arăta că
trebuie să fii
întotdeauna
pregătit

Zilele de reculegere ale Episcopatului Poloniei
la Jasna Góra,
I până la 4 septembrie 1971
EPISCOPUL L[ECH] KACZMAREK

I IX

Introducere 1) *Dinumerare nos doce dies nostros, ut perveniamus ad sapientiam cordis* [Învăță-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune] (Ps)

2) *Voluntas Tua – pax mea* [Voința Ta – pacea mea] (Sf. Grigorie de Nazianz)

3) Dumnezeu este atotputernic – omul este atotslab? (pr. Primat)

2 IX

Ros. impraec.

Oratio ad Spiritum Sanctum [Rugăciune către Sfântul Duh]

Participatio Sacri Eminentiae Primatis Excellentiae Stefani [Participarea Eminenței Sale Cardinalul Primat Stefan]

et *Meditatio* [și Meditația]: mă adresez Maicii sufletelor, a sufletului meu! Maicii conștiinței, Maicii Harului lui Dumnezeu, Maicii omului interior, Maicii misterului interior – în ajunul zilelor de reculegere, în timpul cărora îmi cercetez sufletul. Lui îi încredințez problemele mele (teologice, legate de Conciliul diecezei, personale).

2. *Conferință. Episcopus – imago Patris* [Episcopul – imaginea Tatălui]. Cum să arăți această „imagine”? (*paura* [teamă], *prudenza* [prudență], *pazienza* [răbdare]). Să nu iei o decizie fără rugăciune. Adevăratul sens al dialogului cu preoții. Bunătate și fermitate.

Reflecție despre: Confruntarea paternității ca valoare ce vine de sus, de la Tatăl, cu concepția contemporană, de jos, a vieții sociale, în care nu prea există loc pentru Tatăl. Rugăciune fierbinte pentru ca în pofida acestor circumstanțe să se realizeze paternitatea în Biserică – deși, așa cum a spus predicatorul, „sacerdoțiul (așadar și episcopatul) va fi din ce în ce mai dificil“ (Malraux). *Horae min.* (cuvânt pentru Săptămâna Milosteniei)

3. Conferință. „Fericit cel pe care l-ai ales și îl îngădui în preajmă (Ps.) – problema vidului, cauză a plecării preoților. Preotul, episcopul: *forma gregis* [modelul turmei]. Convorbiri cu preoții, care au pășit pe calea fără de ieșire – convorbiri formative, menite să reînnoiască sacerdoțiul fiecărui preot. Grija față de preoți și față de pastora lor. – Episcopul știe ce anume îi amenință pe preoții contemporani (neomodernismul, Bultmann, Küng) – materialismul practic, pesimismul („viața vremelnică nu este valoarea supremă“ – cuvintele pr. Kolbe). Lipsa rugăciunii, rutina, lipsa pasiunii pentru studiu – Episcopul știe că preoții au nevoie de unitate, de iubire, de deschidere spre lume (*Ecclesia semper reformanda* [Biserica trebuie reformată mereu]).

Reflecție a) rugăciune pentru priceperea de a merge în întâmpinarea valorii, aflată deasupra valorilor vieții vremelnice b) ([ilizibil] – martor [ilizibil] al devotamentului meu față de Dumnezeu).

c) tema: tot ceea ce slujește unirii dintre episcopi și ce anume o împiedică (*de affectu collegialitatis* [despre sentimentul de colegialitate])

(Episcopul, parohul parohilor și tatăl taților de familie). Sf. François de Sales

Lectio spir. 1) *Sacramenta* [Sacramentele] Bisericii după Conciliu

2) semnul

3) despre pr. M. Kolbe

Corona Rosarii (longior [forma mai lungă])

Via crucis (brevior [forma mai scurtă])

4. Conferință. *Episcopus – homo doloris* [Episcopul – omul suferinței]. Tânjirea după cer, gândul la moarte și la veșnicie / să nu ne fie teamă de moarte, dar să ne temem de răspunderea pentru viață / răspunderea „pentru oițele noastre“ /

Suferințele vieții de episcop *falsi fratres* [frați falși] și altele – este nevoie în confruntarea cu ele de o adâncă încredere în Cristos, suferința posedă însemnul sfințirii deosebite, de aici privirea în sus, „dincolo de transversala crucii“. Filozofia suferinței se înțelege odată cu conștiința fragilității vieții și cu smerenia. / Trebuie să te pregătești pentru suferință, fără a cădea în suferință // A fi creștin și a nu dori să suferi este o blasfemie (Tertulian) // Suferința ne apropie / pe noi / de Dumnezeu mai deplin, mai repede și mai sigur / Este o condiție a maturității spirituale.

Rugămintele la Mama-Biserică de a rezista în suferință (*Stabat Mater*) și de a nu cădea, de a păstra acel „*Magnificat*“.

Ador. (ad mentem 4. conf.) [Adorația (cu privire la cea de-a patra conferință)]

Matut. (anticipatum) *Sacrum concelebratum in sacello BMV*
[Liturgia concelebrată în capela Preasfintei Fecioare Maria]

Lectio (sequitur) [Lectura (continuare)]

Officium eucharisticum [Rugăciune euharistică] (pr. Primat: teme: sacerdoțiul autentic în timpul Conciliului, supunerea întregii Biserici în fața Mamei Bisericii, beatificarea Pr. Maximilan, unitatea colegială a Episcopatului.)

Ora sacră (de seară)

Complet.

3 IX

Ora sacră (de dimineață)

Rosarium impraec.

Laudes, Prima

Sacrum Concelebratum

5. Conferință. *Episcopus – custos fidei – custos morum* [Episcopul – păzitorul credinței – păzitorul moralei]. Descrierea situației în lume și în Polonia [teocentrism – comunocentrism – antropocentrism – antropoteism]. Noutăți, progres (*effrenata novitas* [dorința de neînfrânata noutate]). Atitudinea față de teologi – cu deplinul sentiment al responsabilității Episcopului, responsabilitate proprie doar lui pentru credință, „întărește-i pe frații tăi întru credință“! (Ev.). A apăra legea și adevărul până la moarte! (ep. Fischer). În același timp este nevoie de reînnoirea teologiei și kerygmei, de schimbarea limbajului odată cu păstrarea identității conținutului.

Omul contemporan traversează o criză proporțională cu dificultatea problemelor pe care le are de rezolvat și cu prețul pe care îl plătește pentru greșeala făcută.

Biserica durează întru adevărul lui Dumnezeu prin puterea garanției lui Cristos – aceasta este deosebita misiune și responsabilitate a Episcopilor.

Problema răspândirii Cuvântului lui Dumnezeu într-un mod care să ajungă la fiecare (*pateat* [să fie accesibil], *placeat* [să placă], *moveat* [să impresioneze]). Primejdia ca unele adevăruri ale credinței să nu se afle la margine.

Reflecție: oare în acest domeniu nu am nimic să-mi reproșez? Mă rog pentru lumină (*opus fac evangelistae, ministerium tuum imple* [fă munca unui evanghelist, îndeplinește-ți slujirea]).

Horae min.

Scrisoare către tineri despre pr. Maximilan K.

6. Conferință. *Episcopus – vir orationis* [Episcopul – omul care se roagă]

Sf. François de Sales Izbăvirea aproapelui este și o părțică din izbăvirea ta. Cel mai bun mijloc de a atinge perfecțiunea este răspândirea Evangheliei / *Delectatio contemplationis* [Desfătarea contemplației] (evangelice) ar trebui să fie însoțită de fervoarea duhovnicească sacrificare [a aduce jertfe]

orare [a te ruga]

docere [a-i învăța pe alții]

visitare [a vizita]

} toate sarcinile episcopilor sunt condiționate de rugăciune

Pietatea euharistică și marială. Evlavia perseverentă și credincioasă și în timpul diferitelor preocupări, și al oboselii. Celorlalte „*non est applicandum totum cor*“ [nu trebuie să le fie dată întreaga inimă]. Să-ți extragi puterea de muncă din rugăciune. Să fii Maria și Marta în același timp.

[rugăciunea lui Copernic

v. Beethoven]

Sentimentul apropierii de Domnul Dumnezeu.

Trebuie să promovăm rugăciunea de adorație, de mulțumire. Să jertfim totul rugăciunii. „Rugăciunea este dialogul cu Dumnezeu, deși deseori facem din ea un monolog.“ Kierkegaard: a te ruga înseamnă a asculta – cu cât rugăciunea devine o chestiune interioară, cu atât am mai puțin de spus în ea. Să lăsăm în seama Mamei Biserici priceperea noastră de a ne ruga – celei care a dăinuit în rugăciune cu apostolii în camera de sus.

Lectio spir. (sequitur)

Via Crucis în incinta sanctuarului de la Jasna Góra (la fiecare oprire a predicat alt episcop)

Corona Ros.

Vesp.

7. Conferință. *Episcopus – vir praedicationis* [Episcopul – omul care predică]. În slujirea Cuvântului să te conduci totdeauna după adevăr, *nulla acceptio personarum* [fără să ții seama de persoane] – în același timp ar trebui să dovedești înțelegere (omenie, moralitate), dar înainte de toate esența vieții tale trebuie să fie Cristos [reevaluarea]

căsătoria ↔ celibatul

orizontalitatea ↔ verticalitatea

(despre ce să
predic
selectiv?)

O viziune justă asupra omului și a fericirii lui, dispariția vieții interioare – virtuți înăscute. Principiul „cultul omului” / – în afară de asta, înclinația pentru viața interioară, dar în izolare față de semenii. Or, adevăratul creștin este acela care are o dragoste supranaturală pentru semenii. Reflecție: *quando munus praedicationis adimpleam?* [când să îndeplinesc datoria predicării?]

Matut.

Ador. SS-mi

(Film despre Jasna Góra)

Apelul de la Jasna Góra

Lit. SS-mi

Complet.

4 IX

Meditatio pe tema actului jertfirii Maicii Domnului (faptul că Isus Cristos ne-O oferă pe Mama Sa drept Mama noastră – este o parte importantă din ordinea Harului și a întregului dar).

Sacrum concelebratum, Grat. actio

Ros. imprecat. Oratio ad Spiritum SS-mum

Laudes, Prima

8. Conferință (despre liturgie / Episcopul – Liturgia)

Episcopul trebuie să fie promotorul adevărului în vremuri de restriște (iubirea potrivnică urii). Trebuie să acorzi

mare importanță liturgiei. Episcopul trebuie să stea în fața tuturor. Realizarea Conciliului: să facă să se înțeleagă *mysterium salutis* [misterul mântuirii], mai bine decât oricând. Totul se înfăptuiește prin liturgie (chiar prin ecumenism și dialog). „Sarcina mea este de a fi slugă a Domnului Cristos” – iată temelia atitudinii liturgice. Biserica nu își afirmă niciodată mai bine identitatea decât în liturgia oficiată de Episcopi. După modelul Maicii Domnului, care l-a păzit, l-a îngrijit și l-a arătat pe Isus.

Horae min.

Scrierea unui comunicat despre edificiile sacre

9. Conferință. (Despre aspirația la fericire)

Legea armoniei. Legea luptei. Legea dezvoltării – toate aceste trei legi guvernează aspirația spre fericire. Între toate trebuie să te bizui permanent pe milostivirea lui Dumnezeu, pentru ca harul lui Dumnezeu să nu fie în tine zadarnic. Ferrari (matematician italian) – creștinismul se înțelege mai bine în genunchi. Fervoare și mare încredere în Maica Domnului. Să ai încredere mai ales în clipe de tristețe și de apăsare. (Nu există și nu poate exista episcop fără frământări.) *Mihi vivere Xristos est er mori lucrum* [Pentru mine a trăi este Cristos, iar moartea, un câștig]. Pe toate căile care au fost schițate aici, episcopul lucrează pentru propria mântuire. Se îndreaptă spre ea, conducându-i spre ea și pe ceilalți.

Bucuria care poate umple în totalitate sufletul omului este doar Dumnezeu. *Solus Deus* [Dumnezeu Singur]. De aici și modelul Mariei.

după-amiază

Recapitulatio

Confessio, Ioan 15

concentratio in sacello [meditație în capelă]

Via Crucis

Lectio

*ultimum autem officium coram SS. in capella BMV:
ubi festivitas diei sequentis ferventer praeeparata est*
[ultima rugăciune în fața Preasfântului Sacrament
în capela Preasfintei Fecioare Maria: unde a fost
pregătită cu ardoare sărbătoarea zilei următoare].

Vesp. Compl. Matut.

Ps. Pen.

Cor. Ros.

În această ultimă zi m-a însoțit conștiința unei prezențe deosebite a lui Dumnezeu în transcendența Lui personală în raport cu lumea creată: conștiința Creatorului și a Tatălui, care este Unicul Dumnezeu laolaltă cu Fiul și Duhul Sfânt. În același timp, conștiința imanenței inedite a lui Dumnezeu în lume, în primul rând în umanitate prin puterea Răscumpărării împlinite de Fiul, de aici consacrarea întru Duhul Sfânt. Conștiința lui Dumnezeu care ține lumea și pătrunde în lume. Maria este prezentă în această Taină într-un mod special, deosebit de aproape contopită cu Răscumpărarea și Consacrarea, iar prin aceasta cu Biserica însăși. Adorația de seară în capela de la Jasna Góra: pregătirea pentru încredințarea în mâinile Mamei Biserici (părintele Primat: „conducându-ne după o credință nebună“).

5 IX

(duminică)

Încredințarea în mâinile Mamei Bisericii: Liturghia concelebrată, ora 11. După-amiază: încoronarea icoanei Maicii Domnului Mângâietoarea la Wieluń (ora 17).

5/6 VII 1973
Kalwaria Zebrzydowska

Dies recollectionis [Zile de reculegere] cu dublă semnificație: rugăciunea de mulțumire și de implorare a avut ca scop recapitularea diferitelor probleme, precum și pregătirea pentru vacanță.

5 VII

Meditatio legată de zilele de reculegere de anul trecut

Adoratio

Liturgia horarum [Liturgia orelor]

Ora sacră / Preoția și jertfa sunt înscrise în modul cel mai profund în realitatea creației: a lumii și a omului. Cu cât, pe de o parte, exprimă dependența față de Creator în ceea ce privește existența a tot ce există, cu atât, într-un mod deosebit, exprimă și actualizează relația de dăruire de sine, proprie omului ca persoană. Această relație este „introdusă” de Cristos în dimensiunea Trinitară, adică definitivă.

6 VII

Laudes

Sacrum

Horae mediae

Ros.

Meditație: Cărările Domnului Cristos – în contextul reflecției principale de ieri, analiza problemelor *pro praeteritis* et

pro futuro [din trecut și din viitor], legate de rugăciunea de implorare.

Via Crucis

Lit. SS-mi, Ps. Poenit.

Ador.

(Lectura prof. G. Labuda „Faptele Sf. Stanisław“ – observații)

1973 Zilele de reculegere de la Bachledówka
9, 10, 11, 12 august (VIII)
Tema: *SS-ma Trinitas* [Preasfânta Treime]

9 VIII

de la ora 15 Vesp.

Ador. SS-mi: X-tus praesens nobis in Patre, X-tus dans nobis cum Patre Spiritum SS-um. – Homo – ager expectans [Adorația Preasfântului Sacrament: Cristos e prezent pentru noi în Tatăl, Cristos, împreună cu Tatăl, ne dă Duhul Preasfânt – Omul – ogor în așteptare]

Ros. Cor. III imprecationes [Rozariul III rugăciuni de implorare]

Leguntur varia [se citesc diverse texte]: Scrisoarea Episcopatului din 26 VIII, Informații despre Anul Sfânt: *Reconciliatio* [Reconcilierea].

Inde post Viam Crucis, in qua mysterium Cordis Xti praecipue contemplabatur, fit. [Apoi, după Calea Crucii, în timpul căreia am contemplat mai ales misterul Inimii lui Cristos, urmează:]

1. *Meditatio vespertina* [Meditația de seară]: zilele de reculegere vizează întreaga încrângătură de probleme și sarcini ale Bisericii universale și poloneze. Trebuie să fie ancorate cumva în ele. Nu pot să-l îndepărteze pe episcop de la sarcinile sale, ci să-l ajute în îndeplinirea lor. Printre aceste sarcini, pe primul plan se află problema educației catolice. În fața amenințării este necesară o afirmare mai puternică a acesteia. Ea se regăsește atât în tema Anului Sfânt, inițiat de Paul VI sub dezideratul „*Reconciliatio*“ [„Reconcilierea“], cât și în contextul apropierei Sinodului Episcopal pe tema „*Evangelisatio*“ [„Evanghelizarea“]. Aceste teme se completează și se rânduiesc

reciproc. Trebuie să le conturăm în strânsă legătură cu nevoile Bisericii în Polonia și în Arhieceză.

De asemenea, trebuie să facem legătura cu toate problemele culturii catolice în Polonia și mai ales să subliniem contribuția învățaturii catolice (și eclesiastice: teologia) la știința poloneză (comemorarea Sfântului Ioan de Kęty: 500 de ani de la moarte).

Ros. cor. I (Legitur quoddam caput e libro) [Rozariul I (se citește un capitol din carte)] „Maria, modelul nostru“ pr. Fr. Zieburia *Post cenam fit: Matutinum S. Laurentii* [După cină se face Matutinum pentru Sf. Laurențiu]

2. *Hora Sancta: contemplatio Xti in Monte Oliveti sec. misteria ros. cor. II: ubi veritas iustificationis invenitur sub diversis aspectibus. Complet.* [Ora sfântă: contemplarea lui Cristos pe Muntele Măslinilor conform misterelor de durere ale Rozariului: în care se găsește adevărul îndreptățirii sub diferite aspecte. Completoriul]

Ultime legitur art. [La sfârșit se citește articolul] „Conștiință și autoritate“ pr. dr S. Rosik (*Studia theol. varsav.* [*Studii teologice varșoviene*]).

IO VIII

Festum S. Laurentii, diaconi martyris

[Sărbătoarea Sf. Laurențiu, diacon martir]

ca h. 6 surgitur et primae fiunt orationes post intentionem matut. [deșteptarea în jurul orei 6 și se fac primele rugăciuni conform intenției matutinelor].

3. *ante Sacrum praevia meditatio (brevis) super lectiones Breviarii de S. Laurentio et praeparatio ad Missam* [înainte de Liturghie meditația (scurtă), care precedă lecturile Breviarului despre Sf. Laurențiu, și pregătirea pentru Liturghie].

Sacrum de S. Lauren. (ad peccata remittenda et conversionem semper pleniorum obtinendam infra haec exercitia). Post grat. actionem [Liturghia pentru Sf. Laurențiu (pentru iertarea păcatelor și obținerea unei convertiri tot mai profunde în timpul acestor exerciții spirituale). Apoi, rugăciunea de mulțumire].

*Laudes**Ros. cor. I (imprecăt.)**Oratio ad Spiritum SS-mum* [Rugăciunea către Sfântul Duh]*Lectio* [Lectura] „*Die Mitte der Botschaft. Jesu Tod und Auferstehung*“Jacques Guillet *in ephem.* [în revista] *Communio* (*Inter. Theol. Zeitschrift*).

4. *Meditatio de mysterio Patris* [Meditația în legătură cu misterul Tatălui] (*cfr. Mystère du Père* [vezi *Misterul Tatălui*] părintele Guillou, citită în vacanță). Analogia paternitate/părinte, care ne este dată în lumea creată, este bogată din multe puncte de vedere și în același timp foarte săracă și disproporționată față de realitatea „Tatălui” în Dumnezeu. Într-un anumit sens, Dumnezeu se identifică cu Tatăl și în același timp depășește tot ceea ce putem gândi pe tema „tatăl” la dimensiunile creației, mai ales la dimensiunile realității umane. Tatăl este cel care dă viață, care transmite umanitatea și condiționează dezvoltarea ei, este punctul de reper pentru copil, cel care-i asigură existența și binele.

Tatăl – Dumnezeu este, de fapt, de nepătruns în funcție de categoriile lumii și ale creației. Este Taina care se află dincolo de tot și care condiționează totul. Această Taină se revelează într-o singură relație: relația lui Cristos – „nimeni nu cunoaște pe Tatăl decât numai Fiul și cel căruia Fiul vrea să-i reveleze”. Datorită lui Cristos Îl „cunoaștem” oarecum pe Tatăl și avem acces la El. În conștiința lui Cristos și în misiunea și în cuvântul Său Tatăl acoperă complet „Absolutul”, deși în același timp Îl absoarbe într-un anumit sens. Tatăl este și Creator, și Stăpân („Îți mărturisesc Ție, Tată, Stăpân al cerului și al pământului, că...”). Este Plenitudinea existenței și a binelui, este Începutul, Sprijinul ultim. Certitudinea și Realizarea tuturor împlinirilor. Pentru a putea să-L

Și totuși
Domnul Isus
nu a ezitat
să vorbească
despre
Dumnezeu
„Tatăl”

gândească în categoriile Absolutului, omul trebuie să accepte adevărul lui Cristos despre Iubire. Tatăl este Plenitudinea Existenței Adevărului și a Binelui, acceptând într-un mod propriu numai Lui lumea, începând cu realitatea creației, până la omul pe care îl creează „după chipul și asemănarea Sa” pentru a-l înzestra cu participarea la Divinitatea Sa. În toate acestea, El este mereu dincolo de raza imaginației și gândirii noastre create, fiind prezent în modul cel mai profund în creație și mai ales în om. În același timp, doar El este reazemul certitudinii și condiția dezvoltării oricărui lucru, mai ales a omului (*cf.* educația). În afara „tainei Tatălui” nu există evoluția omului într-un adevăr și iubire (*cf.* teza lui Guillaou).

Via Crucis (vineri), axată pe contemplarea patimilor lui Cristos: El este mereu în fața Tatălui și, pe temeiul acestei relații, se adresează diferit și semnificativ mai multor oameni, persoane și grupuri întâlnite în calea Sa.

Hora media (III, VI, IX)

Post prandium – pausa. Lectiones [După prânz – pauză. Lecturile] *Cor. Ros. II, Cor. ad Vulnera Redemptoris* [Rozariul II, pentru Rănila Mântuitorului]

Ador. in spiritu ultimorum verborum X-ti [Adorația în spiritul ultimelor cuvinte ale lui Cristos]

Vesp.

Leguntur textus decr. Synodi Episcoporum [Se citește decretul Sinodului Episcopilor]

„De evangelizatione in mundo hodierno” [„Despre evanghelizare în lumea de astăzi”]

5. *Meditatio vespertina. Super munera mea episcopalia* [Meditația de seară. Despre îndatoririle mele episcopale]. Continuarea reflecțiilor de ieri după-amiază. Este nevoie de inițiative și de ordonarea lor. Fiecare dintre aceste sarcini include multe altele, mai detaliate și concrete (de

exemplu, atitudinea față de frații preoți, față de laici, față de diferitele instanțe ale episcopatului, TP etc.). Munca episcopului trebuie să fie concretă, pastorală, nu poate rămâne doar generală, teoretică (participări la reuniuni, deși, neîndoielnic, este nevoie în continuare de consfătuiri, ședințe și întâlniri).

În primul rând însă toată această activitate a episcopului trebuie să se conducă permanent după următoarele premise

1° „Tatăl meu acționează până aici și eu acționez“
()

2° „Fără mine nu puteți face nimic“ (Cristos)

3° „Orice vă spune, faceți“ (Maria)

Se urmărește permanent ca Dumnezeu-Tatăl, Domnul Cristos și Mama Lui să poată acționa prin mine. Astfel, întreaga activitate a episcopului se sprijină pe rugăciune și pe devotament (jertfă).

Cor. Ros. III (Începutul scrierii Declarației despre educația creștină)

În sfârșit

6. *Meditatio conclusiva intra devotionem Eucharist.* [Meditația concluzivă în timpul expunerii Sfântului Sacrament]: *Ros. Lit.* etc. În această meditație, pe de o parte roadele reflecțiilor precedente ale zilei, iar pe de altă parte dezvoltarea motivului marial. Mama lui Dumnezeu rămâne într-o relație deosebită cu „Taina Tatălui“. Ea, dintre toate ființele, acceptă în mod deplin ceea ce El dăruiește din Sine lumii, omului – Harul. De aici, primul cuvânt rostit către Maria: „plină de har“. De asemenea, ea conferă acestei legături, Harului, formă umană. În această misiune a sa devine permanent și este mereu Mamă a Bisericii. Dar reflecția asupra acestor taine trebuie să fie precedată și de reflecții despre Fiul lui Dumnezeu, potrivit cuvintelor „cine Mă vede Îl vede și pe Tatăl“ (In).

Legitur S. Script. (Paralip. II) [Se citește Sfânta Scriptură (Cartea a doua Paralipomena)]

Matutinum anticipatur (BMV in Sab.) [Matutinum anticipat (Liturgia în cinstea Preasfintei Fecioare Maria)]

Legitur Directorium de pastorali ministerio episcoporum [Se citește Directoriul pentru ministerul episcopal]

Dicuntur Psalmi poenit. secundum intentionem diei, qui dies fuit poenitentiae (cfr. Sacrum) [Se spun Psalmii penitențiali conform intenției zilei, care a fost zi a căinței]

Complet.

Legitur adhuc de ephem. [Se citește până acum din revistă] *Trecutul Nostru*, „Amintiri despre cardinalul A. Sapieha“ Pr. Żółtowski

II VIII

De BMV in Sab. [În cinstea Preasfintei Fecioare Maria, Liturgia de sâmbătă] *Ca h. 6 surgitur et primae fiunt orationes intentionem diurnam sequentes* [Deșteptarea în jurul orei 6 și se fac primele rugăciuni conform intenției zilei]

7. *Ante Sacrum Meditatio brevior super lectiones Breviarii (de Malach. Proph.: Dies Domini – et de Lumen Gentium VIII: Maria figura Ecclesiae). Tunc sequitur Sacrum (ad int. meorum in episcopatu et presbyteratu fratrum atque filiorum, etiam eorum qui defecerunt). Postea gratiarum actio (durante Missa Patris General. Ord. Sti. Pauli Primi Eremitae) et Laudes matutinae* [Înaintea Liturghiei Meditație mai scurtă cu privire la lecturile Breviarului (despre profetul Malachias: Ziua Domnului – și despre Lumina Neamurilor VIII: Maria figură a Bisericii). Apoi urmează Liturgia (pentru frații și fiii mei întru episcopat și sacerdoțiu, chiar pentru cei care au renunțat). Apoi rugăciunea de mulțumire (în timpul Liturghiei, rugăciune de mulțumire pentru Superiorul General al Ordinului Sfântului Pavel Primul Eremit) și Laudele matutine].

Post ientaculum Ros. Cor. I imprecatoria et orationes ad St. Spiritum [După micul dejun Rozariul I cu implorările și rugăciunile către Sfântul Duh].

Tunc scribitur [Apoi scrierea] Declarației cu privire la educație (cd.) *post aliquod tempus incipit* [începe după un timp].

8. *Meditatio matutina* (*longior*): *de mysterio Filii* [Meditația matutină (de lungă durată): despre misterul Fiului]. Domnul Isus a spus „cine Mă vede pe Mine Îl vede și pe Tatăl“, iar altădată „Eu și Tatăl suntem una“. Aceste cuvinte constituie motivul director al meditației. Fiul este într-un fel „vizibilitatea“ Tatălui, nu doar Imaginea Sa nevăzută sau Cuvântul Consubstanțial, ci și „prezența“ lui în istoria omenirii, în care pătrunde devenind Om. Dumnezeu – Omul: Dumnezeu istoriei marchează întreaga istorie a mântuirii și o concentrează în jurul Său. În această apropiere maximă față de om, de umanitate, de istorie, Isus – Fiul lui Dumnezeu acționează înainte de toate fiind Consubstanțial Tatălui. În același timp pune temelia lucrării viitoare a Bisericii. Această lucrare Divină care rezultă din Persoana Lui marchează toate evenimentele omenești, de la Betleem până pe Golgota. Înainte de orice marchează evenimentul Crucii, al jertfei cu putere de răscumpărare.

Însă aspectul omenesc al întâmplărilor, al vieții și al morții, nu-l ascunde pe Dumnezeu-Fiul. Meditația mi-a arătat cu o forță deosebită realitatea Lui, în care Tatăl a devenit (și devine în continuare) vizibil. Profunda taină a nașterii Fiului-Cuvânt. Aici analogia nașterii omenești „după trup“ este extrem de înșelătoare. Fiul este veșnic Consubstanțial, iar Tatăl – veșniciei – îi dă naștere. Nu există aici o dependență, nașterea fiind expresia consubstanțialității Fiului cu Tatăl, precum și cu Sfântul Duh întru unitatea Divinității.

Via Crucis: noi idei, noi asociații între cuvintele Sfinței Scripturi – pe baza reflecțiilor de până acum.

Ad prandium legitur [La prânz se citește] „Maria modelul nostru“, și mai ales „Culegerea de documente ale catedralei și diecezei din Cracovia“ (Sf. Kuraś).

Hora media
(III) *Ca h. 15 in sacello legitur* „Die Christuserfahrung des Ignatius v. Loyola“ *auct.* Robert Stalder (*Communio Zeit*) [În jurul orei 15 se citește în capelă „Experiența în Cristos a lui Ignațiu de Loyola“ autor Robert Stalder (*Revista Communio*)]

Ador. SS-mi

Cor. Ros. II [Rozariul II]

Hora media (VI, IX)

Tunc legitur folium a Congr. pro Doctrina Fidei „*Declaratio circa doctrinam catholicam de Ecclesia contra nonnullos errores hodiernos tuendam*“ (*Mysterium Ecclesiae*) [Apoi se citește fragmentul de text de la Congregația pentru Doctrina Crediinței „Declarație în legătură cu doctrina catolică ce trebuie apărută de Biserică împotriva unor greșeli contemporane“ (Misterul Bisericii)].

9. *Meditatio postmeridiana* [circa aliquos aspectus personales (uti adhuc: methodus procedendi in oratione fundetur). Praecipue commendantur [ilizibil] *successivi cum sacerdotibus* [în legătură cu câteva aspecte personale (ca până acum: modul de a acționa să se bazeze pe rugăciune). În special sunt recomandați /.../ succesivi împreună cu preoții] (!)
Cor. Ros. III [Rozariul III]
(*I Vesp. Dom.*)

10. *Meditatio vespertina recapitulatio diei totius* [Meditația de seară recapitularea întregii zile]: *mysterium* [misterul] Fiului, „vizibilitatea“ lui Dumnezeu, „caracterul istoric“ al Lui sunt în legătură strânsă cu Maria, cu Maica Domnului. Ea este prima care condiționează cumva această vizibilitate și istoricitate. Și de aceea întreaga noastră legătură cu Dumnezeu cel vizibil, cu Fiul – și prin El cu Tatăl Invizibil – se face prin Maria. În orice caz, Ea

nu poate fi ocolită, și se știe că datorită Ei această legătură e deplină și eficientă.

În același timp, în timpul reflecției revenea mereu o idee: trăind în fiecare zi pe deplin „vizibilitatea” și „istoricitatea” lui Dumnezeu în Fiul Său-Omul, Maria a trebuit să trăiască totodată transcendența Lui Divină. O viață uimitoare și de neînțeles.

(*medit. infra off. euchar. et ros.* [meditația de după Oficiul euharistic și Rozariul])

Matut. Dom. anticipatur [Matutinium de duminică anticipat]

Legitur „Directorium [de] past. ministerio episcoporum” [Se citește „Directoriul pentru ministerul episcopal”]

Lit. SS-um et aliae [Litania Tuturor Sfinților și altele]

Compl.

Ultimo legitur liber [La sfârșit se citește cartea] *Polonezii în Australia [și Oceania] 1790–1940*, autor L. Paszkowski (*în contextu ultimi excursus Congr. Euch. in Melbourne* [în contextul ultimei călătorii pentru Congresul Euharistic din Melbourne])

12 VIII

Dominica XIX per annum

[a XIX-a duminică de peste an]

h. 6 surgitur, intentio, orationes consuetae [deșteptarea la ora 6, intenția /zilei/, rugăciunile obișnuite]

In sacello Laudes [Laudele /au loc/ în capelă]

II. *Meditatio ante Sacrum, cum praeparatione Liturgiae verbi et homeliae, fuit iam ad mysterium SS-mi Spiritus initialiter directum* [Meditația dinaintea Liturghiei, cu pregătirea Liturghiei Cuvântului și a omiliei, inițial îndreptată către misterul Preasfântului Duh]

Ador. SS-mi

h. 8 Sacrum cum populo, homelia [ora 8 Liturghia împreună cu poporul (credincioșii), omilia]

Leguntur quaedam ex officio [Câteva lecturi conform oficiului zilei]

12. *Meditatio (longior) de mysterio SS-mi Spiritus* [Meditația (de mai lungă durată) despre misterul Preasfântului Duh]. „Dumnezeu este Duh, și cei care îl adoră în Duh și adevăr trebuie să-l adore (In)“. Felul în care înțelegem spiritualitatea lui Dumnezeu se bazează pe experiența săracă a spiritualității noastre omenești. Realitate „pur“ spirituală și „pur“ personală totodată. Spiritul este Tatăl și Fiul și Sfântul Duh. „Duhul pătrunde în toate, pătrunde în profunzimea lui Dumnezeu.“ Știm că „provine“ de la Tatăl și de la Fiul ca Iubire. Dumnezeu este Iubire. Sfântul Duh este iubirea Tatălui și a Fiului. Tocmai de aceea este „Sfânt“, deoarece sfințenia constă în iubire. „Descendența“ lui din Tatăl și Fiul este totodată dăinuirea lui întru unitatea Tatălui și a Fiului și – oarecum – dăinuirea în comuniune. Dincolo de aceasta însă, relația de dăruire reciprocă a Tatălui către Fiul și a Fiului către Tatăl în Sfântul Duh, precum și „respirația“ comună a Duhului este misterul suprem al credinței. Sfântul Duh este „Dumnezeul ascuns“ (*Deus absconditus*). Dacă este un dar interior, prin care se unesc Tatăl și Fiul, înainte de toate acestea a fost revelat oamenilor ca Dar. Revelat de către Cristos, care, prin Patimile Sale și prin Moartea Sa, a stabilit prețul acestui Dar pentru om: „Dacă Eu nu mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi. Însă dacă mă duc, Îl voi trimite la voi“ (In).

Aici trecem de la „*Trinitas theologica*“ [„Treimea teologică“] la „*Trinitas oeconomica*“ [„Treimea economică“]: acțiunea Persoanelor în lucrarea mântuirii omului. Sfântul Duh – cu prețul Patimilor și al Morții Fiului – devine un dar pentru suflete: „El vă va învăța orice adevăr...“, „Iubirea lui Dumnezeu se revarsă în inimile noastre prin Sfântul Duh, care ne este dat“: Sfântul Duh este izvorul sfințeniei omului, iar sfințenia constă

în adevăr și iubire. În ele se exprimă însăși esența „spiritualității” și a sfințeniei, de asemenea a sfințeniei omului. Într-un anumit sens știm mai multe despre Sfântul Duh în ordinea „economică” decât în ordinea „teologică”. Și în ordinea economică El este, totuși, „*Deus absconditus*”. Dacă Fiul – Cristos constituie „vizibilitatea” lui Dumnezeu și „istoricul” Lui, Sfântul Duh ne face să revenim la „invizibilitatea” Lui. El este înainte de toate Lucrare, este Eficiență și Rod – fără a pătrunde în sfera vederii noastre. Lucrarea lui în suflet, atât de eficientă și de elementară, este totdeauna lucrarea Nevăzutului în nevăzut.

ora 13 prânzul și mulțumirile la Bachledowka

în drum spre Cracovia, lectură: Biblia (Cartea a doua Paralipomena, *finis* [sfârșit]) – *Directorium past. episcoporum* [Directoriul pentru serviciul pastoral al episcopilor] – pr. Wciórka, *finis* [sfârșitul], cărțile pr. Teilhard de Chardin.

Vesp. Dom. [Vespelele de duminică]

ora 16 Bachledówka participare la vizitarea sanctuarului Maicii Domnului de la Jasna Góra. Sfânta Liturghie.

seara: *Ros. Cor. II, III*

Matut. anticip.

Completa

Deo Gratias! [Să mulțumim lui Dumnezeu!]

De Maria numquam satis [Despre Maria, niciodată destul]

7 XI / 8 XI [PROBABIL 1973]

După-amiază, Tyniec, *recapitulatio* [recapitulare]

1° trinitar

2° bunul Păstor

Grat. actio.

Via crucis

Lit. SS-m

Ps. pen.

1974
ante exerc. spir.
[Înaintea exercițiilor spirituale]

4/5 VII

Kalwaria

23/24 VIII

Rzaška (Surorile Albertine)

1. (pr. Granat: Spre Dumnezeu și om întru Cristos)
2. reamintirea zilelor de reculegere din trecut, mai ales din anul 1973
3. *off. s. Barthol. (Via Crucis / Ador.)* [Liturgia pentru Sf. Bartolomeu (Calea Crucii / Adorația)]
4. tema „evangelizarea“ (Conciliul; CRIS)
5. *quaedam leguntur* [se citesc câteva texte]
6. *Sacrum participatur* [Participare la Liturghie]
7. *Ros. Coronae*

8. Reflecțiile tind spre reluarea – în contextul vechilor reflecții – a principalelor probleme și sarcini ale vieții spirituale (1) personale (2) în Arhidieceză și în Polonia (3) în Biserica universală (Conciliul), pentru a interpreta bine gândul lui Dumnezeu și a te supune credincios acțiunii Sfântului Duh prin intermediul Preasfintei Fecioare. Numai în felul acesta îți poți păstra echilibrul spiritual, rămânând, în fața tuturor acestor probleme și sarcini, în iubire, curățenie și smerenie.

Zilele de reculegere la Gniezno [3–7 IX] 1974,
Anul Sfânt
MONSENIORUL J[ERZY] ABLEWICZ
În Cristos Dumnezeu a împăcat lumea cu Sine
În numele lui Cristos împăcați-vă cu Dumnezeu
(Sf. Pavel)

3 IX

Wrocław

1. înhumarea mons. A. Wronka. Concelebrare, Cuvântul Domnului – un „*memento*“ în drum spre Gniezno

Gniezno

2. Începutul zilelor de reculegere / (*absens*) [absent] / *separatim* [separat] ora 20
Veni Creator (Vino, Duhule Creator)

Îl voi ruga pe Tatăl pentru voi, alt Mângâietor vă va da –
Duhul adevărului. El vă va învăța orice adevăr, pentru că
va lua de la mine și vă va spune vouă.

Lectura de seară

4 IX

3. *Intent. matutina. Ros. imprecat.*

Laudes

Concelebratio ad alt. s. Adalberti [Concelebrare la altarul Sf. Adalbert]

grat. Actio

Conferință

ora 9

4. Raportare la Efes.
 - a) Cristos, semnul lui Dumnezeu Cel nevăzut, imaginea Lui vizibilă (portretul lui Dumnezeu pictat pe chipul Omului) Exemplu: Panin – Soljenițin

- b) Creștinul – preotul – Episcopul sub semnul lui Cristos
- c) Episcopul, semn al lui Cristos, datorită faptului că vestește lauda Tatălui // Oare eu îl vestesc pe Dumnezeu care este iubire sau iubirea care „este Dumnezeu”? – verticalitate ↔ orizontalitate
- d) Episcopul, semn al lui Cristos – bunul păstor. De aici prioritatea păstoririi sufletelor în viața episcopului. Oare nimic nu-mi umbrește, oare nimic nu mă distrage de la acest unic serviciu?
- e) Păstorul își cunoaște oile (oare îi cunosc pe preoții mei? Pe alumnii mei? Pe credincioșii mei? Oare fac totul pentru a-i câștiga pe cei care sunt departe?) Noi inițiative – *creativitas* [creativitate] în sensul bun al cuvântului.
- f) Episcopul – semn viu al lui Cristos. Inima lui, sângele lui (exemplul Sf. Ianuarie), mâinile lui (exemplul preotului de lângă Brzozow) totdeauna gata de a da, nicio dată de a lua și de a-și însuși.

5. *Medit.*

6. Conferința a II-a. Despre breviar

„*Jesus Christus orat pro nobis ut Sacerdos noster, orat in nobis ut caput nostrum, oratur a nobis ut Deus nobis*“ (s. Aug.) [„Isus Cristos se roagă pentru noi ca preot al nostru, se roagă în noi în calitate de cap al nostru, ne rugăm lui ca Dumnezeu al nostru“ (Sfântul Augustin, *Enarrationes in Psalmos* 85, 1)].

- a) Despre rugăciunea lui Cristos, pe care a făcut-o de atâtea ori, în atâtea locuri și în atâtea momente.
- b) Despre breviar: imnul Slavei lui Dumnezeu, transpus în viața pământească a Bisericii.
- c) Pentru că în breviar Cristos se roagă în noi, trebuie să avem inima largă precum inima lui Cristos.

- d) Psalmul cântat de toți episcopii (vezi Faptele Apostolilor) poartă în el stigmatul Duhului Sfânt, puterea Lui. Trebuie să despărțim Vesperalele și să introducem Laudele comune.
- e) Rugăciunea comună și rugăciunea continuă. Trebuie să avem credință în forța rugăciunii neîncetate. *Status orationis* [Statutul rugăciunii], rugăciunea existențială.
- f) Breviarul slujește acestui lucru: liturgia orelor. Adevărul orelor.
- g) Apogeul lucrării pastorale și totodată izvorul, căci tocmai atunci Cristos se roagă în noi.
- h) Alte cuvinte despre noul breviar.
- i) Cum arată breviarul meu? În pofida preocupărilor, mă străduiesc să respect adevărul orelor?
- j) Rugăciunea – suflul Trupului mistic (Paul VI) – nu este doar rodul sentimentului religios al fiecărui om, ci înainte de toate rodul lucrării Duhului Sfânt în noi „*qui orat in nobis gemitibus inenarrabilibus*“ [„care se roagă în noi cu suspine negărite“] (Sf. Pavel) – așadar „să ne rugăm în Duh“ (Sf. Pavel).
- k) – și atunci liturgia orelor ne va conduce spre liturgia cosmică (vezi Isaia, Apocalipsa)
- 7. *Medit. brevior. Angelus*
- 8. *Examen consc. (super praedicat.)* [Examen de conștiință (în raport cu predica)]
- 9. *(Post prandium) lectura* [(După prânz) lectura]: Pr. Granat „Spre Dumnezeu și om în Cristos“ *et alia* [și altele].

10. *Via Crucis*

Un text minunat, rugăciune către Sfântul Duh, care este „făuritorul Euharistiei“.

Calea crucii, în întregime în legătură cu Sfânta Liturghie, fiecare oprire, raportare la alte cuvinte, la alt sens, la altă problemă, de exemplu:

I la cuvintele de întâmpinare

III la *confiteor* [mărturisesc] / despre păcatele neglijenței
în viața preoților și a episcopilor/

IX /despre celibat/

XII /despre ansamblul celebrării Preasfintei Jertfe/

Ar fi bine să avem textul integral!

II. Scrisoare către tineri

12. Conferința a III-a

Despre moarte ca *expectatio* [așteptare]

- a) *sit mors pro doctore* [să ne fie moartea învățător] (Sf. Augustin)
- b) (lipsește pregătirea viitorului omului /prof. Rzepecki/ interviu în *Kultura*)
- c) *teologia expectationis* (teologia așteptării)
și spiritualitatea așteptării Domnului
 { după Sf. Ioan / după Sf. Pavel Epistola către Romani
 8; Epistola către Filipeni.
 „așteptăm venirea Ta întru slavă“
 așteptarea Domnului și pregătirea pentru moarte
 Exemplul lui Pius XI.
- d) *Christus – metuendus Pastor* [Cristos – Păstor de temut]//
așteptarea Domnului este înrădăcinată în subconștient
și ne verifică pe fiecare dintre noi mai ales în momente
dificile „spune-mi, tu ce aștepti?“.
- e) Mărturie escatologică
așteptarea lui Cristos este o asemenea mărturie – iar
această mărturie este dată de celibat „*propter regnum coe-*
lorum“ [„pentru împărăția cerurilor“] pentru sine și pen-
tru ceilalți.
- f) Este vorba de curăție, care nu se limitează la problemele
legate de sex. Toate renunțările noastre, precum și în-
treaga trudă etc. sunt o mărturie a așteptării Domnului.

- g) Teologia și spiritualitatea așteptării ne oferă știința morții, ca să murim oferind totul lui Dumnezeu și Bisericii. Ep. Łoziński: „nu vă rugați să mă fac sănătos, rugați-vă să nu irolesc harul suferinței“
- h) *Maranatha!*
- i) „...și îi voi sluji!“ ... Viața veșnică constă în faptul că ne va sluji Cristos: *Auctor et consummator fidei nostrae* [Începătorul și plinitorul credinței noastre] //
- j) *Re-capitulatio in Xto* [Recapitularea în Cristos]: totul se întoarce la Cristos, totul se va găsi la picioarele Lui, în El se va produce recapitularea tuturor lucrurilor, „pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți“ ... – Și exact acolo Cristos „ne va sluji“ ... prin adevăr (!)
și prin iubire părintească (!) *Pater futuri saeculi* [Tatăl veacurilor viitoare]
bucuria de a vedea chipul Tatălui
- k) „nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni“ – așa a spus *Xtus* [Cristos] la prima consacrare – așadar îi va sluji pe episcopi prin adevăr și iubire prietenească, frățească.
- l) „cred că suferințele timpului prezent nu se pot compara cu gloria viitoare care ni se va revela“ (Rom. 8).
- m) De aceea merită să-l urmărim pe Cristos, merită să considerăm orice altceva „un gunoi“.
13. *Vesp.*
Adoratio
Matut. (anticipatum)
Corona rosarii (I,II,III)
14. *Complet.*
Benedictio Ss-mi: reassumptio totius diei (Spiritus S – Calor Verbi)
 [Binecuvântarea Preasfântului Sacrament: rezumatul întregii zile (Sfântul Duh – Căldura Cuvântului)]
 (*vehiculum Spiritus S.* [purător al Sfântului Duh] – Sângele lui Cristos)
15. *Lectura, dormitio* [Lectura, somnul]

5 IX

Surgitur [Deșteptarea]

16. *Orationes matutinae* [Rugăciunile de dimineață]

Laudes

17. *Sacrum concelebratum ad alt. S. Adalberti grat. actio* [Liturgia concelebrată la altarul Sf. Adalbert, rugăciunea de mulțumire]

18. Conferința a IV-a.

Ecclesia non est relinquenda, sed regenda [Biserica nu trebuie să fie părăsită, ci călăuzită]

a) (Exemplu „lumea fără cheie“)

Biserica – puterea cheii, puterea lui Petru, puterea Episcopilor (Mat. 16), Vat. II LG III. Cheile lui Petru nu se opun cheilor Episcopilor, cheile lui Petru confirmă puterea Episcopilor și o susțin // Vat. I: reacția semnificativă a lui Bismarck, discursul semnificativ al Episcopilor germani, pe care Pius IX l-a confirmat de îndată.

b) „Încetează să te mai temi – eu am cheile“ (Apocalipsa). Cheile lui Petru – cheile spre fericire, legate de depozitarea credinței și a harului. „Cheile care descuie în așa fel încât nimeni nu mai încuie, și care încuie în așa fel încât nimeni nu mai descuie“ (Isaia). În lume există dorul după asemenea chei, după siguranță, după temelie.

c) Puterea episcopală se unește cu crucea (cf. Cuvântarea Sf. Pavel în Mileto). Guvernarea Bisericii pe baza întregii Voințe a Domnului – trebuie să se lege de purtarea crucii. (Dovadă: pontificatul lui Paul VI). Aceasta este înainte de toate o confruntare inevitabilă cu satana (*Il Papa e il diavolo* [*Papa și diavolul*]).

d) – Și de aceea se poate naște în episcop ispita fugii de putere (Sf. Bonifaciu: *Ecclesia non est relinquenda sed regenda / Veritas fatigari potest, sed vinci et falli non potest* [Biserica nu trebuie să fie părăsită, ci călăuzită / Adevărul

14. Complex.

Benedictus H-us - reasumptio
tatis dei, / Spiritus S. - calor
verbis [a vehiculum spiritus S.
hinc lexmorum]

75. Lecture, Domestic

5. IX
76. *linguine*
orinales ventricose
bandes

17. *Lacuna cancellatum*
ad alt. 1. Adelberts-
gras. auso

14. \bar{x} . Konf.

Excuse non est retinenda,
sed regenda.

a) Geyrhals + röh- bei Kellern v)
Kornel + wache Kellern, wache
Pörm, wache Böhmen } Mont. 16
Wrat. II. Zg. III. Kellern Pörm
Kellern, Kellern Pörm
B. II Unt I: 2 wache Kellern
Kellern Kellern, Kellern

6/1. Pravenie "v tch" - pravenie klene " (Apokalipsa)
Klene pravenie - klene do ruky zvonu a dopyvany
viny i tch. Klene, klene tak arshony, klene v
zvonu, klene zvonu, klene v tch zvonu a
(zvon) klene pravenie klene a tch klene
klene, klene, klene, klene

[illegible]

d) - I always use in studies looking at protein levels of a pathway (e.g. BDNF) : either use a reagent that does not require a specific pathway protein, but uses a total protein (e.g. GAPDH) as a loading control, or use a reagent that is specific for the protein of interest (e.g. BDNF) and use a reagent that is specific for the protein of interest (e.g. BDNF) as a loading control. (2 pages)

N O T E

29. II. 68. (in vna)

Dr. Meyer-

Sept va tuast. 2. Immensa-
re nos doce dies nostras, ut
perveniamus ad sapientiam
cordis. (B. 89) 6) nos
confidentes posuimus te,
sicut Saxe cordium

best na feneat colobant.
En spore "vayushch"

Palmer Park / Lit. Sp.

Encl. N.

Totale kosten: via euro/

sergeant Antygi i kłamanie. Po-
goda woda i kłamanie i kłamanie
kłamanie kłamanie, kłamanie
kłamanie kłamanie.

APPUNTAMENTI

poate să fie istovit, dar nu poate să fie biruit și înșelat]). Duhul Sfânt ne-a uns pentru a-l învinge pe satana întru-dă, deși uneori ni se poate părea că el câștigă. „Ungere aveți de la Cel Sfânt“ (I Ioan).

- e) Cârja (*Baculum* de la *battero* = a lovi) trebuie să poarte două stigmatе: stigmatul paternității și stigmatul Euharistiei. (Biserica este din voința Domnului monarhie, nu va fi niciodată democrație), dar este o monarhie părintească. Paternalismul este o greșeală, paternitatea, un adevăr (I Cor... 15: căci de ați avea zeci de mii de învățători în Cristos, totuși nu aveți mulți părinți. Eu v-am născut prin Evanghelie în Isus Cristos).
- f) Ce se împotrivesc paternității episcopului? – permisivitatea – protecționismul, – /campanilismul/ – pandolorismul (pendularitatea) – festivismul /vorbăria/, supraproducția dialogului // Calitatea de părinte a episcopului trebuie să fie plină de iubire și de grijă.
- g) Stigmatul Euharistiei: trebuie să-l imităm pe Cristos Cel Euharistic – pentru Dumnezeu trebuie să fii ostie, iar pentru oameni pâine (*imitamini quod tractatis* [imitați ceea ce lucrați]): Teologia pâinii.
În timpul zilelor de reculegere, să reflectăm la cele pe care trebuie să le punem pe patenă și la cele pe care nu trebuie să le punem acolo.
 (Oare nu am putea să le oferim oamenilor mai mult?)
 Teologia pâinii Fr. Albert: să imităm comuniunea euharistică.

19. *Meditatio*

- 20. Conferința a V-a despre spovadă în timpul zilelor de reculegere, despre Sacramentul Pocăinței.
Iubirea lui Dumnezeu Tatăl, harul Domnului nostru Isus Cristos și darul unității în Duhul Sfânt.

- a) Iubirea Tatălui este iertătoare – Lc 15 – despre fiul risipitor. Călea spre fericire trece prin confesional – orice *Tatăl nostru* este o minunată psihoterapie – sacrament al pocăinței; a reface în tine iubirea lui Dumnezeu totală [nu „aproape“].
- b) Harul Domnului nostru Isus Cristos este cu noi în Sacramentul Pocăinței. *In amplexu Crucis* [în îmbrățișarea Crucii] putem să obținem toate harurile și să ne curățăm de toate păcatele. Catehismul Bisericii Catolice: „Prin Sacramente sărbătorim existența noastră“. Prin Sacramentul Pocăinței se împlinește în sufletul meu intervenția personală a lui Cristos cel milostiv.
Exemplu: Slujitorul Domnului fr. Balicki și Slujitorul Domnului card. Mercier. *bene, Domine quia humiliasti me* [Doamne, e bine /pentru mine/ că m-ai umilit] – în spovadă, regretul pentru irosirea harurilor lui Dumnezeu – mărturisirea trebuie să fie însoțită întotdeauna de o lucrare asupra sinelui, o continuă reconstrucție, deoarece Episcopul „*positus in Ecclesia quasi in statu perfectionis acquisitae*“ (S. Th.) [„este așezat în Biserică de parcă ar fi dobândit deja perfecțiunea“ (Sfântul Toma d’Aquino)]
- c) darul unității în Duhul Sfânt; în mărturisire Duhul Sfânt este în mod sigur cu noi (Serafim din [Sarov]: țelul vieții creștine este de a primi Duhul Sfânt – „pace vouă“ – reconstruind unitatea cu Duhul Sfânt, reconstruim unitatea cu Biserica, cu aproapele)

acesta este țelul spovadei noastre în timpul zilelor de reculegere

21. *Medit. brevior. Cor. ros.*

22. *Exam. consc.* [Examen de conștiință]

23. *Post prandium – lectura* [După prânz – lectura]

24. *Confessio / Ador. / Vesp.*

Cor. ros.

35. [sic] *Peregrinatio Anno S. ad sepulchrum S. Adalberti: indulgentia iubilati ditata* [Pelerinaj în Anul Sfânt la mormântul Sf. Adalbert: îmbogățit de iertarea jubiliară]

Concel. / Proemium Emin. Card. Primatis [Concelebrare / Introducere / făcută/ de Eminența Sa Cardinalul Primat]

(VI) *Contio* [Predică]: la cuvintele Evangheliei Sf. Ioan despre sămânța care după ce a căzut pe pământ... aduce rod. Trei semințe – prima, Isus Cristos, a doua, Sf. Adalbert, a treia, noi. Și pe această urzeală se desfășoară întreaga teologie a sărbătoririi Anului Sfânt.

Processio et Bened. euchar. [Procesiune și binecuvântare euharistică]

În cadrul ei: Ora Sacră în spiritul răscumpărării

Ps. Poenit. / Lit. SS-rum

Compl.

/Lectură//

6 IX

36. *Surgitur, preces mat.* [Deșteptarea, rugăciunile de dimineață]

Laudes, prima

37. *Concel. ad. sep. S. Adalberti, Grat. actio* [Concelebrarea la mormântul Sf. Adalbert, rugăciunea de mulțumire]

38. Conferința a VII-a. Slavă Ție, Cuvânt al lui Dumnezeu

a) Frumusețea Cuvântului Divin /reflecție asupra primului cuvânt uman / *Modrzejewska* / [ilizibil]

(cf. Parandowski, *Alchimia cuvântului*)

b) Cuvântul lui Dumnezeu este puterea Divină pentru mântuirea omului (*per Evangelica dicta deleantur nostra delicta...* [prin cuvintele Evangheliei să se șteargă păcatele noastre...]) Doamne, spune doar un cuvânt și sufletul meu va fi mântuit... Cuvântul lui Dumnezeu are o deosebită forță terapeutică. Din *instrumentum laboris* [instrumentul muncii] al Sinodului Episcopal: *vi Spiritus*

Sancti praedicatio Verbi Dei semper efficax est [prin forța Sfântului Duh predicarea Cuvântului lui Dumnezeu este întotdeauna eficientă]. Deși uneori nu vedem imediat aceste rezultate. – *Verbum – Sacramentum* [Cuvânt – Sacrament]

- c) *Rex regum metuendus Censor* [Regele regilor – judecător aspru de temut] (!) ne cere să predicăm întreg Cuvântul lui Dumnezeu /Faptele Apostolilor – cuvântarea Sf. Pavel în Milet/: prin întreaga Voință a lui Dumnezeu. Conform cuvintelor Sf. Pavel, încălcarea acestui întreg este asemănătoare uciderii (Pavel spune: nu sunt vinovat de sângele nimănui, pentru că /.../ am predicat întreaga Voință a lui Dumnezeu).

Doctrina credinței este întreagă sau nu mai este (*bonum ex integra causa, malum ex quovis defectu* [lucrul bun reiese dintr-o poziție integră, cel rău din orice lipsă]). Episcopul trebuie să aibă „*sensum limitis*“ [simțul limitelor].

[Cum este în Polonia? Mai bine decât în Occident, dar au apărut unele cărți și reviste care n-ar trebui să aibă „*imprimatur*“ – Unde mă situez eu? –

- d) Țelul predicării Cuvântului lui Dumnezeu, al evanghelizării, este mântuirea. Calea obișnuită a mântuirii este Cristos în Biserică. Implicarea în lume (preevanghelizarea) nu poate fi o antimărturisire, adică un sfârșit, trebuie să fie în același timp mărturisirea lui Dumnezeu și a realității escatologice.
- e) *Metuende Censor* [Judecătorule de temut]: Cristos este, de asemenea, *metuendus Censor* [Judecător de temut] al limbii noastre. Limba Evangheliei este o limbă care nu îmbătrânește. Este o limbă care ne cheamă să ne angajăm de partea lui Cristos. – Ca urmare, trebuie să ne străduim să găsim un limbaj contemporan corespunzător,

dar în același timp să nu ne îndepărtăm de limbajul biblic.

Care este limbajul cu care mă adresez eu oamenilor? Oare predic Evanghelia cu deplină convingere, cu deplină trăire? (Să mânânci cartea aceea.) Sau predic pentru a fi pe placul lui Dumnezeu, nu al oamenilor? Vrăjmașul evanghelizării se ascunde în cuvântul „aproximativ“.

[idol – păcat, idol – greșeală]

39. *Meditatio*: evaluarea generală a zilelor de reculegere – *scrutinium* [examinarea] spiritului (episcopal).

40. *Via Crucis privatim super quaedam verba exercitiorum spir.* [Calea Crucii în particular, reflecție la câteva cuvinte ale învățăturilor spirituale]

41. Conferința a VIII-a (*De Beata* [Despre Preafericita])

a) s. Bernardus: *totus mundus expectat responsum Mariae – ecce ancilla Domini* [Sf. Bernard: întreaga lume așteaptă răspunsul Mariei – iată slujitoarea Domnului]: prin aceste cuvinte Maria a devenit Maica împăcării noastre cu Dumnezeu – prin aceste cuvinte rostite în Nazareth, repetate sub Cruce. // Dumnezeu a împăcat lumea în Cristos prin mijlocirea Mariei.

b) Maria își revelează Imaculata Concepțiune acum, când se naște o lume nouă – o nouă lume subminată de războaie. Ea vine să-i unească pe oameni cu Dumnezeu.

Trebuie să o ajutăm, să conlucrăm cu Ea // ce s-ar fi întâmplat dacă Maria ar fi răspuns „nu“? //

crede! c) cele trei „*aperi*“ [„deschide“] ale Sf. Bernard

[să crezi!]

răspunsul inimii deschise spre credință – credința Mariei a fost răscumpărată prin jertfă. Credința presupune jertfa (cf. analiza icoanei Maicii Domnului a Ajutorului Perpetuu – la Răsărit, o „Viziune cumplită“) – doar printr-o asemenea credință putem veni în ajutorul Mariei, precum

părintele Kolbe. O asemenea credință capătă dimensiuni profetice.

Oare un asemenea răspuns de credință îi ofer lui Dumnezeu în fiecare zi laolaltă cu Maria?

- d) Sf. Bernard: Maria deschide gura pentru a-L adora pe Dumnezeu: *confitere! mărturisește!* Maica Domnului este Maica mărturisirii curajoase. Dovadă: părintele Kolbe

Oare răspunsul pe care îl dau lui Dumnezeu în fiecare zi este răspunsul mărturisirii, indiferent de împrejurări, laolaltă cu Maria?

- e) Sf. Bernard:
suscipe! [acceptă!] Maria l-a învățat pe părintele Kolbe acceptarea lui Dumnezeu prin iubire. Maria ne vindecă de răceală (numele satanei – „răceală”), pentru a putea să lucrăm împreună cu Ea la împăcarea oamenilor cu Dumnezeu // minunatul „mulțumesc” al sfintei Bernadeta Soubirous.
- f) poporul, lumea, Biserica, cerul așteaptă „da”-ul nostru – al episcopilor polonezi –, permanent, împreună cu Maria. De acest lucru depinde viitorul, și nu de altceva. *Amen.*

42. *Magnificat*

Încredințare în mâinile Sfintei Fecioare Maria (Pr. Primat)

Benedictio Eucharistica

/după-amiază Consiliul Principal al Episcopatului/

Breviarium

Adoratio

Ros.

7 IX

43. *Meditatio synthetica*

Pentru a răspunde „da“ lui Dumnezeu, împreună cu Preasfânta Fecioară Maria, trebuie să fim semnul lui Cristos prin rugăciune (breviarul), prin celebrarea Euharistiei, prin spiritualitatea așteptării, autoritatea puterii, serviciul cuvântului, spiritul de pocăință...

Deo gratias! [Să mulțumim lui Dumnezeu!]

Zile de reculegere 1975 (Bachledówka)
(4), 5, 6, 7, (8) iulie

4 VII

Aniversarea consacării catedralei

1. (vineri) pregătirea „terenului“, sosirea la Bachledówka, în jurul orei 21. *Ador. SS-mi. Compl.*

5 VII

Preces matutinae [Rugăciunile matutine]

2. (sâmbătă) *Meditatio introductoria (I)*, in qua invenitur thema [Meditația introductivă, în care se expune tema]: Creatorul – Judecătorul – Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos
Leguntur priora.
3. *Laudes*
4. Sfânta Liturghie, *Grat. actio*
Lectura „Analecta Cracov.“ 1975: Noua interpretare a dogmelor
Corona ros. (imprec.) Ad Spirit. S.
5. *Meditatio ante meridiem* [Meditația dinainte de amiază] (II)
„Laudă Ție, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri în fața înțelepților și le-ai arătat copiilor“ – Adevărul despre creație și adevărul despre Dumnezeu-Creatorul este primul pas al minții omenești spre Dumnezeu. Acest prim pas pare astăzi multor oameni foarte greu, din cauza unor premise ale cunoașterii care s-au impus în știința modernă despre lume. Această știință este lipsită de transcendență. „Înțelepții“

devin oarecum robii acestei științe. „Copiii“ descoperă în aceeași realitate existența, frumusețea, binele, descoperă întâmplarea, creația, tot ceea ce a obiectivat minunat Sf. Toma. Este absolut indispensabil omului acest prim pas în creația (= lumea) văzută pentru a ajunge la Creatorul nevăzut (*cf.* Întelegc., Rom.).

Descoperirea Creatorului nu este doar convingerea cu privire la Prima Cauză, care este *Esse Subsistens* [Actul spontan al Existenței]. Este totodată – înainte de orice – descoperirea Iubirii. A crea înseamnă nu doar a manifesta puterea, atotputernicia asupra a toate, ci: a le dăruia existența, ființa și binele, așadar a le îndrăgi!

6. *Via Crucis*
in quam verba Mariae vel de Maria introducuntur (XII Misit Deus Filium suum natum ex Muliere... Signum magnum apparuit... et verba e Magnificat, ex Annuntiatione [Calea Crucii în care sunt introduse cuvintele Mariei sau despre Maria (XII Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său născut din Femeie... A apărut un semn mare... și cuvintele din *Magnificat*, din *Annuntiatio*].
7. *Interim* [între timp] *Horae mediae III, VI, IX*
Lectura (*ut supra* [ca mai sus])
8. *Adoratio*: Euharistia face ca viața noastră să se desfășoare mereu „la dimensiunea lui Dumnezeu cel Viu“.
9. *Vesp.*
Coronae ros. imprec.

10. *Meditatio* (III)

Potrivit Sf. Ioan, omul este deturnat de pe drumul spre Dumnezeu, Creatorul și Tatăl, din cauza poftelor, care nu este „de la Tatăl“, ci „din lume“. Ea ne răpește totodată adevărata și deplina bucurie a creației și diminuează perspectiva trăirii.

În acest context am reflectat la cazul A.T. în ansamblu, încercând să înțeleg cum trebuie și înainte de toate

implorând ajutorul pentru a urma pașii potriviți. (Întru câțva și A.P.) și alte cazuri, la care m-am gândit mai demult.

11. *Matut. diei Dom. (anticip.) infra Sacrum* [după Liturghie]

12. Enciclica lui Paul VI despre bucurie

13. *Meditatio conclusiva diei (IV)*

Maria ca plenitudine a trăirii Creatorului, a creației și a propriei creativități: *fecit mihi magna...* [a făcut pentru mine lucruri mari...]. Căci plenitudinea creației este Harul: Dumnezeu dorește să creeze, dar mai mult decât a crea „lucruri“ dorește să Se ofere pe Sine în persoană. Maria este în această privință cea mai deschisă. Maria ne învață deschiderea spre lucrarea Domnului. Fie să o imităm fără cusur!

Apel de la Jasna Góra.

14. *Compl.* (Lectura)

6 VII

Duminică (*XIV per Annum* [a XIV-a duminică de peste an], a VII-a după Coborârea Duhului Sfânt)

15. *Preces matutinae, Intentio*

In conspectu Div. Praesentiae (inchoatio meditationis) [Sub privirile Prezenței Divine (începerea meditației)]: Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos

Laudes

16. *Sacrum, Grat. Actio*

Cor. ros.

17. *Lectura Anal. Crac.*

18. *Imploratur Spiritus Sanctus*

Meditatio (V)

Contemplarea misterului Creației se concentrează asupra chemării la viață a omului, care este după chipul și

asemănarea lui Dumnezeu. În lumea creaturilor văzute pătrund conștiința și libertatea. Odată cu conștiința se revelează Dumnezeu-Creatorul ca Dumnezeu-Judecător. Totuși acest motiv al zilelor de reculegere îl vom lăsa pentru mai târziu. Trebuie să pătrundem mai mult în dinamismul creației, care se manifestă odată cu momentul în care omul prinde viață. Trebuie să interpretăm în toată complexitatea Protoevanghelia (Cap. 1–3).

Esența misterului creației nu rezidă doar în insuflarea existenței din nimic. Mult mai mult, ea rezidă în oferirea unui dar: existența este un dar, în creație ea devine un dar. Și ca dar ajunge la om. Tocmai în el creația semnifică dinamismul dăruirii din partea Creatorului, care nu se epuizează în existență, în viață sau în asemănarea de natură spirituală. Prin toate acestea, mai presus de orice, Dumnezeu se oferă omului ca dar pe Sine, printr-un gest de adevărată prietenie. Dinamismul creației atinge harul. În același timp, prietenia capătă proprietatea unei alianțe: nu poate exista prietenie fără exigențe. Totuși omul creat rămâne în plenitudinea dinamicii dăruirii și este implicat el însuși în comuniunea cu Dumnezeu-omul (Adam–Eva), iar comuniunea presupune dar și dăruire reciprocă. Păcatul – încălcarea alianței – aduce după sine îndepărtarea din această ordine. Poftele anulează întru câtva darul.

Structura creației ca dăruire gratuită (din nimic) și dinamismul ce decurge de aici ne permit să introducem în reflecția noastră asupra misterului motivul evoluționist (creația cuprinde în sine aspirația imanentă spre plenitudine). Dar în primul rând întreg dinamismul creației (vezi Geneza 1–3) ne permite să vedem în el efuziunea iubirii cu care Tatăl îl învâluie veșnic pe Fiul-Cuvânt. „Fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut.” Misterul Creației are o configurare trinitară și cristologică în perspectivă mai îndepărtată: „Dumnezeu

și Tatăl Domnului nostru Isus Cristos“. „Prin El, cu El, în El“, Tatăl acționează prin atotputernicia Sa, creând pentru ca „prin El, cu El, în El“ întreaga creație – și înainte de toate omul – „să se întoarcă“ la Tatăl.

19. *Via Crucis* – motivul trinitar și cristologic.

Hora media III, VI, IX

21. [*sic*] Lectura etc. *Cor. ros.*

22. *Vesp.*

Adoratio SS-mi. Isus cel prezent acționează: să nu irolesc nici un cuvânt și nici o suflare a Duhului Lui.

23. *Meditatio (VI)*

De la lume, nu de la Tatăl, trufia acestei vieți (trad. BT), iar lumea trece cu trufia ei, însă cel care face voia lui Dumnezeu dăinuie în veci.

Reflecție: a) cu privire la buna înțelegere a problemelor concrete în spiritul smereniei, adică al adevărului și al mărinimiei, b) cu privire la fidelitatea formulei elaborate (în legătură cu așa-numitul instinct al însemnătății): să doresc această însemnătate pe care mi-o conferă Dumnezeu – și să colaborez cu El, în sfârșit c) să nu renunț la cea mai mare „ambție“, și anume la dorința de sfințenie.

24. Lectura, *Matut. diei sequ. / ss. Cyrilli et Methodii / anticipatum* [Matutinium al zilei următoare / Sfinții Chiril și Metodie / anticipat] *Corona ros.*

25. *Meditatio conclusiva diei (VII)*

Maria se află în plenitudinea dinamismului creației: plină de Har. Cu ajutorul Ei mă străduiesc să rezolv problemele de tipul a) și b). De Ea îmi leg, de asemenea, „ambția“ sfințeniei: *Totus Tuus*.

26. Lectura (encicl. despre bucurie)

Complet.

19

25

Mediterranean conclusion dies (VII)

Martha stori e petri dy namis rime sbone-
 ur: Laski petri. 2 us 6 aram 20 rurs-
 yoni spary type a/i b/. 2 us 6i vink
 o andrey 8 rors: i rors rurs

26

Lekura (enc. o mros)

Comple.

7. IV

o Cystellu Mediterr.

27

Trecer mater.

coram ipso

Michaels' Mediterranean dies: sparsu
 itwoneuse - sparsu

28

Lander

29

Lacrum (can. IV) Quat. aer.

30

Lekura / Laga (line per dla mure puer
 ebyres - dnal. craca)

31

Mediterr (VII)

Dynamis itwoneuse rursua de per-
 nua. Orare dlay, ie stwoneuse per ob-
 daravaneu re stony dlay, uen mli-
 e fyo cranyu plauer (Opasano) orta-
 teray rurs. Lany 4 to 2 celavert. Bluo-
 neuse sparia 4 mcuriane na porione.
 o mtray, gde chali's stony poravone m-
 andrey. ^{APPUNTAMENTI} sparsu polga na fye, ie 4
 ie dy 13, ie troay pte potuater, ie por-
 gup eoluey. Teli mtriane ualery de
 dlatat, a d stony itwoneuse polga re
 fye, ie mtriane to aray de puer uer
 ualy nat upaia fye mtriane e fye
 bome: fye Mac, na reuata e uer

20

MARZO

7 VII

SS. *Cyrilli et Methodii*

[Sfinții Chiril și Metodie]

27. *Preces matut.**Inchoatio Meditationis diei: coram Ipso* [Începutul Meditației zilei: în fața Lui Dumnezeu]

creație – împlinire

28. *Laudes*29. *Sacrum (can. IV)* *Grat. actio*30. *Lectura / Cine este pentru mine Isus Cristos – Anal. Cracov./*31. *Meditatio (VIII)*

Dinamismul creației tinde spre împlinire. Tocmai fiindcă creația este dăruire din partea Creatorului, ea trebuie să aibă în planul Lui propriu (Providența) un sens definitiv. Acest lucru este legat de finalitate. Creația se realizează neîncetat la nivelul „naturii“, când este vorba de ființe lipsite de transcendență. Realizarea constă în faptul că ele există, trăiesc, dăinuiesc ca specii, sunt supuse evoluției. Împlinirea lor face parte din „lume“, iar din partea Creatorului constă în faptul că toate aceste ființe, și prin ele întreaga lume, exprimă existența Lui, înțelepciunea Lui și Puterea Lui „în exterior“, oarecum în afară de Dumnezeu.

Relația dintre creație și împlinire se configurează altfel când este vorba de entități înzestrate cu transcendență. Acesta este cazul omului în lumea văzută (și în lumea spiritelor pure de dincolo de el). Împlinirea omului este legată imanent de judecată. Căci judecata este un act de transcendență. Aceasta se realizează în vocile conștiinței, trebuie să fie un fel de sinteză a lor. În această judecată, omul-conștiință se întâlnește cu Dumnezeu-Judecătorul Cel drept. Judecata corespunde transcendenței

„între adevăr“. Totuși ea constă în manifestarea adevărului despre iubire („în amurgul vieții te vor judeca în temeiul iubirii“) și a adevărului pentru iubire.

Omul este chemat să se împlinească prin participarea în Dumnezeu care este Iubire. Dumnezeu Treimic este Plenitudinea imanentă, dincolo de orice împlinire a lumii și a inimii umane. În același timp, Plenitudinea desemnează finalul împlinirii întregii creații în om. La sfârșitul vieții sale omul este judecat cu privire la felul în care a slujit împlinirea lumii, al cărei final transcendent este Dumnezeu ca Plenitudine. Această împlinire se concretizează prin participarea în Dumnezeu; ea face ca Dumnezeu să fie totul în toate. Baza împlinirii nu este numai transcendența persoanei, ci Harul, care, în această transcendență, revelează viața lui Dumnezeu, adică Plenitudinea.

(rămân aici multe motive de analizat)

32. *Via Crucis*

Horae mediae (III, VI, IX)

După-amiază intrăm în ultima etapă a zilelor de reculegere (odihnă, lectură).

33. Adorația Preasfântului Sacrament: constatare bucurătoare și mulțumire pentru faptul că Cristos există și totodată rugămintea fierbinte de a fi cu mine în tot ceea ce doresc să înrădăcinesc în El și să culeg din El – în pofida întregii mele slăbiciuni; deși „*conscientia metuit*“ [„conștiința e tulburată de teamă“]: mă rog ca El să scoată ce e mai bun din mine, dincolo de slăbiciunea și neputința mea.

34. *Meditatio (IX)*

Raportare la problemele concrete – încă o dată la 1 In despre întreita pofță care este „din lume“. Pofța ochilor

se poate manifesta nu numai prin aspirația spre bunuri materiale, ci și prin satisfacerea vizibilă a amorului propriu în orice domeniu. De aici nevoia de privire critică a faptelor.

Întreita poftă este o piedică în calea împlinirii creației. Dacă urmăm diferite impulsuri, reacții, sentimente, uneori este greu să ne orientăm și să înțelegem bine. Domnul Cristos ne-a dat o metodă și ne-a învățat o anumită atitudine care pare să constituie cel mai simplu remediu pentru întreita poftă. Acestea sunt atitudinea și metoda slujirii. Trebuie să le urmăm, tăind oarecum de-a curmezișul întregul câmp complicat al tensiunilor interioare, care nasc în noi dorința ochilor, pofta trupului și trufia vieții.

35. *Matut. diei sequ. (de S. Elisabeth) anticipatum* [Matutinium al zilei următoare (despre Sf. Elisabeta) anticipat]
36. *Lectura e litterae* [Lectura și scrisorile]
37. *Psalmi poenit. Litaniae Sanctorum* [Psalmii penitențiali. Litaniile sfinților]
Corona ros. [Rozariul]

38. *Meditatio conclusiva* (X). Maria a pornit cel mai repede și cu cea mai mare simplitate pe calea creației, până la împlinirea ei. Așa se explică răspunsul pe care l-a dat în momentul Bunei Vestiri: iată slujitoarea lui Dumnezeu. Atitudinea de slujire se manifestă în mod spontan, depășind natura umană, câmpul întreitei pofte. Ea este așadar – cum amintește Vatican II – împlinirea a ceea ce năzuiește întreg poporul lui Dumnezeu în Biserică. De la Ea trebuie să așteptăm lucrul cel mai simplu și totodată cel mai profund înrădăcinat – soluția.

39. *Compl./Lect.*

8 VII

Încheierea zilelor de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska

40. Cărările Maicii Domnului – *Cor. ros.*

Meditație (XI)

Poporul lui Dumnezeu reflectează adesea asupra misterului Creației și al Împlinirii, unindu-i în inima sa pe Cristos și pe Maria.

La rândul-mi, vin aici pentru a împărtăși cu ei conținutul și intențiile zilelor mele de reculegere și a mă ruga pentru harul micilor împliniri pe calea spre marea împlinire.

41. *Sacrum in Capella Sanct. coram Imagine miraculosa* [Liturghie în Capela Sfântă în fața Icoanei făcătoare de minuni]
(după-amiază: înhumarea pr. prelat Stan. Słonki la Żywiec-Zabłocie).

Zile de reculegere 1976, 21 până la 25 septembrie
Zakopane – Jaszczurówka la Surorile Ursuline
Sacerdos – Propheta – Rex
[Preot – Profet – Rege]

21 IX
Sf. Matei

ora 16.30 *Vesperae*

1. Meditație introductivă

Părintele W. a vorbit dimineață despre „chemarea păcătosului” – cu referire la Patronul zilei. Orice vocație este triplă, conținând ipostaza de preot, profet și rege. Așa a fost și vocația lui Matei în cercul celor Doisprezece. Vom încerca, în timpul exercițiilor spirituale, să urmărim această triplă ipostază a vocației. Și orice vocație către urmarea lui Cristos este chemarea din partea Mielului Celui Drept către un „păcătos”. Chemarea are în ea o dimensiune a Îndreptăririi proporțională cu păcatul. Vom încerca să reflectăm asupra acestei teme în timpul exercițiilor. Prima revelație.

2. *Matut. anticip. Devotio euchar.*

Lectura (Znak) și altele

3. D.M. Stanley SJ, *Cuvântul lui Dumnezeu – luminează și cale*
(Sfânta Scriptură la izvoarele reînnoirii zilelor de reculegere potrivit Sf. Ignațiu) Capit. II.

4. *Complet.*

22 IX

(*feria*) [zi lucrătoare, a patra a săptămânii, miercuri]

- (4) [*sic*] 1. *Preces. Praepar. ad Sacrum* [Rugăciuni. Pregătire pentru Liturghie]
- (5) 2. *Meditatio (brevis* [de scurtă durată])
 „o pia Deitas, o tremenda Maiestas,
 ego miser, inter angustias deprehensus,
 ad Te, fontem misericordiae, recurro...” (S. Ambrosius)
 [„O, divină Bunătate, o, Măreție de temut,
 nenorocitul de mine, prins în nevoi,
 alerg din nou la Tine, izvor al milosteniei...” (Sf. Ambrozie)]
- (6) 3. *Sacrum*
Grat. actio
Laudes
- (7) 4. *Lectura*
 a) *Ateneum Kapł.* (despre spiritualitatea preoților)
 b) „Semnul, căruia se vor împotrivi” (zile de recul. la Vatic.)
- (8) 5. *Ros. Cor. Implor. Spiritus*
Via Crucis, Horae min.
 (scrisoare către preoți și invitația la pelerinajul din Kalwaria)

(9) 6. *Meditatio (longa* [de lungă durată])

Preoția. Cristos, mare preot. Sf. Pavel (*Hebr.* [Evr.]) oferă o interpretare „sacerdotală” a misiunii lui Cristos și înainte de toate a patimilor și morții Lui. Cu toate că Isus nu s-a numit preot, totuși a dezvăluit până la capăt sensul preoției și înainte de orice profilul „preoțesc” al existenței umane.

Preoția este înscrisă în lume și în om ca poli ai existenței profund legați. În preoție, creația este exprimată în strictă dependență față de Creator, dar în același timp raportată și orientată către Creator. Omul este capabil de această raportare și orientare deoarece a fost instituit „stăpân” al creației. De asemenea, a fost dăruit cu stăpânirea de sine. Și de aceea, ca stăpân al creației și stăpân

al său, se poate oferi pe sine, adică poate aduce în mod activ darul Creatorului: dar din întreaga creație și înainte de toate din sine însuși. În acest sens, preoția este o sinteză deosebită a existenței create, care se exprimă și se articulează în om și prin om în deplinătatea sensului ei. Preoția se naște din dragoste și aprofundează dragostea ca liant al creaturilor și liant între creaturi și Creator.

Isus Cristos a arătat sensul preoțesc al creației și al existenței umane prin toate cuvintele și faptele sale. Înainte de toate prin patimi și prin moartea Sa, care a fost un act de jertfă. Acest sens strict preoțesc îl regăsim în Euharistie ca Sacrament al morții și al învierii transformate în pâine și vin, sinteză a creației și totodată hrană. Cristos – Mare Preot. Sacerdoțiul lui este pentru toți oamenii care participă la el. Este participarea tuturor celor botezați, care în acest prim Sacrament primesc capacitatea de a aduce „ofrande spirituale”, de a aduce lui Dumnezeu – Creatorului și Tatălui – darul întregii creații și darul propriu, în numele lui Cristos. Cei care vor ajunge la Sacramentul preoției au puterea de a celebra Euharistia, de a reînnoi expresia preoției lui Cristos și de a o face să devină veșnică. Au această putere pentru binele celorlalți, pentru construirea Bisericii.

Marele Preot... este drept. Preoția lui Isus Cristos nu doar exprimă sensul existenței creaturilor și a omului, ci concretizează totodată dreptatea față de Creator.

(10) 7. *Ador. SS-mi* (rugăciunea de mulțumire pentru Euharistie și pentru harul preoției)

Vesp.

(12) 8 *Cor. ros. (II, III)*

Meditatio. Am devenit preotul lui Isus Cristos în Biserica din Cracovia (acum 31 de ani), al cărei Episcop sunt de peste

zece ani. Acest episcopat înseamnă nunta cu Biserica cracoviană: participarea la nuntă și la iubirea ca dăruire de sine, care-L leagă pe Cristos de întreaga Biserică pentru a fi „fără pată sau zbârcitură”. Iubirea ca dăruire de sine față de Biserica din Cracovia este vocația mea: totala dăruire de sine.

Din acest unghi analizez diferite probleme, diferite domenii ale activității mele de episcop în Arhidieceza de Cracovia, pastorală către tineri, către familii, vocația, seminarul și facultatea de teologie, conciliul, relația cu preoții. Despre acest aspect „*numquam satis*” [„niciodată de ajuns“]. După diferite activități în afara Bisericii mele (în total, în jur de 3 luni), doresc să mă întorc la aceste chestiuni cu cea mai mare dăruire. Sunt o părticică a moștenirii de la Domnul Cristos – Bunul Păstor.

(12) 9. *Matut. (anticip.)*

(14) [sic] 10. *Meditatio (brevis* [scurtă])

Maria este Mama Bisericii, este și Mama Preoților. Ea poartă în sine o deosebită plinătate și o deosebită maturitate a „preoției regale”. Ceea ce este semnificativ pentru preoți se află în Ea din belșug. Pe acest temei este și Mama preoților, și Mama iubirii lor pentru Biserică, pe care, după modelul lui Cristos, ar trebui s-o trăiască orice episcop.

Notă: 1) o lumină (revelație) deosebită în timpul reflecțiilor asupra misterelor de slavă (misterul divin-omenesc [ilizibil])

2) Prima configurare (dar destul de clară) a reflecției pe tema: ce înseamnă „mântuirea”.

(15) 11. *Litaniae SS-rum*

„Cuvântul lui Dumnezeu – lumină și cale” cap. III

Complet.

(Lecturi)

23 IX
(*feria V*) [joi]

- (16) 1. *Preces mat. Praepar. ad Sacrum* [Rugăciunile matutine. Pregătire pentru Sfânta Liturghie]
- (17) 2. *Medit. (brevis)* „*Deus cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum – purifica per infusionem Sancti Spiritus cogitationes cordis nostri...*“ [„Dumnezeule, în fața căruia se deschide orice inimă, căruia îți este cunoscută orice dorință și de care nu ascundem nici un secret – purifică gândurile inimii noastre prin insuflarea Sfântului Duh...“]
- (18) 3. *Sacrum*
Grat. actio
Laudes
- (19) 4. *Lectura*
a) /Zi de recul. Vatican/
b) *Ateneum* sacerd. (ca mai sus)
- (20) 5. *Ros. cor. (III) recit. Ad Spiritus S. dona imploranda septiformis oratio* [Lectura cu glas tare. Rugăciunea de implorare pentru cele șapte daruri ale Sfântului Duh (Isaia 11, 2–3)]
- (21) 6. *Horae mediae*
Via Crucis
Scribitur ad WP [Scrisoare către WP]

- (22) 7. *Meditatio (longa in deambulando)* [Meditație de lungă durată în timpul unei plimbări]

Profetismul. *Christus profeta magnus* [Cristos mare profet]. Într-un anumit sens, putem vorbi despre structura „profetică“ a realității noastre, la fel cum am vorbit ieri despre cea „preotească“. Dumnezeu este Plinătatea Existenței, dar și a Adevărului. Omul prin firea sa este orientat spre adevăr și spre Dumnezeu ca Plenitudine a Adevărului. Acest sistem constituie baza structurii „profetice“ a realității în care existăm și lucrăm. Dumnezeu ca Plenitudine a Adevărului se oferă omului. Nu doar că este, în Misterul său interior, Cuvânt, ci prin Cuvânt

stabilește legături cu omul. Această inițiativă a Lui este absolut liberă. În același timp ea corespunde orientării spre Adevăr, proprie naturii umane, spiritualității sale.

Profet (Proroc) este cel care vorbește în numele lui Dumnezeu, transmite în limbaj omenesc adevărul Lui, cel puțin în anumite limite. Așadar, profetismul se îmbină cu Revelația și credința. „*Multifarie multisque modis loquens Deus olim in Prophetis, novissime locutus est nobis in Filio*“ [„Dumnezeu vorbind odinioară în multe și diverse feluri prin profeți, iar în vremea din urmă ne-a vorbit prin Fiul Său“].

Cristos este plenitudinea Revelației, „ultimul cuvânt“ al Cuvântului. Acesta se „încheie“ cu El și cu Apostolii Lui. În același timp, Cristos își împarte „profeția“ (*munus profeticum* [misiunea profetică]) cu cei care acceptă cuvântul Lui. Unul dintre principalele atribute ale Poporului lui Dumnezeu este participarea „*in munere profetico*“ [„la misiunea profetică“] a lui Cristos.

Așadar, profeția este o proprietate a credinței mărturisite și chiar mai mult, a credinței predicate prin învățatură, dar și prin faptele care dau mărturie credinței. Conciliul Vatican II a arătat amploarea și profunzimea acestei participări. Pentru Episcopi o importanță deosebită o are predicarea Evangheliei, care este de asemenea o misiune a preoților, a călugărilor și a laicilor. În structura profetică a Bisericii trebuie coordonate credința, învățătura, știința (teologia) și conștiința. Căci există un profetism al conștiinței și acesta este important pentru toți, chiar și pentru cei care nu cred, dar „caută Adevărul cu inima sinceră“.

Întreaga structură profetică a Poporului lui Dumnezeu își are reazemul nu doar în Cuvântul lui Dumnezeu, ci și în orientarea spre Adevăr, atât de importantă pentru

om. Împreună, acestea formează *munus profeticum* în plinătatea ei. O problemă esențială rămâne modul în care omul înțelege realitatea ca purtătoare a Cuvântului lui Dumnezeu, pentru a-i aduce mărturie.

- (23) 8. *Ador. SS-mi* (Aici este Punctul în care mă regăsesc pe mine în plenitudinea Adevărului și a Iubirii. Aici caut reazemul pentru intențiile și faptele mele. De aici provine Harul).

Vesp.

- (24) 9. *Cor. Ros. (I, II)*

Meditatio de themate [Meditația cu privire la temă] (T.C.)
 Reflectez asupra acestor lucruri, analizând ce este aici chemare și ce este ispită. Contemplu darurile Sfântului Duh. Cu siguranță la bază se află darul temerii față de Dumnezeu. Aceasta este teama de păcat (în măsura în care acesta îl poate ofensa pe Dumnezeu) și teama de degradare. Pe temeiul acestor temeri, sprijinindu-mă pe rugăciune, pe sfat și pe ascultare, am convingerea că ele conțin un folos deosebit, pe care nu-l observăm și nu-l cunoaștem. Aici acționează darul pietății (*donum pietatis*). Acest folos este exprimat în cuvintele din Cor. „Oare nu știți că trupurile voastre sunt templu al lui Dumnezeu și că Duhul Sfânt locuiește în voi“ (spiritualizarea trupului și a ceea ce este trupesc). Este starea conștiinței înainte de faptă și în timpul faptei. Dar conștiința în urma săvârșirii faptei? Îți impune să perseverezi în rugăciune pentru a identifica întotdeauna intenția bună, pentru bărbăție în împrejurările cunoscute. Și din nou aici, darul sfatului. A distinge consecințele benefice ale unor hotărâri de neimănat (situația WP: unele sugestii).

- (25) 10. *Cuvântul lui Dumnezeu – lumină și cale* (Cap. IV)

Matut. anticip. (infra Missam [după Liturghie])

Lecturi

- (26) 11. Ora sacră

după modelul zilelor de recul. de la Vatican

– contemplare

– Maria – Cea care îndreaptă

Complet.

(Lectură)

24 IX

(*feria VI*) [vineri]

(27) 1. *Preces mat.*

Medit. (brevis) „*Ure igne Sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Domine, ut Tibi casto corpore serviamus et mundo corde placeamus*“ [„Doamne, arde cu focul Sfântului Duh șalele și inima noastră, ca să te slujim cu corpul neîntinat și să te iubim cu inima curată“]

(28) 2. *Sacrum*

cum grat. actione [cu rugăciunea de mulțumire]

Laudes

(29) 3. *Leguntur* [Se citește]

a) *At. sacerdot.*

b) Zi de recul. Vatican

scribitur Introductio [se scrie Introducerea]

(30) 4. *Ros. cor. (I) / Ad Spiritum S. oratio septiformis* [Rugăciunea pentru cele șapte /daruri/ ale Duhului Sfânt]

(31) 10. [*sic*] *Via Crucis (Vaticana)*

Horae mediae (III, VI, IX)

(32) 11. *Meditatio (longa in deambulando)* [Meditație de lungă durată în timpul unei plimbări]

Munus regale [Misiunea regală]. Regalitatea ca stăpânire este înscrisă în opera creației. Creatorul este Stăpân. Și Creatorul-Stăpân le spune oamenilor: „fiți stăpâni“. Acest sistem dăinuie neclintit de-a lungul istoriei omului. Stăpânirea naturii se leagă totuși de muncă (*cf.* concepțiile marxiste), în care omul nu doar „stăpânește“ materialul de creație și se folosește de el, ci „se implică în el“. Stăpânirea nu înseamnă doar „supremație“, înseamnă

dreptul de a comanda și de a dispune. În acest sens, stăpânirea a devenit o legitate a vieții sociale (puterea și diversele regimuri). Înainte de toate însă ea rezidă în structura omului însuși, lăsat să stăpânească, inclusiv asupra sa. Și în aceasta se exprimă cel mai deplin „regalitatea” lui, deși GS include aici și ansamblul stăpânirii naturii, pe baza principiilor moralității.

Experiența istorică ne învață că structurile sociale și economice ale dominației modelează într-un sens diferit „împărăția din această lume”.

Domnul Cristos în fața lui Pilat a spus „împărăția Mea nu este din lumea aceasta”. Care este specificul „împărăției” pe care o predica și pe care trebuie să o realizăm, participând „*in munere regali*” *Christi* [„la misiunea regală” a lui Cristos]? Ea este clădită pe temelia iubirii. Cristos Fiul lui Dumnezeu a venit pentru a duce la îndeplinire în lume o altă ordine a stăpânirii decât cea care se bazează pe „împărăția” firească a omului (deși și pe aceasta o cuprinde și o include „*in munere regali*”). Noua ordine se realizează atunci când Fiul oferă Tatălui totul și pe toți, astfel încât Tatăl să fie „totul în toți”. Aceasta este „regalitatea” dăruirii și a iubirii, regalitatea slujirii, datorită căreia Dumnezeu, fiind Stăpânul a toate, poate să se reveleze ca Iubire în toate și în toți.

Astfel, Cristos-Regele schimbă – sau mai curând completează – sensul de bază al regalității. Ea nu mai constă numai în stăpânire (nici chiar în stăpânirea de sine), ci și în dăruire. În acest sens, „a sluji înseamnă a domni”.

(33) 12. *Ador. SS-mi* (Cuvintele Domnului Isus pe cruce)

Vesp.

Leguntur et scribuntur quaedam [Se citesc și se scriu câteva /texte/]

(34) 13. *Cor. Ros. (II, III)*

Meditatio (longa) despre moarte. Aceasta este o meditație despre viitorul necunoscut. Așa trebuie să fie. Ar trebui să rămână o dimensiune a Harului/a încrederii. Cu certitudine va fi o misiune/o încercare. Trebuie să nu încetezi să te rogi pentru a o înfrunta.

Moartea în sine este „o situație de graniță”. Omul trăiește agonia. Această experiență trebuie să se raporteze la felul în care trăim „acum” (urmează o analiză a lui „acum”, a unor motive, de exemplu a motivului „prietenie” – și încercarea de a înțelege situația din această perspectivă). Moartea va fi un „acum”, ultimul din viață. Enorm de multe depind de el. Dar el depinde de întreaga viață. Nu ne alegem singuri momentul și felul morții. Este ales pentru noi. Îl alege Dumnezeu. Oare nu se poate spune că Dumnezeu a ales momentul și felul morții pentru Părintele Józef?

Să ne rugăm mult pentru acest ultim „acum”.

(35) 14. *Matut. anticip. (de B. Wladislao de Gielniowo)*
infra Missam [după Liturghie]

Meditatio (brev.): Despre Inima Domnului Isus prin Inima Mamei Lui. În acest an are loc cea de-a 25-a aniversare a dăruirii Poloniei acestei Inimi. Dăruirea are loc întotdeauna în inimă – și prin inimă.

(36) 15. *Leguntur et scribuntur quaedam*
Cuvântul lui Dumnezeu – lumină și cale (cap. V)

(37) 16. *Psalmi poenit.*
Litaniae
Complet.

25 IX

(*sabbato B. Wladislai de Gieln.*) [sâmbătă,
fericitul Władysław de Gielnow]

(38). 1. *Preces. Laudes*
Ador. (Cristos, viață a sufletului – mai ales în timpul zilelor de reculegere)
Sacrum, Grat. actio.

26 IX
Duminică

Medit. matut.

Phil [Fil.] 1, 9, 10 cf 6

Caritas vestra magis ac magis abundet in omni scientia et in omni sensu. Ut probetis potiora, ut sitis sinceri et sine offensa [Iubirea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaștere și în discernământ în toate. Ca să distingeți ceea ce este mai bun, încât să fiți curați și neprihăniți].

Confido quia, qui coepit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu [Am încredere că cel care a început în voi această lucrare bună o va duce la îndeplinire până în ziua lui Isus Cristos].

Zile de reculegere 1977
Kalwaria Zebrzydowska (5, 6, 7, 8, 9) iulie

5 VII

- 1 (după ora 20) *Vesp.* – *Ros.* – *Matut. anticip.* (Blag. M.T. Ledóchowska) – *Ador. SS-mi* – *Complet. Lectio invenitur thema: Peccatum* [se găsește tema: Păcatul]

6 VII

- 2) (*ab ha 6* [de la ora 6]) *Preces mat. – imprecationes*

Meditatio I (brevis [de scurtă durată]): *De profundis* = din adânc Te strig; din adâncul celui creat – al celui păcătos – al responsabilității, dar și din adâncul încrederii al cărei semn este cea Imaculată.

3. *Sacrum cum grat. act.* [Liturgia cu rugăciunea de mulțumire]
4. *Laudes mat.*
5. *Lectura:* a) Card. Garrone „*Marie hier et aujourd'hui*“ [„Maria ieri și astăzi“]
b) Pr. Teofil Wilski: „Problema «diferențierii» personale în unitatea acțiunii creatoare și mântuitoare a Sfintei Treimi“ (*Studia Gnesnensia*, 2)
6. *Ros. I. Preces ad Spiritum S. Tertia* [Rozariul I. Rugăciunea către Sfântul Duh. Terța]
7. *Meditatio II: de peccato originali* [despre păcatul originar]
Încercarea de a privi misterul în ansamblu.
- a) ca Eveniment între Dumnezeu și om (mai general: creație). Păcatul originar constă în faptul că omul, ca mai

înainte îngerul, „s-a rupt“ de darul suprem al operei Creației. Nu poți înțelege păcatul originar fără raportare la acest dar suprem – Iubirea. El este refuzul participării la Iubire, la bunurile creației provenind din Iubire și înainte de toate la binele Iubirii ÎNSEȘI. În acest sens el este pierderea Harului.

- b) ca fapt interior (*actus humanus* [act uman]) caracterul păcătos al păcatului originar se explică prin motive exterioare. Și anume, ispita: promisiunea care nu se împlinește. Duhul rău spune „veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul“. Această cunoaștere înseamnă ieșirea din stuația „binelui pur“ (adică a darului inițial), în schimb cunoașterea în sine nu oferă omului (după cum nici satanei nu i-a dat) puterea de a decide ce anume este bine și ce este rău.
- c) ca fapt interior (*actus hum.*), păcatul originar este neascultare, ceea ce a subliniat clar Sf. Pavel. Este vorba nu doar despre opunerea voinței umane voinței lui Dumnezeu, ci totodată despre respingerea de către om a „justeței lui Dumnezeu“: a lumii valorilor dorite de Creator.
- d) în acest context, păcatul originar constituie pierderea celui mai mare dar, adică a participării la natura și la viața lui Dumnezeu.
- e) atras în viața „lumii“, omul începe să se supună întreitei pofte.
- f) păcatul originar este momentul din care „economia“ lui Dumnezeu cu privire la Creație cedează în fața economiei Răscumpărării. Restaurarea dimensiunii și semnificației darului pentru om și lume va urma o altă cale, mai grea: calea crucii.
- 8. *Via Crucis*: crucea înseamnă că lumea este preluată de Dumnezeu din locul în care a adus-o omul / *Sexta, Nonal*
- 9. [După prânz și odihnă lectura „*Relatio quinquennalis*“ („Raportul de cinci ani“)] *Vesp.*

10. *Ador. SS-mi coram Imagine BMV* [Adorația Preasfântului Sacrament în fața Icoanei Preasfintei Fecioare Maria]
Se evidențiază în ea în mod deosebit sensul Divin al Comuniunii.

II. *Meditatio III*

cărările
Maicii
Domnului

despre *Relatio 5-alis* [Raportul de cinci ani] cu privire la Biserică

despre Biserică – s-a dezvoltat din comunitatea Euharistică a Cinei celei de Taină în Duhul Sfânt

– are structură ierarhică

– *Relatio 5-alis* ca act de ascultare, credință și solidaritate

– de unitate cu Succesorul Sf. Petru

Cor. Ros. II

12. *Meditatio IV*

cărările
Maicii
Domnului

Problema intenției. Intenția și realizarea. Puterea de transformare a intenției. Transparența față de Dumnezeu. Față de oameni. Cere har și lumină pentru „teologia trupului“.

Cor. Ros. III

14. [sic] *Matut. anticip. de SS Cyrillo et Methodio in sacello „Grobek MB“* [Matutinium anticipat al Sfinților Chiril și Metodie în capela „Micului mormânt al Maicii Domnului“]

15. După cină – Introducere și observații la *Relatio quinquennalis* (*scribitur* [în scris])

16. *Meditatio V (Brevis)*

despre cea Imaculată – în contextul *Medit. I* – ca *Origo mundi melioris* [Începutul unei lumi mai bune]

17. *Complet.*

7 VII

(SS Cyrilli et Methodii)
[Sfinții Chiril și Metodie]

1. *Surgitur, actus mat., orat. consuetae* [Deșteptarea, activitățile de dimineață, rugăciunile obișnuite]

Meditatio VI: Despre teama de Dumnezeu:
(brevis) „pentru ca predicând altora
eu însumi să nu fiu respins“

Praeparatur Sacrum [Se pregătește Liturghia]

2. *Sacrum in Sacello coram Imagine BMV* [Liturghia în Capelă în fața Icoanei Preasfintei Fecioare Maria]

Grat. actio

3. *Laudes, Prima*

4. *Lectura: continuantur* [Lectura: se continuă]

a) card. Garrone

b) pr. T. Wilski

5. *Cor. Ros. III, Preces ad Spir. S. Tertia*

6. Meditatio VII (*longior*) *in deambulando* [Meditația a VII-a (de mai lungă durată) în timpul unei plimbări]. *Cd. de peccato originali* [continuare despre păcatul originar] – *postea: de peccato personali* [apoi: despre păcatul personal]

- a) *Invenitur mysterium* [Se găsește misterul]. Când ne întâlnim cu misterul, trebuie să prevedem diferite reacții umane. De aici nevoia de a diferenția bine misterul (ceea ce depășește înțelegerea noastră) de dificultăți sau de contradicții. Misterul este ceea ce rămâne dincolo de bariera înțelegerii noastre, dar putem să încercăm să-l înțelegem. Să-l înțelegem sau cel puțin să-l chestionăm.

Misterul păcatului originar este și va rămâne relația dintre voința liberă și Har, iar prin aceasta relația însăși dintre înțelepciunea și iubirea veșnică a lui Dumnezeu și împotrivirea creaturii.

Prin mister „se vede” și mai bine că Dumnezeu a avut în intenție pentru om o viață la nivel suprauman. Această problemă transpare mai clar în lumina Întrupării și a Răscumpărării. Prima și esențiala măsură a faptei omului (așadar și ultima) este determinată de participarea la Înțelepciunea și Iubirea care vin de la Dumnezeu.

- b) Trecând la păcatele personale ale omului, trebuie să acceptăm *status naturae lapsae* [starea de decădere a naturii], adică păcatul originar și consecințele sale. Aceasta „scade” cumva măsura posibilităților umane de a păcătui (în raport cu starea dinaintea păcatului originar), dar nu le anulează. Dacă voința este înclinată mai mult spre rău decât spre bine, aceasta nu înseamnă totuși că nu este „înclinată” în general spre bine. Omul poate săvârși păcate – chiar păcate de moarte. El lucrează toată viața la propria mântuire sau damnare. Totuși proporția darului, concretă și proprie fiecărei persoane, a bunei sau relei-voințe, a discernământului, a diferitelor atavisme etc. face ca judecata vinovăției să treacă iarăși în sfera misterului. Doar Dumnezeu poate fi Judecătorul omului.

- c) Trebuie totuși să trăiești cu frică de Dumnezeu, să-ți șlefuești sensibilitatea conștiinței. De asemenea, trebuie să ai neconținut în minte legea lui Dumnezeu, poruncile și misterul îndreptățirii în Cristos. Dumnezeu a luminat conștiința umană *in statu naturae lapsae* [în starea de decădere a naturii] cu lumina Decalogului, așa cum a făcut și Cristos, vorbind despre Iubire. Așadar, după cum ne învață Ps. 118, trebuie să reflectăm neconținut asupra legii morale, analizând fiecare poruncă în parte, și chiar sfaturile, cu ajutorul unei Porunci cuprinzătoare.

/ Sexta / Nona /

7. *Via Crucis / in spiritu mariano* [în spiritul marial]: analiza diferitelor opriri prin cuvintele Născătoarei de Dumnezeu, oarecum în inima Ei/

*Video
meliora... etc.
[Le văd
pe cele
bune... etc.]*

8. După masă și odihnă, lucru la scrisoarea către Sf. Părinte (*scribitur* [se scrie])
Actus conscientiae [Examen de conștiință] ([ilizibil])
9. *Vesp. Ador. SS-mi*: întreaga Biserică a crescut și crește permanent din Euharistie, cu toate problemele sale.
10. *Meditatio VIII* pe tema Scaunului Apostolic și Episcopatulul Poloniei: pentru a aborda această temă în spiritul credinței vii, al iubirii, ascultării și deplinei coresponsabilități.
11. *Cor. Ros. I, II* cărările Domnului Cristos
12. *Matutinum / anticipatum / in sacello* [în capela] „Micului Mormânt al Maicii Domnului“.
13. Ora sacră (*meditatio IX*)
 - a) *invenitur Cor* [se regăsește Inima]: cu această Inimă trebuie să stabilești o legătură vie, să simți singurătatea Lui în Grădina Ghetsimani, chinul interior din cauza nedreptății pe care o suportă „de la prindere până la agonie“ în fața lui Ana, Caiafa, Pilat, Irod, precum și în misterul nedezlegat al Răscumpărării tuturor păcatelor: a celui original și a celor personale.
 - b) a simți în mod deosebit pe calea crucii patimile biciuirii sângeroase și ale încoronării cu spini și a mărturisi tot ce înseamnă pentru mine aceste mistere.
14. 7 *Psalmi poenitentiales*
Lit. BMV / S. Joseph
15. *Post coenam continuatur scriptio* [După cină se continuă scrierea]
16. *Meditatio X (brevis)*
post Lit. ad Christum Sacerdotem et Victimam [după Litiunile pentru Cristos, Preot și Victimă]
despre Mama Preotului Veșnic
a preoției mele

a tuturor preoților mei (Maximilian!)
a tuturor chemărilor la preoție

17. *Complet.*

8 VII

(*S. Elisabeth reginae*) [a Sf. Elisabeta regina]
(vineri)

surgitur [deșteptarea]

Int. / Preces consuetae /

1. *Meditatio XI (brevisima* [de foarte scurtă durată])
„*Tempus recollectionis mane instat*“ [„Timpul reculegerii
începe în zori“]
– acest lucru este totdeauna adevărat
„*quam mercedem reddet mihi Justus Iudex?*“ [„ce plată îmi
va da Judecătorul Cel Drept?“]

Praeparatio ad Sacrum [Pregătirea pentru Liturghie]

2. *Sacrum coram Imagine BMV* [Liturghia în fața Icoanei Prea-
sfintei Fecioare Maria]

Grat. actio

3. *Laudes*

4. După prânz *leguntur* [se citește]

a) Card. Garrone (*uti prius* [ca mai înainte])

b) Pr. T. Wilski (–//–)

et quaedam scribuntur [și se scriu câteva /texte/]

5. *Cor. Ros. I.*

Preces ad Spir. S., Tertia

Praeparatur meditatio [Se pregătește meditația]

6. *Meditatio XII (longa* [de lungă durată])
(*De peccato et scandalo* [Despre păcat și păcătuire])

- a) Creatorul, dându-i viață omului ca persoană și comu-
nitate totodată, i-a arătat calea spre mântuire, adică spre
împlinirea binelui și modelarea unei „lumi a binelui“
tot mai mature. Această cale trece totodată prin inima

(conștiința) omului și prin comunitate. Binele are dimensiunea lui socială, iar această dimensiune se arată atunci când „după asemănarea Preasfintei Treimi oamenii, copii ai lui Dumnezeu, se unesc în adevăr și iubire“. O asemenea unire slujește binele și într-un fel îl înmulțește și-l răspândește.

- b) În opoziție cu binele există și dimensiunea socială a răului. El merge mână în mână cu ceea ce numim păcatul străin. De fapt, primul păcat (cel original) a fost un păcat străin: a început de la ispita duhului rău și a trecut apoi de la om (femeie) la om (bărbat). Păcatul străin presupune diferite forme de păcătuire.
- c) Cristos a spus „vai de cei care păcătuiesc“ și i-a blestemat pe cei desfrânați. Lumea de astăzi este plină de tot felul de păcate. Păcătuirea a devenit cumva un program al vieții sociale. În același timp păcăturii i se ia sensul moral adevărat: răul nu este numit rău. Și astfel răul înregistrează victorii și mai mari. Sunt absolut necesare în lumea contemporană comunități ale creștinilor – copii ai lui Dumnezeu – unite întru adevăr și iubire pentru a „curăța atmosfera“ (acest gând a fost însoțit de imaginea unei oaze). Misiunea episcopului-păstor este de a crea asemenea comunități, de a le însufleți pe cele existente. A se opune răului, a-i răpi, în măsura posibilităților, dimensiunea socială.
- d) Astăzi este subliniată dimensiunea socială a păcatului: el nu distruge doar binele din individ, ci și din comunitatea Bisericii. Principala dimensiune a răului și a păcatului este și va fi „ofensa adusă lui Dumnezeu“. În aceeași măsură, este adevărat că el distruge viața spiritului și că este cauza morții morale nu doar a indivizilor, ci a întregii societăți. Păcatul și moartea!

- e) Desfrânarea ca formă variată a păcatului străin obligă la o mai mare responsabilitate în fața binelui și a fraților noștri.

7. *Via Crucis*

Crux fidelis

Popule meus [Popor al meu]

Misterul Răscumpărării

- 8) După prânz și odihnă *scribitur* [se scrie] (scrisoare către Scaunul Apostolic)

et legitur [și se citește]

- 9) În jurul orei 15 *Adoratio SS-mi* (analiza celor 7 cuvinte ale Domnului Isus pe cruce).

10. *Meditatio XIII* pe tema Episcopatului Polonez și a Sfântului Scaun.

cărările
Maicii
Domnului

Această temă acoperă întreaga realitate a vieții creștine. Este, de asemenea, rodul Răscumpărării, la care cugetăm pe Drumurile Calvarului – al acestei credințe și al acestei vieți.

11. *Vesp.*

Litaniae SS-rum (lângă „Irod“)

12. *Meditatio XIV*: ca în fiecare an, în pragul vacanței, încredințez Maicii Domnului Arhidieceza pe timpul absenței mele – și al odihnei. Mă gândesc la diferite etape și persoane, motive, atitudini, comportamente. „*Dabitur vobis in illa hora*“ [„Se va da vouă în ceasul acela“].

În afară de aceasta analizez pe scurt „TP“.

13. *Cor. Ros. II*

Rugăciune până la 5 dimineața

Cor. Ros. III

14. *Matut. anticipatum (de BMV in Sabato)*

- 15) După masa de prânz: *scribitur idem, legitur* [se scrie același lucru, se citește]

16. *Lit. SS-Cordis, BMV, S. Joseph*

Meditatio XV (brevis)

recapitulatio [recapitulare] a tuturor motivelor din zilele de reculegere, a celor mai importante: toate țin de Simbolul Calvarului: semnul prezenței Mariei în viața Poporului lui Dumnezeu, în viața mea. Revin întotdeauna la el cu bucurie.

17. *Complet.*

9 VII

(De BMV in Sabato)

Medit. XVI: Maria – Origo mundi melioris [Maria – începutul unei lumi mai bune]: această nouă, minunată lume, pe care Dumnezeu a creat-o în Ea, cea Imaculată, care durează și luminează, în a cărei sferă intrăm pentru a deveni oameni noi. Zilele de reculegere slujesc și acestui scop. Concelebrare pentru oaza Bisericii VII.

Cuvântul lui Dumnezeu

Grat. actio

Zile de reculegere 1978
Kalwaria Zebrzydowska
26. 27. 28. 29 iunie
tema: *martyria – diakonia – koinonia*
[mărturie – serviciu – comunitate]

26 VI

(*mane Cracoviae visitatio ecclesiae S. Joseph – uti praeparatio remota*
[dimineața vizitarea bisericii Sf. Iosif din Cracovia – ca pregătire
suplimentară])

în jurul orei 17 sosirea la Kalwaria și începutul zilelor de reculegere
1. (*coram SS-mo et Deipara* [în fața Preasfântului Sacrament și a
Maicii Domnului]):

Zilele de reculegere te ajută să te apropii de Adevăr și de Iubire
recit. Vesp. de feria II [lectura vesperelor de luni]
Corona Ros. (I)

cele trei
dimensiuni
principale
ale existenței
creștine

2. *Meditatio (longior)* [Meditația (de mai lungă durată)]
- a) se conturează tema principală a zilelor de reculegere
„*martyria – diakonia – koinonia*“
(mărturie – serviciu – comunitate)
- b) zilele de reculegere trebuie să se sprijine mai ales pe ascultarea Duhului Sfânt (ascultarea Cuvântului în Duh)
- c) zilele de reculegere trebuie să însușească iubirea pentru Cristos – Domnul și Învățătorul, Răscumpărătorul și Mirele
- d) zilele de reculegere trebuie să se desfășoare într-o unire deosebită cu Maria (sanctuarul! tradiție personală și comunitară)
- e) zilele de reculegere ca *scrutinium cordis* (*reple cordis intima!*) [examen al inimii (umple-ți inima!)]
- f) zilele de reculegere – în pragul jubileului Sf. Stanisław (1979)

3. *Celebratur Sacrum (in capella BMV)* [Se celebrează Liturghia (în capela Preasfintei Fecioare Maria)]
Grat. actio. Lit. BMV
Cor. ros. (II, III) Lit. SS-mi Cordis
4. *Leguntur quaedam* [Se citesc câteva /texte/]

27 VI

(*peri martyrias* – despre mărturie)

5. *Surgitur; praeparatio. Intentio et orat. consuetae* [Deșteptarea; pregătirea. Intenția /zilei/ și rugăciunile obișnuite]

Meditatio matutina nt.

„În El este totul“ (Rom.) – acel „totul“ se referă la Dumnezeu în Realitatea Lui nevăzută și acel „totul“ se referă și la Cristos: Dumnezeu-Omul, care a unit în Sine și unește întreaga creație, împlinind-o. Prin El se revelează pe deplin „lumea valorilor“. Aceasta este într-un fel a doua dimensiune a teologiei.

6. *Laudes et aliae orationes* [Laudele și alte rugăciuni]
7. *Sacrum in capella BMV* [Liturghia în capela Preasfintei Fecioare Maria]
Grat. actio
Tertia
8. *Leguntur quaedam* [Se citesc câteva /texte/] („Isus“, „Manualul ONŽ [Oaza Vieții Noi]“)
et scribuntur [și se scrie]

9. *Meditatio antemeridiana (longior)* [Meditația dinainte de amiază (de mai lungă durată)]

În centru se află Cristos ca „*testis fidelis*“ [„martor credincios“] – Cel care dă mărturie adevărului. Dă mărturie Nevăzutului în văzut și auzit; dă mărturie prin cuvânt și faptă; dă mărturie prin Sine!

Aceasta este o cu totul altă dimensiune a cunoașterii lui Dumnezeu, precum și a cunoașterii lumii în Dumnezeu.

Diferită de orice „cercetare” umană, care se ocupă în mare măsură de terenul experienței și de regulile raționamentului. Mărturia este, din partea Lui, strâns legată de experiență. Martor este cel care a experimentat (și experimentează). De aceea în centrul mărturiei rămâne Cristos „Unul-născut, care este la sânul Tatălui” (In). El „duce” lumea spre Dumnezeu (Absolut). El stă mărturie.

Pe de altă parte, Cristos cheamă martori, îi caută pe cei care „Îi vor fi martori”. Mărturia lor este întreprinderea prevestirii, a promisiunii. Este continuarea Profeției. Biserica este clădită pe temeiul Apostolilor și Profeților (cele două dimensiuni ale mărturiei).

Martorii sunt chemați pentru 1° a da mărturie despre Cristos (cel răstignit și înviat, învățător și binefăcător), 2° a participa la mărturia lui Cristos, mărturia pe care El o dă Tatălui, Fiului, Duhului Sfânt, Bisericii și lumii.

În centrul „mărturiei” – una dintre principalele dimensiuni ale existenței creștine – se află cuvintele: „iar El (Duhul Sfânt, Duhul Adevărului) va da mărturie despre Mine – și voi veți da mărturie, pentru că sunteți cu Mine de la început”. Mărturia noastră își are începutul în mărturia Lui și numai Lui îi datorează identitatea sa Divină.

Mărturia se dă 1° prin cuvânt (cuvântul nu este doar informație, este vestire și profeție). Pe de altă parte, 2°) prin faptele care provin din cuvântul profeției (faptele dau mărturie în sine și constituie reazem și acoperire pentru mărturia cuvintelor). Prin cuvinte și fapte mărturia cuprinde 3°) întreaga existență a omului-martor; așadar, este o mărturie a vieții; dacă la aceasta se adaugă mărturia deosebită a morții, atunci moartea este – exact în acest punct – înainte de toate împlinirea vieții, pece-tea ei credibilă.

10. *Via Crucis*

a constituit dezvoltarea în continuare a acestor idei principale despre mărturie, căci Cristos, care a dat mărturie întru adevăr (stația I), a mărturisit totodată că nu există iubire mai mare decât cea care se exprimă în moartea pentru frați (s. II și următoarele). Iar în timpul drumului crucii a devenit în diferite locuri martorul slăbiciunii umane (al căderilor) inimii umane (s. V, VI). Prin distrugerea sa, *kénosis* (s. IX, X, XI, XII), a devenit martor deosebit de semnificativ și de „fidel” al sfințeniei lui Dumnezeu. În sfârșit, a dat mărturie definitivă în privința sensului existenței umane prin moartea și prin învierea sa (s. XII, XIV). Toate acestea au fost păstrate în cel mai deosebit mod în Inima Maicii Domnului (s. IV, s. XIII) – la începutul Bisericii este Mărturia Mariei.

11. (ora 15) *Adoratio SS-mi* [Adorația Preasfântului Sacrament] (Sacramentul, mărturie trainică a iubirii cu care ne-a iubit Domnul nostru, este exersat neconținut, dăinuie, pentru ca noi să putem să-L primim pe El, dăinuie în toți cei care Îl primesc pe El: dimensiunile Euharistiei).

12. *Vesperae*

Continuatur lectio [Se continuă lectura] „Manualul ONŽ” (A)

13. *Cor. ros. (II)**Meditatio (longior)*

- 1° Sf. Stanislaw: episcop – martir – patron (martor al lui Cristos, episcop al Bisericii, patron al Patriei: dimensiunile aniversării)
- 2° în serviciul episcopal se îmbină și se completează reciproc mărturia – serviciul – comunitatea; de la episcop Biserica și lumea așteaptă mărturie și această mărturie este prima lui slujire și condiția oricărei slujiri; iar slujirea

cărările

episcopului se exprimă în mod deosebit în comunitate (multe comunități diferite pe care le slujește): „comunitatea”: unitatea verifică într-o anumită măsură slujirea lui.

Mărturia episcopului este mărturie „din oficiu”, dar „oficiul” este și izvor al carismei lui.

3° pornind de la aceste premise, încercarea de a privi diferite acțiuni și diferite întreprinderi, mai ales pe cele legate de moștenirea Sf. Stanisław și de jubileul Sf. Stanisław.

4° a avea grijă de „spiritul” potrivit al acestor acțiuni: ele trebuie să fie măsurate cu măsura mărturiei, a slujirii și a comunității (unității) – a avea grijă să nu se aplice alte măsuri!

14. *Cor. ros. (III). Psalmi poenit.*

Matut. anticipatum / la Micul Mormânt al Maicii Domnului
Lit. BMV, S. Joseph, Lit.

SS-mi Cordis

15. *protrahitur lectio* [se prelungește lectura]

16. *Meditatio (brevis)*

„În El este totul.”

De la El și prin El

La acest „totul” al lui Cristos raportează micul meu „totul”, atunci când îi spun Mamei Lui „*omnia mea Tua sunt*” [„toate ale mele sunt ale Tale”]. Așadar, îi supun totul și pentru toate mulțumesc; pentru darurile lui Dumnezeu.

17. *Complet.*

28 VI

(*perí diakonías* – despre serviciu)

18. *Surgitur: intentio, orationes consuetae* [Deșteptarea, intenția, rugăciunile obișnuite]

praeparatio ad Sacrum celebrandum [pregătirea pentru celebrarea Sfintei Liturghii]

Meditatio matut. (brevis)

„În casa Tatălui meu multe lăcașuri sunt – mă duc să vă pregătesc loc...” Acel „să vă pregătesc” devine cumva sinonim pentru „*diakonia*”, pentru slujirea cu care Cristos Însuși slujește pe fiecare și pe toți. Fie să nu-I stăm în cale în această slujire, ci să-L ajutăm.

19. *Eucharystia coram imagine BMV* [Euharistia în fața Icoanei Preasfintei Fecioare Maria]

Grat. actio

Laudes

20. *Leguntur quaedam*

(Martelet: „16 *thèses de christologie sur le sacrement du mariage et alia*) [Martelet: „16 teze de cristologie despre sacramentul căsătoriei” și altele]

– *et scribuntur* [și se scrie] (în legătură cu vizita la Episcopatul R.F. Germania).

21. *Cor. ros. (I) Tertia, sexta, nona*

22. *Meditatio (longior)*

Pornim de la cuvintele „nu am venit ca să fiu slujit, ci am venit ca să slujesc” – căci ele se află în centrul existenței creștine, care are ca nume „*diakonia*”. Această dimensiune vine direct de la Cristos, există în El și de la El. În această dimensiune Dumnezeu vine în lume: devenind om. Ca om-ființă devine slugă, căci omul este sluga lui Dumnezeu. Aceasta este rânduiala creației, rânduiala dreptății. Cristos vine s-o îndrepte (fiindcă omul a respins slujirea) și de aceea, înainte de toate, o acceptă singur.

În același timp însă El revelează un alt sens al slujirii, ascuns în Dumnezeu Tatăl. Iată, în El, în Cristos, Dumnezeu îl slujește pe om, slujește mântuirea lui. Îl slujește

și nu va înceta niciodată să-l slujească: această „slujire a lui Cristos întru mântuirea omului“ dăinuie în Biserică, în sacramele și, înainte de toate, în Euharistie. Totuși, aparenta răsturnare a rânduiei slujirii și stăpânirii (a Stăpânului și a Slugii) are o acoperire profundă. Căci altceva înseamnă să slujești din dreptate și altceva să slujești din dragoste. Cristos revelează acest al doilea sens al slujirii și îl introduce în viața Bisericii și în istoria umanității.

Slujirea la dimensiunea dreptății înseamnă doar dependență și subordonare, fiind supusă măsurii lucrurilor slujite. Slujirea din iubire relevă suveranitatea persoanei, „regalitatea“ ei: a-L sluji pe Dumnezeu înseamnă „a domni“.

Potrivit acestor premise se configurează acea dimensiune a existenței creștine numită „*diakonía*“. Este o dimensiune esențială, „cristo-formatoare“. Prin această dimensiune se produce o semnificativă „*metánoia*“ [„transformarea spiritului“], o cotitură a umanității în direcția creștinismului. Raza acestei revoluții este cât mai întinsă, atingând sfera politică („eu guvernez aici“ ... „eu slujesc aici“), viața socială, relațiile interumane. Ea are o importanță uriașă pentru comunitate, în special pentru comunitatea Bisericii. Căci dacă singurul punct de referință, adecvat, personal, pentru om în ceea ce privește slujirea este Dumnezeu, într-un alt sens acest punct este comunitatea ca loc al mai multor servicii, loc al împlinirii omului prin slujire multiplă. Carisma arată importanța acestui serviciu, îi modelează teologia.

Așadar, „*diakonía*“ ca dimensiune a întregii existențe creștine trebuie să fie o temă și un scop al formării conștientă a oricărui creștin, în special a preotului, a episcopului. Pentru această formare un sens elementar îl deține teologia slujirii, dar și psihologia ei (atitudinea slujirii și

instinctul importanței: însemni atât cât slujești), caracterologia, asceza slujirii, legată de iubirea față de comunitate.

Spre Cristos-Slujitorul ne conduce Mama Lui: Slujitoarea Domnului.

23. Calea crucii. În continuare reflecții cu privire la același izvor. Slujitorul lui Iahve în fața lui Pilat (nu ai fi avut nici o putere...), sub cruce (nu ai o iubire mai mare...), căzând în genunchi (învățați de la mine) – „purtați povara altuia“ (Simon Chirineanul, Veronica) – „ascultător până la moarte... și a fost moartea pe cruce...“, iar toate acestea pentru „a ne pregăti nouă locul în casa (în inima) Tatălui“ – printre toate acestea și rugămintea: învață-mă ascultarea, care este inima și forța cârmuirii.
24. Ador. SS-mi: misterul slujirii euharistice – Sacramentul neconținutei slujiri – continuarea sacramentală a Slujitorului lui Iahve: „luați și mâncați...“ cumva o permanentă distrugere în consens cu natura hranei – și în același timp semnul unirii personale.

Vesp.

25. *Cor. Ros. (II)*
Lit. SS-rum

26. Meditatio (*longior*)

- a) Doresc ca unele probleme importante pentru serviciul meu să încolțească, cel puțin, aici (astfel, de pildă, călătoria la Episcopatul german) și, firește, înainte de toate în treg anul Sf. Stanislav
- b) Doresc ca celelalte probleme pe care le consider, de asemenea, „*diakonía*“ mea să cunoască aici o anumită lămurire și rânduială. Este bine când Domnul îți scoate în cale momente de curățire. Trebuie să le vezi cu ochii

creдинței, cu ochii spiritului. Trebuie să păstrezi răbdarea și gândirea pe termen lung.

Înainte de toate trebuie să le fixezi și să le înrădăcinezi în rugăciune profund și neîncetat.

Dev. SS-Cordis Jesu [Devoțiunea în fața Preasfintei Inimi a lui Isus]
Cor. ros. (III). Lit. BMV. Lit. S. Joseph

27. *Recapitulatio* (trecerea în revistă a zilelor de reculegere precedente) *et Meditatio (brevis)*

Cristos spune: mă duc să vă pregătesc locul în casa Tatălui

Maria: mă duc să vă pregătesc locul în Inima Fiului.

Și acesta este cel mai de preț dintre toate lucrurile importante: *mysterium solius Christi – mysterium totius Christi – culmen caritatis* [misterul unic al lui Cristos – întregul mister al lui Cristos – cea mai înaltă iubire]

28. *Complet.*

29 VI

Sărbătoarea Sf. Petru și Pavel

- 1) [Ilizibil]
2) raport în urma unei vizite
3) Scrisoare [ilizibil]
4) Document despre [ilizibil]
- (*perí koinonías* – despre „comunitate“)
29. *surgitur, intentio et preces consuetae* [deșteptarea, intenția și rugăciunile obișnuite].
Preces ad dona Spiritus imploranda [Rugăciunile de implorare a darurilor Sfântului Duh]

Meditatio (brevis) „*Communio Sanctorum*“ ca *terminus ad quem* [„Comunitatea sfinților“ ca limită până la care /se ajunge/]. Pe drumul acesta Cristos îi alege pe Petru (și pe Pavel)... „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos...” „*sufficit tibi gratia mea...*“ [„Îți este de-ajuns harul meu...”] pe această Temelie voi clădi Biserica și îți voi da ție cheile.

[illegible]

Dec. 11 - Corb, June

27. Recapitularis / prejnuwe vchodilky
 / dnosnyyeh

Chryseis mon: 1/2 pygosterni vane wedge

Manya : ide pengabdian dan restorasi
serum byu.

I the past several months the average price was
was: approximately the same. Christ-
the - approximately the same. Christ-
continued. **APPUNTAMENTI**

APPUNTAMENTI

28

complet

29. $\sqrt{1}$

11-11-11 Pink & Purple

(peri'konomias - "околоумен")

30. *Laudes de festo* [Laudele în legătură cu sărbătoarea]
31. *Ador. SS-mi*. Cristos este „Comuniunea”. A instituit Sacramentul Trupului Său și al Sângelui pentru a ne introduce în Comuniunea care este El Însuși.
32. *Quaedam leguntur et scribuntur* [Se citesc și se scriu câteva /texte/]. „Manualul ONZ” *et alia*
33. *Corona ros. (III)*
Tertia, sexta, nona (in via [pe drum])
de festo [pentru sărbătoare]

34. *Meditatio (longior)*

„*Koinonía*” comunitatea ca a treia dimensiune de bază a existenței creștine. În primul rând, „comunitatea” noastră este polisemantică și nu într-un tot adevărat. Foarte frecvent este folosită alternativ cu „societatea” sau „comunitatea socială”. În ceea ce privește existența creștină, ea începe de la Isus Cristos, care constituie în sine „comuniunea”. Înainte de toate, El Însuși este unitatea dintre Dumnezeu și Om, având în Sine întreg Harul, adică întreaga Putere de a-l uni pe om cu Dumnezeu. Căci în El Dumnezeu se oferă pe Sine omului înțeles totodată în mod personal și comunitar. În acest sens, Cristos este „Comuniune” – El Însuși este comuniune. Și El Însuși formează Comuniune cu Tatăl în Duhul Sfânt. Dimensiunea „comuniunii” este oarecum transpunerea misterului trinitar în realitatea umană diversă.

Căci omul este ființă socială și de facto trăiește în mod social, alcătuind diferite comunități, cu toate acestea societăților și comunităților umane le lipsește profunzimea adevărului și a iubirii pe care o constituie realitatea „Comuniunii” lui Dumnezeu: Viața lui Dumnezeu. Aici se impune necesitatea unei analize a tot ceea ce se încadrează în noțiunea de „social”, „propriu comunității” (precum și în noțiunea de „comunism”, atât de aparent

apropiată de „*Communio*“). Toate acestea sunt supuse într-un mod diferit limitărilor proprii omului și constituie în același timp o limită a omului. Viața socială în variate condiționări este redusă la existența maselor disciplinate. Omul nu împacă ușor în inima sa caracterul său individual cu pluralitatea. Îi lipsește ceea ce este „*communio*“.

Totuși lășăm deoparte această analiză filozofic-sociologică. În continuare, meditația se concentrează asupra rugăciunii pentru ceea ce trebuie să numim „carisma comuniunii“ (comunității). Deosebit de importantă este această carismă pentru episcop: omul care trebuie să constituie cheia comunității și care cu toată ființa sa trebuie să clădească această comunitate. Este vorba aici nu doar despre sensul „interior-bisericesc“ al construcției, ci și despre cel „exterior“: cu poporul, cu societatea, cu diferite medii, uneori chiar și cu adversarii... Rugăciune pentru carisma „comuniunii“.

35. *Via Crucis*. Această rugăciune se prelungește pe calea crucii, pentru că tocmai pe acest drum Isus „a unit“, a instituit cea mai profundă Comuniune, fiindcă a răscumpărat. Sunt multe probleme pentru care în aceste popasuri ale drumului merită să ne rugăm și să implo-răm, având în vedere toate experiențele și, la sfârșit, moartea însăși.
36. (ora 13.30). Liturghia în capela Sfintei Fecioare, cu un scurt cuvânt către candidații din anul I al Seminarului Teologic.
37. Lectura „Manualului ONŽ“ (A)
Corona Ros. (I) (masa)
38. Ora sacră *coram imagine BMV* [în fața icoanei Preasfintei Fecioare Maria]
 - a) referire la Grădina Ghetsimani
– rugăciune pentru răscumpărare
 - b) răscumpărare din partea Maicii Domnului, care cunoaște cel mai bine Inima Fiului Său și inima mea

- c) răscumpărare în raport cu greșelile din domeniul: mărturie – serviciu – comunitate
- d) răscumpărare în raport cu întreita poftă
- e) Maica Domnului știe cel mai bine când și cum anume rugăciunea de răscumpărare se transformă în rugăciune de mulțumire și de implorare
- f) Litania lui Cristos-Preotul
Lit. SS-Cordis/Lit BMV

Încheiere

(Cor. Ros. II)

39. *Matut. dei sequentis (anticip.)*

(în drum spre Cracovia)

40. Cracovia: biserica Sf. Petru [și Pavel]: concelebrare și cuvântul lui Dumnezeu pentru Sf. Părinte Paul VI

Te Deum

[X 1978]

În ziua de 13 X 1978 prietenul meu drag, ep. Andrzej Deskur, a suferit un atac neașteptat care i-a adus o paralizie parțială. În pofida tratamentului la Policlinica Gemelli, iar ulterior în Elveția, paralizia nu s-a vindecat.

În ziua de 14 X l-am vizitat pe Andrzej la spital, în drum spre conclavul pentru alegerea succesorului după moartea lui Ioan Paul I (26 VIII–28 IX 1978).

Îmi vine greu să nu fac o legătură între faptul că în data de 16 X am fost ales acel succesor și evenimentul care a avut loc cu trei zile înainte de alegere. Jertfa Fratelui meu, Andrzej, într-un episcopat mi se pare într-un fel pregătirea pentru acest fapt. Totul a fost înscris prin suferința Lui în misterul Crucii și al Răscumpărării săvârșite de Cristos.

Găsesc o anumită analogie cu un eveniment petrecut în urmă cu 11 ani, când în timpul șederii mele la Roma, pentru consistoriul în urma căruia am fost convocat în colegiul cardinalilor, prietenul meu, pr. Marian Jaworski, și-a pierdut o mână într-un accident feroviar lângă Nidzica.

Andrzej, lucrând de cincizeci de ani în Comisia Pontificală pentru Mijloacele de Comunicare în Masă (ultima perioadă în calitate de președinte al acesteia), mi-a expus multe probleme esențiale ale Scaunului Apostolic. Ultimul cuvânt al acestei inițieri a devenit crucea Lui. *Debitor factus sum...* [Am devenit datornic...]

Zile de reculegere – Roma
4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 III 1979
capela Sf. Matilda
[PR. FAUSTINO OSSANNA OFM]

4 III

Prima Duminică a Postului Mare

ora 18.30

1. *Vesp.*

2. Conferința I

a) raportare la „*Angelus*“ [„Îngerul“]

b) prefigurarea temei „A te deschide pentru Cristos“

c) nevoia de rugăciune

3. *Mat. medit. compl.*

5 III

4. *Surgitur. Preces matut.* [Deșteptarea. Rugăciunile matutine]
Medit. mat.: Sacrificium Deo spiritus contribulatus. Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias [Jertfa /plăcută/ lui Dumnezeu: duhul umilit; Dumnezeule, nu vei urgisi inima înfrântă și smerită]

5. *Sacrum, grat. actio*

6. *Laudes*

7. Conferința a II-a

Cristos trăiește în noi (*cur Deus homo?* [de ce Dumnezeu /s-a făcut/ om?])

a) mărturii /sf. Pavel – Augustin – altele/

b) mai importantă decât formulele dogmatice este experiența; contactul cu Cel care trăiește în noi în modul cel mai real.

- c) Viața Lui în noi, prezența, contactul este forța: este izvorul mărturiei care se adresează tuturor variantelor de ateism, secularism și celor privitoare la „moartea lui Dumnezeu”. –

(*homo homini deus* ↔ *homo factus est Deus* [omul pentru om e Dumnezeu ↔ omul a devenit Dumnezeu])

- d) Tocmai această forță trebuie să o regăsească permanent fiecare dintre noi! Acesta este lucrul cel mai important.
8. *Rog. ad SS. Spiritum* [Rugăciunea către Preasfântul Duh]. *Medit. Tertia*

9. Conferința a III-a

Cristos trăiește în noi – noi trăim în El

- a) rugăciune
- b) asceză
- c) acțiune

iață mijloacele prin care totul să devină treptat expresia lui Cristos, Cel Care trăiește în noi (Sf. Francisc)

10. *Medit. Sexta, Nona*

[Rugăciunea = *Oratio*]

11. *Cor. Ros. I, II, III*

12. *Via Crucis (brevior)*

13. *Vesp.*

14. Conferința a IV-a

Chemare la sfințenie – iață răspunsul esențial la întrebarea „*cur Deus Homo?*”. Pentru a institui în fiecare dintre noi sfințenia.

Sfințenia concretă

Sfințenia pentru care este chemat totdeauna omul concret în condiții și împrejurări concrete – „*nonostante tutto*” [„în ciuda tuturor”] (dintr-o anchetă în rândul tinerilor).

Aceasta este o chemare pe care trebuie să o iei „la tine” (eu sunt cel chemat, Cristos în mine și cu mine vrea să lucrez la această concretă și irepetabilă sfințenie).

Trăsăturile sfințeniei după cerințele contemporane:
1) trăsătura „umană“, 2) trăsătura personală, 3) trăsătura „ecleziastică“.

La fel cum s-a întâmplat după Conciliul Tridentin, tot așa și acum, chemarea la sfințenie se face simțită mult mai viu.

Nu este de ajuns ca preoții să manifeste o atitudine „mediocră“.

15. *Ador. SS-mi*

16. Conferința a V-a

Chemarea pentru Apostolat

– „*mensis multa*“ [„recoltă bogată“]: situația în lume neliniștitoare din mai multe considerente, situația Bisericii: răul a pătruns chiar în sanctuare

– este nevoie de apostoli: seminare! Dar seminare ar trebui să devină și familia, și parohia, și tovărășia celor din jur

apostolatul laicilor completează lipsa preoților (*communauté de base* [comunitatea de bază])

– rădăcina și ramurile trăiesc aceeași viață.

17. *Ros. Benedictio eucharistica*

18. *Matut. (anticipatum)*

(*Lecturae: „Paenitemini“.*

19. *Medit. (reasumptio totius diei*
[recapitularea întregii zile])

Test. P. Pauli VI
de S. Stanisław – et aliae

20. *Compl. I Lect.*

[*Lecturi: „Căți-vă“.* *Testamentul Papei Paul VI despre Sf. Stanislav – și altele*])

6 III

1. *Surgitur. Praeces mat.*

2. *Meditatio de testamento conficiendo* [Meditația în legătură cu realizarea testamentului] 1) *vera et iusta iudicia Tua, Domine*

[Doamne, adevărate și drepte sunt judecățile Tale] 2) *ut mens nostra Tuo desiderio fulgeat* [pentru ca mintea noastră să strălucească prin dragostea Ta]

3. *Sacrum concel.* [Liturgia concelebrată]

Grat. actio

4. *Laudes*

5. Conferința a VI-a. Cristos în mâinile noastre: Euharistia

a) *Mysterium fidei* [Misterul credinței]

– cum ne învață și mărturisește Biserica de la Marcu, Matei, Luca, Ioan, Pavel, continuând cu Toma d’Aquino, până la Paul VI (credința vie)

b) Aceasta este în același timp credința în preoție cred în mine – în preot

c) credința se exprimă în cultul personal și social, privat și public

Cuvântare însoțită de bogate exemple de viață.

Îndrumător

Sf. Ioan Evanghelistul

6. *Ador. euch.*

7. *Orat. ad Spiritum SS Tertia*

8. Conferința a VII-a. *Cur Deus – Panis?* [De ce Dumnezeu – Pâinea?]

răspunde 1° *ad instituendam communionem* [pentru stabilirea comuniunii]

El în mine – El pentru mine

Eu în El – Eu pentru El

2° *ad instituendam „communitatem”* [pentru stabilirea comunității]

(*communità* – comunitate)

o strânsă legătură între Euharistie și comunitate

Euharistia este în mâinile preoților!

9. *Medit. Sexta, Nona, Angelus* [*Post = Jejunium*]
10. *Cor. Ros. (I)*
11. *Via Crucis*
[In, 6]
12. *Vesp.*
13. Conferința a VIII-a. „*Mia Messa*“ [„Liturgia mea“]
 - a) importanța întregii „*ordo Missae*“ [„ordinea Liturghiei“]
 - b) despre situația de astăzi (simptome îngrijorătoare)
 - c) cum oficiază preoții?
cum officiez eu /slujba/?

[expresia lui Claudel: „Creștinii nu
ies după Liturghie de la întâlnirea
cu Cel Înviat, mai curând de la în-
mormântare...“]
14. *Matut. (anticip.)*
15. Conferința a IX-a. „*Fons et culmen*“ [„Izvor și culme“]
Euharistia ca „*fons et culmen*“
 - 1° a clerului
 - 2° a pedagogiei
 - 3° a vieții spirituale a preotului
16. *Cor. Ros. (II) Benedictio euch. Lectura*
17. *Cor. Ros. (III) Medit. sint.* – despre Sf. Stanisław
18. *Compl.* – [ilizibil]
– documentare despre Lefebvre

7 III

1. *Surgitur. Preces mat.*
2. *Medit.:* despre legea pe care Dumnezeu vrea să o scrie nu cu cerneală pe hârtie, ci cu Duhul Sfânt în inimile oamenilor vii
3. *Sacrum cum grat. act.*
4. *Laudes*

5. Conferința a X-a. Cristos trăiește în Biserică „sacramentum vel signum Christi operantis ad salutem humani generis” [„sacramentul sau semnul lui Cristos care lucrează pentru mântuirea neamului omenesc”]
 - a) signum [semn]: actualitatea acestei noțiuni în gândirea contemporană
 - b) sacramentum: non tantum signum sed donum [sacrament: nu numai semn, ci dar]
 Biserica este dar
 Biserica descoperă darurile (ale lumii și ale omului)
 Biserica face ca totul să fie dar:
 importanța slujirii! (*servitium – donum* [slujire – dar])
 - c) Cristos lucrând prin Biserică ca semn sau sacrament.
 Toți suntem tocmai această realitate, trebuie să o instituim și să o însușim.
 (O conferință foarte frumoasă)
6. *Ador. SS-mi*
7. *Precationes ad Spiritum SS-um* [Rugăciuni către Preasfântul Duh]
8. *Tertia*
9. Conferința a XI-a. Cristos trăiește în Biserică prin Cuvântul Său
 - a) prin Cuvântul Scripturii, care nu este doar un monument literar și în care Cristos vorbește permanent
 - b) prin Cuvântul Bisericii, adică al Tradiției și al Magisteriului, prin ansamblul predicilor și catehezei
 - c) prin conștiința profetică a întregului Popor al lui Dumnezeu (foarte multe exemple bune în cuvintele multor Episcopii, ale multor Episcopi)
10. *Medit.* cu privire la problemele de mai sus, precum și la:
 – Lefebvre
 – Sf. Stanisław – Polonia

12. *Ros. cor. (I, II)*
13. *Via Crucis* (*quaedam leguntur et scribuntur pro Dominica II 40-ae* – [se citesc și se scriu câteva texte pentru a II-a Duminică a Postului Mare])
14. *Vesp.*
15. Conferința a XII-a. Isus Cristos lucrând în Biserică prin Sacramente
 - a) *Magisterium*, mai ales Vatican II
 - b) Toți suntem subiectul sacramentului (diaconul)
 - c) Sacramentele asupra cărora trebuie să ne îndreptăm îndeosebi atenția
 - a) *Penitentia* [Pocăința]
 - b) Sacramentul Familiei (Căsătoria)
 - c) Sacramentul Preoției(totul ilustrat cu exemple, citate)
16. *Matut. (anticip.)*
17. Conferința a XIII-a
 - a) (εγώ) *aedificabo Ecclesiam* [(eu) voi întemeia Biserica] analiza propoziției
 - b) fiecare își are locul său, chemarea sa în Biserică
 - c) locul deosebit al lui Petru
 - d) locul Mamei: Spațiul Mamei! Întreaga Biserică este acest spațiu și întreaga lume: Biserica are o Mamă pentru lume, pentru toți oamenii
– predicatorul ilustrează foarte frumos acest adevăr prin analogie cu cuvântul „Imaculată“ / Biserica este Imaculată pe pământ și va fi astfel în cer.
18. *Cor. ros. (III)*
19. *Bened. Euchar.*
20. *Medit.* (sinteza zilei)
21. *Complet.*

8 III

1. *Surgitur, preces.*
2. *Meditatio* a) *redemptio pretioso Sanguine* [Meditația a) răscumpărarea cu Sânge de mare preț]
b) *iudicium verum iudicate* [faceți o judecată dreaptă]
– *at dimiseritis (causa Hol.)* [dar iertați-i (pentru Holocaust)]
3. *Sacrum cum grat. actione*
4. *Laudes*
5. Conferința a XIV-a. Cristos și lumea
 - lumea creată în Cristos
 - 1. Textele Sf. Ioan și Pavel → Cristos vine în lume
→ pentru „a recapitula“ în
Sine întreaga creație
 - 2. Atitudini: lumea – tema cunoașterii
lumea – ființe și produse pe care trebuie
să le folosesc întru slava lui Dumnezeu
și pentru opera mântuirii (pr. Kolbe)
 - 3. Concluzii: a) a nu „arunca“ din Biserică material –
acea mare și minunată realitate pusă
în mișcare cu puterea spiritului
b) a pune în valoare omul
c) a căuta un loc permanent de întâlnire
între știință și credință
6. *Ador. SS-mi*
7. *Precat. ad SS. Spiritum* [Rugăciunile către Preasfântul Duh]
9. [*sic*] Conferința a XV-a. Cristos și omul
 1. diferite atitudini față de om între indiferență și variate
nuanțe ale utilitarismului
 2. atitudinea lui Cristos:
 - a) ceea ce ați făcut unuia dintre cei mai mici, Mie
mi-ați făcut
 - b) porunca iubirii

această atitudine exprimă libertatea față de orice utilitarism, ajunge la om, căci este om, îi cuprinde și pe cei sărmani, și pe cei dezmoșteniți

3. Trebuie să te controlezi permanent în orice dimensiune, apropiată sau îndepărtată, însemnată sau neînsemnată, pentru a fi credincios acestei atitudini.

10. *Medit. (Eleemosyna – pomana)*

11. *Sexta, Nona, Ang.*

12. *Cor. Ros. (II, III)*

13. *Vesp.*

14. Conferința a XVI-a. Isus Cristos și istoria

- a) istoria ca prezență a răului
- b) istoria ca prezență a binelui
- c) istoria – „forță conjugată” a binelui și răului

Să știi să împaci? Să știi să scoți binele din rău! (despre lupul din Gubbio)

– se impun concluzii... oare voi reuși? pot totul în Cel care mă întărește

(oferind, suntem mai bogați)

15. *Matut. (anticip.)*

16. Conferința a XVII-a. Cristos al speranței noastre

1. Să schimbăm lumea – așteptându-L pe Cristos
2. Să ieșim cu bucurie în întâmpinarea lui Cristos în misterul morții – teama în fața morții (omul contemporan „a exclus” moartea din viața sa)
3. Maranatha
naște speranța în această lume și pentru această lume
4. Situația tinerilor – să rămâi tânăr!

17. *Cor. Ros. I*

18. *Benedictio euch.*

Lect.

19. *Litaniae Sanctorum*

Sf. Stan.

20. Ora sacră

– *Morale et ancien Test.*

Complet.

[*Morala și Vechiul Testament*]

23

92

SABATO - s. Lanfranco

s. Giovanni Batt. - DOMENICA

24

GIUGNO

10. hes't.11. Lex't, hene, Bay12. Cor. Ro. (15/10)13. Bay.14. XVI knyf. ^{Chyryna} Jerusa horkonia) historia jeho obecnost' dab) antona jeho obecnost' dolnic) antona jeho „spasivost' dolni i daunosti gubit'? unosti vysledky mi dolni
u da! (o vltku z Gabon)- nasunuty na vltku - ny pohnat -
vyzvala unost' v tme, kdyz unost' u
macina15. hes't. (antona)(davn, pntony
obecnost')16. XVII knyf. Chyryna unost' unost'1. unost' unost' unost' unost' Chyryna2. vyzvala z vltku na vltku Chyryna
o tme unost' unost'- a s tme pnt, unost'
(unost' unost' unost' unost' unost'
unost' unost')3. unost' unost'unost' unost' u tme unost'
da vltk unost'4. unost' unost'
unost' unost' unost'17. Cor. Ro. I18. unost' unost'19. unost' unost'20. unost' unost'unost'

(Lex't)

a. unost'- unost' unost' unost'9. III 1. unost' unost'2. hes't. unost' unost'- unost' unost' unost' unost' unost' unost'
unost' unost' unost' unost' unost' unost'
unost' unost' unost' unost' unost' unost'
unost' unost' unost' unost' unost' unost'

9 III

1. *Surgitur, Int. Preces*
2. *Medit.* Mielul lui Dumnezeu :
 - realitatea, pe care Cristos o poartă în sine de la început (cuvintele lui Ioan Botezătorul), care se umple prin tot ceea ce alcătuiește viața Lui, care se împlinesște într-un tot: depășește totul.
3. *Sacrum cum grat. act.*
4. *Laudes*
5. Conferința a XVIII-a. Maica Domnului
 1. Est hora nostra – nos sumus Evangelium – Concilium in manibus nostris [Este timpul nostru – noi suntem Evanghelia – Conciliul e în mâinile noastre]
 2. Cristos – tema centrală.
Lumea contemporană îl caută pe El înainte de toate. El se află în mijlocul tuturor neliniștilor omului contemporan.
 3. Cristos stă la ușă și bate – nu vă temeți!
în primul rând, noi nu ar trebui să ne temem de Cristos. Este vorba doar de „credibilitatea” noastră, de autenticitatea noastră evangelică
– pentru că lumea are nevoie de Cristos.
 4. Fie să ne ajute în aceasta Mama lui Cristos.
6. *Ador. SS-mi Sac.*
Rogat. ad Spiritum SS [Rugăciuni către Preasfântul Duh]
8. Conferința a XIX-a. Să arătăm lumii chipul adevărat al lui Cristos
cum? limbajul clerului, limbajul culturii
 - 1) în primul rând îl vor pe Cristos ca persoană vie, apropiată omului, ca prieten
„școală a iubirii” mai mult decât „școală teologică”?

- 2) pentru a-L apropia astfel pe Cristos, trebuie să ai tu însuși multă iubire dezinteresată
- 3) Cristos – Domnul – omul ajunge astăzi deseori pe mâini rele – caută mâini bune
9. *Via Crucis*
10. *Sexta, Nona, Angelus*
11. *Cor. Ros. (I, III) Orat. Ferae VI*
12. *Psalmi poenitentiales*
13. *Vesp.*

14. Conferința a XX-a. Crucea

1. Teologia pascală legată de teologia patimilor.
2. Îl crucificăm pe Dumnezeu în timpurile noastre: câte forme? ateismul combatant, secularismul, imoralismul, „specularea” religiei în politică și în afara ei.
3. Suferința, bolile, împărțirea nedreaptă a bunurilor, înrobirea omului, singurătatea, războaiele.
4. Apostolul „crucificat” – pocăința (Sf. Ioan Vianney)
 - 1) Apostolul trebuie să arate clar că L-a ales pe Dumnezeu și planul Lui
 - 2) trebuie să-și cunoască și să-și recunoască limitele
 - 3) să slujească și să dăruiască.
 „Completez în trupul meu ceea ce lipsește suferințelor lui Cristos.”
15. *Matut. (anticip.)*

16. Conferința a XX-a [*sic*]: Maria

1. Cristos a devenit om prin Femeie, iar odată cu aceasta a venit mântuirea oamenilor.
2. *LG VIII i Mater Ecclesiae (Paulus VI)* [Mama Bisericii (Paul VI)]
3. Biserica apare din coasta străpunsă a Domnului pentru a se naște în ziua Coborârii Duhului Sfânt. – Maria este prezentă la prima și la a doua naștere. Anume în momentul așteptării Duhului Sfânt (Maria și alegerea noului Apostol, Maria și Petru).

4. Maria în Biserica de astăzi: Ajută la crearea comunității fraților ca Mamă. Îi ajută pe toți să slujească – Slujitoare Ea însăși. Ca Mamă stă în pragul Bisericii, veghează asupra deschiderii și închiderii ei.
5. Maria și noi. „*Cultus marialis*“ [„Cultul marial“]. Colaborarea noastră cu Maria pentru ca Ea să fie Mama Bisericii și a lumii. Maria este modelul Bisericii. Un model deosebit pentru femeie (locul femeii în Biserică) – să-i dăm femeii chipul Mariei: iată noul cult, contemporan, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

17. *Cor. Ros. (II)*

18. *Benedictio Euchar.*

19. *Medit. (syntetica)*

20. *Compl.*

19.30

a murit card. J. Villot

Secr. de Stat

Lect.

(Sf. Stanisław

Morale et ancien Test.)

IO III

1. *Surgitur. Preces. mat.*
2. *Meditatio. Ubi est, mors, victoria tua?* [Unde este izbânda ta, moarte?] – fie ca oamenii timpurilor noastre să-L descopere din nou pe Cristos, care este biruitorul păcatului și al morții.
3. *Laudes*
4. Conferința a XXII-a. *Magnificat*
 - 1) chemarea omului la fericirea din contactul cu Dumnezeu – singurul izvor sigur al stării de fericire
 - 2) (analiza diferitelor versete) exegeza
 - 2) [*sic*] Dumnezeu vrea să-i fiu credincios. Lucrăm pentru veșnicie.
 - 3) Prin *Magnificat* reînnoim în fiecare zi speranța Bisericii Madona din Sala Cinei celei de Taină

Concluzii

Zile de reculegere, Roma
capela Sf. Matilda
24 II–I III [1980]
ARHIEP. L[UKAS] MOREIRA NEVES [OP]

24 II

ora 18

1. *Vesp.*

2. Introducere (conferința I)

Zilele de reculegere: singurătatea –
sub privirea lui Dumnezeu –
conviețuind cu El –
în cea mai deplină profunzime a
propriului „eu” –

Tema: Preoția

Justificare: temă de bază
comună
extrem de actuală

Fie ca Domnul Cristos să se alăture participanților la zilele de reculegere, precum s-a alăturat ucenicilor în drumul spre Emaus.

3. *Ador. Euch.*

4. *Matut. Anticip. Ros. Cor.*

5. *Compl.*

25 II

1. *Oblatio, preces. Medit.* [Oferirea de sine, rugăciuni. Meditație]
Dominum Deum tuum adorabis et Illi soli servies [Îl vei slăvi pe
Domnul Dumnezeuul tău și Îl vei sluji numai pe El].

2. *Sacrum*

grat. act.

3. *Via Crucis* (Gen 1–3)
4. *Laudes*
5. *Meditatio* (conferința a II-a) *Vocația preotească*
 - a) *momentum aeternitatis* [momentul veșniciei] în cunoaștere și în alegerea lui Dumnezeu (*cf.* textele Iez., Ier., chemarea lui Natanael: *Ego Te cognovi* [Eu Te-am recunoscut])
 - b) momentul (mai degrabă procesul interior) – între om și Dumnezeu – numeroase mărturii biblice și contemporane
 - c) procesul Harului: conștiința darului, care este expresia Iubirii – a binelui nemeritat
 - d) procesul (momentul) identificării cu preoția: „nu aș putea fi nimic altceva decât preot...”
 - e) toate acestea – credință și rugăciune (: Doamne, care m-ai chemat pe mine într-o zi – cheamă-mă în această zi) (*Domine, qui me vocasti illa die – voca me hac die*)
6. Reflecție
actus obl. BMV, implor. donorum Spiritus S. [oferirea de sine Sfintei Fecioare Maria, rugăciunea de implorare a darurilor Sfântului Duh]
7. *Tertia*
8. *Meditatio* (conferința a III-a)
 - a) „darul, care este în Tine, prin așezarea mâinilor mele” „carisma” acest dar (harul), care există în vocație, este binele – darul pentru comunitatea Bisericii
esența darului este participarea la preoție a lui Cristos
 - b) odată cu darul vin puteri deosebite în raport cu Euharistia, Sacramentele, Cuvântul lui Dumnezeu, Poporul lui Dumnezeu

- c) acestor puteri le corespunde Harul deosebit al „stării”, harul Sfinților poartă cu sine și „caracterul”, prin Sacramentul Preoției omul-preot devine „altcineva”.

A fi credincios harului preoției, preoției tale – înseamnă a avea încredere, a te încredința Harului, pe care l-am primit odată cu preoția de la Dumnezeu.

Suntem chemați la reînnoirea harului (*ad Tim.*) Epistola către Timotei] mai ales în aniversările sacerdotale.

7. [*sic*] Reflecție

Sexta, Nona

8. Textul despre Milostenia lui Dumnezeu (*Dives in misericordia Deus* [*Dumnezeu bogat în milostenie*]) – citit.

Reflecție: preotul este cu siguranță cel care cunoaște Milostenia într-o măsură deosebită.

9. *Ador. SS-mi*

Cor. Ros. (I)

Lectura (de persecutione Ecclesiae in Albania) [Lectura (despre persecutarea Bisericii în Albania)]

10. *Vesp.*

II. Meditatio (conferința a IV-a)

- Scopul primordial al preoției și al vieții preoțești este Gloria lui Dumnezeu. Ideea Gloriei lui Dumnezeu străbate întreg Vechiul Testament.
- strălucirea interioară a Maiestății lui Dumnezeu
- perfecțiunea însăși a lui Dumnezeu

În Noul Testament gloria lui Dumnezeu este obiectul vieții și faptelor lui Cristos. Rugăciunea sacerdotală a Domnului Isus. Pe de altă parte – în sens escatologic (*cf.* Apocalipsa) (*S. Aug.: gloria Dei erit sine fine, ubi cognitio Dei erit sine confine* [Sf. Augustin: gloria lui Dumnezeu va fi infinită, unde cunoașterea lui Dumnezeu va fi fără limită])

– Iată, preotul este chemat să aducă neîncetat slavă lui Dumnezeu: Liturghia: Euharistia (*minist. presbyt.* [ministrul sacerdotal])

ministerium pastorale [ministerul pastoral] = a face ca toți credincioșii să trăiască misterul mântuirii.

– Preotul trebuie să fie martorul lucrurilor cărora lumea le acordă adeseori prea puțină atenție (Exemplu: s din Sfânta Treime)

Mistica della gloria di Dio [Mistica gloriei lui Dumnezeu] (UIOGD – AMDG)

„*non nobis, Domine, non nobis, sed Nomini Tuo da gloriam*“
[„Nu ne da nouă glorie, nu nouă, Doamne, ci Numelui Tău“]
de la prima până la ultima filă a vieții

[Reflecție]

12. *Matut. (anticipatum)*

13. Meditatio (conferința a V-a)

„Homo Dei“ (ad Tim) [„Omul lui Dumnezeu“ (Epistola către Timotei)]

(din tradiția Vechiului Testament)

Sacerdos – homo Dei [Preotul – omul lui Dumnezeu]

– *quaerere Deum* –

[a-L căuta pe Dumnezeu]

(deseori la Proroci, în Psalmi)

– *quaerere faciem Dei* [a căuta fața lui Dumnezeu] în Evanghelie

– *quaerite regnum Dei*

[căutați împărăția lui Dumnezeu]

regula Sf. Benedict

– *si revera Deum quaerit*

[dacă Îl caută cu adevărat pe Dumnezeu]

a) cel care Îl caută pe Dumnezeu cu dragoste, angajare uneori în suferință

(Doamne, care mi-ai dat harul să Te găsesc, dă-mi voie să mă tem să nu Te pierd)

- b) cel care este martorul lui Dumnezeu dă mărturie lui Dumnezeu
 - martor poate fi doar cel care L-a cunoscut
 - lumea contemporană are mare nevoie de o asemenea mărturie (lumea secularizată)
- c) cel care este semnul lui Dumnezeu
 - preotul ar trebui să fie semnul bunătații părintești a lui Dumnezeu pentru oameni
 - uneori trebuie să fie și semnul împotrivirii
 - Biserica este semn și Sacrament.
 - În Biserică toți suntem cumva semn și sacrament

(Graham Green – *Ultimul preot*)
(Toynbee)

(S. Aug.: *da mihi vim, ut semper Te quaeram / quaerendi Te* [Sf. Augustin: dă-mi puterea ca totdeauna să Te caut / de a Te căuta])

- 14. *Ros. (II)*
Benedictio Euch.
- 15. *Ros. (III)*. Sinteza
Compl.

26 II

- 1. *Obl. Medit.* „*faciem Tuam Domine requiram*“ [Oferirea de sine. Meditația „fața Ta, Doamne, o voi căuta“]
- 2. *Sacrum*
Grat. act.
- 3. *Via Crucis*
- 4. *Laudes*
- 5. *Meditatio* (conferința a VI-a)
 - *Ricordati di Gesù Christo* [Amintiți-vă de Isus Cristos]
 - *Ricordati di carisma ... per imposizione delle mie mani* [Amintiți-vă de carismă ... prin așezarea mâinilor mele]

Relația: Isus Cristos – Preotul (preoția)
Legame esenziale [legătură existențială]
 legătură care modelează existența însăși
 – *minister di Gesu Christo (Jesu Christi)* [slujitorul lui Isus Cristos] după asemănarea apostolilor acest „*ministerium*“ [„serviciu“] constituie „communio“ [„comuniunea“] deosebită a preotului cu Cristos: *communio in passione* [comuniune în suferință]
 cu cât este mai mult „slujitor“ (*minister*) al lui Cristos, cu atât mai mult îi va sluji și pe oameni
 – „*in persona Christi*“ [„în persoana lui Cristos“] – (Sf. Pavel: *in presenza* [în prezența] Sf. Toma a conferit un nou conținut acestei formule – după care s-a desfășurat Conciliul, când, înainte de toate, vorbește despre *actio liturgiae sacerdotis* [acțiunea liturgică a preotului în altar] (*Eucharistia, Poenitentia* [Euharistia, Pocăința]), dar și în toată activitatea pastorală.
S. Pauli [Sf. Pavel] [ilizibil]
vivo ego, iam non ego, vivit tamen in me Christus [eu trăiesc, dar acum nu eu /sunt cel care trăiesc/, ci Cristos trăiește în mine]
 reflecție Patimile după Sf. Matei
 6. *Tertia*

7. Medit. (conferința a VII-a)

Ce este preoția lui Isus Cristos?

Evangheliile

ad Hebr./Apocal.

[Epistola către Evrei/Apocalipsa]

↓ Scrierile apostolilor

deși nu vorbește despre Cristos ca preot, totuși arată prin El sacerdoțiul într-un sens absolut nou și original

ad Hebr. – sintetizează totul, vorbind direct despre Cristos ca preot

- a) preotul trebuie să fie deosebit de apropiat de Dumnezeu – nimeni precum Cristos
- b) preotul trebuie să fie apropiat de oameni pentru a deveni intermediar între ei și Dumnezeu – nimeni precum Cristos
- c) preotul – jertfă / Cristos preotul propriei jertfe
- d) cel mai original: Cristos este preotul milostiv, care a cunoscut suferințele și a devenit solidar cu toți cei care suferă.
- e) preoția lui Cristos se concretizează în toate acțiunile vieții lui Cristos, dar înainte de toate în Cruce – iar apoi în înviere și în înălțarea la dreapta Tatălui.

ad interpellandum pro nobis [pentru a mijloci prin rugăciune pentru noi]

ad Hebr. reliefează faptul că preoția lui Cristos se deosebește de preoția Vechiului Testament:

St. Thom. [Sfântul Toma d'Aquino]

ratione Unionis hypost.

[datorită Unirii ipostatice]

ratione gratiae Capitis

[datorită harului Capital]

Refl.

8. Milostenie – Dreptate

Sexta – Nona

9. *Ador. SS-mi*

Cor. Ros. (I)

Lectura / uti die hesterni (Albania) [Lectura / ca ieri (Albania)]

10. *Vesp.*

11. *Meditatio* (conferința a VIII-a)

Bunul Păstor (In 10)

Ps. – Iezech. – Zah.

păstor – titlu mesianic

analiza diferitelor elemente ale parabolei:

- oile îi cunosc glasul și îl urmează
- bunul păstor își cunoaște oile și le spune pe nume
- bunul păstor dă viață
- nu fuge de lup (este credincios)
- caută „alte“ oi
- idealul unității „o singură turmă și un singur păstor“

Apoc. Mielul – păstor

ricordati di Gesù Christo – buon pastore [amintiți-vă de Isus Cristos – Păstorul cel Bun]

12. *Matut. (anticip.)*

13. Meditatio (conferința a IX-a)

Isus formează Apostoli – în diferite împrejurări dorește să li Se reveleze – răspunsul trebuie să fie „să-L urmărim“.

Pentru a-L urma trebuie să-L cunoști – să crezi în El – să-L iubești – Sf. Augustin: „*amando habitamus corde*“ [„ne facem sălaşul în inimă iubind“] – în El să-L iubim pe Tatăl și pe oameni / pe semenii.

Isus îi conduce pe Apostoli *ad veram experientiam Sui* – cfr. *Joannes*, cfr. *Paulus* [către adevărata experiență a Lui Însuși – vezi Ioan, vezi Paul].

Cristos dorește să-și formeze preoții la fel cum a format Apostoli

(un semn al prieteniei este și faptul că se discută despre Prieten, vezi discipolii din Emaus). Preotul trebuie să aibă și experiența personală a lui Cristos – la care se ajunge la fel ca Apostolii, pe o cale lungă și perseverentă – această experiență devine mărturie – această experiență este harul, pe care trebuie să-l implori.

14. *Ros. (II)*

Benedictio Euch.

15. *Ros. (III)*

Compl.

27 II

1. *Act. obl. Vis. SS-mi*
Medit de ideis conf. VII et IX [Meditația despre ideile conferințelor a VII-a și a IX-a]
2. *Laudes*
3. *Meditatio* (conferința a X-a)
Sacerdotium Ecclesiae: preoția Bisericii înseși
- a) Petru: (*gens electa, populus sacerdotalis*) [neamul ales, poporul preoțesc]
Apocalipsa
Luther: negarea preoției ministeriale în favoarea preoției comune a celor credincioși
Trid. [Conciliul Tridentin]: accentuează preoția ierarhică.
Secolul XX – în fața estompării preoției celor credincioși în favoarea preoției ierarhice înseși – teologia începe să revină la „*sacerdotium commune*“ [„sacerdoțiu comun“] până la *Vaticanum II*.
- b) în ce se exprimă preoția celor credincioși: exegeza LG, precum și alte documente Vat. II – mărturia Absolutului – toate acțiunile în sensul „*sacrificii spirit.*“ [„jertfei spirituale“], dar înainte de toate prin „*consecratio mundi*“ [„sfințirea lumii“] (T. de Chardin: *Liturgia pe altarul lumii*) (card. Journet)
– aceasta înseamnă că Biserica este în întregime sacerdotală (Biserica în ansamblu este sacerdot).
– o mare bogăție de citate din *Vatic. II. L.G. Sacr. Conc.*, altele.
- c) Biserica învață permanent de la Cristos cum să fi preot. Aceasta este o temă oarecum uitată, trebuie să-i acordăm mai multă atenție.

Preoția Bisericii se exprimă în primul rând în Jertfa Euharistică și în rugăciune.

/lectură din Sf. Aug. / P. Claudel /

/Refl.

4. *Ador. SS-mi*

implorantur dona SS Spir. [rugăciune pentru darurile Preasfântului Duh]

5. *Meditatio* (conferința a XI-a)

Sacerdotium ministeriale [Preoția ministerială]:

a) Unii în Biserică primesc preoția (= participarea la preoția lui Cristos și a Bisericii) într-un mod deosebit de intens.

b) o primesc totdeauna de la Dumnezeu prin intermediul Bisericii. O primesc în forma stabilită de Biserică, în condițiile stabilite de Biserică, și nu după vreun proiect propriu, personal.

c) Preoția ierarhică (ministerială) rămâne în strânsă legătură cu preoția comună: o slujește, o pune în valoare (comparație: nu creste separate, ci vârfuri în lanțul de munți)

Sf. Pavel *ad Col.*: „*factus sum minister Ecclesiae*“ [Sf. Pavel către Coloseni: „am devenit slujitorul Bisericii“]

[Refl.]

6. *Sacrum*

Grat. actio

7. *Via Crucis*

8. *Sexta Nona*

[Refl.: problema Lef.]

9. *Cor. Ros. (I, II)*

Patimile după Sf. Luca

10. *Vesp.*

11. *Lect. spir.*: despre persecutarea Bisericii în Albania:

pr. J. Woroniecki: despre Milostenia lui Dumnezeu (în fiecare zi)

12. Meditatio (conferința a XII-a)

- a. preotul este cel care adună Poporul lui Dumnezeu, cel care formează comunitatea
a adunat Poporul lui Dumnezeu – Sf. Ioan Botezătorul, înainte de toate Cristos (Sf. Ioan „*ut dispersos filios Dei congregaret in unum*“ [„pentru a-i aduna laolaltă pe fiii risipiți ai lui Dumnezeu“])

pe de altă parte Apostolii

Rămâne aceasta o misiune a episcopilor și a preoților: ei adună laolaltă prin puterea Cuvântului și a Sacramentului, dar și prin puterea propriei slujiri

- b. și nu este un serviciu ușor. Slujirea unității nu este o slujire ușoară. Iar aceasta începând de la comunitatea Apostolilor, pe care un teolog a numit-o „comunitate imposibilă“ (ea a devenit posibilă datorită lui Isus) [*cf.* Matei și Simon Zelotul].

Nu lipsesc factori care în diferite perioade fac „imposibilă“ această comunitate. Factori personali, subiectivi – dar și diferențe sociale și, într-o măsură mai mare, ideologice.

- c. Preotul trebuie să se situeze dincolo de ceea ce dispare – trebuie să fie omul care unește.

Aceasta este o misiune mare și grea, care necesită conlucrare cu Harul.

Euharistia clădește Biserica / preotul clădește Biserica.

13. *Cor. Ros. (III)*

14. Meditatio (conferința a XIII-a)

Duhovnicul – *Ecclesiastico* – Omul Bisericii

(cuvintele lui Ioan Paul I despre Paul VI)

Ef. Christus dilexit Ecclesiam [Cristos a iubit Biserica] această iubire a lui Cristos pentru Biserică creează Biserica

et donavit Semetipsum pro Ea [și S-a dat pe Sine pentru Ea]

- a) cel care iubește Biserica și se dăruiește pe sine, forțele sale – aceasta este iubirea de fiu: Biserica – Mama, dar și iubirea de tată: („*generat*“ *Ecclesiam* [„creează“ Biserica]), plină de venerație pentru această Biserică cu care se identifică pe deplin.
- b) cel care slujește Biserica: cu cât mai mare este iubirea față de Biserică, cu atât mai deplină este slujirea / cu cât se identifică mai mult cu vocația lui sacerdotală, cu atât slujește mai bine Biserica (cuvintele Sf. Policarp)
- c) cel care lucrează pentru Biserică: nu este important tipul de lucrare, importantă este conștiința misiunii pe care o îndeplinește [despre munca în Curie, adeseori foarte bine ascunsă]
- d) cel care sufără pentru Biserică după modelul lui Cristos: „*passione della Chiesa*“ [„patimile Bisericii“] diferite suferințe legate de activitatea preoțească – persecuțiile – experiența propriilor limite, dezamăgirile provocate de oamenii Bisericii.

Fie ca toți să poată vedea în noi adevărați oameni ai Bisericii.

28 II

1. *Obl. sui BMV / Spir. SS*
Medit.
2. *Laudes*
3. *Meditatio* (conferința a XIV-a) Preotul și oamenii
 - a) Literatura mai veche – cea contemporană – *Vaticanum II*.
Preotul, om dăruit lui Dumnezeu, „printre oameni“ (*Presb. Ord.*): *pater* [tatăl] – *mater* [mama] – *pastor* [păstorul] – *magister fidei* [învățătorul credinței] – *frater*

[fratele] (frăția umană în spiritul credinței: frăția preoților înșiși

- b) față de laici (*fratelli della fede* [frații credinței]): se străduiește să le fie apropiat într-un mod perfect stabilit de *Vaticanum II*. Biserica nu se clădește nici prin opoziția dintre cler și laici, nici prin amestecarea carismelor.
- c) Laicii nu așteaptă de la preot să-i suplinească în sarcinile față de lume, ca el însuși să devină „laic“, ci să fie cu ei ca preot, să-i lumineze și să-i susțină.
- d) „*Optio praeferentialis*“ *pro pauperibus* [„Opțiunea preferențială“ pentru săraci] (*Vaticanum II, Puebla*) – în sens pur evangelic, nu politic.
- e) singurătatea (obiectivă), care îl deschide pe om spre Dumnezeu. Singurătatea (psihologică): sentimentul singurătății (Scrisoarea lui Claudel) a fi depășit prin iubirea pentru oameni

Non sum solus; Pater, familia humana: Ecclesia [Nu sunt singur: Tatăl, familia omenească: Biserica]

- 4. *Sacrum*
grat. actio / preces.
- 5. *Tertia, sexta, nona* / *Implorantur dona Spiritus SS* [Rugăciunea pentru darurile Preasfântului Duh]

6. *Meditatio* (conferința a XV-a)

- a) *Sacerdos – educator in fide* [Preotul – învățător al credinței] (*Presb. Ord.*)
evolutio textus conciliaris [evoluția textului conciliar]
verba perpulchra S. Gregorii [cuvintele foarte frumoase ale Sf. Grigore]
S. Pauli [ale Sf. Pavel]: căci de ați avea zeci de mii de învățători în Cristos, totuși tată în credință (: educator) aveți doar unul.
Oamenii așteaptă de la preot să-i educe în deplinătatea învățaturii credinței.

- b) De aici prima îndatorire: predica, evanghelizarea.
Trid. [Conciliul Tridentin]: vorbește despre preot înainte de toate în legătură cu altarul
Vat. II: înainte de toate în legătură cu predicarea credinței – desigur datorită *Sacramenta Fidei* [Misterelor credinței].

O misiune grea și adesea legată de suferință: preotul trebuie să transmită realitățile credinței mai mult prin viața sa decât prin cuvânt

- c) cine nu are credință poate transmite noțiunile, însă doar omul cu credință poate transmite credința. Cei care trebuie să călăuzească Poporul lui Dumnezeu trebuie ei înșiși să meargă întru credință, să înainteze întru credință.

Pentru a fi om cu credință – preotul trebuie să fie credincios Magisteriului Bisericii, dăruit studiului temeinic, dar înainte de toate trebuie să-L caute din toate puterile pe Cristos.

7. [*Refl.: test.* –]
8. *Ros (I)*
9. *Via Crucis (meditando)* [Calea Crucii (meditând)]
10. *Ador. SS-mi (medit.)*
11. *Vesp (Ros. III)*
12. *Lect. spir.* – pr. J. Woroniecki, despre Milostenia lui Dumnezeu – despre persecutarea Bisericii în Albania

13. Meditatio (conferința a XVI-a)

- a) Păstoritul – clerul – din vremurile apostolice până astăzi
 Raportare la analiza Bunului Păstor – Sf. Augustin (cit., în care se repetă versetul „*non intravit per portam – non est bonus pastor*” [„nu a intrat pe poartă – nu este un păstor bun”])
- b) așadar, prima însușire – adevăratul păstor primește putere de la Cristos, rămâne în legătură cu El, singurul

Păstor al sufletelor. A doua însușire – cunoașterea turmei și a oilor: prin ce se explică structurile: diecezele, parohiile, *comunità di base* [comunitățile de bază]

a treia însușire: păstorul trebuie să fie un adevărat îndrumător (nu trebuie să meargă prea repede, nici prea încet) – având conștiința că ceilalți merg în urma lui.

a patra însușire: disponibilitatea de a căuta oaia rătăcită

a cincea însușire: a fi la dispoziție

- c) pentru a face față acestor însușiri, sunt necesare numeroase calități. În primul rând: grija (*sollicitudo*); frământarea – starea de veghe; bunătatea: inimă înțelegătoare și deschisă, în același timp exigentă; curajul.
- d) A fi păstor constituie o trăsătură esențială a vocației preotești, precum și a frăției, în consens cu această vocație

S. Bened. Labre: mai puțin

S. Vinc. A Paulo: mai mult

14. *Matut. (anticip.)*

Patimile după Sf. Luca

15. *Meditatio* (conferința a XVII-a)

- a) *S. Liturgia* (Const. *Sacrosanctum concilium*) – apogeul vieții creștine; Sacramentele – apogeul Liturgiei; Euharistia – apogeul Sacramentelor. Bogăția infinită a liturgiei a) b) c) d)
- b) Preotul este liturg: *minister et dispensator mysteriorum Dei* [slujitor și administrator al misterelor lui Dumnezeu]. Este fratele oamenilor și prin faptul că oficiază demn liturgia. Credincioșii au dreptul la acest lucru. Au dreptul totodată să fie bine pregătiți în acest sens
- c) cel mai important moment în viața Bisericii este atunci când se oficiază Euharistia. Preotul este împlinit în

Euharistie. Prin oficierea Euharistiei preotul se aseamănă în cea mai mare măsură cu Cristos. Acțiunea cea mai „*incommunicabilă*” [incomunicabilă] a preotului și totodată cea mai socială.

(*S. Pietro Damiani: Dominus vobiscum* [Sf. Petru Damiani: Dumnezeu /să fie/ cu voi])

16. *Psalmi Poenit.*

17. *Hora Sancta* (Ros. II, Lit. *JC Sacerdotis*)
Compl.

29 II

1. *Obl. prec.*

Medit. mat. (*erit vobis sanguis agni in signum* [va fi pentru voi sângele mielului spre semn])

2. *Laudes*

3. *Meditatio* (conferința a XVIII-a)

Chemarea pentru sfințenie – capitolul central LG

a) Căci cel mai mult clădește o Biserică – Sfântă.

Preotul are o deosebită chemare pentru sfințenie. Preotul sfânt întreprinde mult mai adecvat, mai profund și mai rodnic sarcinile misiunii sale. Acest lucru depinde de viața spirituală. De aceea viața spirituală va fi tema reflecțiilor de astăzi.

b) Sacerdoțiul, sfințenia sacerdotală presupune o temeinică formație creștină: trebuie să fii un creștin matur. Presupune totodată o umanitate matură.

Presb. Ord. include sfaturile evanghelice în spiritualitatea sacerdotală – dar din unghiul slujirii proprii vocației de preot: analiza textelor conciliare are caracter detaliat.

c) Sfințenia vieții de preot: mărturie. Lumea contemporană ascultă mai mult mărturia decât pe preoți și pe episcopi.

4. *Via crucis*

Tertia

5. Meditatio (conferința a XIX-a)

- a) Cum să împaci îndatoririle serviciului sacerdotal cu cerințele aspirației spre sfințenie? P.O. (*Presb. Ord.*) dă un răspuns esențial. Preotul se sfințește prin slujirea sa, datorită ei. Cum ar putea fi altfel, dacă în unirea cu Cristos pronunță Cuvântul Lui, iartă păcatele în spiritul milosteniei Lui etc.
- b) Și totuși, viața contemporană agitată nu-l ocolește și nu-l cruță pe preot. Pentru a face față și a păstra stilul sfințitor al slujirii preoțești, e nevoie înainte de toate de rugăciune, de meditație asupra Cuvântului lui Dumnezeu...
- c) Trebuie să ajungi la acel *mysterium simplicitatis* [mister al simplității] creștin: principiul vieții interioare, care este rodul imitării lui Cristos (PO)

Elementele acestei imitări: căutarea voinței lui Dumnezeu – iubirea pastorală.

Pentru acest lucru, de asemenea, trebuie să te rogi în mod deosebit la Domnul Isus.

6. *Sacrum*

Grat. actio. Preces

Patimile după Sf. Ioan

- 7. *Lectura spir.* Pr. J. Woroniecki: despre Milostenia lui Dumnezeu despre persecutarea Bisericii în Albania

8. *Sexta, Nona*

- 9. Refl. asupra întregului [test. Paul VI]

10. *Cor. Ros. (I)*

(II) *Corona Vulnerum Christi* [Cununa Rănilor lui Cristos]

11. *Vesp.*12. Meditatio (conferința a XX-a)

- a) Rugăciunea preotului: rugăciunea este o problemă a interiorului – și o expresie a interiorului. Preotul, rugându-se, ar trebui să facă acest lucru în unire cu Preotul

Suprem – Cristos. Să o lege de intențiile Lui. Să-L legăm pe El de intențiile noastre. Să folosim cuvintele Lui. Să învățăm rugăciunea de la cei care au învățat rugăciunea de la Cristos.

- b) Preotul – liturg: rugăciunea liturgului în unire cu Biserica.

Rugăciunea personală: rugăciunea tăcerii, în care ne străduim să ne deschidem privirii lui Dumnezeu (: *communio* [comuniunea]).

Exemple... Carrel: rugăciunea nu schimbă realitatea din afară, dar mă schimbă pe mine pentru a schimba această realitate.

- c) Preotul care se roagă devine mărturie vie a ceea ce este rugăciunea. În afară de aceasta, ar trebui să fie o rugăciune de intermediere, ca rugăciunea lui Avraam sau a lui Moise, a Sf. Ioan Vianney – o asemenea rugăciune este o necesitate deosebită a omului care are răspundere față de societate, față de comunitate. Oamenii așteaptă acest lucru de la preot. Ei doresc ca el să fie „maestru” al rugăciunii, om al rugăciunii.

13. *Ador. SS-mi*

Litania SS. Cordis, BMV, S. Joseph (etiam aliis diebus [ca în alte zile])

14. *Meditatio* (conferința a XXI-a)

- a. Preoția (preotul) – și liturghia pentru Preasfânta Fecioară Maria.

Liturghia – asemănătoare pentru toți creștinii.

În primul rând – plină de cea mai mare simplitate.

Exemple: plină de încredere și plină de iubire (*magis Mater quam Regina* [mai mult Mamă decât Regină])

- b. Liturghia ar trebui să-și găsească sprijin în Cuvântul lui Dumnezeu, în teologie.

Trăsăturile caracteristice ale liturghiei preotului pentru Maica Domnului – Maica Preotului Suprem, Maica Răscumpărătorului; *associata al Sacerdozio di Suo Figlio* [asociată la sacerdoțiul Fiului Său]

P.O. subliniază „*docilitas*” [„bunătatea”] Mariei pentru acțiunea lui Cristos și misterul lui Cristos și acesta este un model pentru preot.

- c. este greu să vorbești despre întreaga problemă: spiritualitatea Mariei pentru preot. Doar câteva elemente: a) rugăciunea pentru Maria – contemplarea Mariei (Claudel, Bernanos) b) A O sluji pe Maria, apropiindu-i de Ea pe ceilalți c) a intra în „școala” Maicii Domnului (Cuvintele lui Pius XII); a învăța de la Ea d) a ne dăru Maicii Domnului – a-I încredința problemele noastre și înainte de toate pe noi înșine. *Totus Tuus*.

15. *Matut. (anticip.)*

16. *Conf.*

17. *Lit. SS-orum omnium*

Cor. Ros. (III)

18. *Compl.*

I III

1. *Obl. Prec.*

Medit. mat. (Totus Tuus)

2. *Sacrum. Grat. act.*

3. *Laudes*

4. *Meditatio conclusiva* (conferința a XXII-a)

Bucuria pascală – bucuria provocată de preoție

Bucuria preoției este, într-un anumit sens, condiția de bază a îndeplinirii misiunii preoțești și a stârnirii vocației. De acest lucru se leagă fervoarea (*fervor*) spirituală – condiția bucuriei este communio (comunitatea) frățască.

Bucuria dată de preoție este punctul de sprijin în orice experiență și în persecuții – le biruie. În schimb, dispare când lipsește contactul viu cu Cristos, cu Euharistia, cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Această bucurie este darul lui Dumnezeu, trebuie să-l implorăm, păstrând permanent deplina disponibilitate a inimii.

– Bucuria voastră perfectă este în cer

Biserica și lumea au mare nevoie de preoți cu o asemenea bucurie deplină.

5. Cuvânt final. Întâlnire cu predicatorul

AMDG UIOGD

[*Ad maiorem Dei gloriam* – Pentru mai marea slavă a lui Dumnezeu
Ut In Omnibus Glorificetur Deus – Pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate]

Zile de reculegere 1981, capela Sf. Matilda

8 III–14 III

EPISCOPUL J[ERZY] ABLEWICZ

8 III

ora 18

1. Vesp.

2. Introducere (conferința I) „Îmi veți fi martori?”

De ce anume are nevoie omul contemporan?

- a) – reflecție – intrarea în propriul eu (conștiință) –
 - hotărârile lui Pius XI și Pius XII cu privire la zilele de reculegere de la Vatican
- b) Îmi veți fi martori – acesta este lucrul cel mai important
 - omul prin firea sa este „martor”
 - Cristos vrea ca omul să fie martorul lui Dumnezeu
 - a fi martorul lui Cristos înseamnă a-L primi pe Cristos – martorul (Apocalipsa): a primi Revelația Lui
 - a fi martor înseamnă „a răspunde”: *popule meus, responde mihi!* [popor al meu, răspunde-mi!]
 - doar printr-o asemenea mărturie putem să schimbăm lumea!
- c) Principala problemă a zilelor de reculegere: „îmi veți fi martori?” până la ultima suflare (exemplul lui Pius XI)

Oare sunt martorul lui Cristos?

(W. Kasper: *Jésus le Christ* și altele)

3. *Medit. concl.*

4. *Matut. ant. Compl.*

9 III

1. *Act. int. Medit. mat.*
 „*Ipsi vidistis quomodo portaverim vos super alas aquilarum et assumpserim mihi*“ (Ex. 19[, 4]) [„Voi înșivă ați văzut... cum v-am luat pe aripi de vultur și v-am adus la Mine“ (Exodul 19/, 4/)]
 2. *Sacrum, grat. act.*
 3. *Laudes (com. S. Franc. Rom. [amintirea Sf. Francesca Romana]) Spiritus S.*
 4. Conferința a II-a. *Spiritus Sanctus super me* [Sfântul Duh deasupra mea]
 - Cristos acționează în puterea Sfântului Duh
 - *Sanguis Christi – Vehiculum Spiritus Sancti* [Sângele lui Cristos – Purtător al Sfântului Duh] (Iwaszkiewicz [ilizibil])
 - *Spiritus S. est Spiritus Christi* [Sfântul Duh este Duhul lui Cristos] (*pneumatologia – cristologia* [pneumatologie – cristologie])
 - *Calor Verbi: Spiritus S.* [Căldura Cuvântului: Sfântul Duh]
 - este și izvorul, și baza mărturiei noastre
 - este izvorul rugăciunii noastre (: rugăciunea este un mister)
- Augustin: *quasi „docta ignorantia“*
 [aproape „o ignoranță savantă“]
- rugăciunea este deschiderea spre Duhul Sfânt (*Veni!* [Vino!]) (arhiepiscopul Baziak)
 - (*apertura* [deschidere])
 - acea „*apertura*“ = rugăciune habituală, existențială
 - Duhul Sfânt întinerește permanent Biserica; îmbătrânind, putem păstra tinerețea spirituală în Duhul Sfânt: *Calor Verbi Aeterni* [Căldura Cuvântului Veșnic]
 - 4a. Reflecție. Concluzia principală: deschiderea permanentă (*apertura*) spre Duhul Sfânt este condiția constitutivă pentru „îmi veți fi martori“.

Passio sec. Mat.

[Patimile după Sf. Matei]

5. Conferința a III-a

Cristos: Imagine văzută (ontol.) a lui Dumnezeu nevăzut

- de aici: când Cristos se numește Lumină, când te cheamă „vino cu mine” – arată că trebuie să devenim „imitatorii lui Dumnezeu” și în acest sens: martori ai Lui

(Dostoievski, Kolakowski) – a fi martor = a imita!

= parcă a reproduce în tine trăsăturile lui Cristos
(întrebare în timpul conferinței: oare imit? oare reproduc?)

pentru că: oamenii vor să-L „vadă pe Cristos” în noi

- trebuie să fim scrisoarea lui Cristos...

[întrebare în timpul conferinței: oare sunt scrisoarea lui Cristos?]

5a. Reflecție

6. *Via Crucis* *Lect.*

7. *Cor. Ros. (II, III)* „*Unitatis redintegratio*” [„Refacerea unității”]

8. *Vesp.* [Decret despre ecumenism]

9. Conferința a IV-a. Mărturisire prin preoție

Fiecare creștin este martorul lui Cristos, este scrisoarea lui Cristos.

În mod deosebit este martor preotul, prin puterea caracterului său. Semnificația cuvintelor: *hoc facite in meam commemorationem* [faceți asta în amintirea mea] = „memoria” în limba aramaică înseamnă: repetiție

(Hess [ilizibil])

- *Credo in caracterem sacerdotalem* [Cred în caracterul sacerdotal]: ca bază a identității mele, „eul” meu a fost pătruns de preoția lui Cristos, a fost cumva absorbit în această preoție
(un minunat *passus* despre caracterul sacramentului preoției)

„sigillo“ [„pecetea“]

(Guitton

„*Montini non esiste*“

[„Montini nu există“])

– Trebuie să protejezi caracterul preoțesc de trei primejdii:

1) sacrilegium [sacrilegiul], ..., ...

(vom răspunde în fața lui Cristos Judecătorul pentru preoția Lui în noi)

– 2) hypocrisia [ipocrizia]: concordanță în inimă, nu doar pe buze

– 3) egoismo [egoismul]: comunitatea într-o singură Preoție a lui Cristos, aici importanța lui Petru: verificarea caracterului (Pavel: *videre Petrum* [a-l vedea pe Petru]) (în ansamblu o predică minunată, plină de credință, de forță persuasivă, de rigoare teologică]

9a. Reflecție

10. *Matut. anticip.*

II. Conferința a V-a: Maria – cel mai bun martor al lui Cristos. *Vergine dell'silenzio* [Fecioara tăcută].

Evangelhiile înregistrează doar șapte fraze ale Mariei. Le supunem analizei pentru a confirma această mărturie

– „cum va fi aceasta, de vreme ce nu cunosc bărbat“...

fecioria ca mărturie dată lui Dumnezeu

– „iată, eu, Slujitoarea Domnului, fie mie după cuvântul Tău“

mărturia slujirii pe care o așteaptă întreaga creație, întreaga lume (Sf. Bernard – lumea contemporană are nevoie de autoritatea serviciului)

– *autorită de serve* [autoritatea serviciului] –

Lumea are nevoie de un astfel de serviciu preoțesc

– despre frumusețea slujirii

– atitudinea serviciului surmontează [*sic*] cel mai bine tristețea și cele mai mari suferințe

Hemingway
Robul lui
Dumnezeu
J. Balicki
Daszyński

/beata! [fericită.]

: cel mai mare paradox al creștinismului
– *felicită* // *servizio* / [fericire // serviciu] lumea așteaptă
de la Biserică mărturie a serviciului după modelul Ma-
riei

- Dante 10a. [*sic*] *Refl.* Mărturie a serviciului după modelul Mariei
11. [*sic*] *Cor. Ros. (I)* Kasper *Jésus le Christ* și altele
12. *Ador. Euchar.*
13. *Meditatio syntetica*
14. *Compl.*

IO III

1. *Act. intent. Meditat. mat.*
„*intra in cubiculum tuum et, clauso ostio, ora Patrem*“ [„intră în
camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui“]
2. *Sacrum cum orationibus* [Liturgia cu rugăciuni]
3. *Laudes*

Parandowski 4. Conferința a VI-a
– Mărturie – a Cuvântului lui Dumnezeu – cuvântul omu-
lui –

la filosofia cerca
la teologia trova
la religione posside Dio
[filozofia Îl caută, teologia Îl găsește,
religia Îl are pe Dumnezeu]

— Cuvântul lui Dumnezeu
creează, formează „religia“

Brandstaetter

– Izvorul care nu se epuizează

oare sunt un om religios?

Sf. Ioan Gură
de Aur

cel mai important progres: progresul religios
Lectura Sfintei Scripturi, a cărei lumină este inepuizabilă

LUGLIO

4. Konf.
- VI

Tla filosofia cuesa -
 Tla teologia trova -
 Tla religiova ~~gomba~~ ^{gomba} ~~da~~

from, Konstantin, religious

2nd edn, have sig in c by comparison

Brown distaff

1. Jane W. Young

{ existen et abschließen religiöser !
 { majoritierung positiv : positiv religiös
 lettura Prima 4., diver risultati in convergenza
Prima 4. : La risorse in uso (!) „La spada del vero di“
 - originali - originali und renewen
 - religiosa (p. risorse di risorse)
 - originali „originali religiosi“

— „*Collettila sericea* :
Primo a. vivens *cyprinae* *Collettilae* sericeae

— „Paradiso della Parola D'Oro ..
gloria Titi Venturi dei

9c Raffl Take: three new bags' G. B. L. film was done
go, v. p. o. s. r. i. n. e. y. P. o. s. e. C. h. u. b. i. o. t., a. i. c.
by G. B. L. film the bag's state at once we were
p. o. s. e. y. g. o. t. u. b. y. g. o. t. u. z. y. ...

(Parro's sec. I have)

5. Tertia.

6. Konf. VIII, Krieger des deutschen Glets

- "Grice" ^{Albi} APPUNTAMENTI
migranti che indietoro, mag. l'ambig. padrona va chiusa,
indietro, ~~brave~~ ~~che~~ ~~grazie~~

- "Alba" - v gotovani : v gotovani naravnega ržja, albi
povodni v naravnem

Umanica - Ojintov dnevne kopanje
polaga na daravin stola: Evang. (van
~~na stranici~~ do sakramenta)
Гостарев Иван Борис - Евангелист!

- Sfânta Scriptură: este în „*la spada del verbo di Dio*“
același timp fortă (!) [„sabia cuvântului lui
Dumnezeu“]
- purificare
- sfințire
- biruire asupra satanei (vezi ispitirea Domnului
Isus)
- victoria „religiei pure“
- „biblioteca inimii: Sfânta Scriptură ar trebui să umple
bibliotecile inimilor
- *Paradiso della Parola di Dio...* [Raiul Cuvântului lui
Dumnezeu]
- *Gloria Tibi Verbum Dei!* [Slavă Ție, Cuvânt al lui Dum-
nezeu!]

4a. Reflecție

Da: inima trebuie să fie o bibliotecă a Cuvântului lui
Dumnezeu, rostit în Scriptură. Această bibliotecă să fie
mereu deschisă întrebărilor, nevoilor, situațiilor impor-
tante...

(*Passio sec. S. Marcum*

[Patimile după Sf. Marcu])

5. *Tertia*

6. Conferința a VII-a. Mărturie dată Tatălui

- Auschwitz – „Tatăl... Abba“ cea mai frumoasă mărturie, edificatoare,
mărturia pe care a dat-o Cristos.
- Clemenceau – Sf. Tereza: clădesc totul pe *Pater Noster* [Tatăl Nostru]
- „Abba“ – în Ghetsimani: în Ghetsimani a vieții noastre
„Abba“ rămâne izvorul puterii
- Paternitatea spirituală a preoților
constă în dăruirea luminii: Evanghelia (credința)
apropierea de sacramele

- (masa Cuvântului lui Dumnezeu – a Euharistiei)
- lumea contemporană este „orfană” / îi lipsesc tații și cei care oferă mărturie Tatălui
nu există frăție adevărată fără Tatăl
 - Biserica nu este „orfană”, dacă în ea nu lipsesc cei care aduc mărturie Tatălui, care strigă „Tată! *Abba!*“
importanța deosebită a Scaunului lui Petru
slujirea „Tatălui“

6. [sic] *Medit. Refl.*
Sexta, Nona

7. *Via Crucis* („*miserere*“ [„fie-Ți milă“])

8. *Ador. SS-mi*

8a. *Lit. Sanct. et aliae* [Litaniile Sfinților
și altele]

9. *Cor. Ros. III, I*

10. *Vesp.*

[ilizibil]

T.J. Breza:

Porta di

Bronzo

[*Poarta de
bronz*]

II. Conferința a VIII-a

Mărturia Învierii lui Cristos

- femeile, apostolii, pedagogia pascală de 40 de zile
- rodul zilelor de reculegere ar trebui să fie mărturia deosebită a învierii: nu doar credință, ci „*vivere pascha*“ [„a trăi Paștele“]
- martorii învierii lui Cristos nu sunt politicienii: ei vor să rezolve toate problemele la dimensiunea vremelniceii, nu vor să pășească împreună cu Cristos spre slavă
- învierea: mărturia învierii oferă răspuns în problemele castității – celibatului – căsniciei cinstite
- oare modul meu de a gândi este „pascal“?
- lucrarea „pascală“ asupra propriei persoane: lucrarea în această direcție este în sine pascală... cu ajutorul Harului lui Cristos: „*pascha nostrum*“ [„paștele nostru“]
- *attesa pascale* [așteptare pascală]: martor al învierii este omul care trăiește în așteptarea pascală. Ziua acestei așteptări este înainte de toate Duminica [lipsa duminicii]

grafologul
despre sfinți

Congar

(valoarea omului depinde de ceea ce așteaptă el)
 întrebare în timpul conferinței: ce anume aștept?

- lumea contemporană are nevoie îndeosebi de mărturie pascală!
 despre mărturia lui Cristos Celui Înviat

IIa. *Refl.*

A. Manzoni

12. *Matut. anticip.*

13. Conferința a IX-a. *Maria, testimonianza della cultura*
 [Maria, mărturia culturii]

Sf. Ludovic
 M. de
 Montfort

- (revelată – Vizita la Elisabeta și urarea)
- Natura și Cultura s-au unit în mod deosebit în Maria, luând în considerare Zămislirea Imaculată și conlucrarea permanentă cu Harul: este Mama adevăratei culturi și a adevăratei umanități, mai ales a adevăratei culturi sacerdotale
 (oare îmi supun firea Harului pentru a ajunge la o asemenea cultură?)
- *Regina urbanissima* [Preabinevoitoarea Regină]: cultura se relevă în slujire
- *Pneumatofora* [Purtătoarea Sfântului Duh]: Cultura se naște din alianța naturii cu Duhul Sfânt
Maica Domnului a făcut mai mult pentru cultura umană decât...

? Tatar-
 kiewicz

Omul contemporan are o deosebită nevoie de adevărata umanitate: plenitudinea este Maica Imaculată a lui Cristos

Sf. Francisc – Sf. Fancisc Salezy

(Maria îi face o urare Elisabetei – oare eu fac urări?)

14. *Cor. ros. (II)*

Kasper:

15. *Devotio Eucharistica (adoratio)*

Jésus le Christ

16. *Meditatio conclusiva*

și altele

17. *Compl.*

II III

1. *Actus intent. Meditatio matutina*
„in corde eorum scribam eas (leges), non atramento, sed Spiritu Dei vivi“ [„în inima lor voi scrie aceste (legi), nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu cel Viu“]
2. *Sacrum. Orationes*
3. *Laudes*

4. Conferința a X-a. Mărturie prin Euharistie: „imitamini, quod agitis (tractatis)“ [„imitați ceea ce faceți (lucrați)“]
– săvârșesc Euharistia, jertfa Domnului, în care Cristos este preot și victimă, preotul însuși trebuie să devină „victimă“. (Exemplu din Dachau (pr. Bednarski).) Aceasta înseamnă „*martyrio bianco*“ [„martiriul alb“], care poate pregăti pentru „*martyrio rosso*“ [„martiriul roșu“]. (Sf. Ignațiu: *martyrio* – în categoriile Euharistiei) (*martyrio bianco* – a birui poftele și viciile)
mărturie prin Euharistie – oare o ofer?

O. Bednarski
Fr. Albert
[ilizibil]

Fr. Albert: a deveni pâine pentru ceilalți

|| Euharistia este nu doar semn, ci și cauză generatoare a vieții celorlalți: virtuțile sociale. Paul VI, IP II

– Preoția lui Cristos se împlinește „totdeauna“ (*semper*) însemnătatea prezenței lui Cristos în tabernacul: este prizonierul iubirii pentru fiecare om. Și ne cheamă pe toți să mergem spre ceilalți cu iubire (importanța călătoriilor papale)

M. Tereza
de Calcutta

(Liturgia este adunare și răspândire!)

Să fac în așa fel încât Euharistia să determine stilul de acțiune al Scaunului Apostolic.

- 4a. Reflecție *Passio sec. Lucam*
(Patimile după Luca)
5. *Tertia*

6. Conferința a XI-a. Mărturie... cu inima neîmpărțită

– Curățenie. Trupul lui Dumnezeu – răscumpărat: „nu sunteți ai voștri” (I Cor.)

– Cristos este puritatea însăși și fecioria însăși!

Heidegger Celibatul preoților este un mister supranatural (cf. cuvintelor lui Cristos: nu toți înțeleg) și totodată un dar al lui Dumnezeu, *carisma* [carismă], pentru a te consacra treburilor Împărăției „cu inima neîmpărțită”. Acest dar prinde viață în omul concret în pofida marii sale slăbiciuni.

Oare așa gândesc și eu?

Gołubiew – Trebuie să deslușesc într-o mai mare măsură adevărul (despre puritatea perfectă) în contextul mai larg al „*nexus virtutum*” [„legăturile virtuților”], precum și al chemării lui Cristos de a lua Crucea lui Cristos. În acest

Hitler context se explică „*indivisum cor*” [„inima indivizibilă”]. Cu cât idealul este mai înalt, cu atât păcatul este mai mare.

– „*Propter regnum coelorum*” [„Pentru Împărăția cerurilor”]... „*per Me e per il Vangelo*” [„pentru Mine și pentru Evanghelie”]... Preoția nu se identifică cu celibatul, dar celibatul sprijină preoția și îi oferă o deosebită eficiență.

– Celibatul: angajare „pentru totdeauna” – în aceasta constă măreția omului // *Testimoniaza escatologica* [Mărturia escatologică]. Lumea contemporană are în mod deosebit nevoie de o asemenea mărturie. Această lume este o lume a „inimilor împărțite”.

Cum îmi trăiesc eu celibatul?

6a. *Medit. sintetica*

7. *Via crucis* (cântece din postul mare)

8. *Sexta, Nona, Angelus*

9. *Adoratio SS-mi*

10. *Cor. ros. (I, II)*

11. *Vesp.*

Psalmi poenit.

„*Marialis cultus*”

12. Conferința a XII-a. Mărturia morții Tolstoi
- Moartea este un mister. Cristos schimbă misterul morții în mărturie a morții, Evanghelia
 - Moartea este o necesitate indispensabilă a vieții. Ea îl privează pe om de toate bunurile acestei lumi (ipostaza acestei lumi va dispărea)
- Sartre
- Oare moartea este absurdă? Viața este doar o peregrinare, după care ne așteaptă întâlnirea cu Cristos într-o fericire veșnică. Așadar: nu este o absurditate, ci este /Logica/ lui Dumnezeu, Planul lui Dumnezeu „Maranatha“
- întrebare: oare trăiesc în spiritul „Maranatha“?
(– teoria deciziei definitive (?))
- Filozof german ?
- Cristos a transformat misterul morții în mărturia definitivei responsabilități // „Eu sunt“ al lui Cristos la judecata amănunțită îi va face să cadă pe rău și pe păcătos
 - responsabilitatea în fața lui Dumnezeu și „pentru Dumnezeu“ (Mt 25)
- Mercier
- întrebare: oare trăiesc cu o asemenea responsabilitate?
- Moartea este eliberare – nu fiindcă eliberează de sisteme și „ideologii“, ci fiindcă duce la întâlnirea cu Cristos, care a biruit moartea
- J. Szepeński
Marx
- această voință, eliberare: este Domnul Cristos, care-i slujește pe robii săi la masa Adevărului – „Heureka“ di Parasso – Adevărul te va face liber! Adevărul în Iubire. Cristos va revela Iubirea Tatălui.
- Sf. Toma d'Aquino
- Surioara noastră: Moartea (Sf. Francisc)
13. *Matut. anticip.*
14. Conferința a XIII-a. Maria – martor special al istoriei mântuirii – *Magnificat*
- Genesis 3: Protoevanghelia. – Apocalipsa*

- Acel „Dușmănie voi pune între tine și între Femeie...”
– a devenit istoria mântuirii în povestea neamului lui Avraam (seminția lui Avraam)
Avraam a inaugurat calea spre Mesia.
- Maria a avut credință după asemănarea credinței lui Avraam (*filia di Abramo* [ficia lui Avraam]): printre numeroasele momente mai ales: Isaac – Isus (jertfa tatălui, jertfa mamei)
- trebuie să fim martorii istoriei mântuirii după modelul Mariei. Maria își aduce contribuția la istoria mântuirii prin „*humilitas*” [„umilință”] după modelul lui Cristos. Tocmai această „*kénosis*” (chenoză) este unul dintre factorii care împing înainte istoria mântuirii – o cale dificilă. Pe de altă parte bucuria în Dumnezeu și adorația [chiar Coranul]
„*Papa e il diavolo*” – *determina storia di salvezza*
[„*Papa și diavolul*” – determină istoria mântuirii]
(Luther: comentariu la *Magnificat*)
- Maria arată că adevărata bucurie constă în contribuția noastră la istoria mântuirii.

„*Papa e il
diavolo*”
(despre
Paul VI)
Luther

[Kasper:
Jésus le Christ
și altele]

15. *Cor. Ros. (III)*
16. *Ador. et benedic. euch.*
17. *Meditatio conclusiva*
18. *Compl.*

12 III

- I. *Actus intent. Medit. Matutina*
„*Humiliamini Deo...*” [„Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu”]
„*Subditi estote Deo, resisteți diabolo et fugiet a vobis*” [„Supuneți-vă lui Dumnezeu, stați împotriva diavolului și el va fugi de la voi”] (Iac 4)
(cf. Conf. a XIII-a)

2. *Sacrum, orationes* [Liturgia, rugăciuni]
 „*Regimini Ecclesiae universae*“
 [Constituția apostolică a Papei Paul VI
 pentru reorganizarea Curiei Romane]

3. *Laudes*

4. Conferința a XIV-a. Anti-testimonianza: Anti-mărturie
Anti-mărturia este un păcat!

- Tablele „decalogului“ (sparte de Moise): legea dată firii umane. Apoi legea Evangheliei „Eu sunt Domnul Dumnezeu tău, Care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei“. Este păcat să te împotrivești adevărului și dreptății: Dumnezeu are drepturi de bază față de creație, față de om: „Carta drepturilor lui Dumnezeu“! „Păcatul lumii“

întrebare: oare înțeleg serviciul meu în Scaunul Apostolic ca pe o apărare a drepturilor lui Dumnezeu? A drepturilor Creatorului și Răscumpărătorului.

- Dacă păcatul este anti-mărturie, atunci poate fi numit așa mai ales păcatul preotului, pe care Cristos îl cheamă la „prietenie“ deosebită cu El („*abyss*“ [„abis“]).
- Păcatul – anti-mărturie față de Viață, de organismul supranatural al Harului. În special păcatul preotului care urmează să slujească acestei Vieți!
- Păcat este să te împotrivești demnității persoanei umane. Prin Har omul este lăcașul Duhului Sfânt. Păcatul distruge acest lăcaș. Prin păcat omul se lipsește de demnitatea fiului lui Dumnezeu. Păcatul „îl micșorează“ pe om. Aspectul social al păcatului: rănește Biserica în calitatea ei de comunitate. În special păcatul preotului.

Passio sec. Joannem

[Patimile după Sf. Ioan]

iubirea lui Dumnezeu Tatăl

harul Domnului Nostru Isus Cristos

communione dello Spirito Santo

[comuniunea Sfântului Duh]

Sf. Ioan
 Vianney
 Sf. Ioan
 Bosco

4a. *Refl.*5. *Tertia*6. Conferința a XV-a. Mărturia Confesionalului

(să vorbească toate confesionalele, mai ales cele părăsite de duhovnici și de penitenți)

Pater [Tată]– Dumnezeu-Tatăl așteaptă. Spovada: păcate de moarte, păcate obișnuite

don Orione

(cuvintele lui Pius XII). Apostolii tuturor timpurilor și-au luat puterea pentru evanghelizare din spovada frecventă. Poate de aceea astăzi lipsesc marii apostoli. *Dire tutto al confessore* [Să spui totul duhovnicului]Testamentul
cardinalului

Tisserant

Filius [Fiu]

Camus

– Spovada este izvorul stării de fericire și de bucurie Augustin: vulnera Xristi merita mea! [Rănile lui Cristos le merit pentru mine!] Tisserant: Cristos a suferit atâta pentru noi. Confesionalul este martorul harului Domnului Nostru Isus Cristos. Acolo trebuie să căutăm harul și sfințirea! „Dumnezeu, care pe Însuși Fiul Său nu L-a crușat, ci L-a dat morții pentru noi toți, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El?” (Sf. Pavel)*Communione
dello Spirito*
[Comuniunea
Duhului]– Activitatea deosebită a Duhului Sfânt în Sacramentul Pocăinței
zilele de reculegere sunt o vreme a căutării acelui „idol” care împiedică unirea cu Dumnezeu.

Robul lui

Dumnezeu

J. Balicki

– deosebită recunoștință pentru fiecare spovadă, mai ales în timpul zilelor de reculegere!

6a. *Meditatio sintetica*7. *Via crucis*8. *Sexta, Nona, Angel.*9. *Adoratio SS-mi*10. *Cor. Ros. (II, III)**Marialis cultus*11. *Vesp.*12. Conferința a XVI-a. Testimoniaza delle chiavi [Mărturia cheilor]

- Apocalipsa: „Eu am cheile...” „*Non temere, Io tengo le chiavi*” [„Nu vă temeți, eu am cheile”] „Viața fără cheie”
 - Cristos împarte cu Petru, cu Biserica aceste „chei” ale Împărăției Cerurilor, puterea de legare și de dezlegare
 - cheile cunoașterii: promovarea Evangheliei, în măsura în care este predicată în întregime, fără omisiuni și deformații. Oamenii au dreptul la o asemenea predică. Responsabilitatea teologilor. O asemenea predicare a Evangheliei (*carisma della verità* [carisma adevărului]) ține de Episcop în legătură cu succesorul lui Petru. Este aceasta un fel de „*ananke*” [necesitate], *determinatio* [determinare] „vai mie dacă nu vestesc Evanghelia”.
 - cheile puterii. Toată puterea în Biserică vine de la Cristos: *potestas ordinis* [puterea ordinii] – *potestas iurisdictionis* [puterea jurisdicției]. Este puterea Tatălui, care are caracter de slujire, dar prin aceasta nu încetează a fi putere. Îndeosebi Biserica contemporană are nevoie de această putere.
 - puterea episcopilor se sprijină pe primatul lui Petru: Cristos îi dă cheile lui Petru; în alte mozaicuri se arată cum Petru îi oferă cheile lui Cristos (*testimonianza delle chiavi!* [mărturia cheilor!])
- Bismarck
Episcopii
germani
Pius IX
- Sf. Bonifaciu: *Ecclesia non est derelinquenda sed regenda* [Biserica nu trebuie să fie părăsită, ci călăuzită]
veritas fatigari potest, vinci non potest [adevărul poate să fie istovit, dar nu poate să fie biruit]
- cheile puterii atrag după sine povara! (*iugum* [jugul])
13. *Matut. Anticip. / Veni Sancte Spiritus* [Vino, Duhule Sfinte]
14. Conferința a XVII-a. *Maria – Testimone della famiglia* [Maria – Martor al familiei]
- Familia. Misterul lui Dumnezeu: *creda alla famiglia!* [crede în familie!]

Carta drepturilor lui Dumnezeu în familie / Sacramentul. Lipsa de credință în familie este prima cauză a crizei familiei.

Maria – testim. della f. Nazaret [Maria – martor al familiei din Nazareth] – Maria își clădește familia pe căutarea lui Cristos. În felul acesta pătrunde tot mai adânc în misterul Tatălui Lui.

Familia: misterul lui Dumnezeu în Cristos și în Biserică.

Faber
card.
Ottaviani

- *Maria – testimone della famiglia umana* [Maria – martor al familiei omenești]. Căna Galileii / a șasea oară când Maria vorbește în Evanghelii (: „nu mai au vin“) „Femeie“, încă n-a venit ceasul Meu / la fel pe Cruce: „Femeie, iată fiul tău!“

Mater hospitalitatis [Mama ospitalității] [ilizibil]: le spune tuturor: „Faceți ce vă va spune Fiul meu“ / pentru ca mediul în care lucrezi să fie o familie.

card. Bacci
Ratzinger

- Imaginea Mamei face parte din tezaurul comun al întregii culturi europene

Mama Bisericii: *testimone dell'intera famiglia umana* [martor al întregii familii omenești]

Îl adorăm pe Dumnezeu, când suntem martori ai familiei după modelul Mariei.

15. *Cor. Ros. (I)*

Kasper. *Jésus le Christ*
Communio
și altele

16. *Ador. et Bened. Eucharistica*

17. *Hora sancta*

18. *Compl.*

13 III

1. *Actus intent. Meditatio matut.*

„*Erit vobis sanguis in signum... iustificavit Ipse iustus...*“ [„Va fi pentru voi sângele /mielului/ spre semn... a făcut dreptate El Însuși /find/ drept“]

(„Regimini“ *et aliae*
[„Regimini“ și altele])

2. *Sacrum. Orationes*
3. *Laudes*

4. Conferința a XVIII-a. Mărturie prin rugăciune

– Nu poți fi martorul lui Cristos fără rugăciune. Cristos a adus pe pământ imnul de slavă cântat în cer – Cristos se ruga neîncetat. J. Bielatowicz

– *Christus oratur a nobis ut Deus noster, orat pro nobis ut... orat in nobis ut caput nostrum* [Ne rugăm lui Cristos ca Dumnezeuului nostru, /El/ se roagă pentru noi ca... /Preot al nostru/ și se roagă în noi fiind Cap al nostru] (Augustin)

– aceasta se referă în special la Breviar: *anamnesi di Gesù tramite le ore! Celebrazione dell'opera salvifica di Cristo* [reamintirea lui Isus de-a lungul Liturgiei orelor! Celebrarea operei de mântuire a lui Cristos]. (Breviarul ar trebui rostit *come testimonianza* [ca mărturie] a) del largo cuore [din toată inima]. Rugăciunea, care are o greutate specifică pentru întreaga Biserică.

- b) Breviarul ar trebui să fie *testimonianza della preghiera comunitaria* [mărturie a rugăciunii comunitare]. Cristos și întreaga Biserică se roagă cu noi. Teologia grupurilor de rugăciune – importanța lor pentru Biserică. Breviarul este izvorul sfințirii noastre și a apostolatului. („*sub gravi!*“ [„sub osânda păcatului grav!“]. De el depinde viitorul Bisericii.
 - c) Breviarul ar trebui să fie *testimonianza della preghiera incessante* [mărturia rugăciunii neîncetate] [Cum să te rogi „mereu“?]... *continua* [continuă].
- Dacă ne rugăm astfel (breviar) – rugăciunea noastră se va transforma cândva într-o neconținută liturgie a cerului.

De feria VI in Parasceve
[Vinerea Mare]

4a. Reflecție

5. *Cor. Ros. II – partim* [parțial]6. Conferința a XIX-a. Mărturia conștiinței = (*sacrarium della coscienza* [sanctuarul conștiinței])

Förster – GS despre conștiință. Tablele decalogului au putut fi sparte. Conștiința nu poate fi „spartă”. Răsună în ea glasul lui Dumnezeu. *Pedagogia divina* [Pedagogia lui Dumnezeu]: conștiința este unită cu Legea, cu Harul, cu Slava –

– omul descoperă în conștiința sa Legea /non autonoma sed theonoma [nu autonomă, ci teonomă]/ conștiința trebuie să fie educată de Biserică. Scaunul Apostolic. Conștiința nu este doar glasul lui Dumnezeu în om, ci și dialogul cu Dumnezeu.

– cea mai mare tragedie a omului este să nu-și recunoască păcatul (*agnoscamus peccata...* [să ne recunoaștem păcatele]). De aici calculul conștiinței. Printr-un asemenea calcul, conștiința devine sanctuarul reîntoarcerilor noastre (ca fiul risipitor).

Sf. Ieronim

– semnul progresului este sensibilitatea la omisiuni (neglijențe) (vezi *omissionis* [păcatul omisiunii])

Sf. Pius X

chi lo sa?

[cine știe?]

– în conștiință, sub ochiul lui Dumnezeu, omul își hotărăște destinul: altceva rămâne „*contra tales et talia*” [„împotriva unor astfel de oameni și a unor astfel de lucruri”] în afara mărturiei bunei conștiințe

– conștiința preotului este un sanctuar deosebit, în care Dumnezeu spune niște cuvinte pe care nu le spune în altă parte, dar aceasta atrage după sine o responsabilitate deosebită

6a. *Meditatio syntetica*7. (*Via crucis*) → ora 18.158. *Sexta, Nona, Ang.*9. *Ador. euch.* (7 cuvinte)10. *Cor. Ros. (I, III) (II)*11. *Vesp.*

Marialis cultus

12. Conferința a XX-a. Mărturia Bisericii

vis Corpus Christi aedificare? [Vrei să construiești Corpul lui Cristos]

Paul VI

testamentul
card.
Tisserant

- trebuie să construiești o singură Biserică (*una*): unitatea Bisericii se construiește înainte de toate în genunchi! Slujirea unei singure Biserici este izvorul fericirii!
- trebuie să construiești o Biserică Sfântă (*sancta*): sfințenia Bisericii se construiește aici, pe pământ. *Sancta et semper purificanda* [Sfântă și chemată întotdeauna să se purifice]. *Sposa santa di Christo Madre dei peccatori* [Sfânta mireasă a lui Cristos și Mama păcătoșilor]. Biserica este sfântă în pofda tuturor slăbiciunilor noastre.
- trebuie să construiești o Biserică universală (*universalis*): este universală, căci acționează în ea Cristos prin puterea sa mesianică, izbăvitoare așadar este universală, deși se dezvoltă încet și cu trudă. „Restul“ escatologic. „Restul“ ales de Har. Biserica este universală, deoarece lucrează pentru veșnica mântuire a tuturor.

Pr.
Misiałowicz,
paroh de
Brzozów (sec.
al XVII-lea)

Universalitatea Bisericii își are dimensiunea sa escatologică și cosmică.

Aug. Card.
Newmann

- Întrebare: oare construiesc Biserica în mod „catolic“?
- Trebuie să construiești o Biserică apostolică: istoria apostolică a început în ziua Rusaliilor și durează până la sfârșitul lumii.

Slujirea Bisericii trebuie să fie tratată ca dar sfânt oferit de Cristos Apostolilor.

Pius IX: a cincea însușire – Biserica este „persecutată“! Mărturia Bisericii rămâne totdeauna soarele umanității, pentru că Biserica luminează cu lumina lui Cristos

12a *Refl.*

13. *Matut. Anticip.*

14. *Via Crucis (oratio ad S. Spiritum) (XXI)*

I – oare opera Răscumpărării mă entuziasmează mai mult decât orice operă vremelnică? De m-ar absorbi din ce în ce mai mult!

II – Păcatele episcopilor și ale preoților nu-L împovărează pe Cristos cu o cruce mai mare decât păcatele celorlalți? Fie ca orice Serviciu divin să însemne o reînnoire.

III – *Copiosa apus Eum redemptio!* [Generoasa răscumpărare /se află/ la El!]

Iubirea noastră pentru Cristos este „*copiosa*” [„generoasă”? Este vorba mai ales de *peccata omissionis* [„păcatele omisiunii”? Fie să nu le mai neglijez!

IV – Cine va reuși să explice profunzimea contemplării euharistice a Mariei? Și contemplarea mea euharistică în Sfânta Liturghie – Maică, ajută!

V – Cine ar trebui, mai mult decât preotul, să fie Simon Cirineul? – de aici: orice Serviciu divin ar trebui să fie o fierbinte rugăciune euharistică. Doamne, ajută!

VI – Vălul Veronicăi: semn al dialogului lui Cristos cu sufletul răscumpărat de El. Preotul ar trebui să aibă duhul ispășirii: mai ales în Sfânta Liturghie.

VII – „*ex Tua largitate*” [„din generozitatea Ta”] – iată, în pâine, Trupul, în vin, Sângele. Oare sunt „*hilaris dator*” [„cel care dă bucurii”? În slujirea lui Dumnezeu și a fraților? Isuse, dă!

VIII – *Parola del Signore* [Cuvântul Domnului] Oare iubesc Cuvântul lui Dumnezeu? Îl trăiesc? Îl slujesc cu plăcere? – Dă, Doamne, să trăiesc Cuvântul Tău!

IX – Isus cade de trei ori pentru preoții care, deși în starea păcatului de moarte, celebrează Euharistia și primesc Trupul și Sângele Domnului. Să fiu întotdeauna unit cu Tine.

urmând
motivele
liturgiei
euharistice

X – Victima pura – sancta – immaculata [victimă curată – sfântă – imaculată]. De aceea le cere preoților săi in-divisum cor [inimă neîmpărțită] (celibat) – și solicită puritatea preotească. Isuse, ajută!

XI – Răstignit pe Cruce – Cristos supunându-se Duhului Sfânt: pe Cruce și în Euharistie. Oare mă supun Duhului Sfânt, care trăiește în Biserică? De-aș fi gata pentru orice jertfă!

XII – Omul: preot al întregii lumi. Să convertești lumea la Dumnezeu, nu să te convertești la lume. Fie să celebrăm sacrificii pe altarele lumii, dar sacrificând lumea în noi.

XIII – Maria Îl primește pe Cristos în brațele Sale pentru oameni, pentru Biserică. Oare celebrez Euharistia în acest spirit? Maică, te rog să mă ajuți să fac asta!

XIV – Pascha nostrum [Paștele nostru]. Dacă murim cu Cristos, cu Cristos vom fi adorati în înviere. – Doamne, lasă-mă ca, în ciuda trudei de fiecare zi, să-mi iau bucuria pascală din Sfânta Liturghie.

Rugăciunea finală către Duhul Sfânt.

15. *Ador. et bened. eucharistica*

16. *Meditatio sintetica*

17. *Compl.*

14 III

1. *Act. int. Meditatio matut.*

„*Vivo Ego – nolo mortem peccatoris*“ [„Eu trăiesc – nu vreau moartea păcătosului“]

2. *Sacrum – orationes*

3. *Laudes*

4. Ultima conferință. *Testimone fedele* – (Martorul credincios)

- Am venit pe lume pentru a da mărturie adevărului. Cine este din adevăr ascultă glasul meu. Orice om vine pe lume pentru acest lucru, în special preotul.
- Cristos: Amin = da (nu „da” și „nu”, ci „da”)

Omul contemporan are deosebită nevoie de acel „amin” – „da”. Nimeni nu poate oferi certitudinea pe care nu o are. Cristos este „stâncă” (Dumnezeu este „stâncă”). Pentru „un schizofrenic” din secolul XX /Miłosz/ sunt necesare „amin”, „stâncă”.
- Cristos, martor credincios, și-a început drumul cu martori credincioși, gata să moară / Sf. Thomas Morus
- Ce poate fi mai frumos decât să auzi de la Cristos „martorul meu credincios”! (Apocalipsa). Cu prețul martiriului „alb” sau „roșu”.

Ioan XXIII
[ilizibil]
- Trebuie să-L urmăm pe Cristos, martorul credincios – și, la rândul-ne martori credincioși, să-i călăuzim pe ceilalți către El.

*Gratiarum actio. Benedictio
Magnificat*

AMDG/UIOGD

Zile de reculegere 1982
28 II–6 III
capela Sf. Matilda
prof. [pr.] S[tanislav] Lyonnet SJ

28 II

Vesp.

Veni Creator

i) Conferința I (Introducere)

a) Sf. Pavel

b) 100 de ani Ioan XXIII – „*exercitia spir.*“ [„exercițiile spirituale“] ale Sf. Ignațiu.

(Jurnalul sufletului: se vede cum Ioan 23 s-a pregătit – sau mai degrabă a fost pregătit de Duhul Sfânt – la școala Sf. Ignațiu pentru mari sarcini: înainte de toate Conciliul – cel mai mare eveniment al secolului nostru.

– sentimentul propriei micimi – instrument în mâinile lui Dumnezeu – transparent pentru inspirațiile Sfântului Duh.

c) acesta ar trebuie să fie și spiritul zilelor de reculegere și trebuie să ne rugăm pentru acest har

2) *Ador. SS-mi*

3) *Mat. ant.*

4) *Medit. Ador.*

5) *Cor. Ros. (III)*

6) *compl.*

I III

i. *Actus intentionis*

Medit. matut.:

„*assumam vos mihi in populum, et ero
vester Deus: aliquando non populus, nunc*

autem populus Dei“ [„vă voi lua drept poporul meu și voi fi Dumnezeuul vostru: odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu“].

2. *Sacrum. Orationes*

3. *Laudes*

4. *Meditatio II. Conferință: Prezența lui Dumnezeu* – esența zilelor de reculegere

Prezența lui Dumnezeu în rugăciune și prin rugăciune. Dumnezeu. Dumnezeuul revelației: Dumnezeuul existenței

În Vechiul Testament: Revelația lui Moise „în Rug“ – „Eu Sunt“! *Iahve* – nu-și spune Numele (!) – se revelează în Existență și Acțiune ca Milostenie (*Rahamim*) = Bunătatea „maternă“ – Tatăl Păstor (Iezech 34) – Mirele –

Dumnezeu apropiat, care leagă prietenie (Vat. II DV), intră în comuniune (Ign.): adorația, rugăciunea de mulțumire.

4a. *Meditatio compl.*

a) Dumnezeu își revelează apropierea. Iese în întâmpinare. Dorește să intre în comuniune...

În același timp: legătura în timpul „noptii“ (Sf. Ioan al Crucii) = în acest „întuneric“ stă apropierea, apropierea tot mai mare a Celui care Este.

Este același Dumnezeu pe care l-a recunoscut Pavel

b) Dumnezeul lui Avraam = Cel care Este, Dumnezeuul părinților, Dumnezeuul credinței noastre (ce legături sunt între aceste lumi: Israel – creștinismul – islamul // și între toate acestea și „religia“ Orientului Îndepărtat // și „ateism“).

5. *Tertia*

6. *Meditatio III (Conferință): Benedictus Pater Domini nostri Jesu Christi* [Binecuvântat /este/ Tatăl Domnului nostru Isus Cristos]

„*Paternită*“ [Paternitatea] – Noul Testament – noțiuni și dimensiuni complet noi (desigur, este cu totul altceva decât „Jupiter“: în religia păgână „*paternită*“ are un sens naturalist) – tocmai din această cauză Vechiul Testament a evitat să-L numească pe Dumnezeu de-a dreptul Tată // cel mult: „ca un tată, ca o mamă“ / Tată, Stăpân al cerului și al pământului... la fel Isus în concordanță cu tradiția Vechiului Testament, și apoi îndată: Da. Tată! pentru prima oară!... totul este de la Tine; și nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl în afară de Fiu, nici pe Fiu nimeni nu-L cunoaște în afară de Tatăl (este un text sinoptic – și în același timp: Ioan nu a adăugat nimic: întru totul Ioan)

Și de atunci permanent în gura lui Isus până la Grădina Raiului, Golgota...

De aici: filii per Filium [fii prin Fiul]

și cel căruia
Fiul va dori
← să-i arate

→ *per naturam* [prin natură]

→ *per gratiam* [prin har]

filii [fiii] – (*filiaio adoptiva* [filiație adoptivă]), căci Cristos ne lasă să participăm la viața Fiului: foarte multe texte!

↓
(Bunul Păstor / cuvântul „euharistic“ /
rugul aprins – lăstarii și altele)

Există între noi și Cristos o legătură care poate fi comparată cu legătura Trinitară.

6a. *Via Crucis*

Medit. Compl. ad 6.

7. *Sexta, Nona*

(Lucrarea apostolică: pregătirea)

8. *Ros. II, III, Lit. Nom. J., Lit. Nar. Pol.* [Rozariul II, III, Litania Numelui lui Isus, Litania neamului polonez]9. *Ador. euch. (continuatio Medit. III)*10. *Vesp.*Bergson
[ilizibil]
Chesterton11. *Meditatio IV* (conferință)

Sf. Ignățiu (Ioan 23): *sacra indifferentia* [sfânta asemănare] – este tocmai atașamentul față de voința sfântă a Domnului – spiritul binecuvântărilor – bucuria de la Duhul Sfânt

Pe de altă parte: grija de a te pregăti pentru lupta spirituală etc. – principiul folosirii bunurilor, al consumării lor în libertate.

Rezolvarea: nu în posesiune, ci în dar (*cf.* GS 25)

[nici măcar în mutarea „posesiunii” în viața veșnică: nu aici, ci „acolo” – deși această idee își are temei în limbajul biblic și liturgic.

Sacra indifferentia – condiție de bază a vieții noastre spirituale și apostolice.

Garaudy
de Foucault12. *Matut. anticip.*13. *Meditatio V* (conferința)

Cap. I–II: preistoria

Istoria: începe cu Avraam!

Începe în acest spirit: (*sacra indiff.*): răspuns – promisiune
Inițiativa lui Dumnezeu – credința lui Avraam: prima dată
 în Biblie cuvântul „*credere*” – a crede” și „*iustitia*” – dreptate” //
 Isaac – fiul promisiunii // testarea credinței lui Avraam:
 pentru a crede în Dumnezeu //
 (*adorare* [a adora] = a-I permite lui Dumnezeu să-i dea
 omului tot ce dorește)

(*credere* [a crede] = *pisteuein* = a face permanent, cert)

- prin actul credinței omul se deschide spre lucrarea lui Dumnezeu
- omul „*si abandona*“ [„se abandonează“] = se lasă în seama lui Dumnezeu

14. *Cor. Ros. (I)*
15. *Devotio Eucharist.*
16. *Medit. conclusiva* (repetarea și consolidarea temelor de după-amiază, care por fi reduse la „*fides*“ [„credință“]. De dimineață: „*Deus*“ [„Dumnezeu“] – după-amiază „*fides*“)
17. *Compl. Grat. actio*

2 III

1. *Intentio Orat. Mat.*
2. *Meditatio*: mă întorc încă o dată la reflecțiile de ieri: Dumnezeu // credința
3. *Sacrum, orat.*
4. *Laudes*
5. *Meditatio VI* (conferință)
 Potrivit Sf. Ignațiu: „omul“ – „păcătosul“. Dumnezeu – când vrea să-l aducă pe om la o apropiere deosebită față de El – îi permite să treacă prin cunoașterea propriei nefericiri.
Analiza păcatului din Cap. 3: păcatul rezidă înainte de toate într-o atitudine interioară a „asemănării cu zeii“. // Ispititorul vrea să pună la îndoială „sinceritatea“ lui Dumnezeu și iubirea Lui. Dumnezeul „gelos“ pe om. // În felul acesta, păcatul „îl smulge“ pe om de la Dumnezeu: nu Dumnezeu respinge, omul se îndepărtează. / Drept consecință, omul → împotriva omului: bărbat – femeie, frate – frate; – egoismul (ura)

Sf. Pavel Rom. „văd o altă lege în mădularele mele...”
 Păcatul: ofensă la adresa lui Dumnezeu (*disprezzo di Dio, inquanto ci dona lo Spirito Santo* [desconsiderarea lui Dumnezeu ca Acela care dă Sfântul Duh]) –
universalità del peccato [universalitatea păcatului] – de
 aici: fiecare poate să păcătuiască; să comită păcatul pe
 care l-au comis ceilalți

Sf. Ignățiu: îl arată pe Cel Crucificat; să mulțumim!

- 5a. *Meditatio (compl): peccatum* [păcatul] – *peccatum originale* [păcatul originar] – *peccata mundi* [păcatele lumii].
 6. *Lit. SSCordis DNJC / BMV / S. Joseph* [Litania Preasfintei Inimi a Domnului Nostriu Isus Cristos / a Preasfintei Fecioare Maria / a Sf. Iosif]

7. *Medtatio VII (Conferință)*

Păcatul: cum a putut Dumnezeu să ierte? = Tema lui Pavel – mai ales păcatul Poporului ales: Israel (Rom!); analiză!

Rom.,
 exegeza!

3 capitole: păgânii au obținut milostivirea „datorită” neascultării lui Israel și necredinței lui.

Așadar: necredința poate fi folosită de Dumnezeu! Esența necredinței lui Israel a constat în sentimentul de „autosuficiență”, de „dreptate” (aici excursul cu privire la Iov!)... Iona...

Aceasta este *teologia istoriei* [istoria teologiei] a lui Pavel. Dumnezeu i-a închis pe toți în neascultare pentru a-și arăta față de toți milostivirea!

Bunătatea Domnului: în evitarea păcatului, în iertarea păcatului (Augustin, Tereza a Pruncului Isus)

/: *abyso della misericordia* [abisul milostivirii]

7a. *Via Crucis*

Medit. compl. ad 5 et 6

8. *Sexta, Nona, Angelus*

Pass. sec. Marcum
 [Patimile după Marcu]

Lucrarea apost.: pregătirea

9. *Cor. Ros. (III, I) Lit. nat. pol.*

10. *Ador. SS-mi*

11. *Vesp.*

12. Meditatio VIII (Conferință)

potrivit Sf. Ignațiu: „*Regnum Christi*“ [„Împărăția lui Cristos“]

potrivit Evangheliei / potrivit Sf. Pavel

Robul lui Dumnezeu
Ioan XXIII

recolta bogată

până ce-i va supune pe toți dușmanii la picioarele Lui – pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți

Această împărăție este opera lui Cristos, „*impresa*“ Lui – misiunea, întreprinderea la care ne cheamă Cristos, la conlucrare. Pentru a o realiza – ne cheamă întotdeauna respectând libertatea omului /: „vino după Mine“ – a fost aceasta (și este) și o chemare la viața grea, la o misiune adesea ingrată, la diferite chinuri – și toate acestea din iubire (!)

Rugăciunea lui Ioan XXIII, pe care o repeta în fiecare zi, după modelul Sf. Ignațiu (analiză!).

Scrisoarea misionarului TJ – martir printre irochezi, ca rod al meditației „*de Regno*“ [„despre Împărăție“]

13. *Matut. anticipatum*

14. Meditatio IX (Conferință)

Iubirea care pogoară: aceasta este Biblia: Vechiul Testament și Noul testament – o noutate deplină față de

gândirea greacă (acolo doar iubirea „ascendentă”) – Tocmai această „*Incarnatio*” = Întruparea ca temă a exercițiilor spirituale ale Sf. Ignațiu. II: lucrarea Preasfintei Treimi pentru mântuirea omului. Deși omul, omenirea, nu se gândește la această mântuire.

Dumnezeu devine om pentru ca în El omul, omenirea, să se întoarcă la Dumnezeu – capodopera iubirii: a devenit unul dintre noi și a acceptat natura umană în ciuda păcatului!

Devine om cu acceptarea noastră, omenească (*Maria! fiat!*), o nouă dovadă a „delicateții” acestei iubiri.

Cuvintele Sf. Bernard: *Totus mundus expectat!* [Întreaga lume așteaptă!]

Recunoștință Preasfintei Treime/recunoștință Mariei, Mama lui Cristos și a noastră.

15. *Cor. Ros. (II), Lit BMV*

16. *Celebratio – adoratio eucharistica*

17. *Meditatio conclusiva (sintetica VIII i IX)*

18. *Complet. (grat. act.)*

3 III

1. *Intentio diei – (orationes matut.)*

2. *Meditatio*

„*Dabo legem meam... in tabulis cordis carnalibus... superscribam eas non atramento, sed Spiritu Dei vivi*” [„Voi da legea mea... pe tablele de carne ale inimii... voi scrie pe ele nu cu cerneală, ci cu duhul Dumnezeului Celui viu”].

în contextul reflecțiilor de ieri după-amiază

3. *Sacrum. Grat. actio. Orationes.*

4. *Laudes*

5. *Meditatio X* (Conferință): *O admirabile commercium* [O!, ce schimb minunat] – una dintre modalitățile prin care Dumnezeu dăruiește (*modus*): *modus sponsalitiis* [modul conjugal] – căsătoria – darul reciproc! Iată, în Întropare există tocmai acest mod – și în întreaga economie a mântuirii există tocmai acest mod: acesta este „*novum*” al Evangeliei – un *novum* esențial.

„L’Otage”
[„Ostaticul”]
Claudel

Cristos devine mire și soț al Bisericii-om pentru a o mântui cu darul Divinității Sale, al Răscumpărării.

Cristos a iubit cu iubirea cea mai adevărată, acceptând ceea ce este omenesc / *divinum – humanum* [divin – uman]!

Cuvintele
importante
pe tema
Cristos –
Iuda

- „*Verbum caro factum est*” [„Cuvântul s-a făcut trup”]
- secretul: iubirea

Passio DNJC
sec. Math
[Patimile
Domnului
Nostru Isus
Cristos după
Matei]

- 5a. *Medit. complement.*

iubirea „răs-cumpărătoare” „răs-cumpărare” și totodată „dar”, un dar reciproc

Lit. Nom. Jesu

6. *Meditatio XI* (Conferință)

- *BV Maria: fide credidit, fide concepit – fide!* [Preasfânta Fecioară Maria: a crezut întru credință, a zămislit întru credință – să ai credință!]
împrejurările Nașterii – sărăcie lucie, nu era loc pentru ei în casă: Dumnezeu parcă nu s-a îngrijit deloc de nașterea Fiului Său pe pământ // ieslea // cum să împaci acest lucru cu așteptarea mesianică a „Regelui”?
- În continuarea acestor „paradoxuri”: profeția lui Simeon: „spre căderea multora”... prin sufletul Tău va trece o sabie
- credința: reevaluarea tuturor valorilor umane: la sfârșit se va arăta puterea Domnului (Nietzsche)
- continuare: fuga în Egipt

Toate acestea au fost pentru Maria primul semn că Pruncul nu-I aparține (!), că aparține tuturor (!)

- continuare „regăsirea fiului la 12 ani“ („*sposalizio Dio et la mediocrită*“ [„căsătoria lui Dumnezeu cu mediocritatea“])

Toate acestea Maria „le păstra în inima sa“ – să O rugăm pe Ea să ne ajute să pătrundem în același mister. Maria cunoaște „noaptea credinței“! (Sf. Tereza a Pruncului Isus: nu vălul, ci zidul) În toate acestea „s-a abandonat“ (*abandono*) lui Dumnezeu, precum Avraam, înainte de toate sub Cruce.

- 7. *Via Crucis*

Medit. complem. iuxta XI et X [Meditația complem. conform cu XI și X]

- 8. *Sexta, Nona, Ang.*

(lucrarea apost.: pregătire)

- 9. *Cor. Ros. (I) (II)*, Lit. naț. pol.

- 10. *Ador. SS-mi*

- II. *Meditatio XII (Conferință) (admirabile commercium* „schimb minunat“)

Sf. Ignațiu meditatio: duo vexilla [meditația: cele două stindarde]

Xristum Deum pro nobis tentatum...: nos tentati in Xristo – in Xristo viatores [pentru noi a fost încercat Cristos Dumnezeu...: noi am fost încercați întru Cristos Dumnezeu – mesageri întru Cristos] – ispitele cuprinse în încercarea lui Cristos aveau un caracter „mesianic“ – dacă Cristos ar fi îndeplinit cerințele ispititorului, ar fi fost considerat la acea vreme Mesia, la fel ca în alte situații (*cf.* scrierile lui Porfir și ale altora). Totuși, în acest caz (ca și în altele), Isus respinge acest mod „spectaculos“ de acțiune

- respinge mijloacele puterii exterioare, ale forței, ale însemnătății etc.

- de ce procedează astfel? Pentru a arăta că doar la Dumnezeu se află izvorul puterii. (*abandono heroico* [devotament eroic])

12. *Matut. anticip.*

Lit. SS-orum

13. *Meditatio XIII* (Conferință)

Mijloacele umane pot fi admise, dar nu ne putem pune în ele toată încrederea și speranța // El le așază în Duhul Sfânt: (*visum est Spiritui Sancto et nobis* [Duhul Sfânt și noi am hotărât]) – același lucru în toate călătoriile lui Pavel: totdeauna inițiativa de la Duhul Sfânt, ca de altfel în toate Faptele Apostolilor: seria de inițiative ale Duhului Sfânt – „*avvinto dallo Spirito Santo*“ [„atras de Sfântul Duh“] – recapitulează în mod remarcabil întreaga activitate apostolică a Sf. Pavel și orice activitate apostolică autentică.

Potrivit Sf. Ignățiu, pentru a cunoaște voința Domnului – prima condiție este „indifferenza totale” [„asemănarea perfectă“]

– a doua: rugăciunea (Sfânta Liturghie) – intenția de a aduce ofrandă lui Dumnezeu pentru ca El să o accepte și să o confirme.

Căutarea voinței lui Dumnezeu în toate (nu doar rezolvările omenеști) – acesta este modelul activității apostolice.

Este foarte important pentru cei care trebuie să călăuzească Biserica.

14. *Cor. Ros. (III)*

15. *Celebr. – ador. euch.*

16. *Meditatio conclusiva*

(în special: sinteza XII, XIII) *Lit. BMV / Lit. S. Joseph*

17. *Compl.*

4 III

1. *Int. diei, orationes*2. *Meditatio*

Ego transibo... est Transitus Domini (Pascha) [Eu voi trece /dincolo/... este Trecerea Domnului (Paștele)]

Pr. Wyjścia – recul. – situații

3. *Sacrum, orationes*4. *Laudes*5. *Meditatio XIV (Conferință)*

S. Paulus [Sf. Pavel]: pentru ca Dumnezeu să poată acționa prin intermediul instrumentului său, trebuie ca acest instrument să aibă sentimentul propriei slăbiciuni! (*ad. Cor.* [către Corinteni]): mai întâi vorbește despre slăbiciunile pe care le-a trăit, despre „*stimulus carnis... qui me colafizet*“ [„un ghimpe în trup... să mă bată peste obraz“]: Pavel se simțea slab, însingurat... tocmai atunci Domnul (în fața mării misiuni apostolice care este Corintul) îi spune: Harul meu îți este de ajuns (!). De aici cuvintele cunoscute din Epistola către Corinteni: „n-am voit să știu nimic altceva între voi decât pe Isus Cristos“ (diferite obstacole, dar în special „frații falși“) „Domnul mi-a dat putere“... evanghelia a fost acceptată... Domnul mă va elibera, mă va întări: Speranța și încrederea în Har!

5a. *Meditatio complem.*

„*Sufficit tibi gratia mea*“ [„Îți este de ajuns harul meu“] – aceasta naște multe reflecții și concluzii! Se poate spune că este atitudinea esențială, că există (uneori) resturi ale unui alt fel de a gândi – în afară de aceasta există o problemă centrală a încrederii/resemnării

(*Passio DNJChr. Sec. Lucam*

[Patimile Domnului Nostru

Isus Cristos după Luca])

6. *Tertia*

7. *Meditatio XV* (Conferință)

(mă refer la diferite pasaje ale Sf. Ignațiu: 3 trepte ale smereniei și altele)

(dorința de a-L imita pe Cristos: lectura unor fragmente din biografia Sf. Ignațiu – imitarea în suferințe și umilințe: rezistența „naturii” – motivul supranatural (imitarea lui Cristos) – țelul: gloria lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor –

Să ne rugăm pentru harul de a îndrăgi suferințele, umilințele, crucile pentru Cristos.

8. (și în zilele precedente: actul „sclaviei”)
Rugăciune pentru darurile Sfântului Duh.

9. *Via Crucis*

Medit. compl.

10. *Sexta, Nona, Ang.*

(lucrarea apost.: pregătire)

11. *Cor. Ros. (III) Lit. BMV, Lit. S. Joseph*, Lit. naț. pol.12. *Ador. SS-mi* (Harul meu îți este de ajuns)13. *Vesp.*14. *Meditatio XVI* (conferință)

Euharistia: este actul de Alianță după tradiția Vechii Alianțe, așadar conține și „*impegnō*” („angajarea”) din partea poporului: un răspuns activ! – Reînnoirea Alianței în vremea lui Iosua (minunat text, în care este vorba de răspunsul conștient și de bunăvoie din partea lui Israel) – în acest context trebuie înțeleasă întreaga liturghie, mai ales Sfânta Liturghie ca „participare” din partea Poporului lui Dumnezeu (!)

În Euharistie avem sinteza întregii Biblîi de la primele cuvinte ale Cărții Genezei până la ultimele cuvinte ale Apocalipsei

14a *medit. compl.*

despre marea însemnătate a Alianței în orice concepție religioasă, în special în creștinism: viața creștină, existența creștină.

15. Meditatio XVII (Conferință)

Euharistia – Alianță: „noua și veșnica Alianță” – aici legătura cu Ieremia: despre Alianța cea „nouă”, care este Legea dată de Dumnezeu, dar nu „din afară”, ci ca dar interior al Euharistiei: în locul „Legii” (Ieremia) vorbește despre „Duh” – în esența sa Alianța este „un dar al legii”

– aici: comentariul Sf. Toma:

Lege – Duh – Iubire

– aici: citat din Sf. Tereza a Pruncului Isus

Euharistia – hrană: Iubirea mea va fi în voi izvorul puterii, fără de care nu puteți iubi.

16. *Cor. Ros. (I)*

17. *Ador. celebratio eucharist.*

Psalmi poen.

18. *Hora sancta (cor. ros. II)*

19. *Complet. (grat.)*

5 III

1. *Intentio diei. Orationes*

2. *Meditatio* („*Judica causam meam; defende, quia potens es, Domine*” [„Judecă-mi pricina; apără-mă, Doamne, pentru că ești atotputernic”])

3. *Sacrum. Orat. (Grat. act.)*

4. *Laudes*

5. Meditatio XVIII (Conferință)

Agonia lui Isus; ceea ce precedă agonia – și agonia însăși. Vinerea I

(Io [Ioan]): înainte: în „cuvântul” din timpul Cinei celei de Taină Cristos vorbește despre unitatea Sa cu Tatăl,

despre slava pe care a avut-o în El încă de la început, spune „vreau“ ca toți ceilalți să fie acolo „unde sunt Eu“. Aceasta înainte de agonie – iar pe de altă parte: în timpul agoniei = „trist este sufletul meu până la moarte“, „vegheați împreună cu Mine“, „a căzut cu fața la pământ“, „sudoarea de sânge“: Cristos vrea să împărtășească până la sfârșit slăbiciunea noastră omenească – vorbește „omenește“ și își arată umanitatea, slăbiciunea umană! („ce vreau“ – nu βούλωμαι [vreau], ci [un cuvânt grecesc ilizibil]) – (Pascal: Cristos este în agonie până la sfârșitul lumii – nu avem voie să dormim în acest răstimp) – Suferința lui Isus, agonie, *fiat* [să fie], este forța atâtor mucenici.

Sf. Tereza a Pruncului Isus: a suferi cu Isus, „a-L alina“ pe Isus în agonie = a lucra pentru mântuire, pentru sfințirea sufletelor: „*mihi fecistis*“ [„Mie mi-ați făcut“] slujbă pentru Preasfânta Inimă a Domnului Isus

5a. *Meditatio complem.*

(trebuie să menținem și să aprofundăm permanent practica de a fi împreună cu Isus în agonie Lui: slujbă pentru Preasfânta Inimă a Domnului Isus – răsplata)

6. *Tertia*

7. *Meditatio XIX (Conferință)*

Moartea – revelația supremă a iubirii: a lui Isus față de Tatăl și a Tatălui față de Fiu și a Tatălui și a Fiului față de om.

Una este „să mori“ (– să suporti moartea) și alta „să-ți dai viața“. Isus își dă viața! Nu doar a suportat moartea din cauza dușmanilor Săi. Moartea lui Isus – nu doar suportată, ci dorită cu intenția „răscumpărătoare“, „mântuitoare“.

Există destul de multe indicii care arată că Isus alege de bunăvoie moartea (– înainte de a fi prins își arată puterea în fața lui Pilat)...

*Pass. DNJCh
sec. Joannem
[Patimile
Domnului
Nostru Isus
Cristos după
Ioan]*

Motivul acestei alegeri nu este „*in recto*” [în mod direct] păcatul însuși, ci iubirea pentru Tatăl, pentru oameni: „*pro nobis*”, „*pro me*” [„pentru noi”, „pentru mine”] (s-a dat pe Sine pentru noi, pentru mine)

Moartea lui Isus este expresia iubirii Tatălui pentru oameni, a milosteniei: „care nu și-a cruțat propriul Fiu...” „*tradidit*” [„dat”] – în același timp:

Iubirea Tatălui față de Cristos (Fiul): „*communicavit*” [„a împărtășit”] Fiului Iubirea – și [„a te uni”] cu Fiul în Iubire.

De aici: a-ți da viața: „*communicare con Padre in Amore*” [„a te uni cu Tatăl în Iubire”]

8. Actul „sclaviei” – Rugăciune pentru darurile Duhului Sfânt

9. *Via Crucis*

(*continuatio medit. XVIII et XIX* [continuarea meditațiilor a XVIII-a și a XIX-a])

10. *Sexta, Nona, Ang.*

(lucrarea apost.: pregătire)

11. *Ador. SS-mi: 7 verba!* [7 cuvinte!]

12. *Cor. Ros. (III, I)* Lit. naț. pol.

13. *Vesp.*

14. *Meditatio XX* (Conferință)

– în cel mai mare chin pe Cruce, în cea mai mare manifestare a slăbiciunii (omenești). Cristos găsește gloria – de aici acele neconținute accente în liturghie: *crux gloriosa!* [crucea glorioasă!] etc. Numeroase referințe:

– această tonalitate a Bibliei și a Liturghiei se explică prin faptul că nu este vorba aici despre „moarte”, ci despre „dăruirea vieții din iubire”: *communione con Padre nell'amore* [comuniunea cu Tatăl în iubire].

15. *Matut. anticip. (Lit. S. Cord. DNJC)*

16. *Meditatio XXI* (Conferință)

– în chinul și moartea pe cruce – adorarea lui Cristos (gloria Lui)

- totuși toți „au primit“ moartea ca moarte și distrugere –
Singura care crede „fide nuda“ [„cu credință totală“]
 în înviere: Născătoarea de Dumnezeu. În acel moment,
 în Ea este întreaga Biserică (!) // Mângâierea Mariei
 constă în conștiința că Isus este fericit în Dumnezeu. –
 Starea de spirit a celorlalți apropiați: apostoli, dușmani,
 Maria Magdalena – ucenicii din Emaus – aceeași con-
 știință // Femeile: Isus le face apostoli ai apostolilor...
 - apoi: Faptul: datu-Mi-s-a toată puterea în cer și pe pământ... învățați toate popoarele
 - *Christus est resuscitatus tanquam primitiae!* [Cristos a înviat, El a pus începutul] toți urmează să înviem în El.
 A avut parte de aceasta Născătoarea de Dumnezeu.
 - Niciodată nu putem detașa moartea de Înviere: un mister / o cheie pentru transformarea lumii: (*novus homo!* [omul (cel nou)!])
17. *Cor. Ros. (II)*
 (rugăc. în Vinerea Mare)
18. *Celebr. eucharistica – adoratio*
19. *Medit. concl.: sintetica diei Lit. BMV. Lit S. Joseph*
20. *Compl. (grat. act.)*

6 III

1. *Int. diei – orat.*
2. *Medit mat. I: Bonus est Dominus sperantibus in Eum, animae quaerenti Illum! Gloria Tibi Verbum Dei* [Bun este Domnul pentru cei ce își pun nădejdea în El, pentru sufletul care Îl caută! Slavă ție, Cuvânt al lui Dumnezeu]
3. *Sacrum / gr. act. / orat.*
4. *Laudes*
5. *Meditatio XXII (Conf.)*
Solemnitas solemnitatum [solemnitatea solemnităților]:

Pentecoste [Rusaliile], care constituie un singur mister laolaltă cu Pascha (Paștele – Înălțarea). „Legea“ scrisă în inimă – cu Duhul lui Dumnezeu cel Viu „*Digitus Paternae Dexteræ*“ [„Degetul Măinii Drepte a Tatălui“]

Sf. Toma: *Lex Nova = Spiritus S. (vel Ipse vel sua activitas in cordibus nostris, qua istam legem facit)* [Legea Nouă = Sfântul Duh (sau El Însuși, sau lucrarea Sa în inimile noastre, prin care face această lege].

Așadar: *principaliter ipsa gratia* – (in quantum gratia – *iustificat*) – *secundarie*: „*Littera*“ – *Lex uti Littera*. („*Littera*“ *sola* „*occidit*“, chiar dacă e vorba de însăși „*Littera*“ (!) *N. Legis*) [în principal harul – (în ce măsură harul – îndreptățește) – în al doilea rând: „*Litera*“ – Legea ca Literă („*Litera*“ singură „*omoară*“, chiar dacă e vorba de însăși „*Litera*“ (!) *Noii Legi*)]

Vatic. II: „*maturitas christiana*“: (*ubi Spiritus ibi libertas*) [„maturitatea creștină“: (unde e Spiritul, acolo e libertate)] sarcina noastră este de a educa pentru această „*maturitas*“ [„maturitate“] – contemporanii așteaptă acest lucru.

Dar: aici este vorba înainte de toate de lucrarea lui Dumnezeu! Nu a omului.

6. Cuvinte de încheiere. *Benedictio. Grat. actio. Salve Reg.*

UIOGD

Zile de reculegere 1983
20 II–26 II
capela Sf. Matilda
CARD. J[OSEPH] RATZINGER

20 II

ora 18

Vesp.

Veni Creator

(I) – Introducere. Conferința I (I)

1. – Botezul lui Cristos

– „dus în pustiu“. Pustiul – locul Absolutului, locul Harului

– Zilele de reculegere vor fi „pustiul“

2. – Pustiul este locul morții – acolo se nasc și ispitele

3. – Mergând în pustiu, Isus intră în istoria Poporului Său: în călătoria și ispitele lui în pustiu // Isus – Moise. A te converti înseamnă a intra în istoria Poporului ales. Preoții contemporani urmează să arate lumii de astăzi calea prin pustiu.

Ador. Euch.

Matut. anticip.

– *Meditatio*: laolaltă cu Botezul în Iordan a început pentru Cristos „ora Lui“. „Pustiul“ a durat până la cuvintele „Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit“, rostite pe cruce.

Complet.

Praeparatio, lectura / „*Pascha nostrum*“

2I II

Orat. matut. consuetae

Meditatio. „ut, per annua quadragesimalis exercitia sacramenti, et ad intelligendum Christi proficiamus arcanum, et effectus eius digna conversatione sectemur“
[„ajută-ne ca prin exercițiile anuale ale Postului Mare să înaintăm în înțelegerea misterului lui Cristos și ca prin harul Lui să ducem o viață sfântă“].

– *Laudes*

– *Meditatio* (II) Liturgică: *Converte nos, Deus, salutaris noster* [Convertește-ne, Dumnezeu, salvatorul nostru]

a) *Converte!* – *convertimini!* – [Convertește-te! – converțiți-vă!]

optio fundam.

[opțiunea
fundamentală]

respingerea – autorealizării – în sensul
autonomiei – „*avere*“ [„a avea“]
acceptarea – iubirii – „*essere*“ [„a fi“]

a-I permite lui Dumnezeu să prindă contur

b) „*ut nobis opus quadragesimale proficiat*“ [„pentru ca /perioada/ Postului Mare să ne fie de folos“] disciplina este condiția adevăratului progres

– despre importanța „popasului“ Postului Mare astăzi: *S. Petri in vinculis!* [/bazilica/ Sfântului Petru în Lanțuri!]: rugăciune pentru toți cei persecutați din cauza credinței

c) lectura explică mai bine continuarea orăției „*mentes nostras coelestibus instrue disciplinis*“ [„educă-ne sufletele cu cereasca ta învățătură“]

Reflecție: există un sens evanghelic al autorealizării în iubire și prin iubire, „cine-și va pierde sufletul pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va salva“.

– *Tertia*

(Mt)

- Meditatio (III) *christol.*
 „descendit“ [„a coborât“] – exprimare nepopulară: din cauza noțiunii de Dumnezeu, precum și a noțiunii de „cosmos“ – dar înainte de toate nu place „ne-egalitatea“
- un cuvânt de neînlocuit: dacă Dumnezeu „Se pogoară“, ceea ce este „jos“ devine în același timp „sus“, dar mai întâi trebuie ca El să fie „sus“: Maiestatea lui Dumnezeu și Stăpânirea Lui asupra întregii creații
 „descendit“: coborârea Divinului în omenesc
 coborârea Împărăției în Cruce
 „ci mi-ai pregătit un trup“ (Evr.): „ascultarea întrupată“.
 Întruparea corespunde în mod deosebit esenței Fiului-Cuvânt.

În acest Cuvânt este răspunsul Tatălui.

În acest răspuns urmează să devenim Trupul lui Cristos.
 Toate acestea sunt incluse în „*descendit de coelis*“ [„a coborât din ceruri“].

- *Via Crucis* (*super predicta* [cele spuse mai sus])
- *Sexta, Nona*
- *Praeparationes* [Pregătirile] (suferința)
- *Sacrum. Grat. actio.*
- *Ador. SS-mi*
- *Ros* (II, III)
- *Vesp.*

- Meditatio (IV) *christol.*
incarnatus est de Spiritu Sancto [s-a întrupat de la Duhul Sfânt]

ceea ce înseamnă că Isus a trăit o viață omenească, de copil, de tânăr, de adult?

copilul: a primit „trup“ din Femeie și în același timp moștenirea după Avraam și Adam // „pruncia“ are în învățătura lui Cristos o deosebită importanță: a fi copil înseamnă a ști să spui „Tată“: calea intrării în Divinitate /

„cei sărmani“ – „copiii“ (sărmanul – copilul) // grecii: copii veșnici (Platon), admirație față de realitate – nu tehnocrație.

A fi copil înseamnă, de asemenea, a ști să spui „Mamă“. De la Mama Sa a învățat să spună Domnului „da“.

Nazareth. Familia, Casa ca Biserică // viața ascunsă. Lucrarea, Biserica sărmană și smerită / Noua Alianță nu are începutul în Templu, ci în iesle și în casa din Nazareth.

Vita publica [viața publică] aduce cu sine singurătatea. Dezamăgire din partea prietenilor. Singurătatea cu Dumnezeu

– *Matut. (anticip.)* – Lit. naț. pol.

– *Medit. (V) christol.*

Ne întoarcem la I Dom. Quadrag. [Prima duminică din Postul Mare]: Ispitirea

Cristos și Ispititorul folosesc cuvinte din Vechiul Testament.

(Problema relației dintre Testamente: Marcion, Harnack, E. Bloch, *teologia liberationis* [teologia eliberării], în care Moise este un model al lui Cristos.)

Ispita pâinii: Mesia este cel care dă pâine totdeauna și tuturor (= bunuri materiale). Cristos dă „Pâinea“ în sens euharistic. Răspunsul: „nu numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt al lui Dumnezeu...“ nu este de ajuns pâinea, este nevoie de adevăr! Ispita cuprinde o minciună: absolutizează ceea ce este doar parțial.

Întrebări de conștiință: Oare Dumnezeu (cuvântul Domnului) are întâietate?

Despre importanța postului (!) răspunsul patriarhului.

Două alte ispite: abolirea nevoii de răscumpărare.

{ Raportare la reflecțiile Sf. Ignățiu
{ despre cele Două Stindarde.

- *Ros (I)*
- *Ador. euch.*
Lit BMV, S. Joseph, SS. Nom. Jesu
- *Medit. sintetic.*
- *Compl.* [ilizibil]

22 II

Cat. S. Petri [Sărbătoarea Tronului Sf. Petru]

- *Orat. mat. solitae*
- *Medit. prec.:* „Eu însă m-am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta“
- *Laudes*
- *Medit. liturg. (VI)*

Lect. Is [Lectura Isaia] *feria III / Mat.*

Is [Isaia]. Cuvântul ce iese din gura mea nu se va întoarce la mine singur: misterul lui Cristos este puternic legat de misterul Mariei: în Ea Cuvântul Domnului nu rămâne la fel. Este primit în lume: solul Bisericii: „A păstrat Cuvântul în inima sa“. În această inimă, solul omnirii a devenit fertil. În această disponibilitate totală, Maria „s-a împlinit“! Acesta este răspunsul pentru ateismele contemporane.

Feminismo [Feminismul]: (?) efectul negării Mariologiei în protestantism (?) Consecințele în ecleziologie: Biserica nu este un produs al structurilor și planurilor umane. Ea are misterul Mariei adânc înscris în sine: maturizarea în spiritul „disponibilității“: al deschiderii spre lucrarea Domnului!

Reflecție: fie ca Biserica, prin misterul Mariei înscris în natura ei, să devină un sol fertil al Cuvântului. Fie ca eu însumi, prin credința în Cea Imaculată, prin „sfânta

sclavie“, să devin de la o zi la alta solul fertil al Cuvântului în Biserică

– *Tertia*

[Mc]

Lit. naț. pol.

– *Medit. christol.* (VII)

Cathedra S. Petri [Tronul Sf. Petru]. Răspunsul lui Petru la întrebarea lui Cristos „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?“ constituie miezul cristologiei. Mc: ești Mesia, Mt, Lc. / Printre numeroasele nume, la sfârșit au rămas Cristos, Domnul (*Kýrios*), Fiul Domnului: Ceea ce regăsim la Matei: „Tu ești Cristos, Fiul Domnului celui Viu“. Acest răspuns explică toate celelalte denumiri și noțiuni. În el se exprimă dogma Bisericii. În lumina Evangheliei, centrul vieții lui Isus a fost raportarea la Tatăl. Așadar: Fiul.

În rugăciunea către Tatăl și-a avut începutul chemarea celor Doisprezece, adică nașterea Bisericii. Mărturisirea lui Petru constituie într-o cântă a doua treaptă a nașterii Bisericii. Petru a participat la apropierea interioară (*intimità*) dintre Cristos și Tatăl – prin credința născută de aici a putut deveni „piatră de temelie“.

(Schimbarea la față –)

(Grădina Raiului): *Abba*. rugăciune

Tatăl meu – Tatăl nostru; participarea comunității bisericești „noi“ în relația cu Tatăl lui Cristos „eu“.

– Călea Crucii (în contextul *Medit. VI și VII*)

– *Sexta, Nona*

– *Lectio et medit. praeparat.* [Lectura și meditația pregătitoare] (despre suferință)

– *Sacrum. Grat. act.*

– *Ros. III, I. Ador. euch.*

– *Vesp.*

– *Medit. christol.* (VIII)

„*Consubstantialis*“ [„consubstanțial“] (*homo-ousios*) – termen central al dogmei cristologice. Corespunde într-un totu moștenirii Bibliei și credinței apostolice (temă a Med. VII) în Cristologie și Soteriologie. Nu există opoziție între „biblic“ și „grecesc“.

În centrul soteriologiei se află problema libertății – libertatea este dimensiunea divină a omului. Libertatea într-un adevăr. Eliberarea omului fără îndumnezeirea omului este o iluzie.

Conciliul de la Niceea a folosit termenul filozofic „*consubstantialis*“ pentru a explica biblicul „Fiul Domnului“: „Te slăvesc pe Tine, Tată...“

Conciliul din Calcedonia, unitatea dintre natura Divină și cea umană în Persoană.

Conciliul de la Constantinopol III; dualitatea Naturilor nu distruge libertatea umană, ci o modelează (o naște): „am venit nu pentru a face voia mea, ci Voia Celui care M-a trimis, a Tatălui“ – această concordanță dintre voința umană și cea Divină prin iubire întărește și unitatea „Eului“ lui Cristos.

Pe această cale se produce și modelarea libertății umane în fiecare om: laboratorium al libertății umane (aspectul soteriologic).

Refl.

– *Matut. anticip.*

Lit. Sacr. Cordis Jesu, Lit. BMV

– *Meditatio cristologică* (IX)

Pascha. În Israel era celebrată în familie, în case (nu în templu!). *Pascha* era în fiecare an întoarcerea la Temelia Divină, ieșirea din haos.

În felul acesta *Pascha* a devenit o sărbătoare a creștinilor, celebrată în familia Bisericii – opunându-se forțelor

haosului și dezbinării. La fel se întâmplă în lumea contemporană.

Israel a moștenit paștele de la nomazi, pentru care era o sărbătoare a primăverii. De aici motivul: suntem pe drum. Ai fost călător.

Pascha creștină – trecere. Suntem în drum spre o altă Viață, spre o altă Patrie. Biserica nu este o fortăreață, ci o cetate deschisă. A crede înseamnă „a ieși” din beznă, din haos, așa cum „a ieși” Isus: Joia Mare. Trebuie să ieșim laolaltă cu El – înspre *mysterium paschale* [misterul pascal].

- *Ros (II)*
- *Ador. euch.*
- *Meditatio sintetica*
- *Compl. I* [ilizibil]

lit. S. Joseph
Psalmi poenit.

23 II

Orat. consuetae

- *Medit: „in corde superscribam... non atramento, sed Spiritu Dei vivi”* [„în inimă voi scrie... nu cu cerneală, ci cu duhul Dumnezeului Celui viu“].
- *Sacrum. Grat. actio /act. BMV. orat. ad Spir. S./*
- *Laudes*

- *Meditatio liturg.* (X)

Prorocul Iona // Evreii cer semne – generația noastră la fel. Marxismul: creștinismul a avut suficient timp pentru a schimba lumea... semnele: în domeniul vremelnice. Mulți sunt influențați de aceste concepții, fie și parțial. „*Haec generatio signa quaerit*” [„Această generație cere semne”] – Semnul care va fi dat... „*vedere Gesù*” [„a-L vedea pe Isus”] – Rozariul, Calea Crucii și altele ne permit să-L vedem pe Isus.

- Credibilitatea lui Iona: Ninive trăia într-adevăr în păcat. Prorocul era dezinteresat. Marile orașe ale epocii noastre au nevoie de apostoli ai pocăinței, ai convertirii.
- Iona este o figură pascală: din iubire pentru Israel se abandonează morții, „aruncați-mă în mare“
- semnul lui Iona: iubirea care biruiește moartea.

Refl.

- *Tertia* [Luca] Lit. naț. pol.

Meditatio christol. (XI)

Cristos a murit rugându-se: *Eli, Eli... In manus Tuas* [Dumnezeule, Dumnezeule... în mâinile Tale] / Ps. 21: mesianic: Isus este subiectul propriu-zis al acestui psalm... Ultimele cuvinte ale lui Isus exprimă ascultarea totală față de Tatăl.

Cuvintele rostite în ceasul morții rămân în strânsă legătură cu cuvintele Cinei celei de taină. Din această unitate decurge Euharistia. Euharistia nu este doar cină, este o jertfă anticipată. În această Jertfă se împlinesc toate jertfele Vechii Alianțe.

Figura Slugii lui Iahve (Is) – mai importantă decât ale tuturor prorocilor „*sacramentum futuri*“ [„sacramentului viitorului“] (Isaia).

Tradiția lui Ieremia: noua Alianță

Cena – Croce – Risurrezione fanno uno indiviso misterio pascale [Cina – Crucea – Învierea constituie un mister pascal indivizibil]. / Cina (*eucharystia*) anticipează și Învierea: „*transsubstantiatio mortis*“ [„transsubstanțierea morții“].

- *Via Crucis*
- *Sexta, Nona*
- *Lectio et medit. praeparat.* (suferința: [ilizibil])
- *Ador. SS-mi* (Lit. SS-rum)
- *Ros (I, II)*
- *Vesp.*

– Meditatio christ. (XII)

Mysterium Paschale di Gesù. S. Giov. [Misterul pascal al lui Isus după Sfântul Ioan] două părți I–13, 13–21

Spălarea picioarelor. A fi creștin înseamnă a accepta să ți se spele picioarele (Atitudini: Iuda și Petru). Spălarea picioarelor este un act de iubire care poate fi primit doar prin iubire. Iubirea stă și în acceptare.

Spălarea picioarelor – însemnătate sacramentală, eclezială („să vă spălați picioarele unii altora”: comunitatea), etică.

Interpretarea Sf. Augustin: între idealul de curățenie contemplativă și grijile apostolice și pastorale trebuie, de asemenea, „să te murdărești pe picioare”, mergând la întâlnirea cu Cristos în mijlocul problemelor semenilor și ale lumii.

Cristos „ne spală picioarele” în fiecare zi, când ne rugăm „iartă-ne nouă greșelile noastre”.

Refl.: punerea în practică în propria viață.

– *Matut. anticip.*

Lit. SS-mi Nominis Jesu

Lit. BMV

Lit. S. Joseph

– *Veni Sancte Spiritus*– Meditatio christ. (XIII)

Homo factus est [S-a făcut om] = a înfruntat moartea, a ieșit în întâmpinarea morții. Întreaga structură biologică este destinată morții. Esența spirituală se opune morții, pentru că trăiește pentru iubire.

Disputa cu privire la înviere s-a născut din traducerea noțiunilor biblice. Două tradiții biblice: „mărturisirea” – (*confessionale*) – „povestea” (*narrativo*). Probabil cel mai vechi text (rădăcina) sunt cuvintele „Domnul a înviat și S-a arătat lui Petru”. Tradiția „*narrativa*” încearcă mai degrabă să explice cum s-au desfășurat evenimentele.

Pavel (I Cor) pleacă de la moarte: Cristos a murit după Scripturi (adică în concordanță cu Vechiul Testament) pentru păcatele noastre (așadar, nu moartea ca pedeapsă pentru păcat, ci ca eliberare de la moarte). A fost înmormântat = a coborât printre cei morți / – Apoi a fost văzut (ὤφθη). „A înviat a treia zi după Scripturi, S-a arătat lui Petru“.

Mormântul. Învierea s-a produs înainte ca trupul să înceapă să se descompună (Ps 15!).

Moartea face parte din lumea care există. Învierea adevărată (nu doar conceptuală) este mereu dorită de om. Învierea este revelația Puterii lui Dumnezeu! Aceași care se revelează în Creație.

- *Ros (III)*
- *Ador. euch.*
- *Medit. sintetica*
- *Compl. / Praep.*

24 II

- *Int. / orationes consuetae*
- *Medit. „Ipse liberabit Te de laqueo venantium et a verbo maligno“*
[„El Însuși Te va izbăvi din lațul vânătorilor și de cuvântul tulburător“].
- *Sacrum. Grat. actio.*
- *Laudes*

– Meditatio liturg. (XIV)

Cateheza liturgică despre rugăciune. În pofida concepțiilor care contestă nevoia rugăciunii de implorare (și care ascund iluzia autosuficienței omului)

– Isus ne învață rugăciunea de implorare

Dumnezeu este Puterea Supremă, care este totodată Bunătatea. Pură Bunătate și izvor al oricărui bine.

Dumnezeu este Putere și Iubire. Ordinea etică merge mână în mână cu cea ontică.

Gnoza: religia ruptă de credință. Rugăciunea este înlocuită de antrenamentul interior al omului („pustiul“ –)

Ce anume putem să implorăm? Tot ceea ce este bine. A supune întreaga realitate privirii Tatălui Atotputernic.

Rugăciunea desparte în noi lumina de întuneric – binele și răul moral – și călăuzește procesul convertirii (Luca: va da Duhul cel bun... –).

Rugăciunea în numele lui Cristos este calea pentru a deveni Fii ai lui Dumnezeu.

Căutați-L pe Dumnezeu – veți găsi în Duhul Sfânt bucuria (cf. colecta *de die!* [a zilei]).

– *Tertia*

(In)

Lit. naț. pol.

Meditatio cristologico-ecclesiologică (XV)

Conceptia contemporană: Isus – da; Biserica – nu. Pe Isus îl cunoaștem la fel ca orice lucru: prin învățătură.

Or pe Isus îl putem cunoaște în mod autentic doar prin rugăciune, deoarece Isus s-a revelat în rugăciune. În cunoaștere este indispensabilă o anumită „*connaturalitas*“ [„concordanță de natură“] sau „*sym-patia*“ [„compasiune“]. Cristos: „nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine“.

Nevoia de teologie, dar înainte de toate teologia celor sfinți înrădăcinată în iubire.

Biserica – Trupul lui Cristos este condiția reală a cunoașterii lui Isus: îl cunoaștem pe Cristos în acel „noi“ care este pătruns de iubirea Domnului.

Omul nu-L poate obliga pe Dumnezeu să Se lase cunoscut – această cunoaștere poate fi doar rodul inițiativei lui Dumnezeu.

Isus a intrat în întreaga tradiție a Vechii Alianțe a lui Israel și de acolo și-a început raportarea existențială la Dumnezeu: „Tatăl nostru“.

Misterul lui Cristos și misterul Bisericii sunt nedespărțite până la sfârșitul lumii.

– *Via Crucis*: Slavă Tatălui + Fiului + Sfântului Duh: trecerea prin realitatea păcatului și dincolo de această realitate – spre Gloria în care, existând, Dumnezeu este începutul tuturor lucrurilor.

- *Consideratio praeparat*. [Considerații pregătitoare]: suferința
Lectura: *Colegialité du Synode* [*Colegialitatea Conciliului*]
- *Sexta, Nona*
- *Ador. SS-mi*
- *Res. (II, III)*
- *Vesp.*

– *Meditatio ecleziologică* (XVI)

Ecleziologia își are începuturile în descrierea făcută de Luca Rusaliilor. Biserica apostolică: „*perseverantes in doctrina Apostolorum*“ [„stăruind în învățătura Apostolilor“], sfântă: „*assidui in oratione et in fractione panis*“ [„stăruitori în rugăciune și în frângerea pâinii“], una: „*unum solum cor et anima una*“ [„o singură inimă și un singur suflet“] – universală: darul vorbirii în limbi, din prima zi Biserica vorbește în toate limbile: Biserica universală nu „preconizează“ o multitudine de Biserici locale, ci „naște“ această „multitudine“: „*dilatamini*“ [„răspândiți-vă“].

Ziua de Rusalii conține în sine întreaga istorie a Bisericii. Misiunile Apostolilor se încheie la Roma. Roma devine moștenitoarea și centrul universalității.

Ecleziologia lui Luca este pneumatologică și în același timp cristologică, spirituală și în același timp concretă...
Ref.

– *Matut. Anticip.*

Lit. MBV, Lit. S. Joseph

– *Meditatio ecleziologică* (XVII)

Communio (*koinonía*) ebr. *Ladelura* (= *cooperativa* [colaborare/cooperare]).

Biserica este „*koinonía*“ lui Cristos, *koinonía* Paștelui Lui – *Communio* [Comuniune] după Vechiul Testament. Între Dumnezeu și om, după Vechiul Testament, nu există comunio, doar Alianță. După Noul Testament, între Dumnezeu și om există comunio. // Vechiul Testament se opunea concepțiilor păgâne din cauza transcendenței lui Dumnezeu. Grecii acceptau comuniunea între oameni și zeițăți.

Totuși învățătura Noului Testament nu este o consecință a elenizării, ci a Noii Realități, care este esențială pentru Noul Testament: noutatea radicală a creștinismului. Întruparea = noua Sinteză înfăptuită de Dumnezeu. Sf. Pavel: *koinonía nel Sangue di Christo... nel Corpo di Christo...* [comuniune în Sângele lui Cristos... în Trupul lui Cristos...] Euharistia deschide „eul” omenesc spre Dumnezeu cel Transcendent în Divinitatea Lui: „îl îndumnezeiește” pe om.

Această comuniune își are temeiul în Unirea Ipotaică: *communio* între Divin (natura, voința) și uman (natura, voința).

Comuniunea cu Dumnezeu întru Cristos ca temei al Bisericii este izvorul comuniunii dintre oameni („noi” ai Bisericii).

Refl. past.: pentru o reflecție mai profundă, chiar renunțarea la Comuniunea sfântă pentru o Comuniune mai rodnică, precum și o acțiune de solidaritate cu cei care o doresc, dar nu o pot primi.

Koinonía înseamnă „Euharistie“, precum și „comunitate“.

- *Ros. (I)* *Lit. DNJC S. Sacerdotis*
- *Ador. euch.*
- *Hora Sancta*
- *compl.*

25 II

- *Int. Orationes consuetae*
- *Medit.*, „*Ipse peccata multorum tulit et pro transgressoribus rogavit*“
[„El Însuși a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați“].
- *Sacrum – grat. act.* *Dedic. BMV Implorationes Ss-mi*
Spiritus
cotidie [zilnic]

Laudes

Meditatio liturg. (XVIII)

De iustitia christ. [Despre dreptatea creștină]. // Găsim două noțiuni soteriologice: „*compassio Dei*“ [„compasiunea lui Dumnezeu“]: *S. Bernardus*: „*Deus non patitur, sed compatitur*“ [„Dumnezeu nu pătimește, ci compătimește“]. Problema „*compatheia Dei*“ [„compătimirii lui Dumnezeu“] își găsește aici reflectarea. „*Cor meum*“ [„Inima mea“] în privința lui Dumnezeu.

(*Eucharystia: personalismo profetico* [personalismul profetic] // Liturghia din Vinerea Mare ne orientează permanent spre Golgota: Cel care a îndurat moartea fără păcat a îndurat-o pentru noi, deși prorocul susține că fiecare suportă singur răspunderea doar pentru propriile păcate. Evangelia: „dacă nu va prisosi dreptatea voastră“ ... „peste măsură“ (preaplinul). Dumnezeu este „preaplinul, belșugul“. Creștinul ar trebui, de asemenea, să fie capabil de dar, de „ceva mai mult“; de aici se naște bucuria spirituală.

Aceasta ne conduce la antiteza Predicii de pe munte, „li s-a spus celor bătrâni” = Dumnezeu i-a spus lui Moise – iar Eu vă spun = Dumnezeu vorbește prin Mine

cfr. postcommunio

(*cfr. rugăciunea după comuniune*)

Refl.

circa [în ceea ce privește] acel „ceva mai mult” – în învățătura Bisericii (HV, FC) în viața personală
metodologia omiliilor (!)

– *Tertia*

Lit. naț. pol.

– *Meditatio* despre preoție (XIX)

Chemarea lui Petru: /Luca: pescuirea minunată./ – Mai înainte Petru îi spune lui Isus „învățătorule”. Apoi: „Doamne”.

Descrierea primei chemări: Andrei și fratele său, Simon: Vino! Să vezi! Fără vedere nu există „experiență” (= *gustare* [a gusta]).

Înainte îl numeau pe Isus „*Rabbi*”, după întâlnirea cu El „L-am văzut pe Cristos = Mesia”. Există aici elementele chemării: *ubi habitas?* [unde locuiești?] – veniți, uitați-vă.

- a arunca plasa asupra cuvântului Lui – aceste elemente trebuie să se repete în fiecare chemare.

Cei doi ucenici au conștiința „Mielului lui Dumnezeu”, adică în același timp conștiința propriilor păcate/greșeli: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos”. *Initium sapientiae timor Domini* [Teama de Dumnezeu e începutul înțelepciunii]. Poate predica în mod autentic convertirea doar cel care are conștiința propriei păcătoșenii.

Videte Eum et illuminamini! [Priviți-L și veți străluci de bucurie!]

„Și-au chemat tovarășii care erau în luntrea vecină”: chemarea celorlalți și prin ceilalți. Împreună vor forma

- „*koinonía Petri*“ [„comunitatea lui Petru“] (+ Iacob, Ioan)
 – și totodată bazele viitoare Biserici / „A fi ucenic“ în-
 seamă a accepta să fii „pescuit“ de Isus / Vocația nu
 este o chestiune doar personală: ea se concretizează în
 comunitatea Bisericii; prin luntrea lui Petru.
- *Via crucis (pass.)*
 - (*consideratio praepa.*: suferința)
 - (*collegialită a Synodo dei Vescovi* [colegialitatea în Conciliu a Episcopilor])
 - *Ros. (III) (I)*
 - *Ador. SS-mi (7 verba [7 cuvinte])* *Corona 5 vulnerum*
[Rozariul celor 5 răni]
 - *Vesp.*
- *Meditatio: spiritualită sacerdotală* [spiritualitatea preo-
 tească] (XX)
Dominus pars haereditatis meae et calicis mei [Dom-
 nul este partea moștenirii mele și a pocalului meu]
 Neamul lui Levi nu a primit nici o parte la împăr-
 țirea Pământului Făgăduinței. Dumnezeu era moșteni-
 rea lor, temelia asigurării vieții, chiar în sens material.
 Psalmul în care se află aceste cuvinte este psalmul preo-
 tului. În același timp el depășește Vechea Alianță înspre
Cristos.
Această apartenență la Dumnezeu, dependența
 deosebită față de El, permanenta disponibilitate de a
 primi învățăturile Lui – sunt izvorul unei bucurii deo-
 sebite.
 Fără disponibilitatea de a părăsi bunurile personale
 nu există preoție adevărată. În acest context se încadrea-
 ză celibatul: și în acest context trebuie să-i căutăm un
 sprijin existențial.
 Viața preotească se concentrează integral asupra Eu-
 haristiei. Ea este întreaga noastră moștenire.

„Iată, am părăsit totul...” „...Pentru unul primește
o sută...”

Refl.

Lit. SS-mi Cordis Christi

Lit. BMV, Lit. S. Joseph

Matut. anticip.

– Meditatio: (Liturgică) *de sabato* (XXI)

Colecta: „*Ad Te corda nostra, Pater aeternae, converte, ut nos, unum necessarium semper quaerentes et opera caritatis exercentes, Tuo cultui praestes esse dicatos*” [Tată veșnic, întoarce spre Tine inimile noastre, ca să faci ca noi, căutând mereu numai cele de trebuință și realizând lucrările carității, să-Ți dăm gloria care Ți se cuvine“].

Convertirea: dintr-o țară îndepărtată (= din ținutul păcatului) ca un fiu risipitor. Doi frați: unul mai mare și altul mai mic. Cel mare (simbol al lui Israel) credincios, dar invidios (pentru că și el și-ar dori acele bunuri din „țara îndepărtată”, deși Tatăl îi spune „tot ce este al meu este al tău, și ce este al tău este al meu”).

Convertirea de bază: *ad Te* [la Tine]! La Dumnezeu.

Prioritatea lui Dumnezeu: „*unum necessarium*” [„nu-mai cele de trebuință“], la care se adaugă „*opera caritatis*” [„lucrările carității“].

Amintirea zilelor seci (*quattuor tempora*) (: din Postul Mare; prima săptămână): tradiția străveche – de la un moment dat legată de vocația preoțească: miercuri – vineri – sâmbătă.

cf. postcommunio de sabato

Ros. (II)

Ador. euch.

Medit. sintetica

Compl. / Prep.

26 II

Int. Orat. consuetae

Meditatio „omnibus mutationibus multa subesse quae... fundamentum habent in Christo, qui est heri et hodie, Ipse et in saecula“
[„între toate schimbările există multe care... au temelia în Cristos, care ieri și azi și în veci este Același“]. Unit cu El prin Maria.

(Dedic. BMV

Orat. ad Spir. SS-m)

– *Sacrum, grat. actio*

– *Laudes*

Meditatio liturg. de Dominica (XXII)

Alianța cu Avraam (Geneza) Credința este demnă de viață și de moarte. Este demnă să-ți legi de ea întregul destin.

Și Dumnezeu se oferă pe Sine în Alianță: își leagă „Destinul“ Său de Alianță. Confirmă aceasta prin moartea Fiului Său. Se angajează întru totul pe Sine în relația cu oamenii.

– Cuvânt de încheiere. *Grat. actio. Bened. Salvae Regina*

UIOGD

Zilele de reculegere de la Vatican
II–I7 martie 1984
CARD. A[LEXANDRU] DO NASCIMENTO

II III

1. *Vesp.*
2. *Veni Creator Spiritus*
3. I Conferință introductivă
S. Marcus: „venite in disparte“ [Sf. Marcu: „veniți voi singuri“].
Vino! (referință la libertate), vino cu istoria ta personală, cu crucea ta.
Vino = „*essere in tensione*“ ... „*essere in lotta*“ [„a fi în tensiune“ ... „a fi în luptă“] – ca răspuns la acest lucru Biserica ne oferă zilele de reculegere: (*vacare Deo*): *solus cum Solo* [(a te dedica lui Dumnezeu): singur cu El Singur] „*deja las otras cosas*“ [„lasă celelalte lucruri“] (Sf. Carol)
– *purificazione – intercessione – contemplazione* [purificare – mijlocire – contemplanță]
(Canonizarea Sf. Paula Frassinetti – oamenii, Biserica sfântă și Mama sfinților): a trăi întru sfințenie = a-L face pe Dumnezeu prezent în istoria oamenilor
venite – accipite iugum [veniți – primiți jugul]
venite – benedicti Patris mei [veniți – binecuvântații Tatălui meu]
4. *Ador. SS-mi*
5. Lamentații I
6. *Matut. antic.*

7. *Medit. sint.*

8. *Compl.*

Lect. card. Ratzinger:

Vor privi spre Cel pe care L-au străpuns

12 III

1. *Int. Orat.*

2. *Medit. (vacare Deo* [a te dedica lui Dumnezeu])

3. *Sacrum*

Grat. act. [intercessionones] Consuete

4. *Laudes*

5. *Meditatio II*, Dio/Dumnezeu

– Punctul final al cercetării rațiunii umane. În același timp, depășește rațiunea (Pascal)

– *Ricerca* [căutare] /aspirație/ care traversează întreg Vechiul Testament

/Psalmii/: Fața lui Dumnezeu! – în teologie / filozofia medievală: Persoana

Vultum Tuum, Domine, requiram [Voi căuta fața Ta, Doamne] – în această căutare: în același timp dorința de a fi văzut de către Dumnezeu.

Cercare Dio = cercare bone, evitare il male [A-L căuta pe Dumnezeu = a căuta binele, a evita răul]

despre mistică și mistici: ei sunt mărturia a ceea ce este Viitorul definitiv al omului: omul – „*essere in lenta maturazione*“ [„a fi într-un proces lent de maturizare“]/„a ridica ochii spre Dumnezeu“: *levare oculos*. ← Bergson

6. *Passio sec. Marc.* [Patimile după Marcu]

7. *Imploratio donorum SS. Spiritus*

8. *Tertia*

Newman

Cartesio
[Descartes]

9. Meditatio III: Omul: „eu“

quis est Deus? – S. Thomas [cine este Dumnezeu? – Sf. Toma]

Newman: *I and my Creator* [eu și Creatorul meu]

Cartes.: *Cogito – ergo sum* [Gândesc – deci sunt]

„Eu“ față de „Dumnezeu“

Io davanti a Dio [Eu în fața lui Dumnezeu]: Ce sunt „eu“?: trup și spirit, existență temporar-spațială: istorică // Cine sunt „eu“? persoană deschisă spre celălalt (ceilalți), deschisă spre Dumnezeu,

Lucrețiu

Creator – Pater Sanctus – Erus totius bonitatis (Thom.)

[Creatorul – Sfântul Părinte – Domnul a tot ceea ce e bun (Sf. Toma)]. Cel care dă, fără a aștepta să i se înapoieze – orice bine, întrucât există în creaturi, se află în Dumnezeu ca în izvorul său (Fontanna).

[ilizibil]

10. *Sexta* /cor. Ros. II/

11. *Reflexio medit.*

12. *Via Crucis* [ilizibil]

13. *Nona*

14. *Ador. SS-mi*

15. *Cor. Ros. III*

Psalmi poenit.

16. *Vesp.*

Dostoievski,
Sf. Toma,
Merton

17. Meditatio IV [Ps 104] Providența Divină: creaturile aduc slavă Creatorului

Existența tuturor entităților întâmplătoare vine de la Dumnezeu

Dogma consolatore della Div. Providenza [Învățătura consolatoare a Providenței Divine]: Dumnezeu ține totul în viață (cuvintele lui Matei despre crinii câmpului).

Chemarea la iubire a fiecărei creaturi (animale, plante) cf. *Prex Euch. IV* [rugăciunea euharistică IV]: adorarea Înțelepciunii Domnului. Cartea Înțelepciunii: „iubești

tot ce ai zămislit“. Locul deosebit al omului (*nobilitas*: demnitate)

Bărbatul – femeia: o reflectare a Trinității.

Card. Newman: textul despre Providență

Baudelaire

18. *Refl.*

Matut. anticip. Lit. BMV / S. Joseph

19. *Meditatio V*

Mysterium iniquitatis [Misterul fărădelegii] – păcatul: „salvare gli uomini dai loro peccati“ (*ad Tessal.*) [„a-i salva pe oameni de păcatele lor“ (către Tesaloniceni)].

Pentru a pătrunde misterul păcatului este indispensabilă lumina credinței: când dispare credința, dispare conștiința păcatului.

Christus: „si“ [Cristos: „da“]; *peccatum* – „non“ [păcatul – „nu“]

Cicero
Sf. Toma

Peccatum = *non oboedire* [Păcatul = a nu asculta/a nu te supune]; *iniquitas* [fărădelege]; *ingratitude* [ingratitude]; *impietas* [impietate]; ruperea prieteniei cu Dumnezeu; refuzul ființei libere față de Absolut: față de Tatăl.

Ce înseamnă păcatul în viața mea personală?

Moartea –

consecințele păcatului

Iadul –

Bernanos

Bernanos = a nu mai putea iubi mai mult.

Doamne, în mâinile Tale îmi încredințez libertatea.

Fie-Ți milă, Doamne, Fie-Ți milă!

20. *Cor. Ros. (I), Lit. Laur.* [Litania lauretană]

21. *Benedictio eucharistica*

22. *Medit. sintet.*

Lect. J. Ratzinger

23. *Compl.*

alia [altele]

13 III

1. *Int. Orat.*
2. *Medit. I amor – providentia – peccatum* [iubire – providență – păcat]/
3. *Sacrum*
Grat. act. Intercessiones: consuetae
4. *Laudes*

5. *Medit. VI* *Redemptio* [Răscumpărare]

S. Paulus: qui me liberabit? [Sf. Pavel: cine mă va elibera?]

Deus tantum dilexit mundum, ut Filium Suum Unigenitum mandavit... [Dumnezeu într-atât a iubit lumea, încât l-a dat pe Unicul Său Fiu] (*dedit* = *donum* [a dat = dar]). Darul îl exprimă pe Dăruitor /: darul = îl reprezintă pe cel care a dăruit/

Filoz. greci.
[Filozofii
greci]
[ilizibil]
Asia
Africa

Cristos – darul Tatălui

Sf. Pavel: despre toate darurile care au precedat acest Dar suprem: darurile naturii, darurile culturii, și ale celei asiatice, africane: marile figuri.

Sf. Pavel

Isus Cristos – Al Doilea Adam

Tatăl care nu Și-a cruțat propriul Fiu, ci L-a dat pentru noi, cum să nu ne dea totul odată cu El?

Verbum caro factum est [Cuvântul s-a făcut trup].

6. *Imploratio donorum SS. Spiritus* [Rugăciunea de Implorare a darurilor Preasfântului Duh]
7. Patimile PNJC după Sf. Marcu
- 7a. *Tertia*

8. *Meditatio VII.* Întruparea – Evanghelia: *Magister* [Învățătorul]

Cristos – Darul Tatălui – Fiul Consubstanțial cu Tatăl: totul a fost creat în El și totul dăinuie în El.

Acest Dar a venit la noi ca un Prunc lipsit de apărare.

Învățătorul /Maestrul/: învățătura îndreptată spre ceea ce este cel mai intim în om („*cuore*“ [„inima“]) – și stârnește în om profunzimea umanității.

Noi criterii atunci când este vorba de exercitarea puterii.

Învățătura exigentă – în același timp extinsă granița iertării.

Rivelatore [Revelator] (ucenicul – Maestrul) – „*io e mio Redentore*“ [„eu și Mântuitorul meu“]

A revelat misterul Tatălui și propriul Său Mister (cf. Dei Verbum): a propovăduit Cuvântul Domnului
același Cuvânt ne este dat nouă, pentru
a-l păstra și a-l transmite.

9. *Sexta / Cor. ros. (III)*

10. *Reassumptio medit.*

11. *Via Crucis (Pauli PP. VI)*

12. *Nona*

13. *Ador. SS-mi*

14. *Cor. Ros. (I)*

Litania SS-rum

15. *Vesp.*

16. *Meditatio VIII* Rugăciune

Învăță-ne, Doamne, să ne rugăm! – Tatăl nostru: Rugăciunea tuturor și a fiecăruia în parte

Tatăl nostru, care ești în ceruri: încredere (*fiducia*): suntem Fiii Lui

Sfințească-se numele Tău – Numele – Esența – Conceptul de Dumnezeu

Vie Împărăția Ta – anunțată și întemeiată de Cristos

Facă-se Voia Ta – sfințenia: îndeplinirea Voinței Domnului

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi – natur. și supranatur.

Ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșităților noștri – împăcarea cu Dumnezeu și cu oamenii

Ciprian
Toma
d'Aquino
și mulți alții
S. Weil

[ilizibil]

Mauriac

Și nu ne duce pe noi în ispită – mărturisim slăbiciunea noastră

ci ne izbăvește de cel rău: Prințul acestei lumi!

Ispita non-existenței satanei se combate cu sacramentele și cu slujba pentru Preasfânta Fecioară Maria.

17. *Matut. anticip.*

18. *Litaniae SS-mi Cordis DNJC, Lit. BMV., Lit. S. Joseph.*

19. Meditatio IX

„Go-el” – *Redentore – Riscattatore* [Răscumpărător – Mântuitor] – (*Go-el*)

LG.: Fiul lui Dumnezeu s-a unit într-o cântă cu fiecare om.

(raportare la cultura africană: *bantu*)

Omul unit personal cu Dumnezeu – este Capul întregii umanități.

20. *Cor. Ros. (II), Lit. Lauret.*

21. *Benedictio Eucharist.*

22. *Medit. sintetica* [„Goel” – încredințare Inimii Imaculate a Maicii Domnului]

23. *Compl.*

Lect. Ratz.
inne

14 III

1. *Int. Orat.*

2. Medit: iartă-ne nouă greșelile într-o Cristos „goel”

3. *Via Crucis*

4. *Sacrum / grat. act. Intercessiones: consuetae*

4a. *Cor. Ros. (I)*

5. *Laudes*

Newman

6. *Meditatio X.* [Patimile Răscumpărătorului]

Golgota – Mielul Domnului – cu ochii Sf. Ioan Evangelistul, care a auzit aceste cuvinte pe malul Iordanului din gura lui Ioan Botezătorul, laolaltă cu întreg cântecul

Slujitorului lui Iahve (din Is) și cu tot conținutul său mesianic și pascal.

Ps 21 „va străpunge mâinile și picioarele mele...” până la cuvintele „Dumnezeu meu, Dumnezeu meu, pentru ce M-ai părăsit”. – Întreg acest conținut al patimilor din Vechiul Testament Ioan /fiul lui/ Zevedei îl găsește confirmat pe Golgota, precum și în cuvintele lui Cristos: „Păstorul cel bun își dă viața pentru oile Sale”... până la „Acesta este Trupul meu care se dă pentru voi”. „Acesta este Sângele meu...”

S. Gregorius
August.
Card.
Wyszyński

7. *Ador. SS-mi*
8. *Imploratio donorum SS-mi Spiritus*
9. *Tertia*

10. Meditatio XI Mama

Newman

„*Iuxta Crucem Tecum stare*” [„Să stăm cu Tine lângă Cruce”] –

„*Fiat*” [„Fie”] la Buna Vestire

Newman: „în lumina Sângelui lui Cristos”...

– în ce punct mă aflu în privința îndepărtării de păcat? Această sensibilitate a conștiinței pe care o întâlnim la sfinți este indispensabilă în viața preoților

S. Gregorius [Sf. Grigorie], S. Augustinus [Sf. Augustin], *Sextus*

marea smerenie a sfinților

„Însemnări din închisoare”

Ps 50: „*cor contritum et humiliatum*...” [„inima înfrântă și smerită”]

11. *Sexta*
12. *Celebratio iubilaei in audientia generali* [Celebrarea jubileului în audiență generală]
12. [sic] *Nona*
13. *Cor. Ros. (II)*
14. *Vesp.*

- Card. 15. *Meditatio XII*
 Wyszyński „*Cor contritum et humilitatum*“ [„inima înfrântă și smerită“] – condiția pentru a deveni un om nou: Dumnezeu creează un om nou. Îndreptățirea este lucrarea Domnului: analogie cu actul Creator: Ziua Învierii: Luați Duh Sfânt!
 CIC Mântuirea multora depinde de ceilalți.
 R. Aron Virtutea pocăinței – și Sacramentul Pocăinței!
 Pius XII Sf. Ioan al Crucii
16. *Matut. anticip.*
17. *Litaniae SS-mi Nominis DNJC*
Lit. BMV, Lit. S. Joseph
18. *Meditatio XIII.* *De Spiritu Sancto*
 „*Vultum Tuum Domine requiram – a Dio Creatore*“ [„Voi căuta fața Ta, Doamne – o, Dumnezeule Creator“]
idem – a Dio Redentore [*idem* – o, Dumnezeule Mântuitor]
 – *nunc: idem – a Dio Spirito Sancto* [acum: *idem* – o, Dumnezeule, Duhule Sfinte]
 Duhul Sfânt ne este dat: Darul: Duhul Tatălui, Duhul lui Cristos
 /Duhul Sfânt – simbolul apei (!)
 Duhul Sfânt care a vorbit prin Proroci: legătura cu Cuvântul.
 Sf. Pavel: Duhul Sfânt sălășluiește în noi ca într-un templu
 – în bisericile persecutate se realizează promisiunea lui Cristos: Duhul Sfânt vă învață ce trebuie să spuneți!
 – „Un alt Consolator“!
 (R. Brown) – „Sanctificator“ = Sfințitorul
 – Is: viziunea celor 6 Serafimi – Sfânt, Sfânt, Sfânt – a atins cu cărbune buzele omului, ale prorocului, purificându-le

- Sfințenia: atribut esențial al lui Dumnezeu, atribut al Absolutului
 - a) $\left\{ \begin{array}{l} \text{Sfințenia: transcendența – } \textit{relationes inter-trinitariae} \\ \text{[relațiile în sânul Sfintei Treimi]} \\ \textit{supernaturale est „suum naturale“} \text{ [supranaturalul} \\ \text{este „natural în sine“]} \end{array} \right.$
 - b) sfințenia în sens moral – față de creaturi „a-i face pe oameni participanți la Natura Divină“
- 19. *Cor. Ros. (III), Lit. Lauret.*
- 20. *Benedictio Eucharistica*
- 21. *Meditatio sintetica*
/despre sfințenia lui Dumnezeu: Dumnezeu este iubire
Lect. Ratzinger *et alia* [și altele]
- 22. (=23) *Compl.*

15 III

1. *Intentio Orat.*
2. *Meditatio*: Is: Sfânt, Sfânt, Sfânt... piatră arzătoare
3. *Sacrum (grat. actio. Intercessiones: consuetae)*
4. *Laudes*
5. *Meditatio XIV* Sfințenia
Exiit Seminator seminare... Semen [Semănătorul a ieșit să semene... Sămânța]: Cuvântul Domnului, semănat în sufletul bine pregătit, va da roade: *meta-noia*: noua scară de valori, care se realizează cu eforturi și luptă: aceasta este calea sfințirii și sfințeniei noastre: *imitare Christum* [a-L urma pe Cristos] – voința umană, unită cu Voința Domnului
 - sfințenia creștină este pentru fiecare zi
 - *Deus mirabilis in sanctis suis* [Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui]
 - Sfinții: asemănarea cu Cristos: „va face fapte pe care Eu le fac“

S. Joan della †
[Sf. Ioan al Crucii]
Aristot.
[Aristotel]

- a da mărturie în fața tuturor, chiar și a celor necredincioși – restul să lăsăm lui Dumnezeu, care „*scrutatur corda*” [„cercetează inimile”]
- 6. *Imploratio donorum Spiritus SS-mi*
- 7. Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca
- 8. *Tertia*
- 9. *Meditatio XV* [prietenia cu Dumnezeu – rugăciunea]
 - *amor naturalis: auto-conservatione della natura* [iubirea naturală: autoconservarea naturii]
 - *amicitia – solummodo inter personas* [prietenie – numai între persoane]
 - *confidentia fra gli cuori – communio personarum* [încrederea între inimi – comuniunea persoanelor]
 - Vat. II: *sancti sunt amici Dei: amicitia inter Deum et hominem: „vocavi vos amicos...”* [sfinți sunt prietenii lui Dumnezeu: prietenia între Dumnezeu și om: „v-am numit pe voi prieteni...”]
 - *Spiritus S. habitat in nobis = amicitia* [Duhul Sfânt trăiește în noi = prietenie]: de aici să ne deschidem inima în fața lui Dumnezeu, să-I vorbim, să discutăm cu El: rugăciunea, contemplarea.
- Maritain → Mărturie despre Sf. Toma d’Aquino (puterea rugăciunii lui, precum și despre efortul spiritului lui)
- Mărturia Sf. Ioan Vianney despre enoriașii săi
- *Dio stima amicizia dei suoi fedeli* [Dumnezeu prețuiește prietenia credincioșilor săi].
În felul acesta se explică rodnicia mijlocirii sfinților la Dumnezeu.
- 10. *Sexta*
- 10a. *Cor. Ros. (II)*
- 11. *Meditatio reflexiva*
- 12. *Via Crucis*
- 13. *Nona*

14. *Ador. SS-mi*
15. *Cor. Ros. (III)*
16. *Vesp.*

17. *Medit. XVI* *Communio Sanctorum* [Comuniunea Sfinților]

Omul amenințat de „masificare“! Omul contemporan

În fața acestui fenomen, creștinismul aduce realitatea lui „communio“ [κοινωνία]: Comuniunea cu Dumnezeu prin Isus Cristos, prin misterul Întrupării // Comuniunea Sfinților

„Duhul Domnului asupra mea“ (Is) – se referă *in prima persona* [la persoana întâi] la Cristos Însuși. Apoi – în El și prin El – la întreg Poporul lui Dumnezeu: „*baptizati sumus in eodem Spiritu*“ [„am fost botezați în același Duh“].

Semnul celor sfinți este înainte de toate: iubirea și, odată cu ea, toate virtuțile teologale și morale. *S. Thom.*

„Motiones Spiritus S.“ [„Mișcările Duhului Sfânt“]

LG: Slăbiciunea noastră, sprijinită de mijlocirea sfinților în cer.

18. *Matut. anticipatum*
19. *Lit. BMV. Lit. S. Joseph*

20. *Meditatio XVII* Sfințenia Bisericii

LG. Ecclesia – *instrumentum unionis cum Deo = instrumentum sanctitatis!* [Biserica – instrument al uniunii cu Dumnezeu = instrument al sfințeniei!]. Aduc mărturie în acest sens toți cei care s-au sfințit în Biserică și se sfințesc neconținut. Biserica are mijloace de sfințire.

În același timp, și păcătoșii fac parte din Biserică. Părerea potrivnică a lui Tertulian a fost de mult respinsă. Căci Biserica este Mama plină de milostenie.

Toți în Biserică sunt chemați pentru sfințenie.

21. *Cor. Ros. (I)*

22. *Benedictio Eucharistica*

23. *Psalmi poenitent.*

24. *Hora sancta*

Lit. DNJC Sacerd. et Vict.

Lect.: Ratz. și altele

25. *Compl.*

16 III

1. *Int. diei*

2. *Medit. (Vultum Tuum Domine requiram* [Voi căuta fața Ta, Doamne])

3. *Sacrum (grat. act. Intercessionones: consuetae)*

(Lit. naț. pol.)

4. *Laudes*

5. *Meditatio XVIII (Sacerdotes)* [Preoții]

Shakespeare

Sfințenia preoților: deosebita chemare pentru sfințenie este legată de vocația și viața preoțească. În primul rând: Euharistia (*gratias agentes quia nos dignos habuisti astare coram Te et Tibi ministrare* [aducând mulțumiri pentru că ne-ai considerat vrednici să stăm în fața Ta și să Te slujim]).

– Sf. Ioan Evanghelistul – a fost singurul care a participat la Jertfa de Sânge pe Golgota. Tot el ne-a prezentat, în Apocalipsă, „Liturghia celestă“

– Preotul: fie este om de credință vie, fie „nimic“ (o povară pentru sine)

– Tot binele din lume își are începutul în Jertfa lui Cristos. Preotul este un instrument.

Dante

– Vai de lumea în care ar lipsi preoții!

– neconținută recunoștință pentru preoție în Inima Euharistiei Domnului Isus

6. *Imploratio donorum Spiritus SS.*

7. *Passio DNJC sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

(*Lit. DNJC Sacer. et Vict.*)

8. *Tertia*

9. *Meditatio XIX* *Maria Virgo et Mater* [Maria Fecioara și Mama]

Atâtea momente, atâtea ani cu Isus Răscumpărătorul. Răscumpărată în mod deosebit. – Momentul suprem – Cel care a fost totodată „ceasul Lui“

Maria – Mama Creatorului său (Newman). Maternitatea Divină a Mariei rămâne în legătură specială cu misterul Răscumpărării (*Go-el*)

Newman

Noaptea de la Betleem – Cana Galileii – trebuie să fie înțelese în context deplin mesianic, în contextul Golgotei. Zămislirea Imaculată – Urcarea la cer: rodul deosebit al Răscumpărării: Răscumpărare în mod „*eminenter*“ [„sublim“].

(R. Brown)

[ilizibil]
Saladin

Miraculoasă legătura dintre Maternitatea Mariei și sacerdoțiul preoților Bisericii.

10. *Sexta*

11. *Cor. Ros. (III)*

12. *Meditatio reflex.* [Mama lui Cristos – preoția]

13. *Via Crucis (feria VI)*

14. *Nona*

15. *Ador. euch.* (7 cuvinte ale Domnului Isus pe Cruce)

16. *Cor. Ros. (I)*

17. *Vesp.*

18. *Meditatio XX* (*BMV – et sacerdos* [Preasfânta Fecioară Maria – și preoții])

Iubirea maternă în experiența omului / experiențele proprii ale predicatorului și ale fiecărui om

Bernanos

Cor XIII: imnul iubirii: iubirea maternă se apropie cel mai mult de acest ideal.

- Card.
Wyszyński
- Maria – în relația cu Cristos, cu toți cei care constituie Trupul Lui Mistic *LG VIII (Salv. Dol.)*
 – Actul consacrării în fața Preasfintei Fecioare Maria:
 consacrarea „robiei”;
Soli Deo per Mariam [Numai /în fața/ lui Dumnezeu prin Maria]
 – Actul încredințării 25 III
19. *Lit. SS-mi Cordis DNJC, Lit. BMV, Lit. s. Joseph Orat. ex F. VI in Parasceve*
 20. *Matut. anticip.*
21. *Meditatio XXI* [Purgatoriul]
- a) Spre sfârșitul vieții vei fi judecat în temeiul iubirii [Sf. Ioan al Crucii]
 Mauriac
 Le Goff
 Balzac
- b) Purgatoriul: Preotul – nici fierbinte, nici rece
 „*zelus domus Tuae comedit me*” [„zelul pentru casa Ta mă devoră”].
 Jurnalul sufletului lui Ioan XXIII
 Vom fi judecați în temeiul iubirii – *imparare Christo* [în/ cunoașterea lui Cristos] – delicatețea conștiinței – iubirea față de oameni, îndeosebi față de copii
 Sensul purgatoriului: stagnare în iubire.
 Este important să-L facem pe Domnul centrul nostru de gravitație.
22. *Cor. Ros. II*
 23. *Bened. Euchar.*
 24. *Meditatio conclusiva* și rozariul celor 5 Răni ale Domnului nostru Isus Cristos
 25. *Compl.*
- Sf. Ecaterina
 de Genova
 Sf. Tereza

17 III

1. *Int. Orat.*
2. *Meditatio matut.* / reînnoirea oferirii de sine Sfintei Fecioare Maria

3. *Sacrum*

/ *grat. act. Intercessionis: consuetae*

Lit. naț. pol./

4. *Laudes*

5. *Meditatio XX* [sic] [Viața veșnică]

Omul – *esere in progetto – in tensione* [a fi în intenție – în așteptare].

Sfârșitul: „*La fine di quella tensione* [Sfârșitul acestei așteptări]: nici moarte nu va fi mai departe, nici tristețe, nici lacrimi...”

„*non sunt condignae passionis huius temporis in comparatione ad futuram gloriam*” [„suferințele acestui timp nu sunt demne /, prin comparație, / de gloria viitoare”]

- „*tra noi e voi è stabilito un grande abisso*” [„între noi și voi e o mare prăpastie”]
- Marea, perfectă Prietenie, *intimita con la Persona della SS-ma Trinità* [familiaritate cu Persoana Preasfintei Treimi]
- „(lucruri pe care) nici ochiul nu le-a văzut, nici urechea nu le-a auzit, nici la inima omului nu s-au suit...”
- „Veniți, binecuvântați...”
- caracterul „personalist” al fericirii veșnice
- misterul ascuns pentru noi în viața vremelnică
- *Vultum Tuum desidero: in Lumine videbimus Lumen!* [Doresc să-Ți văd Fața: în Lumină vom vedea Lumina!]

6. Cuvânt de încheiere. *Grat. actio. Benedictio*

Exercitia Spiritualia [Exerciții spirituale]

1985. 24 II–2 III

ARHIEPISCOPUL [ACHILLE] GLORIEUX

24 II

ora 18

1. *Vesp.*

2. *Veni Creator*

3. Conf. Medit. (I)

În timpul zilelor de reculegere formăm o comunitate.
În centru: Cristos. Duhul Sfânt, care vorbește „înălăuntru“.

Ne aflăm în centrul Bisericii: la Roma – și în lume. Biserica se pregătește pentru Paște.

Postul Mare este o chemare!

Tema: Simbolul credinței

În unitatea cu Mama Bisericii, din Lourdes: cuvintele Sf. Bernadetta: Sfântă Marie, Maica Domnului, roagă-te pentru mine, biet păcătos.

4. *Ador. Euch.*

5. *Cor. Ros. (III) Lit. SS. Cordis / BMV / S. Jos.*

6. *Compl.*

/Lecturi/

25 II

1. *Int.*

2. *Medit.* I. „Sunt în mijlocul lor“/

3. *Sacrum* / *Grat. actio*

Orat. cons.

gennaio

s. Amelia

January Januar Janvier
Январь Enero يناير

Ex. Spir. 1985, 24. II - 2. III
/abx. glorioux/

27.11.9.18

- 1⁸ Verg.
- 2⁹ our Creation
- 3 Kont. Welt. (I)

10 Toomany spotted neck. W. extreme: Chyten.
dark R. long neck "waxen"

rozdziałem w oparciu o Karsk: w Rydze - i
w kilku krosach przygotowanych do druku.

2. V. Post - per wervanische
Tendenz: Symbolismus

13 6. p. m. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.
 14 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

4₁₅ Adm. Ench.

5- Cor. Ros (π₁) Lit. SS. Corals / BMW / 1. Jan.

6¹⁶. Coupl / Leclercq /

17

(8) 25, 11

- 4- Int.
2¹⁹ detrit. / ja per tunc parvulus nich
3- Sacrum
1 s.w.
M	G	V	S	D	L	M	M	G	V	S	D	L	M	M	G
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
- detrit. / S. sp.
COT. ca D'Angus

1 s.w.

5-360

Act. mar./SS. Spir.

Lit. pentru Patrie

4. *Laudes*

5. *Conf. Medit.* (II)

/Credol: Doar Dumnezeu poate vorbi cum trebuie despre Dumnezeu: în nenumărate rânduri și în multe feluri... .. Dumnezeu a vorbit... .., și, la sfârșit, prin Fiul Său.

Symbolus Apostolorum [Simbolul Apostolilor]: structura Trinitară – *symbolus baptismalis* [simbolul botezului]

(Întâlnire ecumenică lângă Trento:)

Botezul ne dă viața Domnului: Sf. Elisabeta a Sfintei Treimi: viața Treimii în noi!

- Criza credinței în epoca noastră */malecredenti* [rău credincioși]/

Altfel: în primele veacuri ale creștinismului, când catehumenii se pregăteau pentru Botez: entuziasmul credinței.

- Monoteism: islamic / rugăciune – mărturisire a credinței/

Amintire din Damasc! contrast: secularismul Occidentului // card. Journet: *secreto di Dio* [taina lui Dumnezeu]

Dumnezeu cel Unic – Creatorul!

refl. / Credo Populi Dei / Passio S. Math. [Crezul Poporului lui Dumnezeu / Patimile după Sfântul Matei]

6. *Tertia*

7. *Conf. Medit.* (III)

Analiza secularismului, a indiferenței, în lumea creștină /Occidentul/. Semne ale reînnoirii: convertirile de la Islam!/
 În ce măsură credincioșii sunt și ei responsabili pentru ateismul contemporan? (GS) – Marxismul/ – sovietic: URSS: situația religiei, lupta neconținută cu religia.

solidaritate
cu cei
persecutați

8. *Medit. sintetica* „Doar Dumnezeu poate vorbi cum trebuie despre Dumnezeu...”
9. *Sexta, Nona*
10. *Via Crucis (Trinit.)*
(despre Duhul Sfânt – *lectura et medit.*)
11. *Ador. SS-mi.*
12. *Cor. Ros. (II, III)*
(Lectura textelor)
13. *Vesp.*
14. *Conf. Med. (IV)*
Istoria religiei – cu 4000 de ani înainte de Cristos, nu știm aproape nimic
Geneza: Babel – Avraam „*pater credentium*” [„tatăl celor ce cred”]
Moise: Numele Domnului „Cel care ESTE”
Revelația Paternității Divine – mai întâi în sens colectiv: eliberarea lui Israel din Egipt; apoi: Prorocii
Dumnezeu este Atotputernic (spre deosebire de zeitățile păgâne)
Dumnezeu este Sfânt (Decalogul) / Atotputernicia pătrunsă de iubire
Liturghia – plină de venerație și adorație a Maiestății Domnului (pentru a nu cădea în obișnuință). Idealul „Bisericii în rugăciune”. Exemplul parohiilor africane!
„*Te Deum laudamus... Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia*” [„Pe Tine Te lăudăm, Dumnezeule... Sfânta Biserică Te mărturisește pe întreg pământul”]
refl. / Credo Populi Dei/
15. *Matut. anticipatum*
16. *Conf. Med. (V)*
(*Credo ... in Creatorem coeli et terrae* [Cred... în Creatorul cerului și al pământului])

Omul – depozitar al creației. Scopul: slava Domnului. *Canticum 3 Puerorum ab fornace* [Cântecul celor trei tineri din cuptor] Omul: bărbat și femeie – după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. De acest lucru se leagă „să fiți sfinți” (Sf. Elisabeta a Sfintei Treimi).

De istoria omului se leagă strâns istoria mântuirii. De la „mandatul misionar” al lui Cristos, istoria aceasta trece în istoria evanghelizării: Europa, Africa, (Asia) – America. 500 de ani.

Din secolele al XVIII-lea/al XIX-lea – era industrială (L.E.). În acest efort de „stăpânire asupra pământului” – așteptarea „unui nou cer și a unui nou pământ” (II P): Omul are un destin personal (GS).

17. *Cor. Ros. (I) / Lit. BMV / Nom. DNJC / S. J.*

18. *Ador. Euch.*

19. *Medit. concl.* (despre iubirea lui Dumnezeu)

20. *Compl.*

26 II

1. *Int. diei, preces* [Intenția zilei, rugăciunile]

2. *Medit.* / doar Dumnezeu poate vorbi despre Sine/

3. *Sacrum* *Grat. actio*

Preces [ilizibil] Lit. pentru Patrie

4. *Laudes*

5. *Conf. med.* (VI): Creația (continuare)

Mai departe despre creație: Progresul uriaș în stăpânirea asupra lumii. Cuvinte de recunoștință pentru realizările omului *iuxta* [potrivit] Genezei! / Repetate luări de cuvânt: Paul VI, IP II – inițiative: căci, în același timp, aceste noi realizări aduc cu ele amenințări și devieri morale (sexul, viața, genetica, „spațiul”). Totodată: foamete și înapoiere. // Viitorul omului – amenințat.

Toate acestea se leagă de tema creației; poziția omului în cosmos! Cosmonauții americani în timpul zborului cosmic citesc Geneza 1/Oarecum continuarea psalmului: „Coeli enarrant gloriam Dei” [„Înălțimile cerești spun gloria lui Dumnezeu”]

refl. | Impl. SS Spir. | Passio DNJC S. Marcum [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Sfântul Marcu] | *Credo Populi Dei*

6. *Tertia*

7. *Conf. med. (VII): Alianța*

După păcatul originar – Potopul și Noe (Alianța cu Noe) – Babel – || Alianța cu Avraam – succesorii lui Iacov: Israel – robia egipteană: Moise – Eliberarea – Sinai – Alianța.

„Gratuitatea” alegerii din partea lui Dumnezeu: angajamentul solemn din partea lui Israel || Ritul Alianței: Sângele.

Arca Alianței, Tablele Decalogului – apoi va veni perioada Templului.

Nu o dată Israel a rupt Alianța, dar a revenit la ea, ținând seama de mărturiile Iubirii lui Dumnezeu: Dumnezeu-Mirele || Vechea Alianță – pregătirea pentru cea Nouă.

8. *Medit. reflex.* (despre iubirea lui Dumnezeu)

9. *Via crucis*

10. *Sexta, Nona*

(Lectura, refl. – despre Duhul Sfânt)

11. *Ador. SS-mi*

12. *Lit. SS-rum* *Lit. SS Cordis Jesu, Lit. BMV, Lit. SJ.*

Lit. JChristi-Sacerdotis [Litania lui Isus Cristos-sacerdotul]

13. *Cor. Ros. (III, I)*

14. *Vesp.*

15. Conf. medit. (VIII) (Cristologia)

Partea cea mai extinsă a Simbolului se referă la Isus Cristos. (două nume: Maria... Pilat...)

Isus din Nazareth: Pilde – limbaj simplu – Acțiune plină de omenie. Isus iubește, miluiește. Multe, multe detalii din Evanghelie. În singurătate se roagă, discută cu Tatăl...

Toată această imagine umană a vieții lui Isus din Nazareth nu poate însă dezvălui Misterul Său Divin!

(*refl.*)

16. *Matut. Anticipatum*17. Conf. Medit. (IX)

Isus a stârnit reacția contemporanilor: miracolele Lui, modul Lui de a proceda, învățătura Lui. / De aici întrebarea: Cine spun oamenii că sunt Eu? Răspunsul lui Petru // „Nimeni nu cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl – nici pe Tatăl nu-l cunoaște nimeni decât numai Fiul...” și „Cine Mă vede pe Mine Îl vede și pe Tatăl” // „Eu și Tatăl una suntem”: reacția violentă a evreilor.

„Tată, Preaslăvește pe Fiul Tău cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea” // De aici Prologul Evangheliei lui Ioan „Cred în Isus... Domnul nostru”. Vezi cuvântarea lui Petru în ziua Rusaliilor. Pavel către Filipeni: „...Dumnezeu l-a preamărit...” „Însăși rădăcina credinței creștine: pentru acest adevăr, „Cristos este Stăpânul”, au murit Mucenicii.

Apocalipsa. „Eu sunt Începutul... și Sfârșitul. Vino, Doamne Isuse” || Liturghia: valorizarea cuvintelor!

18. *Cor. Ros. (II)*19. *Ador. Euch.*20. *Medit. concl.* [despre iubirea lui Dumnezeu]21. *Compl.*

27 II

1. *Int. (Preces)*
2. *Meditatio* (Tu ești Cristos Fiul lui Dumnezeu celui Viu).
3. *Sacrum Grat. actio*
Preces /Act. Mar. / Prec. Spir. SS/
 Lit. pentru Patrie
4. *Laudes*
5. *Conf. medit.* (X) *Angelus*: Înrupat de la Duhul Sfânt, născut din Fecioara Maria – Zămislirea Imaculată – Maternitatea Divină – Vizita la Sf. Elisabeta. | *Mater Praecursoris* [Mama Înaintemergătorului] | – *Magnificat* – pe linia spiritualității lui Israel || *Betleem*: Cuvântul s-a făcut trup și a locuit între noi: „dar mi-ai întocmit un trup – iată, vin să împlinesc voia Ta“ – Jertfirea: Templul: „*Lumen*“ [„Lumina“] Crucea: semnul căruia se vor împotrivi – „sabia care va străpunge“.
6. *Tertia*
 (audiență min. Gromíko)
7. *Conf. med.* (XI)
din înregistrare: Întâlnirile cu Isus din Nazareth, începând cu chemarea Ucenicilor, altele... de exemplu în casa lui Lazăr, Zaheu... până la Tâlharul cel Bun de pe Golgota.
Privirea lui Cristos
8. *Medit. refl.* regăsirea perspectivei în timpul zilelor de reculegere prin audiența de mai sus: *Christus Princeps Pacis* [Cristos Prințul Păcii]
9. *Via Crucis*
10. *Ador. SS-mi*
11. *Sexta, Nona*
12. *Psalmi poenit. Lit. SS Nom. BMV, S. Joseph*
13. *Cor. Ros. (I, II)*
14. *Vesp.*

15. Conf. Med. (XII)

Instituirea Euharistiei în contextul Poruncii iubirii: „iubindu-i pe ai săi, i-a iubit până la sfârșit“ – noua poruncă în unire cu Sacramentul iubirii și darul Duhului Sfânt: Persoana – Iubirea

În 15 „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi“ „– să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu“ – în acest spirit Comuniunea cu Cristos: Comuniunea euharistică.

refl.

16. *Matut. Anticipatum*17. Conf. med. (XIII)

Ghetsimani. Ultimele zile înainte de patimi în relatarea Evangheliilor Sinoptice: disputa cu privire la înțâietate, prefigurarea Patimilor, jurămintele lui Petru || Cristos își începe Pățimirea cu o libertate suverană || Și, iată, Grădina Ghetsimani: rugăciune și suferință, în care se împlinește profeția lui Isaia despre Slujitorul lui Iahve: a luat asupra lui întreaga neascultare a întâiului Adam și a urmașilor săi: întreaga moștenire a păcatului / „Dacă este cu puțință, depărtează de la Mine paharul acesta!... totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu“ || Analogia dintre ispita din pustiu și rugăciunea din Grădina Ghetsimani ||

Apostolii: „vegheați împreună cu Mine“... și rugați-vă să nu cădeți în ispită... Să mergem, a venit ceasul... (Discuție cu niște musulmani despre Ghetsimani)

18. *Cor. Ros. (III)*19. *Ador. Eucharist.*20. *Medit. conclusiva (Euch. – Getsem.)*21. *Compl.*

Lecturi

- misiunile sale – Conciliul de la Ierusalim. Duhul Sfânt și noi... am hotărât... – Acționează în Sacrament: iertarea păcatelor; carismele (cf. Vat. II).
- Conciliul reliefează în special acțiunea Duhului Sfânt în sfințenie (*vocatio ad sanctitatem* [chemarea la sfințenie]).
 - Este în noi și acționează în noi.
 - 8. *Medit. reflex.* (ritmul „plecării“ și al „venirii“) (Texte: test.)
 - 9. *Via crucis* (Lectura – refl. „*Reconc. et penit.*“] [„Reconciliere și pocăință“])
 - 10. *Sexta Nona*
 - 11. *Ador. SS-mi*
 - 12. *Lit. SS-rum, Lit. Christi-Sacerdotis*
Lit. BMV, Lit. S. Jos.
 - 13. *Cor. Ros. (II, III)*
 - 14. *Vesp.* Lectura
 - 15. *Conf. med. (XVI) Ecclesia: Biserica*
Roma – Biserica – perspectiva nunțiaturii în țările musulmane (*kafir*-ul) || Biserica în țările persecutate: mărturia preoților (!) Bukowiński? Cum se vede din această perspectivă Biserica în lumina documentelor conciliului: L.G. GS. : laicatul (!): Cardijn / pionierii evanghelizării în Coreea – Victor... în Madagascar – unele texte ale conciliului.
Toate aceste fapte sunt mărturie a lucrării Duhului Sfânt în Biserică.
 - 16. *Matut. anticip.*
 - 17. *Conf. XVII* continuare a mărturiei personale a nunțiaturii (Damasc, Cairo)
Bisericile orientale: atașamentul față de Părinți. O foarte bună frecvență, păstori foarte buni, vocații (feminine),

ale comunităților, puține, dar vii || *Copti* [Coptii]: ortodocși și catolici: liturghie pentru Maica Domnului (Sf. Familie), și musulmani || Oare Providența nu are planuri deosebite pentru aceste popoare? Biserici? || Coptii și patriarhul Shenouda (!) – dinamism: Declarație comună cu Paul VI || Bogăția liturghiei ||

Relații bune cu autoritățile, în același timp nedreptățirea socială a creștinilor.

Importanța Conciliului. Dialogul dificil cu islamul. Fervoarea religioasă a musulmanilor / va fi nevoie de secole pentru apropierea de creștini prin credința într-un singur Dumnezeu: dar avem încredere în lucrarea Duhului Sfânt –

Grupuri religioase creștin-musulmane: rugăciune comună.

18. *Cor. Ros. (I)*

19. *Ador. eucharist.*

20. Ora sacră

21. *Compl.*

Lecturi

[I III]

1. *Int. Prec.*

2. *Medit. Mat.* (Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu Cel Viu)

3. *Sacrum* *Grat. actio Act. Mar. Implor. SS Spir.*

Preces Lit. pentru Patrie

4. *Laudes*

5. Conf. med. XVIII *Communio Sanctorum* [Comuniunea Sfinților]

Articol introdus mai târziu în Simbolul Apostolic (sec. al IV-lea), în alte simboluri – lipsește.

Communio Sanctorum – după tradiția apostolică și biblică: participare comună la bunurile spirituale, la bunurile „sfințeniei” (ca de exemplu la Sf. Pavel).

Cel mai bine se vede acest lucru în Euharistie. Celelalte sacramente sunt primite, de asemenea, în comun de toți creștinii, la fel ca și Cuvântul Domnului, Tradiția, Magisteriul etc.

Comuniunea între cei vii și cei morți „până ce toți vom ajunge la plenitudinea vârstei lui Cristos“

refl. *Passio DNJChristi sec. Jo.*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

6. *Tertia*

7. Conf. medit. – XIX Remissionem peccatorum [Iertarea păcatelor]

Acest articol nu se referă doar la „*Penitentia secundă*“ [„Cea de-a doua pocăință“] – ci mai întâi la „*Penitentia prima*“ [„Prima pocăință“]: la Botez || Niceo-constantinopolitanul „*Confesso unum baptisma in remissionem peccatorum*“ [„Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor“] || Conciliul 1983 Exortăția „*Reconciliatio et paenitentia*“ [„Reconciliere și pocăință“]: 40-ma – Postul Mare spiritul pocăinței, fapte de pocăință.

8. *Meditatio syntetica: exam. cons.*

9. *Via Crucis*

10. *Sexta Nona*

(Lectura „*Dives in mis.*“

[„Domnul preamilostiv“] refl.)

11. *Ador. Euch.*

12. *Psalmi penit.*

Lit. Sacr. Cordis, BMV, S. Jos.

13. *Corona Ros. (III, I)*

Orat. quadrag.

Lectura

14. *Vesp.*

15. Conf. medit. (XX) „Carnis resurrectionem“ [„Învierea trupului“]

Escatologia. Viața Domnului în noi – orientată în direcția vieții veșnice, a veșniciei. În Vechiul Testament – puține mărturii: Iov, Întelep. („speranța lor este plină

de nemurire“) – sufletul/trupul; persoana – / Cristos Cel
Înviat – după modelul învierii trupurilor: (Conciliile).
Cum înviază trupurile? (I Cor, 15): certitudine și mister!
Importanța Paștelui.

refl.

16. *Matut. Anticipationum*

17. *Conf. Medit.* (XXI) „Vitam aeternam“ [„Viața veșnică”]
Cuvintele lui Cristos: „să Te cunoască pe Tine, și pe
Fiul, pe care L-ai trimis”: aceasta este viața veșnică. „Cel
ce mănâncă Trupul... are viață veșnică”.

Nu putem înțelege viața veșnică cu ajutorul noțiunilor noastre.

Pavel: izbit de o mare lumină! Maria – urcată la cer /
„*Satiabor cum apparuerit gloria Tua*“ „Sătura-mă-voi când
se va arăta gloria Ta“

Judecata particulară /Judecata de apoi (Mt 25)

„La apusul vieții vei fi judecat în temeiul iubirii“

- „Mie Mi le-ați făcut“ – important pentru toți, și pentru
cei care nu-l cunosc pe Dumnezeu
- „cei neprihăniți vor moșteni viața veșnică“
- a-L vedea pe Dumnezeu „față către față” /*Jo, Paul.* [Ioan,
Pavel]/
- „*cenabo cum illo*“ „voi cina cu acela“... (Apoc.)
- „În mâinile Tale încredințez sufletul meu“

prin Maria

17. *Cor. Ros. (II)*

18. *Ador. euch.*

19. *Medit. conclus.*

Lecturi

20. *Compl.*

2 III

1. *Int. Prec.*
2. *Medit. (Totus Tuus... et omnia mea... [în întregime al Tău... și toate ale mele])*
3. *Sacrum Grat. act. Preces Act. Mar. Impl. SS. Spir.*
4. *Laudes*

5. Conf. concl. (XXII)

Gratiarum actiones: mutuae [Rugăciunile de mulțumire: reciproce] Pentru Domnul Isus, care a fost prezent printre noi. Pentru Mama lui Cristos.

„*Pater noster*“ [„Tatăl nostru“]: ne rugăm pentru gloria lui Dumnezeu, pentru răspândirea Împărăției, pentru ca Voia Domnului să se împlinească. Realitatea contemporană pare a se îndepărta atât de mult de ceea ce spune Evanghelia despre Voia Domnului. Ne rugăm pentru pâine (– foamete în lume). Ultimele cereri sunt de ordin moral/în contextul situației tulburătoare a lumii contemporane.

6. Cuvânt de încheiere, *Magnificat, Bened.*
AMDG UIOGD

Exercitia Spiritualia 1986

16 II–22 II

PR. [EGIDIO] VIGANÒ (RETT. MAG. SDB)
[SUPERIORUL GENERAL AL SALEZIENILOR]

16 II

h. 18.

1. *Vesp.*

2. *Veni Creator*

3. I *Conf. introductiva* [Conferința introductivă]
Perioada Postului Mare (*Kairos* [Momentul potrivit]):
catehumenat / *pedagogia ecclesiale* [pedagogia Bisericii]
exercitia spiritualia [exercițiile spirituale]

I. Duminică a Postului Mare: lectură: mărturisire de
credință printre ispite.

Pustiul – Duhul Sfânt – postul || *kénosis/áscesis* [che-
noza/asceza]

Tematica: *Vaticanum II* – izvor de inspirație, dar înainte
de toate izvor al noii convertiri (Paul VI)

Programul – scopul pastoral: a te întoarce cu Isus din
pustiu pentru a-l izbăvi pe om

4. *Ador. Euch.*

5. *Matut. anticip.*

6. *Refl. sint.*

7. *Compl.*

Lecturae

17 II

1. *Int. Preces. Matu.*

2. (*Medit. de Sacro* [Meditația despre Sfânta Liturghie])

lunedì

21

gennaio

s. Agnese

Monday Montag Lundi
ПОНЕДЕЛЬНИК Lunes 21

January Januar Janvier
Январь Enero 21

Ex. Spir. 1986. 16. II - 22. II

R. Vigant / Rett. Mg. SDB

8

16. II. h. 18.

1. Vesp.

2. Vis. Creator

3. I Conf. introduction

11. Chas. Cril - poring ^{causos} carichum creat / pedagog ^{ecclerid}

12. exercitia spir.

13. I. h. 18. G. P. h. 18. : captare : upeuare o'any pord

postuim - Buch h. 18. - post / kenom / ascess /

14. Demagoga - Variamum II - jaho z m'oto cupraepi

15. a priedi ingrelicu z m'oto p'rooyi uauo'auu (Pavet)

Prognau - cel postu. : uroet z juuue z p'ostyus,

ady channe' u'oueha

16. Adla. Eud.

17. Matat. aut p'erp

18. Rifl. s'ut.

19. - Conp't

Lecturae

3. *Sacrum*, *Grat. act., preces*
Lit. pentru Patrie
(*Preces ad SS Spir.* [Rugăciunile către Sfântul Duh])
4. *Laudes*
5. Conf. a II-a Biserica – mister, *Mysterium*
a) *Mysterium și historia* / *S. Paulus*, LG/
 - orbirea față de Mister, care nu duce la eliberare, ci la o nouă robie (opresiune ideologică, nouă idolatrie)
 - noua deschidere față de Mister: noua suflare a Duhului. (EN).
 - : este Misterul Tatălui: Iubirea – Creația
 - realitatea „lumii“ (Paul VI)
 - : este Misterul Fiului – în pofida „abordărilor politice“, trebuie să descoperim neconținut Identitatea și Originalitatea absolută a misterului Fiului
 - : este Misterul Duhului – în pofida întregului raționalism contemporan, istoria confirmă prezența Duhului. De aici: chemarea la sfințenie (*vita consecr.* [viața consacrată])

Dumnezeu este Iubire = creație, răscumpărare, sfințire/transform. [transfigurarea] – (*Mysterium Dei* [Misterul lui Dumnezeu] se concretizează în istorie)
(*refl.*)

- 6. *Tertia*
- 7. Conf. a III-a Biserica – Misterul
 - b) *Vita nello Spirito* [Viața în Duh] = sfințenie participare la Viața Domnului prin intermediul „mișcării“ Trinitare. De la Tatăl prin Fiul în Duhul Sfânt – spre Tatăl prin Fiul în Duhul Sfânt.

Contra [împotriva]: antropocentrismului contemporan – Protagonista ultimo [ultimul Protagonist] – Duhul Sfânt! De El se leagă întreaga temă: sfințenia.

Sf. Pavel: „în Cristos“ – „în Duhul Sfânt“

Duhul transcende „eul“ nostru, pe „noi“ toți (psihoso-
ciologia)

Trei „dinamisme“ divine ale sfințeniei în om – credința,
speranța, iubirea – trei moduri de a fi – cea mai mare:
iubirea. Lumea are nevoie absolută de viața în Duh.
Pavel – Duhul care lucrează în om, Luca – Duhul Sfânt
care lucrează în comunitate, în Biserică || Aceste inter-
venții ale Duhului se repetă în istorie: Vatic. II – noile
Rusalii

[Viața în Duh – direcționează comportamentul perso-
nal și-i orientează pe apostoli și pe clerici.]

8. *Sexta, Nona*

9. (*Meditat. sint.*)

10/11. *Via crucis. (Ang.)*

12. *Ador. SS-mi.*

13. *Cor. Ros. (II, III)*

Lect.

Lit. SS Nom. J./ BMV. S. Joseph

14. *Vesp.*

15. Conf. a IV-a Biserica – *Mysterium*

c) Harul Unității

Sfințenia – viața în Duh – viața în credință, speranță,
iubire se concentrează în definitiv în iubire : iubirea lui
Dumnezeu și a omului – inseparabilă. Iubirea pastorală.

Calea iubirii este omul. Pentru a-și manifesta iubirea,
Dumnezeu a devenit omul sărman. Cristos – izvorul
acestei iubiri.

Între cei doi poli ai iubirii – Dumnezeu, omul – uni-
tatea inimii: harul unității dintre „interiorită“ [„viața lă-
untrică“] și „operosită“ [„trudă“].

(Citate din documentele Vatic. II)

Sf. Franc. de Sales / Sf. Camil de Lellis / Sf. Ioan
Bosco / – o cerință a Conciliului este *promovere una*

nova spiritualità (*apostolorum*) dell'*apostolato* [a promova (printre apostoli) o nouă spiritualitate a apostolatului]. Contemplare și acțiune: două dimensiuni complementare. Cristos și-a dat viața pentru noi – noi – ai noștri – pentru frați (In).

16. (*Matut. anticip.*)

17. Conf. a V-a Biserica – Mysterium

d) Fericirile (8 fericiri)

Spiritul binecuvântărilor este indispensabil pentru toți creștinii: fără acest lucru lumea nu poate fi transformată și oferită lui Dumnezeu (Vat. II).

Fericirile (Mt, Lc) – într-un anumit sens, sinteza autobiografică a lui Cristos.

Trăsăturile concrete ale iubirii / „dincolo“ de porunci – expresii ale mărturiei evanghelice

Cel mai complet comentariu pentru cele 8 fericiri – viața lui Isus, precum și a Mariei și a Sfinților.

– analiza structurală a fericirilor: (4 elemente) _ _ _ _ ??

Este vorba despre adevăratele energii evanghelice, capabile să transforme lumea.

concl.

|| A iubi așa cum iubește Dumnezeu înseamnă a pune în aplicare în viață spiritul celor 8 fericiri.

18. *Cor. Ros. (I)*

19. *Ador. Euch.* (*Prec.*)

20. (*Meditatio sintetica*)

21. *Compl.* *Lecturae*

18 II

1. *Int. Preces. mat.*

2. (*Meditatio ad Sacrum*) (*Implor. SS Spir.*)

3. *Sacrum*, *grat. act. preces,*
Lit. pentru Patrie
4. *Laudes*

5. Conf. a VI-a Biserica – *Sacramentum*

a) „*Essere Chiesa*“ [„A fi Biserica“]

Nu suntem o asociație religioasă etc. Suntem Trupul lui Cristos. Biserica este *mysterium et sacramentum* [mister și sacrament].

Se poate spune: În Biserică, Misterul devine Sacrament. Sacramentul care există în istorie. / – Biserica – Sacramentul și cele 7 Sacramente – „noi“ ca Trup al lui Cristos („*biologia mystica*“ – „biologia mistică“)

„*Essere Chiesa*“ = *sentirsi membra vive e corresponsibili = vivere in comunione* [„A fi Biserica“ = a ne simți membri activi și coresponsabili = a trăi în comuniune]

Dumnezeu – *Communio*! [Comuniune] (Treimea) – *Mysterium* [Mister] – Biserică

De vreme ce Biserica este „*sacramentum*“, adică „semnul“, creștinii (Biserica în întregul său) trebuie să dea mărturie = (cf. LG. /GS/) = *martyrium* [martiriul]

Această mărturie este cu atât mai urgentă cu cât în lume ia amploare fenomenul secularismului și ateismului.

Sacramentele (mai ales Euharistia) și Sacramentul: „*ecclesiogeneis*“ [„ecleziogeneza“]

Toate acestea ca „materie“ pentru examenul de conștiință: „*essere Chiesa*“ [„a fi Biserica“] = a lupta cu păcatul, a colabora cu Răscumpărarea

6. *Tertia* (*Passio sec. Math.* [Patimile după Matei])

7. Conf. a VII-a Biserica – Sacrament

b) *Essere pastori nella Chiesa San.* [A fi păstori în Sfânta Biserică]

- a) Revoluția copernicană Vat. II – *sacerdotium commune fidelium* [sacerdoțiul comun al credincioșilor]
- b) Cristos Cel Înviat – Unicul Preot Suprem
- c) plenitudinea sacerdoțiului ministerial – în episcopat
- Cristos: Profet, Preot, Păstor – nu există succesori, are doar „*ministri*” [„slujitori”] (: *vicarii, delegati* [vicari, delegați])
- De aici: „*essere pastori*” = *essere strumenti che fanno visibile Christo* [„a fi păstori” = a fi instrumente care Îl fac vizibil pe Cristos]
- Pastori [Păstori] (Episcopi) – 1) *Succestia apost.* [Succesiunea apostolică]
- 2) *collegialità episcop.* / *corpus episc.* [colegialitatea episcopală / corpul episcopal]/
- [În ce constă „*communio*” [„comuniunea”] păstorilor cu Petru: *communio et participatio* [comuniune și participare]]
- 3) *sollicitudo universalis* [solicitudinea universală] (= caracterul misionar)
- (1, 2, 3 – noutățile Vat. II *quoad consecr. episc.* [în ceea ce privește sfințirea episcopilor])
- „*essere presbyteri*” [„a fi preoți”]! (LG, PO)
- Pastori [Păstori] – chemați pentru a celebra Sacramentul Bisericii!: *populus acquisitionis, gens sancta!* [popor agonisit de Dumnezeu, neam sfânt!]
- [*originalità del minister.* [originalitatea ministerului]]
- [Noua Alianță]
8. *Sexta, Nona*
9. (*Meditatio sintetica*)
10. *Via Crucis*
11. *Ador. SS-mi*
12. *Cor. Ros. (III, I)* / *Psalmi penit.*
Lectura
Lit. SS Cordis JC / BMV / S. Jos.
13. *Vesp.*

14. Conf. a VIII-a Biserica – Sacrament

c) Essere Curia del Papa nella Chiesa [A fi Curia Papei în Biserică]

„Presidenza dinamica nella carita“ [„Călăuzirea dinamică în iubire“]

e „complesso anti-romano“..... [și „complexul anti-roman“]

- Due atteggiamenti spirituali: (apertura – resp. min.?)
[Două atitudini spirituale: (deschidere – responsabilitatea serviciului?)]

- Cunoașterea – și aplicarea Vatic. II

- nuova evangelizzazione [noua evanghelizare]

- ministero della santificazione [ministerul sfințirii]

- Si governa animando – si anima governando [Guvernează însuflețind și însuflețește guvernând]

Ministero di Pietro nella collegialità – e personale se si esercita non sostituendo da istituzione – [Ministerul lui Petru în colegialitate – este personală dacă se exercită fără a fi înlocuită de instituții]

(principio della subsidiarietà? [principiul subsidiarității])

Alcune priorități: [Câteva priorități:]

1° Applicazione del Vat. II [Aplicarea Vat. II]

2° Apertura alla communion[e] [Deschiderea spre comuniune]

all'ecumenismo, altre religioni etc. [spre ecumenism, spre alte religii etc.]

3° raportare la biserici particulare

4° apertura al laicato [deschiderea spre laicat]

5° spirito di servizio, bontà [spiritul serviciului, bunătatea cuvintele lui Paul VI]

Rugăciune către Sf. Petru

15. *Matut. Anticipatum*

16. Conf. a IX-a Biserica – Sacrament
 d) Essere religiosi o laici nella Chiesa [A fi religioși sau laici în Biserică]
 Nici o „stare” în Biserică nu este închisă în sine, ci există o deschidere reciprocă și o interdependență –
 – *Vita consacrata: radicalità delle esigenze del Vangelo* [Viața consacrată: radicalismul cerințelor Evangheliei]
 – *Pastori* [Păstori] – *forma gregis* [modelul turmei]
 – *laici* [laicii] (Biserica), *Popolo di Dio, servitori del mondo* [Poporul lui Dumnezeu, slujitorii lumii] – a pătrunde întreaga realitate contemporană cu spiritul Evangheliei [„secularizarea” – „secularismul”]
 – *spiritualità apostolica!* [spiritualitatea apostolică!]
Rezumatul temei zilei.
 17. *Cor. Ros. (II)*
 18. *Ador. Euchar.* (Preces)
 19. *(Meditatio sintetica)*
 20. *Compl.* (Lecturi)

19 II

1. *Int. Prec. Mat.*
 2. *(Meditatio de Sacro)*
 3. *Sacrum.* grat. act. preces,
 pentru Patrie
 (Preces ad SS. Spir.)
 4. *Laudes*
 5. Conf. a X-a Biserica: izvorul Vieții
 a. Cuvântul lui Dumnezeu / Parola di Dio
 – Păstorul – mesagerul Cuvântului lui Dumnezeu. Cristos
 – plenitudinea cuvântului / *Verbum incarnatum* [Cuvântul întrupat] / și plin de har și de adevăr.
 – Pâinea Cuvântului: nu poți fi păstor fără a te hrăni cu acest Cuvânt. / DV: două mese!

- Cuvântul lui Dumnezeu: pedagogia Divină: condiția este convingerea că acest Cuvânt vine de la Dumnezeu cel milostiv: „*ascolto dell'amore*“ [„ascultarea iubirii“] ca bază a rugăciunii (Sf. I. Bosco) și *ascolto orante* [ascultarea rugăciunii].
- Consecință: slujirea Cuvântului (ca rod al rugăciunii) – împotriva superficialității / Cristos este prezent în Cuvântul Său, în Cuvântul Bisericii.
- Sf. Ioan: vă vestim viața veșnică!
- 6. *Tertia* (Passio DNJC sec. Marcum [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu])
- 7. Conf. a XI-a Biserica: izvorul Vieții
 - b. Euharistia
Citate din Vat. II
 - în Euharistie se evidențiază cel mai mult concrețetea Misterului: realismul sacramental
 - „*tutto il bene specifico della Chiesa*“ [„tot binele specific al Bisericii“]
 - *qui si concentra la N. et aeterna Alleanza* [aici se concentrează Noua și veșnica Alianță]
 - Cristos este prezent în Euharistie – este prezent în preotul care aduce ofranda – este prezent în ofranda sub formă de pâine și vin.
 - să reînnoim neconținut contemplația euharistică: *mystagogia eucharistica / ad Hbr!!!!* [mistagogia euharistică / Epistola către Evrei!!!!]
 - optica unei Noi și Definitive Alianțe (noutate absolută/originalitatea Euharistiei)
 - Euharistia – recunoștința – față de Tatăl din partea Fiului și a filor întru Fiul
 - Euharistia – ecclesio-genesis [ecleziogeneza]. Euharistia naște Biserica drept Trup al lui Cristos în istoria oamenilor și a omenirii –

- importanța Comuniunii euharistice
- încorporarea în Cristos naște iubirea frățească între oameni
 cea mai deplină împlinire a Misterului și a Sacramentului
8. *Sexta, Nona*
 9. *(Meditatio sintetica)*
 10. *Via Crucis* (aud. prez. Gemayel
[audiență la președintele Gemayel])
 11. *Ador. Euch.* (Lit. SS-orum Omnium) *Preces*
 12. *Cor. Ros. (I, II)* *Lectura*
 13. *Vesp.*

14. Conf. a XII-a Biserica – izvor al Vieții

c) *Riconciliazione* [Reconciliere]:

Reconciliere, Pocăință

Conciliul 1983: o imagine amenințătoare a tensiunilor, a conflictelor

Oare reconcilierea mai este posibilă?

- Reconcilierea ca „aspect” al Misterului: reconcilierea pe „orizontală” presupune reconcilierea pe „verticală” (reconcilierea între oameni + împăcarea cu Dumnezeu). Această împăcare este rodul Răscumpărării, al cărei izvor este milostenia nesfârșită a Tatălui. Tatăl săvârșește împăcarea cu ajutorul Fiului (în Duhul Sfânt).
- Demnitatea penitentului (= a celui care se căiește): acțiunile penitentului + harul sacramental se exprimă în convertire. Iar aceasta constituie „experiența” Paștelui. În ea se realizează Biserica.

Toți cei din Biserică – pelerini – ar trebui să trăiască o asemenea convertire – reconciliere.

|| Reconcilierea – ca energie istorică, pe care Biserica o opune materialismului istoric, unde totul se reduce la luptă ca singurul mijloc ce aduce dreptatea în lume.

Această putere a Reconcilierii este totdeauna o „mare nouitate” a Evangheliei.

Lit. SS Nom. J. / BMV / S. Joseph

15. *Matut. anticip.*

16. Conf. a XIII-a Biserica – izvorul Vieții

- d) Sequela radicală [urmarea radicală (a lui Cristos)]
 - Sequela – propria ai Pastori [Urmarea – proprie Păstorilor]. Ca: în chemarea Apostolilor/: să lucrezi laolaltă cu Cristos pentru Împărăție, să părăsești totul.
 - Deplina „disponibilită” *alla volonta del Padre* [„disponibilitate” față de voința Tatălui] (= ascultarea voinței Tatălui). Cf.: PO – în tot ceea ce alcătuiește serviciul clerului (PO)
 - De acest lucru se leagă atitudinile: smerenie – curățenie în celibat – sărăcie benevolă – truda studiului necesar pentru a face față exigențelor evanghelizării în lumea contemporană – priceperea de a conviețui cu ceilalți
 - kénosis [chenoză] – vigilență! (indispensabilă, în orice epocă)
 - (Rezumatul întregii zile)
17. *Cor. Ros. (III)*
18. *Ador. Euch.* *Preces*
19. *(Medit. Syntetica)* *Lectura*
20. *Compl.*

20 II

- 1. *Int. Prec. Mat.*
- 2. *(Meditatio ad Sacrum = de Eucharistia* [Meditația pentru Sfânta Liturghie = despre Euharistie])
- 3. *Sacrum* *Grat. act. Preces. pentru Patrie*
Implor. SS. Spiritus
- 4. *Laudes*

5. Conf. a XIV-a Biserica „in missione” [„în misiune”]
 a) Originalità della pastorale [Originalitatea pastorală]
Mutua interazione e complementarietà [Interacțiune și complementaritate] *doctrina* ↔ *pastorale* [doctrina ↔ pastorală] / doctrina este prin natura ei „pastorală”, deoarece se adresează omului. Această doctrină este „religioasă” în esența ei (este „religie”), iar din esența ei decurg consecințele pentru viața umană în numeroase dimensiuni. Învățătura socială a Bisericii este o necesitate deosebită a vremurilor noastre.

Cristos a venit să ne învețe o nouă „religie”, bazată nu pe mituri, ci pe persoane, pe fapte: religia „Tatălui care iubește lumea”. Tocmai dintr-o asemenea religie decurge „la pastorale” (= preoția) sensibilă la toate problemele vieții umane.

6. *Tertia* (*Passio DNJCh sed. Lucam*
 [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca])

!! „*ut qui sine Te esse non possumus, secundum Te vivere valeamus*”
 [„pentru ca /noi,/ cei care nu putem să existăm fără Tine, să putem să trăim după voia Ta”]

7. Conf. a XV-a Biserica „in missione”
 b) Evanghelizarea.
Conciliul 1974, 1977 / Citate din Vat. II!! (GS) (*altre* [altele])

- Întrebări veșnice și contemporane (GS) – omul caută răspunsuri convingătoare. Iată rațiunea evanghelizării, care trebuie să țină seama de cerințele timpului/: noua evanghelizare/ ținând seama de principiul libertății religioase.
- Evanghelizarea trebuie să se facă în dialog cu culturile (cultura).
- Evanghelizarea în deplinătatea adevărului (nu „parțială”): misterul – lumea: *verità salvifica in nova metodologia* [adevărul izbăvitor în noua metodologie]

- veritas liberabit vos – non: novitas liberabit vos [adevărul vă va face liberi – nu: noutatea vă va face liberi] acest lucru este legat de carisma infaibilității, precum și de: „religiosum obsequium” [„supunerea religioasă”]
- un postulat semnificativ al Conciliului extraordinar: catehismul, manualele
 - „intercambio” (schimbul) la nivel științific între credință și științele umaniste
 - misiunea evanghelică trebuie să se bazeze pe „pedagogia” apostolică
- Citate din Vat. II
- Mulțumim Domnului că ați fost chemați să predicați Evanghelia în aceste vremuri de răscruce!
 - 8. *Sexta, Nona* *Lit. BMV, S. Joseph*
 - 9. *(Meditatio sintetica)*
 - 10. *Via Crucis-euch.*
 - 11. *Ador. Euch.*
 - 12. *Cor. Ros. (II, III)* *Lit. Christi Sacerdotis*
[Litania lui Isus Sacerdotul] *Preces*
 - 13. *Vesp.*
 - 14. Conf. a XVI-a Biserica „in missione”
 - Cei săraci / Pacea c) Opzione per i poveri e per la pace
[Opțiune în favoarea celor săraci și pentru pace]
 - Cristos – cei săraci: Unul dintre ei.
Evanghelia celor sărmani / Maria, *Fiat* / Sărac până la crucificare
LG – sărăcia slujește libertății spiritului
 - Sărăcia evanghelică – nu se identifică doar cu lipsa bunurilor materiale, ci cu atitudinea adecvată față de ele.
 - Sărăcia evanghelică – este o provocare atât față de Occident, cât și față de Orient. Ea aduce o perspectivă clară pentru întreg apostolatul și clerul Bisericii.

- Pacea. Păcatul a născut în istoria omenirii ura; consecințele lui. *Christus est Pax nostra* [Cristos este Pacea noastră]. Pacea este totodată un criteriu al diverselor activități umane. De asemenea, al activității pastorale a Bisericii. Sarcinile laicului – vaste și diverse.

15. *Matut. anticipatum*

16. Conf. a XVII-a Biserica „in missione“

- d) Martyrio e la Croce [Martiriul și Crucea] Conc. 85 (*non pessimismo, ma la speranza* [nu pesimism, ci speranță])
- în Cristos: desiderio della sofferenza redentiva [dorința suferinței răscumpărătoare]
- în Biserică – suferința răscumpărătoare își are continuitatea sa. O dovadă în acest sens sunt numeroasele texte ale Vat. II. I Cor!
- darul martiriului: caracteristica martirului (!). Mărturia lui Cristos: *mihi vivere est Christus* [pentru mine a trăi este Cristos]
- martiriul „nesângeros“ – printre persecuții.
- *missione apostolica può essere vissuta nella azione o bene nella passione* [misiunea apostolică poate fi trăită în acțiune sau mai bine în suferință].
- *la presenza della passione e della Croce – parte costitutiva della missione della Chiesa* [prezența patimilor și a Crucii – parte constitutivă a misiunii Bisericii].
- Reasumptio [Rezumat]
- Protagonistul misiunii (apost.): „la grazia di Dio“ [„harul Domnului“] cuvintele Sf. Pavel: sunt ceea ce sunt din harul Domnului... etc.

17. *Cor. Ros. (I)*

18. *Ador. Euch.*

Preces

19. *Hora Santa*

Lectura

20. *Compl.*

2I II

1. *Int. Preces mat.*
2. (*Meditatio de SS. Euch.* [Meditația despre Sfânta Euharistie])
3. *Sacrum* *Grat. act., pentru Patrie.*
Implor. SS Spiritus
4. *Laudes*
5. Conf. a XVIII-a Biserica și Escatologia
 - a) *Dono di giovinezza* [Darul tinereții]
- *Caducită* [Trecerea]: Efemeritatea, fragilitatea a tot ceea ce este creat. La fel și „sacramentul“, în măsura în care participă la această trecere.
„Doar iubirea nu este trecătoare“
LG VII (*indoles eschatol. Ecclesiae* [caracterul escatologic al Bisericii])
- Escatologia poartă cu sine perspectiva Noutății veșnice. Ea a început odată cu Paștele și Primirea Sfântului Duh. Această perspectivă pătrunde întreaga viață a Bisericii. Sacramentele, sfințenia, consacrarea, apostolatul laicilor.
- Acea „*tensio eschatologica*“ [„tensiune escatologică“] imprimă, de asemenea, în orice perioadă a Bisericii semnul tinereții.
- Din această rațiune Biserica privește cu simpatie ceea ce este progres autentic în istoria umanității. Tensiunea escatologică (Împărăția lui Dumnezeu) stimulează acest progres.
- *Giovinezza – e Resurrezzione* [Tinerețea și Învierea]
„*opzione per i giovani*“ [„opțiune în favoarea tinerilor“].
Tinerețea semnifică totdeauna un nou început (!) – (cu condiția să nu sufere degradarea, devierea), așadar trebuie să transmitem Tinerilor întregul Vatican II, în timpul Conciliului Biserica a lucrat pentru a-și „reîntineri“ chipul.

Biserica – tinerețea lumii

6. *Tertia Passio DNJC sec. Jo.*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

7. Conf. a XIX-a Biserica – și Escatologia
- b) Forza della Speranza [Forța speranței]
- Speranza è forza più di costruire che di aspettare [Speranța este o forță care mai degrabă construiește decât așteaptă]
 - acuzatorii creștinismului și creatorii ideologiei contemporane – în pofida speranței – sugerează ca omul să-și ia în mâini propriul viitor (: creator al istoriei)
 - Vat. II (GS): dinamismul Bisericii pelerinilor, născut din Paște și Rusalii, se exprimă și prin structurile vieții vremelnice.
 - între „deja” și „nu încă”!
 - Cristos Cel Înviat și Maria (înălțată la cer) mijlocesc, intervin în istorie („deja”)
 - „nu încă” – de aici întreg efortul confruntării cu Răul prezent în lume /dinamismul/
 - De speranță este legat curajul (bărbăția) Sf. Pius X a spus: cele mai mari impedimente în apostolat sunt temerea și meschinăria celor „buni”.
- Contraponderea sunt „*parrhesia*”, curajul și libertatea spiritului, al căror apogeu este Cristos.
- Pe de altă parte: răbdarea și perseverența (în rădăcinate în energiile pascale). În felul acesta: *prae gustare e vivere i beni del „già” e „non ancora”* [a gusta și a trăi binefacerile lui „deja” și ale lui „nu încă”].
 - Optimismul sănătos; credința în victoria binelui asupra răului. *Formare* [a forma] comunitatea creștină, pătrunsă de spiritul unei asemenea speranțe. Chemare către păstori și către speranțele lor.

8. *Sexta, Nona*9. (*Medit. sintet.*)*Lit. BMV/S. Joseph*10. *Via Crucis**Lit. SS-mi Cordis JC.*11. *Ador. Euch.*12. *Cor. Ros. (III, I)*13. *Vesp.*14. Conf. a XX-a Biserica – escatologiae) Communione con la Città futura [Comuniunea cu Ceteata viitoare]

- Ierusalimul Ceresc: În Cristos sfinții și cei binecuvântați sunt uniți cu Biserica pelerinilor. Unirea reciprocă se exprimă prin cult, prin chemarea mijlocirii sfinților.
LG VII: *communio Sanctorum* [comuniunea Sfinților] – îndreptată spre binele mântuirii
- Parusia: Venirea Domnului: „Ziua Domnului”
Al Doilea Adam: Mt 25!: „cei care sunt ai Lui”. Se va revela în toată frumusețea sa. Trupul lui Cristos; creaturile vor participa la slava Fiilor Domnului (Rom 8)
- Cristos îi oferă Tatălui Împărăția
- învierea trupurilor –
Paradiso [Raiul]: plenitudinea iubirii și a fericirii.
Plenitudinea Comuniunii. Vederea „Față către față”.
- Această dimensiune escatologică ar trebui să pătrundă în întreaga „strategie” a păstorilor Bisericii.
„attrattiva del Paradiso” („atractivitatea Raiului”) (Sf. Ioan B.)
(Din păcate, astăzi se vorbește prea puțin „*de Novissimis*” [„despre lucrurile noi (fundamentale)“])
Citat din Apocalipsă: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii” ...
„Iată, eu fac toate lucrurile noi”
- 15. (*Matut. anticip. Festi „In Cathedra S. Petri”* [Matutinum anticipat pentru Sărbătoarea „Tronului Sfântului Petru“])

16. Conf. a XXI-a Biserica – escatologiad) Cristos: Alfa și Omega

Acest adevăr pare să-și găsească o expresie deosebită în Constituția GS. Cristos cel Înviat

Cristos: Alfa și Omega este și centrul adevărat al tuturor reflecțiilor în timpul acestor zile de reculegere.

Conciliul 1985: Biserica orientată Cristocentric, nu spre sine însăși

Cristos: Primul născut al întregii creații

Cristos: Imaginea consubstanțială a Tatălui

Cristos: *Homo Novus* [Omul Nou] –

El a redat omenirii solidaritatea de bază: *filii nel Filio* [fii în Fiul]. În El își găsește începutul Noua Creație. El înfăptuiește „Recapitularea” a toate în Sine.

Toți păstorii în El găsesc centrul și ritmul comun al vieții și activității lor. „El trebuie să crească, iar eu să mă micșorez”. A călăuzi pe toți și toate spre Cristos.

17. *Cor. Ros. (II)*18. *Ador. Euch.**Preces*19. *(Meditatio sintetica)**Lectura*20. *Compl.***22 II***Cath. S. Petri* [Tronul Sfântului Petru]1. *Int. Preces mat.*2. *(Meditatio: ad Eucharistiam* [Meditație: cu privire la Euharistie])3. *Sacrum**Grat. act. Preces pentru Patrie.**(ad SS Spiritum)*4. *Laudes*5. Conf. a XXII-a: Mama Bisericii

– (discuție concl. – LG VIII)

– analiza textului LG VIII

- a) Maria în viața și opera lui Cristos
- b) Maria în viața și opera Bisericii
Paul VI: Mama Bisericii!
 (în încheierea celei de-a III-a sesiuni Vatican II):
Auxilium Episcoporum [Ajutorul Episcopilor] – și al
 întregului Popor al lui Dumnezeu
 ? (1888) Sf. Ioan Bosco: Auxilium Christianorum [Aju-
 torul Creștinilor]
Madonna: Mama a tot ceea ce se înfăptuiește bun în
 Biserică și de către Biserică. Maica momentelor dificile!
 În mod deosebit: *Auxilium Petri (in successoribus) et*
Curiae Rom. [Ajutorul lui Petru (către succesori) și al
 Curiei Romane]
 (von Balthasar: *Maria – et Petrus* [Maria – și Petru]
 – în „constituirea“ Bisericii)
- c) *Ikona eschatologica della Chiesa* [Icoana escatologică
 a Bisericii]
 Maria – Biserica laolaltă alcătuiesc „noua Eva“
 Maria adorată este începutul împlinirii escatologice
 a Bisericii
- Fie ca Mama Bisericii să se roage pentru rodirea a tot ce
 s-a înfăptuit prin aceste Exerciții Spirituale.

6. Cuvânt de încheiere.

Magnificat. Binecuv.

UIOGD

Exercitia Spiritualia 1987

8 III–14 III

PR. [PETER-HANS] KOLVENBACH [SJ]

8 III

/ora 18/

1. *Vesp. Dom. I Quadragesimae* [Vesperele din Prima Duminică a Postului Mare]
2. /intr.:

Conf. I (Medit.): *De conversione* [Despre convertire]

Fie să ne călăuzească liturgia acestor zile ale Postului Mare.

40 de zile: comentariile Părinților Bisericii – 40 de zile: imaginea istoriei umanității

Pascha: omenirea mântuită în Cristos o dată pentru totdeauna

[De la primul Paște (egiptean), prin toate cele care au urmat, Dumnezeu luptă pentru Poporul Său ales – pentru ca în istoria acestui popor să fie învins și prin aceasta să repurteze victoria definitivă.

50 de zile: imaginea Bucuriei pe care nimeni nu ne-o poate lua.

Biserica [ilizibil] – istoria și împlinirea escatologică
Pustiul – calea spre Pământul Făgăduinței. Pustiul – indicul că printre experiențele acestei vieți trebuie permanent și înainte de toate să avem încredere în Dumnezeu.
Ispitirea lui Cristos în pustiu la sfârșitul celor 40 de zile: (în întregime) imaginea convertirii pascale ([ilizibil] a Mariei)

febbraio

February Februar Fevrier
ФЕВРАЛЬ Febrero فبراير

Экспедиция 1987.
8. III - 14. III. P. Kolvenbach

1. Verp. Dan. I Guadalucesmol

2 ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ^{474</}

W piśmie pańszczy (czepilce) poplewcy wyłoz na-
stępuje Bog waley o porz. lud og. brany - alby
w dymie bry. ludy by. polubawny i i s. tytu
jura do Polski wstawienie woy. wistko

50 days; also to Radar, heavy work-
15 was not alone.

¹⁶ Turkey drops do live Okeany. Turkey
- m... ..
¹⁷

Polkova is from 70th Div. Company in first zone: 16
one of them has been in Russian hands / captured.
Margi /

3, Benedikte B.-us.

To Julie 12th
Cousin Ros.

75% Completed

V	S	D	L	M	M	G	V	S	D	L	M	M	G	V
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Lecture

Wtr SS Const

13 Nov

1-30

3. *Benedictio SS-mi* Lamentații
Corona Ros.
Matut. anticipatum
Lectura Lit. SS. Cordis

BMV
S. Jos.

4. *Complet.*

9 III

1. *Matut.: int. imprec.*
2. *Meditatio:* „Dumnezeu luptă pentru poporul său...”
 (ieri: Medit.)
3. *Sacrum, Grat. actio. Lit. pro Patria* [Litania pentru Patrie]
4. *Laudes*
5. Conf. a II-a / Medit.

L. Leviticus [Leviticul] – înstituirea sacerdoțiului Vechii Alianțe în raport cu sacerdoțiul Noii Alianțe (*ad Hebr.* [Epistola către Evrei]). Nu ruptură, ci împlinire. Totuși: totul este „altceva” prin noutatea Paștelui lui Cristos. Nici un om nu-l poate înlocui pe Unicul Intermediar al noii și veșnicei Alianțe.

În același timp însă acest Unic Intermediar „are nevoie” de preoți – de oameni.

La fel ca preoții despre care vorbește Leviticul, ei au ministerium (*mediationem*) [ministerul (medierii)] Cu-vântului lui Dumnezeu. Aceasta este „*verum sacrificium intellectus*” (*Padri Capadoc.*) [„adevărata jertfă a intelectului” (Părinții Capadocieni)].

La fel și slujitorii Noii Alianțe rămân legați de Templul care este Cristos – Euharistia și Paștele nostru. Această legătură merge până la „identificarea spirituală”: nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine (*Paulus* [Pavel]).

La fel – ca la leviți – preoții Noului Testament sunt cei care binecuvântează în numele Domnului: în puterea lui Cristos. În El este preotul „intermediar” între Dumnezeu, cel care Se dăruiește omenirii, și omul care în El și cu El devine Dumnezeu, cel infinit Sfânt.

5. [sic] *Refl. post.??? praedic.* [Reflecția de după predică]
6. *Tertia Passio DNJCh sec. Mat.*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
Cor. ros. II

7. Conf. a III-a / Medit.

„Fiți sfinți, căci Sfânt sunt Eu, Domnul Dumnezeuul vostru”

Dacă alte atribute perfecte ale Domnului au anumite reflexii (*vestigia* [urme]) în creaturi – Sfințenia este întru totul în Dumnezeu. Sfințenia – însăși Esența lui Dumnezeu, Divinitatea în Sine.

Pentru om această Sfințenie este o „Surpriză” (*Sorpresa*) totală: cf. Pavel, Petru, tânărul evang., Isaia (!). Toate strădanțiile noastre de a înțelege Sfințenia – de a-L înțelege pe Dumnezeu – nu se ridică la această Realitate – Misterul Domnului – Sfințenia care „întrece” orice.

„Sfinții” – fiecare – „reflectă” la nivelul creației (păcătoase), într-un anumit fel, această Sfințenie absolută, transcendentă, a Domnului.

În Economia Vechii și Noii Alianțe (adică în Istoria pe care Dumnezeu o scrie „în comun” cu omul), Dumnezeu „separă” de Poporul Său tot ceea ce este „ne-curat”, „ne-sfânt”: *sacrum – profanum*. Totuși, această „separare sacră” nu acoperă Prăpastia dintre Sfințenia Domnului și imperfecțiunea (păcătoșenia) creaturii.

În această Prăpastie „nu intră” jertfele creaturilor. „O acoperă” doar jertfa darului (*dono e perdono* [dar și ier-

tare]], pe care o găsim în episodul cu Avraam și Isaac. Iar împlinirea: în jertfa lui Cristos (Euharistia).

Aici este singurul *izvor/medium/sakramentum* [mijloc sacramental] al sfințirii noastre întru Duhul Sfânt: fiți sfinți. /BMV/

8. *Sexta, Nona*

Medit. reasupt.

9. *Via Crucis* Sfințenia Domnului –

10. *Ador SS-mi* *Trinitas* – [Treimea] *Studia, Lectura*

11. *Ps. poenit.* Iubirea

12. *Cor. Ros. (III)*

Lit. SS-mi Nom. DNJC. / BMV / S. Joseph

Lectura

13. *Vesp.*

14. Conf. (a IV-a) Medit.

„Când va veni Fiul Omului...“ /Mt 25/

Evanghelia astăzi / Fiul Omului este sărac / Și cel Înviat este sărac / Și Biserica este săracă în privința „mijloacelor“ – trebuie „să ceară“, implorând credința celor care încă nu o cunosc, în esență este vorba de o problemă de viață și de moarte din punctul de vedere al mântuirii lumii.

Ești „sărac“ și totuși ești „bogat“: bogat pentru că ești gata întotdeauna să dăruiești, să dăruiești tot mai mult/ Sf. Iosafat: „sărăcia – o bogăție pascală“ = „*di passagio*“ [„trecătoare“].

„Cel sărac izbăvește lumea“ – cel sărac transformă lumea

Cristos îi alege pe săraci: *optio pro pauperibus* [opțiunea pentru săraci] / nu în sens politic / în sens evanghelic / cu implicație etică /

Sărăcia – nu: resemnare, ci: alegere din iubire/ *dives...* *factus est pauper...* ut nos divites faceret [bogatul... a devenit sărac... ca să ne facă pe noi bogați]

Acest paradox transpare în Euharistie. Biserica trebuie să trăiască cu acest paradox, păstrându-și răbdarea față de forțele care par să o „devanseze” în favoarea dreptății și promovării celor vitregiți.

15. *Matut. anticip.*

16. *Conf. (a V-a) Medit.*

„Când Te-am văzut noi străin” /Mt 25/

Fiul Omului – sărac, dar în această sărăcie – liber. Așadar, nu este vorba de disprețul față de bunurile vremelnice. Este „sărăcia duhului”, adică tocmai „*esse*” [„existența”] lui Cristos: Fiul lui Dumnezeu, care face întotdeauna voia Tatălui. Fiul Domnului, care „s-a lepădat” de sine însuși – care, „fiind bogat, a devenit sărac ca să ne facă pe noi bogați”.

– Așadar, un „bogat” poate fi sărac cu duhul – i vice versa [și invers]: săracul poate să nu fie sărac cu duhul.

Această „sărăcie” se află la baza celor Opt fericiri.

„Sărăcia” lui Cristos rămâne în esențială concordanță cu eliberarea omului de orice vitregie socială: de răul care îl necăjește pe om în felurite moduri. Cristos nu a predicat și nu a realizat reforme sociale. Rădăcina transformărilor sociale stă tocmai în adevărul sărăciei evanghelice.

17. *Cor. Ros. (I)*

18. *Bened. Ador. SS-mi*

19. *Medit. concl.*

Lectura

20. *Compl.*

IO III

1. *Int. Prec. mat.*

2. *Meditatio mat.*

(Fiți sfinți cum Sfânt sunt Eu,
Domnul Dumnezeuul vostru...)

3. *Sacrum. Grat. act. Prec.* *Lit. pro Patria*
Imprec. SS Spiritus
4. *Laudes*

5. Conf (a VI-a) Medit.

„Când vă rugați, spuneți: Tatăl nostru...”

Doamne, învață-ne să ne rugăm... Ca răspuns, Cristos își revelează propria viață în aceste rugăminți, care sunt rugămințile, năzuințele Lui: acesta este totodată Duhul Fiului: Viața Fiului. Ori de câte ori spunem această rugăciune, trebuie să intrăm în viața Fiului, întru Duhul care strigă în inimile noastre: *Abba! Tată*. „Tatăl nostru” este o sinteză, un rezumat al tuturor rugăciunilor ucenicilor, iar mai înainte a rugăciunilor Psalmilor și ale întregului Vechi Testament. Această rugăciune (Tatăl nostru) ne include în întregul Act pascal al lui Cristos: mântuirea de rău (*libera nos a malo* [ne mântuiește de cel rău])

Întreg „Tatăl nostru” este pătruns de realismul acelei reconcilieri cu Tatăl pe care a înfăptuit-o Cristos în Duhul Sfânt: facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. De la reconcilierea cu Tatăl până la reconcilierea cu oamnenii (iartă-ne nouă... precum și noi iertăm greșităilor noștri)... și nu ne duce în ispită...

Dacă Cristos nu ar fi rostit cuvintele rugăciunii Domnești, nici un om nu ar fi reușit „să inventeze” această rugăciune.

(BMV – oratio final.)

(Refl. post-praedic.)

6. *Tertia Pass. DNJCh. sec. Marcum*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
Cor. ros. (III)

7. Conf. (a VII-a) Medit.

„Când vă rugați, nu spuneți multe cuvinte...“ Nu este vorba de multe cuvinte, ci de deschiderea inimii întru Duhul Sfânt către Tatăl. În același spirit vorbește Sf. Pavel, care cheamă la o necontenită rugăciune de mulțumire adusă Tatălui pentru tot. Rugăciunea nu se măsoară după numărul de cuvinte care ar urma „să asigure“ ascultarea rugămintilor, ci tocmai după această permanentă mulțumire pentru tot. Rugăciunea Sf. Pavel este înainte de toate contemplare a lucrării Domnului în noi și în toate. Totodată este o rugăciune „realistă“, fără un optimism „euforic“.

Rugăciunea de mulțumire a lui Pavel se referă nu la trecut, ci la prezent: asupra acestuia Tatăl acționează neconținut în puterea Răscumpărării lui Cristos. Rugăciunea vieții noastre – și viața rugăciunii noastre. Căci suntem „colaboratorii Domnului“.

Rugăciunea lui Pavel seamănă cu rugăciunea lui Cristos Însuși. Este o rugăciune de veșnică mulțumire izvorâtă din Inima omului. La fel, implorarea cuprinsă în rugăciunea lui Cristos se exprimă sub forma mulțumirii.

Euharistia

Didaché: Îți mulțumim Ție, Tatăl nostru...

(Biserica se roagă împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, mulțumind)

8. *Sexta Nona*9. *Medit. (reasumpta)*10. *Via Crucis*11. *Ador. SS-mi**Studium*12. *Lit. SS-rum Omnium**Lectura*13. *Cor. Ros. (I)**Lit. SS Cord. JChr, BMV, S. Jos.*14. *Vesp.*15. Conf. (a VIII-a) Medit.

Rugăciunea Maicii Domnului. Nu spune nimic despre rugăciunea Sa. Rugăciunea este neconținută Ei des-

chidere spre Dumnezeu. Înainte de toate este o rugăciune a tăcerii, mai ales la poalele crucii.

Magnificatul – rugăciunea Ei întregă – și în același timp a întregii tradiții a lui Israel (mai ales Cântecul Sf. Ana, Psalmii), așadar totodată nu a Ei.

Magnificatul nu întrerupe tăcerea Mariei – este parte a ei. Această tăcere este ascultarea „cuvântului Duhului Sfânt”. Aceasta a fost rugăciunea Mariei.

Fiul Mariei a învățat rugăciunea Poporului Său de la Mama Sa. Pe această cale a ajuns la El Cuvântul Domnului, care era expresia Voinței lui Dumnezeu pentru El – Mesia și pentru mântuirea omului. „Trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi.” Acest „trebuie” nu este expresia fatalismului, ci a iubirii. „Nu știți că trebuie să fiu în casa Tatălui meu?”

Să ne rugăm cu ajutorul psalmilor laolaltă cu Maria.

Sf. Robert B. [Bellarmin]: „*electa elegi*” [„le-am ales pe cele alese”]

Liturgia orientală: Maria – toată numai „urechi”: cu urechea ațintită la Cuvântul Domnului. Libertatea ei se exprimă în feciorelnicul și maternul „da”: *Electa elegi*.

16. *Medit. anticipata*

17. Conf. (a IX-a) / Medit.

„*Panem nostrum cotidianum*” [„Pâinea noastră cea de toate zilele”]. Fiul unei Familii sărace din Nazareth, Cristos a cunoscut valoarea pâinii de toate zilele. „Pâinea” este simbolul „lucrării Domnului”, dar și rodul muncii omenești. Munca omenească – și întreaga creație omenească – este pătrunsă de lucrarea Divină a Creației.

Aceeași semnificație au pâinea și vinul de pe altarul euharistic. Domnul a ales roadele muncii omului, cele mai sărace și elementare.

Cuvintele Sf. Pavel ne arată că trebuie să împărțim cu ceilalți (cu cei flămânzi): Pâinea euharistică reprezintă aici o judecată deosebit de aspră: Euharistia devine în acest fel semnul „ieșirii“ (*exodus*) pentru orice fel de egoism uman. Sub forma Pâinii (și a Vinului) Cristos „se dăruiește“ pe sine în mod radical tuturor.

Aici este izvorul oricărei rugăciuni a Bisericii și a întregului apostolat.

(Rugăciunea – prin Maria)

18. *Cor. Ros. (II)*

19. *Bened / ador. eucharistic/*

(Lectura)

20. *Medit. (conclusiva)*

(*Orationes consuetae*)

21. *Compl.*

II III

1. *Int. Prec. mat.*

2. *Meditatio priv.* (Cristos S-a oferit pe Sine în rugăciune: Tatăl nostru – și în Sacrament: Euharistia)

3. *Sacrum. Grat. act.*

Lit. pro Patria

4. *Laudes*

Cor. Ros. (I)

5. Conf. (a X-a) Medit.

„Signum Ionaē profetae...“ [„Semnul profetului Iona“]: Iona ca semn al lui Cristos. Este un semn „ciudat“ – poate să pară chiar scandalos; constituie mai degrabă un contrast față de ceea ce este Cristos...

Dar: „iată, aici, mai mult decât Iona...“

Cristos este semnul în care găsim Identitatea Adevărului: Dumnezeu, care este Adevărul însuși, acționează în El și prin El: „Eu sunt Adevărul...“: Adevărul – Persoana.

În acest „semn“ este cuprins, de asemenea, indiciul pentru toți cei care predică acest adevăr – ei sunt doar

mesageri (*ambasciatori* [ambasadori]): trebuie să fie credincioși Adevărului (*fedeltà creatrice* [fidelitate creatoare]) și pe temeiul acestui Adevăr să fie, de asemenea, „creatori”: în virtutea Duhului Lui: a Duhului Adevărului.

Iona aruncat în mare: cunoaște moartea: aici Iona este înainte de toate semnul lui Cristos, care „trăiește moartea” pentru păcatul omenirii. Este înainte de toate experiența (morții) a părăsirii: de ce M-ai părăsit?/ Doar Dumnezeu poate cunoaște pe deplin (în mod absolut) părăsirea de către Dumnezeu.

teol.

Domnul a dat „semnul lui Iona” în Cristos pentru întreaga umanitate, pentru omul tuturor timpurilor, omul care cunoaște răul și moartea. Iar creștinii trebuie să facă cunoscut acest semn în cetatea Ninive a lumii contemporane.

(Reflecție *post praed.*)

6. *Tertia Passio DNJChr sec. Lucam*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

7. Conf. a XI-a / Medit.

„Quanta generatio signum quaerit”... [„Neamul acesta cere semn”]. Cuvinte mereu actuale. Sunteți tot mai pricepuți la statistici și proiecte, dar tot mai puțin pricepuți să citiți „semnele timpului”: ceea ce este lucrul cel mai important la răscrucea dintre Milenii. (GS). Ceea ce spune Dumnezeu prin fapte și întâmplări.

Căci Dumnezeu a dorit, ca și Emanuel: [ilizibil] „Dumnezeu cu noi” „să scrie” laolaltă cu noi, cu omenirea, cu istoria noastră.

„Semnele” lui Dumnezeu nu pot fi înțelese în sens automat – așa cum au descifrat prietenii lui Iov experiențele sale. Ceea ce este experiență a omului, a umanității, a

popoarelor trebuie citit din perspectiva „semnului lui Iona“!

Duhul – Dumnezeuul Adevărului duce la plenitudinea adevărului.

Lectura semnelor timpului nu poate fi făcută în cheia ideologiei, chiar dacă acestea par foarte bine documentate – ci în cheia semnului lui Iona: iată aici mai mult decât Iona, mai mult decât Solomon...

Nu putem uita că lectura semnelor timpului este permanent expusă vicleșugurilor „tatălui minciunii“; și găsește în noi multe puncte de care să se agațe.

Vat. II (GS) reamintește cu mare fermitate această unică cheie cu care Biserica, laolaltă cu umanitatea, ar trebui să deschidă „semnele timpului“: Cristos crucificat și înviat: nebulia Domnului – mai înțeleaptă decât înțelepciunea umană, slăbiciunea Domnului – mai puternică decât puterea umană.

(*Oratio ad BMV*)

7a. *Sexta, Nona*

8. *Medit. (reassumpt.)*

9. *Via Crucis*

10. *Adoratio SS-mi*

(*Stodium*

11. *Lit. SS-rum Omnium*

Lectura)

12. *Cor. Ros. (II)*

Lit. SS Nom. JChr.

BMV, S. Joseph

13. *Vesp.*

14. Conf. (a XII-a) Medit.

!„Ridică-te și du-te în Ninive...“ Chemare misionară. Israel din Vechiul Testament trăia mai degrabă crezând că popoarele vor veni la el (la Ierusalim). Cristos cel Înviat le-a dat apostolilor recomandarea: „mergeți la“ popoare până la marginile pământului. Un mandat misionar.

Această „încordare“ misionară corespunde Misterului Bunului Păstor, care „caută“ orice oaie rătăcită pentru

a o readuce la turmă. De aici „obligăția“ morală a evanghelizării în întreaga lume contemporană. Creștinul nu se poate lăsa absorbit de „lumea“ trecătoare și, în virtutea credinței sale, trebuie să reveleze și să facă prezentă „lumea netrecătoare“.

„Lumea“ – mai ales cea contemporană – te intimidează. Cristos încurajează: „Eu sunt cu voi...“ „Îmi este dată orice putere în cer și pe pământ“... „Eu am biruit lumea“. Așadar, misiunea Bisericii nu se realizează în gol: este vorba de lume, în care Dumnezeu este prezent și acționează prin puterea misterului pascal al lui Cristos. Deși uneori este Un Dumnezeu necunoscut. Cristos L-a dat în mâna ucenicilor săi, în mâinile Bisericii – Epifanie exact pe acest Dumnezeu necunoscut.

Iona se teme de misiunea sa, nu crede până la capăt... Dumnezeu îl convertește... și Iona convertește Ninive. Devine instrument al voinței izbăvitoare a lui Dumnezeu cel plin de milostenie. Așadar, trebuie să începem cu convertirea propriei inimi...

/Oratio do BMV/

15. *Matut. anticipatum*

16. Conf. (a XIII-a) Medit.

Iona a chemat la convertire – și a găsit ascultare în Ninive. Cel care este „mai mult decât Iona“ – a întâmpinat rezistență: Cristos a fost, așadar, „mai puțin decât Iona“.

Și, iată, Cristos „face ascultare“: se lasă umilit și cru-cificat: „s-a lepădat“ de sine, acceptând ipostaza slujitoru-lui, așa cum a fost prorocit în cântecul despre Slujitorul lui Iahve (!): „S-a lepădat de Sine Însuși, deși era egal cu Dumnezeu“: a renunțat la tot ce „avea“ pentru a rămâne cel Care „era“: Iubire.

Crucea – o „răsturnare“ totală a noțiunilor și a valorilor în lume.

Această „răsturnare“ a găsit ecou în Saul – Pavel: „pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Cristos“ –

Omul este adeseori ispitit să facă o delimitare radicală între Dumnezeu și Slujitor: Crucea și Gloria. Cea de-a patra Evanghelie le unește pe deplin: Dumnezeu „renunță“ la orice glorie, în afară de una singură: aceea de a fi Iubire!

De a fi Darul care însuflețește.

În felul acesta Cristos este „mai mult decât Iona“.

Trebuie să căutăm tocmai această asemănare cu El!

/Oratio ad BMV/

17. *Cor. Ros. (III)*

18. *Bened. et ador. Euch.*

19. *Medit. concl.*

Lectura

20. *Compl. /Preces/*

12 III

1. *Int. Prec. mat.*

2. *Meditatio priv.* („Semnul... Iată, aici, mai mult decât Iona“)

3. *Sacrum grat. actio*

4. *Laudes* (*Cor. Ros. II*)

Lit. pro Patria

5. Conf. (a XIV-a) Medit.

„Regina Estera s-a rugat pentru poporul său“

Biserica se roagă azi împreună cu Estera, care, riscându-și viața, a salvat viața conaționalilor / Vechiul Testament și sărbătoarea Purim/: între Tron – locul înălțării, și cruce – locul pierzaniei // O prefigurare a lui Cristos, care a murit pentru ca noi să trăim... „*rovesciamento*“ [„răsturnare“] și transubstanțiere.

Dumnezeu a pus asupra Lui (a lui Cristos) păcatele noastre, ale tuturor: este un fel de „lungă coborâre în iad“ pentru a dezrădăcina creaturile „în pofida lui Dum-

nezeu“ și a-l aduce pe „Dumnezeu este cu noi“ (Emanuel): „pentru noi și pentru mântuirea noastră“ (aceeași formulă de credință la Roma, în Antiohia, în Alexandria) – în felul acesta Cristos creează o nouă relație între „noi“ = oamenii *communio Redemptionis* „comuniunea Răscumpărării“. Este temeiul indispensabil al celui „laolaltă“ (unitatea) al tuturor oamenilor, și mai întâi al tuturor creștinilor (ecum.): „căci toți au păcătuit“, „Unul a murit pentru toți“.

(*Oratio do BMV*)

6. *Tertia Passio DNJChr sec. Joannem*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

7. Conf. (a XV-a) Medit. Evangheliei: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, îi va da o piatră?“. Cu atât mai mult Dumnezeu, Tatăl Ceresc! Copilul... este simbolul gratuității Împărăției lui Dumnezeu, al gratuității Harului (Copilul este încercător, își crede părinții... Tatăl nu-l poate dezamăgi... în acest sens – dacă dorim „să intrăm în împărăție“, trebuie să devenim „ca niște copii“)

Copilul ca „model“: nu „imaturitatea“ lui, ci simplitatea lui și siguranța adevărului – a celui care vine de la Tatăl.

|| Cristos Însuși este primul care rămâne credincios „modelului“: certitudinea a ceea ce vine de la Tatăl (din Grădina Ghetsimani până la Cruce).

[Aici își are începutul întreaga tradiție a spiritualității – până la Sf. Tereza a Pruncului Isus.]

Așadar, certitudinea credinței ca încredere în Persoană: încrederea în Tatăl.

„Cine Mă primește pe Mine Îl primește pe Cel care M-a trimis“. În felul acesta „Pruncul împărăției“ participă la bucuria pascală: „ca bucuria voastră să fie deplină“.

(*Oratio ad BMV*)

8. *Sexta Nona*

9. *Medit. (reasumpt.)*

10. *Via Crucis* (Studium,

11. *Ador. SS-mi.* Lectura)

12. *Cor. Ros. (III)* Lit. DNJChr Sacerdotis Summi

[Cel mai mare Sacerdot] Lit. BMV

/ S. Joseph

13. *Vesp.*

14. Conf. (a XVI-a) Medit. Evang.:

1. „Cereți și vi se va da...”

A cere – a da. A bate – „se va deschide”. Cererea izvoarăște din credință. Iubirea noastră este totdeauna precedată de iubirea Domnului: „El ne-a iubit întâi”. Credința celui care cere este astfel, întotdeauna, rodul acestei Iubiri. „Nu M-ai fi căutat, dacă nu M-ai fi găsit deja”.

2. În același timp, Dumnezeu nu-Și separă darurile Sale, mai mult, venirea Împărăției Sale de rugăciunea noastră.

3. Rugăciunea din Grădina Ghetsimani: Față în Față cu Tatăl. Se întâlnește cu tăcerea Tatălui. „Dacă se poate...” „... „Pentru Tine totul este posibil...” Răspunsul este o nouă disponibilitate de a îndeplini Misiunea Răscumpărătoare: „Voia Ta”.

4. Așadar, rugăciunea din Ghetsimani este un model al oricărei rugăciuni; și ea este cea care poartă înainte de toate roadele schimbării voinței noastre. Este revelat aici chiar miezul rugăciunii de implorare /Cf., de asemenea, rugăciunea la învierea lui Lazăr: rugămintă și mulțumire/.

(Oratio ad BMV)

15. *Matut. Anticipatum*

16. Conf. (a XVII-a) Medit. „Tatăl va da lucruri bune celor ce I le cer”... După Luca: îl va da pe Duhul Sfânt... Acest dar bun este Duhul Sfânt.

În ochii Sf. Ioan: coasta străpunsă a lui Cristos pe cruce este tocmai „momentul” acestui Dar: al Duhului Sfânt. Începutul Rusaliilor – nașterea Bisericii. Sângele și apa sunt semnul morții. Totodată aceasta este Moartea care dă Viață. În ochii Sf. Ioan, Trupul mort de pe cruce este Trupul Învierii, al gloriei.

Misterul Coastei străpunse: misterul sângelui vărsat întru jertfă, misterul apei despre care Isus a vorbit la Sărbătoarea Corturilor: râuri de apă vie vor curge. În felul acesta Cristos ne-a invitat să căutăm în El potolirea setei sufletului.

Mai mult: cine caută astfel în El potolirea setei sufletului va deveni el însuși izvor de apă vie pentru ceilalți.

Așadar: venirea Duhului Însuflețitor este strâns legată de moartea mântuitoare a Răscumpărătorului.

Coasta străpunsă: *Cor ad cor loquitur* [Inima se adresează inimii]. Augustin: *redeamus ad cor...* [să ne întoarcem la inimă...] || Inima Mântuitorului: Izvorul Vieții în Duh: Misterul Iubirii Rănite.

/Oratio ad BMV/

17. *Cor. Ros. (I)*

18. *Bened. Ador. Euch.* (Lectura)

19. *Hora Sancta*

20. *Compl.* (Preces)

13 III

1. *Int. Prec. mat.*

2. *Medit. priv.* (misterul Coastei Străpunse: *Cor Jesu* [Inima lui Isus])

3. *Sacrum. Grat. actio. / Prec. / Lit. pro Patria.*

Implor. SS Spir. / Cor. Ros. (I)

4. *Laudes*

5. Conf. (a XVIII-a) Medit.

„Când aduci darul Tău dinaintea altarului...“ Predica de pe Munte... Mergem la Cina cea de Taină... Înainte de a institui altarul Noii și Veșnicei Alianțe, Cristos le arată apostolilor necesitatea purificării, precum și necesitatea de a-L accepta pe El Însuși ca Slujitor!

„Du-te întâi, împacă-te...“ Domnul știe că viața noastră umană este întotdeauna plină de tensiuni și conflicte. El vrea ca în această viață să pătrundă mereu duhul Slujirii Lui și împăcarea.

Unitatea întru Cristos nu elimină diferențele și variantele, nu abolește pluralitatea, ci le preconizează și le susține. Exploatarea diferențelor și diversității în direcția contradicțiilor și a urii: așa acționează Prințul lumii acesteia. Spre deosebire de el, Duhul lui Cristos, slujirea Evangheliei îndreaptă pluralitatea spre unitate prin reconciliere.

Cristos este noua Pace: a împăcat două lucruri întru unitate... a dărâmat zidul urii... cu puterea iertării vrăjmașilor proprii /*dona et perdona* [dăruiește și iartă]/ pe Cruce.

(*Oratio do BMV*)

6. *Preces et Cantus F VI in Parasceve* [Rugăciuni și cântări în Sfânta Vineri]7. Conf. a XIX-a Medit.

„De nu va prisosi dreptatea voastră mai mult...” Predica de pe Munte

Nu este vorba despre un nou sistem moral, ci despre un sistem deja existent, mai adânc pătruns de misterul Iubirii și al Milosteniei lui Dumnezeu: Dreptatea Împărției! „desăvârșit precum Tatăl”. Noua dreptate = răspunsul iubirii care este de la Domnul: nu „erosul”, ci Iubirea care „coboară” de la Tatăl – Agápe!

Predica de pe Munte „transpune” această experiență a Fiului în limba poruncilor sau a sfaturilor. În acest sens spune Ioan că „iubirea stă în respectarea poruncilor”. Aceste porunci slujesc protejării a tot ce este cu adevărat și profund uman. În acest spirit, Predica de pe Munte transpune, de exemplu, cea de-a cincea sau cea de-a șasea poruncă a Decalogului...

Demersul evanghelic trebuie să fie reflectarea Iubirii Tatălui, care vine în întâmpinare și care întinde cel dintâi mâna... În această perspectivă, ultimul cuvânt este „iubirea vrăjmașilor”. Iubirea înseamnă să vezi în cel care nu este „prieten” un copil al Domnului.

Omul nu poate iubi astfel – nu poate iubi cu dragostea cu care iubește Dumnezeu, dacă nu recunoaște mai întâi el că este iubit de Dumnezeu – așadar, în ordinea harului. Iată „dreptatea care nu va prisosi...”

(*Oratio ad BMV*)

8. *Sexta Nona*

9. *Medit. reasumpt.*

10. *Cor. Ros. (II) – sub via Crucis* [în timpul Căii Crucii]

/Studium,

Lectura/

11. *Ador. Euch.*

12. 7 psalmi penitențiali –

(7 cuvinte ale lui Cristos pe cruce)

13. Rugăciunea celor 5 Răni ale Răscumpărătorului

14. *Cor. Ros. (III)* *Lit. SS. Cord. JChr. / BMV / S. Joseph*

15. *Vesp.*

16. Conf. (a XX-a) Medit.

„Iar Eu vă spun vouă...”: în Predica de pe Munte este confirmată esența moralității și izvorul ei în Legea Domnului: „nu am venit să stric Legea sau prorociei, ci să împlinesc”.

De pe această poziție predică Cristos: „Eu vă spun vouă“. Este cuprins aici un apel absolut, confirmat de cruce și de înviere.

Cristos – noul Mesia. „Eu sunt Domnul Dumnezeu! Tău care te-a scos... din casa robiei.“

La bazele Legii (Decalogului) se află Iubirea eliberatoare a Domnului. Iubire – Lege: iubirea dă putere Legii, Legea face ca Iubirea să se realizeze.

Fericirile din Predica de pe Munte nu sunt atât norme ale moralității, cât expresie a unirii cu Cristos ca realizare deplină a lor. Ele exprimă în același timp un aspect fericit al acestei uniri depline cu Cristos, prin care El Însuși „a împlinit Legea“ – fericire la dimensiune escatologică.

Suntem chemați de Cristos la libertate: „Iar Eu vă spun...“ Sf. Pavel: „neavând dreptatea mea cea din Lege...“: Cristos – izvor al îndreptării.

(*Oratio ad BMV*)

17. *Matut. anticipatum*

18. Conf. (a XXI-a) Medit. „apoi întoarce-te și oferă darul tău...“ (din Predica de pe Munte). Care este relația dintre „împăcarea cu omul“ și „jertfa“ adusă lui Dumnezeu? Am putea spune: între dimensiunea spiritualității „pentru oameni“ (adică: pe orizontală) și dimensiunea „pentru Dumnezeu“ (pe vertic.). Cristos spune: „apoi întoarce-te și oferă“ – ceea ce înseamnă: întreaga dimensiune „pentru om“ trebuie să fie înrădăcinată în dimensiunea „pentru Dumnezeu“. În același timp, dimensiunea „pentru Dumnezeu“ trebuie să treacă în dimensiunea „pentru frați“. Acesta este veșnicul centru al spiritualității evanghelice.

„Secularizarea“ = „a nu te întoarce la altar“... Așadar, sistemul de valori umane: dreptatea, fraternitatea,

solidaritatea are origine creștină, adevăr pe care civilizația contemporană îl recunoaște, detașându-se totodată de el. Cristos este [ilizibil] doar „un om pentru ceilalți“, dar fără legătură cu realitatea pascală: crucea – învierea.

Biserica se angajează în întreaga dimensiune umană a civilizației iubirii drept consecință a Misterului Pascal, care curăță și aprofundează întreg conținutul dimensiunii umane.

Așadar, trebuie „să te întorci“ la darul lui Cristos. Împărăția lui Dumnezeu este prezentă în lume. Numai în Domnul cel Înviat, în Împărăția transcendentă, care este darul Domnului, își găsesc împlinirea cele omenești. Fără acest lucru – rămâne întotdeauna foamea spirituală...

(Oratio ad BMV)

19. *Via Crucis /in.../*

20. *Medit. concl.*

(Lectura)

21. *Compl.*

14 III

1. *Int. Preces. mat.*

2. *Medit. priv.* (Predica de pe Munte: Iubirea eliberatoare la bazele Legii)

3. *Sacrum. Grat. actio* *Lit. pro Patria*
Imprecatio Spiritus SS-mi.
 [Invocarea Sfântului Duh]
 [ilizibil]

4. *Laudes*

5. *Conf. (a XXII-a) Medit.: Transfiguratio – Schimbarea la față a Domnului – ca o Lampă ce luminează în întuneric*

„Tată, sfințească-Se Numele Tău“: Tatăl va fi preamărit, când trupul omului va fi „preschimbat“.

„Îl așteptăm pe Mântuitorul care va preschimba trupul nostru umil și-l va face asemenea Trupului Său glorios...“

Sunt prezenți: Moise și Ilie. Moise a coborât de pe muntele Sinai cu chipul luminat. Cristos vorbește cu Moise despre „Exodul“ său, *grande Pascha* [marele Paște]. În felul acesta, Cristos „preia“ călăuzirea Poporului lui Dumnezeu pentru etapa definitivă: Pavel: „Cristos este stâncă“.

În gloria Schimbării la față, Cristos, Cel care „va fi osândit“, este confirmat prin glasul Tatălui.

Încă din timpul primului Exod Dumnezeu a dorit „să preschimbe“ Poporul Său. Iată, începe un nou Exod: Acesta este Fiul Meu, întru care am binevoit – De aceea Mă iubește Tatăl, fiindcă îmi pun sufletul...

Apostolii: „ridicându-și ochii, nu au văzut pe nimeni, doar pe Isus singur“ – la fel și „exodul“ nostru spre Marea Noapte a Domnului se va încheia cu participarea la învierea și la gloria Lui.

(*Oratio concl. cum BMV*)

6. Încheiere. Cuvânt

Magnificat. Bindecuvântare

UIOGD

Exercitia Spiritualia 1988

21–27 II

(ABP [JAMES ALOYSIUS] HICKEY) USA WASH.

21 II

(ora 18)

1. *Expositio SS-mi* [Expunerea Preasfântului Sacrament]
2. *Vesp. dom.*
3. Conf. I / Medit.
„*O Jesu vivens in Maria...*“ [„O, Isus, care trăiești în Maria“] / Anul Marial
– *Redemptoris Mater* [Maica Mântuitorului] – cuvintele lui Pius IX. Maria lângă Cruce laolaltă cu Biserica: acesta este punctul de plecare al tuturor reflecțiilor.
Cultul Mariei în America în timpul lui Columb – Mississippi: fluviul Zămislirii Imaculate / Maica Zămislirii Imaculate – Patroana Statelor Unite / Washington: un sanctuar național, ca atâtea altele în lume, țările și națiunile
[ilizibil] – toți – fiii Mariei prin har, precum Cristos „*per naturam*“ [„prin natură“] || Maria are multe să ne spună – are multe să spună lumii contemporane ||
4. *Ador. Euch.*
5. Lamentații
6. *Matut. / ant.: Cath. S. Petri* [Tronul Sf. Petru] (Lecturi)
7. *Compl.*

22 II

1. *Int. / Implorantur dona Spiritus SS-mi* [Sunt invocate darurile Sfântului Duh]

lunedì

4

marzo

s. Lucio

Monday Montag Lundi
ПОНЕДЕЛЬНИК Lunes

Exercit. Spru - 1988

March März Mars
MART Marzo

21. - 27. " [Abg. Hickey] with

21. II. 19. 181

1. Expositi. SS- au

2. Resp. dom.

3. Conf. / Medit

4. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

5. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

6. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

7. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

8. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

9. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

10. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

11. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

12. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

13. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

14. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

15. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

16. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

17. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

18. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

19. Expositi. in Maria - " / Roli Wangy

10 s.w.

S D L M M G V S D L M M G V S D
16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

63-302

2. *Meditatio mat.* / Viața noastră este ascunsă
cu Cristos în Dumnezeu/
3. *Sacrum* Grat. act. *Preces implor.*
Cor. Ros. (II)
4. *Laudes*
5. Medit. (a II-a) *Stabat Mater Dolorosa*... [Stătea Maica
Îndurerată...] (*La fede di Maria* [Credința Mariei])
 - a) Oare Maria lângă cruce nu a trăit acea „noapte” despre
care scrie Sf. Ioan al Crucii – „Noaptea întunecată a
credinței” [ilizibil] – împotriva „tenebrelor necredinței”.
„Ceea ce este nebunie la oameni – este înțelepciune a
Domnului
Ceea ce este slab la Dumnezeu – puterea Domnului”
 - b) Care sunt „tenebrele” omenirii contemporane?
Scepticismul cognitiv, când este vorba despre adevăr –
în același timp fascinația pentru „succesul tehnologic”,
fără a se ține seama de demnitatea omului și de adevă-
ratele valori.
 - c) Biserica apreciază tot ce este progres tehnologic adevărat –
dar se conduce în primul rând după afirmarea valorilor
și a demnității omului. Se străduiește să fie aproape de
toți, mai ales de tineri.
„*Crux fidelis*...” [„Cruce credincioasă...”]
6. *Refl. / Passio DNJC sec. Math* [Patimile Domnului nostru Isus
Cristos după Matei]
Tertia Lit. SS. *Nom. DNJC*
7. Medit (a III-a) (*La dimensione della fede di Maria* [Di-
mensiunea credinței Mariei])
„*Beata, quae credidisti*” [„Fericită, tu, care ai crezut”]
a) Credința Mariei: moștenire a credinței lui Israel, care a
fost „înălțată” în Maria.
Ascultând Cuvântul Domnului, a zămislit Cuvântul –
Fiul, mai întâi în duh, apoi în trup. Iată slujitoarea Dom-
nului, fie mie după cuvântul Tău.

- b) Disponibilitatea de a primi Cuvântul Domnului și de a-L împlini / *disponibilită*. Această disponibilitate merge mână în mână cu „sărăcia în duh”. Merge mână în mână cu fecioria Ei. Credința perseverentă – nu s-a clătinat niciodată, adevărată „*Virgo fortis*” [„Fecioară curajoasă”] (*mulier fortis* [femeie curajoasă]).
- c) Model de credință pentru păstorii Bisericii: credința să fie adevărata dominantă a vieții noastre, în ciuda tuturor problemelor omenesti și a sarcinilor vremelnice. Credința ca disponibilitate de a accepta magisteriul Bisericii /exemplu: mgr Fitzgerald: infailibilitate/
8. *Sexta*
Medit. reassumpt.: Buna Vestire – prima auto-revelație a lui Dumnezeu – a Treimii
9. *Via Crucis*
Nona
10. *Ador. SS-mi*
Lit. SS-orum Omnium
11. *Cor. Ros. (III)* *Lit. BMV S. Joseph*
Lectura
12. *Vesp.*
13. *Medit. (a IV-a) (Maria Madre della nostra fede* [Maria Maică a credinței noastre])
Mater Salvatoris – ora pro nobis [Maică a Mântuitorului – roagă-Te pentru noi]
- a) Să stai lângă crucea lui Cristos ca Maria și Ioan – înseamnă să dai mărturie Persoanei și Iubirii. Această mărturie nu poate fi înlocuită de nici o „ideologie” – de nici un sistem de gândire abstract (*cf.* Rahner). Nu poate exista „evanghelie” fără Cristos: cel crucificat și înviat. Pentru a evita acest lucru, trebuie să stăm lângă Maria. Atunci Cristos va fi pentru fiecare dintre noi Persoană Vie (Paul VI – citat).

b) Dând mărturie lui Cristos, trebuie să reamintim neîncetat cerințele Lui față de oameni. Când vom sta laolaltă cu Maria lângă Cruce, nu ne va lipsi curajul. Căci sunt cerințe care decurg din miezul credinței creștine. Uneori acesta este un adevărat „*martyrium*” [„martiriu”]: semn al împotrivirii față de curente moderne (Cf. Paul VI – HV.)

14. *Matut. anticip.* (Feria III, S. Polyc [Sf. Policarp])

15. *Medit. (a V-a) (La Regina dei martyri [Regina martirilor])*
Regina martyrum – ora pro nobis „Regină a martirilor – roagă-Te pentru noi”

a) Deși cultura contemporană manifestă rezerve și față de „Regina”, și față de „*martyres*” – totuși atributul „Regina martyrum” [„Regina martirilor”] are pentru Maria o deplină justificare. Trebuie însă să aprofundăm conținutul acestei chemări, recurgând la tradiția bogată.

b) Maria, care a participat la toate misterele vieții lui Cristos, lângă cruce participă la „Ceasul Lui” – iată „*martyrium cordis*” [„martiriul inimii”]. Acest martiriu este izvorul fertilității întru Duhul Sfânt: participă la nașterea și educarea fiilor Domnului prin Har.

c) nu vom reuși să fim adevărați martori ai lui Cristos dacă n-o vom avea alături pe Maria.

16. *Cor. Ros. (I)*

17. *Ador. Euch.*

Rugăciuni de mijlocire

Lectura: Espérer pour tous (v. Balthasar)

18. (*Medit. sintetica*)

19. *Compl.*

Altele

23 II

1. *Int. Implorantur dona Spiritus S.*

2. *Medit. mat.* (viața noastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu)

3. *Sacrum. Grat. actio. Preces* [ilizibil]
Cor. Ros. (III)
4. *Laudes*
5. *Medit. (VI) (Umiltà* [Smerenie])
Mater humilitatis ora pro nobis [Mamă a smereniei, roagă-Te pentru noi]
 - a) Maria la poalele crucii participă la acel „S-a smerit pe Sine Însuși“ (*humiliavit Semetipsum*)... *propterea Deus exaltavit Eum* „S-a smerit... de aceea Dumnezeu L-a înălțat /la El/“. Prin smerenia sa Maria participă la „Smerenia“ lui Dumnezeu-Omul. Smerenia deschide în inima Mariei un spațiu special, pe care îl umple gloria Domnului.
 - b) „Umilințele“ Bisericii, suferințele Bisericii, smerenia Bisericii: nu doar persecuții din partea vrăjmașilor, ci și atitudinea indiferentă a atâtor contemporani.
Biserica laolaltă cu Maria stă la poalele Crucii.
„Smerenia“ Bisericii – după modelul Mamei Bisericii.
 - c) *Reflecție post medit.* [după meditație]
6. *Tertia* *Passio DNJC sec. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
7. *Medit. (a VII-a) (Mater misericordiae – ora pro nobis* [Mamă a milostivirii, roagă-Te pentru noi])
Autorità della Chiesa [Autoritatea Bisericii]
 - a) Autoritatea lui Cristos s-a bazat pe misiunea pe care a primit-o de la Tatăl. El s-a revelat în faptele Sale, în „semnele“ pe care le-a dat, precum și în Cuvântul adevărului pe care l-a rostit. Până la urmă: în moarte și în înviere.
 - b) Maria a fost pe deplin conștientă de această „autoritate“ a lui Cristos, Fiul său: autoritatea mântuitoare, care slujește mântuirii oamenilor: nu am venit să judec, ci să

mântuiesc. Mântuirea – opera iubirii milostive: Maria participă la această operă ca Mamă a Milostivirii.

- c) „Autoritatea“ Bisericii și în Biserică ar trebui să-și găsească totdeauna izvorul și acoperirea în ceea ce a constituit autoritatea mântuitoare a lui Cristos. Mama Milostivirii vrea să ne ajute în această privință.

8. *Sexta*

(*Medit. reasumpt.*)

9. *Via Crucis*

Nona

10. *Ador. SS-mi*

11. *Psalmi poenit.*

Cor. Ros. (I)

Lit. San. Cordis DNJC

Lit. BMV / Lit. S. Joseph

Lectura /v. Balth./

12. *Vesp.*

13. *Medit. (a VIII-a) (Obbedienza [Supunere])*

- a) „Fiat voluntas Tua“ [„Facă-se voia Ta“] – raportare la Hirotonirea Preoțească.

Întreaga viață a Mariei – răspuns al supunerii față de Voința Domnului prin ascultarea atentă a Cuvântului lui Dumnezeu: ca în timpul Bunei Vestiri. În felul acesta a participat la supunerea Fiului și la opera Răscumpărării.

- b) Biserica – supusă lui Cristos; ca urmare a acestui lucru „sentire cum Ecclesia“ [„să fii un suflet cu Biserica“], expresie a supunerii în Biserică. Nu este o supunere „formală“, ci bazată pe adevăr și pe libertatea spiritului.

Fie s-o putem urma pe cea Imaculată în supunere și în iubire.

14. *Matutinum /anticipatum/*

15. *Medit. (a IX-a) (Libertà [Libertatea])*

Libertatea Mariei – libertatea creștină.

- a) A fi supus lui Dumnezeu, care este Creatorul libertății noastre – nu poate fi în contradicție cu libertatea (Gua-

dini?). Supunerea Mariei – supunere din dragoste, așadar supunere în libertate.

- b) Maria îi învață pe toți creștinii că, pentru a afla adevărata libertate, trebuie să știi „să o pierzi”. Este condiția acelei „libertăți întru care ne-a eliberat Cristos”: ne-a eliberat, dezlegându-ne din robia păcatului până la rădăcinile acestuia.

„*Volo quiddid vis*

volo quia vis

volo quomodo vis“

[„Vreau orice vrei Tu,

vreau pentru că vrei Tu,

vreau cum vrei Tu“]

16. *Cor. Ros. (II)*

/ Rugăciune de mijlocire

17. *Ador. Euch.*

Lectura: v. Balth.

altele

18. (*Medit. int.: de oboedientia* [despre supunere])

19. *Compl.*

24 II

1. *Int. Medit. matut.* (Viața noastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu)

2. *Implor. dona Spir. S.*

3. *Sacrum (grat. actio. Orat. implorativae* [Rugăciuni de implorare]).
Cor. Ros. (I)

4. *Laudes*

5. *Medit. (a X-a) (La Chiesa in servizio* [Biserica în serviciu])

„Spre amurgul vieții vom fi judecați în temeiul iubirii“
(Sf. Ioan al Crucii)

a) Cristos și Evanghelia sunt izvor inepuizabil de inspirație pentru iubirea activă față de aproapele, mai ales față de

- cei în nevoie (Surorile Maicii Tereza). Și asta independent de criticile cele mai radicale (Marx).
- b) Căutarea a ceea ce este veșnic (Împărăția Domnului) nu distrage atenția de la ceea ce este vremelnic. Dimpotrivă: constituie un impuls inepuizabil pentru fapte de iubire față de aproapele, de slujire a celor în nevoie.
- c) *Suscipe, Domine, universam meam libertatem ... Amorem Tuum et gratiam Tuam mihi dones, ... nec aliud quidquam ultra posco* [Acceptă, Doamne, întreaga mea libertate ... Să-mi dai iubirea Ta și bunăvoința Ta, și nu cer nimic mai mult]
6. *Tertia* (*Passio DNJChr sec. Lucam*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca])
7. Medit. (a XI-a) (*La tenerezza della Chiesa-Madre* [Iubirea tandră a Mamei-Bisericii])
- a) (Scriitoarea americană O'Connor...) Lipsa sensibilității față de om – aparent înlocuită de noțiunea „calității vieții” – este simptomul epocii noastre. El este legat de ruptura față de Dumnezeu, de Cristos cel Crucificat, precum și de Maria cea de la poalele Crucii.
- b) Serviciul Bisericii față de cei care suferă ar trebui să aibă însușirile Mariei; fără aceasta nu vom pătrunde niciodată în profunzimea omului și a suferințelor sale; „sensibilitatea” noastră va rămâne la suprafață sau pur și simplu nu va exista.
- A sta la poalele crucii lui Cristos înseamnă „a atinge” suferințele Lui în oameni care suferă.
- Maria – Mama Bisericii
8. *Sexta*
Medit. reasumpt.
9. *Via Crucis*
Nona
10. *Ador. SS-mi*

11. *Lit. SS-rum* *Lit. SSmi Cordis JChr*
Cor. Ros. (II) *Lit. BMV / Lit. S. Jos.*
 Lectura
12. *Vesp.*
14. [*sic*] Medit. (a XII-a) *Servire i poveri di spirito* [A-i sluji pe cei săraci cu duhul]
Servire pauperibus... in spiritu [A-i sluji pe cei săraci... în duh] (raportare la Washington). Forța acestei slujiri este Crucea lui Cristos, la poalele căreia stă Maria. Această slujire este împlinită uneori în „singurătatea credinței” (card. Lustiger). Pentru a o împlini, nu ne putem despărți niciodată de Cruce, de Evanghelie, de învățătura Bisericii. Crucea este „plenitudinea” mesajului lui Cristos.
 Maica Tereza: oamenii sunt flămânzi de Dumnezeu. Iată cea mai profundă sărăcie. Vestiți-ne Cuvântul Domnului!
15. *Matut. (anticip.)*
16. Medit. (a XIII-a) (Dire „Chiesa” e dire „Missione” [A spune „Biserică” înseamnă a spune „Misiune”])
 a) Maria merge la Elisabeta pentru a-i duce „vestea bună”: este un proto-model de evanghelizare, care constituie misiunea Bisericii.
 b) Maria arată că „misiunea” este necesitatea Bisericii: imperativul iubirii față de oameni și față de popoare (*urget nos* [ne îndeamnă]), vezi Sf. Francisc Xavier.
 Maria spune „faceți ce vă spune Fiul”, iar Fiul spune „învățați toate popoarele”: iubirea este universală.
 c) Activitatea misionară angajează întreaga Biserică – pe toți Episcopii întru unitate cu Succesorul lui Petru. Ca și Maria, trebuie să-l purtăm pe Cristos spre toate dimensiunile realității umane.
17. *Cor. Ros. (III)* (Rugăciuni de mijlocire)
 Lectura: v. Balth.

altele

18. *Ador. Euch.*
19. *Meditatio reasumpt.*
20. *Compl.*

25 II

1. *Int. / Implorantur dona S. Spir.*
2. *Medit. /* Viața noastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu/
3. *Sacrum. Grat. act. Imp.*
Cor. Ros. (II)
4. *Laudes*
5. Medit. (a XIV-a) (*Sacerdoti – uomini trasformati in Xristo* [Preoții – oameni transformați întru Cristos])
 - a) În timp ce Cana Galileii a fost, întru câtva, anticiparea Cinei celei de Taină și a instituirii preoției (transformarea apei în vin) – Ultima Cină este adevărata schimbare a oamenilor – a apostolilor, în preoți ai lui Cristos.
 - b) Cristos dorește un singur lucru: să facă Voia Tatălui. – Preotul: nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Așadar, preotul este omul pe care Cristos îl „posedă”, de care se poate „folosi”. Omul care acționează „in persona Christi” (*alter Christus*) [„în numele persoanei lui Cristos” (un alt Cristos)].
Oare inimile noastre „ard“?...
Să ne rugăm pentru acest lucru la Mama preoților.
 - c) *Refl.*
 6. *Tertia (Passio DNJChr sec Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan])
 7. Medit. (a XV-a) (*Sacerdoti – chiamati alla preghiera* [Preoții – chemați la rugăciune])
 - a) De pe cruce, Cristos o lasă pe Maria în grija lui Ioan și pe Ioan îl lasă Mariei. Aceasta se referă la toți oamenii

- ca ucenici ai lui Cristos, și în mod special la preoți („*alter Christus*“ [„un alt Cristos“]) – din cauza consacrării lor.
- b) Tocmai de aceea suntem chemați în mod special la rugăciune, pentru a însuși în noi prezența Celei care „a păstrat totul în inima Sa“.
- c) De acest lucru se leagă, de asemenea, nevoia Sacramentului Pocăinței: spovada „*ex venialibus*“ [„de păcate scu-zabile“] (K. Rahner).
- d) Rugăciunea – izvorul încrederii și curajului apostolic: „Să nu vă fie teamă, Eu Sunt“. Sf. Pavel: „Știu în Cine mi-am pus încrederea...“
- e) Apogeul și centrul rugăciunii preotești – în Euharistie /celebrarea – și adorația/.
- Mamă a Euharistiei – roagă-Te pentru noi.
8. *Sexta*
Medit. reassumptiva [Meditația rezumativă]
9. *Via Crucis*
Nona /Ang. Doml
10. *Ador. SS-mi*
11. *Lit. SS-rum omnium* *Lit. BMV*
 Lit. S. Joseph
Cor. Ros. (III)
12. *Vesp.*
13. Medit. (a XVI-a) (*Sacerdoti – uomini di castita consa-crata*) [Preoții – oameni ai castității consacrate])
- a) Celibatul – castitatea (fără de femeie) consacrată Dom-nului – (mai demult legată de consacrarea subdiacona-tului) ne unește în mod deosebit cu Născătoarea de Dumnezeu – Fecioara.
- Fecioria „rodnică“ a Mariei a creat un întreg „stil“ al vieții în celibat pentru Împărăția lui Dumnezeu în Bise-rică. Aceasta a fost o imagine în oglindă a fecioriei lui Cristos. Fecioria – semn al iubirii neîmpărțite, deschisă tuturor, nu limitată la propria familie.

- b) Isus – Maria – Ioan, uniți întru Cruce. Celibatul este expresia iubirii jertfelnice (*amore sacrificale*). De aceea trebuie să veghem ca în viața noastră celibatul să nu se degradeze în vreo formă de egoism, de obtuzitate sau de „zgârcenie” spirituală.
- c) Este greu să păstrezi celibatul fără rugăciune, fără spiritul jertfei, fără disciplină interioară.

Regină a preoților – roagă-Te pentru noi.

Refl.

14. *Matut. (anticip.)*

15. *Medit. (a XVII-a) (La gioia del sacerdote* [Bucuria preotului] [ilizibil]

- a) O numim pe Maria Mama Preoților, căci ne ajută să găsim în preoția slujirii – bucurie. Chiar și în toiul persecuțiilor și suferințelor (Sf. Maximilian Kolbe).
- b) Ca preoți putem să pătrundem în treburile omenești nu ca „observatori”, ci „in persona Xti” [„în numele persoanei lui Cristos”]. Izvorul principal al bucuriei preoțești este Euharistia, celebrarea ei. Apoi: Sacramentul Împăcării – bucuria slujirii sufletelor și conștiințelor umane.

(Predicatorul se referă adesea la trăiri și experiențe proprii, de asemenea la discursuri papale, episcopale, mai ales la Conf. din SUA, la teologi, măștri spirituali etc.)

- c) Bucuria care decurge din slujirea sacerdotală față de cei bolnavi și suferinzi. Distinct: despre bucuria preoților seniori, cu mulți ani de trudă în spate.

Causa nostrae laetitiae – ora pro nobis [/Marie,/ Causă a bucuriei noastre – roagă-Te pentru noi]

16. *Cor. Ros. (I)*

17. *Ador euch.*

Orationes implor.

Lectura: v. Balthasar

altele

18. *Hora sancta*

19. *Compl.*

26 II

1. *Int. Implorantur dona Spiritus S.*

2. *Medit.* („Viața noastră...” continuare)

3. *Sacrum. Grat. act. Implor.*
(*Cor. Ros. III*)

4. *Laudes*

5. *Medit. (a XVIII-a) (In communione mysteriorum* [Prin participarea la mistere])

a) „*O Jesu, vivens in Maria, veni et vive in me... in communione mysteriorum Tuorum*“ [„O, Isuse, care trăiești în Maria, vino și trăiește în mine... prin participarea la misterele Tale“] (pr. Olier). Școala sulpiciană franceză din secolul al XVII-lea (Bérulle, Olier... dar și Sf. Louis-Marie Grignon).

Creștin este acela care are Duhul lui Cristos (pr. Olier). În acest context, Olier îl roagă pe Isus, care trăiește în Maria, să vină și să trăiască în fiecare (cine O vede pe Maria Îl vede pe Cristos, cine Îl vede pe Cristos O vede pe Maria).

b) Așadar, prin Maria, creștinul are acces la misterul lui Cristos, la toate misterele Lui – de la Întrupare până la *mysterium paschale* [misterul pascal].

c) Biserica, urmând-O pe Maria – „modelul“ ei –, se străduiește să-i inițieze pe toți în misterele lui Cristos.

d) Refl.: cât de mult îi datorez Mariei (în aprofundarea, trăirea, predicarea misterelor lui Cristos! În iubirea mea pentru acestea!)

6. *Tertia*

Liturgia din Vinerea Mare:
rugăciuni, imne

7. Medit. (a XIX-a) (*Corpus mysticum* [Trupul mistic])
- a) După tradiția Părinților, așa cum Eva s-a născut din coasta lui Adam în timp ce el dormea, tot așa Biserica s-a născut din Trupul lui Cristos în timpul patimilor Lui și al agoniei pe cruce.
- b) Biserica este Trupul lui Cristos în sensul multiplicității celulelor (mădulelor) care participă la viața Lui, în același timp fiecare, pe măsura „darului” primit, conlucrează pentru binele întregului organism.
- c) În această unitate a Trupului „se integrează” multiplicitatea care condiționează „comuniunea”, precum și dăruirea reciprocă. Slujește acestui scop în special unitatea colegială a episcopilor uniți cu Petru în succesorii lui.
- Maria ne ajută să trăim acest mister (Mama Bisericii).

8. *Sexta*

Meditatio reasumpt.

9. *Via Crucis*

Nona /Ang. Dom./

10. *Ador. SS-mi*

11. *Lit. Sacrat. Sanguinis DNJCh /*

Cor. Celor cinci Răni ale lui Cristos

Lit. Sacr. Cordis JChr

Lit BMV

Lit. S. Jos.

(Lecturi)

12. *Vesp.*

13. Medit. (a XX-a) (*Expectantes Beatam Spem* [Așteptând Fericita Sferanță])

- a) Pornind de la amintiri și experiențe personale, predicatorul subliniază importanța credinței vii în problemele ultime /moartea, judecata/ *beata spes aeternitatis in Deo* [fericita sferanță a veșniciei întru Dumnezeu]. Precum și trăirea lor în spiritul credinței, așa cum se întâmplă în tradiția creștină autentică.

- b) Maria, care este martorul morții pe cruce a Fiului Său, ne arată cel mai bine *beatam spem vitae aeternae* [fericita speranță în viața veșnică].
- c) Moartea este o dureroasă „trecere”; în lumina misterului pascal al lui Cristos, această „trecere” se explică prin „transformarea” (*transformatio*) definitivă a ceea ce este trupesc, muritor, păcătos în ceea ce este spiritual și supranatural, sfânt. În această optică se explică și misterul Purgatoriului: „purificați” în afara vremurilor, în focul Iubirii Domnului, pentru a ne maturiza întru sfințenia lui Dumnezeu.

„*In paradisum deducant te Angeli...*” [„Îngerii să te ducă în paradis”]

14. *Matut. (anticip.)*

15. Medit. (a XXI-a) (*Nostra Madre nella fede* [Mama Noastră întru credință])

- a) Cana – Golgota. În Împărăția Fiului, Maria ne este mijlocitoare la fel ca în Cana. La poalele Crucii „a băut din paharul” din care a băut Fiul.

În cer, Biserica trăiește plenitudinea vieții, pe care o împărtășește deja Binecuvântata Fecioară.

- b) Cerul: Spațiul pe care L-a deschis Cristos pentru om în Dumnezeu (Ratzinger).

- c) Maria ne este mijlocitoare – iar rugăciunea Ei este cuprinsă întotdeauna „înălăuntrul” Voinței Domnului.

Maria ne învață dorința fierbinte a Ierusalimului Ceresc, dorință care „s-a îndepărtat” atât de mult de conștiința lumii contemporane. Ca și când această Realitate Ultimă „ar împiedica” implicarea în treburile pământești.

Ave Regina coelorum [Bucură-Te, Regina cerurilor]

16. *Cor. Ros. (II)*

17. *Ador. Euch.*

18. *Medit. concl.* (fie ca Născătoarea de Dumnezeu să mă ajute să aprofundez *communio mysteriorum Xti, quae ad spem vitae aeternae referunt* [participarea la misterele lui Cristos, care privesc speranța în viața veșnică])
19. *Compl.*

27 II

1. *Int. Implorantur Dona Spiritus S.*
2. *Medit. (gratitudinis erga BMV pro communione mysteriorum Christi* [Meditație (spre mulțumire Preasfintei Fecioare Maria pentru participarea la misterele lui Cristos])
3. *Sacrum. Grat. actio. Implor.*
Cor. Ros. (II) – partialiter [parțial]
4. *Laudes*
5. *Medit. a XXII-a conclusiva*
(*Quodcumque dicetur vobis, facite* [Orice vă va spune, faceți!])
Maria la poalele crucii, cu Ioan.
În acel loc, Ea repetă într-un mod emoționant „orice vă va spune, faceți” – cuvintele din Cana.
Acestea sunt ultimele cuvinte ale Mariei înscrise în Evanghelie.
6. Cuvânt de încheiere
Binecuvântare. *Magnificat*

UIOGD

Exercitia spiritualia 1989

I2 II—I8 II

CARD. G[IACOMO] BIFFI

I2 II

1. *Expos. Euch.* [Expunerea Preasfântului Sacrament]
2. *Vesp. I Dom. 40-malis* [Vespelele din Prima Duminică a Postului Mare]

3. Medit. inaugur. (I)

„*ascolta, Israele*“ [„ascultă, Israele“] / – *solitudine* [singurătate] / a sta singur în fața Măreției lui Dumnezeu Cel Infinit /

Communio cum Deo – cum tota Ecclesia [Comuniunea cu Dumnezeu – cu întreaga Biserică]

/în aceste zile/

4. <i>Ador. Euch. / Bened. Euch.</i>	<i>Lit. SSmi Cordis JC</i>
<i>Lit. BMV / S. Joseph</i>
5. <i>Medit. reasump.</i>	
6. <i>Compl. Lecturi</i>	

13 [II]

1. *Int. Preces.*
2. *Medit. priv.:* contemplația
3. *Sacrum. Preces Grat. act.*
(*Cor. Ros. II*)
4. *Laudes*

5. Medit. (a II-a): ad Efesios I [Prima Epistolă către Efeseni]

Veșnicul plan al lui Dumnezeu

„Ne-a ales pe noi înainte de alcătuirea lumii...”

- avem de la Dumnezeu existența veșnică –
- pre-existența noastră
- praedestinati ad gloriam [predestinați la glorie]
- Ceea ce există, într-un anumit fel, a existat dintotdeauna.

Conștiința existenței noastre efemere, a degradării intră în contradicție cu acest lucru.

Dilemă – fie un Plan veșnic, fie o întâmplare / casus/

Omul cade adesea în ispită „întâmplării”.

Conștiința Planului = biruirea ispitei.

Concluzie: trebuie să răspundem Planului.

Îl aleg pe Cel care m-a ales!

Acest Plan se realizează prin dăruirea de Sine a lui Dumnezeu: Pneuma [Sufflare]

Astfel: trăim într-o lume pătrunsă de Divinitate (*invasi* [pătruși]): într-o lume supranaturală.

Acest lucru exclude secularismul iluminist, laicismul etc. Dumnezeu este Emanuel.

Mărește, Doamne, inima mea (Sf. Ecaterina de Siena).

6. *Reflectio*
Tertia

7. Medit. a III-a (ad Ef [la Epistola către Efeseni])

Dumnezeu este Tatăl Domnului nostru Isus Cristos

Planul Domnului este Cristocentric

(*ad Col* [la Epistola către Coloseni]): în El totul este creat – și datorită Lui. Întâiul născut între toate creaturile.

În El omul își recunoaște natura sa teologică/ Creștinism = Cristos

și acest Plan
ne-a fost
comunicat!!

Lumea se străduiește să-L califice pe Cristos conform propriilor criterii: „unul dintre...”

Or: Cristos este cineva Unic

Unicul – pentru că este Viu (nu prin credința noastră, ci prin Sine Însuși).

Oamenii sunt de următoarele feluri: cei care îl consideră pe Cristos Viu (credincioșii) sau Mort (necredincioșii), „Eu SUNT”

El, cel Unic, este Stăpânul universului (pentru că este Viu)

– în afara Lui, moartea este stăpână pe tot.

Este Stăpân, deoarece totul dăinuie în El – este Stăpânul nostru, este Stăpânul meu.

Acesta este izvorul marii bucurii: că îi aparținem Lui (izvorul mântuirii) / Sf. Ambrozie

Concluzie: credință nestrămutată în Acest Stăpân.

Nu există cunoaștere a lui Cristos fără iubirea lui Cristos

(*Passio DNJCh sec. Math.*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei])

7. [*sic*] *Reflectio reasumpt.*

8. *Via Crucis*

9. *Ador. SS-mi*

10. *Sexta, Nona*

Lecturi

11. *Lit. SSrum*

Preces consuetae

IIa) *Cor. Ros. (III)*

12. *Vesp.*

13. Medit. a IV-a

Baza legăturii noastre cu Cristos: credința, speranța, iubirea.

Memoria: faceți aceasta în amintirea Mea / memoria

Biserica este o continuă „memorie” a lui Cristos

Eucharystia – memoria „obiectivă” [Euharistia – memoria „obiectivă”]

Amintirea despre cine este Cristos ne permite să înțelegem cine suntem noi: El este Mântuitorul – noi – cei mântuiți etc.

Memoria noastră – memoria lui Cristos – face ca viața noastră să devină răspuns pentru Dumnezeu.

În felul acesta ajungem la recunoștință: *memoria della memoria di Dio* [amintirea memoriei lui Dumnezeu].

memoria Xristi [memoria lui Cristos] = totodată propria noastră *historia* (actele)

omul (mai ales cel contemporan) – este un pelerin afectat de amnezie (*smemorato* [uituc])

Comunitatea creștină, care trăiește memoria, îl apără pe om și societatea în fața „contemporaneității”. Se rupe legătura cu tradiția și istoria.

14. *Matutinum anticip.* (SS Cyrilli et Methodii)

15. Medit. a V-a

Obbedienza (supunerea): Unul este Domnul-Cristos, noi toți suntem slujitori (*ministri*). Biserica este slujitoarea lui Cristos, care s-a făcut Slujitor. În schimb, Biserica nu este slujitoarea lumii, deși o slujește laolaltă cu Cristos.

Punctul de pornire este Euharistia. Ea este înainte de toate supunere, /care își are expresia și în celebrare

Supunerea într-un adevăr – (*a quocumque dicatur* [fără să conteze de cine este spus] [ilizibil])

Supunerea într-o credință – adică în fața planului lui Dumnezeu, care uneori „surprinde” (*sorpresa*)

În sfârșit: trebuie să fim slujitori ai lui Cristos, care s-a făcut El Însuși slujitor până la moarte: „Facă-Se voia Ta” (*preghiera tremanda* [o rugăciune tulburătoare]).

Voia Domnului – este Mister. Cunoaștem semnele: *voluntas signi* / *metaforice dicta* [voia ca semn / cele spuse

metaforic]. Trebuie ca aceste semne să fie citite în mod adecvat.

16. <i>Cor. Ros. (I)</i>	<i>Lit. Nom. Jesu</i>
17. <i>Ador. Bened. Euch.</i>	<i>Lit. BMV, S. Joseph,</i>
18. Reflecție Concl.	Lecturi
19. <i>Compl.</i>	

14 II

SS. Cyrilli et Methodii [Sfinții Chiril și Metodie]

1. *In. Orat. Mat.*
2. *Medit.: Christo é vivo* [Cristos trăiește]
3. *Sacrum. Grat. act. Prec.*
4. *Cor. Ros. (III) Implor. SS Spiritus*
5. *Laudes*

6. Medit. a VI-a (*Il regno scuro* [Împărăția întunericului]): *mundus* [lumea] [ilizibil]

Răscumpărarea „presupune” răul – răul păcatului, care există: „așteaptă” Răscumpărarea – *Christus*, „*Redemptor intrinsecus*” [Cristos „Mântuitorul lăuntric”] –

Păcatul originar (*pecc. originale*)... își are izvorul în afara omului („*origo angelica*” [„originea îngerească”] – L. Bloy)

Satana – tatăl minciunilor – cum îl numește Cristos: vrăjmaș...

Din cauza lui „păcatul a intrat în lume”.

Omul vine pe lume cu el: asemănarea cu Cristos „stricată”, așteaptă o reparație.

„Lumea” – o întreagă „organizare” de elemente care sub influența „tatălui minciunii” formează opозиție față de Cristos și de opera Lui: „lumea vă urăște, pentru că și pe Mine Mă urăște”.

Păcatul personal

Zilele de reculegere: a redobândi conștiința propriilor infidelități, de exemplu faptul de a ne ocupa mai mult de „treburile Domnului” decât de Dumnezeu, și altele asemănătoare.

„Oaia răătăcită” (rugăciunea Sf. Ambrozie)

7. *Reflectio*
Tertia

8. Medit. a VII-a (*Felix ruina* [Fericita cădere])

Pentru a înțelege păcatul, trebuie să privim Crucea. Ea este o dovadă a păcatului (a răului) și a măreției (a demnității) omului. De asemenea – Cristos nu poate fi înțeles fără păcat, nici păcatul fără Cristos.

Redemptor: Goél

Biserica Apostolilor este conștientă că crucificarea „corespunde” planului lui Dumnezeu: Petru – Pavel – în acest sens se poate vorbi despre „positivitate” del peccato [„caracterul pozitiv” al păcatului]. – Ambrozie.

Rățiunea unui asemenea punct de vedere este milostenia Domnului – „*o felix ruina*” [„o, fericită cădere!”]

Prioritatea milosteniei

!Creând lumea după planul cristocentric, Dumnezeu a ales lumea aceasta, în care își poate exprima milostenia.
Evangelhia: „o mai mare bucurie...”

Purgatoriul – într-un anumit sens, seamănă cu zilele de reculegere (card. Schuster)

9. *Refl. reasumpt.*
10. *Via Crucis* (*Passio DNJ. Chr. sec. Marcum*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu])
11. *Ador. SS-mi*
12. *Sexta, Nona*
13. *Psalmi poen. Preces consuetae*
14. *Corona Ros. (I)*
15. *Vesp.*

16. Medit. a VIII-a (*L'unico Maestro* [Unicul Învățător])

Unus est Magister vester – *unus* – *vester* [Unul este Învățătorul vostru – unul – al vostru] în El – și prin El – Revelația Domnului a fost dusă până la capăt.

Există două teme ale învățăturii lui Cristos (principale): 1° Tatăl – Parabola despre fiul risipitor, altele – Nu putem accepta „lumea” (cu suferința ei) decât atunci când îl acceptăm pe Tatăl (Newman – Soloviov). În decursul sec. al XIX-lea s-a format o anumită mentalitate: a păstra concluziile creștine. (fraternitatea între oameni), pornind de la alte premise: omul fără Dumnezeu. 2° Împărăția = lumea este în mâinile sfinte ale Puterii Domnului; (deși contemporanii par să nu accepte acest lucru): a trăi ca și când Dumnezeu nu ar exista. Adevărul este că Dumnezeu a ales „înfrângerea” în această lume – dar din acest „eșec” a făcut baza împărăției sale.

17. Matut. anticipatum18. Medit. a IX-a (*La parabola* [Parabola]): Luca / milostivul samaritean

Rădăcina Legii: iubirea pentru Dumnezeu și pentru aproapele. „Cine este aproapele meu?” Isus răspunde cu o parabolă:

preotul – Levitul (poate teama de necurăția rituală) – Samariteanul

– „Cine este aproapele meu?” – cine s-a dovedit „aproapele omului care s-a aflat la nevoie?”

Conceptul aprioric de „aproapele” – în parabolă: un concept dinamic! Cât de departe merge sfera „aproapelui”?

Xtus [Cristos] nu recomandă să iubești „umanitatea”, „clasa /socială/”, ci pe aproapele! – Aceasta este semnificația etică a parabolei.

În afară de aceasta: semnificația teologică – o sinteză a istoriei mântuirii: omul atacat = omul după păcat. Samariteanul – Cristos (cel dintâi „Aproapele”), care, pentru a-i reda omului sănătatea, instituie Sacramentele – Biserica, atribuindu-i grija față de cel „lovit” || Fiind „*debitores*” („datornici”), devenim, de asemenea, „*creditores*” *Christi* („creditori” ai lui Cristos).

19. <i>Cor. Ros. (II)</i>	<i>Lit. SS Cordis DNJChr</i>
20. <i>Ador. Bened. Euch.</i>	<i>Lit. BMV Lit S. Jos.</i>
21. <i>Reflectio concl.</i>	Lecturi
22. <i>Compl.</i>	

15 II

1. *Int. Orat. mat.*
2. *Medit. (de Div. Misericordia)* [despre Divina Milostenie]
3. *Sacrum Grat. act. Preces* (Lit. pentru Sfinții pol.)
4. *Cor. Ros. (I) Implor. Spiritus S.*
5. *Laudes*

6. Medit. a X-a

Cristos – Biserica: Mirele – Mireasa

(a) Adam – Eva până la Mireasa Mielului din Apocalipsă

Il mysterio nuziale [Misterul nupțial]

Bella o brutta? [Frumoasă sau urâtă?] Acuzațiile contemporane la adresa Bisericii legate de „urâțenie”. Și totuși – indiferent de toate – a fost aleasă de Mirele Divin, care a iubit-o pe această Mireasă. Dar iubirea creează frumusețea. Așadar: din credință și contemplare se naște admiratia față de frumusețea Bisericii – a Miresei. Biserica – o realitate cu mai multe aspecte.

Sancta o peccatrice? [Sfântă sau păcătoasă?] / *Simul sancta et peccatrix* [Totodată sfântă și păcătoasă] – Luther /

Journet

Ambrozie: „*ex maculatis immaculata*“ [„din cei pătați, nepătați“] – Dumnezeu îi poate transforma pe păcătoși și pe neisprăviți în instrumente ale harului Său.

Ecleziologia nu este Sinagogologie!

Nu este „*profezia*“ („profeție“) a Împărăției. În ea se realizează deja Împărăția. *Sancta et semper purificanda!* [Ces care este Sfântă și trebuie purificată mereu!]

Ambrozie: *Ecclesia sicut luna* [Biserica precum luna]: nu luminează cu propria lumină, ci cu Lumina ce se revarsă de la Cristos.

7. Reflecție
Tertia

8. Medit. a XI-a / *Chiesa frutto dello Spirito S. e Madre* [Biserica rod al Duhului Sfânt și Mamă]/

Biserica înrădăcinată în veșnicie – Cristos la dreapta Tatălui trimite Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este izvorul sfințeniei în sens obiectiv și subiectiv / *il „santo“* [„sfântul“] – *e il „sacro“* [„sfințitul“]/.

Sacralitatea obiectivă: Cuvântul Domnului (Sfânta Scriptură), sacramentele, Sucesiunea apost. (*Sacro*). Cristos oferă Bisericii elementele sfințeniei obiective, care dăinuie – chiar dacă omul în Biserică nu este sfânt.

Ar trebui totuși să crească în acest „*sacrum*“ prin sfințenia personală (subiectivă).

Biserica – Mamă / Părinții: analogie cu Eva – unită cu Adam, precum Biserica și Cristos, și naște copii după asemănarea Domnului.

LG VIII despre Maria – „*typus*“ [„tip/prototip“] al Bisericii

Biserica este Mamă, nu doar Slujitoare și străjer al depozitarului, ci Mamă! Aceasta este o deosebire esențială.

Cristos – unicul Răscumpărător. În același timp: fiecare om „*in Xristo et per Xristum*“ [„în Cristos și prin Cris-

tos“) participă la Răscumpărare / cor-redemptio [participare la lucrarea Răscumpărării]/. Participă, de asemenea, la maternitatea Bisericii. Sf. Pavel: În Cristos v-am născut!

Biserica – semn = este Semnul profetic vizibil: prefigurează Împărăția în împlinirea ei escatologică.

9. Reflecție. *reassumpt.*
10. *Via Crucis* (*Passio DNJChr. sec. Lucam*)
11. *Ador. SS-mi* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca])
12. *Sexta, Nona* Lect.
13. *Litaniae SS-rum*
14. *Cor. Ros. (II)*
15. *Vesp.*
16. Medit. a XII-a (*Nozze eterne – Maria* [Nunta veșnică – Maria])

Din faptul că Dumnezeu a hotărât să se lege într-un mod inefabil de om prin alianța unei nunți veșnice, prin Întruparea Fiului – a Cuvântului – rezultă locul special al Mamei Cuvântului Întrupat. Ea devine „primizia“ [„premisele“], „prima redempta“ [„prima mântuită“] – „alma Mater Redemptoris“ [„binecuvântata Mamă a Mântuitorului“].

Sfințenia obiectivă a Maternității Divine și sfințenia subiectivă sunt în Ea în perfectă armonie. O sinteză concisă a acestei osmoze este „*fiat*“.

De aici: prezența Ei în Cana Galileii.

/Simbolul nunții veșnice /: felul în care Ea se îngrijește de băutura pentru nuntă /Euharistia/ – Ajutătoarea.

Femeie, iată Fiul Tău...

Prima: Eva – mama celor vii; Maria – mama vieții reînnoite.

Atitudinea noastră față de Maria – filială!

17. *Matut. anticipatum*

18. Medit. a XIII-a (*Missione apostolica* [Misiune apostolică])

Planul Domnului include această misiune.

Chemarea Apostolilor – alegerea „s-a suit pe munte...” – aceasta are și sens simbolic.

Îi cheamă la el (Isus) pe cei pe care i-a dorit... Acest lucru este lămuritor: I-a dorit... Valabil și pentru succesori.

Ei reprezentau diverse temperamente, de asemenea defectele – diferite orientări sociale, precum și politice. Toți însă devin oameni noi.

Trimși în virtutea faptului că „sunt cu Cristos” – precum Cristos: Trimși în Tatăl.

Trimși pentru a predica Evanghelia.

Primesc puterea „de a scoate duhurile rele” (Marcu) – adică „*mali del mondo*” [„pe cei răi ai lumii“], dar înainte de toate de a înfrânge stăpânirea Răului.

Chemarea Apostolilor este și rodul rugăciunii lui Cristos. Din această rugăciune – Cristos – Tatăl – s-au născut Apostolii și toți cei care aparțin succesiunii lor (episcopi, preoți).

19. *Cor. Ros. (III)*

Lit. SS Nom. Jesu

20. *Ador. Bened. Euch.*

Lit BMV, Lit. S. Joseph

21. Reflecție concl.

Lecturi

22. *Compl.*

16 II

1. *Int. Preces. mat.*

2. *Medit. (De Div. Misericordia* [Despre Divina Milostenie])

3. *Sacrum. Grat. act. Prec.* (Lit. pentru Sfinții pol.)

4. *Cor. Ros. (II) Impl. Spir. S.*

5. *Laudes*

6. Medit. a XIV-a

Chemarea primilor ucenici (apostoli). Andrei, Simon Petru + și alții.

- *Jo* [Ioan]: structura celor 7 zile – paralelă cu cele 7 zile ale facerii (Gen), apoi Cana Galileii – nunta – sărbătoare escatologică.
 - *Ri-creazione del mondo* [Recrearea lumii]:
„Ridică-te” – Gen., și „Vino” – Ioan
 - Ucenicii lui Ioan – unii l-au urmat pe Cristos, alții au rămas cu el.
fra: relativo e definitivo [între: relativ și definitiv]
 - „Unde locuiști?” – chemarea Domnului are caracter definitiv, ireversibil: pentru întreaga viață (dificultățile generației contemporane)
 - Veniți, uitați-vă = cunoaște! te-ai aflat în centru!
 - Mai mult: Cristos cunoaște ce este în om – îl cunoaște în profunzime și „în trecut” – „în viitor” – (exemple: Simon – Petru, Natanael).
 - Nu numai: El pe fiecare dintre noi ne-a găsit (ne-a chemat). Întâlnirea este regăsire.
 - Întreg acest scurt citat (*passus*) din Ioan cuprinde o uimitoare cristologie (*cf.* textului).
 - Să ne rugăm pentru dar:
să rămânem mereu precum cei care aprofundează cunoașterea lui Cristos – iar aceasta înseamnă: o necontenită înnoire (*ricercatori di Cristo* [căutători ai lui Cristos]).
7. *Refl. medit.*
Tertia
8. Medit. a XV-a
(Mc) Pescarii – pe malul lacului „Veniți cu Mine”. Lăsându-și plasele, s-au dus cu El... – Aproape toți îl întâlniseră deja pe Isus (*cf.* Ioan).
- Cunoașterea lui Cristos (*vide* [vezi] Pavel: „*sicio, cui credidi*” [„știu în cine am crezut”])

Pescatori di Cafarnaum sono stati pescati [Pescarii din Capernaum au fost pescuiți] și au devenit „*pescatori degli uomini*“ [„pescari de oameni“]

- *distacco* [respingere] (L-au respins) – *sequela* [urmarea] (s-au dus după El); „*sequela*“ presupune „*distacco*“ – după „*sequela*“ urmează „*missio*“ (misiunea)

Toate acestea sunt esențiale pentru vocația apostolică totdeauna și pretutindeni.

- *distacco* (*fuga mundi* [evadarea din lume]) – în raport cu „bogățiile“ (= bunurile materiale) – în raport cu persoanele, cu familia

(problema testamentului sacerdotal)

- Luca: „au lăsat tot“ – a lăsa „tot“ pentru a găsi „Totul“ în Cristos.

Cristos Însuși a lăsat totul – până la răstignirea trupului gol pe cruce – pentru a deveni Răscumpărător – Mântuitor – al tuturor.

9. *Refl.*

10. *Via Crucis*

(*Passio DNJ. Chr. sec. Joannem*)

11. *Ador. SS-mi*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan])

12. *Sexta, Nona*

Lecturi

13. *Psalmi poenit.*

14. *Cor. Ros. (III)*

15. *Vesp.*

- 16. Medit. a XVI-a (Pescuirea nereușită și reușită)

După înviere: Pescuirea minunată (Ioan)

Apostolii (7) au trăit adevărul învierii. În același timp sunt oarecum „dezorientați“, neștiind ce au de făcut în continuare: „Mă duc să pescuiesc...“ – ceilalți cu el. Nu prind nimic. – Așa se întâmplă când în acțiunile noastre lipsește comunicarea cu Cristos. –

- La îndemnul lui Cristos, mai aruncă o dată plasele. Prind 153 de pești. (Ce înseamnă acest număr?) – unii văd în

aceasta simbolul universalității mântuirii și a misiunii Bisericii.

- Plasa nu s-a rupt – aceasta indică și faptul că Biserica este o comunitate a mântuirii.

„Domnul există“

După pescuirea nereușită, apostolii sunt un grup – o inițiativă umană. După cea de-a doua pescuire, apostolii sunt Biserica, în care acționează Cristos.

- Rugăciune

17. *Matut. anticip.*

- 18. [Medit. a XVII-a] (Euharistia – Petru)

(cont. Ioan) Hrana – simbol al Euharistiei.

- Comunitatea Bisericii – Euharistia – misiunea apostolică. „Aveți ceva de mâncare?“ – Cristos mai întâi roagă, apoi oferă El Însuși ceea ce primește în dar. În Euharistie: darul nostru, pâinea și vinul, este transformat prin puterea Sfântului Duh (Ceea ce este „al nostru“ este totodată al Domnului: „*de Tuis donis ac datis*“ [„din darurile date de Tine“].)

- Isus – Petru: discuție care mărturisește cât de mare este iubirea: mai mare decât oricare păcat.

Chiar și înainte de aceasta: Petru l-a tăgăduit pe Cristos, El l-a privit pe Petru și Petru a plâns amarnic.

Ambrozie

- *Mistero della pastoraltà partecipata* [Misterul pastoraliei împărtășite]. Cristos – unicul Păstor al Turmei – îi spune lui Petru: „paște oițele Mele!“ *Carità pastorale è per prima carità per Christo* [Iubirea pastorală este înainte de toate iubire pentru Cristos]: „mă iubești tu pe Mine?“

Newman

În textul de mai sus al lui Ioan: Petru îl reprezintă pe orice credincios [ilizibil] și pe păstor.

- Este un text care mărturisește „întâietatea lui Petru“ (*Linia pastorală a lui Petru, a succesorilor săi*).

- Biserica este mereu tânără, autentică, affascinante [fascinantă].
- În Petru s-a revelat Milostenia necondiționată a lui Dumnezeu față de om și față de lume.

19. *Cor. Ros. (I)*

20. *Ador. Bened. Euch.* *Lit. DNJChr.*

21. „*Hora Santa*“ *S. et. Æt. Sacerd.*

22. *Comp.* *Lit. BMV, S. Jos.*

Lectura

17 II

1. *Int. Preces. mat.*
2. *Medit. (Vocatio: Misericordia Div. [Vocație: Milostenia Divină])*
3. *Sacrum Grat. act. Preces* (Lit. pentru Sfinții polonezi)
4. *Cor. Ros. (III) Implor. Spir. S.*
5. *Laudes*
6. Medit. (a XVIII-a) (celibato – proposta evangelica [celibatul – propunerea evanghelică])
- O carismă „excepțională“ – I Cor 7 – Mt 19, celibatul pentru Împărăția lui Dumnezeu... cine poate să înțeleagă, să înțeleagă! Pentru Împărăția Cerurilor: semnificație escatologică – Profetică. Semnificație eclezială: Împărăția este prezentă în Mister.
- Trebuie să nu uităm de energiile incalculabile care au fost investite în istoria Poporului lui Dumnezeu de-a lungul veacurilor.

Situația contemporană: absolutizarea sexului (freud.), ceea ce este o absurditate care aduce cu sine distrugerea valorilor umane esențiale. Este o provocare deosebită pentru creștini: celibatul, fecioria „pun în valoare“ masculinitatea și feminitatea, le redau demnitatea.

Nu are sens să cauți (în pastorală contemporană): cum anume „să împaci“ evanghelia și păcatele (abaterile)

contemporanilor. A împăca = a reduce (?). Singura modalitate: a predica, a da mărturie!

Sf. Ambrozio: *Il segno della presenza del Re* [Semnul prezenței Regelui]

verso celibato sacerdot. [spre celibatul sacerdotal].

7. *Reflect.*

Tertia

8. Medit. a XIX-a (*Impegno ecclesiale* [legământul bisericesc])

– Cristos a rămas necăsătorit (în pofida tradiției evreiești din Vechiul Testament); acest fapt are o semnificație profundă: Cristos este Mirele (*lo Sposo*) – mărturiile scripturii. Calitatea de mire a lui Cristos indică realitatea supremă a nunții – Efes Mirele Bisericii-Mireasă.

– În Cristos se găsește dimensiunea ideală a oricărei relații de iubire.

– Ce înseamnă că Cristos este Mirele Bisericii? Răspuns în Efeseni 5: hrănește, purifică, duce la perfecțiune.

– Toate aceste sarcini le regăsim în preoția ministerială. *Sacerdotium – est sacramentum Christi-Sponsi* [Preoția – este sacramentul lui Cristos-Mirele].

De aici în Biserică (Apuseană și Răsăriteană) practica celibatului clericilor. (Deosebiriile dintre Biserica Răsăriteană și cea Apuseană.)

– Condițiile vieții de celibat: 1°) Iubirea pentru Cristos, pe care trebuie să o cultivi în permanență 2°) Predilecția pentru Biserică – Mireasa preotului 3°) A-i iubi pe oameni cu dragostea lui Cristos – Mântuitorul (iubirea pastorală) 4°) *BMV – archetipo dell'amore sponsale di Dio* [Preafericita Fecioară Maria – arhetipul iubirii supreme de Dumnezeu]

9. *Reflect.*

10. *Via Crucis*

11. *Ador. SS-mi*

Lecturi

12. *Sexta Nona*

13. *Feria VI. hora 15*

14. *Cor. Ros. (I)*

15. *Vesp.*

16. Medit. a XX-a (*L'orazione dell'essere* [Rugăciunea creației])

- **Cristos: rugăciunea veșnică** „*preghiera eternizzata*“. Augustin despre preot: „*Homo Dei*“ [„Omul lui Dumnezeu“] Trebuie ca rugăciunea să fie expresia întregii „ființe“ a preotului. Întregul său *esse* [fel de a fi] trebuie să emane din rugăciune. Rugăciunea se naște din ceea ce iubesti. Păcatul (ca stare de spirit) stinge în noi rugăciunea. Atunci când ne întoarcem la rugăciune, păcatul cedează.
- De regulă, rugăciunea preotului este „împovărată“ de oameni, de problemele, de intențiile lor.
- Rugăciunea particulară. Rugăciunea comunității. Și una, și cealaltă se unesc în viața preotului într-un mod special.
- A te ruga pentru tot, adică pentru toate nevoile proprii și ale altora. Și în cuvinte spontane.

Efes.

17. *Matut. anticipatum.*

18. Medit. a XXI-a (*I sentimenti fondamentali dell'orante* [Sentimentele de bază ale celui care se roagă])

Il sentimento della vuotezza... (vanità della vanità) [Sentimentul neantului... (deșertăciunea deșertăciunilor)]... omul, ca și celelalte creaturi, se naște din neant – este nevoie de contactul cu „Cel Care ESTE“.

Sentimento della presenza [Sentimentul prezenței] – să intri în „totul“, unit de Gândul lui Dumnezeu: Planul lui Dumnezeu

Sentimento del Cristo vivo [Sentimentul lui Cristos Cel Viu]: Cristos Cel Care trăiește – crucificat și înviat: trăiește.

- Sentimento della volontà del Padre [Sentimentul voinei Tatălui] – prin Cristos, mai ales în Jertfa Lui
- per lo Spirito Santo [prin Duhul Sfânt]: izvor al întregii vitalități a Trupului lui Cristos – al Bisericii. A fi Biserică înseamnă a fi în Duhul Sfânt.
 - cu conștiința răului care există în lume – aceasta înseamnă totodată: cu conștiința Crucii, adică a Răscumpărării care acționează în lume, biruind răul.
 - în același timp, cu sentimentul Frumuseții care este de la Dumnezeu (întru câtva punctul de sosire în acest proces al cărui punct de pornire a fost *sentimento della vuotezza* [sentimentul neantului]). Sentimentul Frumuseții este într-un fel complementul rugăciunii creștine prin care lumea devine Epifanie a lui Dumnezeu.

19. *Cor. Ros. (II)**Lit. SS Cordis JChr.*20. *Ador. Bened. Euch.**Lit. BMV Lit S. Jos.*21. *Refl. concl.*

Lectura

22. *Compl.*

18 II

1. *Int. Preces mat.*2. *Medit. (de Sacerdotis alloquendo* [despre predica Sacerdotului])3. *Sacrum. Grat. act. Preces* (Lit. pentru Sfinții polonezi)4. *Cor. Ros. (I) Implor. dona Spiritus S.*5. *Laudes*6. Medit. a XXII-a

„Consegna, Signore, la tua grazia“ [„Dă-ne, Doamne, harul Tău“]

Ambrozie. Nu suntem nevinovați – ci răscumparați. Putem cădea – dar întotdeauna ne putem ridica din nou Ambrozie

Încheiere. Cuvânt

Binecuvântare. *Magn.*

UIOGD

Exercitia spiritualia 1990

4 III–IO III

(PR. [GEORGES MARIE MARTIN] COTTIER, OP)

Consacrati nella Verità

[Consacrați întru Adevăr]

4 III

ora 18 [„Lamentații“]

1. *Expositio Eucharist.* [Expunerea Preasfântului Sacrament]
2. *Vesp. I Dom. Quadr.* [Vespelele din Prima Duminică a Postului Mare]
3. *Meditatio introductiva* (In 20, 31)
Ecclesia ex natura sua – missionaria [Biserica prin natura sa – misionară] (LG)
 - tema principală pe baza Evangeliei lui Ioan: evanghelia misiunii Fiului și Sfântului Duh.
 - misiunea prin mărturie: mărturia oamenilor de la Avraam prin Moise până la Ioan Botezătorul – și de la Apostoli prin Biserică până în zilele noastre.
 - mai presus decât mărturia oamenilor – mărturia lui Isus Cristos.
 - „dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu”: toți suntem amenințați de superficialitatea față de Realitatea lui Dumnezeu: față de Dar.
4. *Ador. euch. / Bened. euch.*
5. *Medit. reasumpt.*
6. Completoriul

Lecturi

5 III

1. *Int. Preces*
2. *Medit. mat.* („dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu“)

– până la Duhul Sfânt)

3. *Sacrum. Prec. Grat. act.*
(*Cor. Ros. II*)
4. *Laudes*

5. Medit. a II-a (In I, 7)

Sf. Ioan Botezătorul: a venit ca să dea mărturie despre Lumină.

Nu era El lumina, ci a dat mărturie despre Lumină: Cel Care vine după mine este Lumina, El a fost înaintea mea.

În fața acestei Lumini toți sunt chemați să facă o alegere esențială: pentru sau împotriva Luminii / drama Vieții sau a Morții – a Adevărului și a „Minciunii”.

Martorul – cel care mărturisește despre Lumină (aceasta este mult mai mult decât simpla raportare a faptelor). Ioan Botezătorul – eu sunt glasul; eu sunt glasul celui care strigă în pustie... (comentariul lui Origen).

Mesagerul Domnului duce la întâlnirea cu Cristos.

6. *Reflectio / Implor. Spiritus S./*
Tertia Passio DNJCh sec. Math.

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

7. Medit. a III-a (Ioan I, 34)

Cu ce putere faci asta? (botezi?)... Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Cel care botează cu Duhul Sfânt și cu Putere.

Martorii – Scriptura: memoria /înregistrarea mărturiilor și a martorilor/

Ioan Botezătorul este maestrul (*maestro*) istoriei mântuirii – al istoriei poporului (Israel, Biserica), precum și a fiecărei persoane.

Istoria mântuirii ajută la înțelegerea lui Cristos (dar totodată Cristos este cheia supremă pentru înțelegerea acestei istorii).

Cel pe care voi nu-L cunoașteți stă în mijlocul vostru. Aceasta are o permanentă actualitate în istoria Bisericii, în istoria misiunii. În amândouă apare permanent paradigma Botezătorului: slujire și transparență.

18. *Sexta Nona*

19. *Refl. reasumpt.* /Paul VI: vremurile noastre au nevoie de martori/

10. *Via Crucis*

11. *Ador. SS-mi*

Lectura etc.

12. *Lit. Sanctorum /Preces/ Cor. Ros. (III)*

13. *Vesp.*

14. Medit. a IV-a (*amicus Sponsi* „prietenul Mirelui“) In 3, 29

Ioan Botezătorul: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii“: figuri ale Vechiului Testament. – În Noul Testament (începând cu cuvintele Botezătorului) „Mielul lui Dumnezeu“ este expresia Răscumpărării: Cristos – Mântuitorul – „cel care ridică păcatul lumii“ –

– „Cel peste Care vei vedea Duhul coborând“ (împlinirea Is). Botezătorul a văzut și a dat mărturie: Acesta este Fiul lui Dumnezeu. Mărturia lui Ioan își are izvorul în mărturia Duhului Sfânt.

– A doua zi, cei doi ucenici ai lui Ioan, auzind din nou „Iată Mielul lui Dumnezeu“, îl urmează pe Isus. Ioan Botezătorul este un model perfect: călăuzește spre Cristos. Este astfel sinteza Vechii Alianțe și totodată anticiparea misiunii Bisericii.

15. *Matut. anticipatum*

16. Medit. a V-a

„Pe cine căutați?“ îi întreabă Isus pe cei doi ucenici ai lui Ioan.

„Rabbi, unde locuiești?“ – După această întâlnire, Andrei îi va spune fratelui său Simon „L-am găsit pe Mesia“ (la fel Filip lui Natanael), ceea ce înseamnă

(spune Sf. Toma d'Aquino): L-a cunoscut, căci și-a dorit foarte mult acest lucru.

Către Simon Isus spune: „Tu te vei numi Petru“.

Natanael: „Poate ieși ceva bun din Nazareth?“ Filip: „Vino și vezi“. Isus: „Te-am văzut înainte să te cheme Filip“ – Natanael: „Tu ești Regele lui Israel“ (titlu mesianic)

Cristos – Poarta cerului, Cel care coboară de la Tatăl (patriarhul Iacob, în Betel).

17. *Cor. Ros. (I)*

Lit. SS Nom JC

18. *Bened. Euch.*

Lit. BMV, S. Joseph

19. *Refl. concl.*

20. *Compl.*

6 III

1. *Int. Orat. Mat.*

2. *Medit.* (Cel pe care nu-l cunoașteți stă printre voi)

3. *Sacrum. Grat. act. Preces*

4. *Cor. Ros. (III) Impl. SS Spir.*

5. *Laudes*

6. Medit. a VI-a (*amico dello Sposo* [prietenul Mirelui])
(*Jo baptizat* [Ioan botează]) – ucenicii – *Christus discipuli*
Eius [Cristos al ucenicilor Lui"] [*sic*] –

- Nimeni nu are această putere, dacă nu-i este dată de sus – aceste cuvinte se referă la Botezătorul și la puterea lui spirituală, dar se referă și la puterea vremelnică (vezi conversația cu Pilat).
- Despre prietenii Mirelui: este aici o referință la Alianța lui Iahve cu Israel – arătată de Proroci (Osea și alții), care vorbesc despre iubirea Mirelui, adică despre Începutul însuși, despre primul Sacrament.
- Prietenul Mirelui se bucură... El trebuie să crească, iar eu să mă micșorez (Ioan Botezătorul).

- (referința e reluată de Sf. Pavel, care vorbește despre Cristos ca despre unicul Mire al comunității). Mai departe: Apocalipsa
- Martorul ca Mire / Mire – Martor / – bucuria face parte din mărturie – chiar în condiții potrivnice, seculari, persecuție.

7. Refl.

Tertia Passio DNJC. sec. Marcum.

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

9. Medit. a VII-a

Mărturia / Testimonio superiore (Mărturie supremă) – mărturia lui Cristos Însuși, mărturia Cuvântului, care a venit pe lume, dar ai Lui nu L-au acceptat: o mare dramă a istoriei umane. A accepta – nu a respinge mărturia Cuvântului. Este vorba aici despre Adevăr: Dumnezeu este adevărat, Dumnezeu este Adevărul.

În privința acestui punct central, misiunea Bisericii se lovește de un climat nefavorabil: – scepticism – nihilism – se fac eforturi pentru căutarea adevărului, dar în așa fel încât să nu fie găsit – secularismul aduce cu sine diferite forme de relativism – se acceptă religia ca fapt, dar nu se vorbește despre adevărul religios – un întreg climat modelat de „mass-media“.

Rezultatul: nu există certitudine, există opinii.

Care este sarcina celor ce dau mărturie?

Cine crede în Fiul are Viața!

9. *Sexta Nona*

10. *Refl. reasumpt.*

11. *Via Crucis* (Lect. et alia)

12. *Ador. SS-mi*

13. *Psalmi poenit.*

14. *Corona Ros. (I)*

15. *Vesp.*

16. Medit. a VIII-a

Testimonianza superiore di Giovanni [mărturia supremă a lui Ioan] în In 5,..., unde Isus spune „Tatăl a dat mărturie despre Mine“, producând o violentă împotrivire printre evrei – „Eu și Tatăl una suntem“.

- Isus îl numește pe Ioan „*Lampas ardens*“ [„făclia care arde“] (comentariul Sf. Toma) – el trebuia doar să călăuzească spre Cristos. Cristos este Lumina, Adevărul și Viața.
- Isus se raportează la Scriptură: „ea dă mărturie despre Mine“, trimițând la Moise, care dă mărturie despre El (Legea).
- scrutare la Scrittura [a cerceta Scriptura] = *in fede* [întru credință].
Știința (biblico-exegetică) însuflețită de credință!

17. *Matut. anticipatum*18. Medit. a IX-a

- „Dacă nu credeți cele scrise de El, cum veți crede cuvintele Mele?“ (Ioan). „Nu vreți să veniți la Mine ca să aveți Viață...“ (Ioan)

– Misiunea Bisericii în lumea contemporană, în care omul trăiește în afara lucrurilor esențiale, departe de sine însuși și de Dumnezeu, pustiul interior – „nici rece, nici fierbinte – căldicel“ (către Biserica din Laodiceea).

– GS, 21 / omul „*alienato a se stesso*“ [„înstrăinat de sine însuși“] – trebuie să regăsească dorința de Dumnezeu, care este înscrisă în umanitatea sa.

- cum puteți să credeți? (de vreme ce nu primiți slava de la Dumnezeu, ci unii de la alții) – „Gloria Jahve“ [„Slavă lui Iahve“] aceasta înseamnă El Însuși

Faptele pe care le împlinesc dau mărturie despre Mine: că Tatăl M-a trimis: mărturia Tatălui – semn că „Tatăl este în Mine, iar Eu în Tatăl“.

Semnele – miracolele /dar semnele (*semeion*) lui Cristos depășesc cu mult miracolele. El Însuși este Semnul cel mai mare. // Semnele au făcut parte din economia Vechii Alianțe.

19. *Cor. Ros. (II)* Lit. SS. *Cordis JChr*
20. *Ador. Euch. Benedict.* Lit. *BMV / Lit S. Jos.*
21. Refl. concl. Lecturi
22. Compl.

7 III

1. *Int. Orat. mat.*
2. Medit. /Tatăl dă mărturie despre Mine/
3. *Sacrum. Grat. act. Preces*
4. *Cor. Ros. (I) Impl. donorum Spiritus S.* (Lit. Sant. Pol.)
5. *Laudes*

6. Medit. a X-a

Semnele (*semeia*) – revelațiile puterii mântuitoare a lui Dumnezeu, venirea lui Mesia, în sfârșit: semnificația escatologică.

În același timp, semnele (*semeia*) arată întreaga dramă a libertății omului. Semnele stârnesc credința, dar întâmpină și respingerea (necredința). Este vorba, din acest punct, de răspunsul credinței. Evanghelistul Ioan a arătat asta în relatarea sa, în care sunt consemnate doar unele miracole/semne.

(Textul Sf. Ioan al Crucii: în Cristos Dumnezeu a spus totul, așadar să cauți alte semne și revelații ar fi o ofensă adusă lui Dumnezeu.

În vremurile noastre sunt căutate excesiv „revelațiile” suplimentare.)

Tatăl dă Mărturie despre Fiul Său.

7. Reflecție, *Tertia* Passio DNJChr sec. *Lucam*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

8. Medit. a XI-a

In 6 [ilizibil] *de signis* [despre semne]: semnul înmulțirii pâinilor. „Spuneți-le oamenilor să se așeze” – adunarea oamenilor este „înscrisă” în Euharistie – Apostolii trebuie să-i hrănească din aceeași pâine, fiindcă în felul acesta instituie unitatea.

- „Au vrut să-L ia cu forța și să-L facă rege” – interpretare greșită a semnului: mântuitor în sens politic // Primejdia interpretării „semnelor” după propriile preconcepții. Creștința purifică.

*De Lubac /
Joach. di
Fiore*
[Joachim de
Flore]

- Veșnica problemă: mesianismul vremelnic: împărăția lumii acesteia. În Vechea Alianță o asemenea împărăție (= eliberarea din robie și pământul făgăduinței) este doar o figură de stil // Unii teologi ai eliberării nu au putut ocoli această ispită.

- Vatic. are o poziție clară cu privire la exigențele evanghelice față de „lume”, dar aceasta este cu totul altceva decât mesianismul politic.

9. Sexta Nona

10. *Refl. reasumpt.*

(Lectură)

11. *Via Crucis*12. *Ador. SS-mi*13. *Litaniae SS-rum*14. *Cor. Ros. (II)*15. *Vesp.*16. Medit. a XII-a

Isus umblă pe mare. „Nu vă fie teamă” (In...) –

Vindecarea orbului din naștere, „cine a păcătuit – acesta sau părinții lui? Nici el, nici părinții lui, ci ca să se arate în el puterea lui Dumnezeu”.

Contemporanii noștri au o mare sensibilitate față de suferințele umane. În același timp, o mare insensibilitate față de păcat. – De aici întrebările: cum să împaci răul

(suferința) cu existența și bunătatea lui Dumnezeu? Insensibilitatea la păcat face dificil răspunsul. Filozofii, precum și „teologii“ adoptă adesea atitudinea prietenilor lui Iov, care duce la blasfemie.

(Digresiune: Leibniz – încercarea de „a-l justifica“ pe Dumnezeu?!)

- Ochii celui născut orb au fost unși de Isus cu tină. I-a poruncit să se ducă la scăldătoarea din Siloe. Discuția cu fariseii, care sunt agresivi... (pauză)

17. *Matut. anticipatum*

18. Medit. a XIII-a

(cont.) Dar fariseii sunt dezbinați între ei. „Nu este de la Dumnezeu de vreme ce nu ține sâmbăta – Dacă acesta n-ar fi de la Dumnezeu, n-ar fi putut să facă nimic. – Tu ce spui despre El? – Este un proroc.“ – Au fost chemați și părinții lui. Aceștia sunt înfricoșați.

O asemenea „înfricoșare“ face de multe ori ca oamenii să se îndepărteze de adevăr.

Martorul
devine acuzat

- Fariseii: omul acesta (adică Isus) este un păcătos. Orbul din naștere vindecat: „Eu nu știu dacă este un păcătos. Eu știu că eram orb și acum văd“. Și mai departe... „Noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși...“ „Omul acesta este Trimisul lui Dumnezeu“.

Final. Cristos: „Crezi tu în Fiul Omului?“ – „Și Cine este?“ – „Cel care vorbește cu tine“ – „Cred, Doamne“.

„Eu am venit în lumea aceasta să fac judecată: pentru ca cei ce nu văd să vadă, și cei ce văd să ajungă orbi“ (pentru că sunt trufași – sensul răspunsului dat de Cristos fariseilor).

Trebuie să ne punem întotdeauna întrebări cu privire la adevăratele motive ale comportamentului nostru!

19. *Cor. Ros. (III)*

Lit. SS Nom. Jesu

20. *Ador. Bened. Euch.*

Lit. BMV Lit. S. Jos.

martedì 16 aprile

s. *Lamberto martini*

s. lamberto martine
 "Foliosum" cyste ramens, 43 v puy/a-
 cis folio, long torus, drags de blui-
 menton.

Tuesday Dienstag Mardi
BTOPHAWK Martes ١٥ ربيع الثاني

[Dy gweiz: Leizhan-probet, ar gweiz
 Breizh Breiz (? 177)

Alpoush more dal tylos & ecology.
there is more & more.

- Day Steps - varrology, just finished
bottom (bottom), hard on 15' do sa-
darker blue. Rosemary & Harry
- rain, long & angry (pensive)

17 Metastasis anticipatum

18 bedt. $\sqrt{11}$.

1cd / alle Fargues u. partikulär: resonanz solos

destinată la Boaga, steaua tricoloră salvată - jachetă

misg'ty failure nearly ascert. - g'dly by B & 2 Mrs

und heißt " - Typ's ungen. d. Natur? & erst

Prothion - Badami muzepuiazac vishion

C. myrastraneus

Podobne "ekstremne" vidikovanje sprava,

For years: 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592

very much. In work (3-4) first question (Hobbes) is 1713 in the 1713

...any part of the ...

11) 1. dolo. (premedit.) - 2. Bez opasnosti

bo'ut on Sunday - "Ten o'clock not

knowing it soon

Felicitas, Chrysothrix, usneae & Lyman Cufvada

сезн^н? - "кто кому что?" - Тем, кто...

2. *Folia mellea* " - *Crus. Pauc.* "

4. My notebook was visited, along with, the money

now with width is very long wide

by postal 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 in radian 106-259

no value - less effective than clasp power

16 s.w.

106 250

21. *Refl. conclusiva* Lectură
22. *Compl.*

8 III

1. *Int. Preces mat.*
 2. *Medit. mat.* (despre Duhul Adevărului)
 3. *Sacrum Grat. act. Preces* (Lit. pentru Sfinții polonezi)
 4. *Cor. Ros. (II) Implor. Spiritus S.*
 5. *Laudes*
6. Medit. a XIV-a
Învierea lui Lazăr – *semeion* desosebit de important –
- Conversație cu Marta: „Fratele tău va învia” – Marta: „...în ziua de apoi” Isus: „Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi” – moartea fizică – moartea păcatului. Este vorba și de una, și de cealaltă.
 - Maria: ungerea picioarelor lui Isus în Betania (după învierea lui Lazăr). Înainte de înviere, Maria vorbește mai puțin decât Marta, dar în esență spune același lucru: dacă ai fi fost aici, Lazăr n-ar fi murit.
 - Isus a plâns. Umanitatea. În fața morții omenești a prietenului. *Ad Rom* [Epistola către Romani]: moartea a venit pe lume din cauza păcatului. „Plata” păcatului.
 - Moartea lui Cristos ↔ moartea lui Socrate. Analogie, diferențe mari. Platon: datorită filozofiei învățăm să murim.
- Astăzi: tendința de a uita de moarte. Se acordă multă atenție suferințelor pământești –
- banalizarea păcatului, *aborto* [avortul], eutanasierea. În pofida adevărului vieții. Aceasta se leagă de importanța morții. Perspectiva Judecării, a învierii trupului, a vieții veșnice.

8. Medit. a XV-a

Consecințele semnelor învierii lui Lazăr. Pe de o parte: trezirea credinței în Cristos, a cărei expresie este intrarea în Ierusalim. Pe de altă parte: în Sinedriu se conturează decizia uciderii lui Isus. Argument politic: „Mai bine să moară unul singur...”: adevăratul bine comun nu este împotriva persoanei, este pentru persoană.

Cuvintele lui Caiafa: inconștient de sensul profetic al cuvintelor pe care le rostește: Cristos avea să-și dea viața cu adevărat pentru poporul său, pentru a-i aduna laolaltă pe copiii lui Dumnezeu...

- Trecem la mărturia Duhului Sfânt. Nicodim (In 3). Faptele lui Cristos (semnele) dau mărturie că a venit de la Dumnezeu. Isus: trebuie să vă nașteți din nou. Nicodim: Cum? Isus: din apă și din Duhul Sfânt...

Nicodim este însă un învățat – Isus: vântul suflă... suflul – Duhul.

9. *Sexta Nona*

Passio DN J. Christi sec. Jo.

10. *Refl. reasumpt.*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

11. *Via Crucis*

12. *Ador. SS-mi*

Lecturi

13. *Psalmi poenit.*

14. *Cor. Ros. (III)*

15. *Vesp.*

16. Medit. a XVI-a

Isus către Nicodim: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Lui fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică...” „...Nu ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El...” Mai departe despre Lumină (*Luce*) și întuneric... – ansamblul depășește orice comentariu.

- Despre Duhul Sfânt

„Dacă îi este sete cuiva, să vină la Mine și să bea – râuri de apă vie vor curge din pieptul lui.“ A spus asta despre Duhul Sfânt, care încă nu era dat, pentru că nici Isus nu era /preamărit/.

El este Paracletul: Mângâietorul – Apărătorul pe care Cristos l-a promis apostolilor înainte de Plecarea Sa.

- „Dacă cineva Mă iubește, Tatăl meu îl va iubi. Noi vom veni la el și Ne vom face locuință la el...“ (In).
- „Când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, căci dintr-al Meu va lua și vă va vesti.“
- „El va da mărturie despre Mine și voi veți da mărturie...“
- „Dacă nu mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar dacă mă duc, Îl voi trimite la voi. Iar când va veni el, va dovedi lumea vinovată de păcat, de dreptate și de judecată“ (In 16).

Radix peccati [Rădăcina păcatului] – respingerea credinței.

„Biruința care biruie lumea – credința noastră“

17. *Matut. anticipatum*

18. Medit. a XVII-a

- Trăim în epoca „redescoperirii“ Duhului Sfânt în Biserică. De acest lucru este legată o conștiință aprofundată a Bisericii: a misterului Bisericii.
- Duhul Sfânt este izvorul Noii Legi (Toma d'Aquino). Prioritatea virtuților teologale, a darurilor Duhului Sfânt, a Sacramentelor. Vocația creștină este de la Dumnezeu. De aici nevoia de sensibilitate (*docilitas*) la lucrarea Duhului Sfânt.
- „Cine Mă vede pe mine, acela Îl vede și pe Tatăl“...
 „Tatăl este în Mine și Eu în Tatăl“... „Dacă cineva Mă iubește, Tatăl meu îl va iubi. Noi vom veni la el și Ne vom face locuință la el“. În aceste cuvinte – miezul însuși al vieții mistice.

Constatăm astăzi că este căutată „experiența mistică” pe calea unor practici umane. Mistica este posibilă doar pe baza darului Duhului Sfânt: al virtuților teologale și al darurilor Duhului Sfânt.

În acest domeniu se observă astăzi o anumită confuzie.

19. <i>Cor. Ros. (I)</i>	<i>Lit. DNJChr Sacerdotis</i>
20. <i>Ador. Bened. Euch.</i>	<i>Lit. BMV / Lit. S. Jos.</i>
21. <i>Hora Santa</i>	
22. <i>Compl.</i>	Lecturi

9 III

S. Franciscae Rom. [Sf. Francesca Romana]

1. *Int. Preces mat.*
2. *Meditatio* / Dacă mă duc, Mângâietorul va veni
3. *Sacrum. Grat. act. Preces*
4. *Cor. Ros. (III) Implor. dona Spir. S.* (Lit. Sf. pol.)
5. *Laudes*

6. Medit. a XVIII-a

Eu sunt lumina lumii... Eu sunt adevărul (In 7, In 8)

Omul este făcut pentru adevăr. Păstrând recunoștința pentru spiritul critic, nu putem să nu observăm că el induce totodată subterfugiul de a nu căuta adevărul, de a nu-l găsi, de a nu-l accepta.

Sub aparența rigorii intelectuale se ascunde o adevărată dezertare. O viață care ratează ceea ce este esențial și profund în om.

Omul este creat întru adevăr. Adevărul și certitudinea. Dacă lipsește această atitudine interioară, omul nu se va întâlni niciodată cu Cristos: Cristos este Lumina, este Adevărul, este Imaginea Veșnică a Tatălui. Este cuvântul. Dacă omul nu acceptă acest Cuvânt, rămâne singur și proiectează asupra lumii, asupra creației și asupra Creatorului o imagine creată de el însuși.

7. *Tertial/Refl.*

8. Medit. a XIX-a

- Simpatia pentru Isus a multor oameni din vremea lui și de astăzi, care nu duce totuși la acceptarea întregului adevăr despre El: adică la credință. (La fel în privința anumitor „capitole“ ale învățaturii morale a Bisericii, mai ales în probleme sociale.) Acestea sunt lucruri importante, dar incomplete!
- Când Îl veți înălța pe Fiul Omului, atunci veți cunoaște că EU SUNT.
- Dacă rămâneți în cuvântul meu, veți cunoaște Adevărul și Adevărul vă va face liberi (vă va elibera)!

Sunt însă mulți cei care opun Adevărului libertatea. Pentru aceștia libertatea însăși este adevăr și izvor al adevărului = creează adevărul. Adevărul este – ceea ce omul vrea – și nu ceea ce ar vrea – (ar trebui să vrea) – adică ceea ce este adevărat.

- Condiția este: să nu fii rob, ci Fiu (Galateni). Aceasta este condiția pentru a primi Adevărul, condiția credinței: „Dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeți?“ „...Voi aveți de tată pe diavolul, el de la început a fost mincinos...“ Această minciună naște moarte. „Tatăl minciunii“ este ucigător de oameni.
- Ne aflăm în fața unei dramatice lupte care se desfășoară în întreg spațiul spiritual (cf. Efes. 6) – Nu este suficient să reduc răul la limitele omului (ale creației).
- „...înainte să se nască Avraam, EU SUNT“

9. *Sexta, Nona*10. *Refl. reasumpt.*

Probleme europene

11. *Via Crucis*12. *Ador SS-mi*

Lect.

13. *Feria VI. Hora 15*14. *Cor. Ros. (I)*15. *Vesp.*

16. Medit. a XX-a

„Ești tu rege?... Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să dau mărturie despre adevăr...” „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.”

Concepția păgână a statului: omul trăiește în cadrul statului – potrivit Evangheliei dimensiunea omului este transcendentă și de aceea așa sunt toate drepturile persoanei, începând cu libertatea religioasă... Împărăția omului...

„Oricine este din Adevăr ascultă glasul Meu.”

- Relatarea lui Ioan despre Patimile lui Cristos este mărturia împărăției Lui.
- Pilat: „ce este adevărul?”

Pilat: „Eu nu găsesc în El nici o vină.”

„Regele iudeilor” încoronat cu spini – „Iată omul” – mulțimea cere cu și mai multă patimă „răstignește-L”. „S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu”! – „Am putere să Te eliberez și am putere să Te răstignesc...” – „Nu ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dată de sus.”

„Dacă-l eliberezi pe acesta, nu ești prieten cu Cezarul” „nu avem alt împărat decât pe Cezarul!” – a fost ceva îngrozitor pentru un iudeu credincios. „Tatăl Minciunii” biruie.

Inscripția: „Isus din Nazareth, regele iudeilor”

- „Când voi fi înălțat, îi voi atrage la Mine pe toți”

17. *Matut. anticipatum*18. Medit. a XXI-a

Ne întoarcem la In 6: Euharistia

„Lucrați pentru hrana care rămâne spre viața veșnică...” „Ascultătorii își amintesc „semnele” divine din istoria lor: mana în pustie – „Eu sunt Pâinea vieții” – această pâine este înainte de toate Adevărul care se primește întru credință. Credința.

„Tot ce-mi dă Tatăl va ajunge la Mine...” „Eu sunt pâinea care a coborât din ceruri“... [– murmur –] „Ni-meni nu poate veni la Mine dacă nu-l va trage Tatăl”: credința este un dar.

De la tema credinței Cristos trece la Euharistie.

„dacă nu mâncați trupul Fiului Omului și dacă nu beți sângele Lui, nu veți avea viață în voi“

„Așa cum M-a trimis Tatăl, Care este viu, iar Eu trăiesc prin Tatăl, la fel și cel care Mă mănâncă pe Mine va trăi prin Mine.”

(Mulți ucenici L-au părăsit după aceste cuvinte): „greu este cuvântul acesta”.

Omul se închide în limitele sale, nu dorește să se deschidă spre Viața Divină.

„Duhul este acela care dă Viață, trupul nu folosește la nimic“

Cei doisprezece: Nu cumva vreți să plecați și voi?

Tu ai cuvintele vieții veșnice.

Euharistia – realizează și pregătește prezența lui Dumnezeu în noi.

19. *Cor. Ros. (II)*

Lit. SS Cordis JC.

20. *Ador. Bened. Euch.*

Lit. BMV Lit S. Jo.

21. *Refl. concl.*

22. *Compl.*

Lectura

IO III

1. *Int. Preces mat.*

2. *Medit.* (Duhul dă viață)

3. *Sacrum. Grat. act. Preces*

(Lit. Sf. pol.)

4. *Cor. Ros. III. Impl. donorum Spiritus S.*

5. *Laudes*

6. Medit. a XXII-a

Evangelia lui Ioan despre Maria

1. Cana Galileii „Mama lui Isus“, „femeia“... „încă nu a venit ceasul Meu“ – „Faceți orice vă va spune!“
2. Golgota: „Femeie, iată-l pe Fiul Tău...“ – „...iat-o pe Mama Ta“ („Femeia“) – Proclamarea maternității spirituale a Mariei –

„ucenic iubit“: „Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi“ – Iubirea este viața Bisericii.

„Femeia“ – Mireasa (*Sposa*): Maria – *Chiesa* [Biserica] LG VIII, „Noua Evă“: în Maria Biserica își află perfecțiunea. Ioan a primit o misiune specială: să o primească pe Maria ca Mamă (și odată cu el Întreaga Biserică). Suntem aici în inima Alianței.

Mama Bisericii – Mama Trupului Mistic

associata non solo alla humanita di Verbo Incarnato, anche alla sua missione [asociată nu numai umanității Cuvântului Întrupat, ci și misiunii Lui]

încredințez Mariei roadele zilelor de reculegere

Încheiere. Cuvânt
Binecuv. *Magn.*

UIOGD

Exercitia spiritualia 1991
I7–23 II
ARHIEPISCOPUL [ERSILIO] TONINI

17 II

ora 18 [„Lamentații“]

1. *Expositio Eucharistica* [Expunerea Preasfântului Sacrament]
2. *Vesp. I Dom Quadr.* [Vespelele din Prima Duminică a Postului Mare]
3. *Meditatio introd.* (I)
 - Timpul Harului. Să stai la poalele Crucii lalolaltă cu Maria, precum Maria. /Într-un moment atât de dramatic: Orientul Apropiat/
 - Tema „*Chiesa omnia e mia speranza*“ [„Biserica întreagă este speranța mea“] Simone Weil
Pasolini
 - Duhul Sfânt lucrează prin evenimentele umane: Islamul.
 - Occidentul (Europa). O provocare pentru Biserică. Scaunul Apostolic în centrul misterului Răscumpărării. Credincioșii, dar și necredincioșii așteaptă. Cea mai mare necesitate: sfințenia (analogie: perioada Reformei).
4. *Ador. Euch. /Bened. Euch./*
5. *Meditatio reasumpt.* (Lecturi)
6. Completoriul

18 II

1. *Int. Preces.*
2. *Medit. mat.* (Paraclitus [Sfântul Duh])
3. *Sacrum Prec. grat. act.*
Cor. ros. II
4. *Laudes*

5. Medit. a II-a

Spirito S. inviato nella Chiesa [Duhul Sfânt trimis în Biserică] huius temporis [a timpului nostru]. Tempo di Chiesa – tempo della persona [Timpul Bisericii – timpul persoanei]. Duhul Sfânt trimis întotdeauna către persoană (Prima [Prima] – Maria): către fiecare persoană în mod individual, înăuntrul ei. Acesta este specificul zilelor de reculegere. A-ți regăsi „eul”. *Devorant tempora et devorantur a tempore* [Timpurile distrug și sunt distruse de timp (Augustin)]. Zilele de reculegere – timp la dispoziția Sfântului Duh.

Tutto preceduto dalla Grazia [Totul precedat de Har]. Zilele de reculegere – *tempo primo* [cel mai important timp]. Mirele este aproape. Bucuria de a fi creștin. Numai să nu stăm în calea Duhului.

Incarnatione di Christo uni nei christiani [Întruparea lui Cristos în creștini]

Imploratio Spiritus S.

6. *Tertia Passio DNJ. Chr. sec. Math.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]7. Medit. a III-a

„De aceea mă iubește Tatăl, fiindcă Eu îmi dau viața...” – importanța și valoarea fiecărei acțiuni care vine din interior – „Simone, mă iubești Tu pe Mine?”. Pe această cale fiecare acțiune capătă semnificație. Semnificațiile se schimbă în funcție de ceea ce este în interior. Acesta este și scopul zilelor de reculegere: „ochii noi”, să vezi lucrurile mari (*magnalia*) în cele mărunte „să-l vezi pe Văzător”.

Duhul Sfânt revelează (fiecăruia) lucrurile ascunse de veacuri. Biserica este spațiul marilor planuri ale lui Dumnezeu ||| Fiecare este dorit, este gândit de Dumnezeu: *speranza christiana* [speranța creștină]

8. Medit. reasumpt. Duhul Sfânt le revelează persoanelor planurile veșnice ale lui Dumnezeu la timp. Locul este „eul” = omul lăuntric

Datorită acestei lumini lăuntrice, omul descoperă măreția divină a lucrurilor mărunte, obișnuite (*magnalia*). Biserica – spațiul planurilor lui Dumnezeu revelate în Duhul Sfânt.

9. *Via Crucis*
 10. *Sexta, Nona* *Lectura etc.*
 11. *Ador. Euch.*
 12. *Lit. SS-rum*
 13. *Cor. Ros. (III)*
 15. [*sic*] *Vesp.*

16. Medit. a IV-a

Biserica este Mama plină de grijă – și, ca Mamă, merită recunoștință. De asemenea, diferitele instituții care alcătuiesc Biserica. De exemplu, seminarul (la fel, Curia). Diferite persoane: clerul, profesorii, dar și alte persoane, uneori modeste (dascălul etc.)... părinții!

Grija față de om, față de tineri, să se păzească de rău, să-și păstreze comoara pe care o au în ei: inima – conștiința (Augustin: *cum conscientia turbata universum turbatum* [cu conștiința tulburată totul /este/ tulburat]). În afară de aceasta (și mai important): mirarea că „sunt” – darul existenței, miracolul existenței – darul chemării! Darul slujirii Bisericii (universale – în Curie).

17. *Matut. anticipatum*

18. Medit. (a V-a)

Darul Divin al intelectului uman: Viitorul depinde de folosirea acestui dar – ceea ce va fi omul = umanitatea! Biserica este păzitoarea – și va păzi. Intelectul – adevărul „supus” libertății proprii, distrus de libertate.

! || El nu „este”, ci „se creează”. Apărarea adevărului este condiția apărării omului, a moralității, a civilizației.

Biserica acționează în această direcție: învață buna utilizare a acestui dar al intelectului uman.

19. *Cor. Ros. (I)*

Lit. SSmi Nominis Jesu. BMV

20. *Ador. Bened. Euch.*

S. Joseph

21. *Medit. reasumpt.*

22. *Compl.*

19 II

1. *Int. Preces*

2. *Medit. matutina (Paracletus [Sfântul Duh])*

3. *Sacrum Prec. Grat. act.*

Cor. ros. (III)

4. *Laudes*

5. Medit. (a VI-a)

Biserica în timpurile contemporane – pentru aceste timpuri: și fiecare dintre noi pentru aceste timpuri „minunate și groaznice” (Paul VI). Nu este un „tempo neutro” [„timp neutru”]. Multe lucruri au fost clarificate (de exemplu, marxismul). Mai curând un timp al alternativelor radicale. Ce spune Duhul Sfânt Bisericii acestui timp? „*nolite obdurare corda vestra*” [„nu vă împietriți inimile”] – chemare la sfințenie, la iubire dezinteresată – „*elencho*” [„respingerea”] a tot ceea ce este potrivnic unei asemenea iubiri: „*amor carnale*” [„dragostea fizică”] (Sf. Ecaterina din Siena), orice dependență de cele lumești etc. – Privirea atintită în Cristos – teama filială.

Péguy

6. *Tertia*

Implor S. Spiritus

Passio DNJChr. sec. Marcum

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

7. Medit. a VII-a

(card. Bea) Sfânta Teamă de Dumnezeu și teama pentru sufletele semenilor noștri / ne nos inducas in tentationem [nu ne duce pe noi în ispită]/. Teamă de Dumnezeu merge mână în mână cu credința în Dumnezeu: Dumnezeu vrea binele meu într-o mai mare măsură decât eu însumi și știe mai bine care este acest bine. Păcatul primilor părinți a constat în atitudinea contrară.

Manzoni

Newmann
Congar
de Lubac

Sfânta Teamă de Dumnezeu alungă temerea (= teama umană), în schimb oferă curajul iubirii lui Dumnezeu. Altor le dă bărbăție și îndrăzneală (*per amore di Dio* [din dragoste de Dumnezeu])

Pe urmele Mariei!

(*Placent Deo, quibus Deus placet* [Îi plac lui Dumnezeu cei cărora le place Dumnezeu])

8. Medit. reasump.

Păcatul original – negarea fricii de Dumnezeu, adică a credinței totale și dezinteresate (fiindcă este Dumnezeu) – Maria: afirmarea unei asemenea Frici, plinătatea încredințării.

9. Via Crucis10. Sexta Nona*Lectura etc.*11. Ador. SS-mi12. Psalmi poen.13. Cor. Ros. (I)14. Vesp.15. Medit. (a VIII-a)

Semnificația vocației fiecăruia în cadrul Scaunului Apostolic. Augustin: *Ecclesia-Mater* [Biserica-Mamă] *i Ecclesia in mundo – Ecclesia in Ecclesia* (*Ecclesia, in qua sumus*) [și Biserica în lume – Biserica în Biserică (Biserica în care suntem)]. De aici încordările și luptele interne. Cath. Di Siena [Sf. Ecaterina din Siena]: despre

lupta spirituală dintre ceea ce vine de la Har și ceea ce vine de la păcatul interior și exterior. De la satana (tatăl minciunii).

Chemarea la lupta spirituală face parte din întreaga tradiție a Bisericii și a creștinismului. Ce înseamnă abandonarea acestei lupte – mărturisesc, de exemplu, cei care se droghează și alții.

Prioritatea omului launtric/prioritatea conștiinței

16. *Matut. anticipatum*

17. Medit. (a IX-a)

Sf. Ecat. din Siena (continuare). Un cuvânt ajutător – tinerii îl așteaptă: să se păstreze pentru Cristos. Inocența oferită lui Dumnezeu. Semnificația spovadei copiilor, a tinerilor. Lumina Botezului este încă vie în ei (Harul Botezului).

Liturghie pentru Duhul Sfânt

Liturghie pentru Patimile Domnului: în aceste Patimi și în Moarte constă plinătatea revelației Tatălui.

Celebrarea Misterelor + Liturghia: „*Divina pati*” [„a trăi cele divine”] – *maiora te quaeras!* [să cauți lucruri mai mari decât tine] – să te pregătești pentru a sta în fața lui Dumnezeu, „cu prețul Sângelui Mântuitorului”.

18. *Cor. Ros. (II)*

Lit. SS Cordis Jesu

19. *Ador. Bened. Euch.*

BMV, S. Joseph

20. *Medit. reasumptiva*

Lectura

21. *Compl.*

20 II

1. *Int. Preces.*

2. *Medit. mat.* (Tatăl va da Duh Sfânt celor care Îl cer de la El...)

3. *Sacrum. Preces. Grat. act.*

(*Cor. Ros. I*)

4. *Laudes*

5. Medit. (a X-a)

- Dumnezeu. Nu este ușor să vorbești despre El. Mentalitatea contemporană a redus această problemă la o „nevoie religioasă” – *reductio ad hominem* [reducerea la /nevoile/ omenești“]. Diferite grupări care slujesc acestei direcții.

În pofida acestei simplificări, Biserica dă – și trebuie să dea mărturie lui Dumnezeu Celui Viu și Adevărat, care S-a lăsat cunoscut în Isus Cristos.

- Când vorbim despre Dumnezeu este mai ușor să ne oprim asupra autenticității sentimentului subiectiv decât asupra autenticității adevărului despre Dumnezeu. Uneori ateul are un sentiment mai profund al măreției lui Dumnezeu – Cineva de neatins – decât omul credincios.

quale e il mio modo di essere credente? [în ce fel sunt eu credincios?]

Exemple...

Biserica poartă în sine Binele tuturor oamenilor: Binele Suprem; Creatore che si fa Pastore [Creatorul care devine Păstor].

Despre Dumnezeu – cu un freamăt lăuntric

Imploratio Spiritus SS

- 6. *Tertia* *Passio DNJChr sec. Lucam*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

7. Medit. (a XI-a)

- Cuvântul lui Dumnezeu /1–3 Gen: temelia monoteismului: iudaism – creștinism – islam – Cuvântul lui Dumnezeu: la Dumnezeu se află inițiativa universală a mântuirii... Dumnezeu mântuiește
- Modernită [Modernitatea]: totul își are începutul în „*cogito*“ [„gândesc“]: gândirea creează realitatea. Dumnezeu este o îngrădire (*limite* [limită]).

- „*Cognoscere*“ [„a cunoaște“] înseamnă pentru om a se îmbogăți descoperind realitatea prin Gândirea lui Dumnezeu. De aici: de la „cognoscere“ („a cunoaște“) la „laudare Deum“ [„a-L lăuda pe Dumnezeu“] pentru toate darurile (darul existenței, al vieții).
- 8. *Medit. reasumpt.* „*modus essendi christiani*“ [„modul de viață creștin“] – cu detaliile privitoare la reducerea la „*humanum*“ [„ceea ce este omenesc“], precum și la „*modernită*“ [„modernitate“] || Trebuie să lucrez pentru a purifica acest mod de viață.
- 9. *Via Crucis*
- 10. *Sexta Nona* Lecturi
- 11. *Ador. SSmi*
- 12. *Lit. Sanctorum*
- 13. *Cor. Ros. (II)*
- 14. *Vesp.*
- 15. *Medit. (a XII-a)*
Teologia Creației este bastionul împotriva oricărui immanentism. *Siamo pre-ceduti!* [Suntem pre-cedați!]. În afară de aceasta: primul motiv al rugăciunii de mulțumire – creația – darul. Ontologia – etica. Civilizația în care produsele omului estompează opera Creatorului.
 - Creația: rădăcina comunității Bisericii – *Chiesa di Dio* [Biserica lui Dumnezeu]
 - Aici este și rădăcina preoției noastre: *Omnibus debitor sum* [Sunt dator tuturor] – acțiunea universală a preoției – (îndreptată spre toți și spre toate).
 - De aici și: voința de a recupera toate lucrurile pentru Dumnezeu.
- 16. *Matut. anticip.*
- 17. *Medit. (a XIII-a)*
Teologia Întrupării: toate Mi le-a dat Tatăl și nimeni nu le va smulge din mâinile mele: Creația – Întruparea.

Augustin: Quid Tibi sum, Domine? ... Dic animae meae, „salus tua Ego sum“ [Ce îți sunt Ție, Doamne? ... Spune inimii mele, „Eu sunt mântuirea ta“]. În Întrupare, Dumnezeu este „pentru“ om, pentru mine, pentru fiecare: commorimur, conresuscitabimur, conregnabimus [murim împreună, vom învia împreună, vom domni împreună].

Corpus natum de Maria Virgine [Trupul născut din Fecioara Maria]: piatra de căpătâi pe care s-a construit Biserica.

De aici: Biserica – misiune îndreptată spre toți oamenii.

Recapitulatio omnium in Christo [Reînnoirea tuturor lucrurilor în Cristos]

19. [sic] *Cor. Ros. (III)*

Lit. SS Nom. Jesu

20. *Ador. Bened. Euch.*

BMV S. Joseph

21. *Medit. reasumpt.*

Lectura

22. *Compl.*

2I II

1. *Int. Preces*

2. *Medit. mat.* (...Vom veni la el și ne vom face locuință la el)

3. *Sacrum. Prec. Grat. act.*

Cor. Ros. (III)

4. *Laudes*

5. Medit. (a XIV-a)

Biserica – *Mysterium* [Misterul] – *dono di Dio* [darul lui Dumnezeu] – nu doar comunitatea. *Principio animatore* [începutul care însuflețește] nu este o idee (ideologie), ci o Persoană – Cristos. Grație Lui și prin El, Dumnezeu cel viu se dăruiește oamenilor în Duhul Sfânt. Prin acest dar, Duhul Sfânt îl introduce pe om „în miezul“ iubirii dintre Tatăl și Fiul, iubire de care Fiecare este cuprins. Așadar, nu la picioarele Dumnezeului

Creator, nu în Realitatea Monoteistă, ci, mult mai profund, în inima Treimii: a realității Trinitare.

„Eu și Tatăl una suntem“

6. *Tertia* *Imploratio S. Spiritus*
Passio DNJChr sec. Joannem
 [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

7. Medit. (a XV-a)

Spirito filiale [spiritul filial] – vine de la Duhul Sfânt, care este Duhul Tatălui și al Fiului – se exprimă în acel „Eu – Tu“ care reprezintă conștiința că sunt al Lui, că Îi vorbesc Lui ca Fiu Unul Născut, „Tată, *Abba*“, că sunt Fiul dorinței Lui (*complacentia*). Toate acestea dau naștere unui schimb special: doresc să împărtășesc darurile pe care le-am primit și le primesc. De aici impulsul misionar / *Exempla* [Exemple]. Dorința de a-L vedea pe Dumnezeu.

8. *Medit. reasumptiva* (*argumentum centrale* [conținut central])
 9. *Via Crucis*
 10. *Sexta Nona*
 11. *Ador SS-mi* *Lectura*
 12. *Psalmi poenit.*
 13. *Cor. Ros. (III)*
 14. *Vesp.*

15. Medit. (a XVI-a)

Scaunul Apostolic (Curia Romană): *diakonia* [diaconia] sau *koinonia* [comunitatea] într-o anumită epocă, în legătură cu oamenii care o alcătuiesc. O cultură orientată spre viitor (viitorul – categorie a vremelniceii). Totul capătă dimensiuni mondiale. „*Cattolica*“ [„Catholică“]: Biserica (catolicismul) are aceste dimensiuni în premisele sale. De aici: importanța deosebită a Scaunului Apostolic.

Tillich

Din trecut, tradiții minunate: „*Litterae communionis*“ [„Scrisorile comuniunii“]. Ajutorarea celor care se află în nevoie, de exemplu a Bisericilor din Estul Europei – inițiative misionare, mari lipsuri în țările primei evanghelizări – alte modalități de a exprima grija față de oameni și față de comunități, grija maternă – de asemenea, subiectul depopulării Europei. Suntem pregătiți pentru întâlnirea cu Islamul? (*casus*: Irakul).

Temeliile moralității

16. *Matut. anticipatum* (*Cath. S. Petri* [Tronul Sf. Petru])

17. Medit. (a XVII-a)

Pirandello,
Maritain,
Tolstoi

Augustin: *Amore casto di Dio* (= *cercare Dio perché e Dio*) [Iubirea curată a lui Dumnezeu (= a-L căuta pe Dumnezeu fiindcă este Dumnezeu)]. Nu fiindcă ne ajută, de exemplu, să ne realizăm viața umană sau ordinea socială, ci fiindcă este Cel Care ESTE. În această direcție ne călăuzește Duhul Sfânt. *Dio che cerca di essere cercato* [Dumnezeu, Cel care caută să fie căutat].

/Exemple/: *Lettere dei condannati a morte della resistenza* [Scrisorile membrilor mișcării de rezistență condamnați la moarte].

Acesta este cel mai mare har pentru care trebuie să ne rugăm.

18. *Cor. Ros. (I)*

19. *Ador. Bened. Euch.*

20. /*Hora Sacra*/: Dumnezeu a luat asupra Sa păcatele noastre, ale tuturor – luați Duh Sfânt, celor cărora le ierțați păcatele le vor fi iertate.

21. *Compl. Lit. JChr Sacerdotis BMV S. Joseph Lectura*

2. *Medit. matutina (Misit Deus Spiritum Filii sui in corda vestra clamantem „Abba Pater“* [Dumnezeu a trimis Duhul Fiului Său în inimile voastre, care strigă „Abba, Tată!“])
3. *Sacrum. Prec. Grat. act. Cor. Ros. (III)*
4. *Laudes*

5. *Medit. (a XVIII-a)*

In Cathedra S. Petri: ministerium Petrinum: servus servorum Dei – et omnes qui huic ministerio cooperantur [La sărbătoarea Tronului Sfântului Petru: ministerul petrinian: slujitorul slujitorilor lui Dumnezeu – și toți cei care participă la acest minister]. Aici este locul *prae-destinationis et benedictionis* [predestinării și binecuvântării] pentru fiecare „*Pietro, mi ami tu?*“ [„Petru, Mă iubești tu pe Mine?“]. – Cu aceasta vom sta în fața lui Cristos *in die iudicii* [în ziua judecății], ca să ne prezinte Tatălui.

Cathedra Petri [Tronul lui Petru]: o deosebită concentrație a Misterului. Cum trăiește în continuare Petru? Datorită succesiunii apostolice. Dar nu doar prin continuitate retrospectivă, ci prin faptul că Cristos îl face prezent pe Petru în fiecare succesor (Petru, Mă iubești tu pe Mine?).

Ceea ce este esențial pentru Petru – și pentru fiecare succesor – este credința!

6. *Tertia* *Imploratio S. Spiritus*
Preces de Feria VI in Parasceve

7. *Medit. (a XIX-a)*

In fide vivo Filii Dei [Trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu] – „M-am rugat pentru tine, Petru, ca să nu se piardă credința Ta“. *Chiesa della speranza* [Biserica speranței] își are aici un punct de referință.

Petru, Mă iubești tu pe Mine? – Doamne, știi că Te iubesc – Paște oile mele – Când erai tânăr, te încingeai singur și umblai pe unde doreai. Însă când vei îmbătrâni, un altul te va duce unde nu vei dori...

Martyrium [Martiriul] – testul suprem (expresie) al iubirii Domnului: a se oferi pe sine cu sufletul și trupul.

Ce putea face Tatăl mai mult decât să ni-L dea pe Fiul? Decât să accepte Martiriul Lui? –

Augustin. *Gaudet mente, qui se videt in Me* [Se bucură în spirit cel ce se vede în Mine]

Fie ca Papa să se vadă pe sine în Domnul, în Cristos – „*frui Domino*“ [„bucurați-vă de Domnul“] – și să slujească astfel!

8. *Medit. reasumptiva*

9. *Via Crucis*

10. *Sexta Nona*

11. *Ador. SS-mi*

Lectura

12. *Lit. Sanctorum* – Rugăciunea pentru răscumpărare – Devoțiune pentru cele 5 Răni ale Celui Crucificat

13. *Cor. Ros. (I)*

14. *Vesp.*

15. Medit (a XX-a)

Scaunul Apostolic îndeplinește, în calitatea sa de comunitate specială în Biserică, funcția de promovare (însușire) a celorlalte comunități particulare, locale, în cadrul diferitelor națiuni, precum și la nivel universal (*Bonus Pastor* [Bunul Păstor] – și documentele mai vechi) în perspectiva celui de-al Treilea Mileniu.

Ce înseamnă „*Bonus Pastor*“ [„Bunul Păstor“]? Invitație la întâietatea persoanei în Biserică și în acțiunile Curiei. Persoana – Duhul Sfânt. Persoana – comunitatea – Curia: trebuie să creezi climatul Harului. *Prevalenza dello spirito pastorale* [Prioritatea spiritului pastoral].

Duhul Adevărului: prima sarcină a Bisericii este adevărul: numai în adevăr ne putem întâlni. În afară de aceasta: stupor veritatis! [uimirea /în fața/ adevărului!]

stupor Eucharistiae / stupor absolutionis sacram [uimirea /în fața/ Euharistiei / uimirea /în fața/ iertării sfinte a păcatelor]

16. *Matut. anticip. (S. Polycarpi)*

17. *Medit. (a XXI-a)*

(Curia): „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în frângerea pâinii și în rugăciuni...“ Comunitatea: clima-tul Harului. Modelul – Mama lui Cristos. Modo eminente-tiore [prin excelență] întreaga ei Ființă a fost pregătită (prin Duhul Sfânt) pentru primirea Fiului lui Dumnezeu, pentru acel *Admirabile Commmercium* [Minunat Schimb], în sfârșit pentru slavă. Totul: Inițiativa lui Dumnezeu. În sfârșit: supunerea (secundum verbum Tuum [după Cuvântul Tău]. Nuntirea perfectă?

„Si!“ [„Da!“] Sunt cu totul al lui Dumnezeu – mă ofer întru totul lui Dumnezeu. Virgo [Fecioara] – Suferința.

Stabilitas mentis in Deo [Așezarea gândirii în Dumnezeu], indiferent de întreaga „fragilitas“ [„fragilitate“] umană.

18. *Cor. Ros. (II)*

19. *Ador. Bened. Euch.*

20. *Medit. reasumpt. Lit. SS Cordis J. BMV S. Jos. Compl. Lectura*

23 II

1. *Int. Prec. mat.*

2. *Meditatio matut.* („*Gaudet mente qui se videt in Me*“ [„Se bucură în spirit cel care se vede în Mine“]) Augustin

3. *Sacrum. Preces. Grat. act.*

4. *Imploratio S. Spiritus*

5. *Laudes*

6. Medit. (a XX-a) [de fapt a XXII-a]

Memoria creaturale: che siamo preceduti dall'Essere Assoluto. Prima intenzione: memoria dell'origine et della fine. Memoria creaturale crea profondità, fundamentus dignitatis, profondità – umiltà. [Memoria creației: suntem precedați de Ființa Absolută. Prima intenție: memoria începutului și sfârșitului. Memoria creației naște profunzime, temelia demnității, profunzime – smerenie]

Parohul din Ars: Ți-am dat Viață, ce-ai făcut cu ea?

Memoria dei Mysteri: non celebriamo gli riti, celebriam mysteri. [Memoria Misterului: nu celebrăm riturile, ci misterele]

Memoria del futuro [Memoria viitorului]

Preghiera Trinitaria (ut supra) [Rugăciune Trinitară (ca mai sus)]

Destinatari di promesse – di compiacenza – [Destinatarii promisiunilor – ai compasiunii]

Încheiere. Cuvânt.

Bened. Magnificat

UIOGD

Exercitia spiritualia 1992

8 III–14 III

CARD. [UGO] POLETTI VIC. ROMAE EMERIT.

[VICAR EMERIT AL DIECEZEI ROMEI]

8 III

„Lamentații“

1. *Expositio Euchar.*

2. *Vesp. I Dom. Quadrag.*

3. *Meditatio introductiva (I)*

„*Animus pastoralis*“ [„Spiritul pastoral“]

Pelerinaj pe drumurile Palestinei pe care a umblat Bunul Păstor – Modelul nostru absolut. O Prezență care rămâne darul deosebit al acelor drumuri, al aceluia Pă-mânt (care altfel este obișnuit, asemănător atâtor locuri din Orientul Apropiat).

„A locuit în Capernaum“ – pe drumul neamurilor
(*via gentium*)

adorare [a adora]

– *tacere* [a tăcea]

– *godere* [a te bucura]

cum Maria: [împreună cu Maria]

maestră a ascultării Cuvântului

4. *Ador. Euch. / Bened. Euch.*

5. *Meditatio reasumpt.* / Lecturi

6. *Compl.*

9 III

/S. *Francisca Roman.* [Sf. Francesca Romana]/

1. *Int. Preces*

2. *Medit. mat. / Verbum – Filius hominis* [Cuvântul – Fiul omului]

3. *Sacrum. Preces. Grat. act.*

(*Cor. Ros. II*)

4. *Laudes*

5. *Meditatio* (a II-a)

Pelerinajul începe în Nazareth – întâlnire cu misterul
Născătoarei de Dumnezeu

Veșnica intenție mântuitoare a lui Dumnezeu – Harul:
un Dar pur... „*non* [ilizibil]”: omul – fecioara din Nazareth

Buna Vestire: credința Mariei – (analog. Avraam) *obedi-*
dienza nella oscurità [supunere în întuneric] (!) – *Inter-*
mediaria nell'annuncio del Vangelo [Intermediară în
vestirea Evangheliei]

Întâlnire cu misterul Născătoarei de Dumnezeu la
Curie – în slujirea fiecăruia: *servi inutili* [slujitori nefo-

Imploratio S. Spiritus

Passio Dom. N. J. Chr. sec. Math.

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

6. *Tertia*

7. *Meditatio* (a III-a)

Nazareth: misterul lui Cristos (Întruparea – Răscum-
părarea – moartea – adorația)

„Cu adevărat, Omul acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.”

„Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis.”

„A iubit Biserica și s-a dat pe Sine pentru ea.”

(Fiul) „A dăruit totul Tatălui, ca Dumnezeu să fie totul în
toți”

Gloria di Dio (Padre) – amore della Chiesa [Slava lui
Dumnezeu (Tatăl) – iubirea Bisericii]

– *servizio ai fratelli* [slujirea fraților]: reevaluarea miste-
rului lui Cristos din Nazareth

Aceasta este, de asemenea, vocația noastră (Scaunul
Apostolic)

– nu funcția – ci calitatea serviciului (!)
slujitor al slujitorilor – are dreptul de a fi judecat, criticat,
pentru a putea sluji mai bine, pentru a împlini într-o
mai mare măsură Voința lui Cristos /discernimento [dis-
 cernământul]/

8. *Medit. reasumpt.*

„Slujitorul nu știe ce face Stăpânul său...”

9. *Via Crucis*

„Fiul Omului a venit să slujească și să-și dea sufletul răscumpă-
 rare pentru mulți.”

10. *Ador. Euch.*

11. *Sexta Nona* (Lect.)

12. *Psalmi poenit. /Preces/*

13. *Corona ros. (III)*

14. *Vesp.*

15. *Medit. (a IV-a)*

Spirito di Nazaret [Spiritul Nazarethului]: spiritul
 Slujitorului (din profeția lui Isaia), rodul grijii Mariei și
 a lui Iosif, rodul auto-educației.

Mandato dal Padre [Trimis de Tatăl]: Tatăl nu Mă
 lasă Singur, căci precum mi-a poruncit Tatăl, așa fac.

Duhul slujirii fraților și surorilor: era „pentru” ei fără
 limită – (Învățătorul cel bun). Spălarea picioarelor – un
 fel de concluzie și sinteză a acestei atitudini.

Același spirit – pentru toți cei care slujesc Biserica
 universală în Curia romană.

16. *Matut. anticipatum*

Lit. SS Nom. Jesu,

BMV, S. Joseph

17. *Medit. (a V-a)*

La vita soprannaturale: [Viața supranaturală]

dono del Mistero di Gesù [darul Misterului lui Isus]

Vita che viene dal Padre – vita aeterna [Viața care vine
 de la Tatăl – viața veșnică]

„cine Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine“ (In)

„Eu am venit ca să aibă viață și s-o aibă din belșug.“
Viața veșnică, să-L cunoască pe Tatăl.

„ați primi Duhul înfierii, prin care strigăm: Abba, Tată“
starea harului sfinților

precum și (sau)

chemarea la sfințire: *stato missionario della vita christiana* [caracterul misionar al vieții creștine] (*Christifideles laici*) mulți fii ai lui Dumnezeu, dar răspândiți...

Orice creștin: *canale della grazia* [canal al harului]
 (LG, 29) Model – Maria!

18. *Cor. Ros. (I)*

19. *Bened. Euch.*

20. *Medit. concl.*

21. *Compl.*

IO III

1. *Int. orat. mat.*

2. *Medit. mat.* / ...având condiție divină... a acceptat statutul de slujitor

3. *Sacrum. Grat. act. Implor.*

4. *Corona Ros. (III)* *Implor. SS Spiritus*

5. *Laudes*

6. *Medit. (a VI-a): Vivere la grazia santificante* [A trăi harul sfinților]

- Cristos a ales Galileea, un popor smerit, sărac cu duhul, mai deschis pentru primirea darului, a Harului lui Dumnezeu.
- Acesta este Harul fiilor aleși (al fiilor în Fiul), același pentru toți (parabola despre slugile din vie: fiecare... câte un dinar).

- Parabola Semănătorului: conlucrarea cu harul este diferită, are caracter personal... Depinde, de asemenea, de diversele vocații.
- Harul sfințitor și răspunsul nostru (în iubire). Devenim astfel celule vii ale Trupului lui Cristos: vii și însuflețitoare.
- Cât de actual este lucrul acesta pretutindeni, cât de actual este în Curie.

Sf. Bernard: rugăciunea pentru primirea harului, pentru buna conlucrare cu el/Maica Harului lui Dumnezeu

7. *Tertia Passio DN JChr. sec. Marcum*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

8. *Medit. (a VII-a) (Gesù davanti al peccato* [Isus în fața păcatului])

Pe drumurile Galileii, Isus s-a confruntat mereu cu păcatul omenesc. Întâlnire și „confruntare“. Păcatul se împotrivește harului (sfințitor). Păcatul este boală, este moartea sufletului.

În fața păcatului – Cristos: Bunul Samaritean. Totdeauna conștient că va lua asupra lui păcatul (păcatul lumii), ca și agonia din Grădina Ghetsimani și moartea: jertfa Crucii pe Golgota.

Față de cei păcătoși Isus este plin de iubire și de înțelegere. Niciodată nu-i respinge, o apără vădit pe prostituată și îi spune „să nu mai păcătuiești“.

În definitiv: Crucea este un act de „solidaritate“ specială cu omenirea păcătoasă.

De aici: consecințe pastorale:

a) Sentimentul păcatului – b) pentru ca păcatul să nu pună stăpânire pe „eul“ nostru – c) întotdeauna să avem în minte Mila infinită a lui Dumnezeu.

Maria: Maica Milei

9. *Medit. reasumpt.* (despre dăruirea lui Dumnezeu – Duhul Sfânt – despre păcatul împotriva Duhului Sfânt)

10. *Via Crucis*

11. *Ador. SSmi*

12. *Sexta Nona* (Lecturi)

13. *Lit. Sanct.*

14. *Cor. Ros. (I)*

15. *Vesp.*

16. *Medit. (a VIII-a) (La gioia di perdonare e di essere perdonati* [Bucuria de a ierta și de a fi iertați])

David: *Miserere mei, Deus... a peccatis meis lava me... Tibi soli peccavi...* [Miluiește-mă, Dumnezeule... mă spală de fărădelegea mea... Ție unuia am greșit]

Fariseul și vameșul

Păcatul face parte din condiția noastră umană. Însă nu trebuie să ne lăsăm niciodată descurajați de asta: „Sunt dezamăgit de mine însumi“ poate fi reversul trufiei camuflate. Sf. Ioan: „Dumnezeu este mai mare decât inima noastră“ [].

- („*Perdono – ma non posso dimenticare*“ [„Iert – dar nu pot uita“])
- „Iartă-ne nouă păcatele, precum și noi iertăm greșităților noștri.“
- Printre altele, păcatele neglijenței
- Păcatele împotriva castității.../o foarte bună radiografie
- În confesional – să ne străduim în mod deosebit să urmăm exemplul lui Isus

„până la șaptezeci de ori câte șapte“

17. *Matut. anticipatum*

18. *Medit. (a IX-a) Beatitudini* [Fericirile]

- În Galileea, Cristos „a conturat“ viitoarea Biserică, în Ierusalim a instituit-o (a realizat-o). Din acest „plan“ fac

parte prefigurarea Euharistiei, primatul lui Petru și predica de pe Munte: fericirile.

- „săraci cu duhul“
- Curia romană și spiritul fericirilor
- „fericiți cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul“ = capacitatea de a influența inimile și conștiințele, printre multe împotriviri și persecuții

Manzoni

cont. mâine

19. <i>Cor. Ros. (II)</i>	<i>Lit. SS. Cordis Jesu</i>
20. <i>Ador. Bened. Euch.</i>	<i>BMV, S. Joseph</i>
21. <i>Medit. reasumpt.</i>	
22. <i>Compl.</i>	Lectura

II III

1. *Int. Preces*
2. *Medit. matutina*
3. *Sacrum. Grat. actio*
Cor. Ros. (I)
4. *Laudes*

5. Medit. (a X-a) Beatitudini (cont.)

Continuarea examenului de conștiință în lumina celor 8 Fericiri

- fericiți cei flămânzi și însetați după dreptate: dreptul după măsura evanghelică (precum „*Justus Joseph*“ [„Dreptul Iosif“])
- fericiți cei milostivi... milostenia trebuie să completeze dreptatea (dreptatea măsoară, milostenia dăruiește și iartă). Curia – problema milosteniei organizate
- fericiți cei cu inima curată, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu. Curățenia inimii – în sens mai larg și mai profund decât „virtutea castității“ /când ochiul tău este luminos (luminat) – curățenia copilului/: „îl vor vedea pe Dumnezeu“

17

venerdì

maggio

s. Pasquale Baylon

(17/11)

1. *San. (vener)*

2. *San. - uncutur*

Friday Friday Veng...
 con Ros (E)

May Mai Mai
 MAY Mayo

4. *Laudes*

5. *Letit. (X) Benktindus (C. d.)*

Coro delug zachumla scumia & p...
 8 *Prognostic*

9. *Prognostic*, long...
 10. *Prognostic*, long...
 11. *Prognostic*, long...
 12. *Prognostic*, long...
 13. *Prognostic*, long...
 14. *Prognostic*, long...
 15. *Prognostic*, long...
 16. *Prognostic*, long...
 17. *Prognostic*, long...
 18. *Prognostic*, long...
 19. *Prognostic*, long...
 20. *Prognostic*, long...

137-228
 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
 8 *Prognostic*

- fericiți făcătorii de pace „pacea lui Dumnezeu, Cel care înalță orice [ilizibil]“ ... a educa în spiritul păcii, a face pace
 - fericiți cei persecutați pentru dreptate... „dacă lumea vă urăște, să știți că pe Mine m-a urât înainte de voi“.
- „Codul vieții creștine“: cuvânt pentru Curie. Scaunul Înțelepciunii: Maria: Femeia celor 8 fericiri

6. *Tertia* *Implorantur dona Spiritus S.*
Passio DN. J. Chr. sec. Lucam
 [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

7. *Medit. a XI-a (La Chiesa di Cristo fondata su Pietro* [Biserica lui Cristos zidită pe Petru])

În apropiere de Cezareea lui Filip, Isus rostește pentru prima oară cuvântul „Biserică: Biserica Mea“ (Mt 16, ...)

Mărturisirea lui Petru.

Prefigurarea primatului (*petra* [piatra])

(Succesiunea – Scaunul Apostolic – Curia)

Constituția dogmatică LG: Biserica – *universale sacramento di salvezza* – *popolo di Dio* [sacramentul universal al mântuirii – poporul lui Dumnezeu] – trimis întregii lumi. *Cathedra di Pietro presiede alla carità* [Tronul lui Petru veghează iubirea].

După prefigurarea primatului, același Petru dovedește că încă nu judecă după gândurile lui Dumnezeu, ci după gândurile oamenilor.

Acesta este un indiciu important pentru toți cei din Curie: să trăiască întru credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel care m-a iubit și S-a dat pe Sine pentru mine.

„La cuvântul Tău, voi arunca năvoadele“

„Domnul secerișului“ ... „unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta“

9. *Via Crucis*

10. *Ador. SSmi*

Lit. SS Nom. Jesu

11. *Sexta Nona*

BMV, S. Joseph

12. *Psalmi poenit.*

(Lecturi)

13. *Corona Ros. (II)*

14. *Vesp.*

15. *Medit. a XII-a*

/Camminando con Gesù incontro alla vita [Mergând cu Isus în întâmpinarea vieții]/

În trei rânduri, pe drumurile Galileii și (ale Iudeii),

Isus se întâlnește cu moartea

– tânărul din Naim

– fiica lui Iair

– Lazăr

(dialogul cu Marta)...

– Întâlnirile cu moartea în viața preotului

Cazurile de moarte subită/ „...Vegheați, pentru că nu știți în ce zi va veni Stăpânul vostru“

– Moartea fiecăruia dintre noi este „întru slava lui Dumnezeu“ (Lazăr). Trebuie să ne pregătim pentru ea. Să ne pregătim pentru Judecata lui Dumnezeu

– Mt 24: „Mie Mi le-ați făcut“

„Mie nu Mi le-ați făcut“

faptele de milostenie pentru suflet – pentru trup

– Pastorală la Roma: îndeosebi laicii (voluntariatul) dau mărturie acestui lucru. Preoții – mai mult fapte de milostenie pentru suflet

„Dumnezeu este Iubire... cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el“ (Ioan)

roagă-te pentru păcatele noastre, acum

și în ceasul morții noastre

16. *Matut. anticipatum*

17. *Medit. a XIII-a*

(*Gesu conferma la fede dei Apostoli: il Tabor* [Isus întărește credința Apostolilor: Taborul])

- Taborul „muntele sfânt” (Petru): am fost martorii înălțării lui Cristos
- în gălăgioasa civilizație contemporană este nevoie de aceste locuri de concentrare, unde să se audă doar glasul Tatălui: „Iată fiul Meu iubit...”
- Moise și Ilie – Legea și Prorocii: s-a adăugat porunca iubirii – iată întreaga Poruncă: Legea și Prorocii
- Taborul deschide calea spre Ierusalim
„rugăciune și post”: diferite forme de pocăință în viața preotului

Auxilium christianorum [Ajutorul creștinilor]

18. *Corona Ros. III*

19. *Ador. / Bened. Euch.*

(Lect.)

20. *Medit. reasumpt.*

21. *Compl.*

12 III

1. *Int. Preces*

2. *Medit. matut.* (Nimeni nu-l cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl... Misterul Taborului)

3. *Sacrum / Grat. act. Preces*
Cor. Ros. II

4. *Laudes*

5. *Medit. a XIV-a* (*Verso Gerusalemme* [Spre Ierusalim])

Cristos și Avraam: „Du-te unde îți voi arăta” (analogie între Vechea și Noua Alianță)

Isus părăsește Galileea, ținutul natal („Galileeanul”), de care era legat de copil... avea să se întoarcă acolo abia după înviere.

Sf. Iosif
Cottolengo

(Oricine este legat de ținutul său natal)

Isus merge cu apostolii pe valea Iordanului – acest drum are o semnificație deosebită. (Comparație cu atâtea drumuri ale noastre.) Pe acest drum se găsește și Muntele Ispirii (în drumurile noastre ne așteaptă și ispite): „omul trupesc“ după Sf. Pavel.

În acest loc, predicatorul analizează toate ispitele la care a fost supus Cristos spre sfârșitul celor 40 de zile de post.

Domnul Isus este reazemul nostru în toate ispitele. Maria.

6. *Tertia* *Implor. dona Spiritus S.*
 Passio DNJChr. sec. Joannem
 [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

7. Medit. a XV-a (*Dal Monte degli Ulivi* [De pe Muntele Măslinilor])

- Isus vine spre Ierusalim din Ierihon. Muntele Măslinilor. În apropiere, Betania, casa Mariei, a Martei și a lui Lazăr – prietenii lui Isus

„Nu vă mai numesc servitori, ci v-am numit pe voi prieteni... nu este dragoste mai mare decât aceasta: să-și dea cineva viața pentru prietenii săi“

Prietenia: Isus – prieten și prietenii lui Isus

(despre prietenia sacerdotală în lumina experienței romane)

- Betfaghe – începutul intrării în Ierusalim „veți găsi un măgăruș“...

Aici, în apropiere, se află locul [rugăciunii] „Tatăl nostru“: pe această rugăciune se sprijină programul „*unum esse, unum sentire, unum operari*“ [„să fim ca unul, să gândim ca unul, să acționăm ca unul“].

„*Dominus flevit*“ [„Domnul a plâns“] pentru Ierusalim „dacă ai fi cunoscut tu“...

și în sfârșit
de pe Muntele Măslinilor Isus se înalță la Tatăl și îi
va trimite pe apostoli în lumea întreagă, spunându-le
„Sunt cu voi până la sfârșitul lumii“.

8. *Medit. reasumpt.*

9. *Via Crucis*

10. *Ador. Euch.*

(„Trupul meu – Biserica mea“)

11. *Sexta, Nona*

/Lit. *Christi Sacerd.*

BMV – S. *Joseph*/

12. *Lit. SS-rum*

Lecturi

13. *Cor. Ros. (III)*

14. *Vesp.*

15. *Medit. a XVI-a (Luce di Betlemme... [Lumina de la Betleem...])*

Betleem – ce ne spune? Cuvântul s-a făcut Trup și a locuit între noi.

„...ne-a dat puterea să devenim fii ai lui Dumnezeu“
(In 1)

Prima Epifania [Prima Epifanie] a planului mântuirii
veșnice. „*Gloria in excelsis Deo*“ [„Mărire în înaltul ceru-
lui lui Dumnezeu“]: nașterea lui Cristos (Întruparea
Cuvântului) îi redă lui Dumnezeu mărirea pe care păca-
tul i-a răpit-o în lumea creată. „*et in terra pax hominibus*
bonae voluntatis“ [„și pe pământ pace, între oameni bună-
voire!“]. Este în același timp prima Epifanie a Bisericii:
mărturisesc despre ea – cei din jurul Nou-născutului –
Maria, Iosif, păstorii, magii.

Epifania sărăciei

(Problema sărăciei clerului)

Card. Traglia

Solidaritate fără margini cu omul (*carità* [dragoste])

Epifania persecuției /Roma/ /Irod/

Epifanie = ceea ce a ales Dumnezeu, devenind om în

Fiul – în Cuvânt

16. *Matut. anticipatum*

17. *Medit. a XVII-a*

(Nel Cenacolo per raccogliere l'eredità di Cristo [În camera de sus, pentru a aduna moștenirea lui Cristos])
 („eredită”) = moștenire – Biserica zidită pe Jertfa mesianică a lui Cristos

Această moștenire o transmite Apostolilor la Cina cea de Taină: Euharistia și Sacerdoțiul.

„Vei pregăti Paștele...”

(Ioan 13–17)

- altoiul de viță și lăstarii
- Rugăciunea sacerdotală

După cum Tu, Părinte, ești în Mine și Eu în Tine...
 și aceștia să fie una în Noi...

- Euharistia – „*memoriale mortis Domini*” [„amintirea morții Domnului”]

O singură Jertfă, care rămâne în Biserică și se reînnoiește prin sacrameinte

- Sacerdos – alter Christus – in spiritu et veritate [Preotul – un alt Cristos – în duh și adevăr]
 (considerații pastorale concrete)

18. *Cor. Ros. (I)*

19. *Ador. Bened. Euch.*

(Lect.)

20. *(Hora Santa /Ora Sfântă)*

Primind „paharul”, Cristos plătește din plin în fața Tatălui (ca Dumnezeu născut din Dumnezeu) prețul pentru tot ceea ce este păcat în istoria omenirii, pentru tot ce este înrădăcinat în împotrivirea față de Iubire... El restabilește „echilibrul” Iubirii pentru creație, pentru umanitate: tocmai aceasta este Răscumpărarea.

- Acest „echilibru” al Iubirii este permanent și ireversibil. El dăinuie în Dumnezeu și totodată în istoria omenirii. Prin el, aceasta devine istoria mântuirii.

21. Compl.

13 III

1. *Int. Preces.*
2. *Meditatio matut.* (în legătură cu Ora Sfântă)
3. *Sacrum. Grat. act. Preces.*
(*Cor. Ros. III*)
4. *Laudes*
5. *Medit. a XVIII-a*
(Il Getsemani,
il tempo della prova e della tentazione [Ghetsimani,
timpul încercării și al ispitei])
Cristos – Fiul consubstanțial Tatălui, ca Om adevărat, trăiește experiența părăsirii totale: Tatăl „nu acceptă” rugămintea Lui, acceptă doar disponibilitatea de a bea „Paharul”. Către ucenici: „n-ați putut veghea împreună cu Mine nici măcar un ceas?”
(Paul VI – în bazilica din Grădina Ghetsimani)
Vrem „să nu-L lăsăm singur” pe Cristos în condiția noastră umană limitată. Lăuntric, El este întotdeauna singur cu Tatăl, dar așteaptă ca și noi „să fim cu El”. În același timp ne rugăm ca El să fie cu noi în toate încercările și experiențele noastre.
Grădina Ghetsimani, chemarea lui Cristos de a veghea laolaltă cu El este adresată întregului Scaun Apsotolic.
a) *Implorantur dona Spiritus S.*
b) *Improprieta: Popule meus* [Plângeri: Popor al meu!]
6. *Tertia*
7. *Medit. a XIX-a* *Il Calvario:*
 Vertice della vita cristiana (militante)
 [Golgota: culmea vieții creștine (militante)]
Pe Golgota, Cristos a dat mărturia supremă a iubirii pentru Tatăl.

Pe Golgota: *Passio Christi* – *Passio Ecclesiae* [Patimile lui Cristos – Patimile Bisericii]

Pavel: „Împlinesc...”: chemarea Bisericii și a oricărui creștin constă în Crucea lui Cristos.

„Protagonistul” crucificării este păcatul: El este crucificat pentru păcatele noastre. Din alaiul „păcatului” face parte ura omenească. („Lumea Mă urăște și vă va urî și pe voi”), împreună cu toți cei ce s-au lăsat și se lasă călăuziți de ea.

Totuși, Cristos – în singurătatea agoniei lui pe Golgota – nu a fost singur. A fost cu El Biserica, prin câteva persoane: Maria, Ioan, alte femei și, într-o cântă, centurio-
nul roman, precum și prin alții, mai puțin cunoscuți după nume.

Și așa va fi în veci.

8. *Medit. resumpt.*

Pe Golgota Biserica este deja alături de Cristos, datorită Harului Răscumpărării, în care s-a format Biserica – precum un copil la sânul mamei. Jertfa crucii „constituie” Biserica. În ziua Rusaliilor Biserica se va revela lumii: va veni pe lume ca un copil nou-născut.

9. <i>Via Crucis</i>	<i>Lit. SS. Cordis Jesu</i>
10. <i>Ador. Euch.</i>	<i>BMV, S. Joseph</i>
11. <i>Sexta Nona</i>	Lecturi
12. „Cele 7 cuvinte de pe Cruce”	
„Crucea credincioasă” (<i>Crux fidelis</i>)	
13. <i>Cor. Ros. (I)</i>	
14. <i>Vesp.</i>	

15. *Medit. a XX-a*

Il Sepolcro: luogo di partenza della testimonianza del Vangelo [Mormântul: punct de plecare al mărturiei Evangheliei]

Primii martori: Femeile, Maria Magdalena. Până în seara aceleiași zile: camera de sus – apostolii.

„Pace vouă“

- ? – Cel care L-a înviat pe Cristos din morți ne va readuce și pe noi odată cu El la viață (*S. Paulus* [Sf. Pavel]).
- Cristos a murit pentru păcatele noastre, a treia zi a înviat și s-a arătat / Apostolul enumeră toate teofaniile post-pascale.
 - Dacă Cristos nu a înviat, zadarnică este învățătura noastră, zadarnică este credința noastră.
 - A acceptat moartea și a înviat pentru noi toți, fără excepție (!)
 - „Înviat din morți, nu mai moare.“

În afara Lui nu există mântuire. „Luați Duh Sfânt...”

16. *Matut. anticipatum*

17. *Medit. a XXI-a (Il Cenacolo: la presenza e l'opera dello Spirito S. nella Chiesa e in noi* [Camera de sus: prezența și lucrarea Sfântului Duh în Biserică și în noi])

- Alegerea lui Matei
- Pentecoste: [Rusaliile]
- Cristos Însuși L-a revelat pe Duhul Sfânt (*Il vero Riveltore dello Spirito S. e Gesù stesso*): sec. Jo. [(Cel care a revelat cu adevărat Duhul Sfânt este Isus Însuși): după Ioan]. Din cuvintele lui Cristos – mai ales din cuvintele de despărțire la *Jo* [Sf. Ioan]: –, apostolii pot înțelege care este misiunea Duhului Sfânt (Paracletul) în Biserică și în fiecare dintre noi.

O mărturie în acest sens este pneumatologia extrem de bogată a Sf. Pavel (o mare bogăție de citate)

„Nu stingeți Duhul“

În Biserică: „Am hotărât – Duhul Sfânt și noi...” (apostolii, Biserica)

roadele Duhului Sfânt / darurile...

„o Lux beatissima...“ [„o, Lumină preasfântă...“]

A trăi în Duhul Sfânt!

Prin Maria

18. *Cor. Ros. (II)*

19. *Ador. Euch. Bened.*

20. *Medit. reasumpt.*

21. *Compl.*

14 III

1. *Int. Preces.*

2. *Meditatio matut.*

(*Il vero Rivelatore dello Spirito S. e Gesù stesso* [Cel care a revelat cu adevărat Duhul Sfânt este Isus Însuși])

3. *Sacrum. Grat. act. Preces*

(*Ros. Cor. I*)

4. *Laudes*

5. *Medit. a XXII-a (concl.)*

(*Predica di Ricordi* [Predica mărturiilor])

Conclusioni e prospettive sacerdotali [concluzii și perspective sacerdotale])

– Passa la scena di questo mondo – [chipul lumii acesteia trece]

– Tutto posso in Quello che mi conforta [Toate le pot în Cel care mă întărește].

– „in Meam commemorationem“ [„în amintirea Mea“]

– ministri della Misericordia [slujitorii Milosteniei]

– discepoli e testimoni

[ucenici și martori]

(*Liturgia delle ore, Rosario*)

– ci ha chiamati amici

[Liturgia orelor, Rozariul]

[ne-a numit prieteni]

– Resta con noi! [Rămâi cu noi!]

Affidamento a Maria [Încredințarea în mâinile Mariei]

Madre della Perseveranza [Mama Perseverenței]
mente assorbita dallo Spirito Santo di Dio
[mintea absorbită de Duhul Sfânt al lui Dum-
nezeu]

Înceiere. Cuvânt. *Bened.*

Magnificat

UIOGD

Exercitia spiritualia 1993
28 II–6 III
capella Redemptoris Mater
[MONS.] JORGE [ARTURO AUGUSTIN]
MEDINA ESTÉVEZ (CHILE – RANCAGUA)

28 II

(„Lamentații“)

1. *Expositio SS-mi*
2. *Vesp. I Dom. Quadr.*

3. *Meditatio introductiva* (I)

Timpul harului. Conlucrare cu harul – convertire – conștiința păcatului – smerenia – adorarea lui Dumnezeu (*ad laudem suae gratiae* [pentru slava harului său]) – iubirea

Tăcerea – deschiderea lăuntrică spre Dumnezeu care vorbește (Sf. Iosif – *Grande Silenzioso* [Marele taciturn]) – „examenul“ (*esame*) vieții – hotărâri concrete –

În spiritul Mariei – prin mijlocirea Ei: „*fiat*“ [„fie“] – merg să fac voia Ta – fie Voia Ta.

4. *Ador. Euch. / Bened. Euch.*
5. *Meditatio reasumptiva*
(Lecturi)
6. *Compl.*

I III

1. *Int. Preces*
2. *Medit. mat. (ad laudem maiestatis gratiae Tuae* [pentru slava măreției harului Tău] – Efes 1)
3. *Sacrum* *Preces. Grat. act.*
(*cor. ros. II*)
4. *Laudes*

giovedì **30** maggio

s. Felice I papa

Exercitia Spirit. 1993

capelli Redemptoris 28. 4 -

Thursday Donnerstag Jeudi
ЧЕТВЕРТ Jueves

dieben - 6. 11
Jorge Medina
Cisterna
(Chile - Rancagua)

May Mai M
MAY Mayo

28. 11. [Gombrivale]

1. Expositio S-ur
2. Vesp S-ur. Grad.
3. Meditatio introductiva (12)

Cras festus: hypocausta et taphi - uo-
uicarie et diadema'si quibus - probo
- uo uicariis Rega / ad laudem suae gra-
tiae - mltior

Intusur - otuacore uicariis uo
Rega, uoy pneuaria / sr. prof. - Grande
Sileuione / - rachene (exone) et dyca -
kouchene postuacore -

Wo ducis Maryi - et sep arbori uicariis
um : "fiat" - idz, byca plicat Piz
Wob - bnti oala Tonga -

4. Adv. tuch / Reucl. Eub

5. Meditatio reuicupitio (Libertus,)

6. Compl

28. 11

M	G	V	S	D	L	M	M	G	V	S	D	L	M	M
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

1. Int. Pices

5. Medit. (a II-a)

Fides [Credința]: „M-am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta, și, după ce te vei întoarce, să întărești pe frații tăi“.

- credința / preoția: *ad Hebr.* [Epistola către Evrei]: *fundamento di ciò che speriamo* [fundamentul pentru ceea ce sperăm]: fundamentul întregii vieți a Bisericii – credința – sacramentele – „Auctor et Perfectionator fidei nostrae“ [„Începutul și Desăvârșirea credinței noastre“] –

Pentru omul credinței viața veșnică este mai presus de vremelnicie. (Este contrarul – nu negarea vieții, „ca și când“ Dumnezeu și viața veșnică nu ar exista). Pentru omul credinței, lucrurile nevăzute sunt mai reale decât cele văzute.

S. Paulus: nolite conformari huic saeculo... [Sf. Pavel: să nu vă conformați lumii acesteia!]

Avraam – Moise – Sf. Iosif – Ștefan (oameni ai credinței)

Oare sunt cu adevărat om al credinței?

pacea și bucuria pe care le dă credința

Sporește-mi, Doamne, credința.

6. *Tertia*7. Medit. (a III-a)

Vita aeterna [Viața veșnică] (1) Cred în viața veșnică (Adevăr astăzi uitat). Expresia acestei credințe, printre altele, canonizarea / beatificarea/

Viața noastră este Cristos – viața în Cristos – viața harului – viața pământească în perspectiva morții – „*sic transit gloria mundi*“ [„astfel trece gloria lumii“] – cât timp mai avem? – pelerinul – administratorul – administratorul știe că nu este proprietarul bunurilor vremelnice

Suntem totodată „moștenitori“ ai bunurilor veșnice (= comoștenitori ai lui Cristos).

Beata
[Fericita]
Laura Vicuña,
Toribio de
Mogrovejo

8. *Medit. reasumpt.*

9. *Sexta Nona*

10. *Via Crucis* Lit. SS Nom. DNJChr.

11. *Ador. Euch.* BMV / S. Joseph

Lect.

12. *Lit. SS-rum* / Sfânta Scriptură

13. *Corona Ros. (III)* altele/

14. *Vesp.*

15. *Medit. (a IV-a)*

Vita aeterna (2)

(Sf. Toma) / *Desidero mori et esse cum Christo* [Doresc să mor și să fiu cu Cristos]

1) întâlnirea după moarte – 2) Parusia –

Exemplul omului cu credință vie: mor, în scurt timp voi fi în ceruri

Col. „viața voastră este ascunsă laolaltă cu Cristos în Dumnezeu”

Ev. „Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta” – „invisibilia” [„cele nevăzute”] – „ceea ce ochiul nu a văzut... Dumnezeu a pregătit...” Diferite imagini, înainte de toate „locuința” / „casa Tatălui”

Cateh.

– „ospățul” / plenitudinea comuniunii

– imagini ale Apocalipsei – Vino, Doamne Isuse – viața veșnică – slava plenitudine a lui „*essere*” [„a existenței”]

– *Deus meus et omnia* [Dumnezeul meu și toate /ale mele/]

contemplarea Frumosului absolut

contemplatio beatificans... „contemplația dătătoare de bucurie”

16. *Matut. anticipatum*

Cateh.

17. *Medit. (a V-a)* (*Il Cammino verso la Patria* [Drumul către Patrie])

vocatio finalis – vocatio ad vitam aeternam „chemarea finală – chemare la viața veșnică”: Dumnezeu îi dăruiește omului fericirea Lui (*beatitudo*)

„*beatus*” – *qui est beatus? in St. T?* [„fericit” – cine este fericit? în Vechiul Testament?] (multe citate)

– *qui in N. Test?* [cine în Noul Testament?]

beata, quae credidisti [fericită /ești Tu, Marie/, care ai crezut] (BMV)

beatus es Simon [fericit ești, Simone] (Petru), multe citate atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, fericirea are nuanța „înțelepciunii”

Sf. Pavel *sapientia Crucis* [înțelepciunea Crucii] – fericirea pe care o putem înțelege numai în lumina credinței

– *mali del mondo: abortus – guerre – ateismo* [răul din lume: avortul – războaiele – ateismul] – păcatul / respingerea lui Dumnezeu

– Cristos plângând pentru Ierusalim

18. *Cor. Ros. (I)*

19. *Bened. Euch.*

20. *Medit. concl.* *Lect.*

21. *Compl.*

Cateh.

2 III

1. *Int. Preces*

2. *Medit. mat.:* „Cel ce mănâncă trupul Meu are viață veșnică”

3. *Sacrum*

Preces. Grat. act.

Cor. Ros. (III)

4. *Laudes*

5. *Medit. (a VI-a)*

„*Beati pauperes*” [„Fericiti cei săraci”] – semnificație (Mt 5) – cei care își pun toată încrederea în Dumnezeu

(*anawim*) – „Nu vă adunați comori pe pământ..., ci... în cer“ (destructibil – indestructibil) – „bogatul cu greu va intra în împărăția cerurilor“ –

Ispita bogățiilor – una dintre cele mai mari primejdii ale Bisericii (ist.)

(Iuda) Parabolele – mai ales Bogatul și Lazăr – Anania și Safira

Cristos nu i-a evitat pe oamenii înstăriți. Nicodim. Zahau...

Cateh. Epistola lui Iacov []

Sărăcia = inima deschisă înainte de toate spre Dumnezeu – porunca iubirii

Imploratio Spiritus S.

Passio DNJChr sec. Math.

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

6. *Tertia*

7. *Medit.* (a VII-a) „*Beati miti*“ [„Fericiți cei blânzi“]

- Rugăciunea lui S.? Solano (misionar din America Latină)
În Vechiul Testament – Moise – de asemenea, David –
În Evanghelie „*Sono mite e umile di cuore*“ (*mitis et humilis corde* [blând și smerit cu inima])

Predica de pe munte –

către Iuda: „Prietene“ – „nu știți, oare, fiii cărui duh sunteți“ – Păstorul – oaia rătăcită –

- *humilitas*, *mansuetudo* [smerenia, blândețea] merg mână-n mână cu fermitatea (alungarea negustorilor din Templu) cuvintele adresate lui Petru – cuvinte către cei corupți (!)
– cuvintele de la Judecata de Apoi

„...*quia possidebunt terram*“

căci vor moșteni pământul

8. *Medit. reasumpt.*

9. *Sexta Nona*

10. *Via Crucis*

11. *Ador. Euch.*

„Cele 8 fericiri“ – există o profundă legătură între revelația vieții veșnice: a fericirii pe care Dumnezeu dorește să o dăruiască omului și „programul“ fericirilor evanghelice. O legătură logică – „*Logica Divină – beatitudo – beati*“ [„Logica divină – fericire – fericți“]. Nu doar poruncile (Decalogul), ci și „fericirile“.

12. *Psalmi poenit.*

13. *Cor. Ros. (I)*

14. *Vesp.*

15. *Medit. (a VIII-a) |Beati quelli che piangono* [Fericți cei ce plâng]

Învierea lui Lazăr – „Isus a plâns“ –

(– *Perfectus Deus (Perfectus homo)* [Dumnezeu Desăvârșit (om Desăvârșit)] – sensibilitatea profundă –) Isus plânge pentru Ierusalim – –

cf. Hbr. [Epistola către Evrei]

– Cuvintele lui Simon: / Maria: participare la suferințele Fiului: suferința Ei

– Plânsul lui Petru „amar“ după ce tăgăduiește

– Pavel (de 3 ori)

– Mai târziu: Lacrimile Sf. Monica / rugăciunea „*Pro petitione lacrimarum*“ [„Pentru cererea lacrimilor“]

16. *Matut. anticip.*

17. *Medit. (a IX-a)*

[*(Beati quelli che hanno fame e sete di giustizia perché saranno saziati* [Fericți cei flămânzi și însetați după dreptate, căci aceia se vor sătura]

Dreptatea se bazează pe lege / pe adevăr – păzitorii dreptății – judecătorii

Dreptate – îndreptățire

Dumnezeu Singur este plinătatea dreptății – este Drept / Despre Cristos: Omul acesta drept a fost – *Gesù Christo* – *justo*

- 1° drept – nevinovat, 2° drept – cel care îndreptățește,
 3° ...
- Dimensiunea absolută a dreptății
Avraam – drept, pentru că a crezut – cu o credință absolută
Sf. Iosif – soț drept (Mt)
 /Zaharia – Ana/ – Simeon
flămânzi și însetați după dreptate – (*fame e sete*) –
 opoziție față de conformism, de oportunism
18. *Cor. Ros. (II)*
 19. *Bened. Euch.*
 20. *Medit. concl.*
 21. *Compl.*

3 III

1. *Int. Preces.*
 2. *Medit. mat.:* „Dreptul și Cel care îndreptățește“
 3. *Sacrum*
Preces. Grat. act.
Cor. ros. (II)
 4. *Laudes*
 5. *Medit. (a X-a)* | Beati misericordes [Fericiți cei milostivi] |
 „Beati pauperes“ [„Fericiți cei săraci“] ... fericire esențială
Dumnezeu este Milostenie. Este milostiv: „*a progenie*
in progenies timentibus Eum“ [„/Și mila Lui/ față de cei ce
 se tem de El, din generație în generație“]
- *Magnificat*
 - *Benedictus* [Imnul lui Zaharia]
 - Imnul lui Simeon
 În învățătura lui Isus: parabola despre fiul risipitor –
 femeia cananeancă – cei zece leproși – și altele. Însănătoșiri
 colective. Lipsuri materiale și spirituale / femeia infidelă/

Isus – Bunul Samaritean: întreaga Lui viață și misiune este Milostenia

Cor misericors Jesu – viscera misericordiae [Inima milostivă a lui Isus – adâncul milosteniei]

Un asemenea „*viscera misericordiae*” [„adânc al milosteniei”] ar trebui să fie însușirea fiecărui ucenic al lui Cristos și în special a fiecărui preot – în contextul uriașelor suferințe, al mizeriei și foametei suportate de oameni în ziua de azi.

Implor. Spiritus S.

Passio DNJChr sec. Marcum

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

6. *Tertia*

7. *Medit. (a XI-a) (Beati i puri di cuore* [Fericii cei cu inima curată])

- „*Cor mundum crea in me, Deus*” [„Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeu”]
- Curățenia – în lumea materială
- în lumea spirituală: curățenia inimii
- Inima – *intimită, dimora* [apropiere, lăcaș], loc de întâlnire, loc de alianță cu Dumnezeu Cat.
- „*Deum videbunt*” [„Îl vor vedea pe Dumnezeu”] (– transparență)
- (curățenia inimii – sărăcia cu duhul)
- Păstorii – Nathanael –
- Pe de altă parte: „din inima omului” vin și diferite „lucruri necurate”
- Sf. Pavel: „*opera carnis*” – „*opera Spiritus*” [„faptele trupului” – „faptele Duhului”]
- / lupta spirituală – /Ef./ „voile trupului”
- În contextul „neo-pelagianismului” contemporan trebuie să reamintim adevărul despre păcatul originar și întreita poftă

purezza del corpo, del cuore, della fede [curăţenia trupului, a inimii, a credinţei]

Paulus [Sf. Pavel]: „văd în mădularele mele o altă lege care luptă împotriva Legii lui Dumnezeu“

Cristos m-a eliberat de legea păcatului şi a morţii

Jo [Sf. Ioan]: despre întreita poftă (In I)

îndelungat şi dureros este procesul curăţirii

a peccato meo munda me [de păcatul meu mă curăţeşte]

8. *Lit. SS-rum. Lect.*

9. *Cor. Ros. (II)*

14. [*sic*] *Vesp.*

15. *Medit. (a XII-a)* „Beati operatori della pace“ [„Fericiţi făcătorii de pace“]

saranno chiamati fili di Dio [fi ai lui Dumnezeu se vor chema]

„Dumnezeul păcii“: Dumnezeu este făptuitorul adevăratei păci.

Timpuri mesianice: binele: pacea.

Pacea – darul lui Dumnezeu / *Pax – tranquillitas ordinis* [Pacea – liniştea ordinii]

Psalmlii

Procesul păcii – treptat

Cristos este pacea noastră Pace cu Dumnezeu

Pace cu oamenii

Pace cu lumea

prin împăcarea cu Dumnezeu

„Pacea Mea o dau vouă – nu precum dă lumea vă dau Eu“ (*Jo*) „Pace vouă“ seara învierii...

...Eu vă trimit... cei cărora le veţi ierta păcatele...

... | Pace – mesajul împăcării

Buna Vestire a binelui Împărăţiei! Pace vouă / bucurie/

– vinci il male con bene [să biruieşti răul cu binele]

instrumentele păcii: să spui adevărul – să uiți nedreptatea – să te rogi pentru cei care te nedreptățesc – să respingi răzbunarea – să cauți mijlocitori buni – să eviți cuvintele potrivnice păcii – iartă-ne nouă păcatele, precum și noi iertăm

16. *Matut. anticip. S. Casimiri* [Matutinium anticipat al Sf. Cazimir Jagiellonul]

17. *Medit. (a XIII-a) „Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quia eorum est Regnum Coelorum”* [„Fericii cei prizonieri pentru dreptate, că a lor este Împărăția Cerurilor”]

- Prigoana pentru credință (*odium fidei* [ura față de credință]) în Vechiul Testament:

Cartea Esterei – A doua a Macabeilor (?) –

- Sf. Ignatie al Antiohiei (Epistola către Romani)
- Catacombele romane mărturisesc despre Martirii
- Martirii timpurilor noastre
- „*Sanguis martyrum – semen christianorum*” [„Sângele martirilor – sămânța creștinilor”]

(Sf. Maria Coretti – Sf. Maximilian Kolbe)

- Diferite forme de prigoană (și de martiriu)

nesângeroase – răspândite în epoca noastră

Partea I a reculegerii:

bazele imitării lui Cristos (= a fi ucenic)

18. *Cor. Ros. (III)*

19. *Bened. Euch.*

20. *Medit. concl.*

21. *Compl.*

4 III

Int. Preces

Medit. mat. (Cine m-a eliberat de trupul morții? – Harul Divin prin Isus Cristos)

3. *Sacrum*

Preces. Grat. actio

Corona Ros. (II)

4. *Laudes*

5. *Medit* (a XIV-a) *S. Giovanni Battista* [Sf. Ioan Botezătorul]

- *profeta e più che profeta* [profet și chiar mai mult decât profet] – „Acela trebuie să crească, iar eu să mă micșorez” – Acela care va veni după mine –: „Mirele”...

Ucenicii lui Ioan – Andrei – Simon fiul lui Iona (Petru)

„Iată Mielul lui Dumnezeu” – „s-au dus după Cristos”

Învățătura lui Ioan avea ca temă pocăința – condiție a mântuirii. O învățătură limpede, univocă – *Irod* – moartea lui Ioan

Ioan – întruchiparea celor 8 fericiri

(mai ales: flămând și însetat după dreptate)

Implor. Spiritus S.

Passio DNJChr sec. Lucam

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

6. *Tertia*

7. *Medit.* (a XV-a) (*La salvezza* [Mântuirea])

„*ad dandam scientiam salutis plebi Eius*” [„să dai poporului Său cunoștința mântuirii”]

„*Salvezza*” – toți „avem nevoie” de mântuire și de Mântuitorul care este Isus Cristos: „*fără Mine nu puteți face nimic*” piatra de temelie – în nimeni altcineva nu există mântuire –

Țelul final al omului: *unirea cu Dumnezeu* (*visio Dei* [vederea lui Dumnezeu]). *Piedică* – păcatul. *Unirea cu Dumnezeu* – sfințenie / *Unirea cu Dumnezeu* este singura *împlinire* a omului.

Mântuirea – *dragoste*

Mântuirea – dar de la DumnezeuCreștinul nu poate fi doar observator al dramei Mântuirii.

O provocare apostolică

8. *Sexta Nona*9. *Medit. reasumpt.*10. *Via Crucis*11. *Ador. Euch.**Lect.*12. *Psalmi poenit.*13. *Cor. Ros. (III)*14. *Vesp.*15. *Medit. (a XV-a) [sic] (Servitori della salvezza* [Slujitorii mântuirii])*Primo Servo della nostra salvezza – Cristo* [Primul slujitor al mântuirii noastre – Cristos]*(Servo di Jahve* [Slujitorul lui Iahve]) – „s-a făcut Slujitor și a ascultat până la moarte“ ... am venit să fac voia Ta...– ... suntem slujitori (*servi*)tot ceea ce suntem și facem este menit să slujească– *servi inutili* [slujitorii nefolositori]– *servo – pastore* [slujitor – păstor] (*Christo – Bon Pastore*
[Cristos – Bunul Păstor])*I Petri* [Prima Epistolă a Sf. Petru]

să avem mereu conștiința limitelor noastre

16. *Matut. anticipatum*17. *Medit. (a XVI-a) (ancora sul Servizio* [tot despre Serviciu])„Cine vrea să fie primul între voi să fie servitorul vostru.“ Vat. II.: *diaconia – ministerium* [diaconia – ministerul] („*prêtre – un homme mangé*“ [„preotul – un om mân-cat“] Chevrier) – *servizio non toglie autorità* [serviciul nu răpește puterea]*vicario* [vicarul]

un echilibru dificil între blândețe și fermitate
 răspundere și o anumită temere
 întotdeauna disponibil: aparțin celorlalți
Collegialità [Colegialitate]
 Acționând colegial, episcopii acționează întotdeauna
 într-un mod personal
ministerium [minsterul] exigent, dar trebuie îndeplinit
cu bucurie (*hilarum datorem diligit Deus* [Dumnezeu iu-
 bește pe cel care dă cu voie bună])
 (!) Sf. Toribio de Mogrovejo (!)

Cor. Ros. (I)

Bened. Euch.

Medit. concl.

Compl.

[Ora sfântă:
Primo Servo della nostra salvezza...
Ancilla Domini... [Primul Slujitor al mân-
 tuirii noastre... Slujitoarea Domnului]

5 III

1. *Int. Preces*

2. *Medit. matut.* („s-a făcut slujitor“ –
 Slujitor – Fiu – Slujitor – Păstor)]

3. *Sacrum Preces Grat. actio*
Cor. Ros. (III)

4. *Laudes*

5. *Medit. (a XVII-a)* (*La preghiera* [Rugăciunea])
 „Rugați-vă neîncetat...“ Temeiul rugăciunii este con- Cat.
știința creației și a „creatului“ (creația din neant).
 Avraam. Vechiul Testament.
 Cartea în care Cuvântul lui Dumnezeu devine rugăciune omenească.

Isus – se roagă în cuvintele Vechiului Testament, așa cum le-a învățat de la Mama Sa. Isus se roagă în momentele decisive pentru Misiunea Sa.

- învierea lui Lazăr
- rugăciunea sacerdotală
- rugăciunea din Grădina Ghetsimani și de pe Cruce
- Isus ne învață cum să ne rugăm (în mai multe rânduri)

Implor. Spir. SS.

Passio DNJChr sec. Joan. [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

6. *Medit.* (a XVIII-a)

(*La preghiera della Madonna* [Rugăciunea Maicii Domnului])

Buna Vestire – Descoperirea:

- „păstra toate acestea în inima Sa“
- Cana – Golgota
- Rusaliile
- *Magnificat* (Cântecul Mariei, cântecul Bisericii)
- *in Dio mio Salvatore* [în Dumnezeu Mântuitorul meu]
- *quia fecit mihi magna: opere della Salvezza* [pentru că ai făcut pentru mine fapte mari]
- *mi chiameranno beata* [mă vor ferici]
- *esalta gli umili* [îi înalță pe cei umili]

(fariseul și vameșul)

Isuse Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine
„rugăciunea lui Isus“ în Biserica Răsăriteană

7. *Sexta Nona*
8. *Medit. reasumpt.*
9. *Via Crucis*
10. *Ador. Euch.*
12. [*sic*] „*Crux fidelis*“ „Crucea credincioasă“
13. *Cor. Ros. (I)*
14. *Vesp.*

15. *Medit. (a XIX-a) (La fedeltà alla preghiera* [Stăruința în rugăciune])

Dificultățile pe care le întâmpinăm în legătură cu rugăciunea: timpul (lipsa timpului) – ispita că rugăciunea nu este folositoare – concepția că viața în sine este o rugăciune / viața ar trebui să devină rugăciune, dar pentru aceasta este indispensabilă legătura cu Dumnezeu în rugăciune.

Preghiera – tempo di purificazione [Rugăciunea – timp al purificării]

Orele liturgice

Fedeltà [Stăruința] și în rugăciunea privată (și caracterul ei regulat)

16. *Matut. anticip.*

17. *[Medit. a XX-a] (Sul quotidiano): „oggi“* [Despre cotidian: „astăzi“]

„Astăzi“ (*oggi*) este darul lui Dumnezeu.

„Astăzi“ este legat de „totdeauna“.

(*L. Blois: oggi – adorabile* [astăzi – demn de adorație])

- Liturgia în fiecare zi: „Astăzi“ cel Divin coboară în „astăzi“ cel omenesc (Meyendorff)

Cel mai mare eveniment din istoria lumii se înscrie în acest „astăzi“ omenesc al nostru

- *Misterium paschale – Misterium eucharisticum* [Misterul pascal – Misterul euharistic]

- „cheia“ pentru „astăzi“ al nostru și pentru totdeauna.

Cor. Ros. (II)

Bened. Euch.

Medit. concl.

Compl.

6 III

1. *Int. Preces.*

2. *Medit. mat.* / Liturghia: Veșnică

motivul ecumenic
al zilelor
de reculegere

Trinitarul „Astăzi“ al lui Dumnezeu într-un „astăzi“ omenesc cotidian și trecător

Despre harul împăcării:

Nu există reunire a creștinilor

fără convertire (ecum.)

3. *Sacrum. Prec. Grat. act*

Cor. Ros. (I)

4. *Laudes*

5. *Medit.* a XXII-a [*sic*]

„Nelle mani del Padre e sotto lo sguardo di Maria“: [„În mâinile Tatălui și în grija Mariei“]

„mondo contemporaneo“ [„în lumea contemporană“]: *holocausto* [holocaustul] – un număr enorm de copii exterminați înainte de a se naște, cum nu s-a mai pomenit până atunci

Rachel plorans filios [Rahela plângându-și copiii]

et sunt multi [și sunt mulți]

– dimensiunea uriașă a sărăciei și împărțirea nedreaptă a bunurilor

– semne ale slăbirii credinței
un relativism doctrinar-etic

„La secolarizatione“ [„Secularizarea“]

– acesta este contextul în care este trimisă Biserica: provocări supraumane. Ele pot fi asumate prin puterea Duhului Sfânt.

Cristos spune: „nolite timere” [„nu vă temeți“]. „Sunt cu voi“ „Eu am biruit lumea“.

„In manus Tuas...“ [„În mâinile Tale...“]
sotto lo sguardo di Maria [în grija Mariei]
Causa nostrae laetitiae
ora pro nobis – [Izvor al bucuriei noastre,
roagă-Te pentru noi]

Încheiere. Cuvânt. *Benedict.*
Magnificat

UIOGD

Exercitia spiritualia 1994
20–27 [26] II
Capella Redemptoris Mater
CARD. [GIOVANNI] SALDARINI / TORINO

20 II

(Lamentații)

1. *Expositio SS-mi*
2. *Vesp.*

3. Conf. introductiva (I)

Exercitia [Exercițiile]: „qual'cosa può capitare“ [„se poate întâmpla ceva“]!

Spirito S. – Parola di Dio ↔ *civiltà anti-tetica che ci abbraccia* – [Duhul Sfânt – Cuvântul lui Dumnezeu ↔ civilizația contradictorie care ne înconjoară]

2 Cor [A doua Epistolă către Corinteni] „amore immenso che lavora in voi“ [„o uriașă iubire care lucrează în voi“] – mărturia conștiinței (!) Paulus [Pavel]

etica – confronto con l'Altro [etica – confruntarea cu Celălalt]

Gratia Eius in me vacua non fuit [Harul Lui pentru mine nu a fost în zadar]

abbandonarsi – collaboratori di Cristo [a te abandona – colaboratori ai lui Cristos]

momento favorevole – lasciamo allo Spirito S. di formarci [momentul potrivit – să-I îngăduim Duhului Sfânt să lucreze în noi]

4. *Ador. SS-mi*

Lecturi

5. *Meditatio reasumpt.*

1) Brandstaetter, *Isus din Nazareth*

6. *Compl.*

2) *Martirii din Podlasie*

altele

VS –
*Veritatis
splendor*

21 II

S. Petri Damiani [Sf. Petru Damian]

1. *Int. Preces*
2. *Medit. mat. / lasciamo allo Spirito S.
di formarci* [să-i îngăduim Duhului Sfânt să lucreze în noi] /
3. *Sacrum. Preces. Grat. act.*
(*Corona Ros. II*) „pentru Patrie“
4. *Laudes*

5. Medit. a II-aL'interiorità [viața lăuntrică] (2 Cor 12, 1-6)

„Conosco un uomo in Cristo che... fu rapito al terzo cielo... e udì parole indicibili...“ [„Cunosc un om în Cristos care... a fost răpit până la al treilea cer... și a auzit cuvinte de negrăit...“]

Pavel „se laudă“ (*si gloria*) în Cristos,

- gratitudine glorificante [recunoștință de slavă] – în același timp „se laudă“ în slăbiciunile sale
- Personalità cristiana – una vera „novità“ [Personalitatea creștină – o adevărată „noutate“]

ontologica [ontologică]: Cristos, subiectul „auto-biografiei“ noastre în Cristos (*praese. Historicum* [timpul prezent istoric])

„Sapere“ per „Sapere“ [„Știință“ pentru „Știință“]

„abitiamo nella risurrezione“ [„locuim în înviere“]

= (escatologia)

„Cristos“ – întotdeauna „pros ton Theon“ „către Dumnezeu“

uomo del Padre – [omul Tatălui]

Dumnezeu-Omul care acționează în noi

Confruntarea personalității creștine la dimensiunile: ontologică – istorică – escatologică – ca atare, cristologică

Reas.

4. [sic] *Tertia Passio DNJCh. Mat.*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

5. Medit. (a III-a) 2 Cor. 3, 15–18

„*Veniamo trasformati in quella medesima immagine, di gloria, secondo l'azione dello Spirito del Signore*“ [„Suntem schimbați în același chip al lui glorios, prin lucrarea Duhului lui Dumnezeu“]

- *experientia di comunione* [experiența comuniunii]: a te vedea pe tine în celălalt, mai ales în acest „Celălalt“ care este Cristos – oglundirea trinitară: Tatăl în Fiu – *perichoresis trinitaria* [perihoreza trinitară].
- transformati [transformați] în Duhul Sfânt – *vivificati et conformati ad Christum* [trăind și fiind formați după /chipul lui/ Cristos]

D. et Viv.! – toate acestea – în contextul diverselor forme de „umanism laic și secularist“

- *Paulus* [Pavel]: Duhul Sfânt cognoscibil doar prin Isus Cristos, prin El se modelează și umanitatea noastră. Aceasta este sursa unui „nou umanism“: umanismul de la Duhul Sfânt (*Dominum et Vivificantem* [Domnul și Dătătorul de viață]). Acest proces de „umanizare“ care își are izvorul în Duhul Sfânt nu are sfârșit.
 - omul liber: „unde este Duhul, acolo este libertate“ (umanismul trinitar: de la Duh prin Fiu spre Tatăl) în fiecare zi, la locul de muncă etc.
 - „*uomo spirituale*“ [„omul spiritual“]
6. *Medit. concl. reasumpt. „debitores Dei et hominum*“ [„datornici ai lui Dumnezeu și ai oamenilor“]
7. *Tertia, Sexta, Nona*
8. *Via Crucis* („*debitores*“ [„datornici“])
9. *Ador. Euch.* (*debitores*)

Lectio

Sacra Script., alia [Sfânta Scriptură, altele]

mercoledì

19

giugno

5. Credit. (10)

ss. Gervasio Probasio.

2000, 5, 15-18

Wednesday Mittwoch Mercredi
СРЕДА МІТРОЧІС ۱۳۰۱

СРЕДА МІКРОСРЕД

Mike Tunio
MONS tunio

work tunio

7 25 S.W.

Testamentul lui Paul VI

*SS Nom. J. / BMV / S. Joseph*10. *Lit. SS-rum*11. *Cor. Ros. (III)**Lect.: Scrisoare către familie**enc. Dominum et Vivificantem*12. *Vesp.*13. Medit. a IV-a – *La preghiera nella novità* [Noutatea rugăciunii] 2 Cor 5, 16–17

„*Ormai non conosciamo piu nessuno secondo la carne... Quindi se uno e in Cristo e una creatura nuova*“ [„Astfel, de acum înainte, noi nu mai cunoaștem pe nimeni după trup... Deci, dacă cineva este în Cristos, este o creatură nouă“]

– Cristos cunoscut în credință – (Euharistia) – aceasta nu este „posesiune“, este comuniune în credință – așa cunoaște Biserica – Mireasă

așa cunoaște Biserica

prin rugăciuneprin veghe

Cristos – forma perfectă (plenitudinea) oricărei rugăciuni în lume: „Amin“ pentru Tatăl

– plenitudinea rugăciunii: contemplația– în aceasta constă „noutatea“ rugăciunii

– orationi nihil praeponatur [nimic să nu fie mai presus de rugăciune]

– o asemenea rugăciune „îi place“ Tatălui

– o asemenea rugăciune este ascultată de Dumnezeu

– rugăciune perseverentă – mărturisirea credinței– „prin noi înșine“ nu reușim să ne rugăm astfel– „Duhul mijlocește pentru noi“– maestrii rugăciunii15. [*sic*] *Matut. anticip.*16. Medit. a V-a. *La consolazione* [Mângâierea] 2 Cor 1, 3–5

„*Sia benedetto Dio... Dio di ogni consolazione, il quale ci consola in ogni nostra tribolazione*“ [„Bindecuvântat să fie

Dumnezeu... Dumnezeu oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru“].

- Izvorul mângâierii: Dumnezeu – pentru toate slăbiciunile omului: teama, umilința etc. – Dumnezeu le îngăduie pentru a elibera în noi disponibilitatea pentru rugăciune – și astfel ne întărește în Cristos/ „strategia“ lui Dumnezeu, mântuitoare/ „*Consolatio*“ [„Mângâierea“] nu anulează experiența, ci înainte de toate o explică.
- În relația cu acest Izvor apar și alte „*consolationes*“ [„mângâieri“]. Dar „*Consolatio prima*“ [„Cea mai mare mângâiere“] rămâne întotdeauna *mysterium paschale* [misterul pascal] – economia mântuirii. *Consolatio* apare întotdeauna în mijlocul suferințelor. Mângâierea (*Consolatio*) Duhului Sfânt, „maternă“.

17. *Cor. Ros. (I)*

Lect.

18. *Ador. Euch.*

19. *Medit. concl.*

20. *Compl.*

22 II

Cathedra S. Petri [Tronul Sf. Petru]

1. *Int. Preces*

2. *Medit. mat.* (Biserica răstignită)

3. *Sacrum.* *Grat. act. Preces*

Cor. Ros. (III) „*pro Patria*“ [„pentru Patrie“]

4. *Laudes*

5. Medit. a VI-a. *Comunione nella purificazione di Gesù Cristo*
[Comuniune cu Isus Cristos în curățire]

La purificazione [Curățirea] (2 Cor 5,1–3)

„...*Sospiriamo in questo nostro stato, desiderosi di rivestirci del nostro corpo celeste. È Dio che ci ha fatti per questo e ci ha dato la caparra del suo Spirito.*“ [„Suspinăm

în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm cu locuința noastră din cer. Cel care ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu, care ne-a dat arvuna Duhului.“]

Comuniune
nella
purificazione
di Gesù Cristo
[Comuniune
cu Isus
Cristos în
curățire]

- Așteptarea lui Cristos în credință, pentru a participa la învierea Lui: *rivestirci del nostro corpo celeste: sopravestiti* [să ne îmbrăcăm cu locuința noastră din cer: îmbrăcați]
- aceasta este o particularitate a creștinismului: *redemptio corporis* [mântuirea trupului]. Începutul: învierea lui Cristos. *Sacramentalità del corpo* (sfînțenia trupului).
- *Purificazione dell'essere umano nella sua integrità* [Curățarea ființei umane în întregime]. Semnificația deplină a curățeniei: „a fi părtași cu Cristos“ (Petru).
- 6. *Tertia Passio DNJChr sec. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
- 7. Medit. a VI-a [a VII-a] *La penitenza* [Penitența] (2 Cor 5, 6–10)
„Perciò ci sforziamo... di essere a Lui gradito. Tutti dobbiamo infatti comparire davanti al tribunale di Cristo“
 [„Ne străduim să-i fim plăcuți Lui. Căci cu toții trebuie să ne prezentăm înaintea tribunalului lui Cristos“]
- cultura „înfățișării exterioare“ (a aparenței) ↔ *nolite conformari huic saeculo* [să nu vă conformați veacului acestuia]. Asceza. Morala creștină este asceza. O „clasificare“ neobișnuită (: „*ci sforziamo*“ [„ne străduim“]).
- Responsabilitatea: complementară libertății.
- *Speranza cristiana* [Speranța creștină] / diferită de perspectivele seculariste ale speranței: progresul – raiul pe pământ. Progresul în sfînțenie.
- Daunele pe care le-a provocat diferențierea dintre „creștin“ și „sfânt“ (LG V).
- *penitenza christ.* [penitența creștină] „a renunța la omul vechi“ „a îmbrăca pe cel nou“ în virtutea Misterului pascal al lui Cristos.

- *spiritus poenitentiae* [spiritul penitenței] (atitudinea) condiție a Sacramentului Pocăinței.
- 8. *Sexta, Nona* *Lectio:*
- 9. *Medit. reasumpt.* S. Scrittura; Test. Pauli VI [Sfânta Scrip-
tură; Testamentul lui Paul VI]
- 10. *Via Crucis* D. et Viv. / Lettera ad familias [Scrisoare
către familii]
- 11. *Ador. SSmi*
- 12. *Psalmi poenit.* *Lit. SS Cordis JChr.*
- 13. *Corona Ros. (I)* *Lit. BMV. Lit. S. Joseph*
- 14. *Vesp.* *Lect. Scrisoare către familii*
enc. Dom. et Vivif.
- 15. Medit. a VIII-a *La riconciliazione* [Împăcarea] 2 Cor 5, 18–21
- „*Tutto questo viene da Dio..., che ci ha riconciliati con Se mediante Cristo... Colui che non ha conosciuto peccato, Dio la trattò da peccato... perchè noi potessimo diventare per mezzo di lui, giustizia di Dio*“ [„Iar toate vin de la Dumnezeu, Care ne-a împăcat cu Sine prin Cristos... Pe Cel Care nu a cunoscut păcatul El L-a făcut păcat... pentru ca noi să cunoaştem prin El dreptatea lui Dumnezeu“]
- *Cristo – Riconciliatore. Apostolo annunzia la riconciliazione* – e questo è suo grande dovere come anche della Chiesa [Cristos – Făcătorul de Pace. Apostolul anunță împăcarea – și aceasta este marea lui misiune, aceeași ca a Bisericii].
- îndeosebi în vremurile noastre
- *uomo – collaboratore / lasciandosi riconciliare, confessando gli peccati: diaconia, varietà degli carismi* [omul – colaborator / lăsându-se împăcat, mărturisindu-și păcatele: diaconia, diversitatea carismelor]

- *riconciliazione nei ambienti diversi: fra le persone, fra le comunità, fra gli populi. Forza riconciliativa della Eucharistia* [împăcarea sub diversele sale aspecte: între oameni, între comunități, între popoare. Puterea reconciliantă a Euharistiei].
- *Paraclito convincerà il mondo di peccato* [Paracletul va învinge lumea păcatului].

16. *Matut. anticipatum*

17. *Medit. a IX-a L'umiltà* [Smerenia] 2 Cor 12, 7–13

- *„Perché non montassi in superbia per la grandezza delle rivelazioni, mi è stata messa una spina nella carne, un inviato di satana incaricato di schiaffeggiarmi, perché io non vada in superbia”* [„Și, ca să nu mă umplu de îngâmfare din cauza măreției revelațiilor, mi-a fost dat un ghimpe în trup, un înger al satanei care să mă pălmuiască, ca să nu mă umplu de îngâmfare“].
- Trăsătura specifică a lui Pavel (temperamentul). Aici – smerenia într-adevăr emoționantă. Se mândrește cu slăbiciunea sa (Isus în Grădina Ghetsimani). Răspunsul lui Dumnezeu: îți este de ajuns harul meu.
- *umiltà – verità e nostra forza / quando sono debole, allora sono forte* [smerenia – adevărul este puterea noastră / când sunt slab, atunci sunt puternic]. || *Kenosis* [kenoza]

18. *Cor. Ros. (II)*

19. *Ador. Euch.*

20. *Meditatio concl.*

21. *Compl.*

23 II

S. Polycarpi [Sf. Policarp]

1. *Int. Preces*

2. *Medit. mat.* „curățenia încântătoare“

beati puri di cuore, perché vedranno Dio [fericiți cei curați cu inima, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu]

3. *Sacrum. Grat. act. Preces*

Cor. Ros. (I)

Lit. pro Patria [Litania pentru Patrie]

4. *Laudes*

5. Medit. a X-a *Il coinvolgimento* [Angajamentul]

[2] *Cor 5, 14–15*

– „...*Egli è morto per tutti, perché quelli che vivono, non vivano più per se stessi, ma per Colui che è morto e risuscitato per loro*“ [„El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Acela care a murit și a înviat pentru ei“]

– Moartea lui Cristos este în același timp moartea omului ca păcătos. Acesta este marele nostru „destin“: cristo-centrismul. Cristos este „centrul“ nostru cel nou, în sens dinamic. Concentrarea cristologică.

– Sf. Pavel vorbește din experiență. Aceasta este în același timp o redescoperire a misterului omului (cf. GS)

– de aici: *coinvolgimento fino alla fine* [angajamentul până la sfârșit]

/Sancti Polycarpi/

coinvolgimento = angajamentul, entuziasmul

6. *Tertia*

Passio DN/Chr. sec. Lucam

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

mihi vivere Christus est [pentru mine a trăi este Cristos]

tos]

7. Medit. a XI-a *Il ministero* [Slujirea] (2 Cor 3, 1–3)

„*La nostra lettera siete voi... È noto infatti che voi siete una lettera di Cristo composta da noi, scritta non con inchiostro, ma con lo Spirito del Dio vivente...*“ [„Voi sunteți scrisoarea noastră... Căci este evident că voi sunteți scrisoarea lui Cristos alcătuită de noi, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu cel Viu...“]

Impegnarsi del tutto per Gesù Cristo
[A te angaja întru totul pentru Isus Cristos]

- nu suntem „proprietarii” Bisericii, suntem slujitori. La baza oricărei comunități în Biserică stă Treimea: Fiul trimis de Tatăl, care trimite Duhul Sfânt: lettera di Cristo [scrisoarea lui Cristos]. El singur este Autor și Stăpân. Toți sunt „coslujitori”.
- singura atitudine adecvată: iubirea imensă pentru toți. Și toată lumea o recunoaște de îndată.
- această iubire se exprimă în rugăciunea de mijlocire, pentru ca „Fiul Omului, când va veni, să găsească pe pământ credința”. Rugăciunea este cel mai mare „angajament”, mai ales rugăciunea celor care slujesc în Biserică. Rugăciunea – susținută mai ales de jertfă.
- Oare astfel este și angajamentul meu? *impegnò*
- 8. *Sexta Nona* *Lectio*
- 9. *Medit. reasumpt.* *S. Script. D. et V.*
Lett. ad Familias
- 10. *Via Crucis* *Testam. Pauli VI*
[Sfânta Scriptură, Domnul și Dătătorul de viață, Scrisoarea către Familii, Testamentul lui Paul VI]
- 11. *Ador. Euch.*
- 12. *Lit. SS-rum* *Lit. SS-mi Nom. J. / BMV / S. Jos.*
- 13. *Corona Ros. (II)*
- 14. *Vesp.*
- 15. *Medit. a XII-a Il travaglio* [Suferința] (2 Cor 6, 2–10)
„...in ogni cosa ci presentiamo come ministri di Dio, con molta fermezza nelle tribolazioni, nelle necessità, nelle angosce... con parole di verità, con la potenza di Dio“
[„...dar în toate noi ne prezentăm ca slujitori ai lui Dumnezeu, cu multă răbdare în necazuri, în nevoi și în strâmtorări... prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu”]
– *Salvifici doloris*

- *ministri di Dio non devono aspirare a essere trattati meglio di Figlio di Dio* [slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie să dorească să fie tratați mai bine decât Fiul lui Dumnezeu]
- și atunci să nu piardă disponibilitatea de a se iubi și de a ierta.
- Fidelitatea întâmpină piedici. Biserica nu încetează să trăiască în speranță.

16. *Mat. anticip.*

17. *Medit. a XIII-a La verità* [Adevărul]

2 Cor II, 7–15

- „*In ogni circostanza ho fatto il possibile per non esservi di aggravio... Com'è vero che c'è la verità di Cristo in me, nessuno mi toglierà questo vanto in terra d'Acaia*“ [„În toate m-am ferit să fiu o povară pentru voi... Pe adevărul lui Cristos, care este în mine, nimeni din ținuturile Ahaiei nu-mi va lua această laudă“]
- „*erit enim tempus, cum sanam doctrinam non tenebunt, sed secundum suam voluntatem...*“ (Tim) [„căci va veni o vreme când nu vor mai suferi învățătura sănătoasă, ci după poftele lor...“ (Tim)]
- adevărul este ceea ce vreau – nu: vreau ceea ce este adevăr
- anunzio gratuito [vestirea fără răsplată]. Adevărul nu poate fi cumpărat. Unde vorbește banul, Evanghelia tace. Doar sfinții păstrează Evanghelia „curată“. „*Martire della verità*“ [„Martir pentru adevăr“]. Deși adevărul nu stărnește interesul.
- „*Veritatis splendor*“
- acedia = tristizia di doversi impegnare [acedia = tristețea în fața necesității angajamentului]
- comunicare la verità è primo aspetto della carità [vestirea adevărului este prima expresie a milosteniei]

- *Corraggio della verità proviene dalla fortezza dello spirito*
[Curajul de a vesti adevărul vine din tăria spiritului]

18. *Cor. Ros. (III)*

19. *Ador. Euch.*

20. *Medit. concl.*

21. *Compl.*

24 II

1. *Int. preces*

2. *Medit. matut. /Christus nostro „centro“* [Cristos /este/ „centrul“ nostru]/
= *mihi vivere sit Christus* [pentru mine a trăi să fie Cristos]

3. *Sacrum*

Grat. act. Preces. Cor. Ros. (III). „pro Patria“ [„pentru Patrie“]

4. *Laudes*

5. *Medit. a XIV-a La iconicità* [Iconicitatea] (2 Cor 8, 1–9)

- „...come vi segnalate in ogni cosa... così distinguetevi anche in quest'opera generosa... Conoscete infatti la grazia del Signore nostro Gesù Cristo: da ricco che era, si è fatto povero per voi, perché diventaste ricchi per mezzo della sua povertà“ [„...așa cum sunteți mai presus în toate... la fel să fiți mai presus și în această binefacere... Căci voi cunoașteți harul Domnului nostru Isus Cristos: deși era bogat, s-a făcut sărac pentru ca, prin sărăcia lui, voi să vă îmbogățiți“]

Rendere
evidente
Gesù Cristo
[A-L face
cunoscut pe
Isus Cristos]

- „Koinonia“ delle Chiese – scambio dei doni – economia della condivisione – civiltà dell'amore – „hilarem datorem diligit Deus“ [„Comuniunea“ Bisericii – schimbul de daruri – economia împărtășirii – civilizația iubirii – „Dumnezeu iubește pe cel care dă cu voie bună“].
- comunità – un Sacramento permanentemente celebrata – „Tibi ex Tuis“ – ringraziamento [comunitatea – un Sacrament celebrat permanent – „Ție dintru ale Tale“ –

mulțumiri]. Acesta este răspunsul pentru cultura în care domină spiritul revendicativ, lipsa de recunoștință.

- coletta – „icona“ della Chiesa catholica [colecta – „icoana“ Bisericii catolice]

Cristo – „icona“ di Dio invisibile [Cristos – „icoană“ a lui Dumnezeu cel nevăzut]

- 6. *Tertia* *Passio DNJChr sec. Joannem*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

- 7. Medit. a XV-a L'oblativita [Oblativitatea] (2 Cor 9, 1–9)

- „*Conosco bene la vostra buona volontà... Già molti sono stati stimolati dal vostro zelo... Tenete a mente che chi semina scarsamente, scarsamente raccoglierà*“ [„Cunosc bunăvoința voastră... Și zelul vostru i-a însuflețit pe mulți... Însă eu vă spun aceasta, că cine seamănă cu zgârcenie va secera cu zgârcenie“]

- spiritul de sacrificiu

- „ați primit pe degeaba, dăruți pe degeaba“

- cheia învățaturii sociale a Bisericii – nu doar dreptatea, ci dragostea

S. Bern.
[Sf. Bernard]
[Iertarea]

- 8. *Sexta, Nona*

- 9. *Medit. reasumpt.*

Lectio

- 10. *Via Crucis*

(*ut supra* [ca mai sus])

- 11. *Ador. Euch.*

Lit. (ut supra)

- 12. *Psalmi poenit.*

- 13. *Cor. Ros. (II)*

- 14. *Vesp.*

- 15. Medit. a XVI-a *Il perdono*

(2 Cor 2, 4–11)

- „*Se qualcuno mi ha rattristato, non ha rattristato me soltanto, ma in parte almeno, Tutti voi... A chi perdonate, perdono anch'io... l'ho fatto davanti a voi davanti a Cristo*“ [„Dacă cineva a provocat întristare, nu pe mine m-a

înrăstă, ci pe voi toți, cel puțin în parte... Pe cine ierțați iert și eu... am făcut-o pentru voi în fața lui Cristos“]

– [ilizibil]:

Dio che perdona [Dumnezeu cel iertător]

dove ha abbondato il peccato

souvrabbonda la grazia [acolo unde păcatul a fost mare

harul a fost și mai mare] Dives in misericordia

Vittoria della Chiesa rispetto al mondo [victoria Bisericii în fața lumii]

Perdoni loro, Padre, perché non sanno che facciano [Iartă-i, Doamne, că nu știu ce fac]

Rimetti a noi come noi li rimettiamo [Iartă-ne nouă așa cum și noi iertăm]

- Homo misericors salva [ilizibil] [Omul milostiv mântuie] non „uomo misura di tutto“ – ma Cristo [nu „omul este măsura tuturor lucrurilor“ – ci Cristos]

Dio non si stanca di perdonarci [Dumnezeu nu obosește să ne ierte] (pr. Kolbe)

- Concentrare la nuova evangelizzazione su perdono [Să întemeiem noua evanghelizare pe iertare] (per-dono più che dono [să ierți mai degrabă decât să dăruiești])

sempre da ricominciare [s-o iei mereu de la început]

16. Matut. anticip.

17. Medit. a XVII-a La consolazione [Mângâierea] (2) (2 Cor I, 6–II)

- „Quando siamo tribolati, è per la vostra consolazione e salvezza; quando siamo confortati, è per la vostra consolazione...“ [„Dacă suntem în necaz, suntem astfel pentru mângâierea și mântuirea noastră; dacă suntem mângâiați, suntem astfel pentru mângâierea voastră“]
- Caratteristica di una comunità, che funziona bene. Esistenza delle persone consolanti è propria alla vita cristiana.

Il diavolo è scoraggiante et in quel senso influisce la civiltà hodierna. Popolo deve essere consolato e consolante [Caracteristica unei comunități care funcționează bine. Existența persoanelor care pot să-i mângâie pe alții este proprie vieții creștine. Diavolul descurajează și astfel are o mare influență asupra civilizației actuale. Oamenii trebuie să fie mângâiați și să mângâie pe alții].

- *Consolazione sussiste anche nella ingiustizia sulità* [Mângâierea există, chiar și într-o mare nedreptate]. *Deus semper maior. Sempre consolante* [Dumnezeu este întotdeauna mai mare. Veșnic mângâietor].

Cor. Ros. (I)

Ador. Euch.

Hora Sancta

Compl.

25 II

1. *Int. Preces*
2. *Medit. matut.* [Iartă-i, că nu știu ce fac]
3. *Sacrum*
Grat. act. Preces. Cor. Ros. (III) „pro Patria“ [„pentru Patrie“]
4. *Medit. a XVIII-a L'eterno* [Veșnicia] (2 Cor 3, 4–11)
 - *„La lettera uccide, lo Spirito dà vita... quanto più sarà glorioso il ministero dello Spirito... Se dunque ciò che era effimero fu glorioso, molto più lo sarà ciò che è duraturo...“* [„Litera ucide, pe când Duhul dă viață... cu cât mai măreță nu va fi slujirea Duhului... Dacă ceea ce era trecător s-a arătat plin de măreție, cu atât mai mult va fi plin de măreție ceea ce este netrecător“]
 - *l'eterno preme sul presente* [veșnicia este mai importantă decât prezentul]. Intrarea în timp a lui Dumnezeu prin Cristos. O optică diferită. Nu „dopo“ („după“), ci „acum“.

Santo
Traboccare di
speranza in
 Gesù Cristo
[Sfânta
Efuziune de
speranță în
Isus Cristos]

- Duhul Sfânt, prezența a ceea ce este ultim și definitiv. În aceasta constă măreția creștinismului și a Bisericii.
- De aici: speranța = viața în Duhul Sfânt.
Speranța sfințește „lumea” (Biserica prezintă în lume)
 - 5. *Preces de VI în Parasceve*
Tertia
 - 6. *Medit. a XIX-a La morte* [Moartea] (2 Cor 4, 7–11)
 - „*Però noi abbiamo questo tesoro in vasi di creta... sempre et dovunque portando nel nostro corpo la morte di Gesù, perché anche la vita di Gesù si manifesti nel nostro corpo*” [„Dar noi avem această comoară în vase de lut... pretutindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus, ca să se arate și viața lui Isus în trupul nostru”]
 - *È la Pasqua di Cristo che illumina i contrasti et poi gli toglie. In Cristo Dio-Verbo ha vissuto la morte per renderla sorgente della Vita* [Paștele lui Cristos lămurește contrastele și apoi le elimină. În Cristos, Dumnezeu-Cuvântul a trăit moartea, pentru a o face izvor de viață]
- [card.
Colombo
- Viața trece. Dar acesta nu este un proces unilateral, dinspre viață spre moarte. Omul „exterior” este cel care îmbătrânește și moare, însă în același timp omul interior se maturizează, se maturizează întru viața veșnică în Dumnezeu.
 - Pavel: *soffrire temporaneo genera gloria e morte genera la vita* [suferința vremelnică naște slava și moartea naște viața]
 - cultura imanențismului a contribuit într-un anumit sens la dominația morții asupra vieții. Cristos și Evanghelia – dominația Vieții asupra morții. Prioritatea speranței. *Paulo è così* [Pavel este așa].
 - 7. *Sexta Nona*
 - 8. *Medit. reasumpt.*

9. *Via Crucis* / Brandstaetter:
„Divinul și Preacuratul Țap Ispășitor“
10. *Ador. SS-mi* din romanul *Isus din Nazaret*
11. *I, II Litt. S. Petri* [Prima și a Doua Epistolă a Sf. Petru] *Lectiones*
(*ut super*)
[Lecturi (ca mai sus)]
12. *Cor. Ros. (I)*
13. *Vesp.*
14. *Medit. a XX-a La santificazione* [Sfințirea]
(2 Cor 6, 14–18; 7, 1)
„*Quale accordo tra il tempio di Dio e gli idoli? Noi siamo infatti il tempio del Dio vivente... portando a compimento la nostra santificazione, nel timore di Dio*“ [„Ce legătură poate fi între templul lui Dumnezeu și idoli? Doar noi suntem templul Dumnezeului Celui viu... desăvârșind sfințenia noastră, în frica de Dumnezeu“]
– *timore di Dio* [frica de Dumnezeu] – prima condiție a sfințirii *initium sapientiae* [începutul înțelepciunii]. Acest respect față de Dumnezeu a dispărut în cultura contemporană „laică“. Răspunsul stă în sfințenie. Este nevoie de redescoperirea primatului spiritualității. De sfințenia înlăuntrul lumii. Umanismul sfințeniei ca antidot pentru „umanismul trupului“ („viața trupului“ – Pavel).
– Importanța canonizării și a beatificării
Enciclica despre sfințenie! S. Bernard: sfinții așteaptă
15. *Matut. anticip.*
16. *Medit. a XXI-a La trinitarietà* [Treimea]
(2 Cor 13, 11–13)
– „*la grazia del Signore nostro Gesù Cristo, l'amore di Dio e la comunione dello Spirito Santo siano con tutti voi*“ [„harul Domnului nostru Isus Cristos, dragostea lui Dumnezeu și comuniunea Duhului Sfânt să fie cu voi, cu toți“]

- Estomparea conștiinței trinitare Dumnezeu – Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Nu „Divinitatea” generală, ci Trei în Unul: *Mysterium Communionis* [Misterul Comuniunii]. Dumnezeu Cel Viu este *Communio* [Comuniune], iubire, nu Absolutul însingurat. Întru câtva „familia”.
 - structura trinitară a omului (spirit – rațiune și voință)
 - paradigma Mariei: persoana care stă în fața Preasfintei Treimi (momentul Întrupării, vestirea)
17. *Cor. Ros. (II)*
 18. *Ador. SS-mi*
 19. *Medit. concl.*
 20. *Compl.*

26 II

1. *Int. Preces*
 2. *Medit. mat.* „*mibi vivere Christus est*” [„pentru mine a trăi este Hristos”]
 3. *Sacrum. Grat. act. Cor. Ros. (I) Implor. Spiritus S.*
 „*pro Patria*” [„pentru Patrie”]
 4. *Laudes*
 5. *Medit. (a XXII-a) Il profumo di Cristo e il „si” di Cristo*
 [Mireasma lui Cristos și „da”-ul lui Cristos] (2 Cor 2,
 14–17, 1, 18–24)
- „*Noi siamo dinanzi a Dio il profumo di Cristo fra quelli che si salvano e fra quelli che si perdono*” [„Căci noi suntem înaintea lui Dumnezeu mireasma plăcută a lui Cristos pentru cei care se mântuiesc și pentru cei care se pierd”]
 „*Il Figlio di Dio, Gesù Cristo non fu «sì» e «no», ma in lui c'è stato il «sì»...*” [„Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos, nu a fost «da» și «nu», ci în El a fost «da»-ul”]

„*l'amore di Cristo ci spinge*“ [„dragostea lui Cristos ne obligă“]

vero apostolo – *sposo della Chiesa come Cristo* [adevăratul apostol – mire al Bisericii, precum Cristos]

zelus animarum [zelul sufletelor] / – „*collaboratori della vostra gioia*“ [„conlucrători pentru bucuria voastră“]

Încheiere. Cuvânt. *Benedictio*

Magnificat

UIOGD

Exercitia spiritualia 1995
5-II III
Capella Redemptoris Mater
PR. [TOMÁŠ] ŠPIDLÍK SJ

5 III

(Lamentații)

1. *Expositio SS-mi*

2. *Vesp.*

3. *Conf. introductiva* (1)

Importanța

zilelor de reculegere

anexă

sensul lor

4. *Ador. SS-mi*

5. *Medit. reasumpt. Ros. Cor.* (Lectura)

6. *Compl.*

6 III

1. *Ador. SSmi. Medit.*

2. Sensul recul.: să ne deschidem spre lucrarea Duhului Sfânt, pentru ca El să-L formeze în noi pe Cristos

3. *Sacrum. Grat. act.* (Pentru Patrie)

4. *Laudes*

5. Medit. (a II-a)

Il mistero dell'uomo (Misterul omului)

anexă

→ *si comprende solamente in Christo
ad attraverso Christo (por. GS 22)*

[poate fi înțeles numai în Cristos și prin
Cristos]

Passio DNJCh. sec. Math.

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

6. *Tertia*

7. [Medit. (a III-a)
Dialogo con Dio [Dialog cu Dumnezeu]
 anexă

8. *Medit. conclusiva*

9. *Via Crucis*

10. *Sexta Nona* *Lecturae* [Lecturi]

11. *Lit. SS-rum*

12. *Vesp.*

13. [Medit. (a IV-a)
Dialogo con il mondo [Dialog cu lumea]
 anexă

14. *Mat. anticip.*

15. [Medit. a V-a
Dio nel cuore [Dumnezeu în inimă]
 anexă

16. *Cor. Ros. (I)*

17. *Ador. Euch.*

18. *Medit. concl.*

19. *Completoriul*

7 III

1. *Ador. SS-mi*

2. *Medit. mat.*

1° „Dumnezeu a spus“:

(creștinismul și budismul)

2° într-un fel, rugăciunea creează lumea

3. *Sacrum, grat. act.* „pentru Patrie“

4. *Laudes*

5. Medit. a VI-a
Origine del male [Sursa răului]
anexă
6. *Passio DNJChr sec. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
7. *Tertia*
8. Medit. a VII-a
La durezza del cuore [Tăria inimii]
anexă
9. *Medit. concl.* („*daemonium meridianum*“ [„demonul amiezii“])
10. *Via Crucis* *Cor. Ros.*
11. *Sexta / Nona* *Lecturae*
12. *Psalmi poenit.* *Cor. Ros.*
13. *Vesp.*
14. Medit. a VIII-a
La morte et giudizio [Moartea și judecata]
anexă
15. *Matutinium anticip.*
16. Medit. a IX-a
La penitenza [Pocăința]
anexă
17. *Ros. Cor. (II)*
18. *Ador. SS-mi*
19. *Medit. conclusiva*
20. *Compl.*

8 III

1. *Ador. SS-mi*
2. *Medit. matut.:*
transitus [trecerea]
3. *Sacrum.* *grat. act.* „pentru Patrie“
4. *Laudes*

5. Medit. a XIV-a
Cristo meditato [Cristos gândit]
anexă
6. *Passio DNJChr sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. *Tertia*
8. Medit. a XV-a
La verginità (fecioria – celibatul)
anexă
9. *Medit. concl.*
10. *Via Crucis (brevior* [forma mai scurtă])
11. *Sexta Nona* *Lectura*
12. *Psalmi Penitentiales*
13. *Vesp.*
14. Medit. a XVI-a
L'obbedienza [supunerea]
anexă
15. *Matut. anticipatum*
16. Medit. a XVII-a
Passione di Cristo [Patimile lui Cristos]
anexă
17. *Cor. Ros. (I)*
18. *Ador. SS-mi*
19. Hora Sancta
20. *Compl.*

IO III

1. *Ador. SS-mi*

2. Medit. mat.
 - „...Prin Cruce și Patimi ai binevoit să mântuiești lumea...“
 - „Dumnezeu a pus asupra Lui toate păcatele noastre...“ (Răscumpărarea)
3. *Sacrum. Grat. act.* „pentru Patrie“
4. *Laudes*
5. [Medit. a XVIII-a
La risurrezione (învierea)
anexă]
6. *Orationes de Feria VI in Parasceve*
7. *Tertia*
8. [Medit. a XIX-a
La Chiesa [Biserica]]
9. *Medit. conclusiva*
10. *Via Crucis* *Lectura*
11. *Sexta Nona Cor. Ros.*
12. *Lit. SS-Omnium*
13. *Vesp.* *Cor. Ros.*
14. [Medit. a XX-a
Eucharistia [Euharistia]
anexă]
15. *Matut. anticipatum*
16. [Medit. a XXI-a
Maria (BMV)
anexă]
17. *Cor. Ros. (II)*
18. *Ador. SS-mi*
19. *Medit. conclusiva* (orice vă spune, să faceți)
20. *Compl.*

II III

1. *Ador. SS-mi*
2. *Medit. mat. /reassumptiva totius exercitii* [meditația rezumativă a exercițiilor spirituale]/
3. *Sacrum. Grat. act.* „pentru Patrie“
4. *Laudes*
5. [Medit. a XX-a [de fapt a XXII-a]
6. Încheiere. Cuvânt. *Magnificat* *UIOGD*

Exercitia spiritualia 1996
25 II–3 [2] III
Capella Redemptoris Mater
MONS. CH. [CHRISTOPH] SCHÖNBORN,
ARHIEPISCOPUL VIENEI

25 II

ora 18 Lamentații

1. *Exp. SS-mi*

2. *Vesp.*

3. *Medit. introductiva*

O Lux beata, Trinitas [O, fericită Lumină, Sfântă Treime!]

- Cat. Bisericii
Catolice
- Dumnezeu absolut perfect în Sine Însuși (Catehismul Bisericii Catolice)
 - „Rabbi, unde locuiești?” – cu aceste cuvinte începe *Communio vitae* [Comuniunea vieții] – Biserica. *Prima ora* [Ceașul dintâi]. Începutul
 - Adame, unde ești?
 - Înainte de veacurilor și veșnic: acest ceaș al întâlnirii, *communio* [comuniunea] este în Dumnezeu. În Inima lui Dumnezeu.
 - La începutul zilelor de reculegere fiecare ar trebui să-și reamintească ceașul primei sale întâlniri cu Dumnezeu: Începutul, pentru a se întoarce la el:

unde locuiești?
 - L-am găsit pe Mesia:

chemare personală...

eu –

– în Biserică

Biserica

LG: poporul unit prin unitatea Tatălui, Fiului și Du-
hului Sfânt

zilele de reculegere: *seminarium Verbi* [izvorul Cuvântului]
(Catehismul Bisericii Catolice)

Dumnezeu cel infinit perfect – infinit

adorandus [vrednic de venerație]

amandus [vrednic de iubire]

pr. Garrigou-
Lagrange

chemați să participăm la Viața și la Fericirea Lui

4. *Ador. SS-mi*
5. *Medit. reasumpt.*
6. *Compl.*

26 II

1. *Int. Ador. Preces*

2. *Medit. mat.*

Dumnezeu – absolut perfect în Sine Însuși

Dumnezeu – se dăruiește

Îl caută pe om: unde ești?

Dumnezeul întâlnirii cu omul – ca persoană –

în comunitate (Biserica)

Deus adorandus, amandus [Dumnezeu vrednic de venerație, vrednic de iubire]

3. *Sacrum. Grat. act. Int. Lit. pop. Pol.*

4. *Implor. donorum Spir. S.* Încredințare în mâinile Sfintei
Fecioare Maria

5. *Laudes*

6. Med. a II-a *Ecclesia – iam ab origine mundi praefigurata*

[Biserica – prefigurată de la începutul lumii]

(*Finis omnium Ecclesia* [Țelul tuturor lucrurilor este Biserica])

Lumen gentium – *Christus* [Lumina neamurilor – Cristos],
(țelul)

Ecclesia – medium et quasi Sacramentum [Biserica – mijloc și, într-un fel, Sacrament]

Ecclesia – întru câțva țelul întregii creații

Creatio – fundamentum – | Creator [Creație – fundament – Creator]

Dumnezeu – Creatorul la baza întregului edificiu al credinței, pe care o încununează adevărul despre Biserică
Conversio – Convertirea la Dumnezeu – Creatorul, acceptarea propriului statut de creatură. Aceasta este o convertire fundamentală în contextul spiritualității contemporane

Ecclesia praefigurata nella creatione [Biserica prefigurată în creație]

În același timp: Ecclesia este ceea ce dorește întreaga creație (Rom 8)

Augustin: Ecclesia – mundus reconciliatus [Biserica – lumea reconciliată]

7. *Tertia Passio DNJChr sec Math*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

8. Medit. a III-a

Coelum et Terra [Cerul și Pământul] (*sopra* – *sotto* [deasupra – dedesubt])

Gen I La început Dumnezeu a făcut cerul și pământul

„*Sopra*“ *determina il* „*sotto*“ [Ceea ce este „deasupra“ determină ceea ce este „dedesubt“]

aceasta are importanță și pentru esența Bisericii

coelum – Angeli – invisibilia – mundus invisibilis creatus [cerul – Îngerii – cele nevăzute – lumea nevăzută creată]

Sanctus [Sfântul] – cântăm întotdeauna la unison cu Cerul / cu Îngerii

Deși mentalitatea raționaliștilor contemporani s-a eliberat de „lumea nevăzută“, aceasta reapare în diferite moduri: îngerii și diavolii

- despre îngerul (creatura) care îl consolează pe Fiul lui Dumnezeu în Grădina Ghetsimani
communio (comuniunea) cu lumea Îngerilor Newman
Pascal
Scholem
Sf. Toma
9. *Sexta Nona*
10. *Medit. conclusiva*
11. *Via Crucis* *Lectura*
12. *Ador. SS-mi*
13. *Psalmi poenitentiales* *Cor. Ros. I*
14. *Vesp.* *Cor. Ros.*
15. Medit. a IV-a *Hexaemeron* [Cele Șase Zile ale Creației]
– cateheza despre creația „din nimic”
– Eu sunt Cel ce SUNT. Tu – cea care nu ești
– Orice creatură își are bunătatea (valoarea) sa proprie S. Cat. Sien.
[Sf. Ecaterina
din Siena]
– Creatorul a dorit diversitatea creaturilor și solidaritatea
lor. *Per analogiam* [Prin analogie]: Biserica – Trupul (organismul).
Frumusețea creaturilor: Cosmosul. Ierarhia creaturilor Einstein
lor // Analogie: ordinea ierarhică din Biserică.
Antropocentrismul operei creației.
Omul – singura creatură pe care Dumnezeu a dorit-o capela lui
în sine (GS). Sigismund
de pe
[colina]
Wawel
Spaemann
Pius XII
- Opoziție: omul ca auto-creator – și crearea omului
(creaturalità dell'uomo). Nu „se creează pe sine”, ci este creat.
Solidaritatea tuturor creaturilor întru lauda Creatorului.
Hexa-emeron – Cele șase zile – Sabatul
Creazione fatta in vista del' Szabat [Creația în vederea
Sabatului]
(*gloria di Dio* [gloria lui Dumnezeu])
16. *Lit. SS. Nom. Jesu / BMV / S. Joseph*
17. *Divina Provvidenza* [Providența Divină]
Medit. a V-a

luglio

analogram: ~~Kormos~~ ^{Homos} - Cil. (organum)
Pichus ~~stemon~~ ^{Kormos} ~~stemon~~ ^{Hierarch}
~~stemon~~ // analogi: ~~lad~~ ^{hierarch} ~~stemon~~ ^{stemon}
in Kormos ~~stemon~~

Autrocentrum diuturnum
L'orch - pique diuturnum, longi
chari della longiamey (98)
Inciocento: L'orch pake auto-
kreator - a diuturnum L'orch
(creativit' del pake).
L'orchamey pake che pake
nau

Solidarismen mystisch sternen
Steuerung der chondy Steuerung

Hexa-amin: 4 pezzi - totale
creazione fatta in vista del trabac
e glorio di Dio!

et gloria dei Dei

16. Li + H. Nov. Jan / BMW / S. Joseph

77 Divina Proverbia

Credit, V

Tutto ordinato alla
salvezza del'uomo

Causa Prima - cause secundae

Ray was particularly wise and witty, a
unconscious Jesus who had not read

17) WBraps phryngyus stwonon -
a lot o reception stwonon room
my h. walyngh.

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

29 s.w.

4. Protein Panel results, why protein deficient?

2001-165

Tutto ordinato alla salvezza dell'uomo [Totul este în-tocmit pentru mântuirea omului]

Causa Prima – *causae secundae* „Cauza Primă – cauzele secunde“

Sf. Tereza a Pruncului Isus

Dumnezeu nu are nevoie de nimic și de nimeni, dar în același timp împărăția Lui asupra lumii „include“ cauzalitatea creaturilor și mai ales a creaturilor raționale și libere.

Sf. Toma d'A.

Omul – conlucrează cu Creatorul

„Rugați-L deci pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul lui“

Participăm la mântuirea lumii

Aceasta este ordinea Providenței Divine

să lucrăm pentru Împărăția lui Dumnezeu

Sinodul 1985 card. Tomašek Danielou

– să ne rugăm – să suferim

lavorare – pregare – soffrire [să lucrăm – să ne rugăm

– să suferim]

17a. *Ros. Cor. (I)*

18. *Ador. SS-mi*

19. *Medit. reasumptiva*

20. *Compl.*

27 II

1. *Int. Preces Ador.*

2. *Matut.*

3. *Medit.*

Creator – coeli et terrae – hexaemeron [Creatorul – cerul și pământul – Cele Șase Zile ale Creației]

– *Providentia* [Providența]

4/3. *Sacrum. Grat. Act. Preces* Lit. pentru Patrie

5/4. *Impl. 7 donorum S.S.* [Rugăciunea de implorare a celor 7 daruri ale Duhului Sfânt]. Încredințare în mâinile Sfintei Fecioare Maria

6/5. *Laudes*

tema zilei

7/6. Medit. a VI-a *Ecclesia – in foedere antiquo
mirabiliter praeeparata*[Biserica – admirabil pregătită în
Vechea Alianță]Unde malum? [De unde /vine/ răul?] de la Creație până
la MântuireAdamo – Christo / Christo – Adamo [Adam – Cristos /
Cristos – Adam]in uno solo omnes peccaverunt [toți au păcătuit în unul
singur]quomodo possibile? [Cum este posibil?]Solidarietă peccati [Solidaritatea păcatului] exsules filii
Evae [fiii Evei, izgoniți]– solidarietă salutis [solidaritatea mântuirii]recapitulatio omnium in Christo [înnoirea tuturor în
Cristos]S. Bernard →
Centesimus
annus →destinatio omnium dipende da uno („fiat“ *Mariae*) [des-
tinul tuturor depinde de un singur lucru („fie“ al Mariei)]peccato originale – doct. soc. della Chiesa [păcatul originar
– doctrina socială a Bisericii]

Spaeman →

peccato originale [păcatul originar] este lipsa harului ori-
ginar

- aici a lipsit puțin Sf. Pavel: cum prin nesupunerea unuia
toți au devenit păcătoși, tot astfel prin supunerea Unuia
toți pot fi îndreptățiți

unde malum? ex malo usu libertatis [de unde /vine/ răul?
din folosirea greșită a libertății]7. [sic] *Tertia*8. Medit. a VII-a *Protoevangelium* [Protoevanghelia]în pofida mentalității raționaliste, Cartea Genezei
oferă un răspuns convingător la întrebarea: unde malum?

Consecințele păcatului original

Rug.
Euch. IV

- a) în domeniul muncii umane: „în sudoarea frunții
vei mânca pâinea ta“
- în domeniul civilizației și culturii: în cazul marilor reali-
zări – câte suferințe. Câte probleme etice? Câtă nedreptate?
 - în domeniul relațiilor bărbat – femeie (*cf.* analizei verse-
tului „a făcut bărbat și femeie“). Mai ales suferințele ma-
ternității

Paul VI L. E.

Augustin: *matrimonium – remedium concupisc.* [căsătoria –
remediul concupiscentei]

Protoevangelium: Prima promisiune a lui Mesia – Răs-
cumpărătorul

„de-a lungul întregii istorii lupta dintre bine și rău“

GS

9. *Sexta Nona*

10. *Via Crucis*

11. *Ador. SS-mi*

Lectura

12. *Lit. SS-Omnium*

(*Cor. Ros.*)

13. *Vesp. (Cor. Ros.)*

14. Medit. a VIII-a Foedus cum Noe [Alianță cu Noe]

Dumnezeu vindecă rănila păcatului prin intermediul
pocăinței.

Dreptul Noe este un simbol pentru *Ecclesia delle genti*
[Biserica popoarelor]

(Noe – „*pagano giusto*“ [„păgânul cel drept“]) într-un fel,
reprezentantul religiilor naturale. La fel ca Melchisedec,
Iov. „*Le nazioni*“ (*battezzate tutte „le nazioni“*): *cultura*,
lingua, *historia* [„Popoarele“ (botezați toate „popoarele-
le“): *cultura*, *limba*, *istoria*].

Opoziție: turnul Babel – arca lui Noe

- Cuvintele lui Pavel despre Areopag
- *nazioni [hanno] anche gli suoi demoni* [popoarele /au/ și
ele demonii lor], așa cum s-a văzut în secolul nostru.
Naționalisme. StatolatRIA.

Sfinții exprimă perfect popoarele lor, dar nici unul nu este doar „național”.

- *Foedus cum Noe* [Alianța cu Noe] este o alianță durabilă.

Precedă alianța cu Avraam, tatăl credinței noastre.

- 15. *Lit. N. Serca PJ. NMP. Sf. Iosif*

- 16. *Veni, Sancte Spiritus* [Vino, Duhule Sfinte]

Medit. a IX-a [*Antiquum Testamentum*] [Vechiul Testament]

Israel. Poporul Alianței. *Terra Sancta* [Pământul Sfânt].

Comunitatea evreiască la Roma – din vremurile Apostolilor, Petru și Pavel, până în vremurile noastre. Contribuția lui Pius XII în timpul celui de-al doilea război mondial.

Dumnezeu l-a ales pe Avraam: în Tine vor fi binecuvântate toate popoarele pământului.

După perioada patriarhilor Dumnezeu creează poporul Său – Ieșirea din Egipt – Moise – alianța de pe Muntele Sinai

cateh.

Israel în sens etnic. Israel în sens teologic: seminția lui Avraam în sens spiritual

(– Shoah – ura față de Dumnezeul lui Israel: al Vechiului și al Noului Testament)

(semnificația Epifaniei – *pagani* [păgânii], găsimu-l pe Cristos, intră în moștenirea lui Israel)

– *Anticho Test. è la Storia dell'amore di Dio* [Vechiul Testament este istoria iubirii lui Dumnezeu]. (În liturgie – de neînlocuit)

Biserica nu poate niciodată să se rupă de Vechiul Testament

Legea (Tora) pregătirea pentru Cristos (*paedagogus* [învățătorul]): *Ecclesia mirabiliter praeparata in Vetere Testamento* [Biserica admirabil pregătită în Vechiul Testament]

17. *Cor. Ros. (II)*
18. *Ador. Euch.*
19. *Medit. reasumpt.*
20. *Compl.*

28 II

1. *Int. Preces*
2. *Matutinum*
3. Medit.
(*Unde malum? – Protoevangelium – Foedus cum Noe – Antiquum Testamentum* [De unde /vine/ răul? – Protoevangelia – Alianța cu Noe – Vechiul Testament]) *Ecclesia in Foedere antiquo mirabiliter praeparata* [Biserica pregătită admirabil în Vechea Alianță]
4. *Sacrum. Grat. act.*
 - 7 *dona S.S. implorantur* [rugăciunea de implorare a celor
 - 7 daruri ale Sfântului Duh]
 - Încredințare în mâinile Sfintei Fecioare Maria
5. *Laudes*
6. Medit. a X-a *Ecclesia in novissimis temporibus constituta*
[Biserica orânduită în ultima vreme]
Et incarnatus est [Și S-a întrupat]
 (ad Gal [Epistola către Galateni])
 „*Quando venit plenitudo temporum, misit Deus Filium suum, natum de muliere*“ [„Când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie“]
 – et Incarnatus est [și S-a întrupat]: să cădem în genunchi
Marele Jubileu 2000 (– de introdus din nou)
Să cădem în genunchi în fața ieslei din Betleem
 – realitate – nu mit –
 credința – misterul Întrupării, care este una cu credința în Dumnezeu Cel Unic (monoteism)

- Biserica este în același timp Trupul lui Cristos și adevărata comunitate
- Cristos: Dumnezeu-Omul. Umanitatea – *instrumentum animatum Divinitatis* [instrumentul însușețit al Divinității]. Biserica participă la această unitate
Incarnatus est de Spiritu S. ex Maria Virgine et homo factus est [S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și s-a făcut om]
Passio DNJ. Chr. sec. Lucam
 [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

7. Medit. a XI-a

Cateh.

Mysteria vitae Gesù [Misterele vieții lui Isus]
Verbo si è fatto uomo, perché uomo diventasse figlio di Dio: divinizzazione: nostro modo di essere uomini è rinnovato
 [Cuvântul S-a făcut om, pentru ca omul să devină fiu al lui Dumnezeu: îndumnezeirea: natura noastră umană s-a înnoit]
omul participă la această Filiație Divină a Fiului-Cuvânt: El în noi, noi în El:

Biserica – comunitate a fiilor adoptivi ai lui Dumnezeu

Mysteria vitae Gesù [Misterele vieții lui Isus]
 de la naștere până la patimi, moarte și înviere – misterele mântuitoare ale lui Dumnezeu-Omul
 Cine Mă vede pe Mine, Îl vede pe Tatăl.
 Meditație după metoda ignațiană
 Răscumpărarea – *mysterium tremendum* – [misterul de temut]

*Redemptor
hominis*

totul în viața lui Cristos are putere mântuitoare
vita Christi [viața lui Cristos] – *per noi* [pentru noi]
 – *davanti noi (di fronte a noi)* [în fața noastră (înspre noi)]

– *in noi* [în noi]

Sf. Ioan al
Crucii
Sf. Ioan
Eudes

Pro-existentia Christi [pentru existența lui Cristos] (Schürmann)

de aceea „*sequela Xristi*“ *appartiene alla vita della Chiesa*
[„urmarea lui Cristos“ face parte din viața Bisericii].

„*mia cosa sola*“ [„singura mea îndatorire“]

Liturgia, sacramenti – *vita Cristi*. [Liturgia, sacramentele –
viața lui Cristos.]

Întreaga noastră viață cu Cristos și în Cristos, a lui Cristos
El vrea să folosească viața noastră pentru gloria Tatălui.

8. *Medit. reasumpt.*

9. *Via Crucis*

10. *Ador. SS-mi*

Lectura

11. *Sexta Nona*

(*Cor. Ros.*)

12. *Lit. SS-rum*

(*Cor. Ros.*)

13. *Vesp.*

14. Medit. a XII-a

Et super hanc petram [Și pe această piatră]

– Cristos a dat Bisericii Sale o structură care să dăinuie
de-a lungul veacurilor

– Alegerea celor Doisprezece

– *Struktura ordinata alla santità* [structură subordonată
sfînțeniei] –

Maria prende la struttura gerarchica l'ordine ministeriale
[Maria capătă structură ierarhică, ordinea slujirii]

– Trimiterea Apostolilor: „Eu sunt cu voi până la sfârșitul
lumii“

– Apostolii la școala lui Cristos

diferite momente

pot constitui baza examenului de conștiință pentru toți
urmașii Apostolilor –

– femeia din Cana – Isus și copiii –

*Mulieris
dignitatem*
[Despre
demonstrarea
femeii]

- ce-și propun Apostolii atunci când Isus le vorbește despre patimile sale – la Cina Cea de Taină

– Doamne, Tu știi totul, Tu știi că eu Te iubesc

15. *Lit. SS Nom. J. BMV. S. Josef*

16. Medit. a XIII-a [*Ecclesia ex latere Christi*] [Biserica /creată/ din coasta lui Cristos]

[*O Crux, ave, spes unica*] [Bucură-te, o, Cruce, unica /noastră/ speranță]

- „*Tu, che sei uomo, Ti fai Dio*“ [„Tu, om fiind, Te faci Dumnezeu“] – acesta a fost pentru Sinedriu motivul condamnării lui Cristos și al morții Sale pe cruce.

Problema identității. Au socotit că fac un serviciu lui Dumnezeu condamnându-L pe Isus la moarte.

- Plânsul lui Isus pentru Ierusalim.
- „Iartă-i, Doamne, că nu știu ce fac...“
- „Tăria inimilor“ – căci au văzut minunile pe care le-a făcut.

- De câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi, Ierusalime
- responsabilitatea pentru Crucea lui Cristos cade în seama întregii moșteniri a păcatului original și a întregii istorii a păcatului, care înseamnă întotdeauna un „nu“ adresat lui Dumnezeu

(Sf. Pavel: Fiul lui Dumnezeu m-a miluit și Și-a dat viața pentru mine)

Grădina Ghetsimani – Crucea – dăruirea totală în mâinile Tatălui pentru păcatele întregii lumi. Tot acest „nu“ al umanității adresat lui Dumnezeu a fost pironit pe Cruce.

17. *Ros. Cor. (III)*

18. *Ador. Euch.*

19. *Medit. reasumpt.*

20. *Compl.*

29 II

1. *Int. Ador. Preces*2. *Matutinum*3. *Meditatio*

(*Incarnatio – Mysteria Christi – Super hanc petram – Ecclesia ex latere Christi* [Întruparea – Misterele lui Cristos – Pe această piatră – Biserica din coasta lui Cristos])

4. *Sacrum. Grat. actio.* Rug. pentru Patrie

5. *Implor. 7 donorum S.S.* [Rugăciunea de implorare a celor 7 daruri ale Sfântului Duh] Încredințare în mâinile Sfintei Fecioare Maria / Grignon

6. *Laudes*7. *Medit. a XIV-a* *Ecclesia – effuso Spiritu manifestata*

[Biserica – revelată prin revărsarea Duhului]

Hugo
Rahner*Tradidit spiritum* [Și-a dat Duhul]*Patri*
[Tatălui]*Spiritus S. – Dio nascosto* [Duhul Sfânt – Dumnezeu ascuns]

„Dacă îi este sete cuiva, să vină la Mine și să bea...

Aceasta o spunea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei care cred în El“

Pentecoste – viene dato lo Spirito Sancto, viene manifestata la Chiesa [Rusaliile – a fost dat Duhul Sfânt, a luat ființă Biserica]

cuvântul
„tradere“
[„a da“, „a
încredința“]
semnificație
← +
enc. D. et V.

Aceasta este Biserica născută pe Cruce „*ex latere Christi*“ [„din coasta lui Cristos“]

„*tradidit spiritum*“ [„și-a dat Duhul“]

Cf. *Dominum et Vivificantem*

Toma d'Aquino: *Verbum spirans amorem* [Cuvântul care inspiră iubire]

Sf. Toma

Tată, în mâinile Tale încredințez Duhul MeuPe Cruce se revelează Tatăl – Fiul – Sfântul Duh

Primul dar al Celui Înviat este Duhul Sfânt: *luați Duh Sfânt*

lunedì 29 luglio

S. Marta

G. Landen

7. Landesbank

*Eccelesia - effusa Spiritu
manifestata*

Monday Montag Lundi
понедельник Lunes 31

radi dicit spiritum

July Juli Julie
июль Julio

Wm. R. R.

Spiziten I. - Dis nascent.

"Two emigrants, with my wife & three
 boys... A visit to a Quaker, having
 not a singular as long - long
 since."

Pentecoste - vine dare le Spinte
sancie, vine manifestata la Chor

zum 2 ten Korzoll, hervor un-
rathet in in Künig, ex latere Christo

„Tradit spiritum“ 1.

cf. Dominum et Vivificantem

Tom. 4. Verbum Spinae aurore

There were Tuzigoot, Duchesne,
the King's oblique, Horse-hy
- Duck h.

Fürungen daren Umwandlung des Lages
für Druck L.: veränderte Drucke L.

Diglossina - rapayun 43
gran Kozak " effusio spiriti Ecclesie
manifestate

every m
" looking
2nd
+ 1
D. will

1. Thom

now
age

2. Hydro-
2. Freuen

8. Texts

Amos J. Van
H. J. Van

$\left(\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} \right)$

9. Thripia lodovici Enderb.

15

31 s.w.

210-155

Rusaliile – începe „timpul Bisericii”: *effuso Spiritu Ecclesiae manifestata* [Biserica revelată prin revărsarea Duhului]

new age
Sf. Hipolit
Sf. Irineu

8. *Tertia Passio DNJ. Chr. sec. Joannem*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

9. *Meditatio* a XVI-a

Respice fidem Ecclesiae [privește credința Bisericii]

Sf. Ioan al
Crucii

- *Manifestatio Spiritus S. consistit in „vita theologali”: fides, spes, caritas* [Revelația Sfântului Duh constă în „viața teologică”: credința, speranța, iubirea]

Justinus
Karmel
Eug. al
Pruncului

fides: assenso ad revelata participatio vitae Divinae: attinge ad Divina [credința: adeziunea pentru participarea revelată la viața lui Dumnezeu: să aspiți la cele Divine]

Isus
Newman
B. M.
card. Keng
Pin
Miei

(Sf. Ioan al Crucii: *Dios por participación* [Dumnezeu prin participare])

credința este sigură – are o mai mare siguranță decât cunoașterea umană, deoarece se sprijină pe Cuvântul lui Dumnezeu (Revelația)

„noaptea credinței” la Maica Domnului (cf. *enciclica Redemptoris Mater*)

Doamne, nu te uita la păcatele noastre, ci la credința Bisericii Tale...

colonna della Verità [coloana Adevărului]

10. *Medit. reasumpt.*

11. *Sexta Nona*

Cor. Ros.

12. *Via Crucis*

Cor. Ros.

13. *Ador. SS-mi*

Lectura

14. *Psalmi poenit.*

(Sołoviev)

15. *Vesp.*

B. Forte

16. *Medit. XVII*

Oratio – spei interpres [Rugăciunea – tălmăci al speranței]

- Edith Stein – *nessun processo di secolarizzazione può soffocare in noi il soffio dello Spirito S.* [nici un proces secularist nu poate să sufoce în noi suflul Duhului Sfânt]
 Viena.
 Sf. Ștefan
- *qui prega, spera* [cine se roagă speră]
- Sf. Toma – *preghiera è interprete del nostro desiderio verso Dio* [rugăciunea traduce dorința noastră de Dumnezeu]: Vie Împărăția Ta. Facă-se Voia Ta...
 Izbăvește-ne de cel rău...
- Ratzinger – *la preghiera è la lingua della nostra speranza* [rugăciunea este limba speranței noastre]
 – ce este speranță?
- Cateh.
 J. Pieper
 Caietano
 Bruckner
- *spes sperat Deum a Deo* [speranța îl așteaptă pe Dumnezeu de la Dumnezeu]
 – *spes non deludit* [speranța nu înșală]
in Te, Domine, speravi, non confundar in aeternum [în Tine, Doamne, am sperat, să nu fiu tulburat în veac]
deviazioni della speranza: acedia [abateri de la speranță: acedia]
(demonio / del mezzogiorno) – torpore spirituale [(demonul amiezii) – moleșeala spirituală]
medicina: perseveranza [remediul: perseverența]
amore della propria povertà [dragostea pentru propria sărăcie]
- S. Teresia → *Beati gli poveri di spirito* [Fericiți cei săraci cu duhul]
 ab Jesu
 Infante
 [Sf. Tereza
 a Pruncului
 Isus]
17. Lit. JChr. Sacerdotis / BMV / S. Jos.
18. Medit. a XVIII-a Iubirea este cea mai mare
Caritas – amor amicitiae [Milostenia – iubirea prieteniei]
 – „Nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni“ (In)
amicitia: benevolentia [prietenia: bunăvoința]
communicatio mutua [dăruirea de sine reciprocă]
 Cum poate fi *communicatio* [dăruirea de sine] dintre Infinit și finit?
- Sf. Toma →

- Dar Isus spune: „v-am numit pe voi prieteni“ ← Toma
- communicatio [dăruirea de sine] este posibilă datorită Harului (participatio Div. naturae [participarea la natura Divină]) – P. Lombard: Însuși Duhul Sfânt însuflețește spiritul omului Lombard
Ioan al Crucii
- Sf. Toma: *instinctus Spiritus S.* [impulsul Sfântului Duh]
- Dacă devenim prieteni ai lui Dumnezeu, ar trebui să devenim și prieteni între noi
- Prietenia și dragostea conjugală. Este indispensabilă Th.
curățirea simțurilor, a sentimentelor și a voinței.
„nu putem să trăim fără dragoste“
„*gusto della vita*“ [„gustul vieții“]
19. *Cor. Ros. (I)*
20. *Ador. Euch.*
21. *Ora sacră. Compl.*

I III

1. *Int. Preces*
2. *Matutinum*
3. *Medit. mat. Ecclesia Spiritu effuso manifestata: tradidit spiritum – Respice fidem Ecclesiae. Oratio: spei interpret – Caritas – amor amicitiae* [Biserica revelată prin revărsarea Duhului: a transmis Duhul – Privește credința Bisericii. Rugăciunea: tălmăciul speranței – Milostenia – iubirea prieteniei]
4. *Sacrum.* *Grat. act. Preces.*
Lit. pentru poporul pol.
5. *Implor. 7 doni Spi. S.* | Încredințare în mâinile Sfintei Fecioare Maria
6. *Laudes*
7. *Medit. a XIX-a* *Ecclesia – in fine saeculorum gloriose consummabitur* [Biserica – la sfârșitul veacurilor se va desăvârși în mod glorios]

Ecclesia peregrinans [Biserica în pelerinaj]

- *peregrinans* în drumul spre Patrie
- *La Chiesa è promessa della Patria:*
[*Concittadini dei Sancti* [Biserica este promisiunea Patriei: concetățeni cu Sfinții]]
- Speranța de a dobândi cele sfinte este totodată un impuls pentru a ne angaja în cele vremelnice.
- *Deviazioni* [Abateri]: orizontalitate, utilitarism
- v. Balthasar – Biserica *Chiesa è nella storia, ma simultaneamente la Trascedende!* [Biserica este înscrisă în istorie, dar în același timp o Transcedență!]
dovadă: Sacramentele: semnele
(*humilitas Sacramentorum* [smerenia Sacramentelor])
- 8. *Tertia* (Feria VI în Parasceve)

9. Medit. a XX-a

Sanctorum Communio [Comuniunea sfinților]

(*Sancta Sanctis* [Cele Sfinte Sfinților])

- *comunione alle cose sante* [comuniunea cu cele sfinte]
- *comunione alle persone sante* [comuniunea cu cei sfinți]
„*noi tutti siamo Chiesa*“ [„noi toți suntem Biserica“]
- *nostra debolezza aiutata dalla loro sollecitudine* [slăbiciunea noastră sprijinită pe ajutorul lor]
- Conc. Vat. II – Apocalipsa: orașul – Ierusalimul ceresc – care se pogoară din ceruri

Tereza a
Pruncului
Isus

Ce așteptăm din partea Sfinților?

Unirea cu Dumnezeu, harul, veșnica mântuire, orice ajutor pe acest drum.

- Merton – „*Comunicantes*“... [„în comuniune“] în Euharistie
- Leon Blois – numai în ceruri vom vedea cât datorăm Comuniunii Sfinților

10. *Sexta Nona*

12. [*sic*] *Medit. reasumpt.*

13. *Via Crucis*

Lectura

14. *Ador. SS-mi*

15. *Lit. SS-rum*

16. *Vesp.*

17. Medit. a XXI-a

Tertio Millennio adveniente

- *novissima* [cele de pe urmă]: LG, cap. VII LG, GS
- Occident – Orient (secularizarea – prigoana)
- tot mai multe amenințări / sectele
pentru credință și Biserică Aug.
- Biserica își continuă pelerinajul printre persecuții din
partea lumii și consolări din partea lui Dumnezeu
- Cei care au trăit cu gândul la Împărăția Cerurilor au fost
totodată promotori ai civilizației și ai culturii.
„jugul meu este dulce“
- pe Pământ suntem pelerini, dar pelerinii nu sunt vandali
- „*Tertio millenio*“ nu ascunde nelegiuirile pe care le-au
săvârșit creștinii
- *desiderio della unità dei cristiani* [dorința de unitate a
creștinilor] (dar aici se poate amesteca duhul acestei lumi) monac.
Maria non vince con la spada in mano, ma con la [călugării]
spada in cuore [Maria nu triumfă cu sabia în mână,
ci cu sabia din inimă]. copti-
← ortodocși
← Gertruda
v. Le Fort

18. *Lit. SS Cordis. BMV. S. J.*

Rozariul celor 5 Răni

Veni Sancte Spiritus

19. Medit. a XXII-a

Obviam Sponso [În întâmpinarea Mirelui]

Tre aspetti: [Trei aspecte:]

- 1° *Liturgia. Maranatha*. Vino, Doamne! Acest „*Maranatha*“ exprimă Biserica, oficiind Euharistia. Sf. Aug.
- Rugăciunea „*versus Orientem*“ [„către Răsărit“]: duomo di
- *Oriens ex alto* [Răsăritul cel de sus]: simbolism cosmic

- Aug. – *anticipazione della nuova venuta di Cristo* [anticipare a celei de-a doua veniri a lui Cristos]: *Obviam Sponso*
 – 2° *Obviam Sponso: desiderio di essere conformati a Cristo*
 [În întâmpinarea Mirelui: dorința de a ne asemana cu Cristos]
con le lampade ardenti [cu făcliile care ard]
carità pastorale per la Chiesa [dragostea pastorală pentru Biserică]
 3° – „*Obviam Sponso*”: *Sponsa semper magis conformis allo Sposo* [„În întâmpinarea Mirelui”: Mireasa tot mai ase-mănătoare Mirelui]. Martirii secolului XX
 Orig. a) „*Tempo della Chiesa*” – *tempo della attesa. Anche gli Santi del cielo attendono con noi* [„Timpul Bisericii” – timpul așteptării. Și Sfinții din cer așteaptă împreună cu noi].
 Cat. b) *Tempo della prova della Chiesa* [Timpul încercărilor pen-tru Biserică]
Tempo di svegliarsi [Timpul deșteptării]
 c) *Venuta dello Sposo* – *tempo sarà la sua sovrana decisione*
 [Venirea Mirelui – timpul /acesta/ va fi hotărârea lui su-verană]
 pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți
 20. *Cor. Ros. (II)*
 21. *Ador. Euch.*
 22. *Medit. reasumpt.*
 23. *Compl.*

2 III

1. *Int. Prec. mat.*
2. *Matut.*
3. *Medit. mat.*
(Reasumptio omnium dierum [Recapitularea tuturor zilelor])
4. *Sacrum.* *Grat. act.* *Pro Patria* [Pentru Patrie]
Preces

5. Medit. a XXIII-a

Au cœur de l'Eglise je serai l'amour [În inima Bisericii eu voi fi iubirea]

(s. *Ther. ab Jesu Inf.* [Sf. Tereza a Pruncului Isus])

- Chiesa santa [Sfânta Biserică]
- obolul văduvei: „a dat tot ce avea”, recapitularea întregii Evanghelii „nu știe dreapta ce face stânga”.

Ucenicii trebuie să învețe cine este cu adevărat mare în Împărăția Cerurilor.

Văduva – *figura della Chiesa* [simbolul Bisericii]

- Îl binecuvântăm pe Tatăl pentru sfințenia pe care o dă Bisericii. Aici cuvintele Sf. Tereza a Pruncului Isus „*Au cœur de l'Eglise je serai l'amour*”. Sfințenia este posibilă pentru toți.

Încheiere. Cuvânt

Pater noster [Tatăl nostru]

Cateh.
Folio
tot textul
pr. Bali

UIOGD

AMDG

Exercitia spiritualia 1997
16 II–22 II
CARD. R[OGER] ETCHEGARAY

16 II

Lamentații

Litaniae

1. ora. 18 *Exp. SS-mi*
2. *Vesp.*

3. I *Medit. introductiva*

„*Tertio millennio adveniente*“: Anul I: Cristos

A cincea Evanghelie – cea pe care o scriu creștinii cu viața lor

Experiența Curiei Romane depășește granițele Curiei – (card. Confalonieri) – comunitatea dicasteriilor: rugăciunea colectivă –

„Rugați-vă și pentru noi, ca să putem vesti Misterul lui Cristos“

Cuvântul s-a făcut Trup – acesta este Isus Cristos
Memoriale di Pascal „fuoco“ [Memorialul lui Pascal „focul“]

(precum Moise în rugul aprins) = fără Cristos nu știm nici Cine este Dumnezeu, nici cine suntem noi înșine.

4. *Ador. SS-mi*
5. *Medit. reasumpt.*
6. *Compl.*

17 II
Feria II [luni]

1. *Int. Preces. Ador.*
2. *Medit. Mat.*
Moise *ad montem Horeb* [pe muntele Horeb]
3. *Sacrum. Grat. actio*
Încredințare în mâinile Sfintei Fecioare Maria
4. *Laudes*
5. *Medit. a II-a*
Numele lui Isus Cristos
Fiul lui Dumnezeu
↓
„Tu ești Fiul Meu cel iubit, în Tine îmi găsesc toată bucuria“
↑
în relația cu Tatăl
„Cine Mă vede pe Mine Îl vede și pe Tatăl“
Abba
„și Îl vom vedea, așa cum Este“
„Tatăl nostru“: fiii în Fiul
6. *Implor. donorum SSpir.*
Passio DNJ. Chr. sec. Math [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
7. *Tertia*
8. *Medit. a III-a*
Tatăl – Paternitatea
împotrivirea gândirii contemporane (*societas represiva* [societatea represivă])
crește în același timp dorul după Tatăl
„*nemo tam pater quam mater*“ [„nimeni /nu e/ un astfel de tată precum mama“] *perdono* [iertarea] – (cf. tabloul lui Rembrandt)

Sf. Ioan al
Crucii
Sf. Tereza

giovedì 8 agosto

s. Gaetano

Thursday Donnerstag 'Teudi
4ETBEPT Jueves

August August Awt
ABTYCT Agosto

17. II

Tera II

1. Mat. Pres. Adon

2. Med. Mar.

1. Hojein ord matre Honb

3. Sacram. Gra. acta
Act. aduna 11.11.

4. Laudes

5. Med. II

Insana Insan Chyana:

Sym Bry

4. Pen pro Sym am. m. 11.11. 11.11. 11.11.

man. m. 11.11. 11.11. 11.11.

in m. 11.11. 11.11. 11.11.

Abbe

4. ing. 11.11. 11.11. 11.11.

4. One man : Sym. 11.11. 11.11.

Imp. 11.11. 11.11. 11.11.

11.11. 11.11. 11.11.

7. Tertia

8. Med. III

Op. 11.11. 11.11. 11.11.

11.11. 11.11. 11.11.

„*Dives in Misericordia*“

(Ali Agca)

Biserica împlinește misiunea Milostivirii lui Dumnezeu

(Pascal)

Bucuria iertării

„este mai mare bucurie în cer...”

„*misericordia a generatione in generationem*“ [„milostivirea din neam în neam”]

Sf. Tereza
a Pruncului
Isus

(Urs v.
Balthasar)

9. *Sexta Nona*

10. *Medit. reasumpt.*

11. *Via Crucis*

12. *Ador. SS-mi*

Lit. Nom. DNJCh

13. *Lit. SSrum*

Lit. BMV

Lit. S. Joseph

Lect

13. [*sic*] *Vesp.*

14. *Medit. a IV-a*

Spirito S. (Spirito di Christo) [Duhul Sfânt (Duhul lui Cristos)]

= ne învață același lucru ca și Cristos

Credo [in] Spiritum Sanctum [Cred /în/ Sfântul Duh]

„*Dominum et Vivificantem*“ [„Domnul și Dătătorul de viață”]

enciclica (partea a III-a) partea a II-a „va convinge lumea”...

Rusaliile: Duhul Sfânt conferă sensul potrivit oricăru
rui cuvânt din Evanghelie și puterea evanghelizării: insuflă Viață.

15. *Matut. anticip. (Feria III)*

16. *Veni Creator*

17. *Medit. a V-a*

„Mergeți în toată lumea, învățați toate popoarele...”

Evanghelizarea

Paul VI „*Evanghelii nuntiandi*“
 întâlnirea religiilor: Assisi 1986
 iudaismul = religie protocreștină
 „*Nostra aetate*“

- moștenire comună cu Israel
- *incontro / scontro delle religioni una sfida maggiore del nostro tempo* [întâlnirea / confruntarea religiilor /este/ o mare provocare a vremurilor noastre] nu se poate vorbi despre „*vie parallele*“ [„câi paralele“] spre mântuire
Cristos – singura cale a mântuirii
- 18. *Cor. Ros. (I)*
- 19. *Ador. SS-mi*
- 20. *Medit. reasumpt.*
- 21. *Compl.*

18 II

Feria III [marți]

1. *Int. Preces Ador.*
2. *Medit.* („*Pater noster*“ – *de textis Feriae III* [„Tatăl nostru“ – din lecturile zilei de marți])
3. *Sacrum. Grat. actio. Preces*
 – Încredințarea (Grignion) *Imploratio donorum S. Spir.*
4. *Laudes*

5. Medit. a VI-a

Rugăciunea.

Rugăciunea lui Cristos o cunoaștem într-o anumită măsură. În primul rând s-a rugat singur (în camera inimii). Cu siguranță s-a rugat cu Psalmii

Rugăciunea din Grădina Ghetsimani – apogeul

Rugăciunea de pe cruce

rugăciunile lui Cristos

Agonia lui Cristos este totodată apogeul Misterului Său (toate cuvintele, toate acțiunile – totul este plină-tea rugăciunii și a Misterului)

Trebuie ca rugăciunea lui Cristos să devină rugăciunea noastră. Suntem chemați să participăm.

Ceea ce ne învață Cristos despre rugăciune este foarte simplu și totodată profund. „*Pater noster*“ ... [„Tatăl nostru“ ...]: „îndrăznim să spunem“ Tatăl meu și Tatăl nostru.

6. *Tertia Passio DNJChr sec. Marcum*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

7. Medit. a VII-a

Lectio Divina [Lectura Divină]. Rugăciunea trebuie să-și găsească temeiul în Cuvântul lui Dumnezeu.

Evanghelia – Rugăciunea – Predica

Creștinismul este religia Cărții (Cuvântul lui Dumnezeu).

Sf. Ignatie
al Antiohiei

Lectio divina – *studium* (*Const. Dei Verbum*) – „*lumina*“ (Botticelli): „*Madonna del Libro*“ [„Madonna cu Cartea“] – Textele Părinților (patristica) – dimensiunea contemplativei (Carmel).

Lectio divina trebuie să fie ancorată în Biserică: (= liturgia)

Claudel

8. *Sexta Nona*

9. *Medit. reasumpt.*

10. *Via Crucis*

11. *Ador. SS-mi*

12. *Psalmi poenit.*

13. *Vesp.*

4. Medit. a VIII-a „Cel Crucificat“ [ilizibil]

Încă de când vine în lume, spune: „Iată, Tată, am venit să fac Voia Ta“. De la venirea în lume se pregătește pentru acest „ceas“, așadar nu doar cele trei ceasuri pe

Golgota, ci o lungă pregătire pentru a împlini ceea ce a spus Isaia în cântecul despre Slujitorul lui Iahve.

Cullmann
Claudel

Suferința: o problemă fără răspuns la dimensiune umană. Răspunsul l-a dat Cristos: El Însuși Și-a asumat Crucea – cu adevărat El a luat asupra lui suferințele noastre (Is.)

Dostoievski
Scheler

După Cristos, suferința nu mai este „*scandalum*” [„păcățuire”], ci „*mysterium*” [„mister”].

Pascal

Bulgakov
Journet

Nebunia crucii – *folia crucis*

Stabat Mater: o, Tu, care ai suferit împreună cu El
14. [sic] *Matut. anticip.*

15. Medit. a IX-a Ave, Verum Corpus [Bucură-te, Trup Adevărat]

Guittou

„Dacă murim cu Cristos, tot cu El vom trăi” []

„De aceea Mă iubește Tatăl, pentru că Îmi dau viața. Nimeni nu Mi-o ia, ci o dau Eu de la Mine”... am putere...

Rilke

„A coborât în iad”: într-un fel consecința finală a Întrupării: „a coborât printre cei morți”.

„Moartea”: dacă murim cu Cristos, tot cu El vom trăi.

v. Balthasar
Studiu
despre
Sf. Tereza
a Pruncului
Isus
Inf.

Sf. Tereza M: ultimele 18 luni de viață: „noaptea”: „a muri din dragoste”

„nu mor, pătrund în Iubire”

„jurnalul” agoniei

„Tâlharul cel Bun” – „*ha rubato il Cielo*” [„a furat Cerul”]

16. *Cor. Ros. II*

17. *Ador. SS-mi*

18. *Medit. reasumpt.*

20. [sic] *Compl.*

19 II

1. *Int. Preces. Ador. Euch.*
2. *Medit.* (Ninive – Iona)
3. *Sacrum. Grat. act.*
Încredințarea (de Monfort)
Implorantur 7 dona Spiritus S.
4. *Laudes*
5. Medit. a X-a
„*Volto di Christo, volto dei fratelli*“ [„chipul lui Cristos, chipul fraților“]
(Icoana – mai mult decât o imagine, mai mult decât un tablou]: Răsăritul
– Cine este aproapele meu?
Parabola despre bunul samaritean
Multitudinea de chipuri omenești este o expresie a bogăției Chipurilor lui Cristos.
Biserica – *fondatrice della fraternità* [fondatoarea fraternității]
– *promotrice* [promotoarea]
„să-ți iubești aproapele ca pe tine însuși“
nb (De fapt, întreaga temă se află în titlu)
6. *Tertia* *Passio DNJChr. sec. Lucam*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
7. Medit. a XI-a
„*Volto di Cristo, volto dei sacerdoti*“ [„Chipul lui Cristos, chipul preoților“]
„*Sacerdos – alter Christus*“ [„Preotul – un alt Cristos“]
Situția în dieceză – situația în Curia romană, la fel și în Curie – *verum misterium sacerdotale, pastorale* [adevăratul mister preoțesc, pastoral]
vizite ad limina!
← observații

Burundi:

sugestie!

Episcopii în Curie

8. *Sexta Nona*

9. *Medit. reasumpt.*

10. *Via Crucis*

11. *Ador. SS-mi*

12. *Lit. SS-rum Lectura*

Lit. Nom. Jesu

BMV, S. Joseph

13. *Vesp.*

14. Medit. a XII-a

Biserica – misterul

Mysterium același lucru cu misterul lui Cristos. (Paul VI „*Ecclesiam suam*“)

Bernanos

Imaginile Bisericii (LG) Conciliul a ales imaginea „Poporului lui Dumnezeu”

Renan

Credința în Biserică, organic contopită cu credința în Cristos. Biserica – Împărăția lui Dumnezeu

A crede în Biserică înseamnă a avea răspundere pentru întreaga lume în perspectiva Împărăției lui Dumnezeu istoria și geografia Bisericii

Guitton

H. Rahner

Biserica Sfântă

Biserica în pustiu

Cad în genunchi în fața misterului Bisericii.

15. *Matut. anticipatum*

16. *Veni Sancte Spiritus* [Vino, Duhule Sfinte]

17. Medit. a XIII-a Biserica – Mamă

Mama, Cea care ne dă naștere în Sacramentul Botezului

Claudel

|| „Nu-L poate avea pe Dumnezeu drept Tată cel care nu are Biserica drept Mamă” (Sf. Ciprian) (catehumenii)

- Maria – Mamă în Biserică – Mama Bisericii (enciclica *Redemptor hominis*) (De Lubac)
 oare iubim Biserica?
 nu există reformă fără iubire
 a iubi Biserica – înseamnă a privi Biserica prin ochii lui Cristos
 Biserica – singurul loc al mântuirii omului
18. *Cor. Ros. (III)*
 19. *Ador. SS-mi*
 20. *Medit. reasumpt.*
 21. *Compl.*

Teilhard de
Chardin

20 II

1. *Int. Preces. Ador. Euch.*
 2. *Medit. mat. (Lecturae – Ester – „orice vei cere...”)*
 3. *Sacrum Grat. actio. Preces*
 - a) Încredințare în mâinile Sfintei Fecioare Maria
 - b) *Implorantur dona Spiritus S.*
 4. *Laudes*
 5. Medit. a XIV-a
Riconosci nel offerta della Tua Chiesa la Vittima immo-
lata per la nostra Redenzione [Privește cu bunătațe la
- darul Bisericii Tale, recunoscând în el jertfa prin care ne-ai împăcat cu Tine].
- „*Eucharistia facit Ecclesiam – Ecclesia facit Eucharistiam*“ [„Euharistia celebrează Biserica – Biserica celebrează Euharistia“]
- || Felul în care oficiezi Euharistia arată ce fel de preot ești.
- Liturgia Cuvântului – Liturgia Jertfei
bucuria comunității (*communio*) întru Cristos
Euharistia și misiunea
China || Roma

*Padri del
deserto*
[Părinții
deșertului]

Reforma liturgică Vat. II

6. *Tertia* *Passio DNJChr sec. Joannem*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

7. *Medit. a XV-a Cristo casto* [Cristos neprihănit]
Tre segni del Regno: castità – povertà – obediienza [Cele
trei semne ale Împărăției: castitatea – sărăcia – ascultarea]

Cristo casto [Cristos neprihănit] – celibatar pentru
Împărăția cerului

- „nu știți că eu trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?”
- „oricine face voia Tatălui Meu cel Ceresc, acela îmi este
și frate, și soră, și mamă...”
- nu Mă atinge, pentru că nu M-am urcat încă la Tatăl
- Paul VI „*Sacerdotalis coelibatus*”: motivația cristologică.
Celibatul are un sens antropologic.

Cei 144 000 din Apocalipsă

8. *Sexta Nona*
9. *Medit. reasumpt. (Via Crucis)*
10. *Ador. SS-mi*
11. *Psalmi poenit.*
12. *Vesp.*

13. *Medit. a XVI-a Christo povero* [Cristos sărac]

„*Dio è Quello che non possiede e non può essere posseduto*“ [„Dumnezeu este Cel care nu posedă nimic și nu
poate fi posedat”].

Christo – icona di Dio povero [Cristos – icoana lui
Dumnezeu sărac] „fiind bogat, s-a făcut sărac pentru
voi, ca să vă îmbogățiți cu sărăcia Lui“

- tot edificiul Bisericii de-a lungul istoriei s-a înălțat pe
sărăcie

Pascal (moartea lui Pascal)

(*poveri di Jahwe* [săracii lui Iahve])

Sf. Francisc
din Assisi
M. Tereza
din Calcutta
Sf. Martin
de Tours

- Isus din Nazareth: sărăcia
- Prima Duminică a Postului Mare – evanghelia despre ispitirea lui Cristos
- 14. *Matut. anticipatum*
 „*Ubi caritas est vera*“ [„Acolo unde iubirea este adevărată“]
- 15. *Medit. a XVII-a Christo obbediente* [Cristos ascultător]
 „*Vengo per fare, o Dio, la Tua volonta*“ [„Vin să fac, Tată, voia Ta“]
Isus la 12 ani
Ghetsimani
 „supus până la moarte, moartea pe cruce“
Adam – Cristos
per inobedientiam unius
 – *per obedientiam Unius* [prin neascultarea unuia – prin ascultarea de Unul]
hrana mea este să fac voia Tatălui
 „ceasul meu“ – ceasul prevăzut și stabilit de Tatăl
pentru creștini și ascultarea este calea spre Tatăl //
 (este mai greu să poruncești decât să ascuți)
 /în/ ascultare /este și/ „a asculta“ (Cuvântul)
să iubești ascultarea
Sinai – Muntele celor 8 fericiri
- 16. *Cor. Ros. (I)*
- 17. *Ador. SS-mi*
- 18. *Hora santa. Compl.*

pr. Bidogar SJ.
 pr. de Lubac
 Sf. Ioan
 al Crucii

21 II

- 1. *Int. Preces*
- 2. *Ador. Euch.* Lit. Pop. Pol.
- 3. *Medit. mat.*
 (Iezechiel – Predica de pe Munte)
- 4. *Sacrum* Grat. actio. Preces

a) încredințare în mâinile Sfintei Fecioare Maria (Grignion)

b) *Implorantur doni S. Spiritus*

5. *Laudes*

6. Medit. a XVIII-a

Cristos – noul Adam

(Sf. Pavel: primul Adam – ultimul Adam)

neascultarea – ascultarea [ilizibil]

În gândirea lui Dumnezeu

ultimul (al doilea) Adam este cel dintâi

fe și *in ordine executionis* [în ordinea creației]

Al doilea Adam vine după primul

(înnoire *in Christo* [în Cristos]: firul conductor în toată istoria)

Născut înainte de orice creatură

Primul născut în întreaga creație

| Adam – Cristos

| Eva – Maria:

Mama tuturor celor vii

Christus – nostrum „Amen“ [Cristos – al nostru

„Amin“]

„Da“

7. *Tertia*

8. *ex Feria VI in Parasceve*

9. Medit. a XIX-a „*Testimone fedele*“ [„Martorul credincios“]

(Apocalipsa) Martor credincios

Apocalipsa – scrisoare către Biserici – cartea cristologică – Cristos – Martor (Martir) credincios –

Claudel

Martirio dei Christiani dei primi secoli e in tutti gli secoli [Martiriul creștinilor din primele secole și din toate secolele]

D. Rops

martirio e battesimo [martiriu și botez]

martirio ed Eucharistia [martiriu și Euharistie]

7 scrisori ale Sf. Ignatie al Antiohiei
 apoi Sf. Antonie pustnicul
 o formă specială de „*martyrium*“
pentru că toți creștinii sunt chemați ca martori
 (*Martyri giapponesi* [Martirii japonezi])
 !! (*martyri del nostro secolo* [martirii vremurilor noastre])!!
 („*Tertio millennio adveniente*“)

martyrologium
 ortodocși – catolici – anglicani (Uganda) – evanghelici
Aleksander Meń

↑ Biserica este puternică atunci când este crucificată
Jerzy Popiełuszko

China
Albania (card. Koliqi)

10. *Sexta Nona*

11. *Medit. reasumpt.*

12. *Via Crucis*

13. *Ador. SS-mi*

14. *Litania SS-rum* (*Lectura*)
Lit. S. Cordis DNJ. Chr.
BMV S. Joseph

15. *Vesp.*

16. Medit. a XX-a „*Nostro Signore*“ [„Domnul nostru“]

Dominus Noster [Domnul Nostru]

(*Paulus*)

„...I-a dat un Nume mai presus de orice alt nume“

[Pavel]

...Isus Cristos este Domnul

KYPIOS

(*Paulus VI*)

Signoria di Christo si estende a tutte le cose visibili e invisibili [Domnia lui Cristos este asupra tuturor celor vizibile și invizibile]

[Paul VI]

- è „*cosmica*“ [este „cosmică“ / universală]. „*Pantokrator*“
 (*S. Paulus*) „*pleroma*“ [(Sf. Pavel) „plinătatea“]
- lumea nu L-a recunoscut... a venit la ai lui, iar ai lui nu
L-au primit

între „deja“ ... și „încă nu“ – o tensiune permanentă
Parusia [ceea ce urmează să vină]
 celebrarea Regelui Cristos, care încununează întregul
an liturgic al Bisericii

17. *Matut. anticipatum*

(Tronul Sf. Petru)

18 *Medit. a XXI-a* Veni Domine Jesu [Vino, Doamne Isuse]
Lumea trăiește cu obsesia distrugerii, a sfârșitului ei.
 Viața Bisericii este orientată spre „*Maranatha*“, spre
 Cea de-a doua Venire.

„*donec veniat*“ [„până când va să vină“]
veșnicia a „intrat“ deja în timp
odată cu Cristos Cel crucificat și înviat „timpul s-a
împlinit“
 cu Cristos Cel înviat am intrat deja în plinătatea
timpului

Ce facem pentru a grăbi Venirea Lui?

! Euharistia: parusia anticipată

– apogeul speranței creștine: aclamația după Schimbarea
 la Față! Ziua Domnului

(Judecata de Apoi după Matei 25)

Viața veșnică: este Viața veșnică pentru a Te cunoaș-
 te pe Tine, Tată, și pe Cel pe care L-ai trimis, pe Isus
 Cristos

Parusia lui Cristos este începutul unei „noi creații“.
pentru ca Dumnezeu să fie „Totul în toți“

19. *Cor. Ros. II*

20. *Ador. Euch.*

21. *Medit. reasump.*

22. *Compl.*

22 II

1. *Int. Preces*
2. *Ador. SS-mi*
3. *Medit. matut.*
(*cathedra S. Petri* „Tronul Sf. Petru“)
4. *Sacrum* *Grat. act. Preces*
a) Încredințarea sf. Grignon de Monfort
b) *Imploratio donorum Spiritus S.*
5. *Laudes*

6. Medit. a XXII-a Maria:
Causa nostrae laetitiae
Motivul bucuriei noastre

Buna Vestire

Salvatore – *Precursore* [Mântuitorul – Începătorul]

Akathistos [Acatistul]: bucură-te

AMDG / JPII ✠

„Binecuvântat pântecul care Te-a purtat și sânul pe care L-ai supt...”

Maria: 10 zile în Camera de sus în așteptarea venirii
Duhului Sfânt

Acolo s-a născut „*devozione Mariana*” [„devoțiunea marială”]

1966: [Piekary]!

Sf. Anzelm | *Deus Pater omnium rerum creatarum*
Maria Mater re-creatarum [Dumnezeu Tatăl
tuturor lucrurilor create Maria Mama celor
înnoite]

Claudel

Cath. S. Petri [Tronul Sf. Petru]

beatus es Simon Petre [fericit ești,
Simone Petru]

7. Încheiere. Cuvânt. *Magnificat*

Exercitia spiritualia 1998

I–7 III

CARD. J[ÁN] CH[RYZOSTOM] KOREC SJ (NITRA)

I III

ora 18 Lamentații

1. *Exp. SS-mi*
2. *Vespro II. Dom. I. Quadragesimae* [Vespelele, Prima Duminică a Postului Mare]
3. *Medit. introductiva*
 - Martorul Bisericii catacombelor sec. XX!
a venit să dea mărturie
 - Tertio Millennio adveniente
Anul Duhului Sfânt
 - secolul XX: două experiențe de viață fără Dumnezeu – poate au devenit o nouă descoperire a adevărului despre Dumnezeu
 - Curia Romană – „cenacolo permanente” [„o Cameră de sus permanentă”]
(Paulus VI [Paul VI])
 - tăcere și reculegere în prezența lui Dumnezeu
 - *forza della Chiesa* [puterea Bisericii]
 - *Jesus Christus heri et hodie et in saecula* [Isus Cristos ieri și azi și în veci]
4. *Ador. SS-mi*
5. *Medit. reasumpt.* *Matut. anticipatum*
6. *Compl.*

2 III

1. *Praep. ad Sacrum**ador. SS-mi**Implorantur doni Spiritus S.**Lit. SS. Pol.*2. *Medit. matut. (de die! [despre această zi])*3. *Sacrum**Grat. act.**preces*4. *Laudes*5. *Medit. a II-a*– *Da Dio o dal nulla?* [Din Dumnezeu sau din nimic?]Creația!*Monod*nici o structură rațională nu se naște „*per casum*“ [„din întâmplare“]Cartea Genezei: contra [contrariul]: diversele forme de materialism / de evoluționism

Există un singur Dumnezeu. Creatorul cerului și al pământului:

Dumnezeu a încredințat acest adevăr lui IsraelCreatorul omului: după chipul și asemănarea lui Dumnezeu„dal nulla“ [„din nimic“] lumea nu putea să se nască singură. A trebuit să fie creată.Biserica – noul Israel – trebuie să susțină acest adevăr fundamental despre creație. Și asta în contextul tuturor provocărilor vremurilor noastre.*(Passio DNJChr. sec. Mat. [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei])*6. *Tertia*7. *Medit. a III-a Verità sull'uomo* [Adevărul despre om]
omul – *mysterium* [misterul]

profunditas est homo et cor eius abyssus [profunzime e omul și inima lui abis] Shakespeare

Ps 8

Omul exterior – lăuntric

Ce este omul, de vreme ce Dumnezeu i L-a dat pe Fiul Său?

Dumnezeu – Omul

Omul și lumea animală

Chesterton

Omul – ființă care se roagă. Urmele omului duc la Dumnezeu.

(de la cele primordiale la Capela Sixtină)

Michelangelo

Cristos: perfecta immagine di Dio [imaginea perfectă a lui Dumnezeu]

Adamo – Christo [Adam – Cristos]

Pascal

primo – secondo Adamo [întâiul – cel de-al doilea Adam]

Weizsäcker
Malraux

cum să asiguri viitorul omului!

negarea lui Dumnezeu → negarea omului

Dio, abbi pietà di noi! [Doamne, ai milă de noi!]

8. *Sexta, Nona*

9. *Reflexiones super Conf. II et III* [Reflecții în legătură cu confesiunile a II-a și a III-a]

10. *Ador. SS-mi*

11. *Lit. SS-rum Lecturae*

Lit. SS Nom. JChr., BMV / S. Joseph

12. *Vesp.*

13. *Medit. a IV-a*

„*Mysterium iniquitatis*“ [„Misterul fărădelegii“]

Gen. 3. Păcatul de la originile umanității

Moștenirea păcatului originar – atât de vizibilă în vremurile noastre

Experiențele propriei Patrii și ale propriei vieți

omul a opus „propriul“ proiect de viață planului lui Dumnezeu

uomo presenta la fine della Creazione [omul prezintă sfârșitul Creației]

arriva a vantarsi del suo peccato [ni se întâmplă să ne lăudăm cu propriul păcat]

Consecința păcatului este moartea
mai amenințătoare decât moartea este „*mors aeterna*“
[„moartea veșnică“]

Singurul Mântuitor – Cristos

14. *Meditatio* a V-a

super praedicato: [despre conținutul prediciei]

(„*profunditas est homo et cor eius abyssus*“ [„profundzime e omul și inima lui abis“])

15. *Medit.* a IV-a [sic]

„*Salvatore promesso*“ [„Mântuitorul făgăduit“]

Istoria lui Israel, care își are începutul în Avraam

Prorocirea lui Isaia despre Emmanuel născut din Fecioara Ier / Daniel / Miheia

„*Servo di Dio*“ [„Slujitorul lui Dumnezeu“] (Is)

omul durerii

Toate acestea în linia Protoevangeliei

Messia promesso e aspettato! [Mesia cel făgăduit și așteptat!]

Făgăduința vorbește despre o „Femeie“

promessa e aspettata [făgăduită și așteptată] (Maria)

Ioan Botezătorul – misiunea lui a fost de a-L arăta pe Mesia cel prezent.

Toată istoria omenirii atinge în El încununarea: „Cu-vântul s-a făcut Trup“ / In 1

16. *Cor. Ros. (I)*

17. *Bened. Euch.*

18. *Matut. anticip.*

19. *Medit. reasump.*

20. *Compl.*

3 III

1. *Praepar. ad Sacrum*
Ador. SSmi
Implorantur dona Spir. S.
 Lit. Pop. Pol.
2. *Medit. matutina*
 (despre Cuvânt
 despre rugăciunea „Tatăl nostru“)
Sacrum. grat. actio. Preces
3. *Laudes*
4. *Medit. a VI-a*
Mysteria vitae Christi [Misterele vieții lui Cristos]
Vangelo è una forza! [Evanghelia este o forță!]
Isus Cristos – Singurul Mijlocitor între Dumnezeu
 și om
Doar prin El putem să ne apropiem de Tatăl
 Fiecare Liturghie cuprinde toate misterele vieții lui
Cristos
 Evanghelia [ilizibil] doar biografie, ci și „*annunzio di*
salvezza“ [„vestire a mântuirii“]. *Verità rivelata* [Adevărul
 revelat]
 Viața, crucea, învierea
 toate acestea dăinuie
Cristos lucrează în Biserică: Cuvântul și Sacramentele
messaggio continuo [vestirea continuă]
 Câți oameni participă la acest Mister!
 Maica lui Cristos aparține pe deplin acestui Mister
Chrystus heri hodie et in saecula [Cristos ieri, azi și în
 veci]
 Trăim prin Viața Lui, prin Misterul Lui mântuitor.
5. *Tertia*
6. *Medit. a VII-a*
Primi discipoli [Primii ucenici]

Andrei, Petru, fiii lui Zebedeu
până atunci ucenici ai lui Ioan Botezătorul

„Veniți după mine“

Așa începe șirul de chemări legate intrinsec de istoria Bisericii

– Învățătorule, unde locuiești?

– Veniți și vedeți – (deviza Paris)

Au mers, au văzut, au rămas cu El

Andrei îl aduce pe Simon, fratele său

Cristos către Simon: „te vei numi Kefă“, adică Petrus /

Pietro [Petru]

Nomen – munus [Nume – misiune]

„L-am găsit pe Mesia“

Munus Petri [Misiunea lui Petru] pentru Biserică

Amore – Autorità [Dragostea – Autoritatea] – fără de care nu ar putea exista Biserica

Chemarea lui Petru ca paradigmă a tuturor chemărilor în Biserică

7. *Medit. concl.* „Cristos trăiește în mine“

8. *Via Crucis*

9. *Ador. SSmi* *Lecturae*

10. *Psalmi poenit.*

Lit. SS Cordis DNJChr., BMV, S. Joseph

11. *Vesp.*

12. *Medit. a VIII-a*

„Cristo parla anche a noi“ [„Cristos ne vorbește și nouă“]

„Spersonalizzazione“. *Numeri* [„Depersonalizarea“. Cifrele]. Masele – nu persoanele

Sfânta Scriptură numește și cheamă pe nume. Isus – persoană – Bunul Păstor cheamă pe fiecare pe nume –

– „De atâta timp sunt cu voi și nu M-ați cunoscut“

„Marta, Marta“... etc.

„Maria“ (după Înviere)

„Saulo, Saulo“ [„Saule, Saule“]
 „m-a iubit
 și și-a dat viața pentru mine“
 „știa ce este în om“, îl cunoștea pe dinăuntru
Samariteanca

Natanael

Zaheu

Cristos ne cunoaște și ne iubește pe fiecare dintre noi
 în același mod

„La cine vom merge“

<div style="font-size: 4em; line-height: 1;">{</div>	„O, Doamne, Tu te-ai uitat la mine Buzele Tale au rostit astăzi numele meu“ „ <i>Totus Tuus</i> “ [„Al Tău în întregime“]	<div style="font-size: 4em; line-height: 1;">}</div>
--	---	--

13. Reflecții concl.

14. *Medit.* a IX-a

„Segregatus in Evangelium“ [„Rânduit pentru vestirea
 Evangheliei“]

Misiunile sacerdotale – *segregatus in Evangelium*

„*Presbyterorum ordinis*“

– „*ut labia sacerdotum scientiam custodiant*“ [„pentru ca
 buzele preoților să păzească știința“] înainte de toate

„*scientiam spiritualem*“ [„știința duhovnicească“]

(*scientiae sacrae* [științele sacre])

de aceea trebuie să se roage și să citească mult (*scientia
 sacra* [știința sacră])

(Sfinții Chiril și Metodie)

„Segregatus in Evangelium“ [„Rânduit pentru vestirea
 Evangheliei“] prin puterea Duhului Sfânt, care formează
 în noi personalitatea preoțească autentică.

Oamenii încredințează preotului problemele și tainele
 lor.

„*Donum et mysterium*“ [„Dar și mister“]

Sfinții preoți

Sacerdos – alter Christus [Preotul – un alt Cristos]

┌ Sfinții preoți
└ pe care Dumnezeu i-a dat Slovaciei
 în perioada persecuțiilor

15. *Cor. Ros. (II)*

16. *Bened. Euch.*

17. *Matut. ant.*

18. *Reflecții*

19. *Compl.*

4 III

(S. *Casimirus* [Sf. Cazimir Jagellon])

1. *Praepart. ad Sacrum*

Ador. SSmi

Laudes S. Casimiri [Laudele Sf. Cazimir]

Implorantur dona S. Spiritus

Lit. Pop. Pol.

2. *Medit. mat.*

(texte liturgice ale Sf. Cazimir)

3. *Sacrum*

Grat actio. Preces

4. *Laudes*

5. *Meditatio a X-a*

Sacerdote immerso nei misteri [Preotul cufundat în mistere]

immersus in mysteriis! [cufundat în mistere]

viața în credință, viața supranaturală

pentru a fi un bun păstor, trebuie să fi pentru ceilalți!

Viața preotului „depășește“ (este dincolo de) viața omenească.

A rămas singur ca să fie pentru toți.

S. Gregorius: *ars artium regimen animarum* [Sf. Grigorie /cel Mare/: arta artelor /este/ guvernarea sufletelor]

don Bosco

Preotul trebuie să fie gata să vestească și adevărurile grele (*de novissimis!* [despre lucrurile ultime!])

precum Cristos – tot astfel preotul trebuie să fie „*immersus*“ [„cufundat“] în misterele creației și ale răscumpărării

(*Refl. post medit.*)

Passio DNJChr. sec. Lucam [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

6. *Tertia*

7. *Medit.* a XI-a

„*La parola viva di fede*“ [„Cuvântul viu al credinței“]

Preotul „*immersus in Mysteriis*“ [„cufundat în mistere“] este capabil de un asemenea Cuvânt viu al credinței

Acesta ar trebui să fie un cuvânt totodată „contemporan“, care să se adreseze nevoilor oamenilor de astăzi foloasele literaturii și artei

Cuvântul credinței trebuie să răsună în mod autentic în contextul prea numeroaselor cuvinte ale culturii contemporane „de masă“.

Trebuie să fie cuvântul credinței, nu al științei și tehnicii umane. Hegel

„Păcatul“ – temă inevitabilă

Cuvântul credinței arată întotdeauna calea spre viața veșnică

Tema „aeternità“ [eternitatea]!

[exemplu:
Mikoian
și mama lui]

Sotto la guida dello Spirito Sancto [Sub egida Duhului Sfânt].

7. *Medit. reasumptiva*

8. *Sexta Nona*

9. *Via Crucis*

10. *Ador. SS-mi*

11. *Lit. SS-orum*

Lit. SS Nom. DNJChr., BMV, S. Joseph

12. *Vesp. Lecturae*

13. *Medit. a XII-a*

„Vivificati dall'amore“ [„însuflețiți de iubire“]

Cristos cheamă pe mulți pentru diferite misiuni (munus – munera [misiune – misiuni])

În fiecare epocă se găsesc oameni, creștini, care îl urmează pe Cristos Domnul, opunându-se „lumii“.

Nu lipsesc greutățile pe acest drum.

„Lumea“ are modelele ei. Este nevoie de o profundă viață lăuntrică pentru a nu ceda.

trebuie să fim smeriți

trebuie să folosim mijloacele verificate

Mărturia unui

preot de 89 de ani

din Nitra:

animato dall'amore di Christo

[însuflețit de iubirea pentru Cristos]

– și mulți alții.

14. *Matut. anticipatum*

15. *Medit. a XIII-a*

„Dalla preghiera alla missione“ [„De la rugăciune la misiune“]

Cum poți să-i slujești pe toți fără rugăciune? Fără Cristos?

„Fără Mine nu puteți face nimic.“

Preoția noastră se maturizează odată cu rugăciunea.

Rugăciunea – izvor al creativității

– a te ruga înseamnă a-L întâlni pe Dumnezeu Cel care vine

6

venerdì

settembre

s. Petronio vescovo

13. Med. IX

"Viviparati dal amore"

f. 22

Freitag Vendredi
VendrediSeptember September
СЕНТЯБРЬ Septiembre

Chrysos postulare vringh de nongh velen
 crumpe unone?
 vee brachy e laidej opoe lechi, chonogon
 kony id, ea Chrysosum bann, pueristogon a:
 "Chrysa"

Androgoni non teidrale wir brachy:
 "Vat' una nongh spordy. Tria ghyblyg
 rige vone, aby in nle."

unna byi pokomi
 unna stovrai mygabovam patti
 "Vat' una nongh spordy. Tria ghyblyg
 rige vone, aby in nle."

14. Med. X15. Med. XII

"Della pighine alle mormine"

Zabie maime ber moddity aling' ingetam?
 ber Chrysosum?

"Della pighine alle mormine"

kapaditov vone vash vone a enatitov

Modditya - vash vash vash

Dacă în Biserică există o „criză”, atunci aceasta este întotdeauna criza rugăciunii noastre.

„apostolatul, activitatea sunt în sine rugăciune” – această concepție trebuie îndreptată

A vorbi despre Cristos – înseamnă: a vorbi despre bogăția Lui

Aceasta este experiența apostolilor lui Cristos din toate timpurile.

Contribuția Conc. Vatican II

16. *Cor. Ros. (III)*

17. *Bened. Euch.*

18. Reflecții de seară

19. *Compl.*

5 III

1. *Praepar. ad Sacrum*

Ador. SS-mi

Implor. dona Spiritus S.

Lit. Pop. Pol.

2. *Medit. matut. (sec. tekstus liturgicos* [conform textelor liturgice])

3. *Sacrum*

Grat. actio. Preces

4. *Laudes*

Dostoi. 5. *Medit. a XIV-a*

È Dio che fa crescere [Dumnezeu face toate să crească]

– Eforturile Bisericii pentru evanghelizare după Vaticanum II, dar numai Dumnezeu face sămânța să crească chiar în pofda indiferenței multora, a ostilității și a urii. „Îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

[ilizibil]

Secolul XX confirmă acest lucru
multe convertiri!

rugăciunea către Duhul Sfânt

6. *Tertia Passio DNJChr. sec. Joannem*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

7. Medit. a XV-a

(*Mystero della persona di Gesù* [Misterul persoanei lui Isus])

- Cuvintele unui cosmonaut despre Pământ, care a devenit patria Fiului lui Dumnezeu
 - (numeroase cărți despre Cristos)
- Isus Cristos este Fiul Omului, în măsura în care este Fiul lui Dumnezeu.

Mărturia Sf. Ștefan

Cristos a trebuit să-i pregătească treptat pe ucenici pentru acest adevăr

Profet – și mai mult decât Profet

- (Mărturia lui Petru!!! Mt 16)
 - în fața lui Caiafa: cuvintele lui Cristos
- „Eu și Tatăl una suntem“

Cristos – prezent aici: *Adoro Te devote* [Te ador cu devoțiune]

8. *Sexta, Nona*9. *Medit. reasumpt.*10. *Ador. SSmi*

Lectura

11. *Psalmi poen.*

Litaniae consuetae

12. *Vesp.*

[Litaniile conform obiceiului]

13. Medit. a XVI-a

„*Ultima cena*“ „Cina Cea de Taină“

*credo quidquid dixit
Dei Filius nil hoc verbo
Veritatis verius*

[cred ceea ce a spus
Fiul lui Dumnezeu,
nimic mai adevărat
decât acest cuvânt
al Adevărului]

[din experiență proprie
din tinerețea
în perioada
comunismului]

Evenimentele Cinei Celei de Taină (a IV-a rugăciune euharistică)

și totodată *Mysterium* [Misterul]

Mysterium fidei! [Misterul credinței]

Jertfa Noii și Veșnicei Alianțe

Adoro Te devote

14. *Matut. anticipatum*

15. *Medit. a XVII-a*

(La Croce, il giudizio della gratia [Crucea, judecata harului])

Vespearele, întru câțva „slujba Răscumpărării“

Ultimele cuvinte ale lui Cristos „Iartă, Tată...“

(mărturia unui ateu)

Agonia Fiului lui Dumnezeu

„*Per riunire insieme gli dispersi figlii di Dio*“ [„Pentru a-i aduce laolaltă pe fiii lui Dumnezeu, răspândiți“]

jertfa iubirii

Crucea, judecata Harului

Redemptor mundi salva nos! [Mântuitorul lumii, salvează-ne!]

Fulget Crucis mysterium [Misterul Crucii ne luminează]

16. *Cor. Ros. (I)*

17. *Bened. Euch.*

18. (Ora Sfântă)

19. *Compl.*

6 III

1. *Praepar. ad Sacrum*

Ador. SS-mi

Implor. 7 dona Spiritus S.

Lit. Pop. Pol.

2. *Medit. matut. (ec. liturgiam diei* [conform liturgiei zilei])

3. *Sacrum*

Grat. actio. Preces

4. *Preces*

5. *Laudes*

6. *Medit. a XVIII-a*

Alla risurrezione attaverso la morte [Spre înviere, prin moarte]

„Trebuie ca Fiul Omului să fie ridicat (pe cruce) ca să învie.“

exaltazione (crucificarea) – glorificazione [ridicarea – glorificarea]

o legătură strânsă între acestea două

Moartea și învierea constituie un singur mister. În el și prin el Cristos Și-a împlinit misiunea mântuitoare pentru care a venit în lume. Este o „novită“ [„noutate“] absolută!

[„mormântul gol“
„*apparizioni del Risorto*“
[aparițiile Celui Crucificat]]

Senza la Risurrezione non ci sarebbe un' Vangelo [Fără Înviere nu ar exista Evanghelia]: dacă Cristos nu a înviat, credința noastră este în van. Biserica, misiunea, toate își au sensul ultim în Învierea lui Cristos.

[Prin Înviere Cristos a luat totul asupra Sa!
În puterea Duhului Sfânt.

: *abisso del mistero* [profundimea misterului]

reflecție

(Rugăciunile din Vinerea Mare)

7. *Tertia*

8. *Medit. a XIX-a*

(*Gesù nell'Eucharistia – il dono dei doni* [Isus în Euharistie – darul suprem])

La Morte di Christo nella Croce era un Sacrificio salvifico [Moartea lui Cristos pe Cruce a fost un Sacrificiu salvator]

Jertfa oferită și acceptată de Tatăl: *Morte e Risurrezione* [Moartea și Învierea].

Euharistia: Sacramentul Morții și al Învierii

Vittima glorificata [Victima glorificată] (Apocalipsa)

Signore glorificato: mysterio dell'eternità sacramentalmente presente nell'Eucharystia [Domnul glorificat: misterul veșniciei prezent în Sacramentul Euharistiei]

Aceasta este totodată *culmen* [culmea] Iubirii lui Dumnezeu – dincolo de care nu se poate merge.

Iar acest lucru se exprimă, se realizează în Euharistie în toate locurile de pe pământ.

Corpo spiritualizzato [Trupul spiritualizat] „Domnul este Duhul“

[*In Eucharistia christianesimo è insuperabile*
[În Euharistie creștinismul este de neînvins].]

Refl.

9. *Sexta Nona*

10. *Via Crucis*

11. *Ador. SS-mi*

Lectura

12. *Vesp.*

13. *Medit. a XX-a*

„*La Chiesa del Signore*“ [„Biserica Domnului“]

„*Lumen gentium*“

Chiesa – sua efficientia dipende da Dio [Biserica – eficiența ei depinde de Dumnezeu]

successo invisibile [o reușită invizibilă] / greu de „măsurat“ și de „calculat“

Despre critica adusă Bisericii

„Revoluția“ evanghelică fără vărsare de sânge

Despre meritele Bisericii în transformările sociale și în dezvoltarea culturii

(experiența slovacă)

Atașamentul față de Biserică. Cinstirea și iubirea Scaunului Apostolic

Christo e Chiesa vanno insieme [Cristos și Biserica sunt un tot]

– Simone, Mă iubești?

Gratitudine per la Chiesa „Madre e Maestra” [Recunoștință pentru Biserica „Mamă și Învățătoare”]

14. *Riflessione* [Reflecții]

15. *Medit. a XXI-a*

„*Madre della Chiesa*” [„Mama Bisericii”]

(LG VIII) RM

Mama lui Cristos în Biserica Apostolilor (Ierusalim):

„*assidui nella preghiera*” [„stăruitori în rugăciune”]

Preghiera di Maria

[Rugăciunea Mariei]

{ Camera de sus
Rusaliile

„*conservava nel suo Cuore*”

[„păstra în Inima sa”]

Maria „immersa” nella meditazione dei Misteri [Maria

„cufundată” în meditația misterelor]

Pietatea marială – personală, dar și comunitară. *Ausiliatrice dei cristiani* [Ajutătoarea creștinilor]

16. *Cor. Ros. (II)*

17. *Bened. Euch.*

18. *Medit. comprehensiva*

19. *Compl.*

7 III

S. Perp. et Felicita [Sf. Perpetua și Felicitas]

Praepar. ad Sacrum

Ador. SS-mi

Implorantur dona Spiritus S.

2. *Medit. matut. (sec. textus liturg.)* [conform textelor liturgice]

3. *Sacrum*
Grat. actio. Preces
Preces
4. *Laudes*
5. *Medit. a XXII-a*
 „*Spirito S. nella Chiesa*“ [„Sfântul Duh în Biserică“]
Pentecoste [Rusaliile]
 care continuă în Biserică: *discesa dello Spirito S. Continua* [trimiterea Duhului Sfânt continuă] în epoca noastră
 nu mai puțin ca altădată.
Dumnezeu este mai mare decât inima noastră

{

experiența
 sistemului ateist
a confirmat lucrarea
Duhului Sfânt – ca și acum!

Curia Romană „permanente cenacolo“ [„o Cameră de sus
 permanentă“]:
flatus Spiritus S. [suflarea Sfântului Duh]
 (De V)

Încheiere. Cuvânt. *Magnificat*
 UIOGD

Exercitia Spiritualia 1999

2I–27 II

MONS. A[NDRÉ-JOSEPH] M[UTIEN] LÉONARD,
EPISCOP DE NAMUR

2I II

ora 18 Lamentații

1. *Exp. SS-mi*

[<i>L'eterna Trinità. Viatico dell'uomo sul camino del terzo millennio [Treimea Veșnică. Viaticul omului pe drumul mileniului al treilea]</i>]
---	--	---
2. *Vesp. II. (I Dom. Quadragesimae* [Vesperale II din Prima Duminică a Postului Mare])
3. *Medit. introductiva / Convertirsi all'Unico Necessario*
[Să te convertești la Unicul Necesar]
Începutul Postului Mare
Cristos cheamă la convertire
Cristos ne iubește
Cristos – începutul sfârșitului veacurilor
Biserica în așteptare
Mă iubești?
Bate la ușa noastră
4. *Ador. SS-mi*
5. *Medit. reasumpt.*
6. *Compl.*

Apocalipsa
către cele
șapte Biserici

22 II

Praep. ad Sacrum
Ador. SS-mi

1. *Implorantur dona Spiritus S.*
Lit. SS. Pol.
2. *Medit.: Cath. S. Petri* [Tronul Sf. Petru]
3. *Sacrum. Grat. actio. Preces*
4. *Laudes*
5. *Medit. a II-a*
Il Figlio Unico di Dio [Fiul Unic al lui Dumnezeu]
Eu și Tatăl una suntem etc.
Passio DNJChr. sec. Mat. [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
6. *Tertia*
7. *Medit. a III-a Giovedì Santo* [Joia Mare]*)
„i-a iubit până la sfârșit“
8. *Sexta Nona*
9. *Ador. SS-mi*
10. *Via Crucis*
11. (Reflecții după medit. a II-a și a III-a)
12. *Lit. SS-rum omnium* *Lit. SS-mi Nom. J. / BMV / S. Joseph*
Lecturi
13. *Vesp.*
14. *Medit. a IV-a Venerdì S.* [Vinerea Mare]
„Dumnezeul meu, Dumnezeu meu, de ce m-ai părăsit“
15. *Reflecții post meditationem* [după meditație]
16. *Medit. a V-a*
Sabato S. [Sâmbăta Mare]
„*E in spirito andò ad annunziare la salvezza agli spiriti che attendevano in prigione*“ [„Înviat cu duhul, în care a venit și a predicat sufletelor care erau în închisoare“]
(I Petru 3, 19)

.....
* Conferințele au un conținut foarte bogat. Este greu să notezi totul. Sperăm că textul integral va fi publicat.

17. *Rosario (I)*
18. *Ador. SS-mi*
19. *Matut. anticipatum*
20. *Meditatio conclusiva totius diei* [Meditația concluzivă a întregii zile]
21. *Compl.*

23 II

1. *Praeparatio ad Sacrum*
Ador. SS-mi
implorantur dona Spir. S.
2. Lit. Pop. Pol. || *Medit. de die (S. Policarpus)* [Meditația acestei zile (Sf. Policarp)]
3. *Sacrum* *Grat. actio. Preces*
4. *Laudes*
5. *Medit. a VI-a*
| *Il Figlio abbandonato e glorificato* [Fiul abandonat și preamărit]
| „Dumnezeu L-a făcut Stăpân și Cristos pe acest Isus pe care voi L-ați crucificat.”
| învierea
| glorificarea
| *Passio DNJChr. sec. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
6. *Tertia*
7. *Medit. a VII-a*
| „*Gesù, unico Salvatore del mondo*” [„Isus, unicul Mântuitor al lumii”]
| „Nu le este dat oamenilor alt Nume prin care să fie mântuiți”
| (certitudinea mântuirii întru Cristos)
8. *Sexta Nona*

9. *Ador. SSmi*
10. *Via Crucis*
11. (Reflecție după conf. a VI-a și a VII-a)
11. [sic] *Psalmi poenit.* *Lit. N Serca PJ*
 BMV
 S. Joseph
 Lecturi
12. *Vesp.*
13. *Medit. a VIII-a*
 || „Credi tu questo? Crezi tu aceasta? Da, Doamne, cred
 || că Tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu Cel Viu“
14. Refl. *post medit.*
(Soloviov: Anticristul)!
15. *Medit. a IX-a*
 || „Gesù Christo, dimora e sorgente dello Spirito“ [„Isus Cris-
 || tos, izvorul și sălașul Duhului“]
 || „Acela asupra căruia vei vedea Duhul coborând și oprin-
 || du-Se este Cel ce botează în Duhul Sfânt“ (In I, 33)
16. *Rosario III*
17. *Ador. SS-mi*
18. *Matut. anticipatum*
19. *Meditatio conclusiva (reasumptiva) totius diei* [Meditația conclu-
 || zivă (rezumativă) a întregii zile]
20. *Compl.*

24 II

1. *Praeparatio ad Sacrum*
 Ador. SS-mi
 Implorantur dona Spiritus S.
 Lit. Pop. Pol.
2. *Meditatio matutina* (Iona – Ninive)
3. *Sacrum. Grat. actio. Preces*
4. *Laudes*

5. *Meditatio* a X-a
Lo Spirito del Padre e del Figlio [Duhul Tatălui și al Fiului]
Dumnezeu a trimis în inimile noastre Duhul Fiului Său,
care strigă „*Abba*, Tată”.
(misterul Trinitar)
(icoana lui Rubliov
„*Filioque*“)
6. *Tertia*
7. *Medit.* a XI-a
„*Dulcis hospes animae*” [„Iubit oaspete al inimii”]
„iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat!” (Rom 5, 5)
(Sf. Ioan al Crucii)
8. *Sexta Nona*
9. *Ador. SS-mi*
10. *Via Crucis*
11. (Refl. după conf. de dimineață)
12. *Lit. SS-rum omnium Lit. SS. Nom. Jesu*
BMV
S. Joseph

Lecturi
13. *Vesp.*
14. *Medit.* a XII-a
„*La speranza di una vita nuova*” [„Speranța într-o nouă viață”]
„Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre” (Rom 8, 2
[de fapt 26])
(Rom 8 – „*speranza cronica*” [„speranța care dăinuie”])
este foarte necesar textul integral!
15. *Medit.* a XIII-a
„*Il Padre del Signore nostro Gesù Cristo*” [„Tatăl Domnului nostru Isus Cristos”]

Nimeni nu-L cunoaște pe Tatăl decât numai Fiul

16. *Cor. Ros. (III)*
17. *Ador. SS-mi*
18. *Matut. anticipatum*
19. *Meditatio conclusiva*
20. *Compl.*

25 II

1. *Praeparatio ad Sacrum*
Ador. SS-mi
Dona Spiritus S. implorantur
 Lit. Pop. Pol.
2. *Medit. matutina (textus diei [textele zilei])* Estera
 școala rugăciunii
3. *Sacrum. Grat. actio. Preces*
4. *Laudes*
5. *Medit. a XIV-a*

<i>L'eterna paternità di Dio</i> [Paternitatea veșnică a lui Dumnezeu] „El este chipul Dumnezeului nevăzut, Primul născut din toată Creația“ (Col).	
--	--
6. *Tertia*
7. *Medit. a XV-a*

<i>Il „Padre nostro“</i> [„Tatăl nostru“] „voi rugați-vă astfel: Tatăl nostru, care ești în ceruri“ <i>Passio sec. Jo</i> [Patimile după Sf. Ioan]	
---	--
8. *Sexta Nona*
9. *Ador. SS-mi*
10. Refl. după medit.
11. *Psalmi poenit.*

Litanii Sf. Inimă a lui Isus Cristos Fecioara Maria Sf. Iosif
--

Lecturi

12. *Vesp.*
13. *Medit.* a XVI-a
La „confessione di Cristo“ [„Spovada lui Cristos“]
 „Pe Cel Care nu a cunoscut păcatul El «L-a făcut»
 păcat... pentru ca noi să cunoaștem prin El dreptatea lui
 Dumnezeu“ (2 Cor)
14. *Matut. anticipatum*
15. *Medit.* a XVII-a
Sacramentul Împăcării
 Vă rugăm pe voi, în numele lui Cristos, împăcați-vă cu
 Dumnezeu (2 Cor).
Assumendo le nostre parole confessionali nella sua
grande Confessione [Adunând cuvintele spovadei
 noastre în marea Lui Spovadă]] !
16. *Ador. SS-mi*
17. *Cor. Ros. (I)*
18. Ora Sfântă
19. *Compl.*

26 II

1. *Praepar. ad Sacrum*
Ador. SS-mi
Implorantur dona Spir. S.
 Lit. Pop. P.
2. *Medit. matut.*
3. *Sacrum. Grat. actio. Preces*
4. *Laudes*
5. *Medit.* a XVIII-a
 | Spre amurgul vieții vom fi judecați în temeiul iubirii.
 | Tot ce ați făcut unuia dintre frații mei, Mie Mi-ați făcut
6. *Tertia*

7. *Medit.* a XIX-a
Trinità, Eucharistia – sacerdozio [Trinitatea, Euharistia –
preoția]
(înmulțirea pâinilor Mt 25)
8. *Sexta, Nona*
9. *Ador. Euch.*
10. *Via Crucis*
11. (Refl.)
12. *Lit. SS-rum* Litanie %
 Lecturi
13. *Vesp.*

14. *Medit.* a XX-a
 || *Maria, Madre della nostra fede e del nostro amore* [Maria,
 || Mama credinței noastre și a iubirii noastre]
 „*Maria... serbava tutte queste cose meditandole nel suo*
cuore“ [„Maria... păstra toate acestea punându-le în inima
Sa“] (Luca)

15. *Medit.* a XXI-a
 Spes nostra salve! [Bucură-te, speranța noastră!]
 Duhul și Mireasa spun: „Vino“
16. *Cor. Ros. (II)*
17. *Ador. SS-mi*
18. *Matut. anticip.*
19. Reflecții despre toate
20. *Compl.*

27 II

1. *Praeparatio ad Sacrum*
Ador. SS-mi
Implorantur dona Spir. S.
Lit. Pop. Pol.
2. *Medit. matut.*

3. *Sacrum. Grat. actio. Preces*
4. *Laudes*
5. *Medit.* a XXII-a
Desiderare molto, desiderare tutto [Să-ți dorești multe,
să-ți dorești totul]
„Cine dorește, să vină...” *Amen. Vino, Doamne Isuse*
6. Încheiere. Cuvânt. *Magnificat*
UIOGD

Fotografie din timpul vizitei Papei Ioan Paul II în România,
7–9 mai 1999

Exercitia Spiritualia 2000

(12–18 III)

MONS. [FRANÇOIS XAVIER NGUËYEN] VÂN THUẬN

tema „*Testimoni della Speranza*“

[„Martorii Speranței“]

12 II

ora 18. Lamentații

1. *Exp. SS-mi*
2. *Vesp. II (I. Dom. 40-gesimae)* [Vesperale II (Prima Duminică a Postului Mare)]
3. *Medit. introductiva* (I)
„*Genealogia di Gesù Christo*“ [„Genealogia lui Isus Cristos“]
– patriarhii Mat./Luca
– regii – neamul lui David
– regii
virtutea – și păcatul
credința – și necredința
promisiunea
harul – milostivirea
4. *Ador. SS-mi*
5. *Medit. reasumpt.*
6. *Mat. anticip. || Compl.*

13 III

1. *Preces / Ador. SSmi – dona Spir. S. Lit. Pop. Pol.*
2. *Medit. matut.*
3. *Sacrum / Grat. actio. Preces*
4. *Laudes*
(*Spera in Deum* [Speră în Dumnezeu])

5. Conf. / Medit. a II-a

„Simon, quid dicis de meipso?“ [„Simone, ce spui despre mine?“]

(Isus nu ține minte păcatele)

(Pascal)

(parabolele)

(paradoxurile evanghelice)

nu ține socoteala

– este iubire

– milostivire (Sf. Faustina)

(Gesù Salvatore,

mia speranza

[Isus Mântuitorul,

speranța mea])

Mater misericordiae [Mama milostivirii]

Mater spei [Mama speranței]

6. *Tertia*

7. *Sexta, Nona* (*Passio DNJChr. sec. Mat.*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei])

8. Conf. Medit. a III-a

„Redde rationem villicationis tuae“ [„Dă-mi socoteală de iconomia ta“]

Un bilancio al inizio XXI secol. [Un bilanț la începutul sec. XXI]

(*jubil. della Curia* [aniversarea Curiei])

Apocalipsa || către cele 7 biserici

(*Adsumus Domine*

[Suntem aici, Doamne])

9. *Via Crucis (brev.)* *Angel. Dom.*

10. *Lecturi*

Lit. SS-rum et consuetae [Litaniile Sfinților și cele obișnuite]

11. *Vesp.*

12. *Conf. / Medit.* a IV-a

„*Sic Deus dilexit mundum*“ [„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea“]

(*il mondo del oggi!*) [lumea de astăzi!]

GS (*Biserica în lumea contemporană*)

Testamentul slujitorului lui Dumnezeu Paul VI

- datele „statistice“ vorbesc despre progresul multilateral în același timp indicatori negativi printre altele – criza valorilor morale
- În acest context

Anno Sancto iubilare [Să ne bucurăm în Anul Sfânt]

Biserica – speranța lumii – Cristos

crucificat și înviat

Maria – *spes nostra* [speranța noastră]

13. *Conf./Medit.* a V-a

? „*porro unum*“ [„or, e nevoie de un singur lucru“]

? *Dio e non la opera di Dio* [Dumnezeu, nu lucrarea lui Dumnezeu]

– chemarea lui Avraam – încredințarea absolută în mâinile lui Dumnezeu, care cheamă „*nube dei testimoni*“ [„norul de martori“]

↙ experiența proprie a lui van Thuan

lucrările pe care noi le împlinim ca „lucrare a lui Dumnezeu“

(*ad Hebr* [Epistola către Evrei])

- *porro unum est necessarium* [or, este nevoie de un singur lucru]

„*se seguite Gesù, la gente vi seguirà*“ [„dacă-L urmați pe Isus, oamenii vă vor urma“]

martyrio di S. Cypriano [martiriul Sf. Ciprian]

14. *Ros. (I)*

15. *Ador. SS-mi*

16. *Mat. anticip.*
17. *Medit. concl.*
18. *Compl.*

14 III

1. *Preces mat. / Ador. / Dona Spir. S. / Lit. Poporului Pol.*
2. *Laudes*
3. *Medit. mat. (de die [despre această zi])*
4. *Sacrum. Grat. actio. Lit.*
5. *Tertia, Sexta, Nona SS. Cordis, BMVirg. S. Joseph*
Preces consuetae
(celebrantur Laudes in sacello
[Laudele sunt celebrate în capelă])

Evdokimov →

6. *Conf. / Medit.* a VI-a
L'avventura della speranza [Aventura speranței]
 („*Sive manducatis, sive bibitis*“ [„Ori de mâncăți, ori de beți“])
(il momento presente [clipa prezentă])
(vivere il momento presente [a trăi clipa prezentă])
Christus heri et hodie (!)
 [Cristos ieri și azi!]
 !(experiența închisorii – !)
 (*ora, minutul, secunda*)
in Christo [în Cristos]
in Dio / immersi in Dio [în Dumnezeu / adânciți în Dumnezeu]
sacramenti del momento presente [sacramentele clipei prezente]
experiența deținutului-episcop
 (grija pentru dieceză)
 | Dacă prin tot ce înseamnă „acum“ în întreaga viață îl
 | urmează pe Cristos, El ne va conduce...
 (Sf. Faustina)

(Paul VI
testament)

7. *Passio DNJChr. sec. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
(*celebratur Tertia in sacello* [este celebrată Terța în capelă])

8. *Conf. / Medit.* (a VII-a)

„*Verba mea Spiritus et vita sunt*“ [„Cuvintele pe care vi le-am spus sunt Duh și viață“]

Essere Parola [A fi Cuvânt]

parole di Gesù [cuvintele lui Isus] nu se compară cu nimic

(*Dei Verbum*)

(Doamne, la cine să mergem?)

Tu ai Cuvintele vieții veșnice)

(Sf. Ieronim)

experiența deșinutului „*Vademecum*“

- *Verbo che prende dimora in noi* [Cuvântul care rămâne în noi]

- *verba in Verbo* [cuvinte în Cuvânt]

annunciare [a vesti]

vivere [a trăi]

servire il Vangelo della speranza [a sluji Evanghelia speranței]

9. *Via Crucis*

10. *Psalmi poenit.*

Lecturi

11. *Vesp.*

12. *Conf. / Medit.* a VIII-a

Vinculum perfectionis [Lanțul perfecțiunii]

L'acto d'amore: [Actul de iubire]

non basta theoria [teoria nu este de ajuns]

(Maica Tereza)

Ioan XIII [XXIII]

per amare la persona; Bisogna accostarla [pentru a iubi o persoană; trebuie să te apropii de ea]
 (*persona, non* [ilizibil] [persoana, nu ...])
 !!! experiența din închisoare „*lei ci ama?*“ [„ne iubește?“]
 ...„*gli amò fino alla fine*“ [„i-a iubit până la capăt“]
 despre crucea pectorală (!), care provine din închisoare

14. Conf./Medit. (a IX-a)

Extra muros – omnia omnibus [În afara zidurilor – toate sunt pentru toți]
Il popolo di Dio a noi affidato [Poporul lui Dumnezeu care ne-a fost încredințat]
 amintirile Episcopului-deținut: expulzarea „*extra muros*“ [„în afara zidurilor“]
Chrystus – mortuus extra muros [Cristos – mort în afara zidurilor]
socotit printre răufăcători

Ca Apostolii, suntem chemați să mergem „la capătul pământului“ – *extra muros di Gerusalemme* [în afara zidurilor Ierusalimului]
 „*consummatum est*“ [„S-a împlinit“]
 misiuni!
 Sf. Pavel

15. *Ros. (II)*

16. *Ador. SS-mi*

17. *Matut. anticip.*

18. *Medit. concl.*

19. *Compl.*

15 III

1. *Preces mat. / Ador. SSmi*

dona Spir. S.

Lit. pentru Poporul Pol.

2. *Laudes*
3. *Medit. mat. / de die*
4. *Sacrum*
5. *Speranza contra ogni speranza*
[Speranța dincolo de orice speranță]
Tertia, Sexta, Nona
6. *Conf. / Medit. (a X-a)*
Eloi, Eloi, lamma sabactani
(Abbandonato dal Padre) [Abandonat de Tatăl]
(experiența din închisoare)
kénosis
epuizarea
apogeul iubirii mântuitoare
Completez în trupul meu ceea ce lipsește
suferințelor lui Cristos
pentru Trupul Lui – există Biserica
7. *Passio DNJChr. sec. Lucam* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
8. *Lit. consuetae*
9. *Conf. / Medit. (a XI-a)*
Nunc corpus dividi potest? [Acum trupul poate fi împărțit?]
Affinché il mondo creda [Pentru ca lumea să creadă]
(ecumenism)
– 13 In. [18 In] Sf. Pavel
– document despre îndreptățire
[ilizibil] – problema lui Hus
– *Egypt. papa Shenuda* [Egipt. patriarhul Shenouda]
– *Domenica del perdono* [Duminica iertării]
10. *Lit. SS-rum*
11. *Angelus*
Lecturi
12. *Vesp.*

*Laudes Tertia
in sacello*
[Terța în
capelă]

(*patr.
Athenagoras*)

ad Hebr
[Epistola
către Evrei]

13. Conf. / Med.

Semen Christianorum [Sămânța creștinilor] (a XII-a) | cf.
TMA

Martiri oggi [Martirii din ziua de astăzi]

(*Martyri vietnamiti* [Martirii vietnamezi])

(semnificație)

(Sołówki!) ↔ ecumenice

Martyria [Mărturiile/Martirii])

vidi turbam
magnum quam
dinumerare
nemo potest
[am văzut o
mulțime
mare pe care
nimeni nu
putea
să o numere]

lagărul

Sf. Maximilian M. Kolbe

martyrii del odio etnico Burundi / Ruanda [martirii urii
etnice Burundi / Rwanda]

martyrii della purezza (mgr Romero) [martirii curăției
(mons. Romero)]

o Crux ave, spes unica [Bucură-te, o, Cruce, unica /noas-
tră/ speranță]

14. *Matut. anticipatum*15. Conf. // Medit. (a XIII-a)

„*In oratione Dei*“ [„În rugăciune către Dumnezeu“]

(*Il testimonio di Gesù* [Mărturia lui Isus])

(rugăciunea – unirea cu Dumnezeu)

multe exemple (a fi rugăciune)

„*pregare sempre*“ [„să ne rugăm neîncetat“]

pedicile în rugăciune

(experiența din închisoare)

(*pregare il testamento di Gesù* [să ne rugăm cu testamen-
tul lui Isus])

16. *Cor. Ros. (III)*17. *Ador. SS-mi*18. *Medit. concl.*19. *Compl.*

16 III

1. *Preces mat. Ador. SS-mi. 7 Doni Spir. S. Lit. SSrum Polon.*
2. *Laudes*
3. *Meditatio mat.*
4. *Sacrum Grat. actio. Preces*

5. *Medit. / Conf.* (a XIV-a)
 „*Caro mea pro mundi vita*“ [„Trupul meu pentru viața lumii“]
 – *Concorporei et consanguinei in Cristo* [devenind una cu trupul și sângele lui Cristos]
 – *Hoc facite in meam memoriam* [Faceți aceasta în amintirea mea!]
 (Amintiri din închisoare)
 Euharistie printre deținuți
 „*Assidui in fractione panis*“ [„Stăruitori în frângerea pâinii“]
doctrina soc. della Chiesa [doctrina socială a Bisericii]
6. *Passio DNJChr. sec. Jo.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. *Lit. consuetae (Cor. Christi, BMV, S. Joseph)*
8. *Tertia, Sexta, Nona*

9. *Conf./Med.*
Jesus vivens in Ecclesia sua [Isus trăind în Biserica Sa]
 (a XV-a)
Con voi tutti i giorni [Cu voi în toate zilele]
Synodi continentales: Christus in Ecclesia [Conciliile continentale: Cristos în Biserică]
 | *Mărturii ale creștinilor*
 „dacă veți avea iubire“
 | *Curia Rom., Xristus* [Curia Romană, Cristos]
 printre noi
Harul Aniversării!

10. *Psalmi poenit.*

11. *Angelus* (Lectura)

12. *Vesp.*

13. *Conf./Med.*

Imago Trinitatis [Imaginea Treimii] (a XVI-a)

La mia speranza è la Chiesa [Speranța mea este Biserica]

La Chiesa è comunione perché partecipa alla vita dello Sanctissima Trinità [Biserica este comuniune, pentru că participă la viața Sfintei Treimi] | Vat. II

dimensione spirituale / personale [dimensiunea spirituală / personală]

e anche sociale / materiale [și în același timp socială / materială]

servizio (diaconia)

della Curia [slujirea (diaconia) Curiei]

visita „ad limina“ [vizita „ad limina“]

studenții de la Roma

(„închisoarea“)

14. *Matut. anticip.*

15. *Conf. / Medit.* (a XVII-a)

Sicut Tu in Me et Ego in Te [După cum Tu/, Tată,/ în Mine și Eu în Tine]

(*Vivere la comunione* [Să trăim comuniunea])

Nuova Pentecoste della Chiesa [Noile Rusalii ale Bisericii]

Spinga lo Spirito S. [Reînvie Duhul Sfânt]

fratello – via alla santificazione [fratele – o cale spre sfințire]

prossimo – accogliere altro [aproapele – să-l primești pe celălalt]

„închisoarea“

„prima va a riconciliarti con tuo fratello“ [„du-te și împacă-te mai întâi cu fratele tău“]

„comunicazione“ [„comunicarea“]

Sf. Tereza: „Castello interiore“ [„Castelul interior“]

16. *Cor. Ros. (I)*

17. *Ador. SS-mi*

18. *Concluzii*

19. *Hora Sacra / Compl.*

17 III

(com. [comemorarea] Sf. Patrick)

1. *Preces mat. Ador. SS-mi / 7 Doni SS / Lit. Pop. Pol.*

2. *Laudes*

3. *Medit. mat.*

4. *Sacrum Grat. act. Preces*

5. *Conf. / Med.* (a XVIII-a)

Pusillus grex [Turmă mică]

„*Non abbiate paura*“ [„Nu vă temeți“]

(situația minorităților)

(ist. lui Ghedeon)

|| *minoranza qualitativa* [minoritatea calitativă]

(David / Goliat)

(*Chiesa ha le sue armi per combattere*

[Biserica are armele sale pentru a se lupta])

Împărăția lui Dumnezeu asemănătoare seminței de muștar. Cea mai mică dintre toate.

La Chiesa è chiamata di vivere di questo stile („minoritario“) [Biserica este chemată să trăiască în acest mod („minoritar“)], fapt confirmat de figurile sfinților (fie și numai Sf. Francisc)

Procedamus in Nomine Domini [Să mergem în numele Domnului]
 „*le mura del nuovo Gerico nadranno*“ [„zidurile noului Ierihon vor cădea“]

6. *Tertia / Sexta / Nona*

7. *Lit. consuetae / S. Cor. Jesu, BMV, S. Jos.*

8. *Preces de Feria VI in Parasceve*

9. *Conf. / Med.* a XIX-a

(*Accipite Spiritum Sanctum* [Luați Duh Sfânt])

(*Per rinnovare la faccia della terra* [Ca să înnoiți fața pământului])

Opera dello Spirito S. nei primi secoli della Chiesa e nelle epoche successive [Lucrarea Sfântului Duh în primele secole ale Bisericii și de-a lungul vremii]

(XIII – *povertà di S. Francisco* [sărăcia Sf. Francisc])

până în timpurile noastre

(exempl. Zilele Mondiale ale Tinerilor și altele)

Duhul Sfânt *scambia la storia?* [schimbă istoria?]

Da. Prin *Vaticanum II*

pentru a reînnoi fața pământului, Biserica își face un examen de conștiință

întreg procesul de reînnoire inițiat de Ioan XXIII prin convocarea Conciliului

(Vietnam)

{ Paul VI

{ *La Chiesa ha bisogno della sempre nuova Pentecoste*

{ [Biserica are nevoie de mereu reînnoitele Rusalii]

10. *Via Crucis*

11. (*Angelus*) *Lit. SS-rum omnium*

12. (*Leguntur et scribuntur textus* [Se citesc și se scriu texte])

13. *Vesp.*

giovedì **10** ottobre

s. Daniele martire

aby zharig' obline nini, Kosiol soli
reclunich surioni

unday Donnerstag Jeudi
BEPT MUES 10-10-10

at cary pover atany rapenbhe
rany puer jann xix ravalanica Sobore

October Oktober Octobre
OKTÄBER October 1910

[Arcturum]

Twinkl
[La Chiesa ha bisogno?
della ragione nuova nascosta]

10. Via Crivis

11. [Angelo] Lot 55-rem amma

12. Reguntur et distribuntur Tactis 7

13. Vign.

14. Conf. Medoite XX

Ecc Mater mea

Il modello della chiesa

[La
Ragione
v. l'altare]

[Il most oscuro della nostra epoca]

1) Zuercherer 17th Kriekenia

Maria - Chiesa (Vig. VII)

2) Beata es. quia creditur

Chiesa

[conosciuta dai
credenti]

3) Stabat Mater cuncta Cruxem

[Individuo]

servire - (ex stella della evangelizzazione)

[Cana Gal]

card. 14. Conf. / Medit. a XX-a

Ratzinger
v. Balthasar

Ecce Mater tua [Iată-o pe Mama ta]

Il modello della Chiesa [Modelul Bisericii]

(„*notte oscura*“ *della nostra epoca* [„noaptea întunecată“ a vremurilor noastre])

1) Buna Vestire (Întruparea)

Maria – Chiesa [Maria – Biserica] (LG VIII)

2) *Beata es, quia credidisti* [Fericită ești, pentru că ai crezut]

Chiesa – comunità dei credenti [Biserica – comunitatea credincioșilor]

3) *Stabat Mater iuxta Crucem* [Stătea Maica lângă Cruce] [experiența]

servire (*Stella della evangelizzazione*) [slujirea (Stea evanghelizării)]

(*Cana Gal* [Cana Galileii])

(RM) „*Ecce filius Tuus*“ „Iată-l pe fiul Tău“

accepit Eam in sua [a primit-o în /Biserica/ Sa]

(„*Maria mi ha liberato*“ [„Maria m-a eliberat“])

experiențele

15. *Matut. anticipatum*

16. Conf. / Med.

Nunc et in hora mortis nostrae [Acum și în ceasul morții noastre] (a XXI-a)

anzianità, infermità, morte [bătrânețea, boala, moartea]

(*Anzianità nella Scrittura* [Bătrânețea în Scriptură])

s. *Paulus*: „*reposita est mihi corona iustitiae*“ [Sf. Pavel: „a fost pusă deoparte pentru mine cununa dreptății“] [ilizibil]

/ semnificația bolilor / trupul uman

– puternici prin crucea lui Cristos

Ave Crux [Bucură-te, Cruce] pe cruce s-a înfăptuit
Mântuirea lumii

agli Tuoi fedeli [credincioșilor tăi] „*vita mutatur non tollitur*“ [„viața e schimbată, nu e luată“]

Christus vivebat [Cristos trăia]

per la „sua ora“ [pentru „ceasul său“]

(pr. J. Lagrange: *Gerusalemme, Gerusalemme* [Ierusalime, Ierusalime])

testamentul lui Paul VI

17. *Cor. Ros. (II)* Rozariul celor 5 Răni ale Domnului nostru Isus Cristos.
18. *Ador. SS-mi*
19. *Medit. concl.*
20. *Compl.*

18 III

1. *Preces mat. / Ador. SSmi / Doni Spir. S / Lit. Pop. Pol.*
2. *Laudes*
3. *Medit. mat.*
4. *Sacrum*
Grat. actio. Preces
5. *Tertia, Sexta, Nona*
6. *Conf. (Med. a XXII-a) Concl.*
La Gioia della speranza [Bucuria speranței]
Sul cammino di Emmaus [Pe drumul spre Emaus]
„*La pace sia con voi*“ [„Pacea fie cu voi“]
– Tristețea se va preschimba în bucurie
(*dalla genealogia di Gesù*
fine al Apocalypse
[în genealogia lui Isus până la Apocalipsă])

(recapitulare) „*coelum novum et terra nova*“
[„cerul nou și pământul nou“]
(*Apostoli con Maria Madre di Gesù*)
[Apostolii împreună cu Maria,
Mama lui Isus])

escatologia
Isus va veni la Judecată
Speranța vieții veșnice
„*Confirmata est super nos misericordia Tua*“ [„S-a dovedit
milostivirea Ta asupra noastră“]

AMDG
UIOGD
18 III 2000

Exercitia spiritualia

4—IO III 2001

CARD. [FRANCIS EUGENE] GEORGE [OMI]

4 III

1. Lamentații
2. *Expos. SS-mi – Vesp.*
3. *Conf. Medit. I introductiva*
„*Venite seorsum*“ [„Veniți voi singuri“]
4. *Ador. SS-mi*
5. *Matut. anticip.*
6. *Compl.*

5 III

1. *Preces. Ador. SS-mi / Ad Spiritum* [Către Duhul Sfânt]
/ Lit. pop. pol. / *Medit. mat.*
2. *Sacrum. Grat. act.*
3. *Laudes*
4. Conf. a II-a: „*Conversione e distacco*“ [„Convertire și detașare“]
(Iată, noi am părăsit totul...
refl.)
5. *Passio DNJCh sec. Math.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
6. *Tertia*
7. Conf. a III-a „*Conversione e perdono di Dio*“ [„Convertirea și iertarea lui Dumnezeu“]
(„Îți iartă ție greșelile tale...
mergi și nu păcătui mai mult“)

8. Refl. post conf. [după conferință]

9. *Sexta, Nona*

10. *Via Crucis, Lit. SS-rum*

11. *Lecturae*

12. *(consuetae)*

13. *Vesp.*

14. Conf. a IV-a

Il pentimento e il santo realismo [Căința și sfântul realism]

Lc 14

↓
suntem mântuiți

și tot ceea ce se leagă de acest lucru –

(*status naturae lapsae et redemptae* [starea naturii decăzute și răscumpărate])

salvezza universale [mântuirea universală]

Africa
Asia

14. [*sic*] *Mat. anticipatum*

15. *Cor. Ros. (I)*

16. Conf. a V-a

Perdono reciproco e solidarietà [iertare reciprocă și solidaritate]

Lc 15 (fiul risipitor)

(*peccato – separatione*) – (*perdono – solidarietà*)

(păcat – separare) – (iertare – solidaritate)

experiența ZMT: *giovani – anziani* (Ziua Mondială a Tinerilor: tinerii – vârstnicii)

17. *Ador. SSmi*

18. *Meditatio conclusiva*

19. *Compl.*

6 III

1. *Preces mat. / Ador. SS-mi / 7 dona Spir. S. / Lit. pop. pol.*

2. *Sacrum* *Grat. act.*

3. *Laudes* || *Prec. consuetae*
Litaniae
4. Conf. a V-a [*sic*] *Libertà* [Libertate]
|| *Libertà que viene dal pentimento* [Libertatea care vine
din căință]
|| (Lc 19) *Zaheu!*
Passio DNJChr. sec. Marcum [Patimile Domnului nostru Isus
Cristos după Marcu]
5. *Tertia*
6. Conf. a VII-a
|| *Libertà di perdonare anche i nemici* [Libertatea de a-ți
ierta chiar și dușmanii]
|| (experiența americană) (Lc 6, 27–36)
7. *Sexta Nona*
8. *Refl. / Via Crucis /* *Preces*
Lectura
9. *Vesp.*
10. Conf. a VIII-a
„*Videbit omnis caro salutare Dei*“ [„/Și/ toată făptura va
vedea mântuirea lui Dumnezeu“]
(Lc 13, 29–30 [de fapt, Lc 3, 6])
Rahner și Vat. II Biserica a devenit Biserică mondială
(*mondiale – non solo universale* [mondială – nu
numai universală])
(card. Suhard): „*humanismo planetario*“ [„umanismul
planetar“]
„*Sacrameto universale*“ [„Sacramentul universal“]
(„*recapitulari omnia in Christo*“)
[„să se înnoiască toate în Cristos“]
(de Lubac)
(procesul globalizării)
11. *Mat. anticipatum*

12. Conf. a IX-a

„*Omnis caro*“ [„Toată făptura“] (Lc 1) *Myst. Incarnationis* [Misterul întrupării]

tocca tutto quello che e umano [privește tot ce ține de natura umană]

affinché uomo diventi Dio [pentru ca omul să devină Dumnezeu]

„*ut in invisibilium amorem rapiamur*“ [„ca să fim prinși în iubirea celor nevăzute“]

13. *Cor. Ros. (II)*14. *Ador. SS-mi*15. *Medit. conclusiva*16. *Compl.*

7 III

1. *Preces mat. Ador. SS-mi*
Dona Spiritus S. implorantur
 Lit. Poporului pol.

2. *Sacrum* *Grat. actio*
 Preces consuetae
 Litaniae

3. *Laudes*

4. Conf. a X-a *Potere liberatorio di Dio* [Puterea eliberatoare a lui Dumnezeu]

mysterium quae supera

expectationi [ilizibil] [misterul care depășește așteptările]

„*Nunc dimittis...*“ [„Acum lași /slujitorul/ să plece...“ (Cântarea lui Simeon)]

...*Il eccesso di grazia* [abundența harului]

5. *Passio DNJChr. sec. Lucam* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

6. *Tertia*

7. Conf. a XI-a

Potere salvifico di Dio ci libera affinché possiamo essere noi Figli di Dio [Puterea mântuitoare a lui Dumnezeu ne eliberează ca să putem deveni noi Fii ai lui Dumnezeu]

– nella propria identità personale [în propria noastră identitate]

– nella propria identità in Christo [în propria identitate în Cristos]

attraverso il dono dello Spirito S. [prin darul Duhului Sfânt]

„nova creazione“ [„noua creație“]

8. *Sexta Nona*

9. *Via Crucis*

10. *Refl. / Lecturi*

(*Consueta*)

11. *Vesp.*

12. Conf. a XII-a

Potere salvifico di Dio ci dona la libertà di ricevere e di dare [Puterea mântuitoare a lui Dumnezeu ne dă libertatea de a primi și de a dărui]

(spălarea picioarelor)

(precum copiii) || dialogul cu tânărul, altele

esperienza dei Santi [experiența Sfinților]

13. *Matut. Anticipatum*

14. Conf. a XIII-a

„La libertà di soffrire“ [„Libertatea de a suferi“] (Fapte 21)

„pentru Numele lui Isus...“ /Conciliile continentale/ abbracciare la sofferenza [să îmbrățișezi suferința] /: Maria / Stabat Mater

15. *Cor. Ros. (III)*

16. *Medit. concl.*

17. *Compl.*

8 III

1. *Preces mat. / Ador. SS-mi / Implorantur 7 dona Spiritus S. / Lit. Poporului Polonez*
2. *Sacrum / Grat. act.*
Preces consuetae Litanie
3. *Laudes*

4. Conf. a XIV-a

Comunione nella Parola di Dio. Ascolto di Cristo. Lc....
[Comuniune în Cuvântul lui Dumnezeu. Ascultarea lui Cristos. Luca.....]

(– *Maria e Marta* [Maria și Marta])

Experiencia ecclesiale nostra [Experiența noastră ecleziastică]

una crisi della meditazione [o criză a meditației]

incapacità dell'ascolto [neputința de a asculta]

in quel senso siamo chiamati [în ce scop suntem chemați]

5. *Passio DNJChr. sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
6. *Tertia*

7. Conf. a XV-a

La comunione sacramentale [Comuniunea sacramentală]

Agire in Christo (Luca 22,...) [A acționa în Cristos]

Cuvintele de instituire a Euharistiei

Cons. pastorale.

8. *Sexta, Nona*
9. *Refl. Preces consuetae*
Lectura
10. *Vesp.*

II. Conf. a XVI-a

La comunione dinamica. La Chiesa pellegrina [Comuniunea dinamică. Biserica pelerină] (Luca 24)

s. Irene

9. Ref. Trees constructed.

Sunday Sonntag Dimanche
DOMINGO Domingo الأحد

October Oktober Ottobre
октябрь Octubre اكتوبر

Lectura

10. Vary

11 Conf. $\overline{K}E\overline{K}$

La comunione dinamica. La chiesa pellegrina. (Lk 24)

Erinnere!

Types in commission)

12. Metat
anticipation

13. Conf. XII.

generalmente
ce test

te : la pace
per la
pace di Gerusalemme Dio!
facciamo
comunioni con Dio!
la Chiesa dei Santi!

M. Com Pos (E) Ench.
L. Ench.

15 adams

16. Gassio
encl.

6. ~~Good~~
17. compl.

M	G	V	S	D	L	M	M	G	V	S	D	L	M	M	G
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

(Emaus)

(*Popolo in cammino* (Poporul pe drum))

12. *Matut. Anticipationum*

13 Conf. a XVII-a

Gerusalemme celeste: la pace [Ierusalimul ceresc: pacea]

Pregate per la pace di Gerusalemme [Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului]

(*aeterna communione con Dio* [eterna comuniune cu Dumnezeu])

la Chiesa dei Santi [Biserica Sfinților]

14. *Cor. Ros. (I)*

15. *Ador. Euch.*

(refl. concl.)

16. *Ora Sacră*

17. *Compl.*

9 III

(Sf. Fracesca Romana)

1. *Preces mat.: Ador. Euch. / Dona Spiritus S. implorantur* / Lit. poporului pol./

2. *Sacrum, Grat. actio,*
Preces consuetae, Litanie

3. *Laudes*

4. Conf. a XVIII-a *Missione* [Misiunea]

La missione nella povertà et con potere [Misiunea în sărăcie și cu putere] (Luca 9...)

(*Synodo per Africa* [Conciliul pentru Africa])

(*Charles Foucauld*)

(*Movimento dei lavoratori cath. in America* [Mișcările muncitorilor catolici din America])

Potere della communio Sanctorum [Puterea comunității Sfinților]

BMV, della prehiera etc.... [Preasfânta Fecioară Maria, rugăciunea etc.....]

5. *Tertia*

6. *de Feria VI in Parasceve*

7. Conf. a XIX-a

La missione alle pecore perdute [Misiunea pentru oile pierdute] (Lc...)

„*ho ritrovato la pecora que si è perduta*

pecora perduta“ (Lc): *trovare e salvare.....*

[„am găsit oaia pierdută

oaia pierdută“ (Luca): s-o găsești și s-o salvezi....]

(experiența din Chicago despre homosexualitate)

(tâlharul cel bun și cel rău]

Concilioi: Africa

18. *Cor. Ros.*

cele 5 răni ale Domnului Isus.

19. *Sexta Nona*

10. *Via Crucis*

(Lectura)

11. *Vesp.*

12. Conf. a XX-a

„*Confirma fratres*“ [„Întărește-i pe frații tăi“] (Luca 22)

(*Synodi continentales: America, Asia*) [Concilioi continentale: America, Asia]

Petru – *ministero petrino* [ministerul petrinian]

– *successori di Pietro* [succesorii lui Petru]

(Schimbarea la față – Grădina Ghetsimani

confirma – *con la sua fede* – [întărește – prin credința ta –])

Vat. II

13. *Matut. anticipatum*

14. Conf. a XXI-a

„*La missione nello Spirito S.*“ [„Misiunea în Duhul Sfânt“]
(Lc 24.....)

Synodi continentales [Concilio continentale]

(Faptele apostolilor)

allo Spir. S. [în Duhul Sfânt]

fedeltà: „lasciarsi guidare“ [credința: „să te lași ghidat“]

„*Pater pauperum – Dator munerum – Lumen cordium...*“

[„Tată al săracilor – Dătător de daruri – Lumină a inimilor“]

vita sec. Spiritum [viața în conformitate cu Duhul]

15. *Ador. Euch.*

16. *Cor. Ros. (II)*

17. *Medit. Concl.*

18. *Compl.*

IO III

1. *Preces mat. / Ador. Euch. / Implorantur dona Spiritus S.* Lit. popo-
rului polonez

2. *Sacrum*

Gratiarum actio

Preces consuetae. Litanie

3. *Laudes*

4. Conf. a XXII-a

„*Magnificat*“. *Sacra Conversazione* [Dialogul Sfânt]

(Lc 1...)

„*magnalia Dei*“ [„lucrările minunate ale lui Dumnezeu“]

– *gioire in Dio suo Salvatore* [să ne bucurăm în Domnul,
Mântuitorul nostru]

– *canto della Chiesa* [cântarea Bisericii]

LG

5. *Ringraziamento* [Mulțumiri]

AMDG UIOGD

ut in omnibus glorificetur Deus

[pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate]

Exercitia a. 2002
17–23 II
CARD. [CLÁUDIO] HUMMES OFM

17 II

h. 18

1. Lamentații
2. *Expositio SS-mi*
3. *Vesp. II*: Vesperele II Prima Duminică a Postului Mare
4. *Medit. introductiva*
„*Convertirsi all’unico necessario*“ [„Să ne convertim la
unicul necesar“]
5. *Ador. SS-mi*
6. *Medit. reasumpt.*
7. *Matut. anticipatum*
8. *Compl.*

18 II

1. *Preces. Angelus. Ador. SS-mi*
Lit. poporului pol.
2. *Sacrum. Grat. actio. Preces consuetae*
3. *Laudes*
4. *Conf. a II-a Medit.* (*Passio DNJChr. sec. Mat.* [Patimile
Domnului nostru Isus Cristos după Matei])
5. *Tertia.*
6. *Sexta Nona*
7. Lecturi
8. *Via Crucis* *Litaniae consuetae*: Numele lui Isus, *BMV, S. Jos.*
9. *Conf. Medit.* a III-a *Lit. Sanctorum omnium*
10. *Vesp.*

venerdì **25** ottobre
s. Crispino

Friday Freitag Vendredi
пятница Viernes

Exercitia n. 2002 17-23 II
card Hummes
D.F.M.

October Oktober October
октябрь Octubre

17. II. L. 18

1. Genkianale
2. Expositio S-mi
3. Vesp. I. Nicenorum l. vnde l. vnde
4. Medit. introductiva
q. Conversione all'unica necessitate
5. ador. S-mi
6. Medit. assumpt-
7. Medit. anticipatum
8. Comph

18. II.

1. Orales. aplos. Ador. S-mi
Lit. vande pl.
2. Sacrum. Gest. vnde. Breu. consecrate
3. Sauces
4. Conf. I. Medit. Passio MVJCh
see. vnde
5. Textin
6. Sexta vnde
7. Levany

II. Conf. a IV-a. Medit.

12. *Mat. anticip.*

13. Conf. a V-a. Medit.

14. *Ador. SS-mi. Cor. Ros. (I)*

15. *Medit. concl.*

16. *Compl.*

19 II

1. *Preces, Angelus, Ador. SS-mi*

Lit. poporului polonez

2. *Sacrum. Grat. actio. Preces consuetae*

3. *Laudes*

4. *Conf.-Medit. (a VI-a) (Patimile lui Cristos după Marcu)
(anexă)*

5. *Tertia*

Conf. Medit. a VII-a

6. *Sexta, Nona*

7. *Via Crucis. Lit. Sacr. Cor. BMV, S. Joseph*

8. *Lectura (testament)*

9. *Psalmi poenit.*

10. *Vesp.*

11. *Conf.-Medit. (a VIII-a)*

12. *Matut. anticip.*

13. *Conf.-Medit. (a IX-a)*

14. *Cor. Ros.*

15. *Ador. SS-mi*

16. *Medit. concl.*

17. *Compl.*

20 II

(miercuri)

1. *Preces. Angelus. Ador. SS-mi*

Lit. Pop. pol.

2. *Sacrum. Grat. actio. Preces consuetae*

3. *Laudes*
4. Conf.-Medit. (anexă) (a X-a) *Passio sec. Lucam* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
5. *Tertia*
6. Conf.-Medit. (anexă) (a XI-a) / 6a. Conf.-Medit. (anexă)
7. *Sexta, Nona*
8. *Via Crucis* (Paul VI)
9. Litanie Numele lui Isus, *BMV. S. Jos.*
10. Lecturi în legătură cu testamentul
11. *Lit. SSanctorum Omnium*
12. *Vesp.*
13. Conf.-Medit. (anexă) a XII-a
14. *Matut. anticip.*
15. Conf.-Medit. a XIII-a
16. *Cor. Ros.*
17. *Ador. SS-mi*
18. *Medit. conclus.*
19. *Compl.*

2I II

(joi) – Sf. Petru Damiani

1. *Preces. Angelus. Ador. SS-mi*
Lit. pop. pol.
2. *Sacrum. Grat. actio. Preces consuetae*
3. *Laudes*
4. Conf.-Medit. (anexă) a XIV-a
5. *Tertia*
6. Conf. anexă Medit. (a XV-a) *Passio sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. *Sexta – Nona*
8. Litanie (ca în zilele de joi)
9. *Psalmi poenit.*
10. Lecturi / președintele Siriei
11. *Vesp.*

12. Conf.-Medit. (a XVI-a)
13. *Matut. anticipatum*
14. Conf.-Medit. (a XVII-a)
15. *Cor. Ros. (I)*
16. *Ador. SS-mi*
17. *Ora Sacră*
18. *Compl.*

22 II

Tronul Sf. Petru, sărbătoare

1. *Preces (Angelus). Ador. SS-mi*
Litania Poporului pol.
2. *Sacrum. Grat. actio. Preces consu.*
3. *Laudes*
4. Conf. Medit. (a XVIII-a)
5. *Tertia*
6. Conf.-Medit. (a XIX-a)
7. *Sexta, Nona*
8. *Via Crucis (Lit. SS-orum)*
9. Litanie / Preasfânta Inimă a Domnului Isus *BMV S. Joseph*
10. *Cor. Ros. (II). Preces consuetae*
11. Lecturi. Organizare
12. *Lit. SS-orum omnium*
13. *Vesp.*
14. Conf. Medit. (a XX-a)
15. *Matut. anticipatum*
16. Conf.-Medit. (a XXI-a)
17. *Cor. Ros. (II)*
18. *Ador. SS-mi*
(*Medit. conclusiva?*)
19. *Compl.*

23 II
(Sf. Policarp)

1. *Preces. Ang. Ador. SS-mi*
Lit. Poporului pol.
2. *Sacrum. Grat. actio. Preces*
3. *Laudes*
4. Conf. Medit. (a XXII-a)

AMDG
UIOGD

Exercitia spiritualia 2003

9–15 III

(EP. ANGELO COMASTRI)

9 III

ora 18

1. Lamentații
2. *Expositio SS-mi*
3. *Vesp. II. Dominicae I. Quadragesimae*
4. *Introduzione*
„*Il tempo e compiuto*“ [„S-a împlinit timpul“]
5. *Ador. SS-mi*
6. *Medit. reasumptiva*
7. *Matut. anticipatum*
8. *Compl.*

10 III

1. *Preces mat. Ang. Dom. Lit. Pop. Pol.*
2. *Sacrum. Preces consuetae*
3. *Laudes*
4. Conf. a II-a *Passio DNJCh sec. Mat.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
5. *Tertia*
6. *Sexta, Nona*
7. *Lectura*
8. *Lit. Nom. J. / BMV / S. Joseph*
9. Conf. a III-a
10. *Via Crucis*
11. *Lecturi*
12. *Lit. SS-omnium*
13. *Vesp.*

14. Conf. a IV-a
17. [*sic*] *Matutinum anticipatum*
18. *Compl.*

II III

1. *Preces matut. Ang. D. Lit. poporului pol.*
Lit. S. Cuore, BM. S. Joseph
2. *Sacrum. Preces consuetae*
3. *Laudes*
4. *Laudes*
5. Conf. a 6-a. [*sic*] *Medit.*
(*Dio lentamente scopre il suo volto. Egli è misericordia*
[Dumnezeu își arată fără grabă chipul. Este milostiv])
(*DNJ. Chr. sec. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos
după Marcu])
6. *Tertia*
7. Conf. a 7-a. (*Ma l'uomo è infedele e Dio si riveste misericordioso e fedele* [Dar omul este necredincios, iar Dumnezeu se acoperă de milostivire și încredere])
8. *Sexta, Nona*
9. *Via Crucis*
10. *Lecturi*
11. *Psalmi penit.*
12. *Vesp.*
13. *Medit. Conf. a 8-a*
(*„Dio si specchia nell'infelice matrimonio di Osea“* [„Dumnezeu se reflectă în căsnicia nefericită a lui Osea“])
14. Matut. anticipatum
15. Conf. *Medit. (a 9-a)*
„Fedelta e infedelta fino a quando?“ „Geremia annuncia una sorprendente decisione di Dio“ [„Credință și necredință până când“ „Ieremia anunță o hotărâre surprinzătoare a lui Dumnezeu“]

12 III

1. *Preces matut. Ang. D.*
2. *Litanie* Numele lui Isus, *BMV, S. Joseph*
Lit. poporului pol.
3. *Sacrum. Preces consuetae*
4. *Laudes*
5. Conf. Medit. (a 10-a)
(„*Ezechiele spinge lontano lo sguardo: Vi darò il mio Spirito*“ [„Iezechiel privește departe: vă voi da Duhul meu“])
Passio Dom. N.J. Chr. sec. Lucam [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
16. *Tertia*
17. Conf. Medit. (a 11-a)
(„*Gesù è l'ultima Parola di Dio, perché è la prima Parola di Dio*“ [„Isus este ultimul Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru că este primul cuvânt al lui Dumnezeu“])
8. *Sexta, Nona*
9. *Via Crucis*
10. Lecturi
11. *Litaniae Sanctorum omnium* [Litaniile tuturor Sfinților]
12. *Vesp.*
Medit. a 12-a
Gesù: tre meravigliose parabole [Isus: trei minunate parabole]
13. Medit. a 13-a
Parabola despre fiul risipitor
Anticipatum matut.
14. *Ador. SSmi*
Corona Ros.
15. *Medit. conclusiva*
16. *Compl.*

13 III

1. *Preces mat. Ang. D. Litaniae S. Cordis J. BMV, S. Joseph*
2. *Sacrum. Lit. poporului pol.*
Preces consuetae
3. *Laudes*
14. Conf. a 14-a *Meditatio*
(„*Andiamo a Betlemme per seguire i passi del Figlio di Dio fatto Uomo*“ [„Să mergem la Betleem pe urmele pașilor Fiului lui Dumnezeu, care s-a făcut Om“])
15. *Tertia*
16. Conf. a 15-a. *Medit.*
„*Che cosa è il Natale? Quale volto di Dio si rivela?*“
[„Ce înseamnă Crăciunul? Care chip al lui Dumnezeu se revelează?“]
17. *Sexta* *Nona*
18. *Passio DNJChr. sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
19. *Lecturi* –
20. *Vesp.* *Psalmi poenitenciales*
21. Conf. a 16-a. *Medit.*
(„*È giunta l'ora! que cosa e l'ora di Christo?*“ [„A venit ceasul! ce înseamnă ceasul lui Cristos?“])
22. *Matut. anticipatum*
23. Conf. a 17-a. *Medit.* (Ora Sacră)
(„*L'ora di Gesù – la risposta a i pellegrini greci – e lavando dei piedi*“ [„Ceasul lui Isus – răspunsul către pelerinii greci – și spălarea picioarelor“])

Hora Sancta
Compl.

14 III

1. *Preces mat.*
Ador *Lit. S. Cordis Jesu*
BMV
S. Joseph
Lit. Poporului polonez

2. *Sacrum*
Grat. actio
3. *Laudes*
4. *Conf. Medit.*
„*L'ora di Gesù. Contempliamo il grande mistero*“
[„Ceasul lui Isus. Să contemplăm acest mare mister“]
5. *Tertia*
6. *Medit. Conf.*
„*L'ora di Gesù nella vite degli Santi... S. Stef., Paolo, Francesco, Teresa de Lisieux, Maria Goretti, Maximilian Kolbe, Teresa Benedetta della Croce*“ [„Ceasul lui Isus în viețile Sfinților... Sf. Ștefan, Pavel, Francisc, Tereza de Lisieux, Maria Goreti, Maximilian Kolbe, Fericita Tereza a Crucii“]
(Edith Stein)
7. *Sexta, Nona* *Ang. D.*
Via Crucis
8. *Lecturi*
9. *Vesp.*
10. *Conf. / Medit.*
„*Il Sacramento dell'amore e il commando dell'amore*“
[„Sacramentul iubirii și porunca iubirii“]
11. *Medit. anticip.*
12. *Conf. Medit.*
„*Maria ai piedi della Croce*“ [„Maria la poalele Crucii“]
13. *Medit. conclusiva*
14. *Compl.*

15 III

Preces mat.

Lit. SS Nominis J.

BMV

S. Joseph

Lit. Poporului pol.

Sacrum

Grat. actio

preces cons.

Laudes

Conf. Medit. Conclusiva

Predicator singol. [Un singur predicator]

Tertia

Sexta Nona

(aici se încheie zilele de reculegere)

AMDG

UIOGD

Deo gratias

„*Giona, ossia la paura di annunciare l'amore di Dio*“

[„Iona, sau teama de a vesti iubirea lui Dumnezeu“]

venerdì

8

novembre

Goffredo Macco

Friday Freitag Vendredi
пятница Viernes 金曜日

November November November
ноябрь Novembre 十一月

Carum
quint. acti
pres. con.

Laudes
Carl. Jedit. And. lon.

Predicator. n. g. r. m.

Totie
Sexta Nono

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

[Car. lon. m. g.]
predicator

And. g.
u. g. d.
predicator

"Gione, omie la panna
di annunziare l'annun
di Die"

45 s.w.

V	I	D	L	M	M	G	V	S	D	L	M	M	G	V
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

312-53

Listă de abrevieri

- Act. Ad Spir. S.* – *Actus ad Spiritum Sanctum* – rugăciunea către Duhul Sfânt
- Act. BMV* – *Actus Beatae Mariae Virginis* – rugăciunea către Sfânta Fecioară Maria
- Act. consc.* – *Actus conscientiae* – examen de conștiință
- Act. int.*, *Act. intentio* – *Actus intentionis* – intenția
- Act. Mar.* – *Actus Marialis* – încredințarea de sine în mâinile Sfintei Fecioare Maria
- Act. obl.* – *Actus oblationis* – oferirea de sine (lui Dumnezeu)
- Ador. euchar.* – *Adoratio eucharistica* – adorația euharistică
- Ador. Ss-mi*, *Ador. Ss.* *Ador.* – *Adoratio Sanctissimi Sacramenti* – adorația Preasfântului Sacrament
- AMDG* – *ad maiorem Dei gloriam* – spre mai marea slavă a lui Dumnezeu
- Anal. Cracov.* – *Analecta Cracoviensis* – analele teologice ale Cracoviei
- Ang.* – *Angelus* – rugăciunea *Angelus*
- Bened.*, *Benedict.* – *Benedictio* – binecuvântarea
- Bened. Euch.* – *Benedictio Eucharistica* – binecuvântarea euharistică
- cf.*, *cfr.* – *confer* – conform
- Coll. Theol.* – *Collectanea Theologica* – revistă teologică trimestrială
- Compl.*, *Comple.*, *Completa* – *Completorium* – completoriul
- Concel.* – *Concelebratio* – concelebrare
- Conf.* – *Conferentia* – conferință
- Confess.* – *Confessio* – spovada
- Corona ros. Cor. Ros.* (*I, II, III*), *Rosarium*, *Rosario*, *Ros.*, *Ros. cor.*, *Cor.* – *Corona Rosarii* – Rozariul (partea I: misterele de bucurie, partea a II-a: misterele de durere, partea a III-a: misterele de slavă)
- Dom. et Vivif.*, *D. et Viv.*, *D. et V.*, *D e V* – *Dominum et Vivificantem* – enciclică a Papei Ioan Paul II despre Duhul Sfânt în viața Bisericii și a lumii (1986)

- DV* – *Dei Verbum* – constituție dogmatică a Conciliului Vatican II despre Revelația divină (1965)
- EN* – *Evangelii nuntiandi* – exortarea apostolică a Papei Paul VI despre evanghelizare în lumea contemporană (1975)
- Exam. consc.* – *Examen conscientiae* – examen de conștiință
- Expos. SS-mi* – *Expositio Sanctissimi Sacramenti* – expunerea Preasfântului Sacrament
- FC* – *Familiaris consortio* – exortarea apostolică a Papei Ioan Paul II despre misiunea și identitatea familiei creștine în lumea contemporană (1981)
- Grat. actio, grat. act.* – *gratiarum actio* – mulțumirile după primirea sfinte împărțșanii, în timpul Sfintei Liturghii sau la sfârșitul ei
- GS, G.S.* – *Gaudium et spes* – constituția pastorală a Conciliului Vatican II privind Biserica în lumea contemporană (1965)
- Horae min.* – *horae minores* – orele minore (terța, sexta, nona)
- HV* – *Humanae Vitae* – enciclică a Papei Paul VI despre principiile morale cu privire la transmiterea vieții umane (1968)
- Implor. S. Spiritus* – *Imploratio Sancti Spiritus* – rugăciune către Duhul Sfânt
- Int. diei* – *Intentio Diei* – intenția spirituală a zilei
- Int. prec. mat.* – *Intentio precum matutinarum* – intenția rugăciunilor de dimineață
- LE, L.E.* – *Laborem exercens* – enciclică a Papei Ioan Paul II despre muncă (1981)
- Lectio spirit., lectio spir.* – *lectio spiritualis* – lectura spirituală
- LG, L.G.* – *Lumen gentium* – constituția dogmatică a Conciliului Vatican II despre Biserica (1964)
- Lit. ad Christum Sacerdotem et Victimam* – litania lui Cristos Preot și Victimă
- Lit. BMV, Lit. BMVirg., Litaniae de Beata Maria Virgine* – litania Fericitei Fecioare Maria
- Lit. con.* – *Litaniae consuetae* – litaniiile obișnuite
- Lit. JC Sacerdotis, Lit. DNJCh S.* – *Litaniae Domini Nostri Jesu Christi Summi et Aeterni Sacerdotis* – litaniiile Domnului nostru Isus Cristos, Eternul și Marele Preot
- Lit. Laur.* – *Litaniae Lauretanae* – litania lauretană
- Lit. nar. pol.* – litania poporului polonez
- Lit. pro Patria* – *Litaniae pro Patria* – litania pentru Patrie

Lit. S. Josef, Lit. S. Jos. – Litaniae de S. Joseph – litania Sf. Iosif

Lit. Sacr. Cordis Jesu, Lit. Sacr. Cordis JChr., Lit. SS. Cordis, Lit. S. Cordis Jesu, Lit. SS-mi Cordis, Lit. SS-mi Cordis DNJC – Litaniae Sanctissimi Cordis Jesu (Domini Nostri Jesu Christi) – litania Preasfintei Inimi a lui Isus (a Domnului nostru Isus Cristos)

Lit. sanct. – Litaniae Sanctorum – litania tuturor Sfinților

Lit. SS-mi Nominis Jesu, Lit. Nom. J. – Litaniae Sanctissimi Nominis Jesu – litania Preasfântului Nume al lui Isus

Magn., Magnificat – Magnificat (cântarea Mariei)

Matut. anticipatum, matut. anticip., matut. antic., mat. anticip. – Matutinum anticipatum – Matutinum anticipat (oficiu liturgic celebrat la primele ore ale dimineții, recitat anticipat)

Matut. diei sequ. – Matutinum diei sequentis – Matutinum al zilei următoare

Matut., Mat., Matutinum – Matutinum (laudele de dimineață)

Medit. – Meditatio – meditația

Medit. matut., Medit. mat. – Meditatio matutina – meditația de dimineață

Medit. sintetica, Medit. sintetic.,

Medit. sintet., Medit. sint. – meditatio synthetica, meditatio sintetica – meditația recapitulativă

Medit. vesp., medit. vespert. – meditatio vespertina – meditația de seară

Meditatio concl., medit. conclusiva, medit. conclus., medit. concl., medyt. concl. – meditatio conclusiva – meditația concluzivă

Obl. sui BMV – Oblatio sui BMV – oferirea de sine Sfintei Fecioare Maria

Officium euch. – Officium eucharisticum – Oficiul euharistic

ONŻ – Oaza Nowego Życia – Oaza Vieții Noi

Orat., oratio. – orationes – rugăciuni

Orat. cons. – Orationes consuetae – rugăciuni obișnuite

Orat. quadrag. – Orationes quadragesimales – rugăciuni pentru Postul Mare

Praepar. ad Sacrum, praep. ad Sacrum – Praeparatio ad Sacrum – pregătire pentru celebrarea Sfintei Liturghii

Preces, prec. – rugăciuni

Prec. cons. – Preces consuetae – rugăciuni obișnuite

Prec. mat., prec. matut. – Preces matutinae – rugăciuni de dimineață

- Presb. Ord.*, *PO*, *P.O.* – *Presbyterorum Ordinis* – decret al Conciliului Vatican II privind slujirea și viața preoțească (1965)
- Ps. Poenit.*, *Ps. Pen.* – *Psalmi poenitentiales* – Psalmii penitențiali
- Recap.* – *recapitulatio* – recapitulare
- RM* – *Redemptoris Mater* – enciclică a Papei Ioan Paul II despre Preacurata Fecioară Maria în viața Bisericii peregine (1987)
- Rog. ad S. Spiritum* – *Rogatio ad S. Spiritum* – rugăciune către Duhul Sfânt
- Sacr. Conc.* – *Sacrosanctum Concilium* – constituție a Conciliului Vatican II despre liturgie (1963)
- Sacr.*, *Sacrum* – Sfânta Liturghie
- Sacrum concelebr.*, *Sacr. con.* – *Sacrum concelebratum* – Sfânta Liturghie concelebrată
- Salv. Dol.* – *Salvifici doloris* – scrisoare apostolică a Papei Ioan Paul II despre sensul creștin al suferinței umane (1984)
- Salve Reg.* – *Salve Regina* – Bucură-Te, Regină (cântare în cinstea Sfintei Fecioare Maria)
- TMA* – *Tertio millennio adveniente* – scrisoare apostolică a Papei Ioan Paul II despre pregătirea Jubileului Anului 2000 (1994)
- Trid.*, *Tryd.* – *Tridentium* – Conciliul Tridentin (1545–1563)
- UIOGD* – *ut in omnibus glorificetur Deus* – pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate
- Vat. I* – *Vaticanum I* – Conciliul Vatican I
- Vat. II* – *Vaticanum II* – Conciliul Vatican II
- Vesp.* – *Vesperae* – Vesperale (rugăciunile de seară)
- Vis. SS-um* – *Visitatio ad Sanctissimum* – vizita la Preasfântul Sacrament

Cuprins

<i>Cuvântul introductiv al cardinalului Stanisław Dziwisz, mitropolitul Cracoviei</i>	5
<i>Taina însemnărilor spirituale ale părintelui Karol Wojtyła – Ioan Paul II</i> (de pr. Jan Machniak)	7
<i>Nota ediției polone</i>	14
 Karol Wojtyła – Ioan Paul II Însemnări personale, 1962–2003	 17
 <i>Listă de abrevieri</i>	 597